

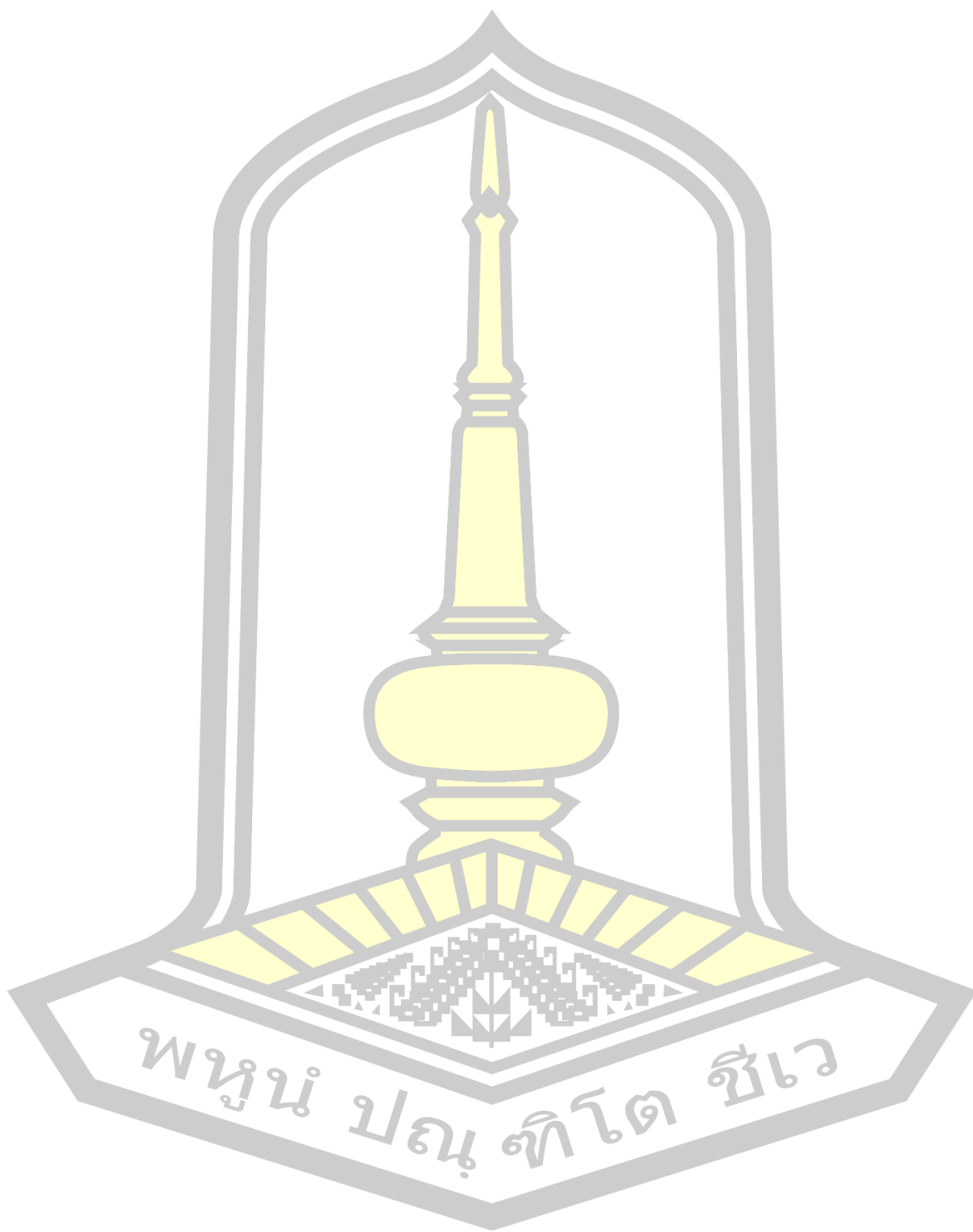

การสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์

วิทยานิพนธ์
ของ
เกษสุดา จันทร์ชาติ

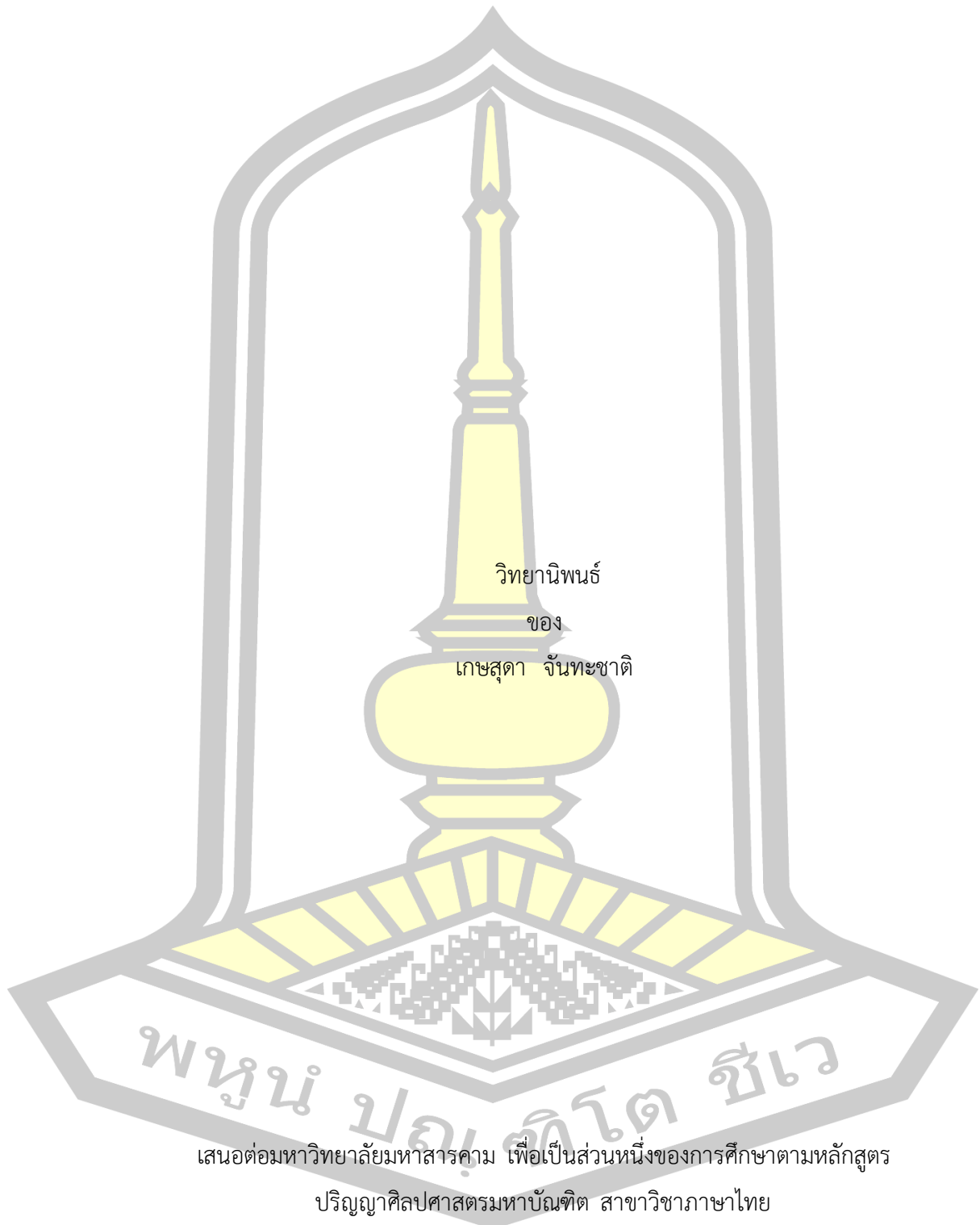
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พหุบัณฑิตยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์

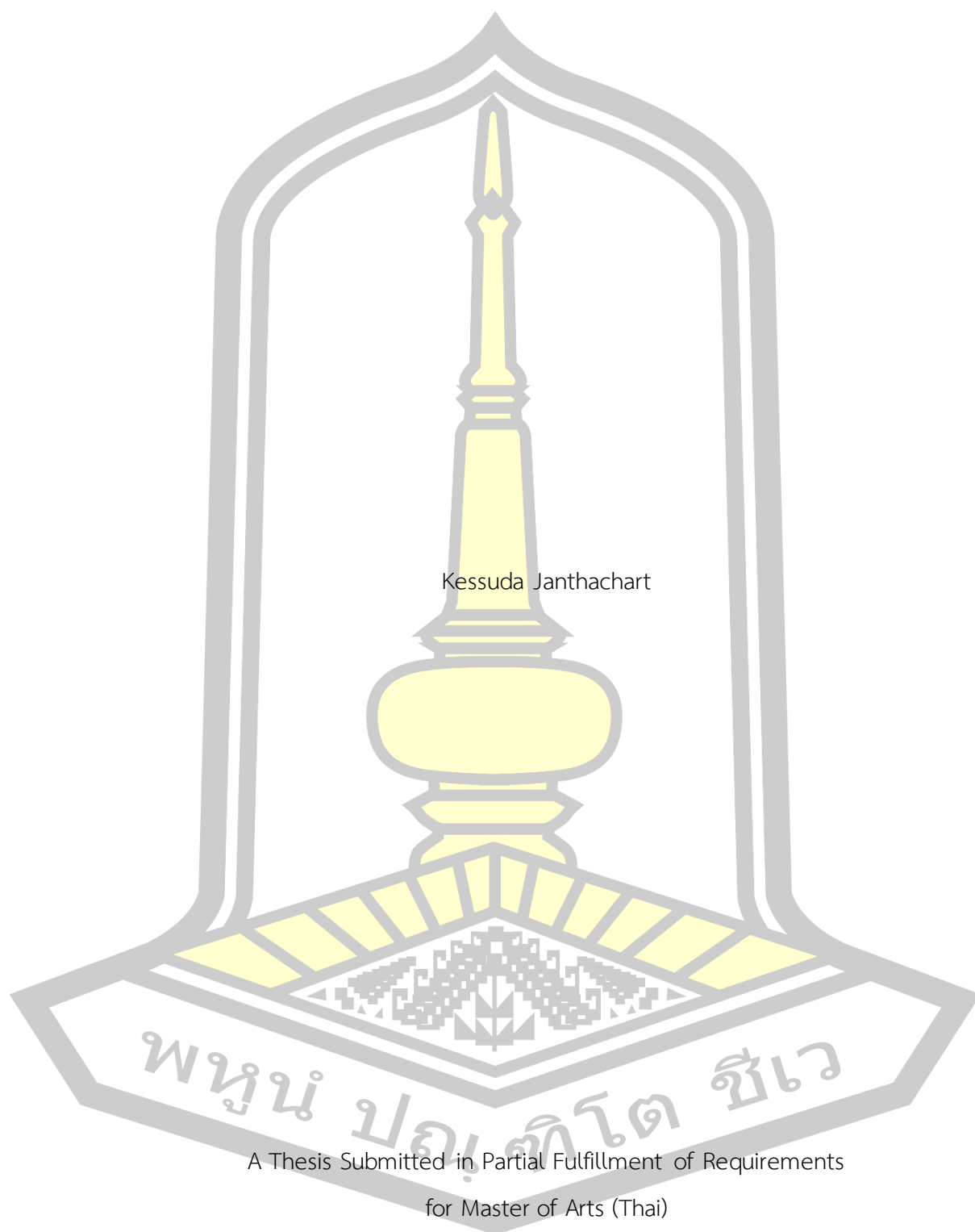
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

มิถุนายน 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Social communication in Isan tales online

Kessuda Janthachart

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Arts (Thai)

June 2021

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวเกษสุดา จันทะชาติ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศ. ดร. ปฐม หงษ์สุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. จารุวรรณ ธรรมวัตร)

กรรมการ

(ผศ. ดร. สมัย วรรณอุตร)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. กัลยา กุลสุวรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. นิตยา วรรณกิตร์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(รศ. ดร. กฤษน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์		
ผู้วิจัย	เกษสุตา จันทะชาติ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. จารุวรรณ ธรรมวัตร		
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	ภาษาไทย
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมายการวิจัย 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ 2) เพื่อศึกษาเนื้อหาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ ข้อมูลตัวบทที่นำมาศึกษารวบรวมนิทานตลกอีสานออนไลน์เฉพาะที่มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางยูทูป (YouTube) โดยคัดเลือกจากคลิปวิดีโอที่มีการนำเสนอในรูปแบบซีรีส์อีสานนิทานก้อมจบในตอนเดียวที่เป็นผลงานการสร้างสรรคของทวิน เคล้าเครือ ในช่องทางเพจที่เข้าถึงได้จากบัญชีผู้ใช้ “Thai Tale” (ไทยเทล) และวิเชียร ถาดิน ในบัญชีผู้ใช้ "Thai Head" (ไทยเฮ็ด) จำนวน 100 เรื่อง โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ขัน และกรอบแนวคิดด้านการสื่อสารทางสังคมเป็นแนวทางการวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่าวิธีการใช้ภาษาสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์มี 3 ลักษณะ คือ การใช้ภาษาตั้งชื่อเรื่องซึ่งมีการสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์ การสื่อความหมายด้านด้อยค่าเพศหญิง การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลาง การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ครอบครัว และการสื่อความหมายด้านการผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย การใช้ภาษาตั้งชื่อตัวละครพบมีการให้ภาพพจน์ความเป็นชาย และการให้ภาพพจน์ความเป็นหญิง การใช้ภาษาเล่าเรื่องพบมีการทำให้เป็นเรื่องล้อเลียน และทำให้เป็นเรื่องสัปดน วิธีการใช้ภาษาลักษณะดังกล่าว นอกจากก่อให้เกิดอารมณ์ขันแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นเรื่องราวทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ประเด็น คือ การสื่อสารเรื่องครอบครัวพบมีความสัมพันธ์แบบครอบครัวเดี่ยว และครอบครัวขยาย การสื่อสารเรื่องเพศพบมีความสัมพันธ์ทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ การสื่อสารเรื่องศาสนาพบมีความเชื่อทางไสยศาสตร์ และความเชื่อทางโหราศาสตร์ การสื่อสารในเรื่องการเมืองพบมีการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน และเจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน การนำเสนอเรื่องราวทางสังคมเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการสื่อสารผ่านความตลกขบขันทางอารมณ์ของผู้เล่าผู้ฟังนิทานตลกออนไลน์

คำสำคัญ : การสื่อสารทางสังคม, กลวิธีทางภาษา, นิทานตลก, สื่อออนไลน์

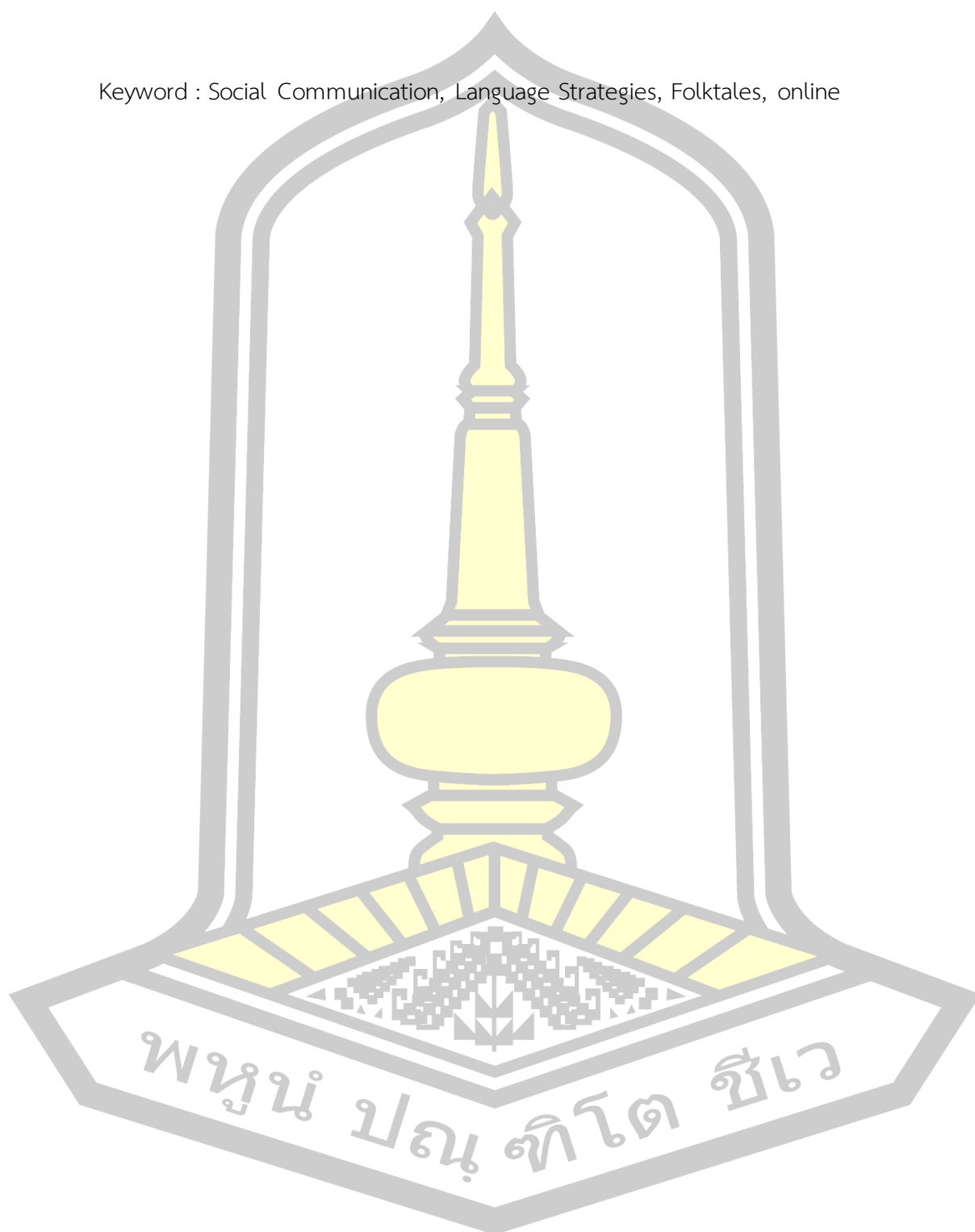
TITLE Social communication in Isan tales online
AUTHOR Kessuda Janthachart
ADVISORS Associate Professor Jaruwat Thammawatra , Ph.D.
DEGREE Master of Arts **MAJOR** Thai
UNIVERSITY Mahasarakham **YEAR** 2021
 University

ABSTRACT

This thesis There are two research objectives: 1)To study the language for creating humor in Isan tales online 2) To study the content of social communication in Isan tales online The content of the texts used in the study is collected online specific Isan tales that have been distributed through YouTube channels (YouTube) by selecting from the video clips presented in the form of the Isan story series, Kom ends in one episode, which is the creation of Twin Klao Khrua on the page that can be accessed from the account "Thai Tale" (Thai Tail) and Wichian Tha-in in the account of "Thai Head" (Thai Head) amount of 100 stories by applying the concept of humor creation. and a conceptual framework for social communication as a guideline for the analysis. The results of the study revealed that there are 3 ways of using language to create humor in Isan tales online:The use of language in naming titles has a sexual meaning. Interpretation of female inferiority Interpretation of superstitions communicating the meaning of creating happiness for the family and immoral, illegal interpretations of the characters' names were found to have a masculine image. and the image of femininity The use of language in the storytelling is found to be a parody. and making a mess in which the language is used in these different ways In addition to causing a sense of humor It also reflects the social story in 4 different aspects, namely, communication in the family found a single family relationship. and extended family relationships Communication in sex was found to have a sexual relationship. and sexual behavior Religious communication was found to be superstitious. and belief in astrology There was a communication on politics with local politicians and people. and civil servants and the people These social

media presentations are all humorous communication in the culture

Keyword : Social Communication, Language Strategies, Folktales, online

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความเมตตาจากท่านรองศาสตราจารย์ ดร.จากรุวรรณ ธรรมวัตร อาจารย์ที่ปรึกษาผู้เป็น “ครู” ที่ได้เสียสละเวลาในการตรวจทาน ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ศิษย์ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณประธานกรรมการสอบและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยครั้งนี้

สุดท้าย ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา อบรมสั่งสอน ชี้นำให้ผู้วิจัยได้ก่อเกิดปัญญาและองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ตลอดจนพระคุณของบิดามารดาผู้ที่ยอดเยี่ยงดุแลเลี้ยงดูลูกมา เป็นทั้งกำลังใจกำลังทรัพย์ที่เป็นทุนคอยเกื้อหนุนให้ผู้วิจัยได้รับการศึกษา

อื่นใด คุณค่าที่เกิดจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยหวังว่าคงมีประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าในทางวิชาการต่อไป

เกษสุดา จันทะชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ภูมิหลัง	1
1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
1.3 คำถามหลักในการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ของการศึกษา.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น	7
1.9 กรอบแนวคิดหลักในการวิจัย.....	8
1.9.1 กรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณฺ์ชั้น	8
1.9.2 กรอบแนวคิดด้านการสื่อสารทางสังคม.....	9
1.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
1.10.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานมุกตลก.....	11
1.10.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณฺ์ชั้น	13

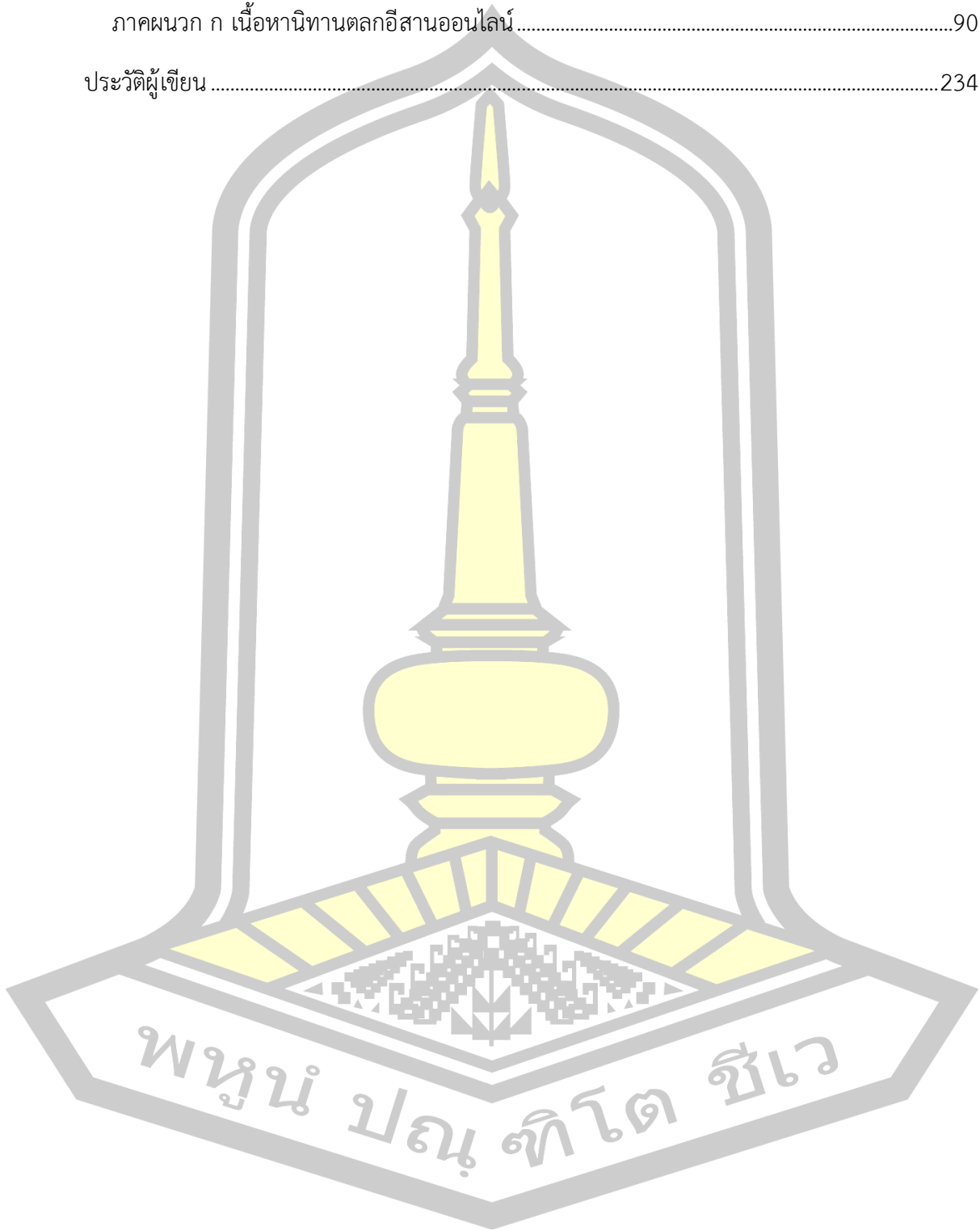
1.10.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางสังคม	17
บทที่ 2 มุกตลกอีสานในสังคมร่วมสมัย	22
2.1 พัฒนาการของนิทานตลก	22
2.1.1 การเล่าตลกในวิถีวัฒนธรรมชาวบ้าน	23
2.1.2 การเล่าตลกในศิลปะการแสดงตลก	23
2.2 นิทานตลกในยุคสื่อสิ่งพิมพ์	24
2.2.1 การรวบรวมในคอลัมน์บันเทิง	25
2.2.2 การรวบรวมในหมู่ผู้ชื่นชอบ	25
2.3 นิทานตลกในยุคสื่อออนไลน์	25
2.3.1 การเผยแพร่ในสื่อวีดิทัศน์	26
2.3.2 การเผยแพร่ในสื่อยูทูป	26
2.4 ลักษณะของตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่ศึกษา	27
2.4.1 อัตลักษณ์ของนิทานมุกตลกออนไลน์	27
2.4.2 ประเภทของเรื่องเล่าตลกออนไลน์	28
2.5 สรุป	31
บทที่ 3 การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์	32
3.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่อง	33
3.1.1 การสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์	34
3.1.2 การสื่อความหมายด้านด้อยค่าเพศหญิง	37
3.1.3 การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลาง	40
3.1.4 การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ครอบครัว	42
3.1.5 การสื่อความหมายด้านการผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย	44
3.2 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละคร	45
3.2.1 การให้ภาพพจน์ความเป็นชาย	46

3.2.2 การให้ภาพพจน์ความเป็นหญิง	47
3.3 การใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง	49
3.3.1 การทำให้เป็นเรื่องล้อเลียน	50
3.3.2 การทำให้เป็นเรื่องสัปดน	51
3.4 สรุป	54
บทที่ 4 การสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์	55
4.1 การสื่อสารในเรื่องครอบครัว	55
4.1.1 ความสัมพันธ์แบบครอบครัวเดี่ยว	56
4.1.2 ความสัมพันธ์แบบครอบครัวขยาย	58
4.2 การสื่อสารในเรื่องเพศ	60
4.2.1 ความสัมพันธ์ทางเพศ	61
4.2.2 พฤติกรรมทางเพศ	63
4.3 การสื่อสารในเรื่องศาสนา	64
4.3.1 ความเชื่อทางไสยศาสตร์	65
4.3.2 ความเชื่อทางโหราศาสตร์	67
4.4 การสื่อสารในเรื่องการเมือง	69
4.4.1 นักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน	69
4.4.2 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน	70
4.5 สรุป	72
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
5.1 สรุป	74
5.2 อภิปรายผล	78
5.3 ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม	82

ภาคผนวก.....89

    ภาคผนวก ก เนื้อหาניתานตลกอีसानออนไลน์.....90

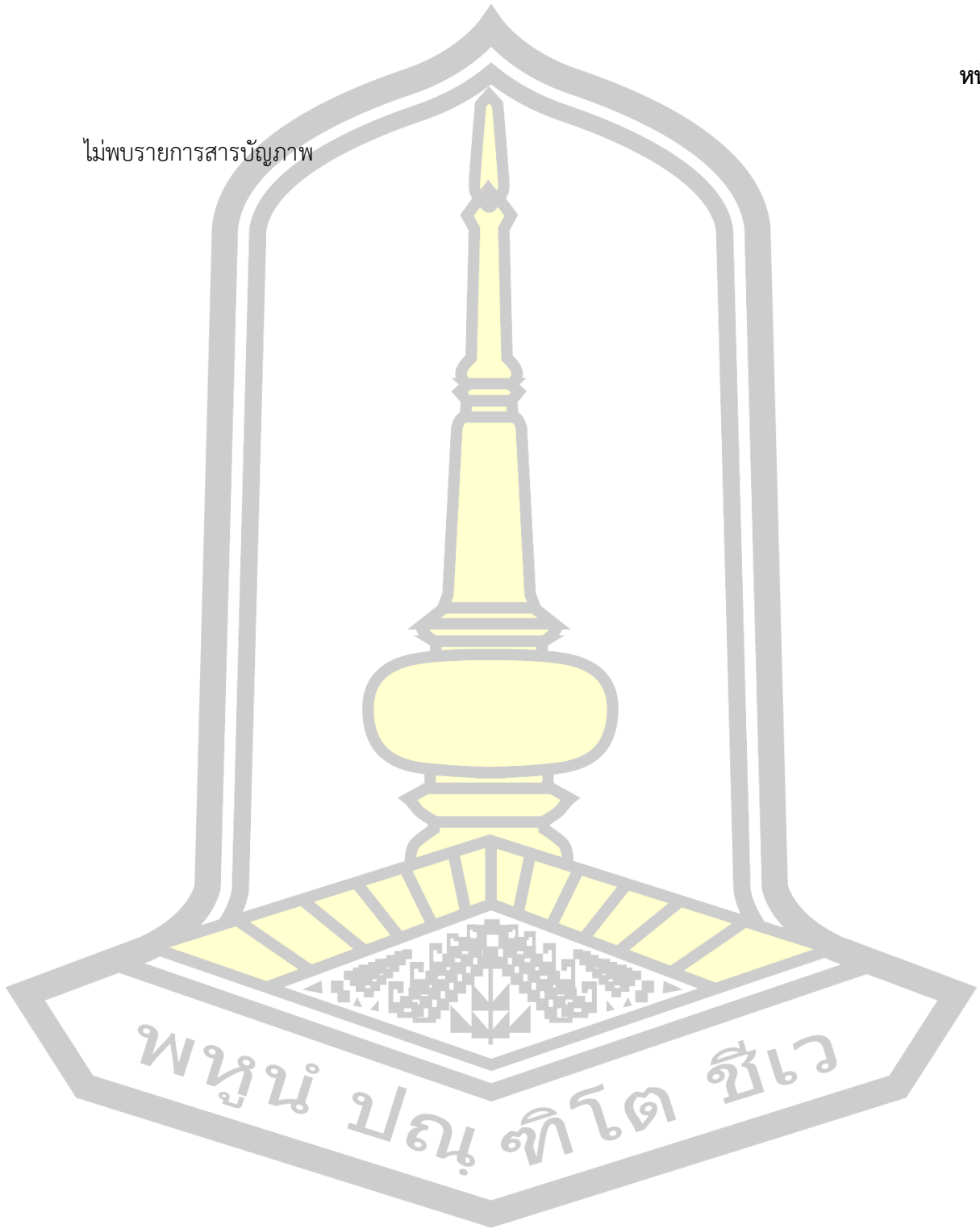
ประวัติผู้เขียน.....234

สารบัญตาราง

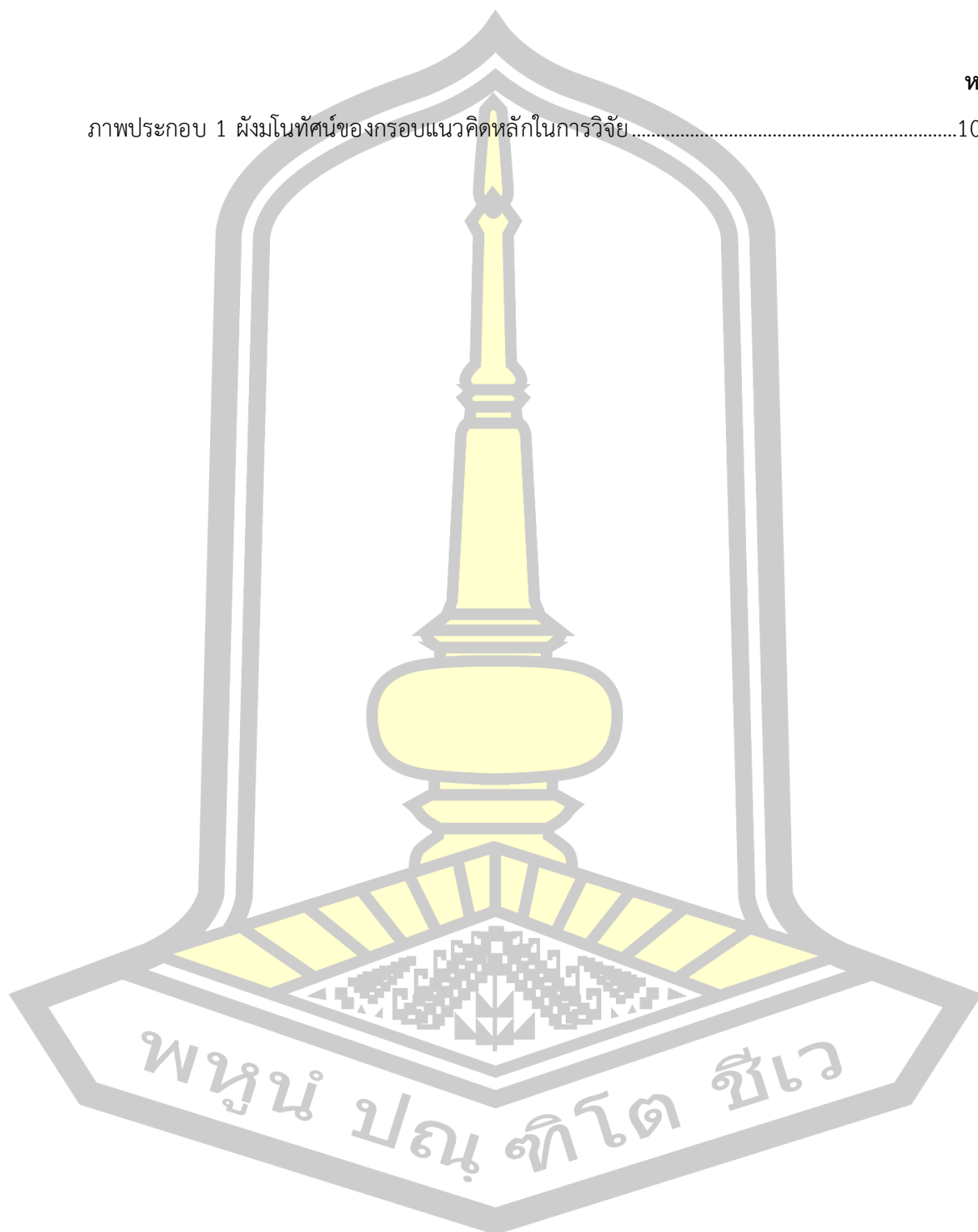
หน้า

ไม่พบรายการสารบัญภาพ

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ผังมโนทัศน์ของกรอบแนวคิดหลักในการวิจัย	10

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

นิทานถือเป็นเรื่องเล่าที่ปรากฏอยู่ในสังคมประเพณีของชาวบ้านมาเป็นเวลาช้านาน นอกจากจะเป็นเครื่องให้ความรื่นเริงบันเทิงใจแก่ผู้คนและก่อให้เกิดความสนุกสนานแก่ผู้ฟังแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมในวิถีชีวิต ภูมิปัญญา อุดมการณ์ความเป็นท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ดังจะเห็นได้จากนิทานตลก ซึ่งถือเป็นเรื่องเล่าที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับชีวิตวัฒนธรรมพื้นบ้าน จนกลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นกว่านิทานประเภทอื่น ๆ ดังที่ปริชา จันท์เทพ (2561: 32) ได้กล่าวว่า นิทานตลกเป็นเรื่องเล่าที่มุ่งความสนุกสนาน ความบันเทิงใจอย่างแท้จริง เรื่องตลกเป็นที่ชื่นชอบของคนทุกชาติทุกภาษา นิทานตลกจึงมีมากมีการจดจำและเล่าสืบต่อกันมา ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้นิทานตลกได้รับความนิยมในแทบทุกสังคมวัฒนธรรมจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการปรับประยุกต์ความเป็นท้องถิ่นให้เข้ากับกระแสความเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ อันแสดงให้เห็นลักษณะการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างสื่อพื้นบ้านเข้ากับสื่อสมัยใหม่ ดังกรณีการนำเอานิทานก้อมซึ่งเป็นนิทานตลกที่ยังคงได้รับความนิยมอยู่มาผลิตสร้างใหม่ในรูปแบบซีรีส์ี่สานนิทานก้อมที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ ในช่องทางเพจที่เข้าถึงได้จากบัญชีผู้ใช้ “Thai Tale” (ไทยเทล) และวีซีอาร์ ถาอิน ในบัญชีผู้ใช้ “Thai Head” (ไทยเฮ็ด) ทั้งนี้ก็ด้วยยูทูป (YouTube) เป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่คลิปวิดีโอซึ่งเป็นผลมาจากเทคโนโลยีในช่องทางสื่อใหม่ดังกล่าว นับตั้งแต่ก่อตั้งในปี 2548 ยูทูปก็ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว ถือเป็น social network sites ประเภท media ที่สามารถให้บริการแลกเปลี่ยนสื่อประเภทมัลติมีเดีย (multimedia) เช่น เพลง คลิปวิดีโอ มิวสิควิดีโอ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเรียกว่าเว็บไซต์ให้บริการประเภท video sharing ที่บุคคลสามารถเข้าชมได้แม้จะไม่ได้สมัครบัญชีผู้ใช้ (account) แต่ถ้าหากต้องการเผยแพร่วิดีโอของตนเองหรือต้องการแสดงความคิดเห็นในช่องแสดงความคิดเห็นใต้คลิปวิดีโอต่าง ๆ ต้องสมัครบัญชีผู้ใช้ ซึ่งจะมีระบบจัดการช่อง (channel) ที่สามารถเข้าชมสถิติและปรับแต่งค่าต่าง ๆ ในการเผยแพร่วิดีโอของตนได้ (Theimer, 2010: 102-103; อ้างถึงใน วีรภัทร บุญมา, 2559: 4-5)

การศึกษานิทานตลกในรูปแบบซีรีส์ี่สานนิทานก้อมจึงนับว่ามีความน่าสนใจ เนื่องจากอัตลักษณ์ของนิทานตลกออนไลน์นี้เป็นรูปแบบเรื่องเล่าตลกที่ไม่ใช่นิทานก้อม เดิมซึ่งเป็นเรื่องเล่าสั้น ๆ มีตัวละครน้อย มีการดำเนินเรื่องที่รวดเร็วเป็นนิทานชาวบ้าน ตัวละครเป็นชาวบ้าน เช่น เรื่องเล่า

ตลกออนไลน์ในงานวิจัยของกนกศักดิ์ ธาณี ตัวละครบ้าน ๆ เช่น หลวงพ่อกับณรรณ์น้อย ในเรื่องหลวง พ่อกะทอเกลือ หลวงพ่อพานส้อย จารย์กับผู้สาว ในเรื่องจารย์บวชโดน พ่อเฒ่ากับลูกเขยในเรื่องตอน หายตัว หรือตอนผูกเสี่ยว ลูกเขยกับแม่เฒ่าในเรื่องอย่าตัวควายเด้อ เป็นต้น รูปแบบนิทานตลกของ ทวิน เคล้าเครือ และวิเชียร ถาดิน เป็นเรื่องเล่าตลกแบบชุดซีรีส์ คือมีตัวละครเดียวกันในหลายเรื่อง หลายเหตุการณ์ หลายจุดมุ่งหมาย เช่น เรื่องเล่าความรักก่อนแต่งงาน ความขัดแย้งหลังแต่งงาน ความเปื้อนหายเมื่อมีลูกหลาน เป็นต้น ส่วนจุดมุ่งหมายในการเล่าเป็นการสื่อสารภายในครอบครัว และภายในสังคม เช่น เป็นการสั่งสอนกลุ่มคนเฒ่าผู้เฒ่าซึ่งเป็นลูกหลาน เป็นการสื่ออุดมการณ์ทางการเมือง เป็นการสร้างค่านิยมใหม่ เป็นการต้อยค่าคตินิยมเดิมที่ไม่เห็นด้วย การสื่อสารเรื่องดังกล่าว ไม่เสนอโดยตรง แต่สื่อเป็นนัยผ่านสุนทรียภาพทางอารมณ์ โดยทำให้ขันทำให้ตลก จุดมุ่งหมายของการเล่าตลกซีรีส์จึงเป็นจุดมุ่งหมายเชิงซ้อนที่เชื่อมโยงกับวิถีครอบครัว วิถีเพศ วิถีทุนนิยม ซึ่งกว้าง และหลากหลายกว่าความหมายของเรื่องเล่าตลกแบบนิทานก้อม และความหมายใหม่ต้องการขยาย ตลาดธุรกิจบันเทิงที่มุ่งกำไรมากกว่าจริยธรรมหรือศีลธรรม ปริมาณของการใช้คำใช้สำนวนในเรื่อง ตลกชุดซีรีส์ส่วนใหญ่มีขนาดยาวนับร้อยคำ รูปแบบภาษาเป็นชุดการสนทนาด้วยประโยคสั้น ๆ ส่วน เรื่องขนาดสั้นแบบนิทานก้อมมีจำนวน 30-50 คำ ตัวละครในเรื่องเล่าชุดซีรีส์มีทั้งตัวละครหลัก และ ตัวละครเสริม ตัวละครหลักเป็นชุดครอบครัว เครือญาติ และเพื่อนสนิท เช่น หวาน ผา เนย มุก เมง่า หยิ่น ต้น แต้แวด บัวผัน คม ฝ่าย ปานเทพ ตัวละครเสริม เช่น หมอธรรมเต็ม จำเต็ด ฤทธิ หมอ ผู้ใหญ่บ้าน อบต พยาบาล ช่างแอร์ ตัวละครส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในเมืองทันสมัย ไม่ใช่ ชาวบ้าน ชาวดัด ณรรณ์น้อย หลวงพ่อ อย่างในนิทานก้อมแบบเดิม

ทั้งนี้จากการสำรวจสถานภาพการศึกษาเกี่ยวกับ นิทานตลกซึ่งถือเป็นเรื่องเล่าที่มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวิตวัฒนธรรมพื้นบ้านพบมีในงานวิจัยของกนกศักดิ์ ธาณี (2556) ที่ได้ศึกษา “เรื่องเล่าตลกกับการนำเสนอภาพอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในวิถีทัศน์นิทานก้อมสำนวนอีสาน” โดย เน้นวิเคราะห์ด้านกลวิธีการสร้างมุกตลกและการนำเสนอภาพอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวอีสาน จากวิถีทัศน์นิทานก้อมของสี คันโซ่ที่ผลิตออกมาเป็นวีซีดี นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของวิรัชทร บุญมา (2559) เรื่อง “การปรับตัวของนิทานก้อมบนยูทูป” ที่ศึกษาการปรับตัวของนิทานก้อมบนยูทูปและ กระบวนการสร้างสรรค์นิทานก้อมบนสื่อดิจิทัล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากศิลปินผู้สร้างสรรค์นิทาน ก้อมที่มีผลงานปรากฏทางยูทูปและคลิปนิทานก้อมที่เผยแพร่ทางยูทูป และในงานวิจัยของปรีชา จันทรเทพ (2561) ที่ศึกษาเรื่อง “นิทานก้อมอีสาน : คุณค่าและการอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตของคน อีสาน” โดยเน้นการศึกษาคุณค่าและวิถีชีวิตของคนอีสานที่ปรากฏในนิทานก้อมอีสาน ตลอดจน การศึกษาแนวทางในการอนุรักษ์และส่งเสริมวิถีชีวิตของคนอีสานจากนิทานก้อมอีสาน ที่รวบรวมใน หนังสือนิทานพื้นบ้านและหนังสือนิทานก้อม รวมทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้รู้และประชาชนชาวบ้าน ซึ่ง การศึกษาในงานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นการศึกษาข้อมูลจากตัวบทนิทานตลกที่เป็นการผลิตซ้ำเพียง

อย่างเดียว ส่วนการศึกษานิทานตลกซึ่งถือเป็นนิทานล้อประเด็นใหม่ รูปแบบใหม่ไม่ใช่อการผลิตซ้ำทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา ตัวละคร และปริบทยังไม่ปรากฏให้เห็น รวมถึงการศึกษาโดยเน้นการวิเคราะห์ด้านวิธีการใช้ภาษาในการสร้างความตลกขบขัน และเนื้อหาที่มีต่อการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษา ด้วยเหตุที่ วรรณกรรมซ้ำกันในรูปแบบของบทกวีขั้นนั้นเป็นวรรณกรรมที่มีเนื้อหาและกลวิธีการเสนอที่แยกคาย รวมทั้งมีขนาดไม่ยาว จึงสามารถสร้างอารมณ์ขันอย่างครึกครื้นให้กับคนทุกเพศทุกวัย และได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน ฉะนั้นอารมณ์ขันจะเกิดขึ้นมากนักน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาด้วยกลวิธีที่แยกคาย (ทัศนีย์ กระจ่างอินทร์, 2521: 50) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษานิทานตลกอีสานออนไลน์ที่มีการเผยแพร่ในรูปแบบซีรีส์นิทานก้อมที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ ในช่องทางเพจที่เข้าถึงได้จากบัญชีผู้ใช้ “Thai Tale” (ไทยเทล) และวิเชียร ถาวิน ในบัญชีผู้ใช้ “Thai Head” (ไทยเฮ็ด) ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขัน รวมถึงการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ขัน และกรอบแนวคิดด้านการสื่อสารทางสังคมมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตีความ

1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์
2. เพื่อศึกษาเนื้อหาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์

1.3 คำถามหลักในการวิจัย

1. วิธีการใช้ภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์มีลักษณะอย่างไร
2. เนื้อหาของการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์มีลักษณะอย่างไร

1.4 ประโยชน์ของการศึกษา

1. ทำให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์
2. ทำให้เข้าใจถึงเนื้อหาของการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลด้วยบทกวีตลกอีสานออนไลน์เฉพาะที่มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางยูทูป (YouTube) โดยคัดเลือกจากคลิปวิดีโอที่มีการนำเสนอในรูปแบบซีรีส์นิทานก้อมจบในตอนเดียวที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ และวิเชียร ถาวิน จำนวน 100 เรื่อง ในช่วงระยะเวลาระหว่างปี

พ.ศ. 2560-2562 เนื่องจากรูปแบบการนำเสนอในนิทานตลกอีสานออนไลน์นี้เป็นซีรีส์หรือชุดการเล่าผ่านตัวละครเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยมองว่าหากนำมาศึกษาวิเคราะห์ก็น่าจะทำให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขัน รวมถึงการสื่อสารในเรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคมได้อีกทางหนึ่งดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. รายชื่อนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ ในช่องทางเพจที่เข้าถึงได้จากบัญชีผู้ใช้ “Thai Tale” (ไทยเทล) จำนวนทั้งหมด 50 เรื่อง ดังนี้

1.1 เรื่อง ไสว่าแหงบ่เข้า	1.2 เรื่อง พี่อ้ายจัดให้น้องเมีย
1.3 เรื่อง ต่อแขนต่อขา	1.4 เรื่อง ถ่าตูดนม
1.5 เรื่อง ฟันพิษปลาตุก	1.6 เรื่อง ทับบ่ฮ้อง ท้องอย่าไห้
1.7 เรื่อง เคียวอหฺลี้	1.8 เรื่อง ฮู้บ่จริง
1.9 เรื่อง เฮตลูกแทน	1.10 เรื่อง สาวซี้เหล่า
1.11 เรื่อง ทำยาก	1.12 เรื่อง เมียต้องการคักโผด
1.13 เรื่อง น้องเมียเป่าลมพี่อ้าย	1.14 เรื่อง หลอยสาวซาตีส
1.15 เรื่อง ทายสีกางเกงใน	1.16 เรื่อง หวานแท้ได้หอย
1.17 เรื่อง แพ้แอลกอฮอล์	1.18 เรื่อง คดีสลับคู่
1.19 เรื่อง นึกว่าเมีย	1.20 เรื่อง 12 นิ้ว 4 คน
1.21 เรื่อง สากทองคำ	1.22 เรื่อง ช่างแอร์ในโรงพยาบาล
1.23 เรื่อง ชุกผ้า	1.24 เรื่อง ย่องหมู่เมีย
1.25 เรื่อง เคล็ดลับเลือกเมีย	1.26 เรื่อง สูดยอดสาวใช้
1.27 เรื่อง อมเงินเจ้าพ่อ	1.28 เรื่อง ไหมนอยู่นี้
1.29 เรื่อง หนอนน้อยหนอนใหญ่	1.30 เรื่อง ปูนาขาเก
1.31 เรื่อง ผู้หญิงกลางคืน	1.32 เรื่อง บริการตัวเอง
1.33 เรื่อง ลีอกแล้ว	1.34 เรื่อง ตัวเมียอย่างเนียน
1.35 เรื่อง หลอยบายน้องเมีย	1.36 เรื่อง น้องคิด 1000 เดียว
1.37 เรื่อง ลิ่นลงอาคม	1.38 เรื่อง ได้เมียฝรั่ง
1.39 เรื่อง เห็นน้องนาง	1.40 เรื่อง ตัวตำราว
1.41 เรื่อง คดี 4 ต่อ 1	1.42 เรื่อง เงินเข้าหลวง
1.43 เรื่อง ติดปีกนางฟ้า	1.44 เรื่อง ตั้งชื่อลูก
1.45 เรื่อง เครื่องกันเสียสาว	1.46 เรื่อง ฝ่ายศรี ทีบนอก
1.47 เรื่อง เมียเพื่อน	1.48 เรื่อง ฮักเกิดขึ้นแล้ว
1.49 เรื่อง เสรีจ๋อ่ยแท้	1.50 เรื่อง ปีบให้น้องเมีย

2. รายชื่อนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของวิเชียร ถาอิน ในช่องทางเพจที่เข้าถึงได้จากบัญชีผู้ใช้ “Thai Head” (ไทยเฮ็ด) จำนวนทั้งหมด 50 เรื่อง ดังนี้

2.1 เรื่อง ผู้สาวมักของใหญ่	2.2 เรื่อง ผู้ใหญ่บ้านหลงเมีย
2.3 เรื่อง เซอร์ไพรส์วันเกิด	2.4 เรื่อง ตัวเบิ่งของเมียเขา
2.5 เรื่อง นมทำพิษ	2.6 เรื่อง หนูท้องคะ
2.7 เรื่อง ปิดชิง	2.8 เรื่อง เมียขี้เล่น
2.9 เรื่อง ผัวเมียละเหยใจ	2.10 เรื่อง คนมีหาง
2.11 เรื่อง ต่างคนต่างซึก	2.12 เรื่อง แผนรักฉบับลุ่ม
2.13 เรื่อง ตำราชนะเมีย	2.14 เรื่อง วันเกิดเมียรัก
2.15 เรื่อง คู่เวรคู่กรรม	2.16 เรื่อง เมียสาวเวียตนาม
2.17 เรื่อง ออมเงินวันละ 20	2.18 เรื่อง เบ็ดคำสิเวา
2.19 เรื่อง รักแม่มาย	2.20 เรื่อง เมีย อบต.
2.21 เรื่อง เมียพีมีซู้	2.22 เรื่อง พ่อปลาไหลใส่สเก็ด
2.23 เรื่อง พอพิตพอเหวียง	2.24 เรื่อง เมียเป็นเหตุ
2.25 เรื่อง ช่วยเพื่อนให้ทำอย่างว่า	2.26 เรื่อง ตาแข็ง
2.27 เรื่อง มาเยี่ยมมาหยอก	2.28 เรื่อง เมียบ้าหอย
2.29 เรื่อง เอาของมาฝาก	2.30 เรื่อง รุนใหญ่ใส่หนัก
2.31 เรื่อง เอาหนูป	2.32 เรื่อง ของไม่เคย
2.33 เรื่อง สากกะเบือ	2.34 เรื่อง มันบ่คือกัน
2.35 เรื่อง ผัวเมียพอ ๆ กัน	2.36 เรื่อง เสน่ห์สาวน้อย
2.37 เรื่อง บ้านนอกเข้ากรุง	2.38 เรื่อง หลอยผิดคน
2.39 เรื่อง น้องเมียที่รัก	2.40 เรื่อง ผิดหวังอย่างแรง
2.41 เรื่อง ไส้กรอกราดพริก	2.42 เรื่อง ที่ได้ตสาวใช้
2.43 เรื่อง ผัวเมียอย่าผลอ	2.44 เรื่อง คนดีของเมีย
2.45 เรื่อง เมียมา...ต้องจิวต ๆ	2.46 เรื่อง หลงเสน่ห์บักแดงโม
2.47 เรื่อง เมียที่เคารพ	2.48 เรื่อง ครอบครัวยุสขสันต์
2.49 เรื่อง แท้หรือเทียม	2.50 เรื่อง เคล็ดลับครองเรือน

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเรื่องเล่า ตลกตามแนวคิดชนวิทยาด้วยแนวคิดการสร้างอารมณ์ขัน และการสื่อสารทางสังคม โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาออกไว้ ดังนี้

1. ขั้นรวบรวมข้อมูล

- 1.1 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานมุกตลก
- 1.2 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ขัน
- 1.3 รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางสังคม
- 1.4 รวบรวมกรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ขัน และการสื่อสารทางสังคม
- 1.5 รวบรวมนิทานตลกอีสานออนไลน์ โดยถอดความจากเนื้อหาในคลิปวิดีโอแต่ละเรื่อง

2. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์ภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ว่ามีลักษณะอย่างไร โดยผู้วิจัยได้นำเอากรอบแนวคิดการสร้างอารมณ์ขันมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อทำให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ ได้แก่

2.1.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่อง

- การสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์
- การสื่อความหมายด้านด้อยค่าเพศหญิง
- การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลาง
- การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ครอบครัว
- การสื่อความหมายด้านการผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย

2.1.2 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละคร

- การให้ภาพพจน์ความเป็นเพศชาย
- การให้ภาพพจน์ความเป็นเพศหญิง

2.1.3 การใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง

- การทำให้เป็นเรื่องล้อเลียน
- การทำให้เป็นเรื่องสัปดน

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ว่ามีลักษณะอย่างไร โดยผู้วิจัยได้นำเอากรอบแนวคิดการสื่อสารทางสังคมมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อทำให้เข้าใจถึงการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟังที่เล่าที่แสดงโดยช่องทางออนไลน์ผ่านตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์ ได้แก่

2.2.1 การสื่อสารในเรื่องครอบครัว

- ความสัมพันธ์แบบครอบครัวเดี่ยว
- ความสัมพันธ์แบบครอบครัวขยาย

2.2.2 การสื่อสารในเรื่องเพศ

- ความสัมพันธ์ทางเพศ
- พฤติกรรมทางเพศ

2.2.3 การสื่อสารในเรื่องศาสนา

- ความเชื่อทางไสยศาสตร์
- ความเชื่อทางโหราศาสตร์

2.2.4 การสื่อสารในเรื่องการเมือง

- นักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน
- เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน

3. ชั้นนำเสนอผลการวิจัย

3.1 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

3.2 นำเสนอการวิจัยโดยใช้รูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

นิทานตลกอีสานออนไลน์ หมายถึงเรื่องเล่าตลกชุดซีรีส์อีสานแบบนิทานก้อมที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ และวิเชียร ถาวิน จำนวน 100 เรื่อง

การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขัน หมายถึงวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ ได้แก่ การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่อง การใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละคร และการใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง

การสื่อสารทางสังคม หมายถึงการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟังที่เล่าที่แสดงโดยช่องทางออนไลน์ผ่านตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์ ได้แก่ การสื่อสารในเรื่องครอบครัว การสื่อสารในเรื่องเพศ การสื่อสารในเรื่องศาสนา และการสื่อสารในเรื่องการเมือง

1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นในงานวิจัยนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ดังนี้

1. การใช้ข้อมูลนิทานตลกอีสานออนไลน์ซึ่งเป็นตัวบทที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเลือกศึกษาจากเรื่องเล่าตลกแบบชุดซีรีส์อีสานและแบบนิทานก้อมที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ และวิเชียร ถาวินเท่านั้น

2. การถอดความจากเนื้อหาอันเป็นบทสนทนาของตัวละครในคลิปวิดีโอแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยจะเขียนและสะกดเป็นภาษาไทยมาตรฐาน

1.9 กรอบแนวคิดหลักในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์นี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดหลัก 2 ด้าน มาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.9.1 กรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ขัน

1.9.2 กรอบแนวคิดด้านการสื่อสารทางสังคม

1.9.1 กรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ขัน

การศึกษาเพื่อให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ว่ามีลักษณะอย่างไรนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกรอบการอธิบายของนักวิชาการ รวมถึงในงานวิจัยที่นำเอาแนวคิดด้านกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ ดังนี้

ลีธา พินิจภูวดล และนิตยา กาญจนวรรณ (2520: 20) ได้อธิบายถึงวิธีการสร้างอารมณ์ในวรรณกรรมไว้ว่า การสร้างอารมณ์ขันในวรรณกรรมนั้น ขึ้นอยู่กับเรื่องราวและวิธีการเล่าเรื่อง หมายความว่าแรกสุดจะต้องมีเรื่องที่ชวนให้เกิดความรู้สึกขบขันเสียก่อน ต่อจากนั้นก็มียุติเรื่องที่สามารถสื่ออารมณ์ขันไปยังผู้ฟัง และยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของวรรณกรรม ซึ่งได้แก่นิยายเรื่องบุคคล เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำมาเชื่อมโยงกัน แต่ถึงกระนั้นในแง่ความขบขันทางอารมณ์ อ้อมทอพิมาย มาลีลล และประณีตา จันทระพันธ์ (2563: 67) ได้กล่าวว่า ความขบขันหรืออารมณ์ขันนั้นเป็นความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ หรือวรรณกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานปกติที่สังคมยอมรับ โดยบุคคลนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปของการยิ้มแย้มหรือหัวเราะ นอกจากนี้อารมณ์ยังสามารถแสดงออกได้ในรูปของภาษา (verbal form) เช่น ปริศนาคำทาย (riddle joke) นิทานมุกตลก (trickster) เป็นต้น ซึ่งเรียกว่า อารมณ์ขันทางภาษา (verbal humor) ส่วน กาญจนา เจริญเกียรติบุตร (2548: 1) ได้อธิบายว่า เมื่อพูดถึง “อารมณ์ขัน” โดยทั่วไปมักนิยามกันว่า หมายถึงอารมณ์ที่มนุษย์แสดงออกในรูปของเสียงหัวเราะ ยิ้ม หรืออมยิ้ม ลักษณะการแสดงออกทางกายภาพนี้ต้องถือว่าเป็นสากล คือเกิดขึ้นเหมือนกันทั้งหมดไม่ว่ามนุษย์นั้นจะเป็นชนชาติใดพูดภาษาใด แต่การที่มนุษย์เรามองว่าอะไรน่าขบขันหรืออะไรไม่น่าขบขันอาจจะแตกต่างกันได้ตามแต่ละวัฒนธรรม แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่อง บางรักซอย 9” ของ อันธิยา หล่อเรืองศิลป์ (2549) ที่กล่าวถึงแนวคิดการสร้างอารมณ์ขันและการใช้ภาษาเพื่อสร้างความขบขันว่า ลักษณะที่ถูกนำมาใช้เป็นสถานการณ์ของขบขันมี 12 ลักษณะ ได้แก่ ความขบขันที่เกิดจากการทำให้

เป็นเรื่องไร้สาระ การล้อเลียนเรื่องสามภรรยา การเน้นพฤติกรรมที่ไม่น่าพึงพอใจ การล้อความเป็นอิสาน การล้อรูปลักษณ์ การเน้นลักษณะนิสัย การล้อสถานภาพโสด การล้อวัยสูงอายุ การล้อเรื่องหนุ่มสาว การล้อเรื่องที่มีนัยทางเพศ การล้อเรื่องในครอบครัว และการล้อเรื่องความโง่ ในส่วนการใช้ภาษาเพื่อสร้างความขบขันมีทั้งหมด 8 วิธี ได้แก่ การเล่นคำ การประชด การเสียดสี การใช้ความเปรียบ การใช้เสียงสัมผัส การใช้สำนวนโวหาร การใช้เพลง และการพูดสองแง่สองง่าม อย่างไรก็ตามในแต่ละสถานการณ์ที่สร้างความขบขัน มักเกิดจากการทำงานร่วมกันของกลวิธีการใช้ภาษาหลาย ๆ กลวิธี รวมทั้งการแสดงของนักแสดงที่กลมกลืนเป็นธรรมชาติ จึงจะทำให้สถานการณ์นั้น ๆ ประสบความสำเร็จในการสร้างเสียงหัวเราะได้

จากกรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ขันข้างต้น จะเห็นว่าวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน คือวิธีการใช้ภาษาแบบต่าง ๆ ที่สามารถสร้างความตลกขบขันให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งผู้วิจัยมองว่าหากนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิธีใช้ภาษาในการสร้างความตลกขบขันของนิทานตลกอิสานออนไลน์แล้ว ก็น่าจะทำให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันได้เช่นกัน

1.9.2 กรอบแนวคิดด้านการสื่อสารทางสังคม

การศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอิสานออนไลน์ว่ามีลักษณะอย่างไรนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกรอบการอธิบายของนักวิชาการ ดังนี้

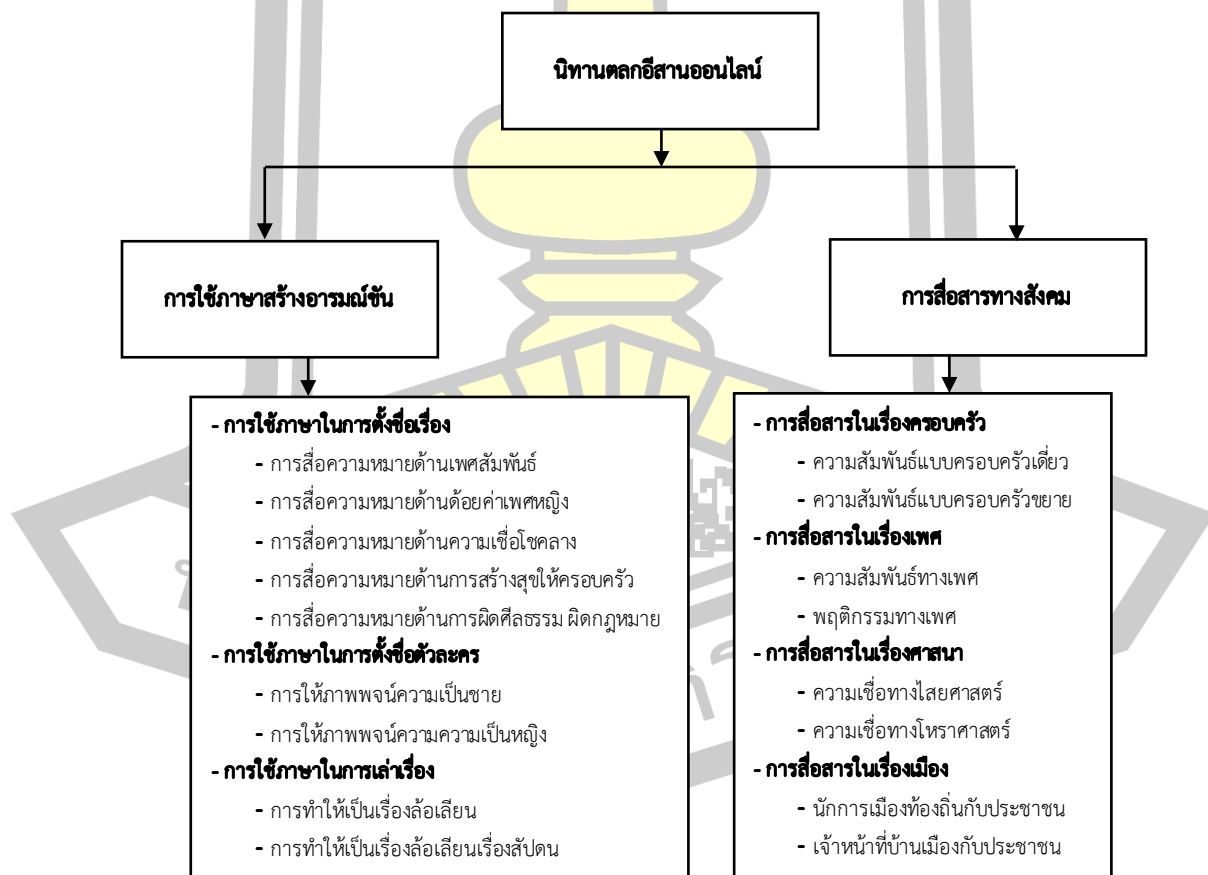
นพพร ประชากร (2552: 57) ได้นำเสนอถึงการสื่อความหมายทางสังคมและวัฒนธรรมไว้ว่า จากสิ่งที่เราเรียกหรือเขียนถึงกับสิ่งที่มีความหมายที่สื่อออกมา มีสิ่งที่เรียกว่าสัญญาณ (sign) เกิดขึ้นในภาษา โดยเป็นตัวเชื่อมโยงความคิด (concept) เข้ากับภาพ (image) ดังนั้น สัญญาณจึงเป็นความหมายทางภาษา ในสังคมสมัยใหม่ มนุษย์สร้างสัญญาณขึ้นมาเพื่อสื่อความหมายทางวัฒนธรรมหรือ “มายาคติ” (mythologies) เป็นการสื่อความหมายด้วยคติความเชื่อทางวัฒนธรรมซึ่งถูกกลบเกลื่อนให้เป็นที่รับรู้เสมือนว่าเป็นธรรมชาติ เป็นสิ่งประกอบสร้างทางวัฒนธรรม เป็นกระบวนการสื่อความหมายที่อาศัยการเข้าไปยึดครองวัตถุโดยพิจารณาประโยชน์ใช้สอย (function) ของวัตถุควบคู่ไปกับคุณลักษณะของวัตถุซึ่งเป็น “ความหมายเบื้องต้น” แล้วสวมใส่ความหมายทางวัฒนธรรมทับลงไปบนวัตถุนั้น ๆ เช่นเดียวกับกาญจนา แก้วเทพ และคณะ (2543: 6-7) ได้อธิบายถึงที่มาของแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสัญญาณว่า เนื่องจากสัญญาณเป็นผลิตรกรรมของมนุษย์ (manmade) ดังนั้นจึงเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรม ทั้งสัญญาณและรหัสจึงถูกสร้างถูกใช้และทำงานอยู่ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมแบบหนึ่ง ๆ เท่านั้น หากเปลี่ยนบริบทไปสัญญาณและรหัสนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงความหมายไป ในขณะที่สัญญาณและรหัสทำงานอยู่ได้ภายใต้บริบททางวัฒนธรรมแบบหนึ่ง ๆ นั้น ในทางกลับกัน วัฒนธรรมหนึ่ง ๆ จะดำรงอยู่ได้ก็ต่ออาศัยสัญญาณและรหัสนั้นเช่นกัน ในการวิเคราะห์เชิงสัญญาณวิทยาจึงจำเป็นต้องรู้จัก

และเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมที่เป็นบ่อเกิดของสัญลักษณ์และรหัสนั้นด้วย อย่างไรก็ตาม ศิริพร ภักดีผาสุข (2548: 22) ได้อธิบายว่า ภาษาคือระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามนิยามดังกล่าวยังไม่เพียงพอที่จะจำกัดความหมายของภาษาเพราะว่าระบบสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อสารหลายอย่างไม่แน่ว่าเป็นภาษา อาทิ ไฟสัญญาณจราจร สัญญาณธง สัญญาณมือสำหรับการทหาร ทั้งนี้ระบบสัญลักษณ์เหล่านี้สามารถใช้สื่อความหมายบางประการได้แต่ยังขาดคุณลักษณะสำคัญของภาษาแท้

จากกรอบแนวคิดด้านการสื่อสารทางสังคมข้างต้น จะเห็นว่าการสื่อสารทางสังคมเป็นกระบวนการหนึ่งของการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ รวมถึงเจตนาของผู้ส่งสาร ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ นั้นล้วนถูกหล่อหลอมมาจากประสบการณ์และบริบทแวดล้อมทางสังคมของผู้ส่งสาร จึงทำให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมของผู้ถ่ายทอดด้วย ซึ่งผู้วิจัยมองว่าหากนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเนื้อหาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์แล้ว ก็น่าจะช่วยให้เห็นถึงการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่ง

เพื่อให้เห็นถึงกรอบแนวคิดหลักดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเขียนออกมาในรูปของผังมโนทัศน์ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ผังมโนทัศน์ของกรอบแนวคิดหลักในการวิจัย

1.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์นี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

- 1.10.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานมุกตลก
- 1.10.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ขัน
- 1.10.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางสังคม

1.10.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานมุกตลก

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานมุกตลกนั้น พบมีการอธิบายความหมายของนิทานมุกตลกซึ่งถือว่าเป็นเรื่องเล่าขำขันในวิถีชีวิตวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีมาช้านานแล้ว ดังที่ เจตนา นาควัชระ (2521: 94) กล่าวว่า นิทานมุกตลกเป็นนิทานที่สร้างอารมณ์ขันได้มากที่สุด การถ่ายทอดนิทานไม่ว่าชาติใด ภาษาใด อารมณ์ขันจะแสดงออกในรูปของศิลปะพื้นบ้านเป็นส่วนใหญ่ และยิ่งไปกว่านั้น ถ้าเป็นอารมณ์ขันที่แสดงออกด้วยภาษา จะแสดงออกได้ดีที่สุดด้วยภาษาถิ่น เช่นเดียวกับ จารุวรรณ ธรรมวัตร (2538: 83) ได้กล่าวให้เห็นถึงนิทานมุกตลกที่เป็นนิทานก้อมว่า “นิทานก้อมจัดอยู่ในประเภทมุกตลก เป็นนิทานชวนให้หัวเราะ ส่วนใหญ่บอกเล่ามาในรูปแบบของมุขปาฐะที่เล่าในชีวิตประจำวัน เป็นนิทานสั้นๆ เนื้อเรื่องมีทั้งแบบหยาบโลนและไม่หยาบโลน มุกตลกที่หยาบโลนมักเป็นเรื่องเพศ มุกตลกที่ไม่หยาบโลนมักเป็นเรื่องเชิงเสียดสีหรือล้อเลียน แนวคิดที่ปรากฏในมุกตลกที่เล่ากันในชุมชนที่พูดภาษาไทย-ลาว ได้แก่ ความฉลาด ความเื่อง ความเกียจคร้าน คนพิการ ผู้มีฐานะสูงส่ง คนต่างถิ่นหรือต่างชาติ

นอกจากนี้ การศึกษานิทานมุกตลกยังสะท้อนให้เห็นคุณค่าและบทบาทที่มีต่อบริบททางสังคม ดังที่ ศิราพร ฐิตะฐาน ณ ถกลาง (2537: 48) ได้กล่าวถึงนิทานมุกตลกไว้ในหนังสือในท้องถิ่นมีนิทานและการละเล่นไว้ว่า “มุกตลกคือทางออกของความกดดันจากกฎเกณฑ์และระเบียบสังคม เนื้อหาของ มุกตลกเป็นการพาดพิงมาตรฐานหรือกฎระเบียบบางอย่างในสังคม ยิ่งสังคมเคร่งครัดเรื่องใด เรื่องนั้นมักจะเป็นเนื้อหาของมุกตลก ดังนั้นการดึงความจริงออกจาก มุกตลกจึงดึงอย่างตรงไปตรงมาไม่ได้ ต้องแปลให้ตรงข้ามกับความจริง ยิ่งสังคมมีข้อห้ามที่เคร่งครัดในเรื่องใดมาก เรื่องทำนองนั้นจะกลายเป็นมุกตลกมาก เป็นการแปรผกผันกันความประพุดิระหว่างระเบียบสังคมกับคนในสังคม อย่างไรก็ตาม ข้อมูลประเภทนิทานมุกตลกซึ่งถือเป็นเรื่องเล่าที่ปรากฏอยู่ในสังคมประเพณีของชาวบ้านมาเป็นเวลาช้านานที่นอกจากจะเป็นเครื่องให้ความรื่นเริงบันเทิงใจแก่ผู้คนและก่อให้เกิดความสนุกสนานแก่ผู้ฟังแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมในวิถีชีวิต ภูมิปัญญา อัตลักษณ์ความเป็นท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ดังปรากฏในงานวิจัยของWAI YEE KHINE (2561) ที่ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์นิทานมุกตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อ อำเภอวัดลี้ จังหวัดชะเวโบ มณฑลสะกาย ประเทศสาธารณรัฐแห่ง

สหภาพเมียนมา” โดยรวบรวมและจัดประเภทนิทานมุกตลก ศึกษาบทบาทหน้าที่และภาพสะท้อนวิถีชีวิตของชาวหมู่บ้านละต๋อ อำเภอวัตลัต จังหวัดชเวโบ มณฑลสะกาย ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ผลการวิจัยพบว่า ในการรวบรวมและการจัดประเภทนิทานมุกตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อ จำนวน 667 เรื่อง ผู้วิจัยสามารถแบ่งประเภทนิทานมุกตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อตามลักษณะของเรื่องได้ 2 ประเภท คือนิทานมุกตลกที่มีลักษณะไม่หยาบโลน จำนวน 665 เรื่อง และนิทานมุกตลกที่มีลักษณะหยาบโลน จำนวน 2 เรื่อง และแบ่งประเภทนิทานมุกตลกของชาวบ้านละต๋อตามขนาดเรื่องได้ 2 ประเภท คือนิทานมุกตลกประเภทตอนเดียวจบ จำนวน 660 เรื่อง และประเภทหลายตอนจบ จำนวน 7 เรื่อง และจากการศึกษานิทานมุกตลกที่มีลักษณะไม่หยาบโลน จำนวน 665 เรื่อง ผู้วิจัยสามารถจำแนกแนวคิดได้เป็น 10 แนวคิด ได้แก่ 1) แนวคิดเรื่องการสะท้อนสภาพสังคมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ 2) แนวคิดเรื่องการวิพากษ์ วิจารณ์สังคม 3) แนวคิดเรื่องความขัดแย้ง 4) แนวคิดเรื่องอาหารการกิน 5) แนวคิดเรื่องความงี่-ความฉลาด 6) แนวคิดเรื่องอบายมุข 7) แนวคิดเรื่องการคุยโม้โอ้อวด 8) แนวคิดเรื่องความขี้เหนียว 9) แนวคิดเรื่องความพิการ และ 10) แนวคิดเรื่องความเกียจคร้าน จะเห็นได้ว่านิทานมุกตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อส่วนใหญ่เป็นนิทานมุกตลกประเภทตอนเดียวจบ และมีลักษณะไม่หยาบโลน

ในการศึกษาบทบาทหน้าที่ของนิทานมุกตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อ พบว่านิทานมุกตลกมีบทบาทหน้าที่ 4 ประการ คือ 1) บทบาทหน้าที่ในการให้ความเพลิดเพลินและเป็นทางออกให้กับความคับข้องใจของคนในสังคม ซึ่งบทบาทหน้าที่ในการให้ความเพลิดเพลินเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญที่สุด และพบว่าได้ในนิทานมุกตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อทุกเรื่อง นอกจากนิทานมุกตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อจะให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านแล้ว ยังเป็นสิ่งสำคัญในการระบายความคับข้องใจของคนในสังคมในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปัญหาเรื่องถนนหนทาง ปัญหาเรื่องการสาธารณสุขโรค ปัญหาเรื่องความแห้งแล้ง ความไม่พอใจในนโยบายของรัฐ โดยเปิดเผยความไม่พอใจออกมาในรูปแบบนิทานมุกตลก 2) บทบาทหน้าที่ในการบันทึกสภาพสังคมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ พบว่ามีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการสาธารณสุข บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อ บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรม บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของคนในสังคม 3) บทบาทหน้าที่ในการสะท้อนอัตลักษณ์ของชาวหมู่บ้านละต๋อ พบว่าชาวหมู่บ้านละต๋อเป็นคนมีอารมณ์ขัน อีกทั้งมีวาทศิลป์ในการเล่าเรื่องและพูดโต้ตอบด้วยปฏิภาณไหวพริบ ทำให้นิทานมุกตลกที่พวกเขาถ่ายทอดออกมาใคร่ได้ฟังต่างพากันหัวเราะขบขัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก ๆ ในหมู่บ้านละต๋อต่างก็สามารถเล่าเรื่องตลกได้ในทุกสถานการณ์ ซึ่งลักษณะดังกล่าวถือเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญของชาวหมู่บ้านละต๋อ ซึ่งคนเมียนมาโดยทั่วไปทราบกันเป็นอย่างดี อัตลักษณ์ความเป็นคนมีอารมณ์ขันทั้งมีวาทศิลป์ในการเล่าเรื่องและพูดโต้ตอบด้วยปฏิภาณไหวพริบนั้น เกิดจากการใช้

ภาพพจน์อุปมา อติพจน์ และการอ้างถึง เมื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ และ 4) บทบาทหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้กับคนในสังคม พบว่านิทานมีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอน 2 ประการ คืออบรมมารยาททางสังคม ได้แก่ มารยาทในการรับประทานอาหาร การแต่งกายให้ถูกกาลเทศะ และการอบรมสั่งสอนเรื่อง การเลือกคู่ครอง

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานมุกตลกข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเอามาใช้เป็นแนวทางในการศึกษานิทานตลกอีสานออนไลน์ในฐานะที่เป็นเรื่องเล่าตลกในวิถีชีวิตวัฒนธรรมของชาวอีสานในบทวิเคราะห์ต่อไป

1.10.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ขัน

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ขันนั้น พบมีประเด็นการศึกษาที่ปรากฏทั้งในรูปแบบวรรณกรรมหลายประเภท รวมถึงจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อทางสังคมออนไลน์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งานวิจัยที่นำเสนอประเด็นการศึกษาด้านวิธีการสร้างอารมณ์ที่ปรากฏในวรรณกรรมนั้น พบในงานวิจัยของทัศนีย์ กระจ่างอินทร์ (2521) ที่ศึกษาเรื่อง “อารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทย ระหว่าง พ.ศ. 2453-2516” โดยศึกษาอารมณ์ขันและกลวิธีในการสร้างอารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทย ซึ่งพบว่าผู้แต่งนิทานมีกลวิธีที่หลากหลายในการสร้างอารมณ์ขันทำให้วรรณกรรมร้อยแก้วมีความน่าสนใจ ทั้งนี้วรรณกรรมส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์กับสภาพสังคมและพฤติกรรมของบุคคลในสังคมด้วย เช่นเดียวกับการศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ในวรรณกรรมแนวเพลงลูกทุ่งข้ามันของสเปน ตันโสมณ (2538) เรื่อง “วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งแนวข้ามัน” โดยกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันนั้นได้จำแนกออกเป็น 6 กลวิธี คือ การล้อเลียนเสียดสี การใช้ภาษา การสร้างเรื่องให้เกินจริง การหักมุมหรือพลิกความคาดหมาย การกล่าวถึงข้อบกพร่องของผู้ขบขัน และกลวิธีอื่น ๆ ผลของการศึกษาวิเคราะห์พบว่าด้านกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันนั้นกลวิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การล้อเลียนเสียดสี และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ การกล่าวถึงข้อบกพร่องของผู้ขบขัน

นอกจากนั้น ยังพบการศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ในวรรณกรรมประเภทนิทานพื้นบ้านด้วย ดังปรากฏในงานวิจัยของสุธาทิพย์ สว่างผล (2531) ที่ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์นิทานพื้นบ้านของชาวไทยยวน บ้านคลองน้ำไหล จังหวัดกำแพงเพชร” โดยกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในนิทานมุกตลกพบว่ากลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในนิทานมุกตลกมี 4 วิธี คือกลวิธีการล้อเลียนเรื่องเพศ การใช้พฤติกรรมของตัวละคร การจับแบบพลิกความคาดหมาย และกลวิธีการใช้ภาษาของผู้เล่านิทาน นิทานมุกตลกแต่ละเรื่องจะใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันหลายแบบผสมผสานกัน การศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ในวรรณกรรมนิทานพื้นบ้านยังพบในงานวิจัยของณรงค์ คำมั่น (2547) เรื่อง “วิธีการสร้างอารมณ์ขัน

ในนิทานมุกตลกของชนเผ่าในจังหวัดมุกดาหาร” ผลการศึกษาวิเคราะห์ด้านวิธีการสร้างอารมณ์ขัน จำแนกได้เป็น 14 วิธี คือการเสียดสี เหน็บแนม การลวงให้คิด การใช้คำที่มีสัมผัสเสียงคล้าย ๆ กัน แต่มีความหมายไปอีกอย่างหนึ่ง เรื่องสัปดน การสร้างเรื่องให้เกินจริง การทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย สร้างเรื่องให้ตัวละครฉลาด สร้างเรื่องให้ตัวละครโง่ การเอาชนะการแข่งขันด้วยกลลวง การหนีด้วยกลลวง การล่อลวงและผิดประเวณี สร้างเรื่องให้ตัวละครเกียจคร้าน การล้อเลียนนักบวช การมดเท็จและการโม้ นิทานของแต่ละชนเผ่ามีทั้งลักษณะร่วมกับลักษณะแตกต่างซึ่งเกิดจากการแพร่กระจายของนิทาน การแพร่กระจายของนิทานมุกตลก กระจายไปอย่างกว้างขวาง ทั้งภายในและภายนอกจังหวัดมุกดาหาร ลักษณะการแพร่กระจายเกิดจากการละความหรือตัดความบางตอน เพราะเห็นว่ามันสำคัญ การเปลี่ยนรายละเอียดเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย การขยายความโดยการสอดแทรกความเชื่อ ทศนคติ และแนวคิด การผนวกรวมเรื่องโดยนำเอานิทานจากเรื่องอื่นเข้ามาปน การสลับเหตุการณ์หรือสลับบทบาทของตัวละคร เพราะผู้เล่าจำสับสน การอนุรักษ์ตนเอง เช่น การรักษาจุดเด่นหรือแก่นของเรื่องไว้ สาเหตุสำคัญที่เอื้อในการแพร่กระจายของนิทานเกิดจากการย้ายถิ่นฐาน การแต่งงานระหว่างชาติพันธุ์ การบวชเรียน การติดต่อค้าขาย การศึกษา และการร่วมกิจกรรมในสังคม

การศึกษาด้านกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ยังพบในงานวิจัยของนวรรตน์ อนุสรณ์ศรีเจริญ (2543) ที่ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทกวีจากนิยายสารชาวยุทธระชาลัยสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2541” โดยกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันนั้นได้ศึกษาใน 10 หัวข้อ คือ การเสียดสี การล้อสังคม การสร้างเรื่องให้เกินจริง การทำให้เป็นเรื่องเพศ การใช้สัญลักษณ์ การทำให้จบเรื่องแบบผิดความคาดหมาย การกำหนดให้บุคคลในเรื่องตีประสมการณ์ผิด การบรรยายหรือพรรณนาอย่างตรง ๆ การลวงให้คิด และการใช้ตรรกวิทยาผิด ๆ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันผู้เขียนจะใช้วิธีการล้อสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ การทำให้จบเรื่องแบบผิดความคาดหมาย การลวงให้คิด การใช้ตรรกวิทยาผิด ๆ การบรรยายหรือพรรณนาอย่างตรง ๆ การเสียดสี การกำหนดให้บุคคลในเรื่องตีประสมการณ์ผิด การสร้างเรื่องให้เกินจริง การทำให้เป็นเรื่องเพศ ส่วนกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่ผู้เขียนนำมาใช้น้อยที่สุด คือการใช้สัญลักษณ์ นอกจากผลงานวิจัยดังกล่าวแล้ว ยังมีผลงานการศึกษาของจิรศุภา ปล่องทอง (2550) เรื่อง “การศึกษาลักษณะภาษาสื่ออารมณ์ขันในมุขำขันของหนังสือการ์ตูนชาวยุทธระชาลัยและมหาสนุก” ผลการวิเคราะห์พบว่า กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์มี 9 กลวิธี คือการเล่นคำ ปริศนาคำทาย การเขียนเสียดสี การขยายความเกินความจริง คำจำกัดความ การอุปมา การหักมุมด้วยคำพูด และกลวิธีแบบผสม ซึ่งกลวิธีที่พบมากที่สุดได้แก่ การหักมุมด้วยคำพูด กลวิธีแบบผสม การบ่งชี้โดยนัย และกลวิธีอื่น ๆ ตามลำดับ ส่วนการตั้งชื่อเรื่อง การตั้งชื่อตัวละคร และนามปากกาเป็นเพียงส่วนประกอบในการช่วยสร้างอารมณ์ขันให้เกิดขึ้นเท่านั้น ไม่ได้สร้างความขบขันจากความหมายในตัวของภาษาโดยตรง ด้านบริบทในการสื่อสารใน

ภาษาสื่ออารมณ์ขั้นนั้น พบว่ามี 3 ประการ ได้แก่ บริบททางวัฒนธรรม บริบททางสังคม และบริบททางสถานการณ์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจเรื่องของภาษาสื่ออารมณ์ขั้น ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการใช้ภาษาสื่ออารมณ์ และบริบทในการสื่อสารในภาษาสื่ออารมณ์ขั้นนี้ ความสอดคล้องกับลักษณะของการเล่นตลก คือการเล่นตลกกับภาษา การเล่นตลกกับสามัญสำนึก การเล่นตลกกับอารมณ์ความรู้สึก และการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน

นอกจากผลงานดังกล่าวแล้ว ในปัจจุบันพบมีการศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์จากสื่อทางสังคมออนไลน์ด้วยเช่นกัน ดังปรากฏในงานวิจัยของนิศารัตน์ สุทธิธรรม (2543) ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในบทขำขันเรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ <http://www.sanook.com/joke>” โดยกลวิธีในการสร้างอารมณ์ขัน ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งสิ้น 8 ประเภท คือ ทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย กำหนดให้บุคคลในเรื่องตีความประสบการณ์ผิด ล้อสังคม เล่าเรื่องเหลวไหลเกินจริง ลวงให้คิด ใช้เป็นสัญลักษณ์ ใช้ภูมิหลังทางสังคมประกอบเรื่อง และการพรรณนาหรือบรรยายอย่างตรง ๆ ผลการศึกษาพบว่า การใช้กลวิธีในการสร้างอารมณ์ขันจากบทขำขันเรื่องเพศนั้นผู้แต่งใช้กลวิธีประเภทเล่าเรื่องเหลวไหลเกินจริงมากที่สุด รองลงมาคือกำหนดให้บุคคลในเรื่องตีความประสบการณ์ผิด ผู้แต่งใช้กลวิธีลวงให้คิด และทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย น้อยที่สุด ส่วนในงานวิจัยของอันธิยา หล่อเรื่องศิลป์ (2549) ที่ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่อง บางรักซอย 9” โดยการวิเคราะห์สถานการณ์ ซึ่งเป็นที่มาของความตลกก่อนเป็นอันดับแรก และพบว่าลักษณะที่ถูกนำมาใช้เป็นสถานการณ์ของความขบขันมี 12 ลักษณะ ได้แก่ ความขบขันที่เกิดจากการทำให้เป็นเรื่องไร้สาระ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องสามภรรยา ความขบขันที่เกิดจากการเน้นพฤติกรรมที่ไม่น่าพึงพอใจ ความขบขันที่เกิดจากการล้อความเป็นอีสาน ความขบขันที่เกิดจากการล้อรูปลักษณ์ ความขบขันที่เกิดจากการเน้นลักษณะนิสัย ความขบขันที่เกิดจากการล้อสถานภาพโสด ความขบขันที่เกิดจากการล้อวัยสูงอายุ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องหนุ่มสาว ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องที่มีนัยทางเพศ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องในครอบครัว และความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องความโง่ จากนั้นผู้ศึกษาพิจารณาการใช้ภาษาในสถานการณ์ของขบขันนั้น ๆ ซึ่งพบว่าการใช้ภาษาเพื่อสร้างความขบขันมีทั้งหมด 8 กลวิธี ได้แก่ การเล่นคำ การประชด การเสียดสี การใช้ความเปรียบ การใช้เสียงสัมผัส การใช้สำนวนโวหาร การใช้เพลง และการพูดสองแง่สองง่าม อย่างไรก็ตาม ในแต่ละสถานการณ์ที่สร้างความขบขัน มักเกิดจากการทำงานร่วมกันของกลวิธีการใช้ภาษาหลาย ๆ กลวิธี รวมทั้งการแสดงของนักแสดงที่กลมกลืนเป็นธรรมชาติ จึงจะทำให้สถานการณ์นั้น ๆ ประสบความสำเร็จในการสร้างเสียงหัวเราะได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของกนกศักดิ์ ธาณี (2556) ที่ศึกษาเรื่อง “เรื่องเล่าตลกกับการนำเสนอภาพอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในวีดิทัศน์นิทานก้อมสำนวนอีสาน” โดยมุ่งวิเคราะห์กลวิธีการสร้างมุกตลกในวีดิทัศน์นิทานก้อม ของสี คันโซ่ ผลการวิเคราะห์ปรากฏกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันใน

นิทานก้อม ของสี คันโซ่ จำนวน 7 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นผ่านกลวิธีทางภาษา กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นผ่านความโง่และความฉลาด กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นผ่านความตาย ความพิการ และเรื่องเพศ กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นผ่านเรื่องในครอบครัวและการล้อเลียนสถาบัน กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นผ่านการตั้งชื่อเรื่องและชื่อตัวละคร กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นผ่านรูปร่างลักษณะของตัวละคร และกลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นผ่านฉาก จากกลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทั้ง 7 กลวิธีนั้น พบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นด้วยการล้อเลียนเรื่องในครอบครัวมากที่สุด รองลงมาได้แก่เรื่องพระสงฆ์ เรื่องเพศ เรื่องความโง่และความฉลาด เรื่องเจ็บป่วยและความพิการ เรื่องข้าราชการและนักปกครองท้องถิ่น เรื่องภาษาและเรื่องชาติพันธุ์ตามลำดับ ในส่วนของการตั้งชื่อเรื่อง ชื่อตัวละครและฉากนั้นเป็นเพียงองค์ประกอบให้เกิดความซ้ำซ้อนเท่านั้น นอกจากนี้ความซ้ำซ้อนยังต้องอาศัยบริบทรอบข้างที่เหมาะสมด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่าเรื่องที่ถูกลำมาล้อเลียนเป็นจำนวนมากคือเรื่องในครอบครัว เรื่องพระสงฆ์และเรื่องเพศนั้น เนื่องจากเป็นเรื่องในชีวิตประจำวันที่ชาวอีสานเกี่ยวข้องมากที่สุด และเป็นสิ่งที่ชาวอีสานตั้งความหวังอยากเห็นเรื่องเหล่านี้ดำเนินไปในวิถีทางที่ถูกต้องเหมาะสมที่สุดด้วย

ในส่วนบทความพบว่ามีการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างอารมณ์ ดังปรากฏในบทความเรื่อง “กลวิธีทางภาษาในการสร้างความขบขัน ในเพลงมุกตลกอีสาน “จอนพอน” ของอ้อมทิพย์ มาลีชัย และประณิตา จันทรประพันธ์ (2563) ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการสร้างความขบขัน ประกอบด้วยด้านกลวิธีทางภาษาระดับคำ ได้แก่ การเล่นคำพ้องเสียง การลากเข้าความ การใช้คำภาษาอีสาน การเล่นกับหน่วยเสียงภาษาอีสาน การแปลผิดและการเล่นคำพวน และด้านกลวิธีทางภาษาระดับปริจเฉท ได้แก่ การใช้มูลบท การใช้แนวเทียบผิด การอ้างถึง การใช้ความกำกวม การละเมิดหลักในการสนทนา การให้เหตุผลผิดแบบและการตัดแปลงถ้อยคำ ซึ่งกลวิธีที่พบมากที่สุดสามลำดับแรกได้แก่ การเล่นคำพ้องเสียง จำนวน 308 โปสต์ คิดเป็นร้อยละ 32.80 การใช้มูลบท จำนวน 202 โปสต์ คิดเป็นร้อยละ 21.51 และการใช้แนวเทียบผิด จำนวน 97 โปสต์ คิดเป็นร้อยละ 10.33 ปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความขบขันจากกลวิธีทางภาษาข้างต้นคือความรู้ความเข้าใจในภาษาอีสาน วิถีชีวิต ค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรมของชาวอีสาน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมองเห็นความไม่เข้ากันของเนื้อเรื่องมุกตลกได้ ทั้งนี้เป็นการทำให้ผู้อ่านได้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของชาวอีสานได้มากยิ่งขึ้น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ขึ้นข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเอามาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิธีการใช้ภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ เพื่อให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขึ้นจากมุกตลก ซึ่งถือเป็นการเล่าเรื่องในนิทานตลกอีสานออนไลน์

1.10.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางสังคม

จากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางสังคมนั้น พบมีประเด็นการศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องราวทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ด้วยการสื่อสารทางสังคมเป็นการสื่อความหมายทางสังคมในอีกรูปแบบหนึ่ง ดังที่ เพียงฤติ ธีรวิฑูมิชวงศ์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง “การสื่อความหมายจากประเด็นทางการเมืองผ่านการ์ตูนการเมือง” โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการสื่อความหมายจากประเด็นทางการเมืองผ่านการ์ตูนการเมืองนี้ เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาของการ์ตูนการเมือง ในระยะเวลาหกเดือน การใช้วิธีการสื่อความหมายประเภทต่าง ๆ ของนักเขียนการ์ตูนการเมือง รวมทั้งวิธีการสร้างภาพจากการเปรียบเทียบ การเข้ารหัสและमुखของการ์ตูนเหล่านั้น และยังได้ศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้รับสารต่อการสื่อความหมายผ่านการ์ตูนการเมือง ผลจากการวิเคราะห์การ์ตูนการเมือง พบว่าประเด็นการเมืองที่ปรากฏอยู่ในกรอบการ์ตูนต่าง ๆ แสดงออกถึงเรื่องการเมืองระดับรัฐบาลในช่วงนั้นเป็นหลัก รองลงมาคือประเด็นการวิจารณ์ ความประพฤตินักการเมือง และประเด็นเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ประเด็นวัดพระธรรมกาย และประเด็นการประสบปัญหาของธนาคารกรุงไทย ตามลำดับ ในส่วนการสื่อความหมายนั้นพบว่านักเขียนการ์ตูนการเมือง นิยมใช้การเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย (Metaphor) มากกว่าการเปรียบเทียบเชื่อมโยง (Metonymy) และนิยมใช้รหัสบุคคลในการเข้ารหัสการ์ตูนมากที่สุด รองลงมาคือ รหัสสัตว์ รหัสสังคม และรหัสวัฒนธรรมตามลำดับ และในเรื่องเกี่ยวกับमुखของการ์ตูน (Gag) ทั้งสิบ ผู้เขียนการ์ตูนนิยมमुखที่แสดงออกถึงความน่าอัศจรรย์และการเย้ยหยันมากที่สุด ในส่วนของผู้ส่งสารนั้น ผู้วิจัยพบว่า นักเขียนการ์ตูนทั้ง 6 คน ที่เป็นกรณีตัวอย่างล้วนมีวิธีการทำงานแตกต่างกันไป และทุกคนมีการสื่อความหมายอยู่ในความคิด โดยไม่ต้องอิงทฤษฎีใด ๆ การศึกษาตลอดจนวิจัยที่ผ่านมาของคนทั้งหก ส่งผลต่อการแสดงออกในการ์ตูนของเขาอย่างเด่นชัด และปัญหาอุปสรรคและอิทธิพลของนักเขียนการ์ตูนส่วนใหญ่ก็คือ การนำเสนออันรุนแรงไปในบางครั้ง หรือความคิดเห็นส่วนตัวที่แทรกซึมเข้าไปในงาน อันมักจะทำให้พวกเขาต้องแก้ไขงานให้ละมุนละม่อมลง ในด้านผู้รับสารนั้นพบว่า ผู้รับสารครึ่งหนึ่งอ่านการ์ตูนในหนังสือพิมพ์บ่อยครั้ง และผู้รับสารส่วนใหญ่ใช้เวลา 1 นาที ในการแสวงหาความหมายในการ์ตูนกรอบนั้น ผู้รับสารส่วนมากรู้สึกคล้อยตามการนำเสนอข่าวในการ์ตูนการเมือง และมีผู้ตอบว่าความมีชื่อเสียงของนักเขียนการ์ตูนการเมือง มีผลทำให้ผู้รับสารอยากอ่านผลงานของเขา

อีกทั้งในงานวิจัยของพิงพิศ เทพปฏิมา (2546) ที่ศึกษาเรื่อง “การถ่ายทอดความคิดเรื่องจิตวิญญาณในภาพยนตร์” ได้วิเคราะห์และพรรณนาความคิดเรื่องจิตวิญญาณ และกระบวนการสื่อความหมายความคิดเรื่องจิตวิญญาณในภาพยนตร์ รวมถึงศึกษาเรื่องการนำเสนอสถานการณ์เรื่องจิตวิญญาณในสังคม ผ่านความคิดเรื่องจิตวิญญาณที่ปรากฏในภาพยนตร์ด้วยเช่นกัน ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์เนื้อหาของภาพยนตร์ ที่ได้เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ในประเทศไทย ระหว่างปี 2544 ถึงเดือนมิถุนายน 2546 ทั้งนี้เป็นภาพยนตร์ที่มีแก่นความคิดและเนื้อหา

เกี่ยวกับ ความคิดเรื่องจิตวิญญาณปรากฏอยู่อย่างชัดเจน จำนวน 11 เรื่อง แบ่งเป็นกลุ่มภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดจำนวน 7 เรื่องและภาพยนตร์ไทยและเอเชียจำนวน 4 เรื่อง โดยวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของภาพยนตร์ 7 ประการร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารคือ เนื้อเรื่องย่อและบทความเกี่ยวกับภาพยนตร์ ผลการศึกษาพบว่าภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด ไทยและเอเชียมีการถ่ายทอดความคิดเรื่องจิตวิญญาณในเรื่องเดียวกันดังต่อไปนี้คือ เรื่องความเชื่อศรัทธาที่มีต่อพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เรื่องการแสวงหาความเป็นจริงหรือแก่นแท้ต่างๆ ของชีวิต เรื่องการยึดมั่นในคุณธรรม หรือจิตสำนึกความดีความชั่วของมนุษย์ เรื่องความคิดวัตถุนิยมของมนุษย์ในปัจจุบัน เรื่องความเสียสละ เรื่องการยึดมั่นถือมั่นในสรรพสิ่งต่างๆ เรื่องความรักและเรื่องกิเลสของมนุษย์ ทั้งนี้ไม่พบว่ามีความคิดเรื่องจิตวิญญาณที่ปรากฏแตกต่างกันระหว่างภาพยนตร์ทั้ง 2 กลุ่ม โดยโครงสร้างการเล่าเรื่องที่ถูกนำมาใช้ในกระบวนการสื่อความหมายมากที่สุดในภาพยนตร์ทั้ง 2 กลุ่ม คือ ความขัดแย้ง (Conflict) และตัวละคร (Character) จากการศึกษาเรื่องการนำเสนอสถานการณ์เรื่องจิตวิญญาณในสังคมผ่านภาพยนตร์นั้น พบว่าภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดมีการสะท้อนบริบททางสังคมวัฒนธรรม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีเป็นหลัก ส่วนในภาพยนตร์ไทยและเอเชียพบว่า มีการสะท้อนบริบททางสังคมวัฒนธรรมเป็นหลัก

นอกจากนี้ ในงานวิจัยของปรภาพร กันตะวงษ์ (2550) เรื่อง “การสื่อความหมายของการ์ตูนการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เดือนมกราคม พ.ศ. 2544 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2548” โดยมุ่งศึกษาถึงความสำคัญและการสื่อความหมายของการ์ตูนการเมืองว่าเป็นสื่อในการสะท้อนภาพเหตุการณ์และปรากฏการณ์ทางการเมือง รวมถึงศึกษาบทบาทของหนังสือพิมพ์ในการให้การเรียนรู้ทางการเมืองกับประชาชนที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันที่นำเสนอโดยนักเขียนการ์ตูน คือ คามิน ซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารที่มีลักษณะศิลปะการวิพากษ์สังคม เสียดสีล้อเลียนการเมืองของสื่อมวลชน ซึ่งแตกต่างไปจากการใช้รูปแบบการสื่อสารประเภทอื่นในการวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่เป็นไปของสังคม โดยเนื้อหาที่สื่อออกมาเป็นรูปแบบของการ์ตูนหลายกรอบนำเสนอเนื้อหาโดยกำหนดตัวละครขึ้น ถ่ายทอดความคิดเห็นที่มีต่อสถานการณ์ สื่อความหมายผ่านการ์ตูนออกมาเป็นข้อความ คำบรรยายลักษณะของตัวละคร และบุคคลที่นำมาล้อเลียน มีการใช้ถ้อยคำภาษาในเรื่องที่สะท้อนออกมาทั้งบทสนทนา และบทบรรยายต่าง ๆ ในระดับภาษาพูด ผ่านแนวคิดทางสังคมการเมืองในการเชื่อมโยงความหลากหลายระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ของสังคมว่าเป็นเช่นไรภายใต้รูปแบบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยได้ทำการศึกษารูปแบบและเนื้อหาของภาพการ์ตูนภายใต้กรอบการเมือง ซึ่งอาจมีความเชื่อมโยงไปสู่เศรษฐกิจและสังคมในช่วงเวลานั้นว่าเป็นเช่นไร มีปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารออกมาเป็นภาพการ์ตูน โดยนำมาเปรียบเทียบกับการนำเสนอข้อมูลข่าวสารในช่วงเวลาดังกล่าว จากการศึกษาพบว่าภาพการ์ตูนเป็นเสมือนภาพสะท้อนเหตุการณ์ทางการเมืองในช่วงนั้น โดยการ์ตูนการเมืองส่วนใหญ่มีบทบาทในการสะท้อนภาพ

เหตุการณ์ทางการเมืองให้ผู้อ่านได้รับทราบว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นมากกว่ามีบทบาทในการให้การเรียนรู้ทางการเมือง อีกทั้งการตูนการเมืองยังมีส่วนในการชี้้นำความคิดบางอย่างแก่ผู้อ่านด้วย ซึ่งผู้เขียนสามารถแทรกแนวคิดของตนลงไปในการ์ตูน และทำให้ผู้อ่านคล้อยตามได้ ฉะนั้นภาพการ์ตูนการเมืองที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันเป็นรูปแบบของการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งบทบาทของสื่อมวลชนนอกจากการเสนอแนะ และถ่ายทอดข่าวสารแล้ว ยังเป็นการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนด้วยการกระตุ้นให้เรียนรู้จากข่าวสารที่กำลังเป็นที่สนใจ และแสดงบทบาทในการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นสื่อด้านการตูนการเมืองจึงสามารถเสริมบทบาททางการเมืองอันเป็นบทบาทการเสนอความคิดเห็นทางอ้อมในรูปแบบของภาพแทนตัวหนังสือ ทำให้สังคมได้รับทราบข่าวสารและสภาพสังคมได้ต่อไป

ในบทความเรื่อง “รูปแบบและการสื่อความหมายทางวัฒนธรรมของหนังสือต่อสังคมในชนบทอีสานตอนล่าง : อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ” ของชิน ศรีสวัสดิ์ (2552: 1-2) ก็พบว่าหนังสือสื่อความหมายต่อสังคมปัจจุบันหลายด้าน ได้แก่ ความบันเทิง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม คติสอนใจ คุณธรรม จริยธรรม สถานะทางสังคมของคนอีสาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครองและราษฎร ลักษณะการใช้ภาษา คุณค่าของการมีวิชาความรู้ของคนในสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และลักษณะนิสัยของคนอีสาน นอกจากนี้หนังสือสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของสังคม แสดงให้เห็นถึงการได้รับค่าจ้างต่ำ ต้องควบคุมให้ต้นทุนต่ำ และต้องเหลือเก็บออม นอกจากนี้ยังช่วยทำให้การจัดงานเกิดความสงบเป็นระเบียบไม่มีการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นเนื่องจากผู้ที่มาชมหนังสือส่วนมากเป็นเด็กและผู้ใหญ่ มีวัยรุ่นมาชมน้อย ให้คติสอนใจแก่ผู้ชม และเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม โดยสะท้อนผ่านตัวเอกของเรื่องที่แสดงตลอดจนปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของหนังสือในสังคมปัจจุบัน ส่งผลต่อการเกิดขึ้น การดำรงอยู่ และการล่มสลายของหนังสือเกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ และมีปัจจัยทางสังคมอื่น ๆ เช่น ความรู้ ความศรัทธาของคนและผู้แสดงที่จะอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมนี้ไว้คู่กับสังคมอีสานต่อไป และการส่งเสริมจากหน่วยงานต่าง ๆ ในด้านการให้โอกาสได้แสดง การสนับสนุนด้านงบประมาณในการปรับปรุงคณะให้มีความพร้อมในการแสดงมากขึ้น

นอกจากนี้ ในงานวิจัยของสุพัฒน์ศิริ แพงพันธุ์ (2554: 164-166) เรื่อง “การประกอบสร้างและการสื่อความหมายของการ์ตูนการเมืองไทย ในช่วงรณรงค์การเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2544” ก็ได้นำเสนอให้เห็นถึงการสื่อความหมายของการ์ตูนการเมืองไทยในช่วงรณรงค์การเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2544 โดยการสื่อความหมายของการ์ตูนการเมืองในประเด็นของผู้สมัครรับเลือกตั้ง สื่อความหมายถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งเพียง 2 คนคือ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคไทยรักไทย และนายชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ โดยความหมายที่สื่อเป็นการนำข้อบกพร่องของผู้สมัครออกมาแสดงให้เห็นเด่นชัดผ่านการล้อเลียนทางภาพ ชี้ให้เห็นความบกพร่องของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่คาดว่าจะ

นายกรัฐมนตรีคนต่อไป โดยไม่กล่าวถึงคุณสมบัติ วิสัยทัศน์ หรือกลยุทธ์ใด ๆ แต่ในการเปรียบเทียบ ผู้สมัครจะชี้ให้เห็นข้อได้เปรียบของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมากกว่า และชี้ว่าหมดยุคของนายชวน หลีกภัยแล้ว ทั้งนี้ไม่มีการสื่อความหมายเพื่อสนับสนุนพรรคการเมืองฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดโดยตรง สำหรับการสื่อความหมายในกรอบทางด้านนโยบายและภาพรวมนั้น พบว่าการ์ตูนการเมืองมีลักษณะประจำคือ เสนอถึงการทำงานของ ป.ป.ช. และ กกต. ที่ตรวจสอบนักการเมืองทุจริต พฤติกรรมการหาเสียงของนักการเมือง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นสถานะการเลือกตั้งของไทยว่ายังไม่มีความโปร่งใส การซื้อเสียงขายเสียงยังเป็นวัฒนธรรมการเลือกตั้ง นักการเมืองเอาเปรียบประชาชน ประเทศไทยยังเป็นสังคมวัตถุนิยมอยู่มาก ซึ่งจากการสัมภาษณ์การประกอบสร้างการ์ตูนของนักเขียนการ์ตูนทำให้ทราบว่า ทักษะคติต่อการเมืองการเลือกตั้งไทยของนักเขียนการ์ตูนเป็นไปในทางเดียวกันคือ การเมืองไทยยังไม่ก้าวหน้าเพราะการเลือกตั้งยังมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ความเข้มข้นของการตรวจสอบจากองค์กรอิสระไม่ได้ทำให้การทุจริตมีน้อยลง ดังนั้นจึงทำให้การสื่อความหมายของการ์ตูนการเมืองให้ภาพนักการเมืองและการเลือกตั้งไทยในแง่ลบ

ในส่วนของงานวิจัยเรื่อง “เรื่องเล่าตลกกับการนำเสนอภาพอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในวิถีทัศน์นิทานก้อมสำนวนอีสาน” ของกนกศักดิ์ ธาณี (2556: 175-176) ที่ได้อธิบายให้เห็นถึงการนำเสนออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาวอีสานผ่านนิทานก้อมของสี คันโช้ โดยสรุปอัตลักษณ์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรมซึ่งพบมีอยู่ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การนำเสนออัตลักษณ์อัตลักษณ์อีสานผ่านประเด็นเรื่องชนชั้น ซึ่งปรากฏอัตลักษณ์ของคู่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนชนกับคนในเมือง คนหนุ่มสาวกับคนวัยสูงอายุ คนมีความรู้กับคนไม่มีความรู้ในภาษาไทยมาตรฐาน คนพิกากับคนปกติ และชนชั้นในครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อตากับลูกเขย แม่ยายกับลูกเขยและพี่เขยกับน้องเมีย 2) การนำเสนออัตลักษณ์อัตลักษณ์อีสานผ่านประเด็นเรื่องศาสนา ซึ่งปรากฏอัตลักษณ์ของคู่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์กับพระสงฆ์ พระสงฆ์กับฆราวาส และพระสงฆ์กับความเชื่อดั้งเดิมที่ประกอบไปด้วย พระสงฆ์กับธรรมชาติ และพระสงฆ์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ 3) การนำเสนออัตลักษณ์อัตลักษณ์อีสานผ่านประเด็นเรื่องเพศ ซึ่งปรากฏอัตลักษณ์ของคู่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ประกอบไปด้วยการปฏิเสธเพศ พฤติกรรมที่ผิดจารีตประเพณี และพฤติกรรมทางเพศระหว่างมนุษย์กับสัตว์และสิ่งอื่น 4) การนำเสนออัตลักษณ์อัตลักษณ์อีสานผ่านประเด็นเรื่องการเมือง ซึ่งปรากฏอัตลักษณ์ของคู่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการกับชาวบ้าน นักปกครองท้องถิ่นกับชาวบ้าน และตำรวจกับผู้กระทำผิดกฎหมาย 5) การนำเสนออัตลักษณ์อัตลักษณ์อีสานผ่านประเด็นเรื่องชาติพันธุ์ ซึ่งปรากฏอัตลักษณ์ของคู่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนไทยเชื้อสายจีนกับคนอีสาน จะเห็นว่าอัตลักษณ์ของชาวอีสานที่ปรากฏมีการเลื่อนไหลไปตามบริบทของการมีปฏิสัมพันธ์ และอัตลักษณ์เหล่านั้นแสดงให้เห็นความต้องการหรือความคาดหวังของชาวอีสานต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งความคาดหวังเหล่านี้คือสิ่งที่ชาวอีสานต้องการแสดงให้คนนอกเห็นว่าชาวอีสานมีตัวตนและมีวัฒนธรรมอันดีงามในการจะดำรง

เผ่าพันธุ์และเอกลักษณ์ของคนอีสานให้คงอยู่สืบไป นอกจากนี้ นิทานก้อมยังเป็นวาทกรรมทางการเมืองที่สะท้อนผ่านชนชั้นต่าง ๆ ในสังคมอีสาน เป็นการแสดงให้เห็นสัญลักษณ์เชิงอำนาจ อันเป็นการเรียกร้อง โต้แย้ง ต่อสู้ต่อรองกับชนชั้นที่ชาวอีสานคิดว่ามีอำนาจเหนือกว่าตน โดยใช้พื้นที่ของนิทานก้อมซึ่งเป็นเรื่องเล่าตลก และยังแสดงให้เห็นว่าพื้นที่ของนิทานก้อมคือโลกแห่งจินตนาการที่สามารถสร้างขึ้นมำทำทหายอำนาจต่าง ๆ ได้ รวมทั้งเป็นพื้นที่ลดแรงกดดัน ความตริ้งเครียดจากกฎเกณฑ์ของสังคมได้เป็นอย่างดี

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางสังคมข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจะได้นำเอามาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเนื้อหาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ เพื่อให้เห็นถึงการสื่อความหมายในเนื้อหาตลกนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องราวทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ

บทที่ 2

มุกตลกอีสานในสังคมร่วมสมัย

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นถึงความตลกขบขันในวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวอีสานจากอดีตถึงปัจจุบัน รวมถึงลักษณะของนิทานตลกอีสานออนไลน์ซึ่งเป็นตัวบทที่ศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

- 2.1 พัฒนาการของนิทานตลก
  - 2.1.1 การเล่าตลกในวิถีวัฒนธรรมชาวบ้าน
  - 2.1.2 การเล่าตลกในศิลปะการแสดงตลก
- 2.2 นิทานตลกในยุคสื่อสิ่งพิมพ์
  - 2.2.1 การรวบรวมในคอลัมน์บันเทิง
  - 2.2.2 การรวบรวมในหมู่ผู้ชื่นชอบ
- 2.3 นิทานตลกในยุคสื่อออนไลน์
  - 2.3.1 การเผยแพร่ในสื่อวีดิทัศน์
  - 2.3.2 การเผยแพร่ในสื่อยูทูป
- 2.4 ลักษณะของตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่ศึกษา
  - 2.4.1 อัตลักษณ์ของนิทานมุกตลกออนไลน์
  - 2.4.2 ประเภทของเรื่องเล่าตลกออนไลน์

2.1 พัฒนาการของนิทานตลก

หากกล่าวถึงเรื่องเล่าที่เป็นนิทานตลกของชาวอีสาน จะพบว่าเรื่องเล่าตลกมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับวิถีชีวิตวัฒนธรรมพื้นบ้านอย่างหลากหลาย ทั้งในวัฒนธรรมการบอกเล่าที่เรียกว่า “มุกปาฐะ” อันเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมา รวมไปถึงในแง่ของศิลปะการแสดงตลกประเภทต่าง ๆ ที่เน้นให้เกิดความบันเทิงสนุกสนานแก่ผู้ชมผู้ฟัง อันสื่อให้เห็นถึงพัฒนาความเป็นมาของเรื่องเล่าตลกที่ปรากฏอยู่ในสังคมวัฒนธรรมของชาวอีสานมาอย่างแนบแน่นและเนิ่นนานจวบจนถึงปัจจุบันนี้ ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการของนิทานตลกนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกไว้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การเล่าตลกในวิถีวัฒนธรรมชาวบ้าน และการเล่าตลกในศิลปะการแสดงตลก ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

2.1.1 การเล่าตลกในวิถีวัฒนธรรมชาวบ้าน

ในสังคมประเพณีของชาวอีสานนั้นถ้าหากจะกล่าวถึงเรื่องเล่าตลกซ้ำชั้นสั้น ๆ ที่รู้จักกันทั่วไปแล้ว ส่วนใหญ่มักเป็นนิทานมุขปาฐะที่เล่าในชีวิตประจำวัน นิทานตลกมีทั้งเรื่องหยาบโลนและไม่หยาบโลน มุกตลกที่หยาบโลนมักจะเกี่ยวกับเรื่องเพศ มุกตลกที่ไม่หยาบโลนมักเป็นเรื่องเสียดสี ล้อเลียนหรือเป็นเรื่องไม้ แนวคิดที่ปรากฏในมุกตลกที่เล่ากันในชุมชนที่พูดภาษาไทย-ลาว ได้แก่ เรื่องความฉลาด ความโง่ ความเกียจคร้าน คนพิการ ผู้มีฐานะสูงส่ง คนต่างถิ่นและคนต่างชาติ (จารุวรรณธรรมวัตร, 2537: 83) ดังนั้น การเล่านิทานตลกในประเพณีการบอกเล่าของชาวอีสานนั้นจึงมักปรากฏการเล่าในโอกาสต่าง ๆ อันเป็นธรรมเนียมอย่างหนึ่งในการพบปะสังสรรค์ โดยเฉพาะในวัฒนธรรมการดื่มกินร่วมกัน ดังจะเห็นได้จากการเรื่องเล่าตลกที่เรียกว่านิทานก้อมซึ่งถือเป็นเรื่องตลกในวัฒนธรรมการรับรู้ของชาวอีสานทั่วไป ดังที่ กนกศักดิ์ ธาณี (2556: 1) กล่าวว่า การเล่านิทานก้อมนั้นเป็นการเล่านิทานในครอบครัวและชุมชน ซึ่งเป็นการเล่าเพื่อกล่อมเกล่าอัธยาศัยของลูกหลาน อาจเป็นการเล่าก่อนนอน ในเทศกาลงานบุญ พระเทศน์หรือการอบรมชาวบ้าน นอกจากนี้หากมีงานบุญที่มีธรรมเนียมให้ดื่มกินร่วมกันได้ ชาวอีสานก็นิยมเล่านิทานก้อมสู่กันฟังอย่างเพลิดเพลินสนุกสนาน การเล่านิทานตลกที่เรียกว่านิทานก้อมจึงเกิดขึ้นจากการเล่าในวิถีชีวิตประจำวันอยู่เป็นส่วนใหญ่ เพื่อสร้างความสนุกสนาน ตลอดจนผ่อนคลายจากความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าจากการทำงานงานต่าง ๆ ในแต่ละวันของชาวอีสาน สอดคล้องกับที่ ปรีชา จันทร์เทพ (2561: 1) เสนอว่า การผ่อนคลายของคนอีสานที่ว่ามานี้ก็มีทั้งการร้องเพลง ร้องหมอลำ คำสอย การเล่านิทานหรือเรื่องเล่าตลก ๆ ในวงสนทนาเวลาค่ำคืนก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับเข้านอน คนอีสานหรือผู้คนที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยก็มีการผ่อนคลายในลักษณะดังที่กล่าวมาหลายอย่าง เช่น การร้องเป็นหมอลำ การเล่านิทาน การจ่ายผญา เป็นต้น ซึ่งการเล่านิทานก็เป็นต้นเหตุส่วนหนึ่งแห่งการนำไปร้องเป็นหมอลำ นิทานที่ว่านี้ก็คือนิทานก้อม ซึ่งมีลักษณะเป็นเรื่องเล่าขนาดสั้นที่สามารถสร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้ที่ได้ฟังเป็นอย่างดี เพราะในนั้นสอดแทรกด้วยความตลกขบขันและเรื่องทีละเมียดกลุ่ณท์ทางสังคม เพื่อให้ผ่อนคลายจากสภาวะความเป็นจริงที่ทำได้ยาก

2.1.2 การเล่าตลกในศิลปะการแสดงตลก

การแสดงตลกเพื่อสร้างอารมณ์ขัน เป็นวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในอารมณ์ในจิตวิญญาณ และวิถีชีวิตของคนไทยแต่ไหนแต่ไรมา โดยได้ปรับเปลี่ยนตามสภาวะแวดล้อมและสภาพสังคม กระทั่งปัจจุบันตลกกลายเป็นอาชีพที่ทำเงินทำทองได้อย่างมากมายและได้รับการต้อนรับอย่างล้นเหลือจากผู้กระหายอารมณ์ขัน และด้วยความตลกขบขันเป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการเพราะช่วยให้เกิดความบันเทิงในชีวิต ช่วยผ่อนคลายความเครียดอันเกิดจากการดำเนินชีวิตประจำวัน และช่วยให้สุขภาพจิตของมนุษย์ดี มนุษย์จึงได้หาวิธีการสร้างความตลกขบขันขึ้น และวิวัฒนาการกลายมาเป็นศิลปะการแสดงที่

เรียกว่า “แสดงตลก” (ฉติสรณ์ ศรีธาดา, 2542: 1) ลักษณะเช่นนี้ จึงทำให้เห็นว่าการเล่านิทานตลก สอดแทรกอยู่ในศิลปะการแสดงประเภทต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ในชีวิตวัฒนธรรมแบบพื้นบ้านของชาวอีสานล้วนมุ่งให้เห็นบทบาทที่มีต่อการสร้างความบันเทิงเป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จากการเรื่องเล่าตลก ในปริบทการแสดงหมอลำผ่านมุกตลกของตัวตลกซึ่งสะท้อนให้เห็นการสร้างสีสันให้กับวัฒนธรรมการแสดงในอีกรูปแบบหนึ่ง ดังที่ วราพร แก้วใส (2544: 2-3) ได้อ้างถึงบทสัมภาษณ์ของคุณฉวีพรรณ พันธุ์ และชวลา หาญสุรีย์ไว้ในงานวิจัยเรื่อง “ลักษณะการแสดงของตัวตลกหมอลำหมู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น” โดยชี้ให้เห็นการเล่าในปริบทการแสดงหมอลำว่า ปรัชญาการตลกแทรกซึมอยู่ในมหรสพทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมอลำซึ่งเป็นมหรสพพื้นบ้านและเป็นมรดกของชุมชนแล้ว การแสดงตลกเพื่อสร้างความสนุกสนานให้ผู้ชมยิ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการแสดง ในปัจจุบันการแสดงหมอลำได้พัฒนารูปแบบการแสดงตลกอยู่เสมอ ซึ่งการแสดงตลกหมอลำหมู่ถือได้ว่าเป็นการแสดงมหรสพประเภทสุขนาฏกรรม ถือได้ว่าตลกหมอลำเป็นสุขนาฏกรรมของคนอีสาน นอกเหนือจากการแสดงตลกในเรื่องที่หมอลำแสดงแล้ว การแสดงตลกคั่นรายการระหว่างการบรรเลงดนตรีประกอบการเดินของทางเครื่องก็เป็นจุดขายที่สำคัญของคณะหมอลำอย่างหนึ่ง

อีกทั้งการสร้างความตลกขบขันในมหรสพการแสดงพื้นบ้านของชาวอีสาน ยังพบเห็นได้จากปริบทการเล่นหนังตะลุงหรือหนังตะลุงอีสานผ่านตัวตลก ดังปรากฏในงานวิจัยของนางค์ บุญทิพย์ (2545: 6) ที่ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์สารจากตัวตลกหนังตะลุง” โดยกล่าวให้เห็นว่า ตัวตลกหนังตะลุงมีความสำคัญซึ่งจะขาดเสียมิได้ในการแสดงหนังตะลุง เพราะความสนุกสนาน ตลก น่าขันจากบุคลิกเฉพาะของตัวตลกแต่ละตัวยังคงตรึงความนิยมชมชอบของผู้ชมอยู่เสมอไม่เสื่อมคลาย ในขณะเดียวกันสารที่สื่อผ่านทางตัวตลกหนังตะลุงนั้นแสดงให้เห็นค่านิยม ปัญหาและสถานการณ์ของท้องถิ่น รวมถึงสถานการณ์ของสังคมบ้านเมืองและสังคมโลก แสดงให้เห็นว่านอกจากตัวตลกจะทำหน้าที่หลักคือให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมอย่างเต็มที่แล้ว ตัวตลกยังทำหน้าที่แฝงที่มีคุณค่าอื่นอีกด้วย

โดยสรุป จะเห็นว่าพัฒนาการของนิทานตลกซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับวิถีชีวิตวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวอีสาน ทั้งในวิถีวัฒนธรรมชาวบ้านผ่านการเล่าที่เรียกว่า “มุขปาฐะ” และศิลปะการแสดงตลกประเภทต่าง ๆ อันสื่อให้เห็นพัฒนาการของนิทานตลกที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชาวบ้านมาอย่างแนบแน่นและเนิ่นนานจวบจนถึงปัจจุบัน

2.2 นิทานตลกในยุคสื่อสิ่งพิมพ์

หากกล่าวถึงนิทานตลกในยุคสื่อสิ่งพิมพ์แล้ว จะพบว่าเรื่องเล่าตลกที่ปรากฏอยู่ในสังคมประเพณีการบอกเล่าของชาวบ้านนั้นได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเอาไว้ ทั้งในรูปของคอลัมน์บันเทิง รวมไปถึงในหมู่ผู้ชื่นชอบ อันสื่อให้เห็นถึงความพยายามที่จะอนุรักษ์สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมของชาวบ้านที่ในปัจจุบันได้ค่อย ๆ เลือนหายไปจากการรับรู้และความทรงจำของชาวบ้าน ดังนั้น เพื่อให้

เห็นถึงนิทานตลกในยุคสื่อสิ่งพิมพ์ที่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเอาไว้ อันสื่อให้เห็นถึงความพยายามที่จะอนุรักษ์สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมของชาวบ้านที่ในปัจจุบันได้ค่อย ๆ เลือนหายไปจากการรับรู้และความทรงจำของชาวบ้านนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การรวบรวมในคอลัมน์บันเทิง และการรวบรวมในหมู่ผู้ชื่นชอบ ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

2.2.1 การรวบรวมในคอลัมน์บันเทิง

นิทานตลกซึ่งเป็นเรื่องเล่าในคอลัมน์บันเทิงนั้นมักจะปรากฏอยู่ในวารสารทางวัฒนธรรมหลากหลายประเภท เนื่องจากวารสารเป็นสื่อหรือช่องทางอีกอย่างที่ต้องการนำเสนอหรืออนุรักษ์ความเป็นท้องถิ่นในแง่ภูมิปัญญาอันมรดกทางวัฒนธรรมของชาวบ้านให้ดำรงอยู่ได้ในสภาวะทางสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งส่งผลทำให้วัฒนธรรมพื้นบ้านถูกลดบทบาทและสูญหายไปจากสังคมการรับรู้ของชาวบ้าน ด้วยเหตุนี้ เรื่องเล่าที่เป็นนิทานตลกจึงถูกนำมาเสนอไว้ในคอลัมน์บันเทิงต่าง ๆ ในวารสารทางวัฒนธรรม

2.2.2 การรวบรวมในหมู่ผู้ชื่นชอบ

เรื่องเล่าตลกของชาวอีสานในยุคสื่อสิ่งพิมพ์อีกอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่จะอนุรักษ์สืบสานมรดกอันเป็นภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาวบ้านให้คงอยู่ในยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม นั่นก็คือการรวบรวมนิทานตลกเอาไว้ในหมู่ผู้ชื่นชอบซึ่งจะปรากฏในหมู่โฆษก พิธีกร หรือนักจัดรายการ เนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่ต้องอาศัยวาทศิลป์ในการพูด เพื่อให้ผู้ชมที่รับฟังสนใจหรือสร้างความนิยมชมชอบจนเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในสังคม เรื่องเล่าตลกในแนวข้างนี้จึงถูกหยิบยกนำมาใช้ในการสอดแทรกหรือคั่นเวลาขณะที่บุคคลเหล่านี้ดำเนินรายการ ด้วยเหตุนี้ เรื่องเล่าหรือนิทานตลกจึงมีการเก็บรวบรวมเอาไว้ในหมู่ผู้ชอบ ซึ่งบางครั้งก็มีการนำไปพิมพ์เผยแพร่หรือทำเป็นรูปเล่มหนังสือตลกออกจำหน่าย

โดยสรุป จะเห็นว่านิทานตลกในยุคสื่อสิ่งพิมพ์นั้นได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเอาไว้ ทั้งที่ปรากฏให้เห็นได้จากคอลัมน์บันเทิงต่าง ๆ ในวารสารทางวัฒนธรรมและในหมู่ผู้ชอบ อันสื่อให้เห็นถึงความพยายามที่จะอนุรักษ์สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมของชาวบ้านที่นับวันกำลังเลือนหายไปให้กลับมามีชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมต่อไปได้

2.3 นิทานตลกในยุคสื่อออนไลน์

หากกล่าวถึงนิทานตลกในยุคสื่อออนไลน์แล้ว จะพบว่าเรื่องเล่าตลกในวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวอีสานได้ถูกนำเสนอให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ทั้งการผลิตและการเผยแพร่ในช่องทางต่าง ๆ อันสื่อให้เห็นถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรมซึ่งถือเป็นการปรับประยุกต์ความเป็นท้องถิ่นให้เข้ากับการ

กระแสความเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงนิทานตลกในยุคสื่อออนไลน์นี้ ผู้วิจัย จึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกไว้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การเผยแพร่ในสื่อวีดิทัศน์ และการเผยแพร่ในสื่อยูทูป ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

2.3.1 การเผยแพร่ในสื่อวีดิทัศน์

นิทานตลกซึ่งถูกนำมาผลิตและเผยแพร่ผ่านช่องทางในสื่อวีดิทัศน์นั้นมักปรากฏในรูปของการแสดงแบบชุดตลก ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นสถานภาพและการปรับตัวของนิทานตลกในปัจจุบัน จากปัจจัยที่มีการเปลี่ยนไปจากอดีต ดังที่ กนกศักดิ์ ธาณี (2556: 3) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “เรื่องเล่าตลกกับการนำเสนอภาพอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในวีดิทัศน์นิทานก้อมสำนวนอีสาน” ได้กล่าวให้เห็นว่า สถานภาพนิทานก้อมในปัจจุบันพบว่าการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ทั้งด้านรูปแบบการนำเสนอ (การเล่าเรื่อง) และเนื้อหา จากเดิมนิทานก้อมเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะซึ่งโอกาสที่เล่าอาจเป็นโอกาสของการพบปะสังสรรค์ ลงแขกทำงานหรืองานเฮือนดี (งานศพ) ทั้งนี้ก็เพื่อให้เสียงหัวเราะกลบความเศร้า โศกหรือเหนื่อยล้าจากการทำงานนั่นเอง แต่ในปัจจุบันการนำเสนอนิทานก้อมได้เปลี่ยนไปจากอดีตมาก อาจเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสังคม โอกาสที่คนอีสานจะพบกันชุมนุมกันมีน้อยลง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ทำให้ชาวอีสานจำนวนหนึ่งกลายเป็นคนพลัดถิ่น การโยกย้ายหรือตัวตนของคนพลัดถิ่นทำให้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทในการประสานรอยห่างของคนอีสานพลัดถิ่นให้ได้ขยับเข้ามาใกล้ชิดแผ่นดินเกิดมากขึ้น

2.3.2 การเผยแพร่ในสื่อยูทูป

เรื่องเล่าตลกของชาวอีสานในยุคสื่อออนไลน์ที่พบอีกอย่างหนึ่ง คือนิทานตลกในรูปแบบสื่อทางยูทูปซึ่งจะปรากฏในรูปของการแสดงแบบซีรีส์ตลก อันแสดงให้เห็นช่องทางใหม่ในการสื่อสารที่รวดเร็วขึ้นและเข้าถึงได้ง่าย เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงและบทบาทของเทคโนโลยีที่ทำให้สื่อพื้นบ้านต้องหาวิธีการนำเสนอที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อความอยู่รอดในยุคสังคมสมัยใหม่นี้ สอดคล้องกับวีรภัทร บุญมา (2559: 4) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปรับตัวของนิทานก้อมบนยูทูป” ก็ได้กล่าวให้เห็นว่า เมื่อโครงข่ายอินเทอร์เน็ตในประเทศมีราคาถูกลงและแพร่หลายมากขึ้น ทำให้การเข้าถึงความบันเทิงต่าง ๆ เช่น เพลงและภาพยนตร์ที่เคยใช้ช่องทางแผ่นวีซีดีถูกแย่งชิงพื้นที่อีกครั้งโดย “สื่อใหม่” (New media) ไม่เว้นแม้แต่ตลาดนิทานก้อมเอง เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตค่อย ๆ เข้ามาปรับเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมการใช้สื่อของผู้ชมไปจากเดิม แต่ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีทำให้ตลาดแผ่นวีซีดีหดตัวลงไปนั้น นิทานก้อมก็ได้แพร่กระจายเข้ามาสู่ช่องทาง (Channel) ใหม่ด้วยเช่นกัน

โดยสรุป จะเห็นว่านิทานตลกในยุคสื่อออนไลน์ได้สะท้อนให้เห็นการปรับตัวในด้านรูปแบบและวิธีการนำเสนอที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งการเผยแพร่ในสื่อวีดิทัศน์ (VCD) และสื่อทางยูทูป (YouTube) ทั้งนี้ก็เพื่อให้มีความทันสมัยและให้ตอบรับกับความต้องการของผู้เสพสื่อที่ปัจจุบันได้หันมาใช้สื่อทางสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ซึ่งหากสื่อพื้นบ้านไม่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอก็จะทำให้ไม่เป็นที่นิยมอีกต่อไป

2.4 ลักษณะของตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่ศึกษา

หากกล่าวถึงนิทานตลกในรูปของซีรีส์อีสานนิทานก้อมที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวินเคล้าเครือ และวิเชียร ถาอิน จะพบว่าเรื่องมีลักษณะสากลเป็นนิทานมุกตลกทั่วไปไม่ใช่นิทานก้อมอีสาน ทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา ตัวละคร และปริบท ด้วยเป็นนิทานล้อประเด็นใหม่รูปแบบใหม่ไม่ใช่การผลิตซ้ำเหมือนนิยายที่เป็นการสนทนา ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงลักษณะของตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกไว้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ อัตลักษณ์ของนิทานมุกตลกออนไลน์ และประเภทเรื่องเล่าตลกออนไลน์ ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

2.4.1 อัตลักษณ์ของนิทานมุกตลกออนไลน์

การสร้างเสียงหัวเราะหรืออารมณ์ขันให้เกิดขึ้นแก่ผู้ชมผู้ฟังนั้นถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่โดดเด่นของนิทานมุกตลก ด้วยคนที่หัวเราะเมื่อฟังเรื่องตลกคือคนที่เข้าใจเรื่องตลกนั้น ๆ ด้วยการเข้าไปสวมบทบาทของฝ่ายผู้เล่าและเข้าใจความพยายามที่จะเล่นกับความหมายของเขา ในเรื่องตลกความหมายที่เราเคยเข้าใจจะถูกนำมาล้อเลียน โดยการกลับหัวกลับหาง กลับข้างในออกข้างนอก กลับซ้ายเป็นขวา เพื่อให้ความหมายผิดไปจากเดิม สิ่งที่เกิดขึ้น คือ เราเริ่มเห็นว่ายังมีความจริงในแง่มุมอื่นอีก ในความคิดของเราจึงเกิดมีช่องว่างระหว่างความหมายเดิมและความหมายใหม่ ระหว่างความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน และความเป็นจริงที่ปรากฏในเรื่องตลก วิธีเดียวที่จะประสานช่องว่างนี้คือการหัวเราะ ซึ่งเท่ากับเป็นการแสดงให้เห็นว่าความเป็นจริงในเรื่องตลกเป็นเพียงเรื่องล้อเล่น เป็นจริงไปไม่ได้ และแทนที่ทุกคนจะคิดหาเหตุผลหรือพูดเพื่อแก้ไขช่องว่างที่เกิดขึ้นในขณะนั้น กลับใช้เสียงหัวเราะพูดแทนว่า “ก็แค่เรื่องตลก แต่ความจริงก็ยังเป็นความจริงวันยังค่ำ” วิธีนี้เท่ากับเป็นการแก้ปัญหาแบบสามัญสำนึก อีกทั้งเหตุที่เราตลกกับเรื่องบางเรื่องนั้นมาจากที่เราเชื่อมั่นไว้วางใจเป็นเรื่องไม่จริง เป็นเรื่องแต่ง เพราะหากเป็นจริงจะไม่ตลกแต่จะกลับเป็นเรื่องที่ถึงขั้นคอขาดบาดตายแทน เช่น เณรหลอกให้พระกินขี้ไก่ในนิทานก้อม หากเป็นเรื่องจริง พระอาจลงโทษเณรอย่างรุนแรงหรือเรื่องแผ่ขยายกับลูกเขยที่มีการล่วงประเวณีกัน หากเกิดขึ้นจริงแล้ว สังคมย่อมประณามจนไม่มีที่อยู่ในสังคม เป็นต้น ในกรณีนี้สื่อพื้นบ้านแบบเรื่องตลกจึงเป็นเสมือนการประกาศหรือตอกย้ำสิ่งที่ห้าม

ปรามไว้อย่างเข้มงวดในแง่ที่ไม่ทำให้เกิดความตึงเครียดนั่นเอง (วีรภัทร บุญมา, 2559: 39) จะเห็นได้ว่าความขบขันที่เกิดจากความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เบี่ยงเบนไปจากชนบทที่ผู้คนในสังคมยอมรับนับถือกันนั้นเป็นอัตลักษณ์ของนิทานมุทลล

เมื่อนำมาพิจารณาถึงอัตลักษณ์ของนิทานมุทลลออนไลน์ที่ศึกษาครั้งนี้ จะพบว่า เป็นรูปแบบเรื่องเล่าตลกที่ไม่ใช่ิทานก้อม ซึ่งแต่เดิมนั้นนิทานก้อมเป็นเรื่องเล่าสั้น ๆ มีตัวละครน้อย มีการดำเนินเรื่องที่รวดเร็ว เป็นนิทานชาวบ้าน ตัวละครเป็นชาวบ้าน เช่น เรื่องเล่าตลกออนไลน์ในงานวิจัยของกนกศักดิ์ ธาณี ตัวละครบ้าน ๆ เช่น หลวงพ่อกับเณรน้อย ในเรื่องหลวงพ่อกะทอเกลือ หลวงพ่อพาน้อย จารย์กับผู้หญิงสาว ในเรื่องจารย์บวชโดน พ่อเฒ่ากับลูกเขยในเรื่องตอนหายตัว หรือตอนผูกเสี่ยว ลูกเขยกับแม่เฒ่าในเรื่องอย่างตัวควายเด้อ เป็นต้น ส่วนรูปแบบนิทานตลกของทวินเคล้าเครือ และวิเชียร ถาอิน เป็นเรื่องเล่าตลกแบบชุดซีรีส์ คือมีตัวละครเดียวกันในหลายเรื่องหลายเหตุการณ์ หลายจุดมุ่งหมาย เช่น เรื่องเล่าความรักก่อนแต่งงาน ความขัดแย้งหลังแต่งงาน ความเปื้อนหน่ายเมื่อมีลูกหลาน เป็นต้น นอกจากนี้ จุดมุ่งหมายในการเล่าเป็นการสื่อสารภายในครอบครัวและภายในสังคม เช่น เป็นการสั่งสอนกลุ่มคนเฒ่าคนแก่ผู้เยาว์ซึ่งเป็นลูกหลาน เป็นการสื่ออุดมการณ์ทางการเมือง เป็นการสร้างค่านิยมใหม่ เป็นการต้อยค่าคตินิยมเดิมที่ไม่เห็นด้วย การสื่อสารเรื่องดังกล่าวไม่เสนอโดยตรง แต่สื่อเป็นนัยผ่านสุนทรียภาพทางอารมณ์ โดยทำให้ขบขันทำให้ตลก จุดมุ่งหมายของการเล่าตลกซีรีส์จึงเป็นจุดมุ่งหมายเชิงซ้อนที่เชื่อมโยงกับวิถีครอบครัว วิถีเพศ วิถีทุนนิยม ซึ่งกว้างและหลากหลายกว่าความหมายของเรื่องเล่าตลกแบบนิทานก้อม และความหมายใหม่ต้องการขยายตลาดธุรกิจบันเทิงที่มุ่งกำไรมากกว่าจริยธรรมหรือศีลธรรม อีกทั้งปริมาณของการใช้คำใช้สำนวนในเรื่องตลกชุดซีรีส์ส่วนใหญ่มีขนาดยาวนับร้อยคำ รูปแบบภาษาเป็นชุดการสนทนาด้วยประโยคสั้น ๆ ส่วนเรื่องขนาดสั้นแบบนิทานก้อมมีจำนวน 30-50 คำ รวมถึงตัวละครในเรื่องเล่าชุดซีรีส์มีทั้งตัวละครหลัก และตัวละครเสริม ตัวละครหลักเป็นชุดครอบครัว เครือญาติ และเพื่อนสนิท เช่น หวาน ผา เนย มุก เมธวาท หิรัน ต้น แต้ว แวด บัวผัน คม ผ้าย ปานเทพ ตัวละครเสริม เช่น หมอธรรมเต็ม จำเ็ดต ฤกษ์ หมอ ผู้ใหญ่บ้าน อบต พยาบาล ช่างแอร์ ตัวละครส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในเมืองทันสมัย ไม่ใช่ชาวบ้าน ชาวดัด เณรน้อย หลวงพ่อ อย่างในนิทานก้อมแบบเดิม

2.4.2 ประเภทของเรื่องเล่าตลกออนไลน์

หากพิจารณาถึงเรื่องเล่าตลกส่วนใหญ่จะมีแนวคิดเรื่องที่เป็นการเล่น สัปดน เสียดสี ประชดประชันในเรื่องราวต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความโง่ความฉลาด เรื่องเพศ การเมือง ศาสนา และความเชื่อ เป็นต้น ดังที่ ประคอง นิมมานเหมินท์ (2551: 144-148) ได้แบ่งประเภทตลกที่นิยมเล่ากันในสังคมไทยออกไปตามลักษณะและขนาดของเรื่องว่า การแบ่งประเภทตลกของไทยตามลักษณะของเรื่องแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ เรื่องที่มีลักษณะหยาบโหลน และเรื่องที่ไม่หยาบ

โลน กล่าวคือ เรื่องที่มีลักษณะหยาบโลน ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับพรหมจารย์กับราคะวิตถาร ในมุกตลกของไทย ผู้ที่ตกเป็นเป้าของการล้อเลียนในเรื่องนี้ส่วนใหญ่คือผู้ประพาดิพรหมจรรย์ ได้แก่ พระและชีพรวมทั้งผู้ที่เคยบวชเรียนนาน ๆ แล้วสึก และความสัมพันธ์ของบรรดาเครือญาติด้วยกันซึ่งสังคมไม่ยอมรับ ได้แก่ ลูกเขยกับแม่ยาย พี่เขยกับน้องเมีย และพ่อผัวกับลูกสะใภ้ เรื่องที่ไม่หยาบโลน ได้แก่ เรื่องที่มีแนวคิดเกี่ยวกับความฉลาด ความโง่ ความเกียจคร้าน เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับคนต่างชาติต่างถิ่น บางเรื่อง รวมทั้งเรื่องไม้ ส่วนการแบ่งประเภทมุกตลกของไทยตามขนาดของเรื่องแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ มุกตลกประเภทตอนเดียวจบ และมุกตลกประเภทหลายตอนจบ กล่าวคือ มุกตลกประเภทตอนเดียวจบ เป็นมุกตลกสั้น ๆ อาจมีเพียงอนุภาคเดียวหรือหลายอนุภาค กล่าวถึงพฤติกรรมที่น่าขบขันของตัวละครตัวเดียวหรือหลายตัว เรื่องประเภทตอนเดียวจบนี้อาจให้ชื่อตัวละครหรือไม่ก็ได้ ส่วนมากไม่ได้ให้รายละเอียดว่าเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไรแน่นอน แต่ผู้อ่านผู้ฟังอาจคาดคะเนอายุของนอทานบางเรื่องได้จากเนื้อความของเรื่อง มุกตลกประเภทหลายตอนจบ มุกตลกประเภทนี้อาจแยกเล่าเป็นตอน ๆ โดยอิสระแล้วแต่ผู้เล่าจะจำได้หรือสนใจจะเล่า เช่น เรื่องศรีธนชัย ซึ่งเป็นเรื่องเล่าที่มีจำนวนหลายตอนจบ แต่ผู้เล่าอาจหยิบมาเล่าเพียงตอนใดตอนหนึ่ง อาจแบ่งเนื้อหาของเรื่องเล่าแบบมุกตลกหลายตอนจบได้เป็นทั้งมุกตลกเกี่ยวกับความฉลาดไหวพริบหรือฉลาดแกมโกง ซึ่งเป็นมุกตลกที่เล่าเรื่องราวของตัวละครเอกที่แสดงพฤติกรรมต่อบุคคลต่าง ๆ มุกตลกประเภทหลายตอนจบที่เล่าในภาคกลาง ได้แก่ เรื่องของศรีธนชัย ซึ่งเป็นคนฉลาดมีไหวพริบสูง สร้างความเดือดร้อนให้แก่บุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระเจ้าแผ่นดินและพระสงฆ์ มุกตลกที่เกี่ยวกับคนโง่หรือคนที่มีพฤติกรรมเป็น ๆ เนื่องจากความโง่เขลาขาดความรู้หรือไม่ทันสมัย ทำให้ตัวละครในมุกตลกประเภทนี้มีพฤติกรรมเป็น ๆ อย่างคาดไม่ถึง กลายเป็นเรื่องตลกขบขันไปได้ บางเรื่องอาจมีเพียง 2-3 ตอนเท่านั้น

การจัดแบ่งประเภทของมุกตลกของไทยข้างต้น หากนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดประเภทเรื่องเล่าตลกออนไลน์ซึ่งเป็นตัวบทที่ศึกษา จะพบว่า มีแนวเรื่องอยู่ 5 ลักษณะ ได้แก่ แนวเรื่องที่มีลักษณะเป็นการล้อเลียนมายาคติหรือความเชื่อที่มั่งงาย เช่น เมียกินผัว ตั้งชื่อลูก ลั่นลงอาคม ตีเลขหวย น้ำมันพราย แนวเรื่องที่มีลักษณะเป็นการล้อเลียนการขาดความรู้ เป็นการขาดประสบการณ์ เรื่องเพศ ขาดความทันสมัย เช่น การคุมกำเนิดด้วยถุงยางอนามัย การเลือกไซส์ถุงยาง ของไม่เคย แนวเรื่องที่มีลักษณะเป็นการล้อเลียนเพศสรีระ เป็นการล้อเลียนด้านรูปลักษณ์ ขนาด พฤติกรรม กิจกรรม เช่น ให้ชื้อกางเกงใน สากกะเบือ ใส่กรอกกราดพริก ให้ชื้อมิดโกน ผู้สาวมักของใหญ่ แนวเรื่องที่มีลักษณะเป็นการเสียดสีการขาดจริยธรรมศีลธรรมในเรื่องเพศ เป็นการต่อสู้ออกรอระหว่างความต้องการตามธรรมชาติกับการจัดระเบียบหรือการควบคุมตนเอง เช่น เรื่องเมียพี่มีชู้ นีกว่าเมีย คดีสลับคู่ แนวเรื่องที่มีลักษณะเป็นการล้อเลียนครอบครัวสุขสันต์ เป็นเรื่องกิจกรรมน่ารักภายในครอบครัว

ระหว่าง พ่อ แม่ ลูก เช่น เรื่องเซอร์ไพรส์วันเกิด (การให้ของขวัญพิเศษในวันเกิด) ครอบครัวสุขสันต์ คลิปลับ อັกเกิดขึ้นแล้ว เมีย อบต. วันเกิดเมียรัก

นอกจากนี้ ยังพบว่าตัวละครอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครแบบซีรีส์ซึ่งเป็นตัวละครชุดเดียวกัน แต่ปรากฏในหลายเรื่อง หลายบทบาทในการแสดง โดยนิทานตลกมักจะกล่าวถึงเพศสภาพสามแบบ คือ เพศชาย เพศหญิง เพศที่สาม เช่น ตู๊ด กะเทย คนรักเพศเดียวกัน เป็นต้น ตัวละครแบบเรื่องเดียว ซึ่งเรื่องเล่าตกให้ภาพพฤติกรรมด้านเพศที่มีผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ประกอบกิจกรรมร่วมกันโดยผู้ชายเป็นฝ่ายนำเสนอ ผู้หญิงเป็นฝ่ายตอบสนองและควรเป็นผู้ตามจึงจะถูกวิสัย เรื่องเล่าล้อเลียนบทบาทการนำของผู้หญิงและล้อเลียนผู้ชายที่อ่อนแอ เช่น เนื้อเรื่องล้อเลียนมายาคติทางสังคมทางวัฒนธรรมในประเด็นที่มีความเห็นต่างระหว่างความศักดิ์สิทธิ์และความมกมาย เช่น การฝันแล้วไปห่วยเลขเด็ด คดีการตั้งชื่อลูก ผู้หญิงกินผัว อีกทั้งยังพบว่ามีเนื้อหาอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ เนื้อหาต่อยค่าแต่ละเพศสภาพจะพบว่านิทานตลกมักจะกล่าวถึงเพศสภาพสามแบบ คือ เพศชาย เพศหญิง เพศที่สาม เช่น ตู๊ด กะเทย คนรักเพศเดียวกัน เป็นต้น โดยเพศชาย มีสถานภาพสูงกว่าเพศอื่น ระดับของสถานภาพในเรื่องตลก มีความเชื่อมโยงกับเพศสรีระ เช่น มีขนาดยาว ขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก มีสุขลักษณะที่เข้มแข็งเหนือความปรกติ เช่นเดียวกับมีความอ่อนแอ ล้มเหลวผิดปกติ ส่วนเพศหญิง ในเรื่องตลกถูกให้คุณค่าประเมินต่ำกว่าเพศชาย เช่นในเรื่อง ตัวละครถูกสร้างบุคลิกภาพให้ขาดเหตุผลใช้อารมณ์ ความรู้สึกมากกว่าความรู้ความสามารถ สีสันใหม่ของตัวละครหญิงคือมีความเสรีทางเพศ เจ้าชู้ มีชู้ มากมากทางกามารมณ์ เช่นในเรื่อง ความมีเสรีที่ขาดจริยธรรมถูกให้ค่าเป็นความทันสมัยและความเท่าเทียมกับเพศชาย ความตลกของผู้หญิงคือการขาดประสบการณ์ด้านเพศศึกษา ด้านเพศสัมพันธ์ มีเพศสรีระที่ไม่สมบูรณ์ตามคตินิยมของผู้ชาย คือขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก บางเรื่องผู้หญิงมีวิธีการตอบโต้กับคตินิยมที่ผู้ชายคาดหวังและวาดหวัง ตัวละครผู้หญิงที่ไม่ได้แต่งงาน หรือเลิกร้างเป็นหม้าย มักถูกต่อยค่าและล่องละเมียดคล้ายเป็นสิ่งไร้ค่า อีกทั้งเพศที่สาม กะเทย ตู๊ด คนรักร่วมเพศ เช่นในเรื่อง ถูกตีตราเป็นคนไม่ปรกติในด้านกามารมณ์ มีความต้องการและเรียกร้องให้ผู้ชายตอบสนองจนต้องใช้เล่ห์กลจนเป็นมุกตลก รวมถึงเนื้อเรื่องที่ทำให้คุณค่าแก่การแสวงหาความสุขทางเพศ ซึ่งจะพบว่าเรื่องเล่าตกให้ภาพพฤติกรรมด้านเพศที่มีผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ประกอบกิจกรรมร่วมกันโดยผู้ชายเป็นฝ่ายนำเสนอ ผู้หญิงเป็นฝ่ายตอบสนองและควรเป็นผู้ตามจึงจะถูกวิสัย เรื่องเล่าล้อเลียนบทบาทการนำของผู้หญิงและล้อเลียนผู้ชายที่อ่อนแอ เช่น เนื้อเรื่องล้อเลียนมายาคติทางสังคมทางวัฒนธรรมในประเด็นที่มีความเห็นต่างระหว่างความศักดิ์สิทธิ์และความมกมาย เช่น การฝันแล้วไปห่วยเลขเด็ด คดีการตั้งชื่อลูก ผู้หญิงกินผัว ดังปรากฏในเรื่อง

โดยสรุป จะเห็นว่าตัวบทนิทานตลกออนไลน์ได้ขยายพื้นที่การบริโภค เรื่องตลกจากวิถีชาวบ้านสู่วิถีเมืองซึ่งเป็นวัฒนธรรมมวลชนมีชีวิตแบบปัจเจกนิยมของชนชั้นกลาง ผู้หญิงผู้ชายมีการต่อสู้ต่อรอง ทั้งในพื้นที่ครอบครัวภายในบ้านไปสู่พื้นที่ภายนอก

2.5 สรุป

จากการนำเสนอให้เห็นมุกตลกอีสานในสังคมร่วมสมัย จะเห็นได้ว่าเรื่องเล่าตลกของชาวอีสานมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตวัฒนธรรมชาวบ้านอย่างหลากหลาย ทั้งในประเพณีการบอกเล่าของชาวอีสานที่มักจะปรากฏการเล่าในโอกาสต่าง ๆ อันเป็นธรรมเนียมอย่างหนึ่งในการพบปะสังสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัฒนธรรมการดื่มกินร่วมกัน และการเล่าตลกในศิลปะการแสดงตลกประเภทต่าง ๆ ของชาวอีสาน อีกทั้งนิทานตลกยังมีการรวบรวมในคอลัมน์บันเทิงซึ่งปรากฏในวารสารทางวัฒนธรรมหลากหลายประเภท และการรวบรวมในหมู่ผู้ชื่นชอบซึ่งจะปรากฏในหมู่โฆษก ในหมู่พิธีกร หรือในหมู่นักจัดรายการ สื่อให้เห็นถึงความพยายามที่จะเก็บรวบรวมเอาไว้ ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์สืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในสังคมประเพณีการบอกเล่าของชาวบ้านที่ในปัจจุบันได้ค่อย ๆ เลือนหายไปจากการรับรู้และความทรงจำของชาวบ้านให้กลับมามีชีวิตชีวาและดำรงอยู่ในสังคมต่อไปได้

นอกจากนี้ นิทานตลกยังมีการเผยแพร่ในสื่อวีดิทัศน์ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นสถานภาพและการปรับตัวของนิทานตลกในปัจจุบันจากปัจจัยที่มีการเปลี่ยนไปจากอดีต และการเผยแพร่ในสื่อยูทูบได้แสดงให้เห็นช่องทางใหม่ในการสื่อสารที่รวดเร็วขึ้นและเข้าถึงได้ง่ายซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงและบทบาทของเทคโนโลยี ตลอดจนลักษณะของนิทานตลกอีสานออนไลน์ซึ่งเป็นตัวบทที่ศึกษา ทั้งในแง่อัตลักษณ์ของนิทานมุกตลกออนไลน์ และประเภทของเรื่องเล่าตลกออนไลน์ แสดงให้เห็นถึงความเข้มข้นในวัฒนธรรมของชาวบ้านที่นำเอาเรื่องราวที่มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่มาสร้างสรรค์ให้เกิดความสนุกสนานจนเกิดการรับรู้และถ่ายทอดออกมาในรูปของเรื่องเล่าตลกที่ได้บอกเล่าต่อ ๆ กันมา ซึ่งข้อมูลดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจะได้นำเอามาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ให้เห็นถึงการใช้องภาษาในการสร้างอารมณ์ขัน รวมถึงทำให้เข้าใจถึงการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ซึ่งเป็นบทวิเคราะห์ในบทที่ 3 และบทที่ 4 ถัดไป

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 3

การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์

การใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ คือวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ โดยนิทานตลกมีการใช้ภาษาสื่อความหมายทางเพศเพื่อสร้างภาพเพศสัมพันธ์ที่ผิดพลาดเบี่ยงเบนจากภาวะเพศสัมพันธ์ปกติของคู่ครองที่เป็นสามีภรรยาที่ถูกต้อง เป็นเพศสัมพันธ์แบบผิดฝาผิดตัว โดยทั้งตั้งใจและโดยบังเอิญ ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา รวมถึงนิทานตลกแสดงความสนใจในเพศสรีระของตนเองและของคนอื่น เป็นความใคร่รู้ใคร่เรียนในปริบทของสังคมลักปิดลักเปิดในเรื่องเพศ ซึ่งโดยภาพรวมถือคติว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องห้ามพูดที่แอบปฏิบัติแอบแสวงหา เพศสรีระของฝ่ายชายคำศัพท์ให้ภาพลักษณะเป็นแท่งคล้ายลึงค์หรือคิวงลึงค์ ส่วนเพศสรีระของฝ่ายหญิงเป็นหลุมเป็นบ่อ การใช้ความหมายโดยนัยนี้อาศัยปริบทในเรื่องที่สนทนาเป็นตัวกำหนด ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์ว่ามีลักษณะอย่างไร ในบทนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งประเด็นในการนำเสนอออกไว้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่อง การใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละคร และการใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่อง

3.1.1 การสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์

3.1.2 การสื่อความหมายด้านด้อยค่าเพศหญิง

3.1.3 การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลาง

3.1.4 การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ครอบครัว

3.1.5 การสื่อความหมายด้านการผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย

3.2 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละคร

3.2.1 การให้ภาพพจน์ความเป็นชาย

3.2.2 การให้ภาพพจน์ความเป็นหญิง

3.3 การใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง

3.3.1 การทำให้เป็นเรื่องล้อเลียน

3.3.2 การทำให้เป็นเรื่องสัปดน

3.1 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่อง

ชื่อเรื่องนับเป็นสิ่งแรกที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน เพราะการตั้งชื่อเรื่องนอกจากจะสร้างความประทับใจเมื่อได้เห็นแล้ว ยังบอกเล่าเรื่องราวอันเป็นเนื้อหาข้างในว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ด้วย ดังที่ อีราวตี ไตลิ่งคะ (2543: 168) ได้อธิบายว่า ชื่อเรื่องเป็นสิ่งแรกที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ให้หยิบเรื่องนั้นขึ้นมาอ่าน ชื่อเรื่องบางเรื่องบอกคร่าว ๆ ว่าบั้นเพ็งคดีนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ในทำนองเดียวกับ สิริขญา คอนกริต (2556: 245) ได้นำเสนอให้เห็นถึงความสำคัญของการตั้งชื่อเรื่องว่า ชื่อเรื่องมีความสำคัญในการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน การตั้งชื่อเรื่องยังมีความสำคัญต่อเนื้อหา สามารถสรุปแก่นความคิดงานประพันธ์ได้ และเป็นช่องทางแสดงความสามารถทางความคิดอันเฉียบคมของผู้ประพันธ์ โดยการตั้งชื่อเรื่องเป็นสิ่งที่ต้องตีความอีกระดับหนึ่ง ลักษณะเช่นนี้ ทำให้มองว่าการเลือกสรรใช้ถ้อยคำภาษาในการตั้งชื่อเรื่องจึงเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานมักจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก เพราะชื่อเป็นสิ่งแรกที่ใคร่กระตุนให้อยากที่จะติดตามเนื้อเรื่อง ดังนั้นการตั้งชื่อเรื่องจึงปรากฏให้เห็นถึงการใช้อย่างเป็นสำคัญในหลายลักษณะทั้งนี้ก็เพื่อสร้างให้เกิดความประทับใจและสะดุดตาเมื่อได้เห็นอีกด้วย

จากการศึกษาภาษาในชื่อเรื่องนิทานตลกออนไลน์ พบว่าชื่อเรื่องของนิทานตลกออนไลน์ มีความหมายสื่อสาระที่สำคัญ โดยชื่อเรื่องมีหลายประเภท เช่น ชื่อสื่อความหมายถึงพฤติกรรมทางเพศ ชื่อสื่อความหมายถึงเพศสรีระ ชื่อสื่อความหมายถึงสถานภาพของตัวละครสำคัญ และชื่อสื่อความหมายถึงปัญหาสังคม กล่าวคือชื่อเรื่องที่มีสื่อความหมายถึงพฤติกรรมทางเพศ เป็นการนำเสนอและเป็นการตอบสนองความต้องการทางเพศที่ส่วนใหญ่ผู้ชายเป็นผู้นำหรือผู้กระทำ แล้วผู้หญิงเป็นผู้ตามหรือผู้ถูกระทำ คำศัพท์ที่ใช้เป็นกลุ่มกริยาวลีที่ส่วนใหญ่เป็นคำสองแง่สองง่าม ความหมายหนึ่งเป็นเรื่องธรรมดาที่มีความสุภาพตามมารยาทสังคม แต่ความหมายอีกด้านหนึ่งเป็นเพศสัมพันธ์ที่เป็นเรื่องลับเรื่องบนเตียง เช่น แทะบ่เข้า จัดให้ ต่อแขนต่อขา ฟันพิชปลาตุก เอ็ดลูก ทับบ่ฮ้อง เปาลมพ้ออาย หลอยสาว ปิดชิงเปิดชิง หวานแห่ได้หอย บริการตัวเอง ซักมือ เสริจฮ้อยแท้ ที่เด็ด สือออกแล้ว ชื่อเรื่องที่มีสื่อความหมายถึงเพศสรีระของผู้ชายและเพศสรีระของผู้หญิง เป็นการใช้อยู่ลักษณะที่ให้ภาพพจน์เป็นรูปธรรม โดยอ้างถึงสัตว์ วัตถุสิ่งของ พิษ ที่มีรูปทรงลักษณะคล้ายองคชาติ คล้ายมดลูก โดยภาพรวมหรือเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง สัญลักษณ์ของเพศสรีระชาย เช่น กล้วย ปืน มะขาม หนอนน้อย หนอนใหญ่ ปูนาขาเก สากทองคำ ปลาตุก ไส้กรอก เป็นต้น ส่วนเพศสรีระหญิง เช่น ถ้ำ หลุ่ม บ่อ ไท หนอง หอย เห็ด เป็นต้น ส่วนชื่อเรื่องที่บ่งบอกสถานภาพและความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครสำคัญ ส่วนใหญ่เป็นคำนาม และคำสรรพนามที่เป็นภาษาพูด และภาษาไทยถิ่นอีสาน เช่น ผัว เมีย พี่เขย พี่อ้าย คนกันเองน้องเมีย มึง กู พ่อตา แม่ยาย ไอ้ ป้า บอส ที่รัก ไอ้หล่อ ไอ้กล้วย นอกจากนี้ยังมีชื่อเรื่องที่เป็นฉายานามที่ด้อยค่าตัวละครตลก เช่น สูดยอดสาวใช้ สาวขี้เหล้า สาวชาติสัด สาวกินผัว สาวเคียวอีหลี คำด้อยค่าส่วนใหญ่เป็นคำเรียกผู้หญิง ที่เป็นภาพแทนที่ผู้ชายที่เป็นผู้เล่า เป็นผู้สร้างชื่อ

ออนไลน์ ประกอบสร้างตามจินตนาการแบบปิตาธิปไตย ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิด อารมณ์ขันจากการตั้งชื่อเรื่องในนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งประเด็น ในการนำเสนอออกไว้ 5 ลักษณะ ได้แก่ การสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์ การสื่อความหมายด้าน ด้อยค่าเพศหญิง การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลาง การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ ครอบครัว และการสื่อความหมายด้านการผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

3.1.1 การสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์

การสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์จากการตั้งชื่อเรื่องในนิทานตลกอีสานออนไลน์ พบว่ามี การใช้ภาษาสองแง่สองง่าม คำ สำนวนที่ใช้สื่อให้ภาพการกระทำที่รุนแรง โดยฝ่ายชายเป็นผู้กระทำ ฝ่ายหญิงเป็นผู้ถูกกระทำให้เจ็บปวด ไม่เกิดความสุขแบบเท่าเทียมกัน ผู้หญิงที่ถูกกระทำบางคน บางครั้งถูกละเมิดทางเพศ ด้วยอุบายที่ถูกเบี่ยงเบนให้เป็นมุกตลก ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องผิดศีลธรรม ผิดข้อ ต้องห้าม เช่น พี่เขยกับน้องเมีย ผู้อาวโสกับวัยเยาว์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนส่วนใหญ่ผิดทั้งศีลธรรมและ กฎหมาย การเล่าการฟังมุกตลกเช่นนี้มีวิถีกล่อมเกลางานเพศที่เป็นลบไม่สร้างสรรค์ ตัวอย่างเช่น ใน ชื่อนิทานเรื่อง “ไสวแหงบ่เข้า” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง หมอยาคนหนึ่งได้นำว่านที่มีสรรพคุณวิเศษใน ด้านยีนยงคงกระพันหรือทำให้คนที่ได้เป็นเจ้าของพันแหงไม่เข้ามาเสนอขายให้สองผัวเมียคู่หนึ่ง ทำให้ ผู้เป็นสามีอยากซื้อเก็บเอาไว้ หลังจากที่ได้ทำการตกลงซื้อขายกันเรียบร้อยแล้ว เผอิญน้องเมียได้ผ่าน มาเจอก็อดที่จะสงสัยไม่ได้เลยบอกกับพี่เขยว่าได้ลองพิสูจน์หรือยังว่าว่านนี้ดีจริงอย่างที่หมอยาพูดให้ ฟังหรือเปล่า พี่เขยเลยชวนน้องเมียไปพิสูจน์ ดังตัวอย่างบทสนทนาระหว่างฝ่ายพี่เขยกับน้องเมียใน นิทานเรื่องนี้ว่า

“น้องเมีย : อะไรอยู่ในมือพี่เขย?

พี่เขย : ว่านวิเศษ

น้องเมีย : มันวิเศษยังไง...

พี่เขย : ใครมีไว้ในครอบครองจะแหงบ่เข้า

น้องเมีย : โอ้ย พี่โดนเขาหลอกแล้วแหละ....พี่ลองพิสูจน์หรือยัง

พี่เขย : เออวะ ยังเลย

พี่เขย : ถ้าอย่างนั้น น้องถือไปหนึ่งชิ้น แล้วพี่ก็จะถืออีกหนึ่งชิ้น แล้วเราก็

ไปพิสูจน์กันว่ามันจะพันแหงไม่เข้าจริงหรือเปล่า

น้องเมีย : พี่เอาอะไรแทงละพี่?...”

(Thai Tale, 2560)

คำว่า “แพง” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “ใส่ว่าแพงบ่เข้า” นี้ ก็น่าจะหมายถึงการใช้อาวุธของมีคมซึ่งมีปลายแหลมทิ่มหรือปักเข้าไป แต่เมื่อพิจารณาจากปริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว คำว่า “แพง” กลับสื่อออกไปในเรื่องราวการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะของการสอดใส่ด้วยอวัยวะเพศของผู้ชาย เช่นเดียวกับในชื่อนิทานเรื่อง “เอาหนูป” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึงปลัดคนใหม่ที่กำลังจะย้ายมาอยู่อำเภอได้ซึ่งรถมอเตอร์ไซด์ไปหาผู้ใหญ่ที่บ้าน เพื่อเป็นการทำความรู้จักก่อน หลังจากนั้นผู้ใหญ่ก็ให้ปลัดเข้าพักซึ่งเป็นบ้านที่จัดเตรียมเอาไว้ให้ ในขณะเดียวกันนั้นก็มิหญิงสาวชาวบ้านที่ยืนฟังปลัดกับผู้ใหญ่บ้านคุยกันก่อนหน้าก็เข้ามาทักปลัดและพยายามจะขายหนูนาให้ แต่ปลัดกลับเข้าใจผิดนึกว่าหญิงสาวจะมาขายบริการทางเพศ ดังตัวอย่างบทสนทนายระหว่างตัวละครฝ่ายปลัดคนใหม่กับหญิงสาวชาวบ้านในนิทานเรื่องนี้ว่า

“ปลัด!... เอาหนูนึ้ย?” หญิงสาวตะโกนถามปลัด

“เธอพูดอะไร” ปลัด ทำสีหน้าท่าทางตกใจ หันซ้าย หันขวา และย้อนถาม

หญิงสาวซ้ำ

“เอาหนูนึ้ยค่ะ” หญิงสาวยืนยันคำถามเดิม

“แล้ว...เธอคิดยังไงละ” ปลัดถาม พร้อมทั้งมองซ้ายมองขวา

“ถ้าปลัดทำเอง ก็ 200 ค่ะ แต่ถ้าให้ทำให้ก็ 250 รับรองอริ่อยอ่อย” หญิง

สาวตอบพร้อมทำท่าทางประกอบ

“ถ้าฉัน เธอมามืด ๆ ได้มึน เดียวให้ 300 เลย” ปลัดมองซ้ายขวาแล้วบอก

หญิงสาวไป

“โหว... ได้ค่ะ ถ้าฉันตอนเย็น ๆ เดียวมาใหม่” หญิงสาวตอบ ยิ้มแล้วจาก

ไป ขณะเดียวกัน ปลัดก็รำพันว่า “ถูกมาก 250...”

(Thai Head, 2562)

คำว่า “หนู” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “เอาหนูป” นี้ ก็น่าจะหมายถึงหนูนาซึ่งเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งเป็นพาหะของกาฬโรค สามารถกัดแทะด้วยฟันคม ทำลายสิ่งของ จึงต้องถูกกำจัด แต่เมื่อพิจารณาจากปริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันเป็นตัวกำหนดแล้ว คำว่า “หนู” กลับสื่อออกไปในเรื่องราวการเสนอตัวให้กับอีกฝ่ายหนึ่งในลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ด้วย เนื่องจากคำว่า “หนู” ยังหมายถึงสรรพนามแทนตัวเองของผู้หญิงซึ่งเป็นบุรุษที่หนึ่ง การตั้งชื่อเรื่องเช่นนี้ จึงเป็นการเล่นกับคำกำกวมทางภาษาอีสานที่มีความคลุมเครือไม่ชัดเจน ซึ่งช่วยสร้างความตลกขบขันได้เป็นอย่างดี หรือในชื่อนิทานเรื่อง “ต่อแขนต่อขา” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง สองเขยหนุมที่แต่งงานแล้วเข้ามาอาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน โดยทั้งสองเขยมักจะมีเรื่องต้องขัดใจกันอยู่บ่อยครั้ง

เมื่อภรรยาของเขยผู้ที่ตั้งท้องก็เป็นเหตุทำให้เขยผู้น้องโดนพูดเชิงต่อว่าจากเขยผู้พี่ วันหนึ่งเขยผู้พี่จะได้เดินทางไปทำธุระที่ต่างจังหวัด เขยผู้น้องจึงสบโอกาสที่จะเอาคืน จึงออกอุบายบอกกับภรรยาของเขยผู้พี่ว่าหากสามีไม่อยู่ทำยังว่า (การมีเพศสัมพันธ์) ลูกในท้องคลอดออกมาจะพิการเอาได้ เขยผู้น้องจึงจะอาสาทำแทนเขยผู้พี่ให้ ทำให้ภรรยาของเขยผู้พี่ต้องยอมให้เขยผู้น้องมีเพศสัมพันธ์ด้วย ดังตัวอย่างบทสนทนาระหว่างตัวละครฝ่ายเขยผู้น้องซึ่งวูทกับฝ่ายภรรยาของเขยผู้พี่ชื่อแพนในนิทานเรื่องนี้ว่า

“เมื่อก็เหมือนเห็นไอ้ออด มันสะพายกระเป๋าไปไหนหรือ” วูทถาม

“พี่ออดเขาไปงานศพญาติต่างจังหวัด ไปหลายวันเลยแหละ” แพนตอบ

“อ้าวทิ้งไปตอนนี้ได้ยังไง มันต้องมีคนต่อแขนต่อขาไม่งั้นเด็กมันจะพิการนะแพน” วูทพูด

“ห๊ะ พิการเลยหรือวูท แล้วจะทำยังไงดีวูท” แพนถามด้วยท่าที่ตกใจ

“ไม่เป็นไรแพน พวกเราก็เหมือนพี่น้องกัน เตียววูทจะต่อแขนต่อขาให้ก็ได้ แต่เราต้องเข้าไปในห้องกัน 2 คนนะ แพนต้องไปต่อกัน 2 คนในห้อง ไป ๆ รีบไป” วูทพูดเสร็จก็พาแพนเข้าไปในห้อง...

(Thai Tale, 2561)

คำว่า “ต่อ” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “ต่อแขนต่อขา” นี้ ก็น่าจะหมายถึงการเชื่อมสิ่งสองสิ่งให้ติดกัน แต่เมื่อพิจารณาจากบริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว คำว่า “ต่อ” กลับสื่อออกไปในเรื่องราวทางเพศสัมพันธ์ในลักษณะของการสมยอมให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง เพราะไม่มีทางเลือกอื่น กล่าวคือจะต้องมีเพศสัมพันธ์กันเพื่อเมื่อเวลาตอนเด็กคลอดออกมาร่างกายจะได้สมบูรณ์ไม่พิการ นอกจากนี้ในชื่อนิทานเรื่อง “พี่อ้ายจัดให้น้องเมีย” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง ครอบครัวหนึ่งที่มีทั้งพ่อแม่ น้องสาว และพี่ชายที่แต่งงานกับพี่สาวอาศัยอยู่ด้วยกัน ตกตึกคืนหนึ่งพี่ชายกับพี่สาวได้ร่วมเพศกัน น้องสาวที่นอนอยู่ก็เผลอได้ยินเสียงพูดคุยกั้นของพี่ชายกับพี่สาว ด้วยความสงสัยและอยากรู้อยากเห็น พอรุ่งเช้าก็ได้ไปสอบถามกับพี่สาวในเรื่องที่คุยกับพี่ชายเมื่อคืน แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบ จึงถามกับแม่และพ่อก็ยังไม่ได้คำตอบ จนมาถึงพี่ชายด้วยการรบเร้าจากน้องเมียทำให้พี่ชายรำคาญ พี่ชายจึงพาน้องเมียไปในที่ลับตาเพื่อทำให้น้องเมียเห็นในสิ่งที่ตนอยากรู้อยากเห็นว่าคืออะไรกันแน่ ดังตัวอย่างบทสนทนาระหว่างตัวละครน้องเมียกับพี่ชายในนิทานเรื่องนี้ว่า

“น้องเมีย : พี่ชาย ๆ

พี่ชาย : อะไรหรือ

น้องเมีย : เมื่อคืนหนูแอบฟังพี่กับพี่สาวคุยกันนะ ว่าท่างวงเหลียวหลังมันคืออะไร...ท่างวงเหลียวหลังนะ

พี่เขย : เป็นเด็กเป็นเล็กอย่ารู้เลยผู้ใหญ่เขาคุยกัน ไป ๆ

น้องเมีย : พี่เขย แล้วอันนั้นล่ะ ลิงอุ้มแตงนะ...ท่าลิงอุ้มแตง มันปมมีลิงจะอุ้มได้ยังไง

พี่เขย : โอัยก็บอกแล้วไงว่าไม่ใช่เรื่องของเด็กอย่าสอดรู้สอดเห็นน้าเลย ไป ๆ

น้องเมีย : โอัย...พี่เขยก็...จั้นสุดท้ายก็แล้วกัน คือท่าฤชิตยามันเป็นยังไงคืออะไรพี่เขย

พี่เขย : โอ...นางนี่ อยากรู้จริง ๆ ไซ้ไหม

น้องเมีย : ค่ะ...

พี่เขย : อยากรู้จะจัดให้ ไป..."

(Thai Tale, 2560)

เมื่อพิจารณาจากบริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว คำว่า “จัดให้” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “พี่อ้ายจัดให้น้องเมีย” นี้ สื่อให้เห็นพฤติกรรมทางเพศที่เป็นเรื่องผิดศีลธรรม โดยฝ่ายชายเป็นผู้กระทำ แม้ฝ่ายหญิงจะยินยอมหรือพร้อมใจทำตาม แต่ก็เป็นเรื่องข้อห้ามที่เกิดจากการล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างฝ่ายพี่อ้ายที่ได้สนองต่อความอยากรู้อยากเห็นของฝ่ายน้องเมียจนทำให้ได้เสียกัน

3.1.2 การสื่อความหมายด้านด้อยค่าเพศหญิง

การสื่อความหมายด้านให้ความด้อยค่าเพศหญิงจากการตั้งชื่อเรื่องในนิทานตลกอีสานออนไลน์ พบว่าชื่อเรื่องแนวนี้มีการใช้ภาษาแสดงถึงเพศสถานะที่ไม่เท่าเทียมกัน ความหมายให้ค่าสูงแก่เพศชาย เพียงเพราะมีประสบการณ์ทางเพศ มีเพศสรีระตามค่านิยมที่เป็นมายาคติ “กูเป็นใหญ่ของกูใหญ่” เพศหญิงต้องสำรวมกายใจ ไม่มีมักมาก ไม่เป็นฝ่ายนำเสนอ ต้องให้อำนาจแก่เพศชายเท่านั้น ความตลกแนวนี้จึงเป็นการกดข่มเพศหญิง ทั้งการด้อยค่าความเป็นธรรมชาติช่วงวัยเจริญพันธุ์ ตัวอย่างเช่น ในชื่อนิทานเรื่อง “เคียวอีหลี” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง หญิงสาวสวยคนหนึ่งซึ่งเป็นคนที่มีนิสัยชอบคบซ้อนกับหลาย ๆ คน วันหนึ่งได้นัดผู้ชายมาพร้อมกัน จึงเป็นเหตุให้ชายทั้งสองคนไม่พอใจจนทำให้เกิดปากเสียงทะเลาะกันขึ้น ต่อมาเมื่อหญิงสาวได้เดินทางมาถึงสถานที่ที่นัดกับชายทั้งสองคนไว้ก็ถึงกับโกรธจึงได้บอกให้ทุกคนหยุดทะเลาะกัน ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“ไม่ต้องเถียงกัน ๆ ฉันได้ทุกคน ๆ” บัวผันรีบบอก
 “ทำ ได้ทุกคน!” ชายทั้ง 3 คน พุดพร้อมกันด้วยความตกใจ
 “ใช่แล้ว” บัวผันตอบ
 “เธอมันผู้หญิงเจ้าชู้” ชายที่นัดมาคนแรกบอก
 “ผมก็ไม่เอาหรอก ผู้หญิงหลายใจ” ชายคนสองรีบเอ่ย
 ส่วนชายคนที่สาม ต่ำบัวผันว่า “ผู้หญิงไส้กลวง” แล้วทั้งสามก็เดินจากไป
 ชายเฒ่าเหล้าจึงรีบบอกยกเลิกนัดแล้วเดินหนีทันที ทำให้บัวผันร้องไห้
 โวยวายอยู่คนเดียว เพื่อนบัวผันที่อยู่แถวนั้นได้เดินเข้ามาปลอบว่า “ผู้หญิง
 เจ้าชู้คนเขาตำราว่าทรมาน ผู้ชายมากกามคนเขาว่าโก้ ช่างไม่ยุติธรรมจริง ๆ...”
 (Thai Tale, 2561)

เมื่อพิจารณาจากปริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว คำว่า “เคียว” จากข้อความที่ขีด
 เส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “เคียวอีหลี” นี้ สื่อให้เห็นความเป็นเพศหญิงที่มีความเสรีทางเพศหรือมัก
 มากทางกามารมณ์ เช่น เจ้าชู้ มีชู้ มักถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี ซึ่งต่างจากผู้ชายที่แม้จะมีเมียอยู่แล้ว
 หากคิดจะมีเมียน้อยได้ก็ไม่ถูกมองว่าไม่ดีเหมือนอย่างกับผู้หญิง เช่นเดียวกับในชื่อนิทานเรื่อง “สาวซี
เหล้า” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง สองสามีภรรยาคนหนึ่ง เมื่อน้องชายผู้เป็นสามีได้เดินทางมาหาที่บ้าน ผู้
 เป็นพี่ชายจึงได้ชักชวนน้องชายให้นั่งดื่มกินกัน เมื่อพี่ชายเมาแล้วผู้เป็นพี่สะใภ้ก็บอกให้น้องชายของผู้เป็น
 สามีรินเหล้าให้ตนเองดื่มบ้าง ต่อมาพี่สะใภ้เมาได้สติก็พุดเพ้อออกมาต่าง ๆ นานา ดังตัวอย่างบท
 สนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“บัวผัน : เมื่อกี้คิดอะไรกับพี่ไซ้ไหม

โต้น : ก็คิดเหมือนที่พี่คิดนั่นแหละ

บัวผัน : ทำ คิดเหมือนที่คิด ไ้ลามาก คิดได้อย่างไรว่าเราจะมီးอะไรกัน กอด
 กัน ลูกกัน คิดจะมီးอะไรกันเนี่ยนะ

หมื่น : ทำ ใครมီးอะไรกัน

โต้น : ไม่ใช่เนพี่ มันไม่ใช่แบบนั้น

หมื่น : มီးอะไร

บัวผัน : ก็น้องชายคุณนะ คิดได้อย่างไรว่ามันกับฉันมีอะไรกัน

หมื่น : ไ้น้องทรพี เหล้ายาปลาบั้งกุก็เลี้ยงมึง มึงมาคิดอะไรกับเมียกู กิน
 บนเรือนขี้นหลังคา มึงจะไปตี ๆ ไ้ไหม

หมื่น : อีผัน เล้ามาสิมันเกิดอะไรขึ้น

บัวผัน : ฉันทั่งอยู่เฉย ๆ แล้วฉันทักถามมันว่า คิดอะไรกับฉันทใหม่ แล้วมันก็ตอบว่า ใช่ คิดอย่างทีฟี่คิดนั้งแหละ

หมิ่น : แล้วเธอคิดอะไรกับนั้งฉันท

บัวผัน : ก็คิดว่ากอดกัน จูบกัน ลูบกัน แล้วก็มีอะไรกัน...”

(Thai Tale, 2561)

เมื่อพิจารณาจากปริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว คำว่า “ชี้เหล้า” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “สาวชี้เหล้า” นี้ สื่อให้เห็นความเป็นเพศหญิงที่มีนิสัยชอบดื่มเหล้ามักถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี ด้วยผู้หญิงเมื่อได้ดื่มกินเข้าไปมักจะเป็นคนปากไว คิดอะไรก็จะพูดออกมาตรง ๆ หรือในชื่อนิทานเรื่อง “ผู้หญิงกลางคืน” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง สองหนุ่มรุ่นพี่รุ่นน้องได้นัดกันออกมาเที่ยวร้านเหล้าแห่งหนึ่ง เผอิญได้มาพบเจอกันหญิงสาวสวยสองคนที่ต่างได้มาเที่ยวด้วย จนทำให้ได้รู้จักและพูดคุยกัน หลังจากนั้นมาหนุ่มรุ่นน้องก็ได้กลับมาที่ร้านเหล้านี้อีกครั้งและได้มาเจอกับกับหนุ่มรุ่นพี่ จึงถือโอกาสเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงสาวที่ตนได้เจอที่ร้านเหล้าแห่งนี้ซึ่งได้คบหาดูใจกันมาสักพักให้หนุ่มรุ่นพี่ฟัง ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“รุ่งเช้าวันต่อไป หนุ่มรุ่นน้องจึงกระเซอะกระเซิงออกมาจากที่พักในสภาพกางเกงยีนส์หลุดกองอยู่ที่ขาเสื้อไม่ใส่ ใส่แต่บ็อกเซอร์ติดกายออกมา และในคำวันเดียวกันนั้นเขาก็ไปนั่งชดเหล้าย้อมใจอยู่ที่ร้านเหล้าร้านเดิม ปานเทพที่เพิ่งมาถึงรีบเข้าไปแย่งแก้วเหล้าทันทีกลัวว่าหนุ่มรุ่นน้องจะเมาหนักแต่เขากลับบอกว่าอยากเมาให้ตายไปเลย ปานเทพได้ยินก็โอดออกมาเสียงดังว่าเพิ่งแต่งงานกันแต่วันเดียวจะไปอยากตายทำไม หนุ่มรุ่นน้องก็บอกว่าเลิกกับเพื่อนบัวผันแล้ว ปานเทพก็เลยถามว่าทำไมเลิกกันหนุ่มรุ่นน้องบอกว่าเพื่อนบัวผันเป็นผู้หญิงกลางคืน ปานเทพจึงต่อว่ารุ่นน้องยกใหญ่ แต่หนุ่มรุ่นน้องก็ร้องขี้ดให้เลิกได้แล้วเขาไม่ได้สนใจหรอกทีเป็นผู้หญิงกลางคืน ปานเทพทำหน้าสงสัยหนุ่มรุ่นน้องจึงพูดต่อไปว่า

“เขาเป็นผู้หญิงกลางคืน แต่ว่าเวลากลางวันเขาเป็นผู้ชาย”

“ห๊ะ เป็นผู้ชาย”

“เออ อันใหญ่เท่านี้” หนุ่มรุ่นน้องพูดกลางยกแขนขึ้นมาประกอบให้ดู...”

(Thai Tale, 2562)

คำว่า “กลางคืน” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “ผู้หญิงกลางคืน” นี้ก็น่าจะหมายถึงผู้หญิงที่ชอบเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มคนกลางคืนจนถูกตีตราว่าเป็นหญิงไม่ดีหรือหญิงโสเภณีขายบริการทางเพศ แต่เมื่อพิจารณาจากบริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว คำว่า “กลางคืน” กลับสื่อออกไปในเรื่องราวของกลุ่มเพศที่สามหรือคนรักเพศเดียวกัน เช่น ตู๊ด กะเทย ซึ่งชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิงในเวลาออกไปเที่ยวตอนกลางคืน แต่ในเวลากลางวันจะก็กลับมาเป็นผู้ชายเหมือนเดิม การตั้งชื่อเรื่องเช่นนี้ จึงช่วยสร้างอารมณ์ขันได้ นอกจากนี้ในชื่อนิทานเรื่อง “เมียต้องการคักโปก” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง ครอบครัวของสามีภรรยาคนหนึ่ง ซึ่งเมียเป็นคนที่ชอบมีเพศสัมพันธ์จนทำให้ผู้เป็นสามีต้องคอยบอกให้ภรรยาให้เบาเรื่องนี้ลงบ้าง ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“เมีย : พี่ไต้้น ถ้าพี่ไปทำงาน พี่รีบกลับบ้านนะ ฉันคิดถึง

ผัว : จะคิดถึงอะไรกันนักกันหนา ก็อยู่ด้วยกันทุกวัน

เมีย : โอ้ย! พี่เนียไม่เข้าใจเลย รู้ไหมเวลาพี่ไปไหนมาไหนฉันเหงา....

ผัว : เหงา แล้วยังไงเธอ?

เมีย : โอ้ย เวลาฉันเหงาแต่ละครั้ง ฉันต้องพึ่งพาแต่งกว่า

พอผัวได้ยินเมียพูดดังนั้นจึงทำหน้าตกใจ....

ผัว : แต่งกว่า? ห้า...แต่งกว่า น้องว่า เผลอ ๆ เรื่องนี้ให้พี่หน่อย

เมีย : พี่ไต้้น พี่จะมาพูดแบบนี้ได้ไง ที่เวลาอยากได้ฉันพี่ก็บอกว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ให้ฉัน แล้วตอนนี้พี่ไม่ทำอะไรให้ฉันเลย...”

(Thai Tale, 2562)

เมื่อพิจารณาจากบริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว คำว่า “ต้องการ” จากข้อความที่ขีดเส้นใต้ในชื่อนิทานตลกเรื่อง “เมียต้องการคักโปก” นี้ สื่อให้เห็นความเป็นเพศหญิงที่มีความต้องการทางเพศสูงหรือหมกมุ่นอยู่กับเรื่องราวทางเพศมักถูกมองว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี ด้วยฝ่ายเพศหญิงจำต้องสำรวมกายใจ ความต้องการทางเพศต้องให้อำนาจแก่เพศชายเท่านั้น

3.1.3 การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลาง

การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลางจากการตั้งชื่อเรื่องในนิทานตลกอีสานออนไลน์พบว่าชื่อเรื่องแนวนี้มีการใช้ภาษาที่สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อซึ่งเป็นสิ่งที่ฝากรากลึกอยู่ภายใต้สำนึกของมนุษย์ โดยความเชื่อเป็นสิ่งที่กำหนดให้มนุษย์ชายหญิงต้องปฏิบัติตาม แม้การกระทำจะขัดต่อหลักศีลธรรมอันเป็นกรอบบรรทัดฐานที่ผู้คนในสังคมได้ยึดถือสืบทอดต่อกันมา ซึ่งดำรงความเป็น

จารีตแบบแผนอันดีงาม ความเชื่อบางอย่างยังเป็นสิ่งที่ผู้คนมองว่าดีสมควรทำ เพราะอย่างน้อยก็ทำให้รู้สึกปลอดภัย คลายกังวล แม้ความเชื่อบางอย่างจะสร้างแม้กระทั่งความเดือดร้อนทั้งต่อผู้คนภายในครอบครัวหรือบุคคลภายนอกก็ตามที่ ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “ตั้งชื่อลูก” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า พ่อใหญ่คนหนึ่งซึ่งมีลูกสาว 3 คนได้แต่งงานและคลอดลูกน้อยออกมา ผู้เป็นพ่อจึงได้ชักชวนลูกสาวทั้งสามคนไปหาหมอธรรม เพื่อจะให้ตั้งชื่อหลาน ซึ่งก่อนที่หมอธรรมจะตั้งชื่อลูกให้ก็ได้บอกลูกสาวของพ่อใหญ่แต่ละคนให้เล่าเรื่องราวการคบหากับแฟนจนได้แต่งงานกันอย่างละเอียด ดังบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“ในขณะนั้น พ่อตำรวจใหญ่ พาลูกสาวทั้งสาม และหลานน้อยเดินทางมาถึงบ้านหมอเต็มพอดี หมอเต็มจึงได้สอบถามว่าพากันมาทำไม ทางพ่อตำรวจใหญ่ก็บอกว่าต้องการให้หมอเต็มตั้งชื่อให้กับหลานที่ 3 คนน้อย เพื่อความเป็นสิริมงคล

หมอเต็ม บอกว่าต้องการที่มาจากลูกแต่ละคนของลูกสาวพ่อตำรวจใหญ่ เพื่อจะได้ตั้งชื่อได้ถูก พร้อมกับบอกให้ลูกสาวคนแรก บอกว่าตัวเองนั้นไปเจอกับแฟนยังไง รักกันตอนไหน และได้กันยังไง

ลูกสาวคนแรก

บอกว่าตัวเองกับสามีรักกันมาตั้งแต่สมัยเด็ก ตั้งแต่อนุบาล ในระหว่างที่เล่นเป่ากบอยู่นั้น ก็เป่า เลยชวนกันเล่นเป่าขลุ่ย แต่ลูกสาวบอกว่าอยากเล่นจ้ำจี้แทน เล่นไปเล่นมากก็เลยได้กัน

หมอเต็มได้ฟังเช่นนั้น พร้อมบอกว่าเป็นความรักที่ยาวนาน เลยตั้งชื่อให้กับหลานคนแรกว่า “สมใจ”

ลูกสาวคนที่สอง

หมอเต็มถามว่าเธอทำไมหน้าคุ่น ๆ

ลูกสาวคนที่สองเลยบอกว่า ก็ตัวเองเป็นคนมาขอน้ำมันพรายจากหมอเต็มไปครั้งที่แล้ว เลยเอาน้ำมันพรายของหมอเต็มไปติดใส่ผู้ชายที่ตัวเองหลงรัก

หมอเต็มได้ฟังดังนั้น จึงบอกว่า เพราะว่าตัวลูกสาวนั้นหมายปองคนที่ตัวเองชอบ จึงตั้งชื่อให้กับหลานว่า “สมปอง” แล้วหันไปถามลูกสาวคนที่สาม บอกให้เล่ามาซิ ว่าเรื่องราวมันเป็นมาอย่างไร

ลูกสาวคนที่สาม

ลูกสาวคนที่สามก็เริ่มเล่าว่า “วันนั้นเป็นวันดีวันศรี เลยแต่งตัวเซ็กซี่สวยเต๋ียวออกจากบ้าน” ระหว่างทางที่เดินอยู่นั้น มีกลุ่มโจร 3 คนเข้ามารุมทำร้าย

และรุยมโทรม หมอเต็มก็บอกว่า แสดงว่าไม่รู้ว่าเป็นใครคือพ่อของเด็กคนนี้ แล้วก็หัวเราะขบขัน พร้อมกับตั้งชื่อให้กับหลานว่า “สมควร...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าคติความเชื่อในการตั้งชื่อลูกเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเชื่อในเรื่องโชคชะตา การถือว่าเคล็ดว่าชื่อไหนเป็นมงคลไม่เป็นมงคลเป็นความเชื่อที่ผู้คนในแต่ละสังคมวัฒนธรรมมีความเห็นคล้ายกัน จนทำให้คนมักตั้งชื่อลูกที่สื่อความหมายที่ดี ความเชื่อในเรื่องคติการตั้งชื่อลูกจึงเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตอันเป็นวันเดือนปีเกิดของคนว่าจะถูกลิขิตไปอย่างไร เป็นต้นว่า

3.1.4 การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ครอบครัว

การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ครอบครัวจากการตั้งชื่อเรื่องในนิทานตลกอีสานออนไลน์ พบว่าชื่อเรื่องแนวนี้มีการใช้ภาษาที่สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างความสุขให้เกิดขึ้นแก่บุคคลในครอบครัว เป็นต้นว่าพ่อแม่ และลูก ทั้งนี้ก็เพื่อบอกเล่าถึงความสัมพันธ์อันดีของบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยกัน ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “ครอบครัวสุขสันต์” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า มีสองฝาแฝดคนหนึ่งได้ปรึกษาหารือกันว่า จะเซอร์ไพรส์ของขวัญในวันเกิดของหลานสุดที่รัก หลังจากการฉลองให้หลานแล้ว สองฝาแฝดก็นำของขวัญที่จัดเตรียมไว้เอามาให้ ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“น้องเมญา อาผามีของขวัญมาให้” ผากล่าว

“จริงไหมคะ” เมญากล่าว

“จริงจ้ะ นี่ชุดเครื่องนอนลายการ์ตูนโมชิ ขอบไหม”

เมญาดีใจและชอบผ้าห่มลายการ์ตูนนี้มาก ๆ ผาชมมุขที่เลือกของขวัญวันเกิดได้ถูกใจเมญา หลังจากเสร็จงานวันเกิด พ่อและแม่ได้ส่งเมญาเข้านอนพร้อมผ้าห่มคู่ใจของเธอ...”

(Thai Head, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่า การให้ของขวัญพิเศษในวันเกิดของหลานเป็นกิจกรรมความน่ารักภายในครอบครัวที่อยู่อาศัยร่วมกันกันของคู่สามีภรรยาและหลาน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่อบอุ่นเช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “เซอร์ไพรส์วันเกิด” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ในครอบครัวหนึ่ง ซึ่งวันนี้เป็นวันเกิดของฝ่ายสามี ผู้เป็นภรรยาจึงได้ไปปรึกษาเพื่อนว่าจะทำอะไรเป็นของขวัญที่พิเศษแก่สามีตัวเอง เมื่อได้

คำแนะนำมา ผู้เป็นฝ่ายภรรยาจึงได้เตรียมของขวัญเอาไว้ให้กับสามี ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“วันเกิดพี่ผาปีนี้หวานไม่มีอะไรให้พี่ผาเลย” หวานกล่าว
 “ไม่เป็นไรครับ ขอแค่หวานอยู่ใกล้ ๆ พี่ก็พอ”
 “หวานล้อเล่น ที่จริงหวานมีของขวัญให้พี่” หวานกระซิบผาเบา ๆ
 “น้องหวานเป็นของขวัญที่ดีที่สุดของพี่” ผากล่าว พร้อมพาหวานขึ้นไปบนห้อง...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการให้ของขวัญแก่สามีในงานวันเกิดของผู้เป็นภรรยา เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างของคู่ผัวเมียที่มีความรักใคร่ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสายสัมพันธ์อันดีในการใช้ชีวิตคู่ต่อไป เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “วันเกิดเมียรัก” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ในครอบครัวหนึ่ง ฝ่ายสามีต้องการทำสิ่งที่พิเศษให้กับภรรยาในวันเกิดที่จะมาถึงนี้ จึงได้วานเพื่อนบ้านส่งเค้กมาให้เพื่อจะเซอร์ไพรส์ภรรยา โดยบอกให้เขียนข้อความบ้างอย่างไปลงในเค้กนั้นด้วย แต่เจ้าของร้านเข้าใจผิดและได้เขียนสิ่งที่ตรงข้ามกับที่ส่งไป เมื่อได้เห็นเค้กทุกคนที่มาร่วมงานต่างจึงอ่านข้อความก็รู้สึกแปลก ๆ ฝ่ายสามีจึงได้พูดเพื่อเป็นการปลอบใจให้กับภรรยาสุดที่รัก ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“งานฉลองวันเกิดมุก มีผา มุก หยິน ผน และมีญ่ามาร่วมฉลองในวันเกิด
 มีญ่า : เค้กน่ารักจังเลย ทำไมเค้กเขาถึงเขียนแบบนี้ มีญ่าอ่านแล้วไม่เข้าใจ
 ผน : โหน เขาเขียนว่ายังไงลูก เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะตรงข้างบน แต่ก็พิเศษมากตรงข้างล่าง
 ผา : พี่หยິน ทำไมเขียนแบบนี้ล่ะ ผมบอกว่า เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะ ให้เขียนอยู่ข้างบนเค้กแล้ว แต่ก็ยังพิเศษมากให้เขียนอยู่ข้างล่างเค้ก
 หยິน : อ้าว กูก็บอกให้มันเขียนแบบที่มึงบอกนั่นแหละ แต่มันดันเข้าใจแบบนี้เอง กูละหมดคำที่จะพูด
 ผา : น้องมุก อย่าโกรธพี่นะ ความจริงแล้ว น้องมุกก็...ยังวิเศษทั้งข้างบนและข้างล่างเหมือนเดิมนั่นแหละ
 มุก : พี่ผา มุกอายนะเนี่ย พูดอะไรก็ไม่รู้...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าคนที่สามได้พูดเพื่อเป็นการปลอบใจให้กับภรรยาสุดที่รัก ก็ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความรักที่สามมีต่อภรรยา แม้จะอยู่กินด้วยกันมานานก็ยังรัก ยังอยากทะนุ ถนอม แม้สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไม่ยอมทำให้ภรรยาของตนเองเสียความรู้สึกไป

3.1.5 การสื่อความหมายด้านการมิตศีลธรรม ผิดกฎหมาย

การสื่อความหมายด้านการมิตศีลธรรม ผิดกฎหมายจากการตั้งชื่อเรื่องในนิทานตลกอีสาน ออนไลน์ พบว่าชื่อเรื่องแนวนี้มีการใช้ภาษาที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพของการล่วงละเมิดข้อต้องห้ามต่าง ๆ อันเป็นการมิตศีลธรรมทางเพศ โดยส่วนมากจะเป็นฝ่ายชายเป็นผู้กระทำต่อฝ่ายหญิง ด้วยการใช้ อูบายต่าง ๆ เพื่อเป็นการหลอกล่อให้อีกฝ่ายตกหลุมพราง ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “พันพิษปลาตุก” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ครอบครัวหนึ่ง ซึ่งมีพี่เขยอาศัยอยู่ด้วย อยู่มาวันหนึ่งน้องเมียหรือน้องภรรยาต้องนำ กับข้าวไปให้พี่เขยที่ออกไปทำงาน เมื่อพี่เขยเห็นน้องเมียบอกมีเพศสัมพันธ์ด้วย จึงคิดหาอุบายเพื่อ จะทำให้น้องเมียยอมทำตามสิ่งที่ตนเองต้องการ ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“ตาย ๆ แน่ ๆ เลยกู” พี่เขยร้องบ่นพร้อมทำท่าทางเจ็บปวด

“โธ่พี่ ปลาแค่นี้ไม่ตายหรอก” สาวแพน ปลอดภัยตัวเอง

“เจ้าไม่รู้หรือ เขาบอกว่าถ้าโดนเงี่ยงปลาตุกแค่ชั่วโมงเดียวก็ตาย” พี่เขย

อธิบาย

สาวแพนได้ยินดังนั้นยิ่งตกใจ ทำอะไรไม่ถูก “แล้วจะทำยังไงล่ะพี่ ถ้าอย่าง นั้นต้องไปหาหมอดู ไปกันเถอะไปหาหมอ” สาวแพนร้องบอกพี่เขย...

(Thai Tale, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าความเจ้าเล่ห์ของพี่เขยที่ต้องการมีอะไรกับน้องเมีย จึงแกล้ง สร้างเรื่องว่าตนเองกำลังจะตายด้วยพิษของสัตว์ เพื่อหวังจะให้น้องเมียเข้ามาช่วย โดยบอกวิธีให้และ ด้วยความไม่รู้เท่าทันจึงทำให้น้องเมียได้เสียกับพี่เขย เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ที่เป็นไปอย่าง ไกล่ชิดสนิทสนม จนทำให้เกิดเรื่องราวที่เป็นความสัมพันธ์จนเกินเลยไป ดังนั้นหากครอบครัวที่มี สมาชิกอาศัยอยู่ในชายคาเดียวกันนอกจากผู้เป็นพ่อแม่แล้ว หากมีพี่เขยที่แต่งงานเข้ามาอาศัยอยู่ด้วย ก็มักเกิดเรื่องราวที่นำไปสู่ความวุ่นวาย โดยเฉพาะการล่วงละเมิดข้อต้องห้ามต่าง ๆ เป็นต้นว่าการมี เพศสัมพันธ์กับกลุ่มเครือญาติเดียวกัน

3.2 การใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละคร

ตัวละครนับว่าเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญในการดำเนินเรื่อง การสร้างตัวละครจึงต้องมีคำเรียกชื่อของตัวละครนั้น ๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จัก รวมไปถึงสถานะและบทบาทที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง ราชบัณฑิตยสถาน (2552: 221) ได้ให้ความหมายของตัวละครว่า หมายถึงผู้มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง เป็นบุคคลที่นักเขียนบทละคร นวนิยาย หรือเรื่องสั้นสร้างขึ้นในงานวรรณกรรม เพื่อให้มีบทบาทและลักษณะนิสัยตามที่ผู้เขียนต้องการ ทั้งนี้ สิริขญา คอนกรีต (2556: 150) ยังกล่าวให้เห็นถึงตัวละครอีกอย่างว่า ไม่จำเป็นต้องเป็นมนุษย์ อาจเป็นสัตว์ ต้นไม้ หรือวัตถุสิ่งของก็ได้ ตัวละครเป็นองค์ประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบหนึ่งของงานแต่ง เพราะคำพูด การกระทำ และความคิดของตัวละครเป็นปัจจัยสำคัญในการเดินเรื่องของผู้แต่ง การสร้างตัวละครจึงเป็นงานพื้นฐานของนักเขียน อีกทั้งในการสร้างตัวละครจำเป็นต้องมีคำเรียกชื่อตัวละครนั้น ๆ กำกับอยู่ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้ชมหรือผู้อ่านได้รู้จักตัวละครมากยิ่งขึ้น รวมถึงจดจำนำเสียง บุคลิกภาพ บทบาท นิสัยใจคอที่ตัวละครที่สร้างขึ้นมานอกจากนี้การใช้คำศัพท์ตั้งชื่อตัวละคร ถือเป็นกลวิธีการใช้คำศัพท์ในการตั้งชื่อเรียกบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักจะเกี่ยวข้องกับวิถีปฏิบัติทางสังคม โดยเกี่ยวกับการตั้งชื่อเรียกบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การเรียกชื่อจึงเป็นกลวิธีทางภาษาวีธีหนึ่ง que แสดงให้เห็นมุมมองและความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่กล่าวถึงได้เป็นอย่างดี และมักจะเกี่ยวพันกับบริบททางสังคมวัฒนธรรม เราทุกคนต่างมีชื่อและได้รับการตั้งชื่อตั้งแต่วัยแรก และเราก็ใช้ชื่อเช่นนั้น ทำให้เรารู้ว่าเราเป็นใคร และคนอื่นก็แยกเราจากคนอื่นได้ (จันทิมา อังคพณิชกิจ, 2561: 184) ลักษณะเช่นนี้ ทำให้มองว่าการเลือกใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละครจึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกภาพพจน์และความรู้สึกตามบทบาทและสถานะของตัวละครนั้น ๆ ที่ปรากฏอยู่ใน การดำเนินเรื่อง เพราะชื่อตัวละครเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นเนื้อหาจากการเดินเรื่องของตัวละครนั้น ๆ ได้ ดังนั้นการตั้งชื่อตัวละครจึงปรากฏให้เห็นการใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านสามารถจดจำภาพลักษณ์ของตัวละครนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาการตั้งชื่อตัวละครในนิทานตลกอีสานออนไลน์ของทวิน เคล้าเครือ และวิเชียร ถาวริน พบว่าภาษาในชื่อตัวละครมักเป็นถ้อยคำที่ให้ภาพพจน์และความรู้สึกตามเพศสภาพ เช่น ความเป็นเพศหญิงถ้อยคำให้ความหมายเชิงผัสสะที่หวาน อ่อนโยน แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนาที่มีความจัดจ้าน นอกขนบธรรมเนียม มีความท้าทายทางความคิดและการกระทำ เช่น หวาน เนย มุก แต่แวดฝ้าย บัวผัน เมฆา สมปอง สมใจ ส่วนชื่อผู้ชายมักเป็นคำศัพท์ที่ชวนขัน กวนอารมณ์ เช่น เสียหยิน หมอธรรมเต็ม ต้น ผา เพียว ถนอม ปานเทพ แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนาที่มีความทะเล้น เจ้าสำราญ อารมณ์ดิบและหยาบ เบาปัญญา ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการตั้งชื่อตัวละครในนิทานตลกอีสานออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งประเด็นในการนำเสนอออกไว้ 2 ลักษณะ ได้แก่ การให้ภาพพจน์ความเป็นชาย และการให้ภาพพจน์ความเป็นหญิง ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

3.2.1 การให้ภาพพจน์ความเป็นชาย

การให้ภาพพจน์และความรู้สึกความเป็นชายจากการตั้งชื่อตัวละครในนิทานตลกอีสานออนไลน์ พบมีชื่อผู้ชายเป็นคำศัพท์ที่ชวนขัน กวนอารมณ์ เช่น เสี่ยหยิ่น หมอธรรมเต็ม ต้น ผา เพียว ถนอม ปานเทพ แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนาที่มีความทะเล้น เจ้าสำราญ อารมณ์ดิบและหยาบ เบาปัญญา ตั้งตัวอย่างบทสนทนาการระหว่างเพียวกับน้องเมียคนแรกในนิทานเรื่อง “หลอยบายน้องเมีย” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึงความเจ้าชู้ของพี่เขยที่พยายามจะลวนลามน้องเมียว่า

“เพียว : น้องสาว ๆ ทำอะไรอยู่เธอ

น้องเมียคนแรก : อ้าวพี่เพียว ฉันกำลังจะตกเบ็ดค่ะ

เพียว : ตกเบ็ด โตขนาดนี้แล้วยังตกเบ็ดอยู่อีก

น้องเมียคนแรก : ก็ตกเบ็ดสิพี่ ก็ฉันอยากกินปลา

เพียว : เตียวพี่จะบอกวิธี การตกเบ็ดนะ มันมีเทคนิคในการใส่เหยื่อ

น้องเมียคนแรก : จริงหรือพี่

เพียว : ใช่สิ เอาเหยื่อมาเลย

น้องเมียคนแรก : โอ้ยพี่เพียว ทำอะไรเนีย มาจับกันฉันทำไม

เพียว : เงียบ ๆ ไว้อย่าบอกใคร พี่มีอะไรจะให้

น้องเมียคนแรก : จะให้อะไรฉัน

เพียว : นี่ใจมือถือเล่นไลน์ได้ด้วย

น้องเมียคนแรก : มือถือรุ่นใหม่

เพียว : เตียวก่อน เธออย่าไปบอกใครนะ เตียวพี่จะไปซื้อเครื่องใหม่มาแล้ว

เตียวเอาเครื่องนี้ให้เลย

น้องเมียคนแรก : ให้ฉันจริง ๆ นะ

เพียว : ตกเบ็ดไป ตกเบ็ดไป (พร้อมกับเอามือไปตบที่ก้นของน้องเมียอีกครั้งแล้วก็วิ่งหนีไป)...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการลวนลามน้องเมียของพี่เขยเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรักสนุกเจ้าชู้ของเพศชายที่แม้จะมีคู่ครองอยู่แล้วก็ตาม เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “พนพิชปลาตุก” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึงความเจ้าเล่ห์ของพี่เขยที่พยายามจะออกหาอุบายจนได้มีเพศสัมพันธ์กับน้องเมียว่า

“สาวแพนก็เลยถามว่าจะต้องทำอะไร พี่เขยบอกว่ามันต้องถอนพิษ
“ช่วยพี่ถอนพิษได้ไหม” สาวแพนจึงพยุ่งร่างพี่เขยไปยังด้านบนพื้นที่เรียบ ๆ
แล้วถามว่า จะให้ช่วยแบบไหน

พี่เขยตอบว่า “ไม่ยากเลย เดี่ยวพี่สอนให้ น้องเคยเรียนมาไหมตอนประถม
เหมือนกับพิษงู ที่มันกัดตรงไหน ก็ให้เราดูตรงนั้น ตรงที่งูมันกัด”

“เฮ้ แบบนี้น้องก็ต้อง...” สาวแพนถามแบบไม่แน่ใจ

“โอ้ย ๆ สงสัยพิษจะวิ่งแล้ว” พี่เขยทำท่าจะหมดแรงพร้อมกับล้มลงนอน
กับพื้น ทำให้สาวแพนนั่นต้องรีบตัดสินใจทำโดยเร็ว

“พี่ ทำไมมันบวมล่ะ” สาวแพนถาม

“มันบวมทรอ โอ้ย สงสัยพิษจะวิ่งแล้ว เร็ว ๆ หน่อย เดี่ยวพิษเข้าสู่หัวใจ
แล้วพี่จะตายซะก่อน” พี่เขยรีบเร่งรัดให้น้องเมียถอนพิษออกให้เร็วที่สุด

“สังเกตนะน้อง ถ้าพิษมันออกมา มันจะเป็นน้ำขาว ๆ” พี่เขยเตือน
น้องเมีย

“พี่ พิษมันไม่ออก” สาวแพนตอบพี่เขย

“ไม่เป็นไรน้อง มีอีกวิธีนึง นอนลงน้องนอนลง” พี่เขยบอกน้องเมียให้ทำ
ตามที่บอก “แบบนี้จะต้องเอาพิษฝังลงรูขนน้อง มันถึงจะหาย”

“พิษออกมาแล้ว ไม่ตายแล้ว” พี่เขยอุทาน “พี่สร้างแล้วน่าจะรอดแล้ว
แหละ พนพิษออกหมดแล้ว

(Thai Tale, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการออกอุบายของพี่เขยจนได้มีเพศสัมพันธ์กับน้องเมียเป็น
สิ่งที่บ่งบอกถึงความเจ้าเล่ห์ของเพศชายที่มักจะทำในสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนเองต้องการ
แม้จะเป็นเรื่องผิดศีลธรรมข้อห้ามต่าง ๆ ก็ตาม

3.2.2 การให้ภาพพจน์ความเป็นหญิง

การให้ภาพพจน์และความรู้สึกความเป็นหญิงจากการตั้งชื่อตัวละครในนิทานตลกอีสาน
ออนไลน์ พบเป็นถ้อยคำให้ความหมายเชิงผัสสะที่หวาน อ่อนโยน แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนา
มีความจัดจ้าน นอกขนบธรรมเนียม มีความท้าทายทางความคิดและการกระทำ เช่น หวาน เนย มุก
แต่แหวด ฝ่าย บัวผัน เมญ่า สมปอง สมใจ ตั้งตัวอย่างบทสนทนายระหว่างหวานกับเนยในนิทานเรื่อง

“เมียบ้าหอย” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึงความเชื่อที่มลายเกี่ยวกับการใ้หอยเลขเด็ดของสองสาวจนทำให้ถูกรางวัลจากการเสี่ยงโชคว่า

“แกไม่รู้อะไร พวกท่านฤๅซีเวลาท่านให้เลขให้หอยท่านไม่บอกตรง ๆ หรือ เราต้องสังเกตเอาเอง เมื่อกี้พี่เห็นไข่กับไอนั้นของท่านฤๅซี งวดนี้เราได้สามตัวตรง ๆ คือ ศูนย์หนึ่งศูนย์ ก็ไข่สองใบแล้วก็ไอนั้นอยู่ตรงกลางใจ”

(Thai Head, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการใ้หอยเลขเด็ดของสองสาวจนทำให้ถูกรางวัลจากการเสี่ยงโชคเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเชื่อที่มลายของเพศหญิงที่มักเชื่อเห็นอะไรง่าย ๆ บางครั้งก็ส่งผลดี บางครั้งก็ส่งผลเสียตามมา เช่นเดียวกับคำสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่อง “พี่อ้ายจัดให้น้องเมีย” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึงความไร้เดียงสาของน้องเมียที่ยังขาดประสบการณ์ในเรื่องเพศจนเป็นเหตุให้ได้เสียกับพี่เขยว่า

“น้องเมีย : พี่เขย ๆ

พี่เขย : อะไรหรือ

น้องเมีย : เมื่อคืนหนูแอบฟังพี่กับพี่สาวคุยกันนะ ว่าท่างวางเหลียวหลังมันคืออะไร...ทำท่างวางเหลียวหลังนะ

พี่เขย : เป็นเด็กเป็นเสือกอย่ารู้เลยผู้ใหญ่เขาคุยกัน ไป ๆ

น้องเมีย : พี่เขย แล้วอันนั้นล่ะ ลิงอุ้มแตงนะ...ทำลิงอุ้มแตง มันบมีลิงจะอุ้มได้อย่างไร

พี่เขย : โอ้ย.ก็บอกแล้วไงว่าไม่ใช่เรื่องของเด็กอย่าสอดรู้สอดเห็นน้กเลย ไป ๆ

น้องเมีย : โอ้ย....พี่เขยก็....นั่นสุดท้ายก็แล้วกัน คือทำฤๅซีบดยามันเป็นยังไง คืออะไรพี่เขย

พี่เขย : โอ้...นางนี่ อยากรู้จริง ๆ ไข่ไหม

น้องเมีย : ค่ะ...

พี่เขย : อยากรู้จะจัดให้ ไป...”

(Thai Tale, 2560)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการขาดประสบการณ์ในเรื่องเพศของน้องเมียจนเป็นเหตุให้ ได้เสียกับพี่ชายเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความไร้เดียงสาของเพศหญิงในวัยที่กำลังอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องราวต่าง ๆ เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “**เฮต ลูกแทน**” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง ความไม่รู้ของผู้เป็น ภรรยาในเรื่องการตั้งครรรภ์จนเป็นเหตุให้ได้เสียกับผู้ชายคนอื่นที่ไม่ใช่สามีตนเองว่า

“พี่ ฉันทมีเรื่องจะเล่าให้พี่ฟัง วันที่พี่ไปทำงานที่เกาหลี ฉันทแห่งลูกของเรา”

เมียพูดด้วยความเศร้า

“แห่งลูก แห่งลูกแล้วทำไมถึงยังป่องอยู่อย่างนี้ล่ะ” พี่ถามด้วยความงง และสงสัย

“มีคนทำให้แห่งลูก ฉันทก็เลยให้เขารับผิดชอบให้” เมียพูดด้วยน้ำเสียงอ่อย ๆ

“รับผิดชอบ แล้วค่าเสียหายเขาให้ยังไง” พี่ถามมีความโมโห

“พี่ ชีวิตนะมันทดแทนด้วยเงินทองอะไรไม่ได้หรอก ชีวิตมันต้องทดแทน ด้วยชีวิต น้องก็เลยให้เขาทำแทนให้เป็นของขวัญวันพี่กลับมา” เมียพูดออกไป ตามที่คิด

“ห่า ทำแทน ให้เขาทำแทนพี่” พี่ได้ร้องให้ออกมาหลังรู้เรื่อง...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าความไม่รู้ในเรื่องการตั้งครรรภ์ของผู้เป็นภรรยาจนเป็นเหตุ ให้ได้เสียกับผู้ชายคนอื่นที่ไม่ใช่สามีตนเองเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความคิดและการกระทำของผู้หญิงที่ออก เรือนไป แม้จะอยู่กินกับสามีตนเองก็มักจะทำผิดศีลธรรมทางเพศเอาได้

3.3 การใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่องนับเป็นสิ่งที่ช่วยให้เนื้อหามีความน่าสนใจ อีกทั้งวิธีการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ยัง แสดงถึงความสามารถอันเป็นฝีมือลายมือของผู้เล่าอีกด้วย ด้วยเหตุนี้บริบทในการเล่าเรื่องจึงมี เลือกรสรไรใช้ถ้อยคำเพื่อสื่อให้เห็นถึงแนวคิดของเรื่องและผู้เขียนต้องการจะสื่อหรือนำเสนอออกไป อีกทั้ง กลวิธีการใช้ทางภาษาอันบริบทของการเล่าเรื่องยังมีหลายลักษณะ ดังที่ จันทิมมา อังคพณิชกิจ (2561: 211) ได้นำเสนอให้เห็นว่า การใช้เรื่องเล่าหรือตำนานถือเป็นการใช้กลวิธีทางภาษารูปแบบหนึ่งที่มี การนำเสนอเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นการบอกเล่าแบบเรียงตามลำดับเวลา ปรากฏอยู่ในข้อความประเภทหนึ่ง ๆ ผู้เขียนใช้เรื่องเล่าเพื่อแสดงรายละเอียดของเหตุการณ์ว่าใคร เป็นผู้กระทำ กระทำอะไร มีอะไรเกิดขึ้น ที่ไหนและเมื่อไร เกิดขึ้นได้อย่างไร ดังนั้น จึงมักพบหน่วย

เชื่อมโยงบอกเวลาและความต่อเนื่องของเหตุการณ์ตามลำดับก่อนหลัง เช่น เมื่อก่อน ก่อนหน้านี้ หลังจากนั้น ต่อมา จนกระทั่ง อยู่ภายในตัวบท ลักษณะเช่นนี้ ทำให้มองว่าถ้อยคำภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องจึงเป็นสิ่งแรกที่กระตุ้นให้ผู้ชมผู้อ่านอยากที่จะติดตามเนื้อเรื่องต่อ เพราะการเล่าเรื่องเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานสามารถใส่อะไรลงไปก็ได้ตามเจตนาที่ต้องการ ดังนั้นการเล่าเรื่องจึงปรากฏให้เห็นถึงการเลือกใช้ภาษาที่สามารถสื่อให้เห็นถึงความคิดความรู้สึกอันเป็นภาพแทนของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานต้องการนำเสนอออกไป

จากการศึกษาภาษาในการเล่านิทานตลกออนไลน์ พบว่าภาษาในการเล่าเรื่องเป็นภาษาพูด ไม่ใช่ภาษาเขียน ซึ่งนิทานตลกแบบซีรีส์มักใช้วิธีการสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครประกอบ ทั้งเป็นการสนทนาระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย และผู้ชายกับผู้หญิง ถ้อยคำที่ใช้มีทั้งคำธรรมดา คำหยาบ คำสบถ แนวเรื่องทีเล่ามีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องทั่วไป การเล่าเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านเพศสัมพันธ์แบบใช้อุบาย การเล่าเรื่องความล้มเหลวของสามีภรรยา การเล่าเกี่ยวกับการทำผิดศีล ผิดกฎหมาย การสมัครใจทำผิด โดยวิธีการเล่ามีทั้งการบรรยาย การสนทนา การใช้ความเปรียบ การใช้สัญลักษณ์ ตัวอย่างเช่น ภาษาพูดในบทสนทนาภายในครอบครัวระหว่างสามีกับภรรยา เป็นภาษาพูดที่เรียบง่าย อ่อนหวาน ดังนั้น เพื่อให้เห็นถึงวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการเล่าเรื่องในนิทานตลกออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งประเด็นในการนำเสนอออกไว้ 2 ลักษณะ ได้แก่ การทำให้เป็นเรื่องล้อเลียน และการทำให้เป็นเรื่องสัปดน ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

3.3.1 การทำให้เป็นเรื่องล้อเลียน

การทำให้เป็นเรื่องล้อเลียนจากการเล่าเรื่องในนิทานตลกออนไลน์ พบว่ามีการหยิบยกนำเอาข่าวที่เป็นกระแสทางสังคมหรือเหตุการณ์ที่ผู้คนสนใจ ดังตัวอย่างบทสนทนาระหว่างจำกับแต้แ้วตในนิทานเรื่อง “คดี 4 ต่อ 1” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง หญิงสาวตาบอดรายหนึ่งถูกคนร้าย 4 คนข่มขืน จึงได้ให้น้องสาวพามาแจ้งความกับตำรวจเพื่อให้ไปจับคนร้าย เมื่อไปถึงโรงพักตำรวจที่รับแจ้งความก็ให้หญิงสาวตาบอดเล่าลำดับเหตุการณ์ให้ฟังอย่างละเอียด จนมาถึงคนที่ 4 หญิงสาวตาบอดก็ได้เล่าว่า

“จำถามต่อ “แล้วคนที่ 4 ละ” แต่แ้วต : “คนที่ 4 หนูว่ามันต้องเป็นทหารแน่ ๆ เลย ก็มันทำไปดู่ไป มันตำหนูว่าจะร้องให้ทำไม หนูเอาความสุขมาคืนให้มึงมึงไม่ชอบหรือ” จำร้องตกใจ “หือาาา” ปานเทพถาม “เป็นอะไรจำ” จำ : “คือว่า หนูกลัวเขาเอาความสุขมาคืนให้กูด้วย...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ ประโยคที่ว่า “หนูว่ามันต้องเป็นทหารแน่ ๆ เลย ก็มันทำไปคูปู มันดำหนุว่าจะร้องให้ทำไม ภูเขาความสุขมาคืนให้มึง มึงไม่ชอบหรือ” เป็นการใช้คำพูดล้อเลียนในลักษณะอ้างอิงถึงคำพูดของนักการเมืองที่อ้างถึงเหตุผลในการเข้ามารัฐประหารของทหารว่าเพื่อให้เกิดความสุข เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “เงินเข้าหลวง” ซึ่งเนื้อเรื่องกล่าวถึง หญิงสาวรายหนึ่งถูกลวนลามจากผู้ชายคนหนึ่ง ต่อมาจับคนร้ายได้จึงพาไปยังสถานีตำรวจเพื่อจะแจ้งความกับตำรวจให้ดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ต้องหา ตำรวจจึงได้ให้ชายคนนั้นเสียค่าปรับตามกฎหมายให้กับหลวง แต่หญิงสาวผู้เสียหายไม่ยอม เพราะเงินเสียค่าปรับนั้นตำรวจจะเอาหลวงทั้งหมด จนทำให้หญิงผู้เสียหายเกิดปากเสียงกันกับตำรวจ ดังตัวอย่างบทสนทนาระหว่างจำกับแต่แ้วตในนิทานเรื่องนี้ว่า

“จำเต็ดพยายามอธิบายว่า คดีนี้เป็นคดีอาญา ดังนั้น ค่าปรับของคดีนี้ มันต้องเข้าหลวงทั้งหมดเลย

“ไม่ได้” เสียงของ 3 พี่น้องตะโกนพร้อมกัน

“เขาจับกันฉัน ไม่ใช่กันหลวง เพราะฉะนั้น เงินต้องเข้าพวกฉัน ไม่ใช่เข้าหลวง!!...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ ประโยคที่ว่า “เขาจับกันฉัน ไม่ใช่กันหลวง เพราะฉะนั้น เงินต้องเข้าพวกฉัน ไม่ใช่เข้าหลวง!” เป็นการใช้คำพูดล้อเลียนในเรื่องราวการทำงานของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่มักอ้างถึงตัวบทกฎหมายเพื่อนำมาใช้บังคับกับประชาชนให้ยึดถือปฏิบัติตามไม่มีข้อยกเว้นให้ จนทำให้ประชาชนเกิดความไม่พอใจ

3.3.2 การทำให้เป็นเรื่องสัปดน

การทำให้เป็นเรื่องสัปดนจากการเล่าเรื่องในนิทานตลกอีสานออนไลน์ พบว่ามีการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายสองแง่สองง่าม บางคำเป็นคำพ้องเสียงระหว่างภาษาถิ่นไทยกับภาษากลาง และบางคำเป็นภาษาถิ่นมีนัยทางความหมายเชื่อมโยงด้านเพศสัมพันธ์ เพศสรีระ เช่น รูปลักษณะ ขนาด กิจกรรมทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ ดังตัวอย่างบทสนทนาระหว่างลูกหาปลากับหญิงสาวชาวบ้านในนิทานเรื่อง “เห็นน้องนาง” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง หญิงสาวที่ชื่อว่าแต่แ้วต เธอได้พบกับลูกหาปลาคนหนึ่งเธอก็บอกกับลูกหาปลาลูกหาปลาให้โดยเธอจะให้เห็ด ลูกได้ยินดังนั้นก็ตกใจแล้วถามย้ากับแต่แ้วตอีกรอบ แต่แ้วตก็ยืนยันคำเดิมและถ้าลูกหาปลามาได้ให้เอาไปให้ที่บ้าน ทางด้านแต่แ้วตและสาว ๆ ที่รอของกินอยู่บ้าน แต่แ้วตก็ได้ถามแพนว่าได้ซื้อเห็ดมาจากตลาดไหม แพนก็ยกถุง

เห็ดดูใหญ่ขึ้นมาให้ดู จากนั้นไม่นานลุงหาปลา ก็เอาปลาซ่อนมาให้แต่แ้วดเต็มกระสอบก่อนจะถามออกไปว่า

“จะให้ทำคนไหนเธอ”
 “ก็ทำทั้งสี่คนนี่แหละ”
 “สี่คนเลยเธอ เอาปลาไป ไหมไหวแล้ว”
 “อะนี่จะเห็ด”
 “เห็ด โอ้ย เห็ด”
 ลุงหาปลาทำหน้าเสียใจอย่างสุดซึ้งเพราะเป็นตัวแเองที่เข้าใจผิดกันไปคน
 ละทาง...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ คำว่า “เห็ด” ที่หญิงสาวบอกว่าจะเอาให้กับลุงหาปลาหากนำเอาปลามาให้เธอนี้ มีความหมายในเชิงสองแง่สองง่าม กล่าวคือคำว่า “เห็ด” ซึ่งเป็นอาหารชนิดหนึ่งและมีความหมายเชิงสัญลักษณ์เพศสรีระคืออวัยวะเพศหญิง มีเสียงใกล้เคียงกับคำว่า “เห็ด” ในภาษาอีสาน แปลว่า ทำอย่างว่า (ปรีชา พิณทอง, 2563) หากพิจารณาจากบริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว จะเห็นได้ว่าลุงคนหาปลาเข้าใจผิดไปคนละอย่างกับที่หญิงสาวต้องการจะสื่อสารออกไป ลักษณะเช่นนี้จึงทำให้เกิดความตลกขบขันขึ้น เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “ตาแข็ง” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง ณ ร้านอาหารแห่งนี้ มีสองผู้เมียได้เข้ามาสั่งเครื่องดื่ม ต่อมาก็มียายแก่คนหนึ่งก็เข้ามาในร้านเดียวกัน ระหว่างที่นั่งรอเครื่องดื่มสองผู้เมียก็ได้คุยกันเกี่ยวกับเรื่องเครื่องที่สามีตนเองส่งไป ยายที่นั่งอยู่ก็ได้ยินทุกอย่างที่สองผู้เมียคุ้ยคุ้ยกัน หลังจากวันนั้นมายายคนดังกล่าวก็มีอาการแปลกๆ จนทำให้สามีและเพื่อนบ้านใกล้เคียงเข้ามาสอบถามอาการของยายแก่ ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

แจง : ยาย เป็นอะไร ทำไม่ไม่ยอมหลับยอมนอน

ยายสอน : กูไม่ได้เป็นอะไร

หยีน : อ้าว หรือว่ายายมีเรื่องกลุ่มอกกลุ่มใจอะไร บอกผมได้न्छรับ

ยายสอน : โอ้ย ก็เพราะตาโสนี่แหละ

ตาโส : อ้าว กูไปทำอะไรมึง ยายสอน

ยายสอน : อ้าว ก็มึงไม่ทำการบ้านมาหลายปีแล้ว วันก่อน กูได้ยินไอ้ผากับ

อิมุกมันคุยกันว่า.. กินกาแฟดำเข้ม มันจะทำให้ตาแข็งว้างั้น กูก็เลยกินวันละ

สามสี่แก้ว นอกจากตาโสจะไม่แข็งเหมือนเดิมแล้ว กู่นะสิ นอนไม่หลับ ทุกคนต่างหัวเราะซ้ำ

ตาโส : กูว่าแล้ว จับของกูทั้งคืน จนกูต้องไปนอนนอกมุ้ง...”

(Thai Head, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ คำว่า “ตาแข็ง” เป็นการใช้คำภาษาถิ่นไทยกับภาษากลางที่มีนัยทางความหมายเชื่อมโยงด้านเพศสัมพันธ์ ซึ่งหากพิจารณาจากบริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว จะเห็นว่าสิ่งที่ยายทำลงไปก็เพื่อต้องการให้ตาซึ่งเป็นสามีกลับมามีเพศสัมพันธ์กับตนเอง เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “วันเกิดเมียรัก” ซึ่งมีเนื้อเรื่องกล่าวถึง สองสามีภรรยาที่อยู่ด้วยกันมา วันหนึ่งเป็นวันเกิดภรรยาฝ่ายสามีจึงอยากจะเซอร์ไพรส์วันเกิด จึงวานเพื่อนบ้านให้ซื้อเค้กและให้คนที่ร้านเขียนข้อความบางอย่างลงไป ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

งานฉลองวันเกิดมุก มีผา มุก หยิ่น ผน และมีญ่ามาร่วมฉลองในวันเกิด

มีญ่า : เค้กน่าอร่อยจังเลย ทำไมเค้กเขาถึงเขียนแบบนั้น มีญ่าอ่านแล้วไม่เข้าใจ

ผน : โหน เขาเขียนว่ายังโง่ลูก เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะตรงข้างบน แต่ก็พิเศษมากตรงข้างล่าง

ผา : พี่หยิ่น ทำไมเขียนแบบนี้ล่ะ ผมบอกว่า เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะ ให้เขียนอยู่ข้างบนเค้กแล้ว แต่ก็ยังพิเศษมากให้เขียนอยู่ข้างล่างเค้ก

หยิ่น : อ้าว กูก็บอกให้มันเขียนแบบที่มึงบอกนั่นแหละ แต่มันดันเข้าใจแบบนี้เอง กูละหมดคำที่จะพูด

ผา : น้องมุก อย่าโกรธพี่นะ ความจริงแล้ว น้องมุกก็...ยังพิเศษทั้งข้างบนและข้างล่างเหมือนเดิมนั่นแหละ

มุก : พี่ผา มุกอายนะเนี่ย พูดอะไรก็ไม่รู้...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ คำว่า “ข้างบน, ข้างล่าง” เป็นการใช้คำที่สื่อออกไปในเรื่องราวของอวัยวะเพศผู้หญิง หากพิจารณาจากบริบทในเรื่องที่ตัวละครสนทนากันแล้ว จะเห็นว่าสิ่งที่ผู้เป็นสามีต้องการสื่อบอกกับภรรยาของตนให้รู้ก็คือความรัก แต่การใช้คำในลักษณะย่อนแย่งเช่นนี้ยังช่วยสร้างความตลกขบขันให้เกิดขึ้นได้

3.4 สรุป

จากการศึกษาวิธีการใช้ภาษาในการสร้างความตกลงขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์นี้ พบมีการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันอยู่ 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่องพบมีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์โดยใช้ภาษาสองแง่สองง่าม คำ สำนวนที่ใช้สื่อให้ภาพการกระทำที่รุนแรง โดยฝ่ายชายเป็นผู้กระทำ ฝ่ายหญิงเป็นผู้ถูกกระทำทำให้เจ็บปวด ไม่เกิดความสุขแบบเท่าเทียมกัน ผู้หญิงที่ถูกกระทำบางคนบางครั้งถูกละเมิดทางเพศ ด้วยอุบายที่ถูกเบี่ยงเบนให้เป็นมุกตลก ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องผิดศีลธรรม ผิดข้อต้องห้าม เช่น พี่เขยกับน้องเมีย ผู้อาวุโสกับวัยเยาว์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนส่วนใหญ่ผิดทั้งศีลธรรมและกฎหมาย การเล่าการฟังมุกตลกเช่นนี้มีวิธีการล่อลวงกลาทางเพศที่เป็นลบไม่สร้างสรรค์ การสื่อความหมายด้วยคำเพศหญิงแสดงถึงเพศสถานะที่ไม่เท่าเทียมกัน ความหมายให้ค่าสูงแก่เพศชาย เพียงเพราะมีประสบการณ์ทางเพศ มีเพศสรีระตามค่านิยมที่เป็นมายาคติ “กูเป็นใหญ่ ของกูใหญ่” เพศหญิงต้องสรวลกายใจ ไม่มั่งมาก ไม่เป็นฝ่ายนำเสนอ ต้องให้อ่านใจแก่เพศชายเท่านั้น ความตกลงแนวนี้นี้จึงเป็นการกดขี่เพศหญิง ทั้งการด้อยค่าความเป็นธรรมชาติช่วงวัยเจริญพันธุ์ของผู้หญิง การสื่อความหมายด้านความเชื่อโชคลาง การสื่อความหมายด้านการสร้างสุขให้ครอบครัว และการสื่อความหมายด้านการผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย

อีกทั้งการใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละครยังพบมีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการให้ภาพพจน์ความเป็นเพศชายที่มักเป็นถ้อยคำให้ความหมายเชิงผัสสะที่ชวนขัน กวนอารมณ์ แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนามีความทะเล้น เจ้าสำราญ อารมณ์ดิบและหยาบ เบาปัญญา เช่น ความรักสนุก ความเจ้าชู้ ความเจ้าเล่ห์ ความคารมคมคาย การให้ภาพพจน์ความเป็นเพศหญิงที่มักเป็นถ้อยคำให้ความหมายเชิงผัสสะที่หวาน อ่อนโยน แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนามีความจัดจ้าน นอกขนบธรรมเนียม มีความท้าทายทางความคิดและการกระทำ เช่น ความเชื่อที่มงาย ความไร้เดียงสา

นอกจากนี้ การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องยังพบมีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการทำให้เป็นเรื่องล้อเลียนที่มักมีการหยิบยกนำเอาข่าวที่เป็นกระแสทางสังคมมาล้อเลียน และการทำให้เป็นเรื่องสัปดน ซึ่งเป็นการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายสองแง่สองง่าม บางคำเป็นคำพ้องเสียงระหว่างภาษาถิ่นไทยกับภาษากลาง และบางคำเป็นภาษาถิ่นมีนัยทางความหมายเชื่อมโยงด้านเพศสัมพันธ์ เช่น ความหมายเชิงสัญลักษณ์เพศสรีระคืออวัยวะเพศหญิง ซึ่งวิธีการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว นอกจากจะก่อให้เกิดอารมณ์ขันแล้ว ยังมีการนำเสนอให้เห็นการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะขอกกล่าวให้เห็นในบทวิเคราะห์ถัดไป

บทที่ 4

การสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์

การสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ หมายถึงการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟังที่เล่าที่แสดงโดยช่องทางออนไลน์ผ่านตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์ โดยกระบวนการสื่อสารในนิทานตลกมีองค์ประกอบคือผู้ส่งสารหรือผู้เล่านิทานซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย และในนิทานออนไลน์จะมีผู้แสดงตลกประกอบ เช่น ผู้แสดงชาย ผู้แสดงหญิง ผู้แสดงประกอบเป็นเด็ก และเป็นบุรุษที่สามที่กล่าวถึง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน เมียกำนัน อบต. ข้าราชการ สารคือนิทานตลก ผู้รับสารคือผู้ฟังซึ่งมีทั้งชายหญิง บริบทในการสื่อสารคือประเพณีการเล่า บรรยายความเป็นความรุนแรงเพื่อปลอบใจผู้เศร้าโศก การสังสรรค์ งานบุญ ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจถึงเนื้อหาของการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ว่ามีลักษณะอย่างไร ในบทนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกไว้เป็น 4 ประเด็น ได้แก่ การสื่อสารในเรื่องครอบครัว การสื่อสารในเรื่องเพศ การสื่อสารในเรื่องศาสนา และการสื่อสารในเรื่องการเมือง ดังมีรายละเอียดตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

4.1 การสื่อสารในเรื่องครอบครัว

4.1.1 ความสัมพันธ์แบบครอบครัวเดี่ยว

4.1.2 ความสัมพันธ์แบบครอบครัวขยาย

4.2 การสื่อสารในเรื่องเพศ

4.2.1 ความสัมพันธ์ทางเพศ

4.2.2 พฤติกรรมทางเพศ

4.3 การสื่อสารในเรื่องศาสนา

4.3.1 ความเชื่อทางไสยศาสตร์

4.3.2 ความเชื่อทางโหราศาสตร์

4.4 การสื่อสารในเรื่องการเมือง

4.4.1 นักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน

4.4.2 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน

4.1 การสื่อสารในเรื่องครอบครัว

ครอบครัวคือหน่วยของสังคมที่มีขนาดเล็กที่สุดประกอบด้วยกลุ่มคนที่ความสัมพันธ์ต่อกัน มีความรักความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สัมพันธภาพภายในครอบครัวเป็นลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก ความสัมพันธ์ระหว่างปู่ย่าตา

ยายกับลูกหลาน รวมไปถึงความสัมพันธ์ในหมู่ญาติมิตรและเพื่อนฝูง โดยครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดีจะมีการสนทนาด้วยความรักใคร่ปรองดองมีความห่วงใยซึ่งกันและกัน ส่วนครอบครัวที่มีสัมพันธภาพไม่ดีนั้นจะมีลักษณะตรงกันข้าม คือมีความห่างเหินและนำไปสู่ความขัดแย้งในที่สุด (ชุมเดช เดชพิมล, 2521: 154) ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ร่วมในชายคาเดียวกันจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของครอบครัวได้เป็นอย่างดี เนื่องจากครอบครัวเป็นหน่วยย่อยที่เก่าแก่และเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนเป็นบริบทแรกที่มนุษย์ได้เรียนรู้ประสบการณ์แรกของมนุษย์ในวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของบทบาททางเพศ ความรักความเอาใจใส่ การปฏิเสธ ความเศร้า ความหวัง ความผิดหวัง ทั้งนี้ครอบครัวเป็นกลุ่มสังคมที่มีที่พำนักอาศัยร่วมกัน มีการร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ และมีการผลักดันหรือสร้างสมาชิกใหม่ กลุ่มสังคมนี้นี้ประกอบด้วยผู้ใหญ่ทั้งสองเพศที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน และมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ได้รับการยอมรับ รวมทั้งมีลูกหนึ่งคนหรือมากกว่า ซึ่งอาจจะเป็นลูกของตัวเองหรือบุตรบุญธรรมก็ได้ (วสันต์ ปัญญาแก้ว, 2559: 72)

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องครอบครัวที่มีปรากฏให้เห็นจากเนื้อหาบทสนทนา ตลกอีสานออนไลน์ พบว่ามีการนำเสนอให้เห็นภาพของความสัมพันธ์ของกลุ่มคนต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ร่วมชายคาเดียวกัน เป็นต้นว่าพ่อแม่และลูก รวมถึงบุคคลที่เป็นกลุ่มเครือญาติ ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจถึงการสื่อสารในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นเรื่องครอบครัวที่สะท้อนจากเนื้อหาบทสนทนาตลกอีสานออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกไว้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบครอบครัวเดี่ยว และความสัมพันธ์แบบครอบครัวขยาย ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

4.1.1 ความสัมพันธ์แบบครอบครัวเดี่ยว

ครอบครัวเดี่ยวหมายถึงลักษณะของครอบครัวที่มีกลุ่มคนประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และลูก หรือถ้ายังไม่มีลูกก็จะมีเฉพาะคู่สามีภรรยา โดยความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยในครอบครัวลักษณะนี้มักมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจนเกิดเป็นเรื่องราวความน่ารักภายในครอบครัว ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “ครอบครัวสุขสันต์” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า มีสองฝาแฝดคนหนึ่งได้ปรึกษาหารือกันว่าเซอร์ไพรส์ของขวัญในวันเกิดของหลานสุดที่รัก หลังจากการฉลองให้หลานแล้ว สองฝาแฝดก็นำของขวัญที่จัดเตรียมไว้เอามาให้ ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“น้องเมญา อาผามีของขวัญมาให้” ผากกล่าว

“จริงไหมคะ” เมญ่ากล่าว

“จริงจ้ะ นี่ชุดเครื่องนอนลายการ์ตูนโมชิ ชอบไหม”

เมญาดีใจและชอบผ้าห่มลายการ์ตูนนี้มาก ๆ ผาชมุกที่เลือกของขวัญวัน
เกิดได้ถูกใจเมญา หลังจากเสร็จงานวันเกิด พ่อและแม่ได้ส่งเมญาเข้านอน
พร้อมผ้าห่มคู่ใจของเธอ...”

(Thai Head, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการให้ของขวัญพิเศษในวันเกิดของหลานเป็นกิจกรรมความ
น่ารักภายในครอบครัวที่อยู่อาศัยร่วมกันกันของคู่สามีภรรยาและหลาน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่อบอุ่น
เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “เซอร์ไพรส์วันเกิด” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ในครอบครัวหนึ่ง ซึ่งวันนี้เป็นวันเกิด
ของฝ่ายสามี ผู้เป็นภรรยาจึงได้ไปปรึกษาเพื่อนว่าจะให้อะไรเป็นของขวัญที่พิเศษแก่สามีตัวเอง เมื่อได้
คำแนะนำมา ผู้เป็นฝ่ายภรรยาจึงได้เตรียมของขวัญเอาไว้ให้กับสามี ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัว
ละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“วันเกิดพี่ผานี้หวานไม่มีอะไรให้พี่ผาเลย” หวานกล่าว

“ไม่เป็นไรครับ ขอแค่หวานอยู่ใกล้ ๆ พี่ก็พอ”

“หวานล้อเล่น ที่จริงหวานมีของขวัญให้พี่” หวานกระซิบผาเบา ๆ

“น้องหวานเป็นของขวัญที่ดีที่สุดของพี่” ผากล่าว พร้อมพาหวานขึ้นไปบน
ห้อง...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการให้ของขวัญแก่สามีในงานวันเกิดของผู้เป็นภรรยา เป็น
สิ่งที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างของคู่ผัวเมียที่มีความรักใคร่ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสาย
สัมพันธ์อันดีในการใช้ชีวิตคู่ต่อไป เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “วันเกิดเมียรัก” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ใน
ครอบครัวหนึ่ง ฝ่ายสามีต้องการทำสิ่งที่พิเศษให้กับภรรยาในวันเกิดที่จะมาถึงนี้ จึงได้วานเพื่อนบ้าน
ส่งเค้กมาให้เพื่อจะเซอร์ไพรส์ภรรยา โดยบอกให้เห็นเขียนข้อความบ้างอย่างไรลงในเค้กนั้นด้วย แต่
เจ้าของร้านเข้าใจผิดและได้เขียนสิ่งที่ตรงข้ามกับที่สั่งไป เมื่อได้เห็นเค้กทุกคนที่มาร่วมงานต่างจึงอ่าน
ข้อความก็รู้สึกแปลก ๆ ฝ่ายสามีจึงได้พูดเพื่อเป็นการปลอบใจให้กับภรรยาสุดที่รัก ดังตัวอย่างบท
สนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“งานฉลองวันเกิดมุก มีผา มุก หยีน ผน และมีญ่ามาร่วมฉลองในวันเกิด

มีญา : เค้กน่ารักจังเลย ทำไมเค้กเขาถึงเขียนแบบนี้ มีญ่าอ่านแล้วไม่

เข้าใจ

ฝน : ไหน เขาเขียนว่ายังไม่ลูก เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะตรงข้างบน แต่ก็พิเศษ
มากตรงข้างล่าง

ผา : พี่หีนิน ทำไมเขียนแบบนี้ล่ะ ผมบอกว่า เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะ ให้
เขียนอยู่ข้างบนแค้แล้ว แต่ก็ยังวิเศษมากให้เขียนอยู่ข้างล่างแค้

หีนิน : อ้าว กูก็บอกให้มันเขียนแบบที่มันบอกนั่นแหละ แต่มันดันเข้าใจ
แบบนี้เอง กูละหมดคำที่จะพูด

ผา : น้องมุก อย่าโกรธพี่นะ ความจริงแล้ว น้องมุกก็...ยังวิเศษทั้งข้างบน
และข้างล่างเหมือนเดิมนั่นแหละ

มุก : พี่ผา มุกอายนะเนี่ย พูดอะไรก็ไม่รู้...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่า การที่สามีได้พูดเพื่อเป็นการปลอบใจให้กับภรรยาสุดที่รัก ก็
เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความรักที่สามีมีต่อภรรยา แม้จะอยู่กินด้วยกันมานานก็ยังรัก ยังอยากทะนุ
ถนอม แม้สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไม่ยอมทำให้ภรรยาของตนเองเสียความรู้สึกไป

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยใน
ครอบครัวเดียวกันก็มีปฏิสัมพันธ์ที่ต่อกันจนก่อให้เกิดเป็นเรื่องราวน่ารักภายในครอบครัว เช่น การให้
ของขวัญพิเศษในวันเกิด เป็นต้น

4.1.2 ความสัมพันธ์แบบครอบครัวขยาย

ครอบครัวขยายหมายถึงลักษณะของครอบครัวที่มีกลุ่มคนประกอบไปด้วยพ่อ แม่ และลูก
ตลอดจนกลุ่มเครือญาติทั้งญาติฝ่ายพ่อและญาติฝ่ายแม่ เป็นต้นว่า ปู่ย่า ตายาย รวมทั้ง ลุง ป้า น้า อา
โดยความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยในครอบครัวลักษณะนี้มักมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ต่อกันจน
ก่อให้เกิดเป็นเรื่องราวที่นำไปสู่ความวุ่นวายขึ้นภายในครอบครัว ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “**ฮักเกิดขึ้น
แล้ว**” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า มีหนุ่มสาวคู่หนึ่งเกิดหลงรักชอบพอกัน แต่ฝ่ายญาติผู้ใหญ่ไม่เห็นดีเห็นงามด้วย
อีกพยายามกีดกัน ด้วยมองว่าฝ่ายหญิงเป็นคนไม่คู่ควรกับฝ่ายชาย แต่ภายหลังญาติผู้ใหญ่ก็ยินยอมให้
หนุ่มสาวมาคบหากันได้ ดังเนื้อหาตัวบทในนิทานเรื่องนี้ว่า

“มีหญิง-ชายคู่หนึ่ง ชื่อว่าบัวผันและคมต่างก็รักกัน แต่ถูกครอบครัวของ
ฝ่ายชายกีดกันในความรัก เพราะว่าบัวผันมีร้านนวด และอายุห่างจากคมมาก
บัวผันจึงได้บอกเลิกกับคม ทำให้คมเสียใจมาก ไม่ยอมกลับบ้าน จนแม่และ

พี่สาว ชื่อว่าแพนเป็นห่วง เมื่อแม่เห็นว่าผมร้องไห้เสียใจ จึงยอมให้ผมรักกับบัว
ผันได้ โดยไม่กีดกันความรักของผมอีกต่อไป ผมกับบัวผันจึงสมหวังในความรัก
ส่วนแพนที่สาวของผม ก็มีความรักกับหมออนามัย แต่ไม่ได้เปิดเผยให้ใคร
ๆ รู้ เพราะอยากศึกษาเรียนรู้ซึ่งกันและกันก่อน...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัว
ลักษณะนี้ หากมีความเห็นอกเห็นใจเข้าใจซึ่งกันและกันก็จะนำมาสู่ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันใน
อนาคตด้วย ส่วนครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ของกลุ่มคนที่ไม่ดีก็จะนำไปสู่ความขัดแย้งจนเกิดความ
ทะเลาะเบาะแว้งแต่ก็เป็นเรื่องภายในครอบครัวที่ไม่รุนแรง บางครั้งอาจเกิดจากการรณรงค์ของผู้เป็น
ภรรยา ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “เมีย อบต.” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ครอบครัวหนึ่ง ผู้เป็นสามีซึ่งเป็นรับ
ราชการและเพิ่งได้รับการเลื่อนขั้นที่สูงขึ้น เมื่อกลับมาที่บ้านก็ได้ใช้อำนาจสั่งให้ผู้เป็นภรรยาให้ทำ
อย่างนั้น ไม่ให้ทำอย่างนี้ จนผู้เป็นภรรยาคิดจะเอาคืนเพื่อให้ผู้เป็นสามีของตนเองเลิกทำนิสัยอย่าง
ที่เป็นอยู่ ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“พอดตก้าผาก็ตีผมเครื่องตีผม และจะเดินเข้ามุ้งไปนอน แต่โดนหวานถีบ
ออกมา...”

พี่ผา : เธอถีบฉันทำไมอะ

หวาน : ตรงนี้เป็นที่นอนของชาวบ้าน ท่าน อบต.อย่างคุณจะมาอน
ร่วมกับชาวบ้านอย่างฉันได้อย่างไร

พี่ผา : แล้วจะให้ฉันไปนอนที่ไหน

หวาน : ไปนอนกับหมุ่หมากาไก่ที่ไหนก็ไป

พี่ผา : แต่ฉันเป็นผ้าเรือนะ

หวาน : ผ้าก็ไม่เกี่ยว ไปๆ ไปนอนไหนก็เลย

จากนั้นหวานก็เดินกลับเข้ามุ้งไปนอน...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่า การใช้อำนาจของผู้เป็นสามีเพื่อให้ภรรยาทำในสิ่งที่ตนเอง
ต้องการ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ดีของการใช้ชีวิตคู่ของผัวเมียที่จะนำไปสู่การ
ทะเลาะหรือทำให้ความครอบครัวแตกแยกในที่สุด นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยใน
ครอบครัวลักษณะนี้ หากครอบครัวที่มีสมาชิกอาศัยอยู่ในชายคาเดียวกันนอกจากผู้เป็นพ่อแม่แล้ว

หากมีพี่ชายที่แต่งงานเข้ามาอาศัยอยู่ด้วยก็มักเกิดเรื่องราวที่นำไปสู่ความวุ่นวาย โดยเฉพาะ การล่วงละเมิดข้อต้องห้ามต่าง ๆ เป็นต้นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มเครือญาติเดียวกัน เช่น พี่เขยกับน้องเมีย ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “**พนพิชปลาตุก**” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ครอบครัวหนึ่ง ซึ่งมีพี่เขยอาศัยอยู่ด้วย อยู่มาวันหนึ่งน้องเมียหรือน้องภรรยาต้องนำกับข้าวไปให้พี่เขยที่ออกไปทำงาน เมื่อพี่เขยเห็นน้องเมียก็อยากมีเพศสัมพันธ์ด้วย จึงคิดหาอุบายเพื่อจะให้น้องเมียยอมทำตามสิ่งที่ตนเองต้องการ ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“ตาย ๆ แน่ ๆ เลยกู” พี่เขยร้องบ่นพร้อมทำท่าทางเจ็บปวด

“โธ่พี่ ปลาแค่นี้ไม่ตายหรอก” สาวแพน ปลอบพี่เขยตัวเอง

“เจ้าไม่รู้หรือ เขายบอกว่าถ้าโดนเงี่ยงปลาตุกแค่ชั่วโมงเดียวก็ตาย” พี่เขย

อธิบาย

สาวแพนได้ยินดังนั้นยิ่งตกใจ ทำอะไรไม่ถูก “แล้วจะทำยังไงล่ะพี่ ถ้าอย่างนั้นต้องไปหาหมด ไปกินเกลือไปหาหมอ” สาวแพนร้องบอกพี่เขย...”

(Thai Tale, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าความเจ้าเล่ห์ของพี่เขยที่ต้องการมีอะไรกับน้องเมีย จึงแก้งสร้างเรื่องว่าตนเองกำลังจะตายด้วยพิษของสัตว์ เพื่อหวังจะให้น้องเมียเข้ามาช่วย โดยบอกวิธีให้และด้วยความไม่รู้เท่าทันจึงทำให้น้องเมียได้เสียกับพี่เขย เป็นสิ่งที่สะท้อนให้ความสัมพันธ์ที่เป็นไปอย่างใกล้ชิดสนิทสนม จนทำให้เกิดเรื่องราวที่เป็นความสัมพันธ์จนเกินเลยไป

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยในครอบครัวขยายมักก่อให้เกิดเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ที่นำไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน เช่น การล่วงละเมิดข้อต้องห้ามต่าง ๆ เป็นต้น

4.2 การสื่อสารในเรื่องเพศ

เพศเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมของผู้คนในแต่ละสังคม ดังที่ ออร์ทัย เพียยูระ (2561: 79) ได้นำเสนอให้เห็นประเด็นเกี่ยวกับเพศภาวะหรือเรื่องเพศว่า เพศภาวะหมายถึงการแบ่งกลุ่มของคนในสังคมออกตาม “ความมี” “ความเป็น” และ “การปรากฏ” ทางเพศ โดยผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีพลวัตกับระบบอำนาจชาติพันธุ์ เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ในสังคม ดังนั้นเพศภาวะศึกษาจึงเป็นการศึกษาเกี่ยวกับ “ความมี” “ความเป็น” และ “การปรากฏ” ทางเพศของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ภายใต้ความสัมพันธ์และบริบทด้านอำนาจ ชาติพันธุ์ เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมในสังคมใดสังคมหนึ่งหรือหลายสังคม เรื่องเพศจึงไม่ใช่เป็นเพียงการแบ่งเพศชายเพศหญิง

เท่านั้น แต่ยักรวมถึงการถูกกำหนดโดยโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ทั้งสถานะเพศ บทบาท ความมีตัวตนของชายหญิงด้วย ด้วยเพศสภาวะ (Gender) คือระบบทางวัฒนธรรมที่อธิบายความเป็นหญิงชายที่ถูกสร้างขึ้นจากวัฒนธรรมและระบบสัญลักษณ์ที่มีการผลิตซ้ำไม่ว่าจะด้วยการอธิบายว่า ความแตกต่างทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ หรือเพื่อการสืบต่อเผ่าพันธุ์ก็ตาม ดังนั้น จึงคงไม่มีอะไรที่เด่นชัดเท่าความเป็นเพศ เพศสภาวะจึงเหมือนการจัดแบ่งทางชนชั้นและชาติพันธุ์ที่เป็นส่วนและชั้นตอนหนึ่งของสังคมมนุษย์ เพราะเพศสภาวะก็คือ สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมด้วย จะเห็นว่าสิ่งเดียวที่แบ่งความเป็นเพศคืออวัยวะที่ได้มาแต่กำเนิด แต่นอกเหนือจากนั้น ไม่ว่าจะเป็นค่านิยม ความคาดหวัง กิจกรรมต่าง ๆ ล้วนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตีความเกี่ยวกับบทบาททางเพศทั้งสิ้น โดยเฉพาะความแตกต่างของหญิงชายที่ถูกครอบงำให้เชื่อว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ จึงกลายเป็นสิ่งที่ขึ้นำกับพฤติกรรม ทุก ๆ ด้านของมนุษย์อย่างอัตโนมัติ และหยั่งลึกจนก่อให้เกิดอคติ ความจงเกลียดจงชัง จนถึงขั้นเช่นฆ่ากันด้วยสำนึกที่ต้องการปกป้องความชอบธรรมของความเป็นเพศของมนุษย์ไว้อย่างยากที่จะสลัดทิ้งให้หลุดพ้นได้ (ปราณี วงษ์เทศ, 2562: 7-8)

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศที่มีปรากฏให้เห็นจากเนื้อหาบทสนทนาออนไลน์ พบว่ามีการนำเสนอให้เห็นภาพของความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงโดยมักเป็นการล้อเลียนเรื่องราวกิจกรรมทางเพศ เป็นต้นว่าการมีเพศสัมพันธ์กันของคู่สามีเมีย รวมถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศการที่เป็นการจินตนาการเรื่องอวัยวะเพศ ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจถึงการสื่อสารในแง่มุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศที่สะท้อนจากเนื้อหาบทสนทนาออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

4.2.1 ความสัมพันธ์ทางเพศ

ภาพของความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายและหญิงมักเป็นเรื่องล้อเลียนการขาดความรู้ในเรื่องเพศ ดังปรากฏในบทสนทนาเรื่อง “ของไม่เคย” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ชายหนุ่มคนหนึ่งจะของมีอะไรกับแฟนสาว แต่วันนั้นชายหนุ่มไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัย แฟนสาวจึงไม่ยอมมีอะไรด้วย หลังจากวันนั้นมาแฟนหนุ่มก็ได้ไปโรงพยาบาลเพื่อจะขอคำปรึกษาจากหมอ หลังจากที่คุยกับหมอเสร็จพยาบาลสาวก็ได้มาอธิบายถึงการใส่ถุงยางอนามัยให้ชายหนุ่มอีกรอบ แต่ชายหนุ่มก็บอกกับพยาบาลสาวว่าตนเองไม่รู้ขนาดไซส์ จึงอยากให้พยาบาลช่วยวัดและบอกขนาดของอวัยวะเพศตนเองให้ ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในบทสนทนาเรื่องนี้ว่า

“ทางด้านห้องตรวจอีกห้องหนึ่ง พยาบาลคนสวยกำลังอธิบายวิธีการใช้
ถุงยางอนามัยให้กับผาฟิงเมื่ออธิบายจบเธอก็เปิดให้ผาซักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจ

“ตอนผมไปซื้อถุงยางอนามัยผมต้องบอกเข้าว่ายังไงครับ”

“บอกไซส์ บอกชนิดที่ต้องการค่ะ”

“บอกไซส์ แต่ผมไม่รู้ไซส์ตัวเองต้องทำยังไงดีครับ”

“ไซส์ของตัวเองเห็นอยู่ทุกวันน่าจะรู้นะคะ”

“แต่ที่ผมไม่แน่ใจ เอาแบบนี้ไหมครับคุณพยาบาลช่วยจับให้ผมหน่อยได้ไหมครับแล้วก็บอกไซส์ผมด้วย ผมจะได้แน่ใจ”

พยาบาลมวอนขอให้พยาบาลคนสวยช่วยจับของเขาให้ เธอทำหน้านิ่งคิด สักพักก็ตกลงที่จะช่วยเขา และผายมือเชิญเขาไปที่หลังฉากกันเพื่อทำการจับวัดขนาดให้

“เป็นไซส์เอสก็พอค่ะ”

“ไซส์เอส...”

(Thai Head, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการเลือกไซส์ถุงยางไม่เป็นของชายหนุ่มเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการขาดประสบการณ์เรื่องเพศ ซึ่งเสี่ยงต่อการติดต่อของโรคที่มีจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “**ทับบั้งฮ้อง ท้องอย่าให้**” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า มีสองสามีภรรยาคนหนึ่งได้นำลูกสาวมาฝากไว้กับน้องสาวให้ช่วยดูแล วันหนึ่งหลานสาวได้แอบไปพบกับแฟนหนุ่มและเกิดมีอะไรกัน จนเกิดท้อง พ่อแม่ของเด็กสาวจึงโทษน้ำที่ปล่อยปะละเลยจนเกิดเรื่องราวไม่ดีขึ้นเช่นนี้ แต่น้าสาวก็ได้บอกกับพ่อแม่ของเด็กสาวว่าได้ดูแลเป็นอย่างดี ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“พ่อ ฉันสอนน้องดีแล้วนะ บอกน้องดีแล้ว” แฟนพูดแล้วหันไปเจอบัวผันที่กำลังเดินมาพอดี “พี่บัวผัน นี่ไงพ่อ คนที่สอนให้น้องมีอะไรกับผู้ชาย”

บัวผันสงสัยก็เลยถามว่าเรื่องเป็นมาอย่างไร พอรู้รายละเอียดจึงพูดขึ้นว่า “ถ้าฉันจะสอนนะ ฉันจะสอนให้ละเอียดกว่านี้ จะไม่ให้มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นเลย ฉันจะสอนให้ใส่ถุงยาง กินยาคุม ฉีดยาคุม อย่างน้องเนี่ย นับวันก็ไม่เป็น ถึงได้พลาด เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น”

สองสามีภรรยาที่ไม่รู้ว่าการนับวันคืออะไร แฟนจึงช่วยอธิบายว่าคือการมีเพศสัมพันธ์ช่วงก่อนมีประจำเดือน 7 วัน หลังมีประจำเดือน 7 วัน ถึงจะไม่ท้อง...”

(Thai Tale, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าการขาดความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิดด้วยถุงยางอนามัยของเด็กสาวจนเกิดการตั้งครรภ์เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นความไร้เดียงสาในเรื่องราวทางเพศ

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงมักเป็นเรื่องล้อเลียนการขาดความรู้ในเรื่องเพศ เป็นต้นว่าการเลือกใช้ถุงยาง รวมถึงการคุมกำเนิดด้วยถุงยางอนามัย

4.2.2 พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศการมักเป็นการจินตนาการเรื่องเพศสรีระทั้งการล้อเลียนด้านรูปลักษณ์ ขนาด ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “**ซากกะเบือ**” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า มีครอบครัวหนึ่ง สามีเป็นคนชอบดื่มเหล้า บางครั้งก็ชวนเพื่อนมาดื่มกินด้วยกัน วันไหนก็มีเพื่อนมาขอยืมเงิน จนทำให้ผู้เป็นภรรยารู้สึกไม่ชอบ จนวันหนึ่งมีสองสามีภรรยาคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนกับสามีตนเองมาหาเพื่อจะขอยืมเงิน ฝ่ายภรรยาจึงคิดหาวิธีที่จะแกล้งเพื่อตัดนิสัยคนที่ชอบมาขอยืมเงินกับสามีตนเองอยู่บ่อยครั้ง ดังตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“หวาน : เพื่อนพี่ผาแต่ละคน ถ้าไม่มากินเหล้าก็มาขอยืมเงิน มันต้องเจอแบบนี้ (หวานพูดคนเดียว)

หวานยกซากกะเบือขึ้นมา แล้วนำมาล้าง ขัดซากกะเบือให้หยิ่งกับเนยดู

หยิ่ง : โอ้โห..เอ่อ..คุณผู้หญิงครับ ทำไมถึงล้างล้างขัดซากจังเลยครับ

จนเป็นเงาวาบ ๆ เลยครับ

หวาน : อ้อ..พี่ผา พกนี้เขาเหมือนเป็นคนโรจจิตนี่แหละ ใครมาหาเขา เขามักจะเอาซากวิ่งแข่งกัน ฉันทก็กลัวคุณกับเมียคุณแสบกันนะสิ ก็เลยมาขัดไว้ให้

เนย : พี่หยิ่ง ๆ ฉันทว่าเรากลับเถอะ

ฉันท...กลัว...ไม่อยากถูกซากกะเบือแทงกัน

หยิ่ง : ก็ไปนะสิ อยู่ทำไมละ จี๊...

เอ่อ...คุณผู้หญิงครับ เอ่อ..ผมกับเมียกลับก่อนนะครับ วันหน้าค่อยมาใหม่ครับ

หวาน : อ้าว กลับแล้วเหอ

หยิ่งกับเนยเลยรีบออกจากบ้านอย่างรวดเร็ว....”

(Thai Head, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่า การนำเอาซากกะเบือ (ไม้ตีพริก) มาเป็นสื่อให้เห็นถึงเรื่องราวอวัยวะเพศนั้น เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นจินตนาการเรื่องเพศสรีระของผู้ชายที่มีขนาดใหญ่ เช่นเดียวกับในนิทานเรื่อง “**ผู้สาวมกของใหญ่**” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า มีหญิงแม่หม้ายสวยคนหนึ่ง มักโดนผู้ชายมาจีบไม่เคยขาด วันหนึ่งมีผู้ชายมาจีบอีกก็โดนแม่หม้ายสาวสวยไล่กลับไป ระหว่างทางก็ได้เจอกับชายหนุ่มอีกคนจึงได้เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้ฟัง ชายหนุ่มคนนั้นก็อยากลองมาจีบแม่หม้ายสาวสวยคนนี้ดู หลังจากชายหนุ่มมาจีบก็โดนไล่ให้กลับไปอีก จนมาถึงชายขี้เมาคนหนึ่ง เมื่อได้ฟังเรื่องราวก็จะอยากลองมาจีบแม่หม้ายสาวสวยคนนี้ดู แต่ก่อนที่จะไปจีบชายคนขี้เมาก็ได้ไปถามกับคนรู้จักจึงได้รู้สิ่งที่หญิงสาวต้องจะทดสอบชายหนุ่มที่เข้ามาจีบ ตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“เมื่อถึงวันที่ชายขี้เมาไปหาหญิงสาว เธอก็ได้เอ่ยปากไล่ชายขี้เมาเหมือนตามเคย แต่ชายขี้เมาได้ทำตามที่เขาคนสวนบอกมา คือ ให้ใส่กางเกงรัดรูป เพื่อให้เห็นสัดส่วนได้ชัดเจน เมื่อหญิงสาวได้เห็นก็ทำตาเป็นประกายเพราะของชายขี้เมาใหญ่แบบที่เธอชอบ แล้วบอกว่า “ชายขี้เมาไม่ต้องทดสอบอะไรต่อแล้ว”

แล้วทั้งสองก็ควงกันไปหาชายคนที่ 1 และ 2 ที่มาจีบ เมื่อทั้งสองคนเห็นก็ทำหน้าตกใจ...”

(Thai Head, 2560)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าขนาดของอวัยวะเพศชายเป็นสิ่งที่เพศหญิงให้ความสนใจ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นจินตนาการเรื่องเพศสรีระของเพศชายโดยเฉพาะขนาดที่ใหญ่

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศการมักเป็นการจินตนาการเรื่องอวัยวะเพศ เป็นต้นว่ารูปลักษณ์และขนาด

4.3 การสื่อสารในเรื่องศาสนา

ศาสนาเป็นเรื่องของความเชื่อความศรัทธาในหลักธรรมคำสอน ซึ่งจะให้คำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องราวในสิ่งต่าง ๆ ความเชื่อทางศาสนาจึงนับเป็นเรื่องราวที่มีความผูกพันอยู่กับสังคมมนุษย์มาอย่างยาวนาน ด้วยเหตุนี้ความเชื่อในทางศาสนาของผู้คนที่นับถือนอกจากจะให้ความหมายเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์แล้ว ยังเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ รวมถึงอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตลอดจนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้คนในแต่ละสังคมวัฒนธรรม ดังที่ สมชาย ลำดวน และคณะ (2554: 9-13) ได้อธิบายถึงรูปแบบของศาสนาและความเชื่อที่มีทั้งผี พราหมณ์ และพุทธปะปนอยู่ในสังคมไทยว่า ผีและอำนาจลึกลับในธรรมชาติหรือที่

เราใช้คำว่าไสยศาสตร์ เป็นความเชื่อดั้งเดิมของชนชาติไทยที่มีมาก่อนศาสนาพราหมณ์และก่อนที่พุทธศาสนาจะเผยแผ่เข้ามาในดินแดนแถบนี้ ขณะเดียวกันศาสนาพราหมณ์ก็ได้เข้ามาปะปนอยู่ในคติความเชื่อและวัฒนธรรมไทยหลายรูปแบบ ได้แก่ ความเชื่อในเทพเจ้า มีเทพเจ้าหลายองค์ในศาสนาพราหมณ์ที่กลายมาเป็นที่เคารพนับถือของชาวไทย เช่น พระพรหมที่คนไทยนิยมไปกราบไหว้บนบาน พระพรเมศวร พระพิฆเนศวรเทพแห่งศิลปะ หรือพระอินทร์ซึ่งทำหน้าที่คอยปิดเป่าทุกข์ตามที่ปรากฏในวรรณคดีไทยหลายเรื่อง ส่วนศาสนาพุทธที่วางรากฐานอย่างมั่นคงและเป็นที่ยอมรับให้เป็นศาสนาประจำชาติไทยมาจนถึงปัจจุบันนั้นได้เริ่มเผยแผ่เข้ามาตั้งแต่ครั้งที่ผู้คนในดินแดนแถบนี้นับถือผีอยู่ก่อนแล้ว และจากการที่พุทธศาสนามีความยืดหยุ่นสูงและมีได้มีการบังคับให้เลิกเชื่อลัทธิอื่น ๆ รูปแบบของพุทธศาสนาที่ยึดถือปฏิบัติในสังคมไทยส่วนใหญ่จึงมีลักษณะผสมผสานของความเชื่อเกี่ยวกับผีและไสยศาสตร์ซึ่งเป็นความเชื่อที่มีอยู่ดั้งเดิมนั้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องศาสนาที่มีปรากฏให้เห็นจากเนื้อหาในทาน ตลกอีसानออนไลน์ พบว่ามีการนำเสนอให้เห็นภาพของความเชื่อทางศาสนาที่ผสมผสานกลมกลืนกันอยู่อย่างหลากหลายทั้งพุทธ พราหมณ์ และผี ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจถึงการสื่อสารในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นเรื่องศาสนาที่สะท้อนจากเนื้อหาตัวบทนิทานตลกอีसानออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกไว้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ และความเชื่อทางโหราศาสตร์ ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

4.3.1 ความเชื่อทางไสยศาสตร์

ความเชื่อทางไสยศาสตร์เป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อที่มั่งงาย เป็นต้นว่าการทำเสน่ห์ คาถาอาคม เครื่องรางของขลังต่าง ๆ ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “**ลั่นลงอาคม**” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า สองหนุ่มได้ไปสักยันต์กับอาจารย์ที่มีวิชาอาคม คนหนึ่งสักยันต์เพื่อให้ตนเองมีเสน่ห์พูดอะไรออกไปคนก็รัก ส่วนหนุ่มอีกคนสักเพื่อให้ตนเองยืนยงคงกระพันหนังเหนียวฟันแทงไม่เข้า หลังจากกลับมาที่บ้าน หนุ่มคนที่สักด้านหนังเหนียวก็เกิดอาการเจ็บท้องอย่างรุนแรง หนุ่มอีกคนที่ไปสักสาถิกาลิ้นทองด้วยทราบข่าวจึงช่วยพาไปโรงพยาบาล แล้วช่วยพูดกับพยาบาลให้ช่วยเพื่อนของตนเอง แต่ก็สุดความสามารถของหมอและพยาบาลเพราะเครื่องมือแพทย์ที่ใช้ในการช่วยชีวิตทำอะไรคนเจ็บรายนี้ไม่ได้เลย ดังบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“หลังจากนั้น คุณหมอเรียกไอ้เพียว ไปห้องตรวจอาการที่ห้องเบอร์ 4 สักครู่คุณหมอก็เดินออกมาตามหาญาติของไอ้เพียว พร้อมกับแสดงความเสียใจ และแจ้งให้ญาติทราบว่าคุณเพียว ภูตะวัน เสียชีวิตแล้ว

ไอ้ปานเทพ ได้ยินอย่างนั้นก็ตกใจอย่างมาก แล้วก็ถามกลับเพื่อหาสาเหตุ การเสียชีวิตทันที คุณหมอแจ้งให้ไอ้เพียวทราบ ว่า “หมอจนปัญญาจริง ๆ เพราะว่า เข็มก็แทงไม่เข้า มีผ้าตัดก็ผ้าไม่เข้า เอาเลื่อยมาเลื่อยก็ไม่เข้า สุดท้ายแล้วก็ได้ตั้งแตกตายค่ะ”

เมื่อไอ้ปานเทพ ได้ยินอย่างนั้น จึงร้องไห้ใหญ่ บอกว่าเสียใจมากที่ น้องชายตนตายแล้ว นางพยาบาลและคุณหมอ รีบเข้ามาตรวจตามตัว และ ร่างกายของไอ้ปานเทพ พร้อมทำการแย่งชิงตัวไอ้ปานเทพ หมายเอาเป็นผิว ของตัวเองให้ได้ ในระหว่างนั้น เมียของไอ้เพียวที่เพิ่งเสียชีวิตลงก็วิ่งมากอดไอ้ ปานเทพ แล้วบอกว่าไอ้เพียวตายแล้ว ขอให้ไอ้ปานเทพมาเป็นผิวแทนได้ไหม ไอ้ปานเทพตอบตกลง สุดท้ายคนไข้ชื่อธัญจวนที่อยู่ห้องเบอร์ 11 ก็วิ่งออกมา เพื่อรื้อฟื้นเรื่องราวในอดีตสมัยอนุบาลกับไอ้ปานเทพ จนซุลมุนวุ่นวายไปหมด

ไอ้ปานเทพ เห็นท่าไม่ดี เลยกระโดดออกมาเพื่อให้ทุกคนหยุดพฤติกรรม แบบนี้ แล้วพูดด้วยน้ำเสียงเบา ๆ ว่า “โอ้ย ๆ ไม่ต้องแย่งกัน ได้ทุกคนจ้า...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าคติความเชื่อในเรื่องเวทมนต์คาถาทั้งการพูดแล้วมีเสน่ห์ หรือหนังสือพันทังไม่เข้าเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเชื่อที่ฝังงายในทางไสยศาสตร์ เช่นเดียวกับ ในนิทานเรื่อง “หลอยผิดคน” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า เสี้ยหนู่มใหญ่ได้เดินทางมายังบ้านหญิงสาวที่ตนเอง ชอบ แต่ก่อนจะถึงบ้านหญิงสาวก็ได้ขับรถไปชนกับชายหนุ่มคนหนึ่ง เลยได้พูดคุยกัน จนชายหนุ่มรู้ เรื่องราวของเสี้ยหนู่มใหญ่ว่าจะมาหาแฟนตนเอง หลังจากวันนั้นมาเสี้ยหนู่มใหญ่ก็ได้ไปขอความช่วยเหลือจากน้องชาย ซึ่งต่อมาก็ได้ร่วมกันวางแผนที่จะลักลอบเข้าไปนอนกับหญิงสาวซึ่งเป็นแฟน ของหนุ่มคนนั้นแต่ดันผิดตลาด ดังบทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“บ้านหลังหนึ่งมีสาวสวยสองคน วันหนึ่งเสี้ยหยิ่นเดินทางมาเพื่อสู่ขอหนึ่ง ในสองพี่น้อง แต่ในระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุชนกับชายหนุ่มคนหนึ่ง เสี้ยหยิ่นก็ได้บอกชายหนุ่มว่ามาหาแฟนที่นี่ ชายหนุ่มคิดว่าแฟนของเสี้ยหยิ่นคือเนย จึง ออกหน้าสนับสนุนเต็มที่เพราะผัวคนที่สามของเนยเพิ่งจะตายไป ยังไม่มีใครมา จับ

แต่เสี้ยหยิ่นกลับปฏิเสธบอกว่าหวานคือแฟนของตน คนกินผัวอย่างเนย ใครจะไปเอา เพราะตนยังไม่อยากตาย ซึ่งวันนี้มาเพื่อมาขอหวานแต่งงาน แต่ ชายหนุ่มกลับพูดขึ้นว่า

“มันเป็นไปได้หรือครับ เพราะว่าผมกับน้องหวานเป็นคู่หมั้นกัน เดือนหน้าเราจะแต่งงานกันแล้วครับ” พุดจบชายหนุ่มก็เดินไปหาแฟนสาว

ถึงชายหนุ่มจะพูดเช่นนั้น เสียหยินก็ไม่ยอมแพ้ กลับบ้านมาปรึกษา น้องชายที่ชื่อว่าบอย ซึ่งบอยแนะนำว่าให้ไปเยยาสลบแล้วให้เสียหยินไปนอน ด้วยจนถึงเช้า ถ้ามีเงินพร้อมจะรับผิดชอบ เรื่องคงไม่ถึงตำรวจ เพราะมันเป็น ความอับอาย แต่เสียหยินก็กลัวจะเข้าผิดห้อง ไปเข้าห้องของเนยคนกินผิว แล้ว กลายเป็นผิวคนที่สี่ของเนย ตัวเองจะช่วยเหลือ แต่บอยก็บอกจะจัดการให้ เสียหยินจึงยอมทำตามแผน...”

(Thai Head, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าคติความเชื่อในเรื่องผู้หญิงกินผิวเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็น ความเชื่อที่ฝังงายในทางไสยศาสตร์ เพราะเกี่ยวข้องกับความเป็นความตาย ผู้หญิงกินผิวจึงเป็นมายา คติทางสังคมวัฒนธรรมซึ่งมีความเห็นต่างในระบบความเชื่อเช่นนี้

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าความเชื่อทางไสยศาสตร์มักเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อที่ฝังงาย เป็นต้นว่าความเชื่อในเรื่องมนต์เสน่ห์ คาถาอาคมต่าง ๆ รวมถึงความเชื่อในเรื่อง ผู้หญิงกินผิว

4.3.2 ความเชื่อทางโหราศาสตร์

ความเชื่อในเรื่องโชคชะตาเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตอันเป็นวันเดือนปีเกิด ของคนว่าจะถูกลิขิตไปอย่างไร เป็นต้นว่าคติการตั้งชื่อลูก ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “ตั้งชื่อลูก” ซึ่ง เรื่องมีอยู่ว่า พ่อใหญ่คนหนึ่งซึ่งมีลูกสาว 3 คนได้แต่งงานและคลอดลูกน้อยออกมา ผู้เป็นพ่อจึงได้ ชักชวนลูกสาวทั้งสามคนไปหาหมอธรรม เพื่อจะให้ตั้งชื่อหลาน ซึ่งก่อนที่หมอธรรมจะตั้งชื่อลูกให้ก็ได้ บอกลูกสาวของพ่อใหญ่แต่ละคนให้เล่าเรื่องราวการคบหากับแฟนจนได้แต่งงานกันอย่างละเอียด ดัง บทสนทนาของตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่า

“ในขณะนั้น พ่อตำรวจใหญ่ พาลูกสาวทั้งสาม และหลานน้อยเดินทาง มาถึงบ้านหมอเต็มพอดี หมอเต็มจึงได้สอบถามว่าพวกมันมาทำไม ทางพ่อ ตำรวจใหญ่ก็บอกว่าต้องการให้หมอเต็มตั้งชื่อให้กับหลานทั้ง 3 คนหน่อย เพื่อ ความเป็นสิริมงคล

หมอเต็ม บอกว่าต้องการที่ไปที่ไปของลูกแต่ละคนของลูกสาวพ่อตำรวจใหญ่ เพื่อจะได้ตั้งชื่อได้ถูก พร้อมกับบอกให้ลูกสาวคนแรก บอกว่าตัวเองนั้นไปเจอกับแฟนยังไง รักกันตอนไหน และได้กันยังไง

ลูกสาวคนแรก

บอกว่าตัวเองกับสามีรักกันมาตั้งแต่สมัยเด็ก ตั้งแต่อนุบาล ในระหว่างที่เล่นเป่ากบอยู่นั้น ก็เปื้อ เลยชวนกันเล่นเป่าขลุ่ย แต่ลูกสาวบอกว่าอยากเล่นจ้ำจี้แทน เล่นไปเล่นมาก็เล่นได้กัน

หมอเต็มได้ฟังเช่นนั้น พร้อมบอกว่าเป็นความรักที่ยาวนาน เลยตั้งชื่อให้กับหลานคนแรกว่า “สมใจ”

ลูกสาวคนที่สอง

หมอเต็มถามว่าเธอทำไมหน้าคุ่น ๆ

ลูกสาวคนที่สองเลยบอกว่า ก็ตัวเองเป็นคนมาขอน้ำมันพรายจากหมอเต็มไปครั้งที่แล้ว เลยเอาน้ำมันพรายของหมอเต็มไปติดใส่ผู้ชายที่ตัวเองหลงรัก

หมอเต็มได้ฟังดังนั้น จึงบอกว่า เพราะว่าตัวลูกสาวนั้นหมายปองคนที่ตัวเองชอบ จึงตั้งชื่อให้กับหลานว่า “สมปอง” แล้วหันไปถามลูกสาวคนที่สาม บอกให้เล่ามาซิ ว่าเรื่องราวมันเป็นมาอย่างไร

ลูกสาวคนที่สาม

ลูกสาวคนที่สามก็เริ่มเล่าว่า “วันนั้นเป็นวันดีวันศรี เลยแต่งตัวเซ็กซี่สวยเตี้ยออกจากบ้าน” ระหว่างทางที่เดินอยู่นั้น มีกลุ่มโจร 3 คนเข้ามารุมทำร้ายและรุมโทรม หมอเต็มก็บอกว่า แสดงว่าไม่รู้ว่าเป็นใครคือพ่อของเด็กคนนี้ แล้วก็หัวเราะชอบใจ พร้อมกับตั้งชื่อให้กับหลานว่า “สมควร...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ จะเห็นว่าคติความเชื่อในการตั้งชื่อลูกเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความเชื่อในเรื่องโชคชะตา การถือว่าเคล็ดว่าชื่อไหนเป็นมงคลไม่เป็นมงคลเป็นความเชื่อที่ผู้คนในแต่ละสังคมวัฒนธรรมมีความเห็นคล้ายกัน จนทำให้คนมักตั้งชื่อลูกที่สื่อความหมายที่ดี

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าความเชื่อทางโชคชะตาก็เกี่ยวข้องกับชีวิตอันเป็นวันเดือนปีเกิดของคนว่าจะถูกลิขิตไปอย่างไร อย่างเช่น คติการตั้งชื่อลูก

4.4 การสื่อสารในเรื่องการเมือง

การเมืองเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวิถีปฏิบัติการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่มนุษย์แสดงออกมาจึงมีนัยสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อใช้ในการสร้างความชอบธรรมให้กับตนเองหรือกลุ่มคนนั้น ๆ เสมอ ดังที่ ไชยันต์ ไชยพร (2557: 34-36) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเมืองไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า การเมืองในความหมายที่เก่าแก่และกว้างที่สุดคือเรื่องราวของวิถีหรือระเบียบแห่งการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ อีกทั้งการเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวกับรูปของรัฐและการจัดระเบียบความสัมพันธ์ภายในรัฐ ระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง โดยเมื่อสังคมมนุษย์ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีรัฐบาล คนเราจึงต้องแบ่งออกเป็นสองพวกใหญ่ ๆ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่บังคับกับผู้ถูกบังคับเสมอ

จากการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการเมืองที่มีปรากฏให้เห็นจากเนื้อหาניתาน ตลกอีสานออนไลน์ พบว่ามีการนำเสนอให้เห็นภาพของการใช้อำนาจหน้าที่ของข้าราชการกับประชาชน ทั้งการอำนวยความสะดวกแก่ชาวบ้านในยามเดือดร้อน ตลอดจนการใช้กฎหมายเพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตาม ซึ่งทำให้ภาพของข้าราชการถูกมองเป็นอื่นไป อีกทั้งยังมีการใช้ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการก็อาจเป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนไปทั่ว เนื่องจากการมีอำนาจอยู่ในมือย่อมทำอะไรตามใจปรารถนาได้ ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจถึงการสื่อสารในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นเรื่องการเมืองที่สะท้อนจากเนื้อหาตลกอีสานออนไลน์ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งหัวข้อในการนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ นักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน และเจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน ดังมีรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

4.4.1 นักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน

นักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนมักมีความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งไม่ลงรอยกันไม่ลงรอยกัน ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “เมีย อบต.” ที่นำเสนอให้เห็นภาพแทนของข้าราชการในสายตาของชาวบ้านที่มักใช้อำนาจหน้าที่การทำงานที่มีอยู่ในมือมาบังคับให้ประชาชนปฏิบัติตามใดก็ได้ ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า

“พี่ผา : หวาน ต่อไปนี้จะเรียกฉันว่าผาเหมือนเดิมไม่ได้นะ

หวาน : อ้าว ทำไมล่ะ

พี่ผา : ตอนนี้นฉันได้รับเลือกให้เป็นอบต.แล้ว เธอจะต้องเรียกฉันว่า ท่าน

อบต.ผา

หวาน : อ้าว..แต่ว่าหวานเป็นเมียพี่นะ

พี่ผา : เมียก็ส่วนเมีย เธอแนะเป็นชาวบ้านธรรมดา เพราะฉะนั้นต้องเรียก

ฉันว่า ท่านอบต.ผา เข้าใจมั๊ย...”

(Thai Head, 2561)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ คำพูดของผาซึ่งเป็นสามีของหวานที่ว่า “ตอนนี้ฉันได้รับเลือกให้เป็น อบต.แล้ว เธอจะต้องเรียกฉันว่า ท่านอบต.ผา” จะเห็นว่าการใช้คำที่สามีคือตัวผาบอกให้ภรรยาของตนต้อง เรียกชื่อตนเองใหม่ว่า “ท่านอบต.ผา” ซึ่งการใช้อำนาจบังคับหรือออกคำสั่งให้ผู้เป็นภรรยาปฏิบัติตาม นี้ ก็เนื่องมาจากการได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ทางราชการของผู้เป็นสามี แม้การใช้ชีวิต ร่วมกันของผากับเมีย ก็มองว่าบางครั้งก็เกินจนไม่สามารถจะรับได้ จนสร้างความเดือดร้อนไปทั่ว ดัง คำพูดที่ผาผู้เป็นสามีพูดกับหวานในฐานะที่มองว่าเป็นหญิงชาวบ้านธรรมดาคนหนึ่งว่า “เมียก็ส่วนเมีย เธอเนี่ยเป็นชาวบ้านธรรมดา เพราะฉะนั้นต้องเรียกฉันว่า ท่านอบต.ผา เข้าใจมั๊ย” หรือคำที่ผาพูดกับ ภรรยาในขณะที่กินข้าวเย็นร่วมกันว่า “ไม่ได้..เธอเป็นประชาชนธรรมดา..เนี่ยอบต. กินร่วมกันไม่ได้ ไป ะไปกินที่อื่น” การใช้อำนาจที่มาจากตำแหน่งหน้าที่ทางราชการ แม้บางครั้งจะทำให้ชาวบ้านต้อง ยอมสวามิภักดิ์และปฏิบัติตามนั้น แต่เมื่อการใช้อำนาจตามใจตนเองจนสร้างความเดือดร้อนแก่ชาวบ้าน ไปทั่ว ก็อาจทำให้ชาวบ้านหมดความอดทนหรือลุกขึ้นมาต่อต้านได้คล้ายกับเป็นดาบสองคม ดังคำพูด ที่หวานผู้เป็นภรรยาพูดกับผาในตอนจะเข้านอนในห้องว่า “ตรงนี้เป็นที่นอนของชาวบ้าน ท่าน อบต. อย่างคุณจะมานอนร่วมกับชาวบ้านอย่างฉันได้อย่างไร”

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าการใช้อำนาจหน้าที่ของนักการเมือง ท้องถิ่นกับประชาชนเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการก็อาจเป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างความ เดือดร้อนให้แก่ประชาชนไปทั่ว เนื่องจากการมีอำนาจอยู่ในมือย่อมทำอะไรตามใจปรารถนาได้ ทำให้ ภาพของข้าราชการถูกมองเป็นอื่นไป

4.4.2 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน

เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชนมักเป็นการใช้อำนาจของข้าราชการกับประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจกับชาวบ้าน ในบางครั้งก็เข้าไปเพื่อประโยชน์สุขของชาวบ้านส่วนใหญ่ เป็นที่พึ่งพาอาศัยในยามทุกข์ร้อน แต่ในบางครั้งก็มักใช้อำนาจมากเกินไปจนทำให้ชาวบ้านรู้สึกเกลียด ชัง ด้วยเหตุที่ข้ออ้างกฎหมายว่าต้องทุกคนต้องปฏิบัติตามไม่มีข้อยกเว้น แม้สถานการณ์เช่นนั้น ชาวบ้านก็ต้องการความเป็นธรรม หรือการใช้อำนาจจากตำแหน่งหน้าที่การงานของข้าราชการก็ มักจะหลงลืมไปว่าตนเองก็ต้องอยู่ใต้กฎหมายเดียวกับชาวบ้าน โดยไม่ให้เกียรติ แล้วยกตนใน ทำนองข่มท่าน จนสร้างความเดือดร้อนไปทั่ว ดังปรากฏในนิทานเรื่อง “คดี 4 ต่อ 1” เป็นอีกเรื่องที่มี เนื้อหาสาระสะท้อนให้เห็นการทำหน้าที่ของข้าราชการตำรวจที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่ชาวบ้านที่ เข้ามาร้องทุกข์ ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า

“เมื่อไปถึงโรงพัก จำอยู่กับสายสืบปานเทพ น้องจึงบอกจำว่า เมื่อคืนพี่สาว
อยู่บ้านคนเดียว แล้วมีคนร้าย 4 คนเข้ามาข่มขืนพี่สาวเธอ สายสืบอีกคนก็เข้า
มาสมทบฟังด้วย

จำ จึงบอกให้แต่แว้ดใจเย็นๆ ตั้งสติ เรียบเรียงคำพูดของตัวเองให้ดี ๆ แล้ว
เล่ามาว่าเป็นอย่างไร...”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเรื่องนี้ สะท้อนให้เห็นการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจที่เมื่อชาวบ้าน
เดือดร้อนหรือมีเหตุต้องมาแจ้งความก็จะเข้าไปให้การช่วยเหลือทันที ดังคำพูดของจำที่บอกให้แต่แว้ดผู้
เสียจากการถูกข่มขืนว่า “ใจเย็น ๆ ตั้งสติ เรียบเรียงคำพูดของตัวเองให้ดี ๆ แล้วเล่ามาว่าเป็น
อย่างไร” ความเป็นกันเองของข้าราชการจึงเป็นสิ่งที่ชาวบ้านคาดหวังหรือต้องการให้เกิดขึ้น เมื่อต้อง
ไปขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานในสถานที่ราชการ นั่นก็คือ “ความใส่ใจต่อประชาชน”

นอกจากนี้ ภาพของข้าราชการที่มีปฏิสัมพันธ์กับชาวบ้านยังถูกนำเสนอให้เห็นภาพของการ
การปฏิบัติหน้าที่ที่ซื่อตรงเกินไปโดยที่ไม่มีความอะลุ่มอล่วยต่อชาวบ้านที่เดือดร้อนมาขอความ
ช่วยเหลือ โดยมักจะอ้างว่าปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดแม้ชาวบ้านจะได้แย้งก็ไม่มีผล ดังเห็น
ได้จากในนิทานเรื่อง “เงินเข้าหลวง” ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า

“สาวแต่แว้ด ก็เลยถามจำเด็ดว่า “แล้วแบบนี้จะเอาอย่างไรล่ะจำเด็ด แบบนี้
ต้องขายที่ขายนามารับผิดชอบฉัน ทำแบบนี้ฉันเสียหาย !@#%&*(!@#%\$”
แล้วความซุหลมุนก็มาพร้อมกันอีกรอบเมื่อทุกคนพูดพร้อมกัน

จำเด็ดเลยตัดสินใจ ตะโกนออกไปว่า “อ้อยหยุด ไอ้ปานเทพ แบบนี้มึงต้อง
ไปเสียค่าปรับเลย”

ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า “ใช่แล้ว ต้องปรับเลย ปรับเยอะ ๆ”

“เออละ เดี่ยวต้องไปเสียค่าปรับที่โรงพัก” จำเด็ดตอบ

“ไม่ได้” เสียงสาวแต่แว้ด คัดค้านขึ้นมาทันใด พร้อมกับจับตัวไอ้ปานเทพ
ไว้ “ทำไมต้องไปโรงพัก เสียอยู่นี้แหละ”

จำเด็ดพยายามอธิบายว่า คดีนี้เป็นคดีอาญา ดังนั้น ค่าปรับของคดีนี้ มัน
ต้องเข้าหลวงทั้งหมดเลย

“ไม่ได้” เสียงของ 3 พี่น้องตะโกนพร้อมกัน

“เขาจับกันฉัน ไม่ใช่กันหลวง เพราะฉะนั้น เงินต้องเข้าพวกฉัน ไม่ใช่เข้า
หลวง!” สาวแพนน้องสุดท้อได้ค้านออกมา พร้อมกับเสียงตอบรับพร้อมกัน

จากพี่อีกสองคนว่า “ใช่” และย้ำคำพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “เพราะฉะนั้น เงิน ต้องเข้าพวกฉัน ไม่ใช่เข้าหลวง!..”

(Thai Tale, 2562)

จากนิทานตลกเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจนอกจากจะอำนวยความสะดวกและเป็นที่ยิ่งให้แก่ประชาชนในยามที่เดือดร้อนแล้ว ดุลยพินิจในการตัดสินใจ บางอย่างก็ทำให้ข้าราชการตำรวจในสายตาของชาวบ้านถูกมองเป็นอื่นไป ด้วยบางสิ่งที่ข้าราชการตำรวจปฏิบัติตามกลับทำให้ชาวบ้านไม่ได้รับความเป็นธรรมกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมักใช้กฎหมายมาเป็นข้ออ้างว่าทุกคนต้องปฏิบัติตาม การที่ข้าราชการมักใช้กฎหมายมาบังคับใช้เพื่อทำให้ชาวบ้านยินยอมปฏิบัติตามนี้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ข้าราชการในสายตาของชาวบ้านถูกมองไปในทางการเอารัดเอาเปรียบประชาชนจากอำนาจที่มีอยู่ในมือนั่นเอง

จากตัวอย่างเนื้อหานิทานตลกที่ยกมาข้างต้น จะเห็นว่าการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจกับชาวบ้าน ในบางครั้งก็ไปเพื่อประโยชน์สุขของชาวบ้านส่วนใหญ่ เป็นที่ยิ่งพาวอาศัยในยามทุกข์ร้อน แต่ในบางครั้งก็มักใช้อำนาจมากเกินไปจนทำให้ชาวบ้านรู้สึกเกลียดชัง ด้วยเหตุที่ขอบอำนาจกฎหมายว่าต้องทุกคนต้องปฏิบัติตามไม่มีข้อยกเว้น แม้สถานการณ์เช่นนั้นชาวบ้านก็ต้องการความเป็นธรรม หรือการใช้อำนาจจากตำแหน่งหน้าที่การงานของข้าราชการก็มักจะหลงลืมไปว่าตนเองก็ต้องอยู่ใต้กฎหมายเดียวกับชาวบ้าน โดยไม่ให้เกียรติ แล้วยังยกตนในทำนองข่มท่าน จนสร้างความเดือนร้อนไปทั่ว

4.5 สรุป

จากการศึกษาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์นี้ พบมีเรื่องราวการสื่อสารทางสังคมอยู่ 4 ประเด็น ได้แก่ 1) การสื่อสารในเรื่องครอบครัวพบมีการนำเสนอให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยในครอบครัวเดียวที่มักมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจนก่อให้เกิดเป็นเรื่องราวน่ารักภายในครอบครัว เช่น การให้ของขวัญพิเศษในวันเกิด รวมถึงภาพความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยในครอบครัวขยายที่มักมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกันจนก่อให้เกิดเป็นเรื่องราวที่นำไปสู่การล่วงละเมิดข้อต้องห้ามต่าง ๆ เป็นต้นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มเครือญาติ เช่น พี่เขยกับน้องเมีย 2) การสื่อสารในเรื่องเพศพบมีการนำเสนอให้เห็นภาพของความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงโดยมักเป็นการมีเพศสัมพันธ์กันของคู่ผู้เมีย เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นกับชีวิตคู่ เพราะหากสามีหรือภรรยาละเลยต่อเรื่องราวทางเพศก็จะทำให้อีกฝ่ายเลือกที่จะหาคู่นอนหรือในทางคบขู้ใหม่ อีกทั้งยังมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ รวมถึงภาพของพฤติกรรมแสดงออกทางเพศการมักเป็นการจินตนาการเรื่องอวัยวะเพศ 3) การสื่อสารในเรื่องศาสนาพบมีการนำเสนอให้เห็นภาพของความเชื่อ

ทางไสยศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อที่งมงาย เป็นต้นว่าการทำเสน่ห์ คาถาอาคม เครื่องรางของขลังต่าง ๆ รวมถึงภาพของความเชื่อทางโหราศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับโชคชะตาชีวิตอันเป็นวันเดือนปีเกิดของคนว่าจะถูกลิขิตไปอย่างไร อย่างเช่น คติการตั้งชื่อลูก และ 4) การสื่อสารในเรื่องการเมืองพบมีการนำเสนอให้เห็นภาพของการใช้อำนาจหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชนบางครั้งก็เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ชาวบ้านในยามเดือดร้อน บางครั้งการใช้กฎหมายเพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตามก็ทำให้ภาพของข้าราชการถูกมองเป็นอื่นไป รวมถึงการใช้ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการก็อาจเป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนไปทั่ว เนื่องจากการมีอำนาจอยู่ในมือย่อมทำอะไรตามใจปรารถนาได้ รวมถึงภาพของการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองกับประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจกับชาวบ้าน ในบางครั้งก็เกินไปเพื่อประโยชน์สุขของชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นที่พึงพาอาศัยในยามทุกข์ร้อน แต่ในบางครั้งก็มักใช้อำนาจมากเกินไปจนทำให้ชาวบ้านรู้สึกเกลียดชัง ด้วยเหตุที่ชอบอ้างกฎหมายว่าต้องทุกคนต้องปฏิบัติตามไม่มีข้อยกเว้น แม้สถานการณ์เช่นนั้นชาวบ้านก็ต้องการความเป็นธรรม หรือการใช้อำนาจจากตำแหน่งหน้าที่การงานของข้าราชการก็มักจะหลงลืมไปว่าตนเองก็ต้องอยู่ใต้กฎหมายเดียวกับชาวบ้าน โดยไม่ให้เกียรติ แถมยังยกตนในทำนองข่มขาน จนสร้างความเดือนร้อนไปทั่ว ซึ่งการนำเสนอเรื่องราวทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ดังกล่าวนี้น่าสนใจให้เห็นนัยการสื่อสารในความตกลงบนชั้นทางอารมณ์ของชาวอีสานได้อย่างน่าสนใจ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ให้เห็นว่าวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์มีลักษณะอย่างไร รวมถึงการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟังที่เล่าที่แสดงโดยช่องทางออนไลน์ผ่านตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์นี้มีลักษณะอย่างไรบ้าง ทั้งนี้ผู้วิจัยมีขอบเขตของการศึกษาและรวบรวมข้อมูลตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์เฉพาะที่มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางยูทูป (YouTube) เท่านั้น โดยคัดเลือกจากคลิปวิดีโอที่มีการนำเสนอในรูปแบบชุดซีรีส์อีสานนิทานก่อนนอนตอนเดียวที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ ในช่องทางเพจที่เข้าถึงได้จากบัญชีผู้ใช้ “Thai Tale” (ไทยเทล) และวิเชียร ถาดิน ในบัญชีผู้ใช้ “Thai Head” (ไทยเฮ็ด) จำนวน 100 เรื่อง ในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2560-2562 โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ขัน และกรอบแนวคิดด้านการสื่อสารทางสังคมมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์

5.1 สรุป

จากการศึกษาภาษาในการสร้างความตลกขบขัน รวมถึงเนื้อหาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ตามความมุ่งหมายของการวิจัย สามารถสรุปเป็นข้อค้นพบได้ดังนี้

1. ข้อค้นพบจากการศึกษาภาษาในการสร้างความตลกขบขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์พบว่าวิธีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันในนิทานตลกอีสานออนไลน์มีอยู่ 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรื่อง พบมีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการสื่อความหมายด้านเพศสัมพันธ์โดยใช้ภาษาสองแง่สองง่าม คำ สำนวนที่ใช้สื่อให้ภาพการกระทำที่รุนแรง โดยฝ่ายชายเป็นผู้กระทำ ฝ่ายหญิงเป็นผู้ถูกกระทำทำให้เจ็บปวด ไม่เกิดความสุขแบบเท่าเทียมกัน ผู้หญิงที่ถูกกระทำบางคนบางครั้งถูกละเมิดทางเพศ ด้วยอุบายที่ถูกเบี่ยงเบนให้เป็นมุกตลก ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องผิดศีลธรรม ผิดข้อต้องห้าม เช่น พี่เขยกับน้องเมีย ผู้อาวโสกับวัยเยาว์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนส่วนใหญ่ผิดทั้งศีลธรรม และกฎหมาย การเล่าการฟังมุกตลกเช่นนี้มีวิถีกล่อมเกลாதงทางเพศที่เป็นลบไม่สร้างสรรค์ และการสื่อความหมายด้อยค่าเพศหญิงแสดงถึงเพศสถานะที่ไม่เท่าเทียมกัน ความหมายให้ค่าสูงแก่เพศชายเพียงเพราะมีประสบการณ์ทางเพศ มีเพศสรีระตามค่านิยมที่เป็นมายาคติ “กูเป็นใหญ่ ของกูใหญ่” เพศหญิงต้องสำรวมกายใจ ไม่มกมาก ไม่เป็นฝ่ายนำเสนอ ต้องให้อำนาจแก่เพศชายเท่านั้น ความตลกแนวนี้จึงเป็นการกดขี่เพศหญิง ทั้งการด้อยค่าความเป็นธรรมชาติช่วงวัยเจริญพันธุ์ การใช้ภาษาในการตั้งชื่อตัวละคร พบมีการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการให้ภาพพจน์ความเป็นเพศชายที่มัก

เป็นถ้อยคำให้ความหมายเชิงผัสสะที่ชวนชั้น กวนอารมณ์ แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนาที่มีความ ทะเล้น เจ้าสำราญ อารมณ์ดิบและหยาบ เบาทัญญา เช่น ความรักสนุก ความเจ้าชู้ ความเจ้าเล่ห์ ความคารมคมคาย และการให้ภาพพจน์ความเป็นเพศหญิงที่มักเป็นถ้อยคำให้ความหมายเชิงผัสสะที่ หวาน อ่อนโยน แต่นิสัยที่แสดงผ่านคำสนทนาที่มีความจัดจ้าน นอกขนบธรรมเนียม มีความท้าทายทาง ความคิดและการกระทำ เช่น ความเชื่อที่มงาย ความไร้เดียงสา การใช้ภาษาในการเล่าเรื่อง พบมี การใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดอารมณ์ขันจากการทำให้เป็นเรื่องล้อเลียนที่มักมีการหยิบยกนำเอาชาวที่เป็น กระแสทางสังคมมาล้อเลียน การทำให้เป็นเรื่องสัปดนเป็นการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายสองแง่สอง ง่าม บางคำเป็นคำพ้องเสียงระหว่างภาษาถิ่นไทยกับภาษากลาง และบางคำเป็นภาษาถิ่นมีนัยทาง ความหมายเชื่อมโยงด้านเพศสัมพันธ์ เช่น ความหมายเชิงสัญลักษณ์เพศสรีระคืออวัยวะเพศหญิง การ ทำให้เป็นเรื่องหักมุม และการทำให้เป็นเรื่องเกินจริง ทั้งนี้ ภาษาในการเล่านิทานตลกออนไลน์ เป็น การนำเสนอโดยใช้เสียงคู่กับการแสดง ผู้แสดงตัวชูโรงเป็นกลุ่มผู้หญิงที่แต่งกายเข้ายวนนุ่งน้อยห่ม น้อยไม่เกินสามคน เช่น หวาน เนย มุก หรืออรุณจวน แจง ฝ่าย ผู้แสดงตัวชูเรื่องหรือเดินเรื่องเป็นชาย เช่น ผา หยิ่น ทอง เป็นต้น น้ำเสียงของผู้เล่าจึงเป็นความคิด จินตนาการ มุมมองของผู้ชายที่มี ประสบการณ์จัดเจนด้วยเพศวิถี ลำดับเรื่องคือ เริ่มต้นและเหตุการณ์ที่เป็นพฤติกรรมขัดแย้งแบบคู่ ตรงข้ามระหว่างชายหนุ่มกับหญิงสาว สามีกับภรรยา เพื่อสามีกับภรรยาเพื่อน พี่เขยกับน้องเมียหรือ พี่สาว บุคคลที่เป็นตัวละครหลายเรื่อง จึงใช้สรรพนามแทนชื่อหรือใช้อาชีพ ใช้สถานภาพทางสังคม เช่น พี่เขย พี่อ้าย พ่อตา ผู้ใหญ่บ้าน หมอ พยาบาลสาว นายตำรวจ ผู้จัดการ แม่หม้าย กะเทย คน กันเอง ผัว เมีย พ่อค้า มึง กู การเริ่มเรื่องมีหลายแบบ เช่น มีการเกริ่นนำ เช่น เรื่องมืออยู่ว่า เริ่มเรื่อง โดยแจ้งเหตุ เช่น เมื่อสามีไม่ทำการบ้าน เริ่มเรื่องโดยเสนอตัวละครสำคัญ เช่น แม่หม้ายยังสาวสวย หมวยอ้อม เริ่มเรื่องโดยการเปิดฉากหรือสถานที่ เช่น ในขณะที่ผัวเมียคู่นี้กำลังจะเปิดร้านขาย กับข้าว ส่วนการดำเนินเรื่องส่วนใหญ่เป็นความขัดแย้งระหว่างเพศชายกับเพศหญิงตามแบบสังคม พิธาธิปไตยที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ผลความขัดแย้งทำให้ผู้หญิงกลายเป็นตัวตลกทั้งภายในและภายนอก ครอบครัว บริบทของการเล่านิทานตลก เป็นการเล่าภายในกลุ่มเพื่อนที่มาร่วมงานเลี้ยง งานบุญ งาน สังสรรค์เพื่อผ่อนคลายจากความเครียด จากความเศร้าโศก นิทาน ตลกจึงเป็นเครื่องมือสร้างความรื่น เริง ความขบขันสร้างเสียงหัวเราะ วิธีการเล่าจึงใช้ภาษาที่สร้างภาพ สร้างความเป็นกันเอง สร้างความ เข้าใจง่ายผ่านแนวเรื่องแบบสุดโต่ง เช่น เรื่องเบาสมองไร้สาระ หนีความจริง ทำความจริงให้เป็นเรื่อง สัปดน

อีกทั้งแนวเรื่องแบบเบาสมองมีทั้งเรื่องตลกภายในครอบครัว เช่น ล้อเลียนสามี ภรรยา ลูกหลาน เครือญาติใกล้ชิด เช่น เรื่องเมียที่เคารพ เรื่องคนดีของเมีย เรื่องผัดผัดตัว เรื่องน้องเมียที่ รัก เรื่องต่างคนต่างซัก เรื่องผู้ใหญ่บ้านหลงเมีย เรื่องผัวเมียละเหี่ยใจ เรื่องเมียขี้เล่น แก่นของเรื่อง แนวนี้คือการกระทบกระทั่งระหว่างสามีภรรยา เช่น ภรรยาใช้สามีทำงานบ้านมากเกินไป สามีหลง

ภรรยาในช่วงข่าวใหม่ปลามัน สามีลัทธิลัทธิผู้หญิง เช่น น้องเมีย พี่เมีย สามีหรือภรรยาไม่ทำ การบ้าน ความต้องการทางเพศไม่ได้รับการตอบสนอง หรือสามีภรรยาทั้งสองฝ่ายสมัครใจทำผิด ต่าง ฝ่ายต่างนอกใจกัน หรือหาความสุขแบบผิดฝาผิดตัว ภาษาในนิทานตลกแบบนี้ มีความสุภาพ ไม่ลามก หยาบคาย คำหรือสำนวนที่ใช้สื่อความโดยนัย บ้างก็ใช้คำเล่นเสียง บ้างก็ใช้คำเล่นความ บ้างใช้คำ อุปมาเปรียบเทียบ บ้างใช้สัญลักษณ์ เช่น การใช้สำนวนสื่อความหมายเรื่องทำร่วมเพศผ่านชื่อแม่ไม้ มวยไทย ไม่ว่าจะป็นกวางเหลียวหลัง ฤๅษีบดยา ลิงอุ้มแดง หรือคำสื่อพฤติกรรมร่วมเพศ เช่น อยู่ชั้น เจ็ดให้ลงมาชั้นสี่ ยุกหนอนพองหนอ ซักมือ ต่างคนต่างซัก เปิดชิงปิดชิง บริการตัวเอง เฮ็ดลูก เป่าลม สี ออกแล้ว ชาวเกาะผัวใหม่เมียใหม่ เกาะกันไปเกาะกันมา ชาวสาวผัวเมียเบื้อหน้า สวนกันสวนกันมา บางครั้งมีความโรแมนติก เช่น ที่รัก น้องเป็นของขวัญวันเกิดที่ดีที่สุดของพี่ น้องเมียที่รัก เมียที่เคารพ ยังเกิดขึ้นแล้ว มาเยี่ยมมาหยอก การใช้คำแนวนี้ความหมายมีทั้งความจริงและการอำพรางสื่อ ความหมายตรงข้ามความจริง ทำให้เกิดความขบขัน เป็นต้น แนวเรื่องหนักสมอง เป็นเรื่องความ รุนแรงทางเพศ โดยผู้ชายที่เป็นตัวแสดงเป็นองค์ประธานหรือผู้กระทำผิดทางเพศ เช่น การคบชู้ การ นอกใจภรรยา หลอกสำเร็จความใคร่น้องเมีย พี่เมีย หลอกคนใช้ หลอกหญิงหม้าย หลอกเพื่อนและ เมียเพื่อน ผิดผัวผิดเมียโดยสมัครใจ

นอกจากนี้ การทำความรุนแรงทางเพศ เพื่อสร้างความขบขันมีเรื่องแอบแฝงซ่อนเร้นคือ การทำทลายความคิดหลัก พฤติกรรมหลักที่จัดวางระเบียบด้านเพศสัมพันธ์ เช่น คติผัวเดียวเมียเดียว เพศสัมพันธ์เฉพาะคู่ครองของตนเอง ความซื่อสัตย์ต่อผัวเมีย คติชีวิตดั่งกล่าวควบคุมเสรีรัก เสรีภาพ ของชีวิต พฤติกรรมของตัวละครจึงแหวกขนบแหวกจารีตทางศีลธรรมทางกฎหมายหันมาสร้างจารีต ใหม่ สร้างให้ภาวะเคร่งครัดต่อศีลธรรมเป็นความตลก ความโง่เขลา เชิดชูความฉ้อฉล สับปรับ เป็น ความตลกแก่งกล้าสามารถ ดังเช่น นิทานตลกเรื่อง เฮ็ดลูกแทน ต่อแขนต่อขา เมียพี่มีชู้ นึกว่าเมีย คดี สี่ต่อหนึ่ง ไสว่าแทงบ่เข้า นมทำพิช ตัวเบิ่งเมียเขา ภาษาที่เล่าเรื่องหนักสมองเรื่องความรุนแรงทาง เพศเป็นภาษาพูดที่มีความหมายทั้งโดยนัยและโดยตรง เป็นภาษาชาวบ้าน เป็นภาษาคุยกับเพื่อนแบบ มึงกู โวยวาย หยาบคายลามก ดังตัวอย่าง “...ในขณะที่พี่เขยกับน้องเมียไปพิสูจน์กัน สักครู่ใหญ่ ๆ เมียกับมาจกสวนด้วยความเหน็ดเหนื่อย ไม่เจอใครก็เลยเรียกหาพร้อมกับบ่นว่า ไปตายไหนหมดวะ ...” “...ไอ้หนอม มึงชื้อว่านหรือ...” (ไสว่าแทงบ่เข้า) “เสียงผู้ชาย : กวางเหลียวหลังให้หน่อย” “เสียงผู้หญิง : กวางเหลียวหลังหรือพี่ ได้เลยพี่” “เสียงผู้ชาย : โอ๊ะ ๆ เอาใหม่ดีกว่า เอาลิงอุ้มแดงให้ หน่อย เร็ว ๆ” “เสียงผู้หญิง : ลิงอุ้มแดงหรือพี่ ไหวหรือ พี่ยังไหวอยู่หรือ” “เสียงผู้ชาย : ไหว ๆ หนักกว่านี้พี่ก็แบกมาแล้ว เอาใหม่ ๆ เอาใหม่ดีกว่า เอาฤๅษีบดยา” “เสียงผู้หญิง : ฤๅษีบดยาเลยหรือพี่ เอา ๆ บดก็บด บดเลย” (พี่อายุจัดให้น้องเมีย) สถานภาพของตัวบทเรื่องเล่าตลก เป็นสคริปต์ของ บทแสดง เนื้อความตอบโต้กันระหว่างฝ่ายเสนอและฝ่ายสนอง หากเป็นเรื่องเพศสัมพันธ์ เนื้อความ สอดคล้องประสานกัน หากเป็นเรื่องคุยโวไม้รอดแก่งอวดประสพการณ์ บทสนทนาเป็นแบบถาม-ตอบ

แล้วจบด้วยการหักมุมด้วยการเล่นคำ ผวนคำ ที่เกินความคาดหมาย เช่น เรื่องเฮ็ดลูกแทน เรื่องหวานแท้ได้หอย ดังตัวอย่าง “แพน : ที่ตกลงได้ปลาไหม” “ชายหนุ่ม : ไม่ได้ ได้แต่หอย” “บัวผัน : หอยอะไร?” “ชายหนุ่ม : หอยกะฉี่” “สองสาว : พี่ว่าของฉันเล็กหรือ แต่อร่อยแซบ” (หวานแท้ได้หอย) รสชาติตลกขบขันของนิทานออนไลน์ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการใช้ถ้อยคำที่ไม่เป็นทางการ สุภาพ ทั้งคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ เช่น จิมตัน ปีกาจูเปลี่ยนสี เชื้อไวรัสจากต่างดาว ของกู ไร่คนรวย ไร่กล้วยหอม แพนคนที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ชายหนุ่มคนที่หนึ่ง ที่สอง ลูกศิษย์เจ้าพ่อ หนองน้อยหนองใหญ่ ประจำเดือนมา กรุณาบริการตัวเอง กล่าวโดยสรุป ภาษาที่สื่อสารในเรื่องเล่าไม่ใช่ภาษาทั่วไป เป็นรหัสลับเฉพาะกลุ่มคนที่มีคตินิยมชอบฟังเรื่องที่ตอบสนองความต้องการทางเพศ ทั้งระดับตื้นและลึก ความหมายที่สื่อสารสามารถรับรู้ร่วมกันตามคุณสมบัติของผู้ฟังที่เป็นเพศชายในวัยหนุ่ม วัยเจริญพันธุ์ ผู้สูงวัยที่มีประสบการณ์พื้นฐานระดับหนึ่ง นิทานตลกจึงเป็นวาทกรรมลับเรื่องลับ ๆ ล่อ ๆ

2. ข้อค้นพบจากการศึกษาเนื้อหาการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ พบว่าการสื่อสารในเรื่องราวทางสังคมระหว่างผู้เล่ากับผู้ฟังที่เล่าที่แสดงโดยช่องทางออนไลน์ผ่านตัวบทนิทานตลกอีสานออนไลน์มีอยู่ 4 ประเด็น ได้แก่ การสื่อสารในเรื่องครอบครัว พบมีการนำเสนอให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยในครอบครัวเดียวกันที่มักมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจนก่อให้เกิดเป็นเรื่องราวน่ารักภายในครอบครัว เช่น การให้ของขวัญพิเศษในวันเกิด รวมถึงภาพความสัมพันธ์ของสมาชิกที่อยู่อาศัยในครอบครัวขยายที่มักมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกันจนก่อให้เกิดเป็นเรื่องราวที่น่าไปสู่การล่วงละเมิดข้อต้องห้ามต่าง ๆ เป็นต้นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับกลุ่มเครือญาติ เช่น พี่เขยกับน้องเมีย การสื่อสารในเรื่องเพศ พบมีการนำเสนอให้เห็นภาพของความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงโดยมักเป็นการมีเพศสัมพันธ์กันของคู่ผู้เมีย เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นกับชีวิตคู่ เพราะหากสามีหรือภรรยาละเลยต่อเรื่องราวทางเพศก็จะทำให้อีกฝ่ายเลือกที่จะหาคุณอนหรือในทางคบชู้ใหม่ อีกทั้งยังมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ รวมถึงภาพของพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศการมักเป็นการจินตนาการเรื่องอวัยวะเพศ การสื่อสารในเรื่องศาสนา พบมีการนำเสนอให้เห็นภาพของความเชื่อทางไสยศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อที่มั่งงาย เป็นต้นว่าการทำเสน่ห์ คาถาอาคม เครื่องรางของขลังต่าง ๆ รวมถึงภาพของความเชื่อทางโหราศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับโชคชะตาชีวิตอันเป็นวันเดือนปีเกิดของคนว่าจะถูกลิขิตไปอย่างไร อย่างเช่น คดีการตั้งชื่อลูก การสื่อสารในเรื่องการเมือง พบมีการนำเสนอให้เห็นภาพของการใช้อำนาจหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน บางครั้งก็เป็นการอำนวยให้ความช่วยเหลือแก่ชาวบ้านในยามเดือดร้อน บางครั้งการใช้กฎหมายเพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตามก็ทำให้ภาพของข้าราชการถูกมองเป็นอื่นไป รวมถึงการใช้ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการก็อาจเป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนไปทั่ว เนื่องจากการมีอำนาจอยู่ในมือย่อมทำอะไรตามใจปรารถนาได้ รวมถึงภาพของการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

กับประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจกับชาวบ้าน ในบางครั้งก็เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของชาวบ้านส่วนใหญ่ เป็นที่พึงพาศัยในยามทุกข์ร้อน แต่ในบางครั้งก็มักใช้อำนาจมากเกินไปจนทำให้ชาวบ้านรู้สึกเกลียดชัง ด้วยเหตุที่ข้ออ้างกฎหมายว่าต้องทุกคนต้องปฏิบัติตามไม่มีข้อยกเว้น แม้สถานการณ์เช่นนั้นชาวบ้านก็ต้องการความเป็นธรรม หรือการใช้อำนาจจากตำแหน่งหน้าที่การงานของข้าราชการก็มักจะหลงลืมไปว่าตนเองก็ต้องอยู่ใต้กฎหมายเดียวกับชาวบ้าน โดยไม่ให้เกียรติ แล้วยังยกตนในทำนองข่มขู่ท่าน จนสร้างความเดือนร้อนไปทั่ว

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเนื้อเรื่องนิทานตลกออนไลน์ซึ่งเป็นตัวบทที่ศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลใน 3 ประเด็นได้ดังนี้

1. เพศวิถีในนิทานตลกออนไลน์
2. เพศสถานะและการต่อสู้ต่อรองในนิทานตลกออนไลน์
3. มายาคติของชีวิตวัฒนธรรมในนิทานตลกออนไลน์

1. เพศวิถีในนิทานตลกออนไลน์

ความคิด ความรู้สึก และความต้องการทางเพศเป็นเนื้อหาหลักของนิทานตลกออนไลน์ที่แสดงผ่านตัวละคร ผ่านบทสนทนา ผ่านพฤติกรรมในหลายเรื่อง เช่น เรื่องทำยาก เรื่องเมียต้องการคักโพต เรื่องทนายสีกางเกงใน เป็นต้น ความสนใจในเพศสรีระของผู้หญิงผู้ชายปรากฏในอุปนิสัยของตัวละครผ่านการจ้องมอง การแอบดู การดูอย่างเปิดเผย โดยสนใจดูเพศสรีระของตนเอง และของผู้อื่นในรูปทรง สี ขนาด การเสนอการสนองตอบ ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “ตรงนี้แหละ ตรงจุดสำคัญของพี่” “ก็ทำกูเนี่ยแหละ กูจะตายเพราะมึงถ่านนี้แหละ” “สังเกตนะน้อง ถ้าพิษมันออกมา มันจะเป็นน้ำขาว ๆ” “เดี๋ยวพี่ถ้ามันพ้นออกจากตัวพี่ มันมาอยู่ในตัวฉันหรือเปล่า” “แบบนี้เขาไม่เรียกข่มขืน เขาเรียกสมยอม” “อาจารย์ทนายสีกางเกงในไม่ถูกหรอก ฉันไม่ได้ใส่กางเกงใน” “อย่าไปกินเหล้ากับพี่ ปานเทพ ...กินแล้วตื่นมา จิมิบวม” “พี่เห็นไข่กับไอนั้นของท่านฤๅษี” “ศุนย์หนึ่งศุนย์ ก็ไข่สองใบแล้ว ไอนั้นอยู่กลาง” “โอโฮ ไข่คนบ้า ทำกินตุ๊ด หวยออกเฉย” “ตาไม่ทำการบ้าน ยายตีหมาแพตาแข็ง จับของตาทั้งคืน” “เอ่อ คือว่า แบบนี้นะ พี่หลงรักแม่ค้า ชอบแม่ค้า อยากเอาเงินสามพัน แลกกางเกงในแม่ค้าเก็บเป็นที่ระลึกได้ไหม” เพศวิถีในนิทานตลกออนไลน์ เป็นข่าวสารที่เล่าสู่กันฟัง ส่วนหนึ่งเกิดจากความต้องการตามธรรมชาติซึ่งมีการตีแผ่ให้เห็นสิ่งกระตุ้นให้แสดงออก อีกส่วนหนึ่งเกิดจากการผลิตสื่อออนไลน์เพื่อขายตามบริบทของทุนนิยม ที่ใช้เรื่องเล่าแบบเรื่องโป๊ เรื่องเปลือย เรื่องของลับลับๆ ล่อๆ ผลิตเป็นอุตสาหกรรมวัฒนธรรม กระตุ้นอารมณ์ให้อยากบริโภค เพศวิถีของผู้หญิงในนิทานตลกออนไลน์ เป็นสิ่งประกอบสร้างตามความคิด จินตนาการของผู้ชาย นักแสดงผู้หญิงที่ดูกล้า

ทำทนาย นุ่งน้อยห่มน้อยเป็นไปตามการครอบงำของเงินทุนที่ว้าจ้าง สื่อออนไลน์ที่นำเสนออยู่เหนือการควบคุมตรวจสอบ ด้านหนึ่งอาจถือเป็นเสรีภาพในการบริโภคสื่อ นอกจากนี้เนื้อหาของนิทานเป็นเรื่องความต้องการทางเพศแล้ว นิทานหลายเรื่องยังแสดงความเยินขาทางเพศ แสดงความสมัครใจในการผิดผิดผิดเมีย ผิดจริยธรรมแบบกลับหัวกลับหาง เช่น การหลับนอนกับเมียกับผัวของเพื่อนสนิท การหลอกเมียหนีเมียหนีลูกไปหาความสุขนอกสมรส เช่น นิทานเรื่องเมียที่มีชู้ เรื่องหลอกลวงคน เรื่องที่เด็ดสาวใช้ เรื่องผัวเมียพอกัน เรื่องได้เมียฝรั่ง เรื่องเมียขี้เล่น เรื่องเคียวอีหลี ตัวละครที่เป็นภาพแทนการล่วงละเมิดศีลธรรม การผิดผิดผิดเมีย ได้แก่ เสียหยื่น นายปานเทพ นายทอง นายเพียว ตัวละครฝ่ายหญิง ได้แก่ บัวผัน รัญจวน แต้แ้วด แพน เป็นต้น

2. เพศสถานะและการต่อสู้ต่อรองในนิทานตลกออนไลน์

ตัวละครในนิทานตลกออนไลน์ มีเพศชาย เพศหญิง กะเทย แต่ละเพศมีสถานภาพทางสังคมไม่เท่าเทียมกัน ทั้งสามเพศสามแบบมีการต่อสู้ต่อรองทั้งภายในครอบครัว และภายนอกครอบครัว ความไม่เท่าเทียมกันในเสรีภาพทางเพศ คือความต้องการเป็นผู้กระทำมากกว่าผู้ถูกกระทำ เนื้อเรื่องที่เป็นฉากภายในครัวเรือนเป็นเรื่องเรียกร้องหาความสุข หาผู้สร้างสุขแบบร่วมกันระหว่างสามีภรรยา ซึ่งมีปัญหาการวางเฉยละเลยไม่สนใจไม่สนองตอบการมีเพศสัมพันธ์ โดยเหตุจากนิสัยการขาดแรงจูงใจจากเรือนร่าง จากเพศสรีระในด้านขนาด ด้านสี กลิ่น นิทานบางเรื่อง เสนอความขัดแย้งสเดียวกัน เช่น ชายวัยหนุ่ม ชายสูงวัย หญิงสาว หญิงสูงวัย หญิงหม้าย ผู้มีฐานะดี ผู้มีฐานะยากจน ดังตัวอย่างเสียงสนทนาจากหลายเรื่อง เช่น “ไหนว่าแทงไม่เข้า แทงฉันทันเข้ามิดด้ามเลย” “แม่หม้ายยังสาว สวยหมวยอิม” “ให้ชายขี้เมาใส่กางเกงรัดรูป ให้เห็นขนาดอวัยวะเพศ” “ฝันว่าพี่ผาล้างไอ้นั่นของหวาน” “คนกินผัวอย่างเนยใครจะเอา ฉันทยังไม่อยากตาย” “มันน่าเบื่อไปไหนไม่ได้เลย โทริจิกโทริตามซี้คอยู่นั่นแหละ” “อ้อย โดนจนได้ กูเป็นผัวคนที่สี่ แล้วกูจะตายเหมือนผัวคนที่หนึ่ง สอง สามไหมนี่” “หยุด... ห้ามคนมีอะไรกัน มันห้ามได้หรือ ห้ามพอกับแม่มีอะไรกัน ห้ามได้หรือ” “เขาจับกันฉันทัน ไม่ใช่กันหลวง เงินปรับต้องเข้าฉันทัน ไม่ใช่เข้าหลวง” “อีหวานมันนมใหญ่ เลยได้ผัวดีหล่อเอาใจเก่ง หรือว่าเราต้องไปอัฟไซส์ให้มันใหญ่เหมือนมันจึงจะได้ผัวแบบมัน” “เสียเพียวเป็นคนเจ้าชู้ ผู้หญิงเยอะ มีสาวแพน มีแต่แ้วด มีรัญจวน...” “ฝ่ายแต่งงานอยู่กับอ้ายทอง แต่อ้ายทองไม่ทำเรื่องอย่างว่า” “...ขอแพน ฉันทขอผู้ชายที่ร้องเพลงเพราะเหมือนกับพระเอกหมอลำ ก็ได้มาจริง ๆ” การต่อสู้ต่อรองเพื่อความเท่าเทียมกัน นิทานตลกให้โอกาสเพศชาย หรือเพศหญิงเป็นฝ่ายชนะ ความหมายด้านหนึ่งเป็นการยกสถานภาพให้เท่าเทียมกัน เพื่อทำทนายวิจาริตเดิมที่ให้ผู้ชายเป็นใหญ่แบบบิดาธิปไตย นิทานตลกให้คุณค่าต่อการทำงานของเพศสรีระตามความเชื่อ ตามคตินิยม เสมือนว่าความเป็นเพศทางชีวภาพ ทางกายภาพเชื่อมโยงกับความเป็นเพศที่สังคมตราให้คุณค่าว่าดีเลิศ

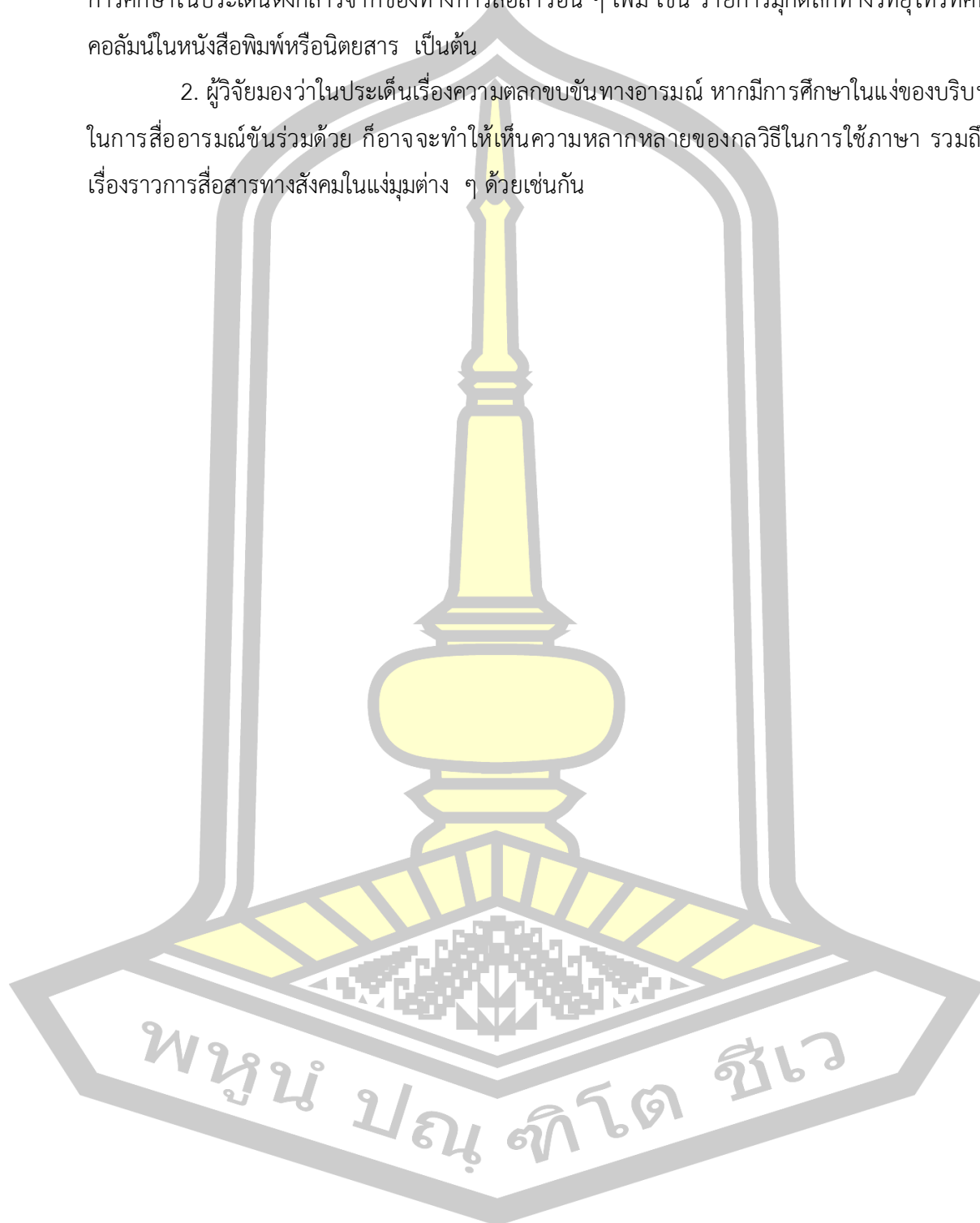
3. มายาคติของชีวิตวัฒนธรรมในนิทานตลกออนไลน์

นิทานตลกออนไลน์ กลุ่มหนึ่งเสนอภาพสังคมในชีวิตประจำวันด้านชนชั้น เศรษฐกิจ และความเชื่อ นิทานก้อมแบบเดิมตัวละครเป็นชายขอบ คือครอบครัวชานาที่อยู่รวมกันแบบครอบครัวขยาย มี พ่อ แม่ ลูกสาว ลูกชาย ลูกเขย ลูกสะใภ้ หลาน นิทานแสดงการจัดวางความสัมพันธ์ระหว่างพ่อปู่กับลูกสะใภ้ แม่ยายกับลูกเขย พี่เขยกับน้องเมียหรือพี่เมีย แบบผิดจารีตประเพณีตรงข้ามกับความจริงที่เป็นข้อห้าม แต่ช่องทางโอกาสแบบลึกลับซ่อนอยู่มีความเป็นไปได้ นิทานตลกออนไลน์เสนอตัวละครใหม่ คือ หมอ พยาบาล ตำรวจ นักการเมืองระดับท้องถิ่นที่มีอำนาจ ความรู้ อำนาจหน้าที่แอบแฝงให้ใช้อุบายหลอกล่อสมรู้การทำผิดศีลธรรมเรื่องเพศผิดกฎหมายเรื่องเพศ นอกจากนี้ ความยากจนก็เป็นเรื่องข้ออ้างในการขายตัว ในการสร้างเพศสัมพันธ์แบบที่เล่นที่จริง เช่นเดียวกับความเชื่อเรื่องวัตถุมงคล เรื่องคาถาอาคมก็เป็นสิ่งจูงใจให้ทดลองเพื่อเพศศึกษา ดังตัวอย่างเสียงสนทนาจากหลายเรื่อง เช่น “หมอยา : ว่านวิเศษ ว่านทันตา ใครได้เป็นเจ้าของแทงไม่เข้า” “น้องเมีย : ไอ้โดนเขาหลอกแล้วละพี่ ไหนว่าแทงไม่เข้า แทะฉันทัดดาเลย” “ไอ้ปานเทพ : มึงได้สาลิกาลิ้นทอง ใช้ลิ้นให้เป็นประโยชน์” “ไอ้เพี้ยว : มึงได้หนังเหนียวอยู่ยงคงกระพัน ปีน มิได้กินมึงหรือ” “นายตำรวจใหญ่ พาลูกสาวสองคนและหลานมาให้หมอเต็มตั้งซื้อให้เพื่อเป็นสิริมงคล” “บัวผัน : โธ่พี่ก็น้องเป็นพริตตี้ น้องก็เลยลืมหิ้วและชอบถอดเสื้อแบบนี้ เหมือนที่พี่ถอดให้น้อง พี่ไม่ชอบหรือ” “ปานเทพ : ผมจบสูงเดี่ยวผมอ่านให้ฟัง มันไม่ใช่ฝ่ายศรี หีบนอก นีมัน ฝ่าย-ศรี หีบ-นอก” “หวาน : พี่ผาช่วงนี้เศรษฐกิจไม่ค่อยดี หวานเลยคิดว่าจะทุบกระปุกออมสิน” “ผา : เอาเลย ทุบเลยจ๊ะที่รัก จัดเลย ไอ้โห พี่หยอดแต่เหรียญกับแบงก์ 20 แบงก์ 100 แบงก์ 500 มันมาจากไหน” “หวาน : ก็คนอื่นไม่ได้ซื้อเหนียวเหมือนพี่” “อาจารย์ : คุณหญิงนะดูไม่ยาก มันมีตำราตั้งแต่โบราณ ดูข้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่ แต่ดูแน่ ๆ ให้ดูท่า” นิทานตลกออนไลน์ เสนอชีวิตสมัยใหม่ที่ก้าวข้ามจากครอบครัวชนชั้นรากหญ้าในชุมชนหมู่บ้านชนบท เป็นครอบครัวทันสมัยในชุมชนเมือง มีงานปาร์ตี้วันเกิด มีงานปาร์ตี้สังสรรค์นอกบ้านตามร้านกินดื่ม เต้นรำ วันว่างออกกำลังกายในสวนสาธารณะ เพื่อสาวเพื่อชายชอบลองถ่ายคลิปมีเพศสัมพันธ์อย่างอิสระ ไม่ให้ความสำคัญต่อจารีต ประเพณีที่มีศีลธรรมเป็นกรอบ ด้านหนึ่งเป็นภาพแสดงสังคมยุคทันสมัย แต่ความหมายอีกด้านหนึ่งคือการปฏิเสธสังคมประเพณี และทำให้แบบแผนที่สังคมจารีตจัดวางไว้เป็นเรื่องตลกน่าอึดอัด เพราะเป็นกรอบรัดความเป็นเสรีชนนิทานตลกออนไลน์

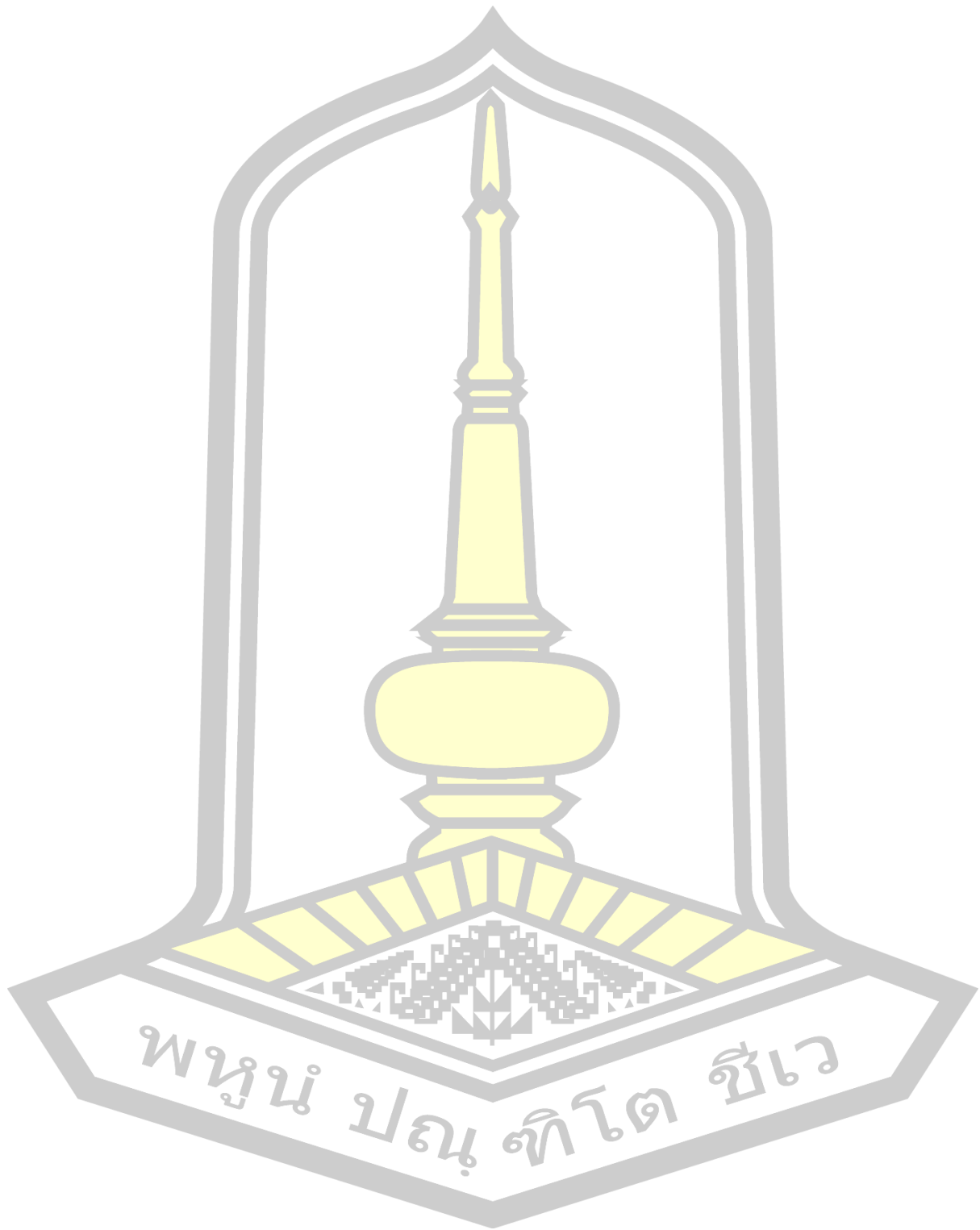
5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารทางสังคมในนิทานตลกอีสานออนไลน์ครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจอื่น ๆ อีกที่สามารถนำมาศึกษาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยเห็นว่านอกเหนือจากการศึกษาความตกลงฉบับในสื่อประเภทออนไลน์แล้ว น่าจะมีการศึกษาในประเด็นดังกล่าวจากช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ เพิ่ม เช่น รายการมุกตลกทางวิทยุโทรทัศน์ คอลัมน์ในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร เป็นต้น
2. ผู้วิจัยมองว่าในประเด็นเรื่องความตกลงฉบับทางอารมณ์ หากมีการศึกษาในแง่ของบริบทในการสื่อสารอารมณ์ร่วมด้วย ก็อาจจะทำให้เห็นความหลากหลายของกลวิธีในการใช้ภาษา รวมถึงเรื่องราวการสื่อสารทางสังคมในแง่มุมต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกศักดิ์ ธานี. (2556). **เรื่องเล่าตลกกับการนำเสนอภาพอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในวิถีทัศน์นิทาน
ก้อมสำนวนอีสาน**. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2543). **มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่**. กรุงเทพฯ: นิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา เจริญเกียรติบวร. (2548). **การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกภาษาไทย**. ปรินญาอักษรศา
สตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- คนางค์ บุญทิพย์. (2545). **การวิเคราะห์สารจากตัวตลกหนังตะลุง**. ปรินญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวาทวิทยา ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จันทิมา อังคพณิชกิจ. (2561). **การวิเคราะห์ข้อความ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2537). **วรรณกรรมท้องถิ่น : อีสาน-ล้านช้าง**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2538). **วรรณกรรมท้องถิ่นอีสาน-ล้านช้าง**. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- จิรศุภา ปล่องทอง. (2550). **การศึกษาลักษณะภาษาสื่ออารมณ์ขันในมุขำขันของหนังสือการ์ตูน
ขายหัวเราะ และมหาสนุก**. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เจตนา นาควัชระ. (2521). **ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี**. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- ชิน ศรีสวัสดิ์. (2552). รูปแบบและการสื่อความหมายทางวัฒนธรรมของหนังสือต่อสังคมในชนบท
อีสานตอนล่าง : อุบลราชธานี ศรีสะเกษ โยโสธร และอำนาจเจริญ. ใน **วารสารมนุษยศาสตร์**.
5(1); 1-14.
- ชุมเดช เดชพิมพ์. (2521). **ภาพสะท้อนชีวิตของชาวอีสานจากหมอลำ**. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไชยันต์ ไชยพร. (2557). **นิธิ เอียวศรีวงศ์ ใน/กับวิกฤตการเมืองไทย**. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์
คบไฟ มูลนิธิเพื่อการศึกษาประชาธิปไตยและการพัฒนา.
- ณรงค์ คำมัน. (2547). **วิธีการสร้างอารมณ์ขันในนิทานมุขตลกของชนเผ่าในจังหวัดมุกดาหาร**.
ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ

โรดม มหาสารคาม.

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์. (2521). **อารมณฺ์ชั้นในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทย ระหว่าง พ.ศ. 2453-**

2516. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

จิตติสรณ์ ศรีธาดา. (2542). **การใช้ภาษาในการแสดงตลก : การศึกษาวิเคราะห์.** ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นพพร ประชากร. (2552). **ยอกอักษร ย้อนความคิด เล่ม 2 ว่าด้วยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.** กรุงเทพฯ: อ่าน.

นวรรตน์ อนุสรณ์ศรีเจริญ. (2543). **วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในบทกวีจากนิตยสารชายหัวเราะรายสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2541.** ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นิศารัตน์ สุทธิวรรณ. (2543). **วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในบทกวีชิ้นเรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ <http://www.sanook.com/joke>.** ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประคอง นิมมานเหมินท์. (2551). **นิทานพื้นบ้านศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี วงษ์เทศ. (2562). **สัญลักษณ์ของเพศสภาวะและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม: มองหาผู้หญิงในอุดมคติจากนิทานเขมรเรื่องเมียเอียง. ใน วารสารดำรงวิชาการ. 18(1); 133-134.**

ปราพร กันตะวงษ์. (2550). **การสื่อความหมายของการ์ตูนการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เดือนมกราคม พ.ศ. 2544 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2548.** ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปรีชา จันทร์เทพ. (2561). **นิทานก้อมอีสาน : คุณค่าและการอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมวิถีชีวิตของคนอีสาน.** ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปรีชา พิณทอง. (2563). **พจนานุกรมภาษาอีสาน.** [ออนไลน์]. ได้จาก :

<https://www.esan108.com/dict/> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 18 มิถุนายน 2563].

พิงพิศ เทพปฏิมา. (2546). **การถ่ายทอดความคิดเรื่องจิตวิญญาณในภาพยนตร์.** ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพียงฤดี ธีระวุฒิชูวงศ์. (2542). **การสื่อความหมายจากประเด็นทางการเมืองผ่านการ์ตูนการเมือง.**

ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศ

- ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). **พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วราพร แก้วใส. (2544). **ลักษณะการแสดงของตัวตลกหมอลำหมู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยคดีศึกษา (กลุ่มมนุษยศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วสันต์ ปัญญาแก้ว. (2559). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสังคมวิทยา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีรภัทร บุญมา. (2559). **การปรับตัวของนิทานก้อมบนยูทูบ**. ปรินญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิราพร ฐิตะฐาน ณ ถลาง. (2537). **ในท้องถิ่นมีนิทานและการละเล่น การศึกษาคติชนในบริบททางสังคมไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร รักดีผาสุข. (2548). **ปริศนาคำทาย : ภูมิปัญญาทางภาษา และการผสมผสานทางวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์**. ใน เพลง ดนตรี ปริศนา ผ้าทอ: ภูมิปัญญาทางด้านการละเล่นและการช่าง (หน้า. 13-50). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- สปีน ต้นโสภณ. (2538). **วิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งแนวขำขัน**. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมชาย ลำควน และคณะ. (2554). **สิ่งศักดิ์สิทธิ์ วัฒนธรรมทางจิตใจในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. มหาสารคาม: สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สิทธา พินิจภูวดล และนิตยา กาญจนวรรธณ. (2520). **ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- สิริชญา คอนกรีต. (2556). **เพลงลูกทุ่งอีสาน : อัตลักษณ์และการเมืองเชิงวัฒนธรรมของคนอีสานพลัดถิ่น**. ปรินญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุธาทิพย์ สว่างผล. (2531). **วิเคราะห์นิทานพื้นบ้านของชาวไทยยวน บ้านคลองน้ำไหล จังหวัดกำแพงเพชร**. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณกรรมล้านนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพัฒน์ศิริ แพงพันธุ์. (2554). **การประกอบสร้างและการสื่อความหมายของการ์ตูนการเมืองไทยในช่วงรณรงค์การเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2544**. ปรินญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรรถัย เพ็ญยุระ. (2561). **วรรณกรรมกับเพศภาวะ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อ้อมทิพย์ มาลีสัย และประณิตา จันทร์ประพันธ์. (2563). กลวิธีทางภาษาในการสร้างความขบขันในเพลงมุกตลกอีสาน “จอนฟอน.” ใน **วารสารมนุษยกับสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 5(2); 65–82.

อันธิยา หล่อเรืองศิลป์. (2549). การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่อง **บางรักซอย 9**. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อิราวดี ไตลังคะ. (2543). **ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Thai Head. (2560). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ผู้สาวมักของใหญ่**. [ออนไลน์]. ได้จาก : www.youtube.com/watch?v=V567F3uu4xc [สืบค้นเมื่อ วันที่ 6 มีนาคม 2560].

Thai Head. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เซอร์ไพรส์วันเกิด**. [ออนไลน์]. ได้จาก : www.youtube.com/watch?v=i3tPyhrPiXc [สืบค้นเมื่อ วันที่ 4 มีนาคม 2561].

Thai Head. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เมีย อบต.** [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.youtube.com/watch?v=oqLixWm1P6o> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 27 พฤศจิกายน 2561].

Thai Head. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง วันเกิดเมียรัก**. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.youtube.com/watch?v=0FTVXI2JHIE> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2561].

Thai Head. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เฮตลูกแทน**. [ออนไลน์]. ได้จาก : www.youtube.com/watch?v=nLCIONYSVHc [สืบค้นเมื่อ วันที่ 27 ตุลาคม 2561].

Thai Head. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ของไม่เคย**. [ออนไลน์]. ได้จาก : www.youtube.com/watch?v=DEkOXkPzIal [สืบค้นเมื่อ วันที่ 2 กันยายน 2562].

Thai Head. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ครอบครัวสุขสันต์**. [ออนไลน์]. ได้จาก : www.youtube.com/watch?v=MCSqa-A1768 [สืบค้นเมื่อ วันที่ 3 ธันวาคม 2562].

Thai Head. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ตาแข็ง**. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.youtube.com/watch?v=PNyVIAUNJhM> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 3 มีนาคม 2562].

Thai Head. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เมียบ้าหอย**. [ออนไลน์]. ได้จาก : www.youtube.com/watch?v=4LomZbNjnZQ [สืบค้นเมื่อ วันที่ 11 สิงหาคม 2562].

Thai Head. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง สากกะเปือ**. [ออนไลน์]. ได้จาก :

- www.youtube.com/watch?v=aad_L92ivRA [สืบค้นเมื่อ วันที่ 17 ตุลาคม 2562].
- Thai Head. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง หลอยผิตคน.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=NGennmO2v0U [สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 กันยายน 2562].
- Thai Head. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เอาหนูบ.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
https://www.youtube.com/watch?v=Xnys5XgbS1w [สืบค้นเมื่อ วันที่ 25 มีนาคม 2562].
- Thai Tale. (2560). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง พี่อ้ายจัดให้น้องเมีย.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=WVmcpGTl_5U [สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 พฤษภาคม 2560].
- Thai Tale. (2560). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ไสว่าแทงบ่เข้า.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
https://www.youtube.com/watch?v=rQoA1F-xiGA [สืบค้นเมื่อ วันที่ 27 เมษายน 2560].
- Thai Tale. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เคียววีหลี.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=GajyZ43ByAk [สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 มกราคม 2561].
- Thai Tale. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ต่อแขนต่อขา.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=Alkxqpn1I2g [สืบค้นเมื่อ วันที่ 22 ตุลาคม 2561].
- Thai Tale. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ทับบ่ฮ้อง ท้องอย่าไห้.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=f4Jy9Vn9hSU [สืบค้นเมื่อ วันที่ 4 กรกฎาคม 2561].
- Thai Tale. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ฟ่นพิชปลาตุก.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=8ILX94ZF_xc [สืบค้นเมื่อ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2561].
- Thai Tale. (2561). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง สาวขี้เหล้า.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=eqURbd9pXUU [สืบค้นเมื่อ วันที่ 5 เมษายน 2561].
- Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง คดี 4 ต่อ 1.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
https://www.youtube.com/watch?v=VJFsO3rPIG4 [สืบค้นเมื่อ วันที่ 25 กันยายน 2562].
- Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เงินเข้าหลวง.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
https://www.youtube.com/watch?v=pt56K64XcLA [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 พฤศจิกายน 2562].
- Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ตั้งชื่อลูก.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=9mepDIOfnD4 [สืบค้นเมื่อ วันที่ 4 มิถุนายน 2562].
- Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ผู้หญิงกลางคืน.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=84H9ldivGy4 [สืบค้นเมื่อ วันที่ 18 มิถุนายน 2562].

Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เมียต้องการคักโพต.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=Nnle9EcXR3g [สืบค้นเมื่อ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2562].

Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ลิ่นลงอาคม.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=L7PhiHy_S_o [สืบค้นเมื่อ วันที่ 27 มิถุนายน 2562].

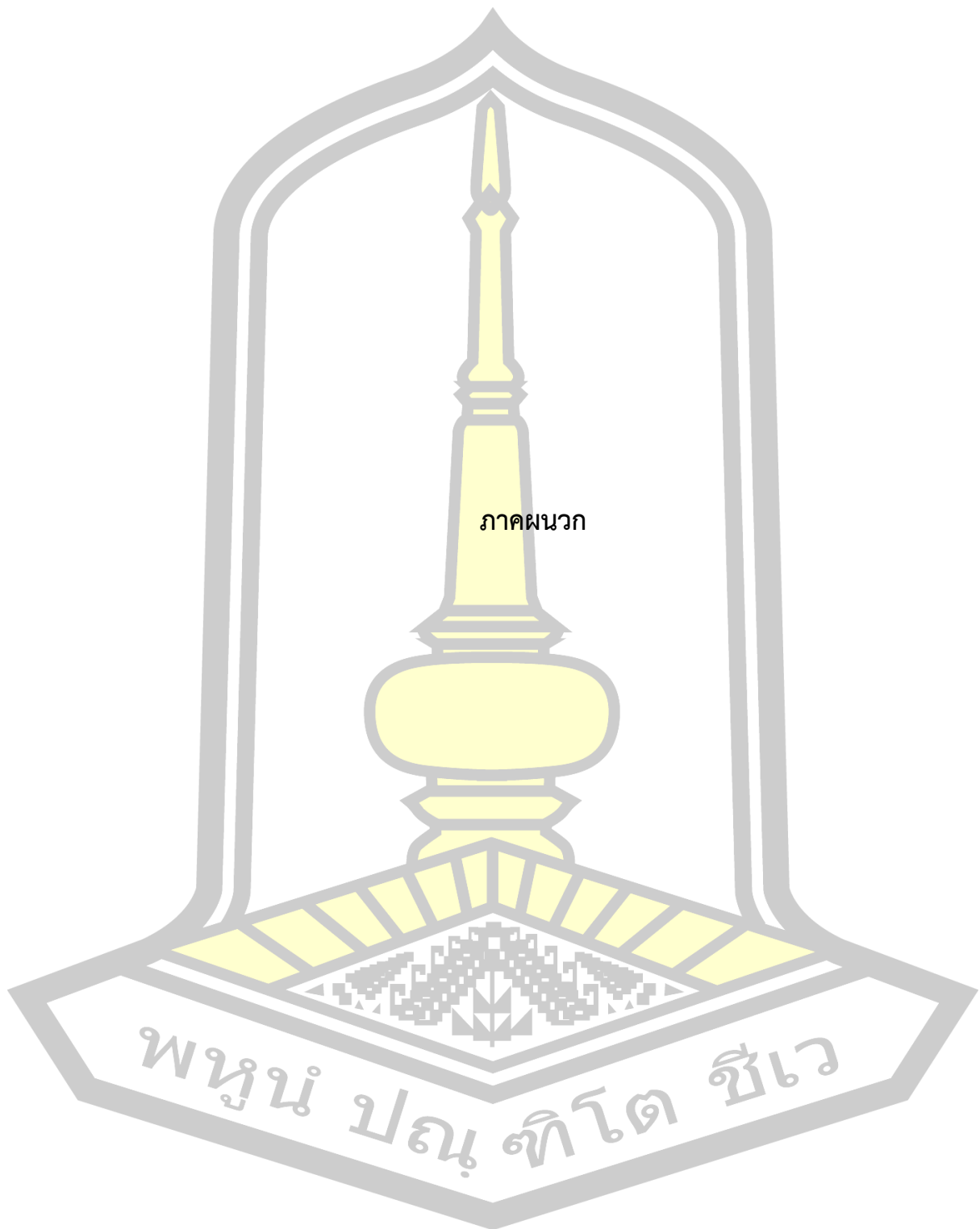
Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง หลอยบายน้องเมีย.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=uwXTO-U-atM [สืบค้นเมื่อ วันที่ 5 สิงหาคม 2562].

Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง เห็ดน้องนาง.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
<https://www.youtube.com/watch?v=e9ySBR4Mpv> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 4 กันยายน 2562].

Thai Tale. (2562). **ซีรีส์อีสาน นิทานก้อม เรื่อง ฮักเกิดขึ้นแล้ว.** [ออนไลน์]. ได้จาก :
www.youtube.com/watch?v=wxlwoJUFMrM [สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 พฤษภาคม 2562].

WAI YEE KHINE. (2561). **วิเคราะห์นิทานมุขตลกของชาวหมู่บ้านละต๋อ อำเภอวัดลี้ จังหวัด
 ชะเวโบ มณฑลสะกาย ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา.** ปริญญาศิลปศาสตรมหา
 บัณฑิต สาขาวิชาคติชนวิทยา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภาคผนวก ก

เนื้อหาניתานตลกอีสานออนไลน์

การศึกษาเรื่องการสื่อสารทางสังคมในניתานตลกอีสานออนไลน์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตัวบทניתานตลกอีสานออนไลน์เฉพาะที่มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางยูทูป (YouTube) เท่านั้น โดยคัดเลือกจากคลิปวิดีโอที่มีการนำเสนอในรูปแบบซีรีส์อีสานניתานก้อมจบในตอนเดียวที่เป็นผลงานการสร้างสรรค์ของทวิน เคล้าเครือ และวีเชียร ถาวิน จำนวน 100 เรื่อง ในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2560-2562 ดังมีเนื้อหาของניתานตลกต่อไปนี้

1) เรื่อง “ไสว่าแหงบ่เข้า”

เรื่องมีอยู่ว่า มีหมอมามาโฆษณาเกี่ยวกับยาชนิดพิเศษให้กับผัวและเมียคู่หนึ่ง

หมอ : นี่ ว่านวิเศษ ว่านทันตา ใครได้เป็นเจ้าของ จะแหงบ่เข้า

ผัว : ไส้ว จจริง ๆ เหรอ

หมอ : ลองดู ๆ พ่อผมเดินไปร้านข้าวต้ม เขาอยู่กับ 7-8 คน วยรุ่นแซวพ่อผม พ่อผมพกว่านวิเศษเข้าไปหาวยรุ่น พวกวยรุ่นวิงหนีเตลิดเลย

ผัว : ไส้ว วยรุ่นเข้ากลัวพ่อของคุณ

หมอ : เปเล่า พ่อผมลัมใส่โต๊ะเขา

เมีย : อ้อย ไร้สาระจจริง ๆ ไม้รู้ว่าอะไร

ฝ่ายเมียเลยบอกสามีต่อไปว่า...

เมีย : เธอรีบตามมานะ รีบไปที่สวนนะ ไปทำคนเดียวไม้ได้นะ

ฝ่ายเมียพูดกับหมอต่อไปอีกว่า...

เมีย : จะไปไหนก็รีบไปนะ ไปไหนก็ไปเลย

หลังจากพูดจบฝ่ายเมียก็เลยเดินไปก่อนผัว ฝ่ายผัวลุกขึ้นกำลังจะเดินตามเมียไป ฝ่ายหมอก็สะกิดผัวแล้วบอกว่า...

หมอ : อย่าเพิ่งไป คนกันเอง ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้ว จากพันหนึ่งเหลือห้าร้อย เอาไปสองชิ้นเลย ห้าร้อย ๆ ได้ผล ๆ จจริง ๆ

ผัว : ลดไม้ได้อีกเหรอ

หมอ : ลดไม้ได้อีกแล้ว

ผัว : เออ ๆ หยิบเงินให้หมอไปห้าร้อย

ฝ่ายหมอพูดจบปุ๊บได้เงินแล้วก็เลยขอตัวบอกว่า แค่นี้ก่อน ไปก่อนนะ...

ฝ่ายผู้ทั้งเดินไปด้วยคิดไปด้วยว่าทำไมแพงจัง... ในขณะที่นั้นน้องเมียก็เดินเขามาถามพี่ชายว่า...

น้องเมีย : อะไรอยู่ในมือพี่ชาย?

พี่ชาย : ว่านวิเศษ

น้องเมีย : มันวิเศษยังไง...

พี่ชาย : ใครมีไว้ในครอบครองจะแพงไม่เข้า

น้องเมีย : โอ๊ย พี่โดนเขาหลอกแล้วแหละ....พี่ลองพิสูจน์หรือยัง

พี่ชาย : เออวะ ยังเลย

พี่ชาย : ถ้าอย่างนั้น น้องถือไปหนึ่งชิ้น แล้วพี่ก็จะถืออีกหนึ่งชิ้น แล้วเราก็ไปพิสูจน์กันว่ามันจะแพงไม่เข้าจริงหรือเปล่า

น้องเมีย : พี่เอาอะไรแพงล่ะพี่?

ในขณะที่พี่ชายกับน้องเมียไปพิสูจน์กัน สักครู่ใหญ่ ๆ เมียกลับมาจากสวนด้วยความเห็นดีเห็นงามไม่เจอใครก็เลยเรียกหาพร้อมกับบ่นว่า...

เมีย : ไปตายไหนหมดวะ

ในขณะที่เรียกอยู่นั้น ก็เลยเห็นผู้กับน้องสาวตัวเองเดินออกมาอย่างเห็นดีเห็นงาม พร้อมกับกางการแต่งกายทั้งสองคนไม่เรียบร้อย ฝ่ายเมียเลยถามผู้ว่า...

เมีย : มึงเป็นอะไรไอ้หนอม

ฝ่ายผู้ได้ยินเมียถามก็ตกใจพูดไม่ออก... ฝ่ายน้องเมียเลยพูดแทนว่า

น้องเมีย : ก็พี่เขยนั่นแหละพาฉันไปพิสูจน์ว่าว่านแพงไม่เข้า

เมียได้ยินดังนั้น เลยตะโกนถามผู้ว่า...

เมีย : ไอ้หนอม มึงซื้อว่านเหรือ!

ผู้ : อ้อ....

เมีย : มึงซื้อเท่าไร

ผู้ : ห้าร้อย

เมีย : ห้าร้อย... มึงเอาเงินไหนซื้อ

ผู้ : ก็เงินมันกระเป๋ายู่ห้าร้อยพอดี

ฝ่ายน้องเมียก็เลยเอ่ยขึ้นว่า...

น้องเมีย : โอ๊ย โดนเขาหลอกแล้วแหละพี่ หนอว่าแพงไม่เข้า แพงฉันเข้ามิดตามเลย

เมียได้ยินเช่นนั้นก็ตกใจ และถามผู้ด้วยความโมโหว่า...

เมีย : ไอ้หนอมมึงทำอะไรน้องกู

ฝ่ายผู้ได้แต่ยืนอึ้งพูดไม่ออก จากนั้นเมียเลยหันกลับไปถามน้องสาวตัวเองว่า.....

เมีย : ไ้หนอมมันเอาอะไรแทงมึง

น้องเมีย : ก็ไอ้ฉันของพี่เขยนั่นแหละ...

เมีย : งง อะไรวะ?

น้องเมีย : ก็ไอ้ฉันแหละพี่

ฝ่ายเมียได้ยินเช่นนั้นก็โมโหหนักกว่าเดิม พร้อมเอายกเท้าขึ้นถีบหัวตัวเองล้มลงไป...

2) เรื่อง “พี่ย้ายจัดให้น้องเมีย”

เสียงผู้ชาย : น้อง ๆ

เสียงผู้หญิง : ค่ะพี่

เสียงผู้ชาย : กวางเหลียวหลังให้หน่อย

เสียงผู้หญิง : กวางเหลียวหลังหรือพี่ ได้เลยพี่

เสียงผู้ชาย : โอ๊ะ ๆ เอาใหม่ดีกว่า เออลิงอ้อมแดงให้หน่อย เร็ว ๆ

เสียงผู้หญิง : ลิงอ้อมแดงหรือพี่ ไหวหรือ พี่ยังไหวอยู่หรือ

เสียงผู้ชาย : ไหว ๆ หนักกว่านี้พี่ก็แบกมาแล้ว เอาใหม่ ๆ เอาใหม่ดีกว่า เอา...ฤชียบดยา

เสียงผู้หญิง : ฤชียบดยาเลยหรือพี่ เอา ๆ บดก็บดบดเลย

วันรุ่งขึ้นในขณะที่พี่สาวกำลังทำกับข้าวอยู่ น้องสาวเดินมาหาด้วยความสงสัยและถามพี่สาวไปว่า....

น้องสาว : พี่ ๆ หนูมีเรื่องจะถาม หนูได้ยินพี่กับพี่เขยคุยกันเมื่อคืน ทำกวางเหลียวหลังมันคืออะไร?

พี่สาว : เฮ้ย... อย่าไปพูดให้ใครฟังนะเข้าใจไหม

น้องสาว : อ้าว... แล้วพี่ทำไมพูดได้ละ

พี่สาว : โอ้ย... พี่นะโตแล้วทำเป็นด้วยจึงพูดได้ เข้าใจไหม ไป ๆ จะไปไหนก็ไปอย่ากรู้อยากเห็นตีนัก...

น้องสาว : บอกหน่อยก็ไม่ได้

ด้วยความที่น้องสาวยังมีความสงสัยอยู่ในหัวจึงได้เดินไปถามผู้เป็นแม่ว่า...

ลูกสาว : แม่ ๆ

แม่ : เรียกทำไม หา!

ลูกสาว : แม่รู้จักไหม ทำกวางเหลียวหลังนะ

แม่ : เอ้า.... ก็รู้จักนะสิ มึงได้ยินมาจากไหน???

ลูกสาว : หนูก็อยากรู้นะสิ ได้ยินพี่สาวกับพี่เขยคุยกันเมื่อคืน แล้วก็ทำ...ลิงอ้อมแดงแม่รู้จักไหม

แม่ : เดี่ยวเถอะ ๆ เอาดีใหม่นี้ สักทีดีใหม่ แยกตั้งอยู่ แยกเป็นผู้หญิงจะรู้ไปทำไม ไปไหนก็ไปเลย โน่นไปดูปลา ให้อาหารปลาหรือยัง ไปสิ!..ปัดใจ นางนี่

ในขณะที่เดินออกมาจากแม่แล้ว ในระหว่างทางก็ได้เจอกับพ่อ แล้วถามพ่อไปว่า....

ลูกสาว : พ่อ...พ่อรู้จักไหมท่าฤๅษีบดยานะ

พ่อ : เฮ้ย...ลูกรักแก แกอย่าไปพูดที่ไหนนะ อย่าพูดแบบนี้อีกเด็ดขาดนะอายุเขา แม่...มานี่ซิ

แม่ : เรียกทำไม หา!

พ่อ : ทำไมสอนลูกสอนหลานแบบนี้ อะไรฤๅษีบดยานะ แกจำมาจากไหน อย่าไปพูดกับคนอื่นให้ได้ยินนะดูอายุเขา จะไปทางไหนก็ไป ๆ ไป ๆ ไปเลย โอ๊ย...ลูกลุ่มจริง ๆ

แม่ : โอ๊ย...ฉันก็ลุ่มเหมือนกัน

พ่อ : ลุ่มอะไร?

แม่ : กวางเหลียวหลังก็ไม่เคยทำให้ฉัน ลิงอุ้มแตงก็บอกว่าหนัก ฤๅษีบดยาก็ไม่เคยบดให้สักครั้งด้วยความที่ว่ายังไม่หายสงสัยของน้องเมียก็เลยเดินไปที่ทุ่งนา ในระหว่างทางเห็นพี่เขยของตนเองกำลังทำนาอยู่ พ่อได้โอกาสก็เลยถามพี่เขยไปว่า....

น้องเมีย : พี่เขย ๆ

พี่เขย : อะไรเธอ

น้องเมีย : เมื่อคืนหนูแอบฟังพี่กับพี่สาวคุยกันนะ ว่ากวางเหลียวหลังมันคืออะไร...ท่ากวางเหลียวหลังนะ

พี่เขย : เป็นเด็กเป็นเล็กอย่ารู้เลยผู้ใหญ่เขาคุยกัน ไป ๆ

น้องเมีย : พี่เขย แล้วอันนั้นล่ะ ลิงอุ้มแตงนะ...ท่าลิงอุ้มแตง มันบ่มีลิงจะอุ้มได้ยังไง

พี่เขย : โอ๊ย...ก็บอกแล้วไงว่าไม่ใช่เรื่องของเด็กอย่าสอดรู้สอดเห็นนักเลย ไป ๆ

น้องเมีย : โอ๊ย...พี่เขยก็...จิ้นสุดทำยาก็แล้วกัน คือท่าฤๅษีบดยามันเป็นยังไง คืออะไรพี่เขย

พี่เขย : โอ้...นางนี่ อยากรู้จริง ๆ ไซ้ไหม

น้องเมีย : ค่ะ....

พี่เขย : อยากรู้จะจัดให้ ไป

พี่เขยก็เลยจับมือน้องเมียจูงไปในป่า...หลังจากนั้นพี่เขยก็มาอาบน้ำที่เลียงนา เมียก็เลยเดินมาเจอพอดี เมียก็เลยถามพี่ว่า....

เมีย : อ้าวพี่...ยังไม่เที่ยงเลยทำไมรีบมากินข้าวเร็วจัง และจากนั้นน้องสาวของตนเองก็วิ่งพร้อมกับตะโกนมาหาพี่สาวว่า...

น้องสาว : พี่ ๆ คือฉันรู้แล้วนะ คือ...ท่ากวางเหลียวหลัง ลิงอุ้มแตง ฤๅษีบดยานะ หนูรู้หมดแล้วนะแล้วหนูก็ทำเป็นด้วย

พี่สาว : หา...ทำไมทำเป็น ไปทำกับใคร?

น้องสาว : กับพี่เขยไง....

พี่สาว : ทำกับพี่เขย...มีงสองคนทำกัน

ด้วยความโมโหของพี่สาวเลยตะโกนตำหนิตัวตัวเองว่า ทือ... ไอ้ตัวชั่ว... มีงตาย ๆ

3) เรื่อง “ต่อแขนต่อขา”

วูธและอืดเป็นลูกเขยที่ไม่ค่อยจะลงรอยกันซักเท่าไร ทะเลาะกันได้ทุกเรื่องทุกเวลา ระหว่างกินข้าว ทั้งสองคนก็ทะเลาะกันจนพ่อตาต้องเอ่ยปากห้าม

“หยุด! มีงทั้งสองคนต้องสามัคคีกันไว้ มีหน้าที่ทำลูกทำหลานให้กู หาเวลาไปเอากันเถอะจะได้มีหลานให้กูได้อุ้มหน่อย” พ่อตาพูด

“พ่อ หนูมีอะไรจะบอก หนูท้อง” แพนพูด

“แพนมีงท้องหรือ” แม่ถาม

“ใช่จ้ะแม่ หนูเพิ่งไปตรวจมาท้องได้ 4 สัปดาห์แล้วแม่” แพนบอก

“คนมันมีน้ำยากี้แบบนี้หละพ่อ ปีนี้อาคนแรกปีหน้าจะเอาเป็นคอกให้ดู” อืดพูด

“เอาเป็นคอกๆ พูดเหมือนกับลูกมีงเป็นลูกอืดจ้งเลยนะ” วูธพูด

“มีงว่าใครวูธ” อืดถาม

“ว่ามีงนั่นแหละ” วูธพูด

“ตีกันอีกแล้ว จะกินกันไหมข้าว กูบอกเป็นเขยให้รักกันไว้ เข้าใจไหม” พ่อตาพูด

1 อาทิตย์ต่อมา

อืดมีงานที่จะต้องไปงานศพต่างจังหวัดหลายวัน เลยบอกให้แพนดูแลตัวเองดี ๆ อย่าทำอะไรเยอะอย่างทำงานหนักดูแลบำรุงลูกในท้องดี ๆ งานเสร็จแล้วจะรีบกลับมา

“เมื่อกี้เหมือนเห็นไอ้อืด มันสะพายกระเป๋าไปไหนหรือ” วูธถาม

“พี่อืดเขาไปงานศพญาติต่างจังหวัด ไปหลายวันเลยแหละ” แพนตอบ

“อ้าวทิ้งไปตอนนี้ได้ยังไง มันต้องมีคนต่อแขนต่อขาไม้งั้นเด็กมันจะพิการนะแพน” วูธพูด

“ห๊ะ พิจารเลยหรือวูธ แล้วจะทำยังไงดีวูธ” แพนถามด้วยท่าที่ตกใจ

“ไม่เป็นไรแพน พวกเราก็เหมือนพี่น้องกัน เดี่ยววูธจะต่อแขนต่อขาให้ก็ได้ แต่เราต้องเข้าไปในห้องกัน 2 คนนะ แพนต้องไปต่อกัน 2 คนในห้อง ไป ๆ รีบไป” วูธพูดเสร็จก็พาแพนเข้าไปในห้องผ่านไป 8 เดือนกว่า ๆ แพนก็คลอดลูกแล้ว

“น้ำยาพี่มันดีเนอะ ไม่เหมือนไอ้วูธหรือก ไม่มีน้ำยา” อืดพูดด้วยน้ำเสียงเยาะเย้ย

“พี่อืดพี่จะไปตำวูธทำไม ก็เพราะวูธไปมาช่วยต่อแขนต่อขา ลูกเราถึงได้สมประกอบแบบนี้”

แพนพูด

“ต่อแขนต่อขา มันต่อยังไง” อืดถาม

“ก็ ทำในห้อง 2 ต่อ 2 แบบที่เราทำกันทุกคืนนี่” แพนตอบ

“ไอ้วู้ธ!” อืดตะโกนด้วยความโมโห

4) เรื่อง “ถ้าคุณนม”

บนรถโดยสารมีหญิงสาวลูกอ่อนนั่งอยู่บนรถพร้อมกับคุณลุงอีก 2 คน ที่นั่งอยู่ทางด้านซ้าย และด้านขวาของหญิงสาวลูกอ่อน ในระหว่างที่รถกำลังวิ่งอยู่ ก็มีเสียงเด็กทารกกำลังร้องเสียงดัง “ลูกอย่าร้อง” เสียงผู้เป็นแม่พูดกล่อมลูกน้อย เสียงร้องของเด็กน้อยทำให้ลุงที่นั่งอยู่ข้างๆ มองด้วยความสนใจ คุณลุงด้านซ้ายพูดขึ้นมา “ลูกทำไมร้องไห้กระจองอแงล่ะ ไม่ใช่ลูกอยากกินนมหรอ” คุณลุงพูด “ให้ดูเลย” คุณลุงด้านขวาก็พูดแทรกขึ้นมาอีก “ใช่ ๆ” “เด็กน้อยร้องไห้แบบนี้ ต้องให้กินนมนะน้องเออ ข้างนี้ล่ะ ดีแล้ว” คุณลุงด้านซ้ายพูดพร้อมกับมองด้วยตาโต คุณลุงด้านขวาเห็นดังนั้นจึงพูดขึ้น “ข้างนี้ ดูข้างนี้” ทำให้คุณลุงทั้ง 2 คนเถียงไปมา “ข้างลุงนี้” “โอ๊ย ตาลุงนี้ เอาข้างนี้” “ข้างนี้” หญิงสาวทนฟังคุณลุงทั้ง 2 คน เเถียงไม่ไหว จึงพูดเสียงดังขึ้นมาด้วยความโมโห “โอ๊ย ข้างไหนก็เรื่องของหนูสิ นี่ลูกหนูนะ” คุณลุงด้านซ้ายพูดเสียงแผ่วๆ “ก็แนะนำกัน บอกกันนะ” พูดเสร็จหญิงสาวก็ให้ลูกคุณนมแต่ลูกน้อยไม่ยอมดูด ผู้เป็นแม่ด้วยความไม่รู้จะทำอย่างไรก็พูดขึ้น “ดูสิลูก ทำไมไม่ดูดล่ะ ถ้าไม่ดูดเนี่ย แม่จะให้ลุงเขาดูดแล้วนะ” คุณลุงทั้ง 2 ได้ยินหญิงสาวพูดขึ้นมาดังนั้นก็ทำท่าที่ขี้มึนแ้มมึนดีใจ จนกระทั่งผ่านไปสักพัก คุณลุงด้านขวาเอ่ยถามคุณลุงด้านซ้าย “ตาลุงนี้” “มีอะไรล่ะ” “เลยวัดแล้วนะ ไม่ลงไปขานนาคหรอ มาขานนาคไม่ใช่หรอ” คุณลุงด้านซ้ายจึงตอบกลับไปว่า “โอ๊ย ไม่เป็นอะไรหรอก วันนี้หลวงพ่อกำลังอยู่ ฉันทจะเลยไปสักหน่อยไปเยี่ยมญาติข้างหน้านู่นไม่เป็นไรหรอก” และก็ผ่านไปอีกสักพัก คุณลุงด้านซ้ายเอ่ยถามคุณลุงด้านขวาบ้าง “ตาลุงนี้ มันเลยบ้านคุณมาหลายสิบกิโลแล้วนะ ทำไมไม่ลงล่ะ” คุณลุงด้านขวาตอบกลับ “คุณนั่นแหละลงมันก็เลยบ้านคุณเหมือนกันนั่นแหละ” คุณลุงด้านซ้ายก็ตอบกลับไปอีกว่า “ลงได้ยังไง มันยังไม่ถึงที่ของฉันท เพราะคุณนั่นแหละเด็กมันถึงร้องไห้ไม่หยุด ลงเลย” คุณลุงด้านขวาได้ยินดังนั้นก็ตอบกลับไปอีกพร้อมกับพูดโทษหญิงสาว “เพราะฉันทอะไร เพราะเธอนั่นแหละนั่งหนู ตกกลางจะให้ใครดูด จะให้มันดูดหรือจะให้ลุงดูด” หญิงสาวทำหน้างั้น คุณลุงด้านซ้ายจึงพูดกับหญิงสาว “จะให้ลุงดูดทางซ้าย หรือจะให้ตาลุงนั่นดูดทางขวา เอายังไงพูดมาเลยให้มันชัดเจน” หญิงสาวได้ฟังที่คุณลุงด้านซ้ายถาม ก็ยังทำหน้างั้นเข้าไปอีก พร้อมกับตอบกลับไปว่า “ลุง ดูดอะไร” “อ้าว ก็หนูพูดเมื่อกี้ ถ้าลูกหนูไม่ดูด หนูจะให้ลุง 2 คน” คุณ “โอ๊ย ลุงหนูแกล้งลูกหนูเฉยๆ คิดเป็นจริงเป็นจังไปได้” คุณลุงทั้ง 2 พูดขึ้นมาพร้อมกันและบอกให้รถจอด “แกล้งพูด เราก็คิดจริง เสียอารมณ์ จอด ๆ” เมื่อรถจอดคุณลุงทั้ง 2 ก็เดินลงจากรถไปด้วยความหงุดหงิด และอีกฝั่งตรงข้ามของหญิงสาว มีชายหนุ่ม 2 คนนั่งอยู่ข้างๆ กัน ชายหนุ่มคนที่มาถามกับชายหนุ่มอีกคน “พี่ๆ ผมถามอะไรหน่อย” “อะไร” ถ้าผมไปลงสุดสายนะ เสียเงินก็บาท ค่าโดยสารนะ” ชายหนุ่มได้ฟังที่หนุ่มมาถามก็เลยตอบกลับไป “ไม่ลืมตาหอรอแล้วแต่มาอยู่ที่นี่แหละ คิด

ราคาตามป้ายนั้นไง” (ดก 5 บาท/ใหญ่ 10 บาท) หนุ่มที่เฝ้ามองป้าย กระทั่งมีป้าคนหนึ่งกำลังจะลงรถโดยสาร “น้อง ๆ จอด ป้ายหน้าหน่อย” เมื่อรถหนุ่มเก็บเงินก็เรียกป้า พร้อมกับยื่นมือรับเงินค่าโดยสารจากป้าท่านนั้น “ลงมาเลยป้า เดี่ยวๆ ป้า ทำไม่ให้ค่าโดยสารผมเยอะจัง” หนุ่มเก็บเงินถามป้าด้วยความสงสัย ป้าเลยตอบกลับมาว่า “ป้าก็ดูป้ายนะ ไม่เห็นเธอ ดก 5 บาท ใหญ่ 10 บาท ป้าเนี่ย ทั้งดกทั้งใหญ่มันก็ 15 บาท ไซ้ใหม่” ป้าพูดจบก็เดินจากไป “เอ่อ ครับๆ” หนุ่มเก็บเงินค่าโดยสารก็ตอบรับแบบงงๆ ส่วนป้าก็เดินจากไปพร้อมกับพูดพึมพำกับตัวเอง “ ป้าไม่ได้โง่นะ คนมีการศึกษานะเนี่ย” “เฮ้อ 15 ก็ 15 ดกใหญ่” หนุ่มเก็บเงินค่าโดยสารก็ยังพูดและก็ยังงงๆกับป้า

5) เรื่อง “พ่นพิษปลาตุก”

ณ หน้าบ้านของเพื่อนสาวชื่อสาย

สาวบัวผัน แต่งหน้า แล้วเดินไปยังหน้าบ้านของเพื่อนสาวชื่อสาย พร้อมกับตะโกนเรียกเพื่อน

“อีสาย อีสาย” บัวผันตะโกนเรียกเพื่อน

“อีนี่ กูเชื่อว่าสายฟ้า” สาย เดินออกมาพร้อมชี้แจง

“อ้อ อีสายฟ้าสาดัน” บัวผันตอบเพื่อนอย่างกระแนะกระแหน

“ใช่ อีบัวผันคันอิหลิ” สาย ตอบเพื่อนอย่างสะใจเช่นกัน

เมื่อทั้งสองคุยกันพร้อมทักทายด้วยภาษากายเรียบร้อยแล้ว บัวผัน ชวน สาย ไปตลาดเพื่อไป

ดูผู้ชาย

แม่ของสาย ออกมาพร้อมตะกร้าใส่ของ

“สาย สาย สาย ไปกันหมดแบบนี้ ใครจะเอาข้าวไปส่งไอ้ทิดล่ะ” แม่ของสาย เหมือนจะฉุกคิดขึ้นมาได้ แล้วหันไปเรียกแพน “แพน แพน แพน ทำอะไรอยู่ แพน เร็ว ๆ หน่อยสิ” แม่ของสาวเรียกแพน

แพนวิ่งออกมาด้วยสภาพที่ยังแต่ตัวไม่เรียบร้อย แล้วถามแม่ว่า “มีอะไรแม่ ฉันกำลังฉี่อยู่”

“ไอ้ย มันสายแล้ว แม่จะไปวัดไม่ทัน ไม่มีใครเอาข้าวไปส่งให้พี่เขยมึงเลย” แม่ตอบแพน

“เฮ้อ ก็พี่สายไง ทำไม่ไม่ให้พี่สายเอาไปล่ะ” แพนถามแม่ด้วยความสงสัย

แม่ตอบแบบอารมณ์เสีย “ไอ้ย จะไปพึ่งอะไรมันได้ เห็นหลังแว็บๆ ไม่รู้ไปแรดที่ไหนกัน”

ณ ท้องนา

“พี่เขย พี่เขย พี่เขย อยู่ไหน พี่เขย พี่เขย” สาวแพนตะโกนเรียกพี่เขย

“ไอ้ย จะเรียกอะไรนักหนา ตาจะแตกหรือ มึงไม่ลืมตาหรือไง มึงไม่เห็นหรือไงกูทำอะไร ไอ้ย แดดก็ร้อน ข้าวก็ต้องเกี่ยว เหนื่อยก็เหนื่อย ปลาาก็ไม่ได้สักตัว แล้วทำไมมาสายจัง” พี่เขย ผลุดขึ้นมาจากเถียงนาแล้วก็บ่นพึมพำ ๆ พร้อมสอบถามสาวแพน

“พี่สายเขาไม่มา ฉันเลยมาเอง” สาวแพนตอบ

“ทำอะไรละ ไหนล่ะข้าว” พี่เขยถามอย่างอารมณ์เสีย

สาวแพนยื่นตะกร้าข้าวให้พี่เขย พี่เขยมองดูแล้วถามสาวแพนด้วยเสียงดัง ๆ ว่า “เอามาแค่นี้ทำไมเอมาน้อยจัง มันจะพอกินหรือ กูหิวมาก” พี่เขยทำท่าเหมือนจะตีสาวแพน แต่สาวแพนร้องทักไปว่า “ใจเย็นพี่ใจเย็น เดี่ยวจะเป็นเหมือนกลองข้าวน้อยฆ่าแม่นะพี่”

“เออ วันนี้แหะกูจะเปลี่ยนพงศาวดาร จากกลองข้าวน้อยฆ่าแม่ เป็นกลองข้าวน้อยฆ่าของน้องเมีย” พี่เขยตะโกนบอกสาวแพน แล้วพุ่งใส่สาวแพนพร้อมกับดึงตะกร้าออกจากมือ แล้วพูดกับสาวแพนว่า “ไอ้ย จะร้องทำไม ร้องเหมือนในหนังแฮร์รี่พ็อตเตอร์เลย”

สาวแพนเกิดความสงสัย เลยถามกลับพี่เขยว่า “เรื่องราวมันเป็นยังไงหรือพี่”

“นั่น ๆ มึงเป็นผู้หญิง เป็นคนสมัยใหม่ ทำไม่ถึงไม่ตามเทรน ไม่รู้จักหรือ พระเอกนางเอก สมบัติกับอัญญา ยืนอยู่บนเรือลำใหญ่ แทรกน้ำแข็งไป เรือล่มจมกลางน้ำ”

ตัดฉากมาที่ตอนกินข้าว

พี่เขยกินข้าวจนอิ่มหน้าแล้ว ก็ส่งตะกร้ากลับให้สาวแพน ผู้ซึ่งเป็นน้องเมีย

“งั้นฉันเอากลับแล้วนะพี่” สาวแพนบอกพี่เขย

“เดี๋ยวอย่าเพิ่งไป เอาปลาไปด้วย” พี่เขยบอกสาวแพน

“แล้วปลาอยู่ไหน” สาวแพนถาม

“อยู่ตรงโน้น ใส่ไซไซไว้ ไม่มีใครช่วยพี่” พี่เขยตอบ แล้วทั้งสองก็พากันมาตรงที่บอกว่าปลาอยู่ พี่เขยให้สาวแพนถือไซปลา แล้วหยิบสวิงมาแทน พร้อมบอกกับน้องเมียว่าให้รออยู่ตรงนี้นะ

พี่เขยทำท่ามองซ้ายที ขวาที แล้วก็เอาสวิงลงไปในท้องนา ความจับปลาอยู่สักพัก แล้วเหตุการณ์ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่อเงี่ยงปลาตกเจ้ากรรม มันโดนบริเวณระหว่างขาของพี่เขย ทำให้พี่เขยร้องด้วยความเจ็บปวด สาวแพนเห็นดังนั้นจึงวิ่งเข้ามาสอบถามพี่เขย ว่าเกิดอะไรขึ้น พี่เขยจึงเล่าให้ฟัง

“ตาย ๆ แน่ ๆ เลยกู” พี่เขยร้องปนพร้อมทำท่าทางเจ็บปวด

“ไรพี่ ปลาแค่นี้ไม่ตายหรือ” สาวแพน ปลอบพี่เขยตัวเอง

“เจ้าไม่รู้หรือ เขาบอกว่าถ้าโดนเงี่ยงปลาตกแค่ชั่วโมงเดียวก็ตาย” พี่เขยอธิบาย

สาวแพนได้ยินดังนั้นยิ่งตกใจ ทำอะไรไม่ถูก “แล้วจะทำยังไงล่ะพี่ ถ้าอย่างนั้นต้องไปหาหมอดีไปกันเถอะไปหาหมอ” สาวแพนร้องบอกพี่เขย

“ไม่ได้ ๆ มันโดนตรงนี้พี่แล้ว” พี่เขยร้อง

“ตรงไหนพี่” สาวแพนร้องถามกลับ

“ตรงนี้แหละ ตรงจุดสำคัญพี่” พี่เขยก็ตอบกลับอีก จนแล้วจนรอดน้องสาวก็ไม่เข้าใจความหมายที่พี่เขยบอกว่าจุดสำคัญของผู้ชายอยู่ตรงไหน จนทำให้พี่เขยพูดอย่างไม่ลังเลว่า “ก็ทำกูเนี่ยแหละ กูจะตาย เพราะมึงถามนี่แหละ”

สาวแพนก็เลยถามว่าจะต้องทำอะไร พี่เขยบอกว่ามันต้องถอนพิษ “ช่วยพี่ถอนพิษได้ไหม”
สาวแพนจึงพุงร่างพี่เขยไปยังด้านบนพื้นที่เรียบ ๆ แล้วถามว่า จะให้ช่วยแบบไหน

พี่เขยตอบว่า “ไม่ยากเลย เดี่ยวพี่สอนให้ น้องเคยเรียนมาไหมตอนประถม เหมือนกับพิษงู ที่
มันกัดตรงไหน ก็ให้เราดูตรงนั้น ตรงที่งูมันกัด”

“อ้าว แบบนี้น้องก็ต้อง...” สาวแพนถามแบบไม่แน่ใจ

“อ้อย ๆ สงสัยพิษจะวิ่งแล้ว” พี่เขยทำท่าจะหมดแรงพร้อมกับล้มลงนอนกับพื้น ทำให้สาว
แพนนั้นต้องรีบตัดสินใจทำโดยเร็ว

“พี่ ทำไมมันบวมละ” สาวแพนถาม

“มันบวมหรือ อ้อย สงสัยพิษจะวิ่งแล้ว เร็ว ๆ หน่อย เดี่ยวพิษเข้าสู่หัวใจแล้วพี่จะตายชะ
ก่อน” พี่เขยรีบเร่งรัดให้น้องเมียถอนพิษออกให้เร็วที่สุด

“สังเกตนะน้อง ถ้าพิษมันออกมา มันจะเป็นน้ำขาว ๆ” พี่เขยเตือนน้องเมีย

“พี่ พิษมันไม่ออก” สาวแพนตอบพี่เขย

“ไม่เป็นไรน้อง มีอีกวิธีนึง นอนลงนอนลง” พี่เขยบอกน้องเมียให้ทำตามที่บอก “แบบนี้
จะต้องเอาพิษฝังลงรูขนน้อง มึงถึงจะหาย”

“พิษออกมาแล้ว ไม่ตายแล้ว” พี่เขยอุทาน “พี่สร้างแล้วน่าจะรอดแล้วแหละ พ่นพิษออก
หมดแล้ว

“เดี๋ยวพี่ ถ้ามันพ่นออกจากตัวพี่ มันมาอยู่ในตัวฉันหรือเปล่า” สาวแพนถามพี่เขยด้วยความ
สงสัย พร้อมกับนึกแล้วตะโกนกลับว่า “แล้วแบบนี้ฉันจะตายไหมพี่ พี่ต้องดูออกนะพี่ เดี่ยวฉัน
ตาย...”

6) เรื่อง “ทับป้อฮ้อง ท้องอย่าให้”

เจนนีย้ายมาอยู่กับลุงและป้า สองสามีภรรยาที่ฝากฝังให้แพนลูกสาวของตนคอยดูแลน้อง
คอยสั่งคอยสอนไม่ให้ยุ่งกับผู้ชาย อย่าชิงสุกก่อนห่าม

วันหนึ่งแพนจะไปส่งเจนนีขึ้นรถไปเรียน ระหว่างทางก็สอนสั่งน้องอย่างดีทำให้รักนวลสงวน
ตัว แล้วบังเอิญเจอกับบัวผันและสามี แพนกับบัวผันทะเลาะกันเพราะบัวผันบอกกับเจนนีว่าอายุ
ประมาณนี้กำลังดีที่จะมีผัว เจนนีอาศัยจังหวะนี้ผลไปคนเดียว ไปพบกับแพนหนุ่มที่มารอรับ แพน
ตามมาไม่ทัน เห็นเพียงเจนนีไปกับผู้ชายคนหนึ่ง แพนหนุ่มของเจนนีพาเธอมาที่แห่งหนึ่ง แพนหนุ่ม
บอกว่าถ้ารักจริงต้องยอมทำทุกอย่าง เจนนีที่รักแพนหนุ่มมากจึงยอมทำตามที่ชายหนุ่มขอ

ต่อมาแพนพาเจนนีที่กำลังร้องไห้เสียใจมาพบกับพ่อและแม่ของตน แล้วบอกท่านทั้งสองว่าเจนนี
นี่ท้อง สองสามีภรรยาตกใจ สอบถามหลานสาวคนสวยว่าไปท้องกับใครมา เจนนีจึงบอกว่าเอ็งคือพ่อ
ของลูก

“ไอ้เอ็กลูกกำนัน มึงไปเสียท่ามันได้ยังไง แพน กูบอกให้มึงดูแลน้องดีๆ ทำไมมึงไม่จำ มึงทำไมถึงน้องแบบนี้ เดียวกูจะเอาเลือดหัวมึงออก” พ่อของแพนพูดอย่างโมโห แพนจึงตอบกลับไปว่า

“พ่อ ฉันสอนน้องดีแล้วนะ บอกน้องดีแล้ว” แพนพูดแล้วหันไปเจอบัวผันที่กำลังเดินมาพอดี “พี่บัวผัน นี่ไงพ่อ คนที่สอนให้น้องมีอะไรกับผู้ชาย”

บัวผันสงสัยก็เลยถามว่าเรื่องเป็นมาอย่างไร พอรู้รายละเอียดจึงพูดขึ้นว่า “ถ้าฉันจะสอนนะ ฉันจะสอนให้ละเอียดกว่านี้ จะไม่ให้มีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นเลย ฉันจะสอนให้ใส่ถุงยาง กินยาคุม ฉีดยาคุม อย่างน้องเนี่ย นับวันก็ไม่เป็น ถึงได้พลาด เกิดเหตุการณ์แบบนี้ขึ้น”

สองสามีภรรยาที่ไม่รู้ว่าการนับวันคืออะไร แพนจึงช่วยอธิบายว่าเป็นการมีเพศสัมพันธ์ช่วงก่อนมีประจำเดือน 7 วัน หลังมีประจำเดือน 7 วัน ถึงจะไม่ท้อง

“ถึงยังไงก็แล้วแต่ เรื่องนี้เป็นเพราะมึงนั่นแหละ” พ่อของแพนยังคงโทษบัวผัน บัวผันจึงพูดสวนขึ้นมาว่า “หยุด! แพน ห้ามคนมีอะไรกัน มันห้ามได้หรือ อย่างเช่นห้ามพ่อกับแม่มีอะไรกัน ห้ามได้หรือ” พ่อของแพนหันไปมองภรรยาของตน พร้อมกับยิ้มแล้วพูดขึ้นว่า

“ก็ห้ามไม่ได้นะสิ น่ารักขนาดนี้” บัวผันจึงบอกว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ความผิดของเธอ

7) เรื่อง “เคียวอีหลี”

บัวผัน หญิงสาวหน้าตาดี สะสวย หน่อดี แต่เจ้าชู้เที่ยวจีบผู้ชายและนัดให้มาหา โดยบอกนัดกันคนละเวลาถึง 4 คน พอตกลงผู้ชายที่บัวผันนัดคนแรกก็มาตามนัด ตามด้วยชายอีก 2 คน ที่มาก่อนเวลานัด ทำให้ทั้ง 3 คน เจอกัน เมื่อสอบถามกันว่ามาทำอะไร ต่างฝ่ายต่างบอกว่า “มาหาแพน” ซึ่งก็คือ บัวผัน ทำให้ชายทั้ง 3 คน ก็เถียงกันว่าบัวผันเป็นแฟนของตน ชายเมาเหล้าที่บัวผันนัดมาล้างหน้าไก่อก็เข้ามาห้ามแล้วบอกว่าบัวผันกำลังเดินมา ฝ่ายบัวผันเห็นชายทั้ง 3 คน ทะเลาะกัน ก็เข้ามาห้าม

“ไม่ต้องเถียงกัน ๆ ฉันได้ทุกคน ๆ” บัวผันรีบบอก

“ห่า ได้ทุกคน!” ชายทั้ง 3 คน พูดพร้อมกันด้วยความตกใจ

“ใช่แล้ว” บัวผันตอบ

“เธอมันผู้หญิงเจ้าชู้” ชายที่นัดมาคนแรกบอก

“ผมก็ไม่เอาหรอก ผู้หญิงหลายใจ” ชายคนสองรีบเอ่ย

ส่วนชายคนที่สาม ต่ำบัวผันว่า “ผู้หญิงใส่กลวง” แล้วทั้งสามก็เดินจากไป ชายเมาเหล้าจึงรีบบอกยกเลิกนัดแล้วเดินหนีทันที ทำให้บัวผันร้องไห้โวยวายอยู่คนเดียว เพื่อนบัวผันที่อยู่แถวนั้นได้เดินเข้ามาปลอบว่า “ผู้หญิงเจ้าชู้คนเขาตำว่าทรมาน ผู้ชายมากกามคนเขาว่าไก่อ ช่างไม่ยุติธรรมจริง ๆ”

8) เรื่อง “ผู้บ่จริง”

เรื่องนี้พูดถึง ถ้าไม่รู้เรื่องใดอย่างถ่องแท้ก็ไม่สมควรพูดวิจารณ์เรื่องนั้น

“สาวแพน ทำอะไรอยู่หรือ นั่งคนเดียว พี่xonั่งด้วยได้ไหม” อืดพูดขึ้น

“ถ้าพี่ไม่เกรงใจ พี่ก็นั่งเถอะจ้ะ” แพนพูด

“ถ้าอย่างนั้นพี่นั่งนะ พี่เป็นคนหน้าด้าน อ่านอะไรอยู่หรือ” อืดพูดและยิ้มด้วยความสงสัย

“กำลังอ่านวิธีถักนิตติ้งค่ะพี่” แพนพูด

“นิตติ้งรากศัพท์มันมาจากคำว่าตาข่าย ตาข่ายก็เหมือนกับแหนี้แหละ พี่ถักเก่งนะ เวลาไปหาปลา พี่ถักเองนะ” อืดพูดขึ้นและคุยโอ้อวดทำเหมือนตนมีความรู้มาก

“เดี่ยว ๆ ไปไหนมาหรือ” อืดพูดขึ้น

“ไปเลี้ยงวัวเลี้ยงควายมาครับ” น้องชายแพนพูด

“อ้อหรือ ไปเลี้ยงควาย เอาฟิล์มไปด้วย เล่นฟิล์มเป็นหรือเปล่าละ พี่จะบอกให้คนเล่นฟิล์มเป็นนะ หน้าตาแบบนี้ คงจะเล่นไม่เป็นหรอก นั่งก่อนเดี๋ยวพี่จะบอกอะไรให้ละ เอาฟิล์มมานี้ นี่คือนิตติ้งฟิล์มที่ถูกต้อง” อืดพูดแล้วน้องชายแพนก็ส่งฟิล์มให้

“พี่นี่เก่งมากเรื่องการเล่นฟิล์มเนี่ย อาจารย์ของพี่รู้จักไหม ทองใส ทับทิม อาจารย์ของพี่บอกว่าการจับฟิล์ม ต้องถือแบบนี้” อืดพูด สอนและแสดงท่าทางให้ดูทั้งที่ตนเองไม่มีความรู้ แต่น้องชายแพนเล่นฟิล์มเป็นและมีความรู้แต่ไม่คุยโอ้อวดเหมือนอืด

“พี่ปานเทพ มาตั้งแต่ตอนไหน ฉันทักใจหมดเลย” แพนพูดและทำท่าทางตกใจ ปานเทพแหวแพน หยอกล้อกันและเดินจากไป

“จำไฉน การรักษาศีลคือปาณาติปาตา ห้ามฆ่าสัตว์” ชาวบ้านสามคนกำลังพูดคุยกันอยู่

“เป็นยังไงหรือพ่อใหญ่หนอม การฆ่าสัตว์” ชาวบ้านพูด

“การที่เราเหยียบหญ้า ถือว่าเป็นบาปนะ” พ่อใหญ่หนอมพูด และชาวบ้านถกเถียงกันว่าการเหยียบหญ้าบาปยังไงและถกเถียงกันเรื่องการผิดศีล จนเกิดการชกต่อยกัน

“หยุดได้แล้ว มาเถียงอะไรกัน กัดเหมือนหมา” ปานเทพพูดและโยนแหใส่ชาวบ้านทั้งสามคน เพื่อให้หยุดทะเลาะกันแล้วให้กลับบ้านของตนเอง

9) เรื่อง “เฮตลูกแพน”

สองพี่เมียอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็ก ๆ เมียเกิดตั้งท้องและพี่ต้องไปทำงานที่เกาหลีเป็นเวลา 1 ปี เพื่อที่จะได้มีเงินมีทองมาดูแลเมีย จำต้องบอกลาเมีย หลังจากนั้นรัฐจวนได้ไปเดินเล่น กับเพื่อนระหว่างเดินเล่นกันอยู่นั้นก็ได้มีหนุ่มมาถามทางไปบ้านยายมี เพื่อนๆ ที่เดินอยู่ก็รีบวิ่งไปหา ส่วนตัวเองก็ออกวิ่งด้วยโดยลืมนึกว่าท้อง ทำให้สะดุดล้ม เพื่อนตกใจรีบวิ่งมาช่วย แต่รัฐจวนก็เจ็บท้องพร้อมมีเลือดออก เพื่อนของรัฐจวนได้โทษผู้ชายที่เข้ามาถามทางที่ทำให้รัฐจวนเป็นแบบนี้ โดยจะให้ชายหนุ่มรับผิดชอบ

ผ่านไป 1 ปี ตามกำหนดที่ผิวของรัญจวนได้กลับมาแล้ว เพียงได้เดินทางมาถึงบ้านเรียกหา
รัญจวนด้วยความดีใจ พร้อมถามถึงลูกของตนด้วยความสงสัยว่าทำไมยังไม่คลอด

“พี่ ฉันมีเรื่องจะเล่าให้พี่ฟัง วันที่พี่ไปทำงานที่เกาหลี ฉันแท้งลูกของเรา” เมียพูดด้วยความ
เศร้า

“แท้งลูก แท้งลูกแล้วทำไมถึงยังป่องอยู่อย่างนี้ล่ะ” ผิวถามด้วยความงงและสงสัย

“มีคนทำให้แท้งลูก ฉันก็เลยให้เขารับผิดชอบให้” เมียพูดด้วยน้ำเสียงอ่อย ๆ

“รับผิดชอบ แล้วค่าเสียหายเขาให้ยังไง” ผิวถามด้วยความโมโห

“พี่ ชีวิตนะมันทดแทนด้วยเงินทองอะไรไม่ได้หรอก ชีวิตมันต้องทดแทนด้วยชีวิต น้องก็เลย
ให้เขาทำแทนให้เป็นของขวัญวันพี่กลับมา” เมียพูดออกไปตามที่คิด

“ห่า ทำแทน ให้เขาทำแทนพี่” ผิวได้ร้องไห้ออกมาหลังรู้เรื่อง

พอผิวได้ฟังเรื่องราวก็ตกใจเป็นอย่างมาก ถึงกับเข่าอ่อนนั่งร้องไห้ไม่รู้จะทำยังไงต่อไปลูกก็ไม่
ใช้ลูกตัวเองเมียก็ไปยอมให้เขาเห็ดลูกแทนเพื่อทดแทนลูกตัวเอง

10) เรื่อง “สาวขี้เหล้า”

แพน : รัญจวนทำไมหน้าขาวใสอมชมพูจัง

บัวผัน : ไซ้ นอนดึกเหมือนกัน

รัญจวน : หน้าสวยใส ไร้จุดต่างดำ รอยคล้ำสะสม ไซ้ยันฮีเซรัมวิตซีลิสะ สวยเรียด

ทุกคน : หน้าสวยแต่กลิ่นเสีย

รัญจวน : พี่ทำไมรีบกลับจัง

แพน : ไซ้ กำลังคุยกันสนุกเลย

รัญจวน : หรือว่าคิดถึงผิว ไม่ได้ทำการบ้านมานานแล้ว

บัวผัน : ไม่อยากจะพูด ไม่ได้ทำอะไรกันมานานแล้ว

แพน : ทำไมถึงไม่ได้ทำเธอพี่

รัญจวน : หรือว่า เช็กเสื้อ

บัวผัน : ไม่ใช่

แพน : ถ้าอย่างนั้นแปลว่าเขามีเมียน้อยไซ้ไหม

บัวผัน : ไม่ใช่

รัญจวน : หรือว่าเขาเป็นเกย์

บัวผัน : หยุต ๆ หยุตพูด ไม่ใช่ เขาเป็นผี

รัญจวน, แพน : ห่า เป็นผี

แพน : แล้วเป็นผี เกี่ยวอะไรกับการทำการบ้านกันด้วยล่ะพี่

บัวผัน : ก็เขาเป็นตรงนี้ไง

แพน : ห้า เป็นตรงนั้นเลยหร

บัวผัน : ไม่ใช่ ๑ เป็นตรงหว่างขา แค่เวลาเดิน ก็เดินลำบากแล้ว จะให้มาทำอะไรกันมัน
เป็นไปไม่ได้หรอก พอได้ ๑ แล้ว กลับบ้านก่อน จำคาญมันบ่นอีก ผัวก็ยิ่งขี้บ่นด้วย

แพน : บ้ายบายโชคดีที คนเป็นผีเดินยังงั้นะ

ณ บ้านบัวผัน

บัวผัน : หยุคนะ ไอ้หัวขโมย

หมิ่น : เกิดอะไรขึ้นเนี่ยอ้าว ไอ้โต้น ขโมยที่ไหน น้ำมันน้องชายที่

บัวผัน : น้องชาย น้องชายทำไมหน้าตาไม่เห็นเหมือนกันเลย

หมิ่น : ลูกพี่ลูกน้อง หน้ามันก็ชี้เหร่ ไปตามญาติฝั่งโน้นนะ

บัวผัน : หน้าตาชี้เหร่ ๑ หน้าตาหล่อ ๑ จริง ๑ นะ

บัวผัน : ว่าแต่เป็นยังไงบ้าง ไหนขอดูหน่อย ไม่หัวแดงหมดแล้วหรอ

หมิ่น : บัวผัน ไม่ต้องใกล้ขนาดนั้นก็ได้อ้อ พี่รู้ละ ออกมาหลายวันให้พี่หายก่อนเดี๋ยวจัดให้ เอา
อย่างนี้ เดี่ยวเธอไปหาเหล้ายาปลาปิ้ง มาฉลองต้อนรับน้องชายพี่น

บัวผัน : ว่าแต่ไม่เป็นอะไรจริงหรอ ขอดูหน่อย

หมิ่น : รีบไปจัดหาเถอะ

บัวผัน : นิดเดียวก็ไม่ได้

หมิ่น : เป็นไงบ้างไอ้โต้น

หมิ่น : ตามสบายไอ้โต้นน้องชาย ดีใจจริง ๑ ที่ได้มาเยี่ยมเยียนกัน น้องบัวผันดื่มปลาช่อนได้
หรือยัง ทำไมดื่มมานานจัง

โต้น : ดื่มปลาช่อนมาเป็นหม้อเลยหรอ

บัวผัน : ไซ้ หรือจะเอาอีกหม้อนึงละ

โต้น : ทำกับข้าวมาแล้ว กินสักแก้วก่อนจ๊ะ

หมิ่น : โต้น อย่ารีบส่งให้นะ

โต้น : นิดเดียวไม่เป็นอะไรหรอก

หมิ่น : นิดเดียวก็ไม่ได้ บัวผันเวลาเหล้าเข้าปากมันไม่เหมือนใครนะ

บัวผัน : ไม่เหมือนใครยังไงไหนบอกมาซิ

หมิ่น : เธอไม่รู้หรอก เดี่ยวรอพี่หายก่อน ค่อยกิน

โต้น : แล้วมันเกี่ยวอะไรกับผีละ

หมิ่น : ไม่ต้องถามหรอก บอกว่าเกี่ยวก็เกี่ยวสิ

บัวผัน : พูดอะไรก็ไม่รู้ย้ายคนอื่นเขา

โต้แย้ง : ถ้าอย่างนั้นพี่กินนะ
 หมิ่น : ได้เลยเดี่ยวพี่กินแทนเอง
 โต้แย้ง : อ้าวพี่ นี่ก็หลับเร็วเกิน เหล้าเหลือตั้งเยอะแยะแน่ะ เสียตายจริง ๆ
 บัวผัน : เอามาสิ เดี่ยวพี่กินเอง
 บัวผัน : ดิจริง ๆ เอามาอีกสักแก้วนิง
 โต้แย้ง : มันจะดีหรือ พี่เขาจะด่านะ
 บัวผัน : ไอ้ทำเล็กมันหลับแล้ว มันไม่รู้เรื่องอะไรหรอก เร็วสิรีบเทมาซ
 บัวผัน : หน้าตาเหมือนณเดช ดวงตาเหมือนมาริโอ้ จมูกโต ๆ เหมือนกับใครนะ
 โต้แย้ง : โนัด
 บัวผัน : ใช่ ๆ หน้าตาก็น่ารัก แลมคารมดีแบบนี้พี่ชอบ เอามาอีกเร็ว
 หมิ่น : หยุด พี่กูยังไม่หยุด
 บัวผัน : เมื่อกี้คิดอะไรกับพี่ใช่ไหม
 โต้แย้ง : ก็คิดเหมือนที่พี่คิดนั่นแหละ
 บัวผัน : ห้า คิดเหมือนที่คิด ไอ้ลามก คิดได้อย่างไรว่าเราจะมีอะไรกัน กอดกัน ลูบกัน คิดจะ
 มีอะไรกันเนียนะ
 หมิ่น : ห้า ใครมีอะไรกัน
 โต้แย้ง : ไม่ใช่ซะพี่ มันไม่ใช่แบบนั้น
 หมิ่น : มีอะไร
 บัวผัน : ก็น้องชายคุณนะ คิดได้อย่างไรว่ามันกับฉันมีอะไรกัน
 หมิ่น : ไอ้น้องทรพี เหล้ายาปลาปังกูก็เลี้ยงมึง มึงมาคิดอะไรกับเมียกู กินบนเรือนชั้นหลังคา
 มึงจะไปดี ๆ ไหม
 หมิ่น : อีฉัน เล้ามาสิมันเกิดอะไรขึ้น
 บัวผัน : ฉันนั่งอยู่เฉย ๆ แล้วฉันก็ถามมันว่า คิดอะไรกับฉันไหม แล้วมันก็ตอบว่า ใช่ คิดอย่าง
 ที่พี่คิดนั่นแหละ
 หมิ่น : แล้วเธอคิดอะไรกับน้องฉัน
 บัวผัน : ก็คิดว่ากอดกัน ลูบกัน ลูบกัน แล้วก็มีอะไรกัน
 หมิ่น : อีบัวผัน มึงแอบกินเหล้าใช่ไหม
 บัวผัน : ฉันไม่ได้แอบ ไม่ได้แอบกิน
 หมิ่น : ไม่ได้แอบ แล้วทำไมมึงคิดแบบนี้ อีฉันถ้ากูไม่เจ็บพี่สะกี้ มึงอีฉัน

11) เรื่อง “ทำยาก”

พี่สาว : รัฐบาลจวนมานี้ ใครมันข่มขืนน้องสาวพี่ พี่จะเอาเลือดหัวมันออก พี่จะเอาให้มันตายคา
เท้าพี่ พี่ไม่ยอมเด็ดขาด มันทำแบบนี้ได้ยังไง...

ขณะเดียวกันก็มีเสียงโทรศัพท์เข้ามา...

พี่สาว : ฮัลโหลพี่เพียว พี่เพียวเจอมันหรือยัง

เพียว : มาแล้ว ๆ จับได้แล้ว

พี่สาว : จับมาแล้วใช่ไหม ถ้าอย่างนั้นดีเลย ฉันจะพามันไปชี้จุด เราไปเจอกันที่จุดเกิดเหตุเลย
เราจะได้ รู้ว่ามันทำอะไรกับน้องสาวฉันบ้าง

เพียว : ได้เลย ๆ

พี่สาว : โอเคพี่ แค่นี้แหละเดี๋ยวเจอกัน...

หลังจากนั้นก็หันมาปลอบใจน้องสาวของตนเองว่า...ไม่เป็นไร ๆ ไม่ต้องร้อง ยังไงเราก็ไม่ผิด
หรอก พี่จะเอาเรื่องมันให้มันตายไปเลย...ไปตรงไหนน้องพี่ บอกพี่มา ตรงไหนเธอ

น้องสาว : ตรงนี้จะพี่ ใต้ต้นกระท้อนเนี่ย

พี่สาว : ใต้ต้นเนี่ยเธอ ตรงนี้เลยเธอเนี่ย

พอเดินไปถึงต้นไม้ที่เกิดเหตุเพียวและเพื่อนอีกคนก็นำเอาผู้ชายที่เป็นคู่กรณีของรัฐบาลจวนมา
พอดี.....

โต้น : จับผมมาทำไม ๆ

พี่สาว : น้องพี่ ไอ้คนนี่เธอไอ้ไหมที่มันทำน้องพี่

น้องสาว : ไซ้คะพี่ คนนี้แหละ

จากนั้นเพื่อนที่มาด้วยกันก็เลยห้ามปรามไม่ให้พี่สาวของรัฐบาลจวนตบตีผู้ชายคนนั้น....

เพื่อนของโต้น : เดี่ยว ๆ เดี่ยวก่อนสาวแพนไปตีไอ้โต้นมันทำไม

สาวแพน : ยังจะมาถามอีกนะพี่ ก็มันข่มขืนน้องสาวฉัน มาทำปู้ยี่ปู้ยำกับน้องสาวสุดที่รักของ
ฉันได้ยังไง

โต้น : เดี่ยว ๆ เดี่ยวก่อนนะ ผมไม่ได้ข่มขืน ผมไม่ได้ข่มขืนจริง ๆ

เพื่อนของโต้น : ไซ้แล้ว ๆ พี่เชื่อโต้น ไอ้โต้นไม่ได้ข่มขืนน้องรัฐบาลจวนหรอก เพราะไอ้โต้นนิสัยดี
พี่รู้จักกันมานาน

สาวแพน : นิสัยดี แล้วทำไมน้องฉันถึงร้องไห้แบบนี้...

เพื่อนของโต้น : จริงเธอ นี่เองไปทำอะไรเขาเธอโต้น

โต้น : ผมไม่ได้ทำ

สาวแพน : เอาอย่างนี้ ถ้าอย่างนั้น เรามาทำแผนประกอบคำรับสารภาพกันเลยดีกว่า ว่าคุณ
นะทำอะไรกับน้องสาวฉัน จุดนี้ไซ้ไหม...มานี่เลย ๆ มันทำยังไงบ้างน้อง

รัฐบาลจวน : นี่จะพี่ มันดันฉันเข้าต้นไม้แบบนี้....

เพื่อนของโด้ตัน : โอ้ยสาวแพน มันเข้ากันไม่ได้หรอก น้องรัฐจวนนะมันเตี้ย โด้ตันมันสูง
 สาวแพน : แล้วมันเข้ากันได้ยังไงละน้อง มันเข้าได้ยังไงบอกพี่มาสิ
 รัฐจวน : โอ้ย ทำไมจะเข้ากันไม่ได้...ก็ฉันเข่งนี่นา ดูซัด ๆ สิ เข้ากันได้ยัง
 เพื่อนของโด้ตัน : สาวแพน แบบนี้เขาไม่ได้เรียกข่มขืน เขาเรียกสมยอม...
 สาวแพน : น้องพี่ น้องสมยอมเขาจริง ๆ เหรอ
 รัฐจวน : แต่ว่ามันมีข้างหน้าด้วยนะพี่
 สาวแพน : ข้างหน้า เป็นยังไงละ พี่ปานเทพมันมีข้างหน้า ข้างหน้าที่คิดเหอว่าการที่เขย่ง
 แล้วมันจะถึงมันจะได้ ไม่มีทางอย่างแน่นอน
 เพื่อนของโด้ตัน : อ้าว ทำไมล่ะ
 สาวแพน : พี่ปานเทพใครมันจะไปเขย่งได้นาน ๆ รู้หรือเปล่านั้นมันเหนื่อย
 เพื่อนของโด้ตัน : มันเหนื่อย...
 สาวแพน : ใช่ แล้วมันทำยังไงละน้อง บอกพี่มาเลย
 รัฐจวน : ไปตรงนี้พี่...ทำอย่างนี้ไง คุณะ ทำอย่างนี้ไงพี่
 เพื่อนของโด้ตัน : สาวแพน แบบนี้เขาเรียกว่าพลิกคต โอ๊ะ...คตพลิก เพราะว่าแบบนี้เขา
 เรียกว่ารัฐจวนข่มขืนโด้ตัน ไม่ใช่โด้ตันข่มขืนน้องรัฐจวน....เดียว ๆ ก่อนจะไปไหนเหอสาวแพน
 สาวแพน : พี่ปานเทพ พี่จะตั้งไว้ทำไม ฉันอายุ...
 เพื่อนของโด้ตัน : จะอายุทำไม ไม่เคลียร์กันก่อนเหอ
 สาวแพน : โอ้ย ช่างมันเถอะ ให้มันเคลียร์กันเอง ฉันไม่เกี่ยวด้วยแล้ว

12) เรื่อง “เมียต้องการคักโหด”

เรื่องมีอยู่ว่ามีผัวกับเมียคู่หนึ่งเดินออกจากห้องมาและพูดคุยกัน โดยเมียพูดกับผัวว่า.....
 เมีย : พี่โด้ตัน ถ้าพี่ไปทำงาน พี่รีบกลับบ้านนะ ฉันคิดถึง
 ผัว : จะคิดถึงอะไรกันนักกันหนา ก็อยู่ด้วยกันทุกวัน
 เมีย : โอ้ย! พี่เนี่ยไม่เข้าใจเลย รู้ไหมเวลาพี่ไปไหนมาไหนฉันเหงา....
 ผัว : เหงา แล้วยังไงเหอ?
 เมีย : โอ้ย เวลาฉันเหงาแต่ละครั้ง ฉันต้องพึ่งพาแต่งงาน
 พอผัวได้ยินเมียพูดดังนั้นจึงทำหน้าตกใจ....
 ผัว : แต่งกว่า? หึ...แต่งงาน น้องว่า เผลอ ๆ เรื่องนี้ให้พี่เหนื่อย
 เมีย : พี่โด้ตัน พี่จะมาพูดแบบนี้ได้ไง ทีเวลาอยากได้ฉันพี่ก็บอกว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ให้ฉัน
 แล้วตอนนี้พี่ไม่ทำอะไรให้ฉันเลย

ผัว : น้องก็เว้นให้พี่หน่อย พี่อนุญาตก็ได้หรอก แต่งกว่าหรือว่ามะเขืออะไรหนะ ถ้าไม่พอ
เดี๋ยวพี่จะปลุกมะระจีนเพิ่มให้

เมีย : โถพี่! มันไม่ได้พี่ว

ผัว : โอ้ย เอาอย่างนี้นะ พี่ขอร้องช่วยเว้นให้พี่หน่อย

เมีย : เว้นยังไงเธอพี่

ผัว : เอาอย่างนี้นะ เรามาทำข้อตกลงกันไว้ดีกว่า เราจะจู้กจู้กันเฉพาะวันที่มี ร. เรือ

เมีย : แล้วทำไมต้องเป็นวันที่มี ร. เรือ ด้วยละ

ผัว : ร. เรือ มันก็หมายถึงความรักไง

ฝ่ายเมียได้ยินก็เงินและดีใจมากที่ได้ยินคำว่ารักจากปากผัว แล้วก็พูดขึ้นว่า...

เมีย : พี่โต้น! ฉันชอบแบบนี้แหละพี่ แบบที่รักนี่แหละ... ถ้าอย่างนั้นตามใจพี่ก็ได้ค่ะ

ผัว : ถ้าอย่างนั้น เดี่ยวพี่ไปทำงานก่อนนะจ๊ะที่รัก

เมีย : เอางั้นก็ได้จ๊ะ รีบกลับมาซะ เราจะได้จู้กจู้กัน

หลังจากที่ผัวไปทำงานกลับมาด้วยท่าทางฮาอ่อนโซซัดโซเซหมดเรี่ยวแรงมา ระหว่างทางนั้น
ก็เจอเพื่อนสามคนเข้ามาถามไถ่และช่วยประคองพร้อมกับถามว่า....

เพื่อน : โต้น มึงไปทำอะไรมา?

โต้น : ก็ไม่ได้ไปทำอะไรมาหรอก ก็ไปทำงานมานี่แหละ

เพื่อน : จริงหรือที่ไปทำงานมา กูไม่เชื่อหรือว่ามึงไปทำงานมาแล้วจะหมดเรี่ยวแรงขนาดนี้
เดี๋ยว!!!! กูขอดูหน้าตา มึงหน่อย เฮ้ย! หน้าตา ดูหมองคล้ำ ซีดเซียว มึงถูกผีแม่หม้ายเข้าหรือเปล่า

โต้น : ไม่ใช่ผีแม่หม้ายหรอก ผีบ้านผีเรือนนี่แหละ

เพื่อน : ที่บ้านมึงมีผีบ้านผีเรือนด้วยหรือ

โต้น : เมียผมนี่แหละ

เพื่อน : เอ้า เมียมึงทำอะไร?

โต้น : เมียผมไม่ได้ทำอะไรหรอก มีแต่ผมนี่แหละที่ทำอยู่คนเดียวทั้งเช้า ทั้งค่ำ หมดทุกท่าเลย

เพื่อน : โอ้! หนักขนาดนั้นเลยหรือ น่าสงสารจัง

โต้น : พี่มียาดีช่วยผมไหม?

เพื่อน : เรื่องยาดีพี่อยู่แล้ว

โต้น : ยาอะไรละพี่

เพื่อน : ยาไดโนเสาร์เข้าถ้า

โต้น : โฮ้ว! จริงหรือพี่

เพื่อน : ก็ใช่ละสิ ถ้าเองได้ลองสามวันสามคืนเลยละ

โต้น : โอ้โฮ สามวัน...แล้วมันเท่าไร

เพื่อน : สองพัน....

โต้น : สองร้อย

เพื่อน : โอเคได้

ในขณะที่เพื่อนเดินมาส่งโต้นถึงที่บ้านแล้ว เมียก็เลยลงมาจับตัวด้วยความตกใจ เลยถามว่า
ขึ้นว่า....

เมีย : พี่โต้นเป็นอะไร

ฝ่ายเพื่อนที่มาส่งผิวได้เลยบอกไปว่า...

เพื่อน : ก็เห็นมันอยู่ข้าง เห็นมันเดินโซซัดโซเซหมดเรียวหมดแรง ก็เลยมาส่ง
ด้วยความสงสัยเมียจึงถามผิวว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น เพื่อนได้ตอบไปว่า

เพื่อน : เกิดขึ้นก็เพราะเธอนั่นแหละ ไอ้โต้นมันเล่าให้ฟังหมดแล้ว พวกเธอทำอะไรกันอยู่จุก

งๆ

เมีย : นี่มันเรื่องของผิวเมีย พวกพี่จะมารู้อะไร ส่งแล้วก็กลับไปสิ ไปเลย

เพื่อน : โต้น ๆ ถ้างั้นพี่รีบไปเอายาไดโนเสาร์เข้าถ้าก่อนนะ

โต้น : ไม่ต้องรีบหรอกพี่ ผมตกลงกับเมียไว้ว่าจะจุกกันเฉพาะวันที่มี ร. เรือ

เพื่อน : แล้ววันนี้วันอะไรละ

เมียเลยตอบแทนผิวว่า....

เมีย : วันนี้นะ... วันพุธ ๆ พี่ และพรุ่งนี้วัน พะ-ริ-หัด ใจ ไปกันเถอะพี่โต้น ขึ้นบ้านกัน

ดีกว่า....

13) เรื่อง “น้องเมียเป่าลมพี่อาย”

กลางคืนน้องเมียนั่งเล่นมือถืออยู่ แล้วได้ยินเสียงพี่เขยและพี่สาวอยู่ในห้องมีเสียงดังออกมา
จึงไปแอบดู รุ่งเช้าพี่เขยและพี่สาว ออกมาจากห้องนอน ยืนคุยกันอยู่ น้องเมียจึงเดินเข้าไปถามว่า
เมื่อคืนทำอะไรกันเสียงดังๆ และน้องยังเห็นพี่ขึ้นข่มพี่เขยด้วย มีเสียงดังทั้งคืน

พี่สาวจึงบอกว่า อ้อ พี่เขยเขาห้องมีลม พี่จึงช่วยข่มให้ลมออกมา น้องเมียมีที่เข้าใจ และ
จะออกไปกินข้าวต่อ แต่นึกได้ จึงหันกลับมาพูดกับพี่สาวว่า พี่เขยคงไม่มีทางลมหมดห้องแน่นอน
พี่สาวจึงถามว่าทำไมถึงไม่มีวันหมดห้อง น้องเมียจึงบอกว่า เวลาพี่สาวไม่อยู่ก็เห็นพี่เขยย่องไปที่บ้าน
พี่สาวข้างบ้านที่สวยๆ น้องเมียตามไปแอบดูก็เห็นและได้ยินเหมือนของพี่สาวเลย และยังเห็นพี่ข้าง
บ้านเป่าลม ฟุๆ ด้วย เมื่อพี่สาวได้ยินก็โมโห คาคคั้นถามพี่เขย พี่เขยก็อึกอึก และวิ่งหนี พี่สาวโมโหวิ่ง
ไล่ตีพี่เขย

น้องเมียเลยพูดกับตัวเองว่า ดินะที่วันนั้นพี่เขยขอให้เป่าลมให้แล้วไม่ได้ทำ แล้วก็เดินหัวเราะ
สบายใจออกไป

14) เรื่อง “ทลอยสาวชาติส”

ชาย 3 คน กำลังนั่งดื่มเหล้ากันอย่างสนุกสนาน

โต๋น : พี่ปานเทพ หน้าพี่ไปโดนอะไรมาหรือ

ปานเทพ : พี่ไม่อยากจะเล่า

เพียว : ถ้าไม่อยากจะเล่าก็ไม่ต้องกินสิ ให้คนอื่นเขากิน

ปานเทพ : ไอ้เพียว ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น กูหมายความว่า กูไม่อยากจะเล่าให้ฟัง

โต๋น : ไม่อยากจะเล่าใช่ไหม งั้นผมเล่าเอง เมื่อคืนผมนั่งหน้าตาเดียวคนเดียว ก็มีสาวสวย

น่ารัก ร้อง हु่นดี ขาวสวย เช็กขึ้นมาเดินใส่ผมด้วย ทั้งขา ทั้งเนียนเลย

ปานเทพ : แล้วเป็นยังไงต่อหรือ

โต๋น : แต่ว่าเสียดาย

ปานเทพ : เสียดายอะไรล่ะ

โต๋น : ผมสะดุ้งตื่นก่อน

ปานเทพ : มึงสะดุ้งตื่น นี่มึงฝันหรือ

เพียว : โถ ฝันนี่หว่า เมื่อคืนกู 2 คนเลย นมเท่าหัวพวกเอ็งเดินเกี่ยวผมไป เกี่ยวผมมา จนผม

ชนลุกขึ้น

ปานเทพ : ขนาดนั้นเลยหรือ แล้วเป็นยังไงต่อ

เพียว : ก็เป็นเหมือนมันนั่นแหละ (ชี้มือไปทางโต๋น)

ปานเทพ : เป็นยังไงหรือ

เพียว : ก็ฝันไง

ปานเทพ : พวกมึงฝัน พวกมึงเนียไม่ได้เรื่องเลย ฟังเรื่องของกูดีกว่า เมื่อวานพวกเราสามคน

ไปนั่งกินเหล้ากัน พวกมึง 2 คน เมาแล้วเรียบบร้อย กูเลยแอบขึ้นบ้านไอ้เพียว ไปหาเมียมันบนห้อง

โต๋น : เมียพี่เพียว

ปานเทพ : แต่ว่าสาวแพนเนียชาติสมีจริง ๆ อะ

โต๋น : ชาติสมีจริงหรือ

ปานเทพ : ก็ดูหน้ากูซิ ทั้งชวนคอ ชวนหน้า เต็มไปหมดเลยเนีย

โต๋น : ผลเหมือนของจริงเลย

ปานเทพ : ก็ของจริงนะสิ

เพียว : พี่ฝันหรือเปล่า

ปานเทพ : เปล่า เรื่องจริง กูเอาเมียมึงจริง ๆ

เพียว : ไอ้ปานเทพ มึงแอบเอาเมียกูหรือ

แล้วเพียวก็ไล่ตะปานเทพออกไป

15) เรื่อง “ทนายสีกางเกงใน”

เริ่มจากลูกศิษย์ ทั้ง 2 เดินไถ่ถามอาจารย์ผู้มีญาณทิพย์

ลูกศิษย์คนแรก เริ่มถามอาจารย์ว่า “อาจารย์มีญาณทิพย์ถึงขั้นไหนแล้ว”

อาจารย์ตอบบอกว่า “ขั้น 7”

ลูกศิษย์คนแรก ทำท่านึก พร้อมถามต่อไปว่า “ขั้น 7 มันเป็นอย่างงั้นหรือ”

อาจารย์ก็อธิบายต่อ “เวลาที่เราเข้ามาแล้วสงบมันก็เหมือนเราอยู่บนสวรรค์ขั้น 7 เลยละ”
ทำให้ลูกศิษย์ทั้ง 2 คน ทั้งในความสามารถของอาจารย์ อาจารย์จึงได้ไม้ต่อไปว่า นอกจากตัวเองจะมี
ญาณทิพย์แล้วก็มีตาทิพย์อีกด้วย ทำให้ลูกศิษย์ทั้งสองยกย่องเป็นอย่างมาก

ลูกศิษย์คนแรกเลยบอกว่า อยากขอพิสูจน์จากหนอยว่าจะเป็นเรื่องจริงหรือเปล่า ทำให้อาจารย์
ถามกลับว่าจะให้พิสูจน์อย่างไร

ลูกศิษย์คนที่สอง เลยพูดมาว่า ถ้าอาจารย์มีตาทิพย์จริง จั๊นลองทายสิว่า “ผมใส่กางเกงในสี
อะไร”

อาจารย์ ึ่งไปสักพัก แล้วตอบอย่างทันควัน ว่า “สีแดง”

ลูกศิษย์คนที่สองหันไปป้องปากกับคนแรก พร้อมบอกว่า “อาจารย์รู้ได้ยังไงวะ” ทำให้ลูก
ศิษย์คนแรก ย้อนถามว่า “จั๊นผมใส่สีอะไร”

อาจารย์ ก็ตอบทันทีว่า “ของมีงใส่สีเขียวขี้ม้า” คำตอบนั้นถูกต้อง แต่ลูกศิษย์บอกว่าไม่เชื่อ
อาจารย์หรอกเพราะว่า อาจารย์ก็รู้ว่าผมตากกางเกงในสีเขียวขี้ม้าไว้หน้าบ้าน อาจารย์ก็ต้องเห็น

ลูกศิษย์คนแรก บอกว่า อยากพิสูจน์อาจารย์อีกอย่างหนึ่ง หากว่าอาจารย์ทายถูก จะขอ
คารวะอาจารย์เป็นสุดยอดตาทิพย์เลย พร้อมกับทำทนายอาจารย์ให้ทนายกางเกงในผู้หญิงให้ถูก ว่า
กางเกงในสีอะไรถึงจะยอมรับอาจารย์

อาจารย์ยอมรับคำท้าทันที ในขณะที่นั้นก็มีหญิงสาว 3 คน เดินผ่านมาพอดี จึงเริ่มให้อาจารย์
ทายว่าทั้ง 3 ใส่กางเกงในสีอะไร

ลูกศิษย์และอาจารย์ได้ยืนขวางทางหญิงสาว ทั้ง 3 คน

หญิงสาวคนแรก ถามว่า “พี่ปานเทพ มาขวางทางพวกเราทำไม” “ลูกศิษย์คนแรกจึงเริ่มเล่า
ให้ทุกคนฟังว่า อาจารย์ตัวเองมีตาทิพย์ เลยอยากพิสูจน์ดูว่า มีจริงไหม หญิงสาวคนแรกเลยถามว่า
“จะพิสูจน์ยังไง” ลูกศิษย์คนแรกเลยบอกว่า “โดยการพิสูจน์กับพวกเธอทั้ง 3 คน ว่าพวกเธอใส่
กางเกงในสีอะไร”

หญิงสาวต่อว่าลูกศิษย์คนแรกกว่า ทะลึ่ง ลามก จกเปรต ทำให้ลูกศิษย์คนแรกต่อลองว่า ให้ค่า
ทนายครั้งละ 100 บาท ทำให้หญิงสาวทั้ง 3 คนยอมแต่โดยดี

หลังจากตกลงกันแล้วนั้น ลูกศิษย์คนแรกก็หันไปหาอาจารย์พร้อมบอกว่า “ถ้าอาจารย์ตาย ถูก เขาจะจ่ายเงินให้กับสาว ๆ เอง แต่ถ้าตายไม่ถูก อาจารย์จะต้องจ่ายให้สาว ๆ เองเช่นกัน” อาจารย์ก็รับปากทันที พร้อมกับเริ่มทายคนแรก

ลูกศิษย์คนแรกถามว่า “สาวแพนใส่กางเกงในสีอะไร” อาจารย์ก็เริ่มหลับตาพร้อมตั้งจิต แล้วบอกว่าใส่กางเกงใน “สีชมพู” คำตอบนั้นทำให้สาวแพน ตกใจอย่างมาก พร้อมกับตอบที่ปานเทพว่า “ใช่แล้วค่ะ” ทำให้ลูกศิษย์คนแรกเสียเงินให้กับสาวแพน อย่างอารมณ์เสียไม่น้อย

คนต่อไป “สาวรัฐจวนใส่กางเกงในสีอะไร” อาจารย์ก็ทำเหมือนเดิม และตอบอย่างรวดเร็วว่า “สีแดง” สาวแพนก็ตกใจไม่ใช่น้อย เพราะคำตอบนั้นถูกต้อง พร้อมกับทำให้ลูกศิษย์คนแรกเสียเงินให้กับสาวรัฐจวนอีก 100 บาท

พร้อมกับทำทายอาจารย์ของตัวเองว่า “เอาอย่างนี้ละ คนสุดท้าย ถ้าอาจารย์ตายถูกจะยอม กราบหว่างขาของอาจารย์เลย” อาจารย์ก็รับคำทำ ลูกศิษย์คนแรกก็เริ่มถามอาจารย์ว่า “สาวบัวผันใส่ กางเกงในสีอะไร” อาจารย์ก็เริ่มหลับตาและตั้งจิตอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ อาจารย์เริ่มไม่มั่นใจ และเอ่ยเบา ๆ ว่า “ครั้งนี้ ทำไม่มีควันทมหอกอะไรใดๆ เป็นอู้ๆ ปกคุม” พร้อมทายสีออกมาว่าเป็น “สีเทา”

สาวบัวผัน ยิ้มร่าและเดินมาหาอาจารย์ พร้อมบอกว่า “ไม่ถูกต้อง และจ่ายเงินมาเลยจ้า” อาจารย์ยอมจ่ายเงินให้กับสาวบัวผันแต่โดยดี ลูกศิษย์คนแรกก็บอกว่า จั้นอาจารย์ทายอีก ๆ ทำให้ อาจารย์ตั้งจิตใหม่อีกรอบ หลับตา และเริ่มทายอีกครั้ง

อาจารย์ก็เริ่มพริ้มพริ้ว ๆ อีกรอบว่า “มันมีสีแดง สีชมพู อมชมพูนิด ๆ เป็นซ้ำ ๆ” และเอ่ย ทายออกมาอีกครั้งเป็น “สีน้ำตาล”

สาวบัวผัน ก็ส่ายหัวเล็กน้อยพร้อมกับก้มมือและบอกว่า “ไม่ใช่ค่ะคุณหมอ จ่ายมาเดี๋ยวนี้ เลย” อาจารย์ก็ต้องจ่ายด้วยความจำใจอีกรอบ พร้อมกับเสียดรเบาจากลูกศิษย์คนแรกว่า “อาจารย์ อายายอมแพ้นะ มันจะเสียชื่อตาพิณนะ”

จากนั้น อาจารย์ก็ทายต่ออีกหลายต่อหลายครั้ง แต่ก็ไม่ถูกต้อง ทำให้เสียเงินไปอีกหลายร้อย จนนทำให้อาจารย์อารมณ์เสียอย่างมาก บอกว่าตนเองทายทุกสีแล้วก็ยังไม่ถูก บอกว่าสาวบัวผันนั้น โทก

สาวบัวผันบอกว่าตนเองไม่ได้โทก เถียงกันไปมาระหว่างอาจารย์กับสาวบัวผันสักครู่ พร้อมกับบอกว่า อาจารย์ไม่มีทายถูกทั้งชาตินี้และชาติหน้าอย่างแน่นอน จึงทำให้อาจารย์ย้อนถามอย่าง สงสัยว่า “ทำไปถึงทายไม่ถูก”

สาวบัวผัน ก็ตอบอาจารย์อย่างมั่นใจว่า “ที่อาจารย์ทายไม่ถูก ก็เพราะว่า ฉันไม่ได้ใส่ กางเกงใน” พร้อมกับเปิดผ้าถุงให้ดูเป็นการยืนยันว่าตนไม่ได้ใส่จริง ๆ

ทุกคนมุ่งเข้าไปดู แล้วพูดพร้อมกันว่า “โอ้โห ไม่ได้ใส่จริง ๆ”

16) เรื่อง “หวานแท้ได้หอย”

มีชาย 2 คน กำลังนั่งดื่มเหล้ากัน

ปานเทพ : เป็นยังไง ะ

อาจารย์ : มึนรู้ใจกูจริง ะ

ปานเทพ : อาจารย์มีแต่เหล้า ไม่มีกับแกล้มหรือ ลูกสาวอาจารย์ตั้ง 2-3 คน

อาจารย์ : ทำไมมึงจะเอาลูกสาวมาทำกับแกล้มเหล้าหรือ

ปานเทพ : ไม่ใช่อย่างนั้น หมายความว่า ให้ลูกสาวนะช่วยไปหากับแกล้มมาให้กินหน่อย

อาจารย์ : ได้สิ แล้วมึงอยากกินอะไร

ปานเทพ : ก็อยากกินปลา

อาจารย์ : ปลา ได้เลย

จากนั้นชายมีอายุจึงได้ตะโกนเรียกลูกสาวทั้ง 3 คน

อาจารย์ : ลูก ะ ลูก ะ

แพน : โอ๊ย พ่อ ลูกคนไหน

อาจารย์ : พวกมึงทั้ง 3 คนนั่นแหละมานี่

ลูกสาวทั้ง 3 คน เดินไปหาพ่อ

บ๊วย : พ่อเรียกพวกฉันมาทำไม

ปานเทพ : เอามาให้ฉันเลือกคู่ใช่ไหม

อาจารย์ : เอ็งนั่งลงเลย (ดึงปานเทพให้นั่งลง) ลูก ะ เดี่ยวช่วยกันไปหาปลามาให้พ่อทำ

กับแกล้มด้วยนะ

ลูกสาวทั้ง 3 คน ตกใจ อุทานพร้อมกัน : ห๊ะ หาปลา

บ๊วย : พ่อ พวกฉันเป็นผู้หญิงนะ จะให้ไปจับปลาไม่เอาด้วยหรือ

อาจารย์ : โอ๊ย กูก็ไม่ได้บอกให้พวกมึงจับปลา มึงก็ไปซื้อที่ตลาดกันสิ

แพน : โอ๊ย พ่อ เวลานี้ตลาดวายหมดแล้ว จะไปซื้อที่ไหน

อาจารย์ : โอ๊ย ก็ออกไปที่ทุ่งนาสิ เขาไปหวานแท้กัน มึงก็ไปขอซื้อคนละตัวสองตัวมันก็ได้

แล้ว

ลูกสาวทั้ง 3 พากันยืนร้องโอดโอย ชายผู้เป็นพ่อเลยตะโกนไล่ : ก็รีบพากันไปสิ ไข่ยากใช้เย็น

ณ ริมคลอง มีชายฉกรรจ์กำลังจะลงหาปลา 3 สาว เดินมาเห็นจึงตะโกนถาม

แพน : พี่ ะ ได้ปลาหรือยัง

ชายหนุ่ม : ยังเลย

แพน : ถ้าอย่างนั้น ได้ปลาแล้ว พวกฉันขอซื้อหน่อยได้ไหม

ชายหนุ่ม : ได้สิ ะ

3 สาวดีใจ รีบวิ่งไปที่ทำน้ำ เพื่อรอชายหนุ่มหาลปลา โดยการนั่งยอง ๆ อยู่ริมทำน้ำ
แพน : พี่เป็นยังไง ได้ปลาบ้างหรือเปล่า

ชายหนุ่ม : บวู้ บวู้

3 สาว เข้าใจว่าได้ปลาเยอะ เลยเชียร์ให้ดำลงไปจับปลาอีก

แพน : เป็นยังไงพี่ ได้ปลาไหม

ชายหนุ่ม : บวู้ บวู้

แพนแปลกใจ เลยหันมาทางพี่สาวทั้ง 2 น เห็นที่นั่งไม่ระวัง เลยรีบเรียกให้ลุกขึ้นยืน แล้วหัน
ไปถามชายหนุ่ม

แพน : พี่ ตกลงได้ปลาไหม

ชายหนุ่ม : ไม่ได้ ได้แต่หอย

บัวผัน : หอยอะไรล่ะพี่

ชายหนุ่ม : หอยกะจี่รี่

แพนเข้าใจความหมาย เลยโกรธ แล้วรีบชวนพี่สาวทั้ง 2 คนกลับ

บัวผัน : แพนจะไปไหน เรายังไม่ได้ปลากับหอยกะจี่รี่ไปให้พ่อเลย

แพน : โอ๊ย พี่รู้หรือเปล่า ที่เขาบอกว่า บวู้ ๆ อะ เพราะเค้าเห็นของพี่ 2 คน แล้ว บวู้ บวู้

แบบนี้

แล้วที่บอกว่าหอยกะจี่รี่ พี่ก็ลองผวนดูซิ

พี่สาวทั้ง 2 คน ลองผวนคำดูแล้วก็ร้องกรี๊ด แล้วหันไปต่อว่าชายหนุ่ม : พี่ว่าของฉันทเล็กหรือ
ถึงพวกฉันทเล็ก แต่ก็อ่อยแซบ

17) เรื่อง “แพ้แอลกอฮอล์”

3 สาว กำลังร้องเพลง เต็มรา อัดคลิปลงมีสื่อ กันอย่างสนุกสนาน ชายหนุ่มก็เดินเข้ามาถาม

เพียว : หยุด ๆ พวกเธอมาก็ ๆ กึก ๆ อะไรกันอยู่นะ

บัวผัน : อะไรนี่ยพี่เพียว ฉันทกำลังอัดคลิปกับเพื่อนอยู่

เพียว : อัดคลิป อัดไปให้ผู้ชายดูหรือ

บัวผัน : ใช่ ฉันทจะอัดให้ใครดูมันก็เรื่องของฉันท

เพียว : ที่เวลาที่อัดคลิปเธอ เธอก็พูดอย่างโน้นอย่างนี้ ทำสะตืดสะตั่ง พูดอย่างนั้นอย่างนี้

บัวผัน : พี่เพียว ก็พี่มันทะเล้ง ลามก สกปรกที่สุดเลย ฉันทไม่ยอมอัดกับพี่

เพียว : พี่อัดคลิปเมียตัวเองไว้ดู พี่ผิดตรงไหน หรือเธอจะให้พี่ดูเมียคนอื่น พี่ไม่ยอมดูหรือ

แบบนี้ก็เล็กเกินไป อันนี้ก็ใหญ่เกินไป (หันไปมองหน้าอกของเพื่อนภรรยาทั้ง 2 คน)

บัวผัน : พี่เพียว ต่อหน้ายังเจ้าชู้แบบนี้ แล้วลับหลังจะเหลื่ออะไรล่ะ

เพ็ญ : มันก็เป็นเรื่องธรรมชาติของลูกผู้ชาย

บัวผัน : ธรรมชาติใช่ไหม ฉันก็จะทำธรรมชาติแบบฉันบ้าง

เพ็ญ : ธรรมชาติแบบนี้ทำยังไง

บัวผัน : ทำแบบพี่ไง

เพ็ญ : ทำแบบพี่ แบบที่พี่พาเด็กเสิร์ฟไปเข้าโรงแรมนะหรือ

บัวผัน : พี่เพ็ญ ไอ้เลว ไอ้สารเลว ยืนมองทำไมละ ช่วยกันตีสี ตีให้มันตายไปเลย (บัวผันหันไปบอกเพื่อนสาวทั้ง 2 คนให้ช่วยกันตีเพ็ญ) ตีไปนะ เดี่ยวพี่มา

2 สาวกำลังช่วยกันตีสามีของบัวผัน

รัญจวน : แพนมันจะตีหรือ

แพน : พี่บัวผันเขาสั่งไว้ก็ตีไปเถอะ

บัวผันได้เดินไปเรื่อย ๆ จนเจอกับปานเทพที่กำลังนั่งดื่มเหล้าอยู่คนเดียว บัวผันจึงเดินเข้าไป แล้วหยิบแก้วของปานเทพขึ้นมาดื่ม

ปานเทพ : บัวผันนั่นมันเหล้า เหล้าพินะนั่น

บัวผัน : เหมาก็ เมา

ปานเทพ : นี่มันเหล้าพินะ

บัวผัน : ก็ช่าง ฉันจะกิน เมาอย่างพุดมาก คนยิ่งหงุดหงิดอยู่

ปานเทพ : นั่นเหล้ามันนะ ไม่ใช่ น้ำเปล่า จะได้กินเอา ๆ

บัวผัน : พี่ปานเทพ (เรียกแล้วก็ร้องไห้)

ปานเทพ : มีอะไรละ ทำไมร้องไห้

บัวผัน : ผู้ชายทำไมมันเจ้าชู้ทุกคนเลย

ปานเทพ : มันก็ไม่ได้เจ้าชู้ทุกคนหรอกบัวผัน

บัวผัน : จะไม่เจ้าชู้ได้ยังไง ก็พี่เพ็ญนะมันสารภาพมาแล้ว

ปานเทพ : มันสารภาพอะไรกับเธอ

บัวผัน : สารภาพว่ามันพาเด็กเสิร์ฟไปมีอะไรกันที่โรงแรม

ปานเทพ : พาเด็กเสิร์ฟไปเข้าโรงแรม แล้วมันซื้ออะไรละ

บัวผัน : จำไม่ได้ เมาก่อน เดี่ยวจะบอกให้ เมา

ปานเทพ : พาเด็กเสิร์ฟไปโรงแรม มันใช่คนเดียวกับกูไหมเนี่ย

บัวผัน : ห๊ะ อะไรนะ

ปานเทพ : ไม่มีอะไร พี่คิดเล่น ๆ เฉย ๆ ไม่มีอะไร

บัวผัน : พี่ปานเทพ พี่คิดว่าฉันสวยไหม ฉันไม่ตีตรงไหน พี่ช่วยดูหน่อยสิ

ปานเทพ : พี่ดูแล้วมันก็ดีอยู่นะ

บัวผัน : แล้วฉันน่าจะอดหรือเปล่า

ปานเทพ : น่าอด

บัวผัน : แล้วฉันน่าจะหอมไหม

ปานเทพ : น่าหอม

บัวผัน : แล้วฉันน่าจะลูปไล่ไหม

ปานเทพ : น่าลูปไล่

บัวผัน : แล้วทำไมพี่เพียวถึงไปมีอะไรกับเด็กเสิร์ฟล่ะ

บัวผันร้องไห้ บ่น แล้วก็เผลอลับฟุบไปบนโต๊ะ

ปานเทพ : ไอ้เพียวนะไอ้เพียว มีของดีขนาดนี้ มึงยังไปมีอะไรกับเด็กเสิร์ฟได้

วันรุ่งขึ้น 2 สาว ยังเด่นอึดคิลปลงมือถืออยู่ที่เดิม

รัญจวน : แพนหยุดเถอะ มันไม่สนุกเลย ไม่มีพี่บัวผัน ไม่รู้พี่หายไปไหนทั้งวันเลย

แพน : จริงด้วย ตั้งแต่เช้าฉันก็ยังไม่เห็นเลย ปกติเค้าจะต้องมาหาพวกเราแล้ว

รัญจวน : เออ ก็นั่นนะสิ

แพน : ไปไหนของเขานะ

ขณะนั้นบัวผันกำลังเดินมาหา 2 สาว

แพน : พี่บัวผันตายยากจริง ๆ

รัญจวน : ค่อย ๆ นะ พี่เป็นอะไรมาหรือ

บัวผัน : สงสัยจะแพ้แอลกอฮอล์

2 สาว งง พุดพร้อมกัน ห๊ะ แพ้แอลกอฮอล์ มีด้วยหรือพี่

รัญจวน : แล้วมันเป็นยังไง เล่าให้ฟังหน่อย

บัวผัน : ก็เมื่อคืนพี่ไปกินเหล้ากับพี่ปานเทพมา แล้วพี่ก็เมา พอตื่นเข้ามา มันก็บวม

แพน : บวม อะไรบวมอะพี่

บัวผัน : ก็ตรงนั้นแหละ

รัญจวน : ตรงไหนล่ะ

บัวผัน : ตรงนี้ไง (ชี้ไปที่หว่างขา)

2 สาว ตกใจ พุดพร้อมกัน ห๊ะ ตรงนั้นบวมหรือ

บัวผัน : ใช่ พี่ก็เลยจะเตือนว่า อย่าไปกินเหล้ากับพี่ปานเทพเด็ดขาดไม่รู้เหล้ายี่ห้ออะไร กิน

แล้วตื่นมา จิมิบวม

18) เรื่อง “คดีสลักคู่”

ระหว่างที่ดอกสร้อยกำลังอาบน้ำอยู่นั้นก็ได้ยินเสียงคนพูดอยู่หลังห้องน้ำว่า “เพื่อนๆเรามีคลิปเด็ดๆเดียวเราส่งให้นายดู” ดอกสร้อยได้ยินก็รีบใส่เสื้อผ้าแล้วรีบวิ่งมาบอกพี่แพนซึ่งเป็นพี่สาวว่า พี่แพนมีคนแอบดูดอกสร้อยอาบน้ำ ถ่ายคลิปดอกสร้อยไปด้วย พี่แพนได้ยินก็ตกใจรีบโทรแจ้งตำรวจมาที่บ้าน พอตำรวจมาถึงก็สอบถามดอกสร้อยว่าสงสัยใครบ้าง ดอกสร้อยตอบไปว่าสงสัยพี่ไต้นกับพี่เพียว เพราะพี่ไต้นกับพี่เพียวชอบทำตลกขบขันล้อเล่นใส่ดอกสร้อย ตำรวจเลยเรียกตัวพี่ไต้นกับพี่เพียวมาสอบถาม พอทั้งสองคนมาถึงพร้อมกับภรรยา ตำรวจเลยขอตรวจโทรศัพท์ของทั้งสองเพื่อหาหลักฐาน พอตำรวจดูโทรศัพท์ก็ตกใจ แพนซึ่งเป็นพี่สาวของสร้อยก็ไปดูว่าคุณตำรวจตกใจอะไร พี่แพนได้ดูก็ตกใจเช่นกันเลยตะโกนออกไปว่า เจอคลิปพี่เพียวกับภรรยาของพี่ไต้นมีอะไรกันที่ก๊อไฟ แล้วก็เจอคลิป พี่ไต้นกับภรรยาพี่เพียวมีอะไรกันที่ปากกล้วย พอทั้งสองฝ่ายได้ยินก็ทะเลาะกันใหญ่โต นายปานเทพซึ่งเป็นพี่มาแฉนั้นได้ยินเสียงทะเลาะกันเสียงดังเลยเข้ามาถามว่ามีอะไรกัน ดอกสร้อยเลยเล่าเรื่องว่ามีคนแอบถ่ายตัวเองให้นายปานเทพฟัง ตำรวจก็เลยขอตรวจดูโทรศัพท์นายปานเทพบ้างตำรวจดูไปเรื่อยๆแพนซึ่งดูคลิปอยู่กับตำรวจก็ไปสะดุดตากับคลิปคลิปหนึ่งเลยทักท้วงขึ้นว่า นี่มันต้นมะพร้าวหลังห้องน้ำบ้านแพนกับดอกสร้อยนี่พี่ปานเทพถ่ายวิดีโอทำไม นายปานเทพเลยอธิบายว่า พี่มาขอเลขกับต้นมะพร้าวหลังห้องน้ำบ้านแพนกับดอกสร้อย ดอกสร้อยเลยพูดขึ้นว่าฉันสงสัยที่ได้ยินก็เป็นพี่ปานเทพแหละสิ แล้วที่พูดว่า มีคลิปเด็ดๆเดียวส่งให้เพื่อนดูมันคืออะไร นายปานเทพเลยอธิบายต่ออีกว่า ก็คลิปต้นมะพร้าวนี้แหละจะถ่ายส่งให้เพื่อนมันช่วยดูว่าเป็นเลขอะไร พอดอกสร้อยได้ฟังก็เลยเข้าใจว่าไม่ได้มีคนแอบถ่ายแบบที่ตัวเองคิดพอทุกอย่างเคลียจนจบสรุปเป็นเรื่องเข้าใจผิด ตำรวจเลยบอกแพนกับดอกสร้อยอีกว่า ต่อไปจะแจ้งความคิดให้มันตีก่อนจะแจ้ง เดี่ยวจะโดนข้อหาแจ้งความเท็จ ทั้งสองคนก็รับปากว่าที่หลังจะแจ้งความจะคิดให้มันตี ๆ กว่านี้

19) เรื่อง “นิกว่าเมีย”

มีสามี-ภรรยา คู่หนึ่ง ชื่อว่า อ้ายหมื่น และบัวผัน อยู่มาวันหนึ่งบัวผันได้ไปเที่ยวที่ตลาดกับพี่อ๊อน โดยที่สามีไม่พอใจ แล้ววันนั้นน้องสาวของบัวผัน ได้มาหาพี่สาวที่บ้าน แต่ไม่มีคนอยู่บ้าน ส่วนอ้ายหมื่น ซึ่งเป็นพี่ชาย ได้ไปกินเหล้ากับเพื่อน ๆ พอตอนดึกได้กลับบ้านมา เห็นคนนอนอยู่ที่เตียงนอน ก็นิกว่าเป็นบัวผัน เมียของตน ก็เลยได้น้องสาวของบัวผัน เป็นเมียอีกคน เพราะ “นิกว่าเมีย” ตนเอง

20) เรื่อง “12 นิ้ว 4 คน”

พี่บัวผันกับแพนซิมอเตอร์ไซด์ไปหาหน่องจ๊กกิมซึ่งเป็นน้องของพี่บัวผันที่กำลังเสียใจ ว่าหน่องโดนบังคับให้แต่งงานตามพินัยกรรมที่พ่อแม่ทำไว้ ไม่งั้นไม่ยกสมบัติให้ พอไปถึงจ๊กกิมนั่งเสียใจกับแพนสาวอยู่ ทุกคนก็นั่งคุยปรึกษากันเพราะจ๊กกิมไม่ยอมแต่งงานเนื่องจากมีแพนเป็นผู้หญิงแล้ว จึง

หาวิธีการรับมือ พี่บัวผันจึงบอกถึงเงื่อนไขในพินัยกรรม คือถ้าผู้ชายไม่มาสู่ขอก็ให้เป็นโมฆะ กับถ้าผู้ชายทำให้จ๊กกิมมีความสุขไม่ได้ก็เป็นโมฆะ ยังไม่ทันได้ปรึกษากัน ฝ่ายชายก็มาสู่ขอ และเมื่อจะสวมแหวนให้จ๊กกิมพี่บัวผันก็รีบพูดถึงข้อตกลงในพินัยกรรมที่ว่า เดี่ยวก่อน ถ้าเกิดว่าทำให้น้องจ๊กกิมมีความสุขไม่ได้ก็เป็นโมฆะ ฝ่ายชายก็รีบตอบว่าตนจะทำให้มีความสุขไม่ได้ได้อย่างไร แพนจึงบอกว่าน้องจ๊กกิมอยากได้ห้องสักร้อย จะให้ได้รับเปล่า ฝ่ายชายบอกจะพันห้องหมื่นห้องก็สร้างให้ได้ แพนถามต่อว่า น้องจ๊กกิมชอบกินเห็ดเผาะจะหาเห็ดเผาะให้น้องกินได้ทุกวันหรือไม่ ฝ่ายชายก็บอกว่าไม่มีปัญหาจะทำโรงเพาะเห็ดให้เป็นฟาร์มเลย แพนจึงคิดคำถามต่อ ข้อสุดท้ายเลยข้อนี้สำคัญที่สุด เพราะว่าการที่ผู้ชายจะมีความสุขผู้หญิงได้ คุณรู้หรือเปล่าสิ่งสำคัญเลยก็คือ คุณจะต้องมีอวัยวะเพศยาว 12 นิ้ว พรรคพวกฝ่ายชายก็เถียงว่า คนในโลกนี้ไม่มีใครหรือมีอวัยวะเพศยาว 12 นิ้ว สาวแพนยังบอกต่อว่าถ้าไม่ถึง 12 นิ้ว ก็ถือว่าเป็นโมฆะนั่นแหละๆ ฝ่ายชายจึงบอกว่าคิดออกแล้ว เขาจะไปตัดออกสักครึ่งหนึ่งก็จะยาว 12 นิ้วพอดี สาว ๆ ได้ยินก็ตกใจ แพนจ๊กกิมนั่งคุยกับจ๊กกิมว่าในพินัยกรรมเปลี่ยนเป็นสองคนได้มั๊ย จ๊กกิมบอกว่าไม่ได้บอกไว้คงไม่มีปัญหา จันเราก็ไปกันสองคนเลยพร้อมดีใจพอพี่บัวผันได้ยินก็รีบบอกว่าไม่ได้ ถ้าไม่ให้มีปัญหาก็ต้องไปทั้ง 4 คนเลย โอเค 4 คนเลยก็ได้ ทุกคนก็ดีใจร้องเฮ้

21) เรื่อง “สากทองคำ”

ณ บ้านหลังหนึ่งซึ่งมีสมาชิกด้วยกันสามคน พ่อและลูกสาวอีกสามคน....

พ่อ : นี่คือทรัพย์สินที่พ่อเก็บสะสมมาให้พวกเธอทั้งสามคน พ่อแก่แล้วไม่รู้ว่าจะตายวันไหน

ลูก : โอ๊ยพ่อ ทำไมพูดแบบนั้น พ่อออกจะแข็งแรง

พ่อ : คนเรามันไม่แน่นอน ดูอย่างแม่เอ็งสิ ตายจากพ่อไปตั้งแต่พวกเอ็งยังเด็ก แต่ว่าก็ยังมีดีที่แม่ทิ้งสมบัติไว้ให้ชิ้นสำคัญเลย....นี่ สากทองคำแท้ทั้งแท่ง

ลูก : โอ้โห...พ่อได้มาจากที่ไหนหรือ

พ่อ : ก็แม่พวกเอ็งไปค้าส้มตำบันลือโลกได้ที่ 1 เขาเลยมอบสากทองคำนี้ให้

ลูก : แล้วพ่อรู้ได้ยังไงว่านี่คือทองแท้ทั้งแท่งไม่ได้ขุขมา

พ่อ : เขาบอกมา

ลูก : ใครบอกหรือ?

พ่อ : กกด

ลูก : เฮ้ย!

พ่อ : ช่างมันเถอะ คณะกรรมการอะไรก็ช่างมันเถอะ จำไว้นะ...สากทองคำนี้จะช่วยชีวิตพวกเธอสุขสบายไปตลอดชาติ

ลูก : โห้ ๆ

ในคืนนั้น ในขณะที่ลูกสาวทั้งสามคนกำลังพูดคุยและเล่นกันอยู่ในห้อง....

ลูกคนที่หนึ่ง : พ่อกับแม่เราได้ตีจริง ๆ มีมรดกไว้ให้เราด้วย

ลูกคนที่สอง : แต่ถ้ามีโจรมาปล้นเราคงจะแย่นะ

ลูกคนที่สาม : อีนี่ปากเสีย เดียวกุดบปากเลย....พูดอะไรไม่เป็นมงคลเลย

กลางดึกคืนนั้นหลังจากที่สามสาวคุยกันอย่างเพลิดเพลิดก็มีโจรเข้ามาที่บ้านจริง ๆ ซึ่งโจรนั้นก็มาด้วยกันสามคน....

ลูกสาวคนที่หนึ่ง : เสียอะไรนะ

ลูกสาวคนที่สาม : หรือว่าจะเป็นโจร

โจรได้จัดประตูเข้าไปในห้องของสามสาวซึ่งกำลังร้องและส่งเสียงด้วยความตกใจ....

โจร : อย่าขยับทรัพย์สินเงินทองมีเท่าไรเอามาให้หมด

สามสาว : ไม่มี ๆ

โจรคนที่หนึ่ง : พวกเอ็งสองคนไปค้นให้หมด อย่าโกหกฉันทนะ ถ้าโกหกฉันทจะฆ่าให้ตาย

โจรอีกสองคน : ไปหาหมดแล้วไม่มี

โจรคนที่หนึ่ง : ไม่มีเหรอ สงสัยแก้วแหวนเงินทองมันต้องซ่อนเอาไว้ในตัว พวกเราจับสาว ๆ แก้วผ้าให้หมด

หลังจากที่เรื่องสงบลงลูกสาวทั้งสามคนก็ไปหาพ่อและเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้พ่อฟัง เมื่อพ่อได้ฟังลูกสาวทั้งสามคนพูดให้ฟังก็ตกใจกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก...

พ่อ : หมดกัน ทรัพย์สินเงินทองที่พ่อสะสมไว้ให้พวกเธอ โจรมันปล้นไปหมดเลย

ลูก : โอ้ยพ่อ...ก็ยังไม่หมดหรอก

พ่อ : ถ้ายังไม่หมดแล้วมันจะเหลืออะไรล่ะ

ลูก : ก็ยังมีเหลืออยู่นะ

พ่อ : อะไรล่ะ

ลูกคนที่หนึ่ง : นี่ไงพ่อ....

พ่อ : โจรมันค้นจนถึงกางเกงใน กางเกงในเอาไปซ่อนไว้ตรงไหน?

ลูกคนที่สอง : พ่อ ดูนี่สิของฉันทเยอะกว่ามันอีก

พ่อ : สร้อย เอาไปซ่อนไว้ตรงไหน โจรมันก็ค้นทั้งเนื้อทั้งตัว

ลูกคนที่สอง : ที่เดียวกันไง หนูเก่งไหมพ่อ เยอะกว่า...

พ่อ : แต่ว่าพ่อเสียตายที่สุด คือซากทองคำที่แม่พวกเธอหวงแหวนมันปล้นไปแล้ว ไม่เหลือแล้ว

ลูกคนที่สาม : อยู่ที่นี่ อยู่ที่นี่

พ่อ : เอาไปซ่อนไว้ตรงไหนลูก?

ลูกคนที่สาม : ที่เดียวกันนั่นแหละจ๊ะพ่อ

พ่อ : มันทำไมเปียกอย่างนั้นละ...เสียดาย ๆ เสียดายจริง ๆ

ลูก : เสียดายอะไรพ่อ

พ่อ : ถ้าแม่พวกเอ็งยังอยู่ ตู้อย่างไรก็ได้.....

22) เรื่อง “ช่างแอร์ในโรงพยาบาล”

ยามเช้ารัฐจวนและแฟนหนุ่มพากันเดินตามถนนพร้อมกับพูดคุยกันอย่างกระตือรือร้น
 “วันนี้พี่จะพาจวนไปไหนหรือ” “พี่จะพาจวนไปดูหนัง ว่าแต่จวนอยากจะทำเรื่องอะไร
 ละ” “จวนอยากดูหนังเรื่องเนื้อ 2 ชิ้น” แฟนหนุ่มทำหน้างงพร้อมพูดขึ้นว่า “อะไรคือเนื้อ 2 ชิ้น”
 “เอ้า ก็ไททานิกไง ที่เขาทำแบบนี้” รัฐจวนตอบพร้อมกับทำท่าทางแขนออกแบบหนึ่ง “ที่เขาทำแบบ
 นี้หรือ” แฟนหนุ่มกางแขนตามอยู่ด้านหลังของรัฐจวน รัฐจวน : “ใช่ตรงหัวเรือ” “แสดงว่า
 รัฐจวนโรแมนติกนะเนี่ย” “ใช่แล้วจวนชอบแบบนี้” ทั้งคู่ยิ้มอย่างมีความสุข แฟนหนุ่มพูดต่อ “
 เนื้อ 2 ชิ้นตอนนี้พี่มีอยู่ 1 ชิ้น รัฐจวนพี่บอดี้” และมองหาที่ลับตาผู้คนแล้วจึงเดินเข้าไปข้างทาง
 “ตรงนี้เลยหรือพี่” รัฐจวนหันซ้ายหันขวาดูผู้คน “ใช่แล้วตรงนี้แหละ” ทันใดนั้น แฟนหนุ่มร้อง
 โวยวายขึ้นมา “จวนทำไมของพี่มันเป็นสีชมพู” “เอ้า สีชมพูมันก็ได้อยู่แล้ว น่าอร่อย” “อร่อย
 ตรงไหน ก่อนหน้านั้นมันเป็นสีคล้ำๆ” พร้อมกับทำสีหน้าร้องไห้ รัฐจวนจึงเดินเข้าไป “ไหนดูหน่อยสิ”
 “ก็ลองดูสิ” “ใช่จริง ๆ ด้วยถ้อยคำนั้นฉันพาไปหาหมอ เต๋ยวรุตชิบก่อน” รัฐจวนพูดเสร็จก็เข้าไป
 รูดชิบให้แฟนหนุ่ม “อ๊อ อ๊อ นี่มันปีกาจูพี่” แฟนหนุ่มร้องออกมาด้วยความเจ็บ “จั่นค่อยๆรูดลงก่อน”
 “ไม่ต้องแล้วเต๋ยที่รูดเองก็ได้” แฟนหนุ่มกล่าว และทั้งสองก็พากันหาหมอ

ณ โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง “คิว 69 จ้า “ พยาบาลประกาศหมายเลขบัตรคิว สักครู่มีชาย 2 คน
 ใส่เสื้อสีส้มและสีน้ำเงินเดินเข้ามาหาพยาบาล พยาบาลจึงถาม “69 หรือ” “69 ขอครับ” ชายเสื้อ
 ส้มตอบพยาบาล “ไม่ใช่หมายถึงว่าคิวที่ 69 หรือ” “ไม่ใช่ครับ เป็นช่างแอร์ครับ” “หะ ช่างแอร์
 บริษัทเดิม เต็มตาเต็มตื่นไปแล้วรอบก่อนยังไม่เช็คอีกหรือ” พยาบาลตกใจพูดด้วยน้ำเสียงโมโหพร้อม
 ชี้นิ้วไปทางช่างแอร์ “คือว่าหมอใหญ่เขาโทรให้มาซ่อมแอร์ครับ” ช่างแอร์ตอบกลับ พยาบาลไม่เชื่อจึง
 พูดขึ้นมาว่า “จั่นรูดอยู่ตรงนี้แหละขอเช็คให้ดีกว่า” “เช็คดีครับ” ช่างแอร์ตอบพยาบาลอีกครั้ง
 “ไม่ใช่หะสิ่งจริง ๆ” พยาบาลลุกขึ้นสะบัดผมโดนหน้าช่างแอร์และเดินออกไป ช่างแอร์จึงพูดว่า “โดน
 จมูกเลย ไม่มีสาระ” ขณะนั้นช่างแอร์ได้เห็นเสื้อกาวน์และหูฟังหัวใจของหมอ จึงหยิบมาสวมใส่ และ
 พูดกับเพื่อนที่มาด้วยกัน “เป็นไงไอ้เพียวเทห์ไหม” “ลูกพี่นี่ก็จริงๆ” และยังคงพูดขึ้นมาอีกว่า “ไอ้เพียว
 รู้ไหม ความฝันของเด็กฉันอยากเป็นหมอฉันเรียนหมอมา” เพื่อนตอบกลับด้วยใบหน้าที่ยิ้ม
 แย้มว่า “หรือ หมออะไรละพี่” “หมอตอน” “หะ หมอตอน” เพื่อนของเขาทำหน้างงๆ “ใช่ หมู
 เห็ด เปิด ไก่ วัว ควาย ตอนมาหมดแล้ว” “ปาดไธ่ แล้วของตัวเองละ” “อูย! ของตัวเองตอนไม่ได้
 เอาไว้สืบพันธุ์” ทั้งสองพากันยิ้มหัวเราะ และในขณะนั้นก็มี หญิงสาวเดินเข้ามาหน้าเคาน์เตอร์

“สวัสดีค่ะคุณหมอ คิว 69 ค่ะ” “นั่งก่อนครับ” ช่างแอร์ยื่นกล่าว “คุณหมอทำไมไม่นั่งล่ะคะ” “นั่งครับ อาการแบบนี้ ลักษณะแบบนี้ เป็นปอดบวมแน่นอน ต้องตรวจปอด” ช่างแอร์พูดพร้อมกับจะใช้หูฟังหมोजะเข้าไปตรวจหญิงสาว จนกระทั่งเพื่อนของเขาพูดขึ้นมา “ปอดอยู่ทางขวาไม่ได้อยู่ทางซ้ายทางซ้ายมันหัวใจ” “อยู่ทางขวา จังตรวจใหม่” ช่างแอร์พูด “เดี๋ยวนั่งลงก่อนยังไม่ถามคนไข้เลย ชักประวัติก่อนสิ” เพื่อนของเขาพูดขึ้นอีกครั้ง “อ่าวเธอ ชื่ออะไรจ๊ะ” “ชื่อแต่แ้วด์ค่ะ” หญิงสาวตอบกลับช่างแอร์ และทั้งสองก็พูดคุยกันไปมา “ชื่อแต่แ้วด์ มีสามีหรือยังจ๊ะ” “ยังไม่มีค่ะคุณหมอ” “อยากมีหรือเปล่าจ๊ะ” “ยังไม่อยากมีค่ะวันนี้มาหาหมอค่ะไม่ได้มาหาสามี” “ก็นิ่ง เป็นทั้งหมดเป็นทั้งสามีคนเดียวกันเอาไหม” “ไม่เอาแล้วค่ะหมอ” “หมอล้อเล่นเฉย ๆ ไม่สบายเป็นอะไรล่ะ” “รู้สึกปวดหัว เหมือนจะเป็นไข้ไมเกรนเลยค่ะหมอ” “ปวดหัว ไมเกรน ไป ๆ ไปตรวจภายใน” “ปวดหัวต้องตรวจภายในด้วยหรือคะหมอ” แต่แ้วด์ถามช่างแอร์ด้วยความตกใจ “เธอไม่รู้อะไร ปวดหัวเป็นไมเกรนเป็นอันตรายถึงชีวิต ตอนแรกมันปวดที่หัว มันจะวิ้งลงมาที่คอ วิ้งไปหน้าแกซ้าย ไหลไปหน้าอกขวา ถึงสะดือ วิ้งเข้าจิมิ

จิมิตัน วิ้งเข้าสมอง หัวสมองระเบิดตาย” ช่างแอร์อธิบายให้แต่แ้วด์ฟัง “ถ้าจิมิตัน หนูไม่กลัวหรือคะคุณหมอ เพราะว่าที่บ้านหนูมีหัวหมูทะเลงฟัน ไม่กลัวจิมิตันค่ะ จังหนูไปก่อนนะค่ะ” แต่แ้วด์พูดจบก็เดินออกจากหน้าเคาน์เตอร์ไป ในระหว่างนั้นรัฐจวนก็เดินเข้ามานั่งที่เคาน์เตอร์ “สวัสดีค่ะ” “ปอดบวมอีกแล้ว ต้องตรวจปอด” “คุณหมอรับ คนป่วยคือผมครับ” แฟนหนุ่มพูดขึ้น “เป็นคนไข้หรือ แล้วเป็นอะไรมาล่ะ” “คือปีกาจุผมมันเปลี่ยนสีครับ มันไม่เหมือนเดิม” แฟนหนุ่มอธิบายอาการให้ช่างแอร์ฟัง “ปีกาจุคืออะไรล่ะ” ช่างแอร์ถามด้วยความสงสัย “ก็เหมือนของหมอนั่นล่ะครับ” แฟนหนุ่มตอบ “ห่านะเธอ มันเปลี่ยนสี มันเปลี่ยนสีอะไรล่ะ” ช่างแอร์ถามกลับอีกครั้ง “ตอนแรกมันเป็นสีคล้ำๆ แต่ผมรู้สึกเจ็บเมื่อมันกลายเป็นสีชมพูครับ” “สีชมพู เป็นอันตรายนะเนี่ย สีชมพูเนี่ยมันเป็นไวรัสจากต่างดาวเลยนะ ถึงกับตายเลยนะ เชื้อไวรัสจากต่างดาว ทำให้เสียชีวิตทำให้ตายได้เลย” ช่างแอร์พูดบอกแฟนหนุ่มด้วยท่าที่ร้อนใจ “หะ เสียชีวิต” แฟนหนุ่มจึงร้องออกมา “แต่ก่อนหน้าหมอเหมือนมารีไอ้ พอโดนไวรัสจากต่างดาวเข้าไป มันก็เปลี่ยนไป เปลี่ยนมา เปลี่ยนไป เปลี่ยนมา กลายเป็นแบบนี้” เมื่อช่างแอร์พูดจบ แฟนหนุ่มจึงถามช่างแอร์กลับไป “แล้วจะทำยังไงล่ะคุณหมอ” “ไม่ยากเลย ตัดออกเลย” “ตัดเลยหรือ ไม่ได้นะคะหมอ ถ้าตัดไปแล้วฉันจะเอาอะไรใช้งานล่ะ” รัฐจวนพูดขึ้นด้วยความตกใจ “ของผมก็ได้” เพื่อนของช่างแอร์จึงพูดออกมา “อยู่เฉย ๆ เลิกเอาระหว่างตัดออกกับเสียชีวิตเอาแบบไหน” “เอาชีวิตไว้ก่อนสิครับหมอ” “เอาชีวิตกันไปเดี๋ยวหมอพาทตัดตอนนี่เลย” หลังจากที่ทั้งสองคุยกันจบช่างแอร์ก็พาแฟนหนุ่มของรัฐจวนเดินเข้าไปในห้องผ่าตัด ทิ้งให้รัฐจวนนั่งร้องไห้เสียใจอยู่หน้าเคาน์เตอร์คนเดียว

แล้วก็มีคุณหมอเดินมาและเห็นรัฐจวนกำลังนั่งร้องไห้จนเดินเข้าไปถาม “คนไข้เป็นอะไรคะทำไมถึงมานั่งร้องไห้อยู่ตรงนี้ แล้วนี้คุณพยาบาลไปไหน” “พยาบาลอยู่นี่ค่ะ เป็นอะไรมาคะ” เสียง

พยาบาลขานขึ้นมาไกลๆพร้อมกลับกำลังวิ่งเข้ามาถามรณจวน “สามีนูถูกพาไปตัดแล้วค่ะ” “ตัดอะไร” คุณหมอลถามรณจวนด้วยอาการงง ๆ “ก็ไอ้ที่เอาไว้ทำกันนะค่ะ” “เอาไว้ทำกันคืออะไร” พยาบาลและคุณหมอพูดขึ้นด้วยสีหน้าง รัญจวนจึงพูดขึ้นมา “ก็ทำไงคะ” “ทำ ทำ ตัดทำ” พยาบาลและคุณหมอพูดพร้อมกันด้วยความตกใจ พยาบาลจึงถามรณจวนอีกครั้ง “ใครพาไปตัดคะ” “คุณหมอค่ะ” “คุณหมอไหนคะ” “คุณหมอก็ยืนอยู่ตรงนี่ไง” พยาบาลกำลังบอกกับรณจวนว่าคุณหมอก็ยืนอยู่ตรงหน้ารณจวน “คุณหมอที่” รณจวนยังพูดไม่จบทันใดนั้นก็มึนเสียงร้องขึ้นมาทั้งรณจวน พยาบาลและคุณหมอต่างพากันวิ่งไปหน้าห้องผ่าตัด เมื่อไปถึงก็เห็นแฟนหนุ่มใส่เสื้อกับถุงผ้าเข้ามาพร้อมกับในมือถือกางเกงในสีชมพูอยู่ พยาบาลจึงจะเข้าไปดู “คุณพยาบาลไม่ได้ครับ ผมเอาเชือกมัดไว้” แฟนหนุ่มพูดกับพยาบาล คุณหมोजึงถามแฟนหนุ่ม “ทำไมถึงโดนตัดทิ้งแบบนี้ ที่ว่าต้องตัดทิ้งเพราะว่าโดนไวรัสจากต่างดาว ไวรัสจากต่างดาว อาการเป็นยังไง” “คือว่าปีกาจุผมมันเป็นสีชมพูครับคุณหมอ” แฟนหนุ่มตอบคุณหมอพร้อมกับสีหน้าที่มีอาการเจ็บปวด พยาบาลจึงเดินเข้าไปและหยิบกางเกงในของแฟนหนุ่มที่อยู่ในมือและยกขึ้นมา “อย่าบอกนะว่าเป็นสีแบบนี้” “ใช่ครับ” แฟนหนุ่มตอบพยาบาล “โธ้ย มันไม่ใช่เชื้อไวรัสจากต่างดาวหรอกค่ะ กางเกงในสีมันตก” คุณหมอกำลังพูดอธิบายด้วยสีหน้าที่สงสารแฟนหนุ่ม “ทำ กางเกงในสีตก” แฟนหนุ่มและรณจวนพูดขึ้นมาพร้อมกัน

23) เรื่อง “ซุกผ้า”

พี่น้องสาวสวย บัวผันกับรณจวนอยู่ที่บ้านต่างจังหวัดด้วยกัน 2 คน เหลือแต่พ่อคนเดียว นาน ๆ ที่พ่อจะมาเยี่ยมและเอาเงินมาให้ วันหนึ่งบัวผันกับรณจวนพาแฟนมาที่บ้าน และกำลังพูดถึงพ่อของแฟนสาว ทันใดนั้นแฟนของบัวผันก็เห็นพ่อของแฟนสาวเดินเข้ามาในบ้านกับคนติดตามที่ขอบตีมเกล้า ด้วยความรีบร้อนทำให้แฟนของบัวผันกับรณจวนต้องโกหกพ่อว่าชาย 2 คนนี้เป็นคู่เกย์กัน

ชายคนติดตามไม่เชื่อจึงบอกให้พิสูจน์ว่าเป็นคู่จริงหรือไม่ โดยการจับแบบดูตีม ชายทั้ง 2 คนจำใจต้องแสดงให้พ่อของแฟนสาวเชื่อ บัวผันกับรณจวนทนดูไม่ไหวจึงรีบเข้าไปห้าม ทำให้พ่อเริ่มสงสัย

เมื่อถึงวันที่พ่อของบัวผันกับรณจวนจะเดินทางกลับ สองพี่น้องได้มาส่งพ่อตามปกติ เมื่อส่งเสร็จทั้ง 2 รีบบอกว่าต่างฝ่ายจะไปหาแฟนของตนเองที่บ้านของฝ่ายชาย

หลังจากนั้น 2 วัน สองพี่น้องพร้อมแฟนได้กลับมาที่บ้านของฝ่ายหญิง และตามลุงเงินที่พ่อนำมาเอามาให้ด้วยทุกครั้งที่มาหา โดยบัวผันกับรณจวนต่างฝ่ายต่างคิดว่าอีกคนเก็บลุงเงินไว้ จึงลองโทรถามพ่อถามเรื่องลุงเงิน

ทันใดนั้นพ่อของบัวผันกับรณจวนก็โยนลุงเงินมาแล้วบอกว่า “ลุงเงินอยู่นี่!”

สองพี่น้องและแฟนต่างตกใจกลัวเมื่อโดนพ่อจับได้

“พ่อไม่ได้กลับไปไหนเลย พ่ออยู่ที่บ้านเรามา 2 วันแล้ว” พ่อของบัวผันกับรณจวนเอ่ย

หลังจากถูกจับได้พ่อจึงออกคำสั่งให้บัวผันกับบุญจวนกับไปเลี้ยงควายที่บ้านเกิด

24) เรื่อง “ย่องหมูเมีย”

บัว : โอ๊ย โหมโหจริง ๆ เสือตัวเก่งหายไปไหนเนี่ย บัวผันเสือที่มันหายไปไหน พี่หาไม่เจอเนี่ย

เมีย : ตัวไหนล่ะพี่

บัว : ตัวสีแดง ๆ ตัวเก่งของพี่

เมีย : สีแดง ไซ้สีแดงแบบนั้นหรือเปล่า (ชี้ไปหาเพื่อนตัวที่เพื่อนของสามีตัวเองกำลังใส่อยู่)

บัว : ไซ้ ตัวนี้แหละ (พร้อมเดินไปเพื่อนตัวเอง แล้วถามเพื่อนของตนเองว่า)... ปานเทพมีงเอา เสือคูมาใส่ได้ยังไง?

ปานเทพ : โอ๊ย นี่มันเสือผม

บัว : ไม่ใช่ เสือกู

ปานเทพ : อ้าว บอสจำไม่ได้หรือ

บัว : เนคไทก็ของกู

ปานเทพ : บอสเนี่ยชี้หลงชี้ลืม เมื่อคืนเราสองคนนั่งกินเหล้าด้วยกัน คุณเมา คุณก็ยกเสือกับเนคไทให้ผม นี่ก็รีดเลือดสาบานเป็นพี่น้องกันด้วยนะเนี่ย

บัว : โอ๊ยไม่ใช่หรือก ถอดเดี๋ยวนี้ จะถอดหรือไม่ถอด

ปานเทพ: มันถอดไม่ได้หรือ

บัว : ถ้าไม่ถอดกูไล่ออกเดี๋ยวนี้เลย

ปานเทพ : ถอดก็ได้ครับ บอสครับ มันถอดยากครับ น้องบัวผันถอดให้พี่หน่อย (พร้อมกับหันไปหาภรรยาของเพื่อนตนเอง) น้องบัวผันถอดเสือให้พี่หน่อยสิ

บัวผัน : ได้ ๆ จำ (ถอดเสือให้ปานเทพ พร้อมกับทำท่าทางยั่วชวนไปด้วย)

บัว : หยุต ถอดเสื่ออะไรจะมาถอดแบบนี้ ทำตุ๊ก ๆ ตุ๊ก ๆ

บัวผัน : ไร้พี่ก็น้องเป็นพริตตี้ น้องก็เลยลืมตัว เลยชอบถอดแบบนี้ เหมือนที่น้องถอดให้พี่ พี่ไม่ชอบหรือ?

บัว : หยุต ๆ ทนไม่ไหวแล้ว ถอดเองก็ได้

สักพักก็มีเพื่อนผู้หญิงเดินมาหาบัวผันที่บ้าน บัวผันเห็นเพื่อนเลยทักทายเพื่อนพร้อมกับถามว่า.....

บัวผัน : มาแล้วหรือ คิดถึงมาก ๆ (พร้อมับเดินเข้าไปกอดกันแล้วเดินอย่างมีความสุขอย่างออกหน้าออกตา)

ปานเทพ : เตียว ๆ ทำอะไรกันเนี่ย

บัวผัน : ก็พี่เพียวจะไปต่างประเทศ น้องก็เหงา ๆ เลยให้น้องกับเพื่อนมานอนเป็นเพื่อนไง

ผัว : งั้น พี่ไม่ไปแล้วแหละ

ปานเทพ : บอสไม่ได้ จะมาเสียดงานเสียการ โตะแล้วเสียดงานหมด

สองสัปดาห์ต่อมาเพียวกลับมาจากต่างประเทศ ด้วยความคิดถึงเมียจึงมาเซอร์ไพรส์เมียที่หน้าห้องโดยไม่ได้บอกเมื่อก่อน

ผีน : ที่รัก ที่รัก

บัวผีน : พี่เพียวมา

ปานเทพ : เอ๊ย มาขัดขวางความสุขอีกแล้ว แล้วจะทำยังไงดีบัวผีน

บัวผีน : ไตเตียงพี่ พี่มุดไตเตียงได้มัย

ปานเทพ : มันมุดไม่ได้ เตียงมันตัน

บัวผีน : เพดาน เพดานได้มัย

ปานเทพ : เพดาน พี่ไม่ใช่ไปเดอแมน จะได้ขึ้นไปเกาะเพดานได้

บัวผีน : งั้นก็หน้าต่าง

ปานเทพ : พี่กลัวความสูง

บัวผีน : ไตหมอนพี่ ไตหมอน

ปานเทพ : โอ๊ย พี่ไม่ใช่จิ้งจกจะได้หลบไตหมอนได้

บัวผีน : อ่อ คิดออกแล้ว (พร้อมกับจัดฉากให้ปานเทพนอนคว่ำหน้าลงแล้วใส่วิกผม หลังจากนั้นบัวผีนจึงวิ่งไปเปิดประตูให้ผัวตัวเอง)

เมีย : พี่เพียวมาแล้วหรือ?

ผัว : เมียจำ ผัวมาแล้ว คิดถึงจังเลย

เมีย : พี่ไปนานจัง

ผัว : ใครนะอยู่บนเตียง

เมีย : เพื่อนน้องที่มานอนด้วยไง จำไม่ได้หรือ

ผัว : เพื่อนชื่อ สัมโอ หรือแดงโมนะหรือ

เมีย : จู๊ จู๊ (จู่มือผัวเดินออกไปข้างนอกเพื่อที่จะให้ขู้อของตัวเองหลบหนีไป) พี่เพียวรีบออกมาเพื่อนนอนอยู่ ปิดประตูด้วย

ผัว : ไปอยู่เมืองนอกเมืองนา จะกินกับข้าวบ้านเราก็ไม่ได้กิน กินอะไรก็ไม่อร่อย ไม่เหมือนของกินบ้านเรา

เมีย : แล้วพี่อยากกินอะไรล่ะ

ผัว : พี่อยากกินแกงหน่อไม้ใส่ไข่มตแดง

เมีย : ได้สิ เตียน้องไปซื้อที่ตลาดให้นะ

ผัว : ไม่ได้ มันไม่สด

เมีย : มันไม่สด แล้วจะให้ทำยังไง????

ผัว : พี่เห็นหน่อไม้ที่หน้าบ้านเรา หน่อใหญ่เบ้อเรอเลย เธอลองไปตุ๋น เอามาเสียมไปตุ๋น พี่จะไปหาไข่มดแดง

จากนั้นเมียจึงไปที่หน้าบ้านเพื่อที่จะไปตุ๋นหน่อไม้ ฝ่ายผัวจึงได้เปิดประตูเข้าไปในห้องอีกครั้งหนึ่ง...จึงถอดเสื้อเข้าไปนอนกับคนที่อยู่บนเตียง ซึ่งฝ่ายเพียวก็ยังไม่รู้ว่าเป็นชู้ของเมียตัวเอง...

25) เรื่อง “เคล็ดลับเลือกเมีย”

ในขณะที่อาจารย์กับปานเทพกำลังนั่งดื่มเหล้ากันอยู่นั้น เสี่ยวเพียวกลับทำหน้าที่กลุ่มใจบ่นจิ้งจอกอยู่คนเดียวจนกระทั่งอาจารย์ตะโกนเรียกให้เขามา นั่งแล้วถามว่าเขาเป็นอะไร เสี่ยวเพียวก็ว่ากลุ่มใจเรื่องแฟน อาจารย์ก็ถามต่อว่ากลุ่มใจยังงี้เสี่ยวเพียวก็บอกว่าตัวเองทั้งหล่อทั้งรวยมีแฟนอยู่สี่คนไม่รู้ว่าจะเลือกคนไหนดี อาจารย์กับปานเทพได้ยินดังนั้นก็ร้องทันที

“โอ้ย โอ้ยคนหล่อ”

“โอ้ยคนรวย”

“โอ้ยกลัวหอม”

ทั้งสองผลัดกันสรรเสริญเสี่ยวเพียวกันไปมาก่อนที่อาจารย์จะให้คำแนะนำว่าดูผู้หญิงนะดูไม่ยากมันมีตำราตั้งแต่โบราณว่า

“ดูข้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่ แต่ดูแน่ ๆ ให้มันดูท่า”

“ดูท่าได้ยังไงล่ะอาจารย์ ลามกจริง ๆ” เสี่ยวเพียวส่ายหน้าให้กับความทะเล้งติงติงของอาจารย์ ปานเทพที่นั่งอยู่จึงขัดขึ้นว่าอย่าไปเถียงอาจารย์ อาจารย์มีประสบการณ์เยอะอาจารย์รู้ดีที่สุดเพราะเกิดมานานอีกไม่กี่วันก็ตายแล้ว อาจารย์ร้องเฮ้ยบอกว่ายังไม่รีบตาย ปานเทพจึงแก้คำบอกอยากให้เสี่ยวเพียวมีความรู้เฉย ๆ อาจารย์จึงหันไปให้คำแนะนำต่อ ถ้าอยากรู้ว่าผู้หญิงคนไหนบริสุทธิ์ ถ้าเสี่ยวเอาทำให้เขาดูเขาจะไม่กล้าเรียกท่า แต่ถ้าผู้หญิงคนไหนเรียกท่าว่าท่าแสดงว่าผู้หญิงคนนั้นผ่านผู้ชายมาแล้ว เสี่ยวเพียวรีบขอบคุณอาจารย์เป็นการใหญ่ฝากเนื้อฝากตัวเป็นศิษย์ แต่อาจารย์ไม่กล้ารับขอรับเป็นทองที่เสี่ยวเพียวถือไว้แทน

จากนั้นเสี่ยวเพียวก็ไปทำตามที่อาจารย์บอกโดยเริ่มจากบัวผันแฟนคนที่หนึ่ง เสี่ยวเพียวมาตะโกนเรียกบัวผันที่บ้าน บัวผันก็ถามว่ามีธุระอะไร เสี่ยวก็บอกมีปัญหาทางจิตใจเธอก็เลยพาเขาขึ้นไปนั่งบนบ้าน แล้วเสี่ยวก็ยกสร้อยข้อมือขึ้นมาโชว์บัวผันก็คิดว่าเสี่ยวจะให้จึงได้แบมือขอ แต่เสี่ยวกลับมีข้อมือว่าจะให้บัวผันดูของสิ่งหนึ่งก่อนและตอบว่ามันคืออะไร บัวผันอดอดเล็กน้อยแต่ก็ยอมแต่โดยดี เสี่ยวจึงลุกขึ้นและเปิดผ้าขาวม้าให้ดู บัวผันอายุมันแล้วตอบไปว่าก็ทำนะสิ เสี่ยวเพียวหน้าเปลี่ยนสีปิดผ้าขาวม้าเดินออกจากบ้านบัวผันไปทันที บัวผันนั่งมากแต่ก็ไม่ลืมที่จะทวงทองจากเสี่ยวเพียว

เสียเที่ยวจึงไปหารัฐจวนแพนคนที่สองต่อและเปิดผ้าขาวม้าให้ดู รัฐจวนก็เงินอาย เสียเลยถามว่ามันคืออะไร รัฐจวนก็บอกว่าทำไม เสียจนปิดผ้าขาวม้าเหมือนเดิมบอกแก่รัฐจวนว่าหน้าตาชื่อ ๆ นี้กว่าจะชิง รัฐจวนเท้าสะเอวตาลูกโต้ทันที่ว่าชิงไม่ชิงมันเกี่ยวอะไรกันด้วยจะเก็บเอาไว้ชิงโชคหรือไง เสียเที่ยวจึงย้อนกลับว่าชิงมันชิงโชคได้ด้วยหรือ รัฐจวนเลยชวนหน้าเสียเข้าให้เป็นรางวัลแล้วเดินหนีไป

แล้วเสียก็ไปบ้านแพนคนที่สามต่อ บอกมีอะไรจะให้ดูแล้วเปิดผ้าขาวม้าให้แพนคนที่สามดู เธอร้องกรี๊ดลั่นบ้านพร้อมตบหน้าเสียเที่ยวเต็มเหนี่ยวจนเสียหน้าหัน สุดท้ายเสียเที่ยวก็ไปหาแพนคนที่สี่ และเปิดผ้าขาวม้าให้ดูเหมือนเดิม แพนก็งวว่าเสียเปิดผ้าให้ดูกระจุกทำไม เสียทวนคำพูดแพนแพนก็บอกใช้จ๊ะ เนี่ยเขาเรียกกระจุก เสียดีใจมากตะโกนลั่นว่าหาเมียได้แล้ว กุมิเมียแล้ว

เสียเที่ยวจึงได้เลือกแพนมาเป็นเมีย จนกระทั่งวันหนึ่งหลังจากเสียเที่ยวอาบน้ำเสร็จแพนก็ยื่นผ้าเช็ดตัวให้เช็ดตัวให้แห้งเพราะกลัวว่าจะอับชื้น เสียก็เลยถามว่า

“ตรงไหนจะอับชื้น”

“ก็ตรงส่วนนั้นของพี่ไง”

“ตรงไหน”

“ก็กระจุกพี่”

“อ๊ยที่รัก กระจุกเขาเอาไว้เรียกสำหรับเด็กแต่พี่นะโตแล้วต้องเรียกว่าท่า” เสียเที่ยวรีบแก้ความเข้าใจผิดของแพนทันที

“ไม่ใช่ๆ ของพี่นะเรียกกระจุกจะถูกแล้วเพราะว่าถ้าห่าน้ำมันต้องใหญ่กว่านี้”

“ท่า! มันต้องใหญ่กว่านี้ แสดงว่าเธอเคยเห็นหรือ”

“ใช่จ๊ะ เห็นมาหลายท่าเลย”

เสียเที่ยวอ้าปากค้างหงายหลังตั้งไปเลยหลังจากที่แพนพูดจบ

26) เรื่อง “สุดยอดสาวใช้”

ปานเทพ : คุณนายจะไปไหนครับ

คุณนาย : ฉันก็จะพาไปดูสวนของเขา สวนของเขาสวยงามมาก ต้นไม้เป็นระเบียบ ไม่เหมือนกับปานเทพเลย ทำอะไรก็ไม่เป็น กินแต่เหล้า

คุณนาย : อ้าย นี่ฉันดำยังไม่รู้ตัวอีกหรือ

ปานเทพ : อะไรครับคุณนาย

คุณนาย : มากางร่มให้ฉันเต็ยวันนี้เลย ฉันร้อนรู้ใหม่เนี่ย ผิวพรรณฉันออกจะขาวใส จะไม่ฉันเดินตากแดดแบบนี้ได้ยังไง

ปานเทพ: คุณนายครับ ผากถือหน่อยครับ

คุณนาย : โอเค เดี่ยวฉันจะพาเข้าไปดูข้างใน ว่ามันดังตามขนาดไหน ข้างนอกยังสวยขนาดนี้ เห็นแล้วมันมีความสุข

คุณนาย : อ้าย ฉันบอกให้กางให้ฉัน ไม่ใช่ฉันกางให้เธอ เธอไม่ได้เรื่องเลย เป็นคนสวนที่ไม่เอาไหน

คุณนาย : ฉันจะพาไปชมสวนเขา สวนเขาสวยมาก ๆ เลย น่าอยู่มาก ๆ เลย เป็นระเบียบ

คุณนาย : โอ้โฮ ทั้งขาว ทั้งดำ ทั้งใหญ่ ทั้งน่าอร่อยจริง ๆ เลย เปรี้ยวปาก

ปานเทพ: คุณนายครับ อะไรใหญ่หรือ

คุณนาย : ก็กลั้มเขาไง ใหญ่เป็นมัด ๆ ไม่เห็นหรือ

ปานเทพ: อะไรยาวหรือครับ

คุณนาย : ก็ขาเขาไง ยาวมาก

ปานเทพ: อะไรน่ากินครับ

คุณนาย : ก็ลูกส้มโอนั่นไง ดูน่ากินน่าอร่อย ส้มโอบ้างทำไมทั้งใหญ่ทั้งดกขนาดนี้

โต๋น : ก็ดูแกลอย่างดีครับ ไม่ให้ขาดน้ำขาดปุ๋ยครับ

คุณนาย : คนสวนคะ มานี้ ๆ ลูกนี้ทำไมใหญ่ ลูกนี้ทำไมเล็กจัง จับแล้วจึกจัมมือ

โต๋น : มันก็น้อยใหญ่เป็นธรรมชาติของมันนั่นแหละครับ

คุณนาย : แล้วว่าแต่ของคนสวนใหญ่เท่ากันไหม

ปานเทพ: คุณนายอะไรใหญ่เท่ากันครับ

คุณนาย : ก็กลั้มไง

โต๋น : ก็เท่ากันนะครับ

คุณนาย : อยู่นี้ได้เงินเดือนเท่าไรหรือ

โต๋น : ผมได้หนึ่งหมื่นครับ

คุณนาย : ฉันให้สองหมื่นเลย

ปานเทพ: เดี่ยวนะคุณนาย ผมอยู่มา 5 ปีแล้ว ให้ผมแค่ 5,000 คนนี้มาแป็บเดียวได้ 2 หมื่นเลย

คุณนาย : ถ้าไม่พอใจก็เชิญออกไปเลย

ปานเทพ: จั๊งก็แล้วแต่คุณนายครับ

คุณนาย : ฉันให้ 3 หมื่นเลย

แพน : ไม่ได้ ฉันไม่ให้ นี่มันคนสวนของฉัน เธอจะเอาไปได้ยังไง

คุณนาย : ฉันจะเอา

แพน : ฉันไม่ให้ จั๊งฉันให้เธอ 4 หมื่นไปเลย

คุณนาย : อยู่ที่นี่เป็นคนสวนก็ลำบาก แต่ถ้าไปกับฉันเป็นคุณชายสบายเลยนะ

ปานเทพ : ไม่ได้ คุณแค่แป็บเดียวจะเป็นคุณชายแล้ว หน้าตาก็ไม่หล่อ ตัวเตี้ยแบบนี้ ผมไม่

ยอม

คุณนาย : หุบปาก ฉันทันไร้ออกแล้ว

แพน : ไม่ได้ฉันไม่ให้ไป

คุณนาย : ฉันทันจะเอา

แพน : ฉันทันไม่ให้

คุณนาย : ฉันทันจะเอา

แพน : ฉันทันไม่ให้

คุณนาย : ฉันทันจะเอา

แพน : ฉันทันไม่ให้

ลุง : มีอะไรกันหรือเปล่านั้น?

คุณนาย : แล้วนี่ใครหรือ

โต้น : พ่อผมเองครับ

คุณนาย : โอ้โห กล้ามก็เป็นมัด ตกลงจะไม่ให้ฉันชิมมัย

แพน : ไซ้แล้ว ยังไงฉันก็ไม่ให้

คุณนาย : OK โบราณเขาบอกว่า ไม่ได้ด้วยเล่ห์ ก็ต้องเอาด้วยกล ไม่ได้ลูกเขา เอาพ่อเขาแทน

ก็ได้

ทุกคน (พูดพร้อมกัน) : ฮ่า

คุณนาย : ลุงฉันให้ 2 หมื่น ไปกับฉันไหม

ลุง : ไปครับ

คุณนาย : ตามฉันมา ทางร่มให้ฉันด้วย

แพน : มานี่ มากับฉัน

แต่แว๊ด : คุณนายคะ ฉันก็ทำงานกับคุณนายมานานแล้ว เมื่อไหร่คุณนายจะขึ้นเงินเดือนให้

ฉันคะ

แพน : โอ๊ย แต่แว๊ดเธอตังกินตังอยู่ ฉันทันให้เงินเดือนเธอตัง 3 พัน ไม่พอหรือ

แต่แว๊ด : คุณนายฉันอยู่กับคุณนายมาตัง 5 ปีแล้ว ซักแม้กระทั่งกางเกงในมีรุให้คุณนาย

คุณนายก็ยัง 3 พันเหมือนเดิม

แพน : โอ๊ยแต่แว๊ด เธอนี้ก็พูดมาก

แต่แว๊ด : แล้วที่พี่โต้นมาอยู่ได้แค่ปีเดียว ได้เงินตัง 10,000 และยังได้พิเศษเดือนนึงเกือบแสน

แพน : จันเธอลองบอกมาซิ ว่ามีเหตุผลอะไร 3 ข้อ ที่ฉันจะต้องเพิ่มเงินเดือนเธอ

แต่แว๊ด : ได้เลยคะคุณนาย ข้อแรกฉันทำกับข้าวอร่อยกว่าคุณนาย

แพน : ใครบอกเธอ

แต่แว๊ด : คุณชายเพียวค่ะ

แพน : คุณชายเพียวหรือ เขาน่ะลั่นไม่ได้หรือก เชื้อถืออะไรไม่ได้

แต่แว๊ด : แต่ว่ามีข้อ 2 ฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดกว่าคุณนาย

แพน : อัย ก็ฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดได้ยังไง เรื่องนี้ฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดแล้วข้อที่ 3 ละ

แต่แว๊ด : ข้อ 3 ฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดได้ยังไง ดึกกว่าคุณนายด้วยค่ะ

แพน : ห้า อย่าบอกนะ ว่าเธอกับคุณชายเพียว

แต่แว๊ด : อัย ไม่ใช่ค่ะคุณนาย

แพน : แล้วใครบอกเธอละ

แต่แว๊ด : ก็พี่ไต้คนสวนไงคะ

แพน : ห๊ะ เธออยากได้เงินเดือนเท่าไร บอกฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาด

แต่แว๊ด : หนึ่งหมื่นห้าพันบาทค่ะ

แพน : ไต้ ฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดให้เธอไปเลยหมื่นห้า แต่เธอห้ามมายุ่งกับพี่ไต้ของฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดอีก

แต่แว๊ด : โอ๊ย คุณนาย วัวมันเคยค้ำม้านเคยขี่ คุณนายเพิ่มให้ฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดอีก 5000 ได้ไหมคะ ถ้าไม่อย่างนั้น ฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดจะไปขี่ม้ากับพี่ไต้ของฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดอีก

แพน : เอาไปเลย

แต่แว๊ด : ขอบคุณค่ะ คุณนายใจดีที่สุดเลย เตียวฉันท้างจางล้าขามล้าหม้อสะอาดให้

27) เรื่อง “อมเงินเจ้าพ่อ”

แพน : เจ้าพ่อขา หนูก็อายุจะเข้า 30 แล้วยังไม่แพนเลย ยังไงหนูขอแพนที่ หล่อ ๆ ขาว ๆ รวย ๆ ด้วยนะค่ะเจ้าพ่อ

แต่แว๊ด : สาธุเจ้าพ่อขา ตอนนี้อยู่สูงมาก ๆ อยากได้แพนมาอยู่ข้างกายสักคนไม่ต้องหล่อมากขอแค่เป็นคนอารมณ์ดีร้องเพลงเพราะ ๆ เอาแบบที่เป็นพระเอกหมอลำก็ดีค่ะ สาธุ เมื่อกี้บนอะไรเธอ

แพน : ไม่บอกหรือก เตียวจะไม่ศักดิ์สิทธิ์ แล้วพี่แต่แว๊ดล่ะ

แต่แว๊ด : ไม่บอกเหมือนกันแหละ

แพน : บอกแค่นี้ก็ไม่ได้

ชายหนุ่มคนที่ 1 : เป็นอะไรหรือเปล่าครับ เจ็บตรงไหนไหม

แพน : เจ็บขาค่ะ เดินไม่ไหวเลย

ชายหนุ่มคนที่ 1 : แล้วนี้จะเดินไปไหนหรือครับ

แพน : จะกลับบ้านค่ะ

ชายหนุ่มคนที่ 1 : แล้วบ้านอยู่ไกลไหมครับ

แพน : ไม่ไกลค่ะ อยู่ใกล้ๆนี่เอง

ชายหนุ่มคนที่ 1 : จ้าเดี่ยวผมอุ้มไปส่งนะครับ

แพน : เกรงใจจังเลยคะ

แต่แว๊ด : เจอใหญ่ๆ ยาวๆ ไปเฉยเลย ไม่รอเพื่อนฝูง

ชายหนุ่มคนที่ 2 : ทำยังไงดีนะอาจารย์ใหญ่ ถึงจะได้เนื้อคู่เหมือนกับเขา ปากแดงๆแก้มแดงๆ เสื้อแดง ๆ ชั่ง สวยจริง ๆ เลยน้องสาว

แต่แว๊ด : ค่ะพี่

ชายหนุ่มคนที่ 2 : น้องสาวเนียสเปคพี่มาก ๆ เลย

แต่แว๊ด : พี่ก็สเปคน้องเหมือนกันค่ะ พี่ทำไมร้องเพลงเพราะจังเลยคะ

ชายหนุ่มคนที่ 2 : แต่งกับพี่ใหม่น้อง พี่ร้องน้องมาตั้งนาน

บัวผัน : นมก็เจ็บ หน้าก็เจ็บ

แพน : พี่บัวผันเป็นอะไรเธอ ทำไมถึงได้นั่งหน้าเส้ราเหงาหงอยอยู่อย่างนี้

บัวผัน : พี่ไปทำสวยมา แล้วก็ทำนมมา พี่ไม่มีเงินกินข้าวเลย

แพน : โอ๊ย สมน้ำหน้า

บัวผัน : ก็อยากสวยเหมือนคนอื่นเขา

แพน : พี่บัวผันไม่มีเงินใช้ม๊าย ฉันทมีทางออกให้พี่นะ

บัวผัน : ทางออกอะไรเธอ

แต่แว๊ด : ก็เจ้าพ่อหลังหมู่บ้านนี่ไง พวกฉัน 2 คนไปขอมาได้จริง ๆ

บัวผัน : ขออะไรมา

แต่แว๊ด : ขอแฟน ฉันทขอผู้ชายที่ร้องเพลงเพราะ ๆ เหมือนกับพระเอกหมอลำ ก็ได้มาจริง ๆ

บัวผัน : แล้วแพนหละ

แพน : ส่วนฉันทก็ขอผู้ชายที่หล่อ ๆ ขาว ๆ ใหญ่ ๆ ยาว ๆ

บัวผัน : แล้วใหญ่ยาวจริงหรือเปล่านั้น

แพน : โอ๊ย พี่ไม่ใช่แบบนั้น ฉันทหมายถึงว่าตัวใหญ่ขายาว พี่จะคบกัน พี่จะบั้งกัน

บัวผัน : ถ้าอย่างนั้นพรุ่งนี้พี่ไปขอบ้างดีกว่า เจ้าพ่อจ๋า ลูกมีเรื่องจะให้เจ้าพ่อช่วยหน่อย ตอนนี้ลูกลำบากแสนเข็ญ เงินที่ได้มาลูกก็เอาไปทำสวยไปทำนมหมดแล้ว เห็นไหมนมลูกก็ยังไม่เข้าที่เลย ถ้าเจ้าพ่อศักดิ์สิทธิ์และมีจริง ๆ ลูกขอเงินกินข้าวสัก 500 นะคะสาธุ เจ้าพ่อจะมีจริงหรือเปล่านั้นเฮ้ย คุณมาทำอะไรเนี่ย ขวางหูขวางตา

ปานเทพ : เดียว

บัวผัน : อะไร

ปานเทพ : จะไปไหน

บัวผัน : เกี่ยวอะไรกับพี่

ปานเทพ : แล้วนี่เกี่ยวไหม เงินเนี่ย

บัวผัน : เงินเจ้าพ่อ เงิน ฉันทขอเจ้าพ่อ 500 แล้วทำไมได้แค่ 300 อีก 200 หายไปไหน อย่า

บอกนะว่าพี่อมใช้ไหม

ปานเทพ : ไม่ได้อม

บัวผัน : อีก 200 อยู่ไหน

ปานเทพ : ไม่รู้

ลูกศิษย์เจ้าพ่อ : จะเกี่ยวอะไรกันเนี่ย

บัวผัน : ก็ฉันทบนเจ้าพ่อว่า ฉันทขอ 500 แต่เขาเอาเงินมาให้ฉันทแค่ 300 แสดงว่าเขาอมเงินฉันทไปอีก 200 เธอเนี่ย จะมากจะน้อยมันก็อยู่ที่คนเขาจะให้ฉันทนั่นแหละ

บัวผัน : ก็รู้ แต่ว่าฉันทบน 500 ถ้าท่านศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ ท่านก็ต้องให้ฉันท 500 สิ

ลูกศิษย์เจ้าพ่อ : เจ้าพ่อนะ เขาศักดิ์สิทธิ์อยู่แล้ว กูเนี่ยเป็นลูกศิษย์เขา มึงอย่าไปลบหลู่นะ

บัวผัน : ฉันทไม่ได้ลบหลู่ จันทคุณก็เอามาให้ฉันทอีก 200 สิ เจ้าพ่อถึงจะได้ศักดิ์สิทธิ์จริง รีบเอามา ขาดอีก 200 โอเคเจ้าพ่อฉันทเชื่อแล้วว่า คุณมีจริง ๆ

ปานเทพ : กะว่าจะมาหาเจ้าพ่อ เพื่อว่าใครเขาจะบนเหล่าไว้ ไม่มีเหล่า แล้วยังเสียเงินอีก 300 อีก หหมดตุตเลย

ลูกศิษย์เจ้าพ่อ : กูก็หมดตุตเหมือนกัน เหล่ามึงเหลือไหม

ปานเทพ : เหลือนิดหน่อย

ลูกศิษย์เจ้าพ่อ : เออ มีน้อยก็กินน้อย

29) เรื่อง “ไหม้นอนอยู่”

แพน : พี่ปานเทพ พี่ปานเทพคะ

ปานเทพ : พี่อยู่นี่ ๆ ไปยังไงมายังไงเธอสาวแพน

แพน : วันนี้ฉันพาพี่เที่ยวกับพี่แต่แว๊ดมาเชิญพี่ไปงานแต่ง

ปานเทพ : งานแต่งเธอ นังก่อน ๆ สองคนเนี่ยเธอจะแต่งงาน

แต่แว๊ด : ใช่แล้วค่ะพี่

ปานเทพ : ทำไมแต่งงานเร็วจัง

แต่แว๊ด : กลัวมีลูกไม่ทันใช้นะคะ

ปานเทพ : หวานจริง ๆ เลยคู่นี้

แพน : พี่ปานเทพแล้วเมียพี่ไปไหนเธอคะ

ปานเทพ : พี่เลิกไปแล้ว

แพน : ทำไมถึงเลิกกันละ

ปานเทพ : ก็มันบ่น มันว่าพี่ทั้งวันเลย

แต่แว๊ด : บ่นว่าอะไรเธอ

ปานเทพ : มันบ่นว่าพี่กินแต่เหล้าทั้งวัน พี่ก็ด่ากลับเหมือนกัน

แต่แว๊ด : พี่ด่าว่าอะไร

ปานเทพ : เวลามันซื้อเครื่องสำอาง เสื้อผ้าหมดสองสามพัน มันก็เปลืองเหมือนกัน

เพียว : ไข่ ๆ เปลืองจริง ๆ

ปานเทพ : มันก็ยังไม่หยุด มันก็เถียงพี่เหมือนกัน

แพน : เถียงว่ายังไงเธอพี่

ปานเทพ : มันก็บอกว่าที่มันทำ ทำเพื่อพี่

แต่แว๊ด : เพื่อยังไงเธอ

ปานเทพ : ที่มันซื้อเสื้อผ้า แต่งหน้าแต่งตา ให้มันดูเจริญหูเจริญตา จะได้มองมันสวย

แพน : เขาก็ทำเพื่อพี่นะ

ปานเทพ : พี่ก็กินเหล้าเพื่อเขาเหมือนกัน

แพน, แต่แว๊ด, เพียว : ทำ กินเหล้าเพื่อเขา

ปานเทพ : ไข่ เวลาพี่เมา พี่จะได้มองว่ามันสวย

ทุกคน : พอกันเลย

ปานเทพ : ที่พี่พูดเนี่ย พี่พูดให้ฟังเป็นอุทาหรณ์ เวลาพวกเธอ 2 คนแต่งงานไปแล้ว เธอเป็นเมียอย่าบ่นอย่าว่าให้มาก ฝ่าไม่ชอบ

ปานเทพ : แล้วมึงไอ้เพียว ดูพี่เป็นตัวอย่าง อย่ากินเหล้าเมายามาก เงินที่จะกินเหล้าจะเก็บไว้

เพียว : เก็บไว้ทำไมเธอ

ปานเทพ : เก็บไว้ซื้อเหล้าให้พี่กิน

แพน : โอ๊ย พูดทว่าดีที่เหลวนะพี่ปานเทพ

แต่แว๊ด : อ้าวแพน กำลังคิดถึงพอดีเลย

แต่แว๊ด : อะไรเธอ

แพน : ไม่เป็นไร ๆ

แต่แว๊ด : ทำหน้าแปลก ๆ พอดีเลยพี่มีเรื่องจะปรึกษา

แพน : เรื่องอะไรเธอพี่

แต่แว๊ด : คือมันรู้สึกคัน แล้วมีกลิ่นนะ

แพน : อะไรมีกลิ่น

แต่แว๊ด : ตรงนี้ไง

แพน : ถึงว่าละ ตั้งแต่ฉันเข้ามา นี่กว่ากลิ่นทะเล

แต่แว๊ด : เป็นยังไง

แพน : กลิ่นปลาหมึก กลิ่นปลาเค็ม กลิ่นหอยเน่า

แต่แว๊ด : เนี่ยแหละปัญหา เดี่ยวจะเล่าให้ฟัง เมื่อก่อนนี่ผัวพี่เข้ามาในห้อง แล้วก็รีบวิ่งออกไป

แพน : วิ่งไปไหน

แต่แว๊ด : อ้าวพี่ มาแล้วเหรอกะ

เพียว : แสดงว่าเซอร์ไพรส์พี่แน่ ๆ แป๊บนึงนะ เดี่ยวพี่มา

แต่แว๊ด : เดี่ยว ๆ พี่ อะไรเนี่ย

แต่แว๊ด : อะไรเนี่ยพี่ ข้าวเหนียว

เพียว : ข้าว พี่หิวข้าว

แต่แว๊ด : เอามาทำไม

เพียว : พี่ได้กลิ่นอะไรเหมือนกับปลาร้า

แต่แว๊ด : ปลาร้าที่ไหน

เพียว : ก็กลิ่นปลาร้าไง แล้วถ้าไม่ใช่ปลาร้า จะเป็นกลิ่นอะไร

แต่แว๊ด : ไม่มี

แต่แว๊ด : อะไร

เพียว : พี่รู้แล้ว ไหมมันอยู่นี่

แต่แว๊ด : ไปเอาข้าวเหนียว เขานึกว่าเตรียมปลาร้าไว้ให้ กลิ่นมันน่าอร่อย

แพน : พี่เนี่ยนะ พูดแล้วฉันจะอ้วก พี่ไปทำอะไรมานะเนี่ย ไปกินพวกของหมักดอง ของแสดงมา หรือว่ามีอะไรกับผัวแล้วไม่ได้ล้างใช้ไหม

แต่แว๊ด : สงสัยจะเป็นอย่างหลังนะ

30) เรื่อง “หนอนน้อยหนอนใหญ่”

เสี่ยหมื่น : คุณนายแต่แว๊ด วางตัวให้เหมาะสมกับเป็นคุณนายริสอร์ทพันไร่หน่อย

แต่แว๊ด : ก็นี่ไง ซ้อมเล่นกีฬาไฮโซอยู่นะ

เสี่ยหมื่น : ไฮโซยังไงเหรอก

แต่แว๊ด : ก็นี่ไงเปตอง กีฬาไฮโซ เขาก็ต้องมีลีลาท่าทางสิ

เสี่ยหมื่น : ไหนลองดูสักท่าสิ

เสี่ยหมื่น : มันแรงเกินไป วางตัวให้มันดีหน่อย

เสี่ยหมื่น : แล้วนี่ใครละเนีย มาทำไมเหรอครับ

ลุง : คือว่าผมมาสมัครงานครับ

เสี่ยหมื่น : มาสมัครงาน มาตราฐานการแต่งตัว ก็รู้แล้วว่าไม่ผ่าน

ลุง : ผมมาสมัครเป็นคนสวนครับเสี่ย

เพียว : คนสวนที่นี่ ต้องใส่สูทผูกไทด์

ลุง : แล้วพวกคุณทำไมไม่ใส่สูทผูกไทด์ล่ะครับ

เสี่ยหมื่น : พอดีวันนี้มันเป็นวันรีแลกซ์

ลุง : อะไรคือรีแลกซ์เหรอครับ

เสี่ยหมื่น : มีงูใหม่ รีแลกซ์ คืออะไร

เพียว : ไม่

เสี่ยหมื่น : มันเป็นคำศัพท์ขั้นสูงนะ คุณฟังไม่รู้เรื่องหรอก

ลุง : ตกงรับผลไหมครับ

เสี่ยหมื่น : ดูจากลักษณะท่าทางคนสวน รับ

ลุง : ได้ค่าแรงเท่าไร

เสี่ยหมื่น : มาตราฐานการเป็นคนสวนที่นี่ เริ่มต้นวันละ 2,000

ลุง : ขอขอบคุณมาก ๆ ครับเสี่ย

เสี่ยหมื่น : แต่มีหักภาษี ณ ที่จ่ายนะ

ลุง : ภาษี ณ ที่จ่าย

เสี่ยหมื่น : ภาษี ณ ที่จ่าย 1,800

ลุง : 1,800 ผมเหลือแค่ 200

เสี่ยหมื่น : ไข่แล้ว

ลุง : ค่าแรงขั้นต่ำก็ยังไม่ถึง

เสี่ยหมื่น : จะทำหรือเปลาล่ะ

ลุง : ทำครับ

เสี่ยหมื่น : เมียกู

แต่แว๊ด : อะไรอีก

เสี่ยหมื่น : แต่แว๊ด เดียวที่จะลงพื้นที่ ไปดูที่ฝังโน้นนะ

แต่แว๊ด : แล้วพี่จะไปนานหรือเปลาคะ

เสี่ยหมื่น : ก็คงนานอยู่เหมือนกันนะแต่แว๊ด ต้องข้ามภูเขา 10 กว่าลูกก่อนจะถึงที่ดินเรา

แต่แว๊ด : แบบนี้ ฉันทก็คงจะคิดถึงพี่เลยสิ

เสี่ยหมื่น : กลับมาเดี๋ยวจะจัดให้หรอกน้ำ อยู่บ้านดี ๆ นะ ละอย่าวางตัวแรงนัก

เสี่ยหมื่น : เพียว มึงก็ติดตามทำงานกับกูมาหลายปีแล้ว เอาอย่างนี้ กูจะยกภูเขาฝิ่งโนนให้มึง

สัก 2-3 ลูกดูแลกูให้ดี ๆ ละ

เพียว : ได้เลยครับเสี่ย

เสี่ยหมื่น : แต่ว่าตอนนี้ขอยืมมือถือหน่อย

เพียว : มือถือผมไม่ได้เต็มเงินครับเสี่ย

เสี่ยหมื่น : จริงหรือ

เพียว : จริงสิครับเสี่ย

เสี่ยหมื่น : มึงกล้าสาบานหรือเปล่า

เพียว : กล้าครับ ถ้าผมโกหกเสี่ย ขอให้ฟ้าผ่าหัวเสี่ย เปรี้ยingley

เสี่ยหมื่น : เฮ้ย ผ่าหัวมึงสิ

เพียว : ผ่าหัวผมก็ได้ครับ

เสี่ยหมื่น : เอามาข่มหน่อยซิ

เพียว : เสี่ยจะเอาไปทำอะไรหรือครับ

เสี่ยหมื่น : วันนี้กูเปรี้ยวปาก จะโทรไปหาเมียกู กูอยากกินก้อยกึ่งกำ

เพียว : นั่นไงครับ กับคนสวนครับเสี่ยมีแน่ ๆ

เสี่ยหมื่น : มันจะมีหรือ

เพียว : ลองดู

เสี่ยหมื่น : คนสวน

ลุง : ครับเสี่ย

เสี่ยหมื่น : มีโทรศัพท์ไหม

ลุง : มีครับ

เสี่ยหมื่น : ขอยืมหน่อยสิ

ลุง : นี่ครับเสี่ย

เสี่ยหมื่น : โอ้โฮ ไฮโซชะด้วยใช้ไอโฟนยี่สิบ อ้าวทำไมมันกดไม่ได้

ลุง : อ้อ รุ่นนี้มันสแกนม่านตาครับ

ลุง : ได้แล้วครับเสี่ย

แต่วัด : ฮัลโหลที่รักหรือคะ กำลังจะโทรหาพอดีเลย ไ้หนอนเล็กนะมันออกไปแล้ว มันบอกว่ามันจะไปนาน ที่รักรีบมานะ เจอกันนะค่ะ จีบ ๆ

เพียว : มีอะไรครับเสี่ย

เสี่ยหมื่น : กูยืมโทรศัพท์ที่ไอ้คนสวน โทรหาเมียกู มันเรียกว่าที่รัก แล้วก็ไ้หนอนเล็ก ใครหนอนเล็กวะ

เพ็ญ : ลองโทรไปใหม่สิ
 แต่แว๊ด : ว่าไงอีกล่ะที่รัก รีบมาสิ ไ้หนอนเล็กมันออกไปแล้ว
 เสี่ยหมื่น : ใครหนอนเล็ก
 แต่แว๊ด : ก็พี่หมื่นผัวฉันไง
 เสี่ยหมื่น : แล้วใครหนอนใหญ่
 แต่แว๊ด : ก็ตัวเองนั่นไงหนอนใหญ่นะ
 เสี่ยหมื่น : คนสวนมึงหนอนใหญ่ไหม
 ลุง : ใหญ่ครับ

31) เรื่อง “ปุนาซากะ”

วันหนึ่งพ่อใหญ่หนอมใช้ให้นายคมซ์ ลูกชายมานวดไหล่ให้ จึงได้สอนเกี่ยวกับการหาคู่ครอง
 “คมซ์เอ๋ย จะหาลูกหาเมีย มึงดูให้ดีนะ มึงอย่าให้เมียมึงมาข่มมึงได้ มีอะไรมึงต้องข่มไว้ก่อน
 ขัดมันไว้ก่อน เพราะเมียเนี่ย! มันถือว่าเป็นข้างก้าวหลัง เราเป็นผู้ชายต้องไว้ศักดิ์ศรี มันขัดอะไรมามึง
 ตบเลย เหมือนกับพ่อแม่มึงสมัยก่อน มีอะไรก็ข่มไว้ก่อน” พ่อใหญ่หนอมได้กล่าวขึ้นด้วยเสียงที่หนัก
 แน่น

เมื่อแม่คำผวนเดินผ่านมาพอดี แม่คำผวนเดินเข้ามานั่งพร้อมแสดงท่าที่ไม่สู้ดีนัก

“ที่รัก พุดก็พุดเถอะ ฉันทปวดไหล่แขนข้างนี้ ฉันทเจ็บมาก ๆ เลย”

เมื่อพ่อใหญ่หนอมได้ยินเช่นนั้นจึงจับแขนแม่คำผวนมานวดเบา ๆ พร้อมแสดงท่าที่เป็นห่วง
 “เจ็บหรือ เตียวผมนวดให้นะ ดีขึ้นไหม”

นายคมซ์ลูกชายได้แต่นั่งมอง พร้อมแสดงท่าที่ งง..กับพฤติกรรมของพ่อซึ่งแตกต่างจากตอน
 แรก พ่อใหญ่หนอมจึงได้พาแม่คำผวนเข้าห้องไป วันรุ่งเช้า

“แพน พี่มีอะไรจะบอก!” บัวผันกล่าว

“มีอะไรหรือ พี่บัวผัน”

“รู้ไหมเราเป็นผู้หญิง ต้องทำตัวให้มีคุณค่า รักนวลสงวนตัว อย่าให้ชาวบ้านเขาว่าเราเด็ดขาด
 เวลาผู้ชายเดินผ่านห้ามเห่ตามองเขยวนะ ” บัวผันสอนสาวแพนพร้อมแสดงท่าทางต่าง ๆ

“จ๊ะ จ๊ะ” สาวแพนพุด

เมื่อบัวผันเห็นนายแจ่มผ่านมา บัวผันจึงรีบวิ่งเข้าไปทักทายพร้อมขอมือโทรศัพท์ แกล้งโทหา
 เบอร์ตัวเองหลอกนายแจ่มว่าโทรศัพท์หาย นายแจ่มจึงให้บัวผันยืมโทรศัพท์และเห็นว่าเป็นอุบายของ
 บัวผัน แต่นายแจ่มไม่สนใจ รีบเดินจากไป

ปานเทพและอ้อดได้ตั้งวงกินเหล้ากัน พอตีตีตหมานผ่านมาเจอจึงเข้าไปทักทาย ทั้งสองจึง
 ชวนตีตหมานมานั่งกินเหล้าด้วยกัน ตีตหมานเห็นว่าปานเทพและอ้อดกินเหล้า จึงได้กล่าวตักเตือนว่า

สิ่งที่ทำไม่ถี่ ไม่ควรทำ เหล้าไม่ดีต่อสุขภาพ ไม่อร่อย อืดจืดเย็นเหล้าให้ติดหมานชิม ครู่หนึ่ง คนที่กินเหล้าหนักกลับเป็นติดหมาน พุดจาเพื่อเจ้อสอนคนอื่น ปานเทพและอืดเห็นเช่นนั้นจึงพากันย้ายไปกินที่อื่น ปล่อยให้ติดหมานนอนพุดอยู่คนเดียว

32) เรื่อง “ผู้หญิงกลางคืน”

ณ ร้านเหล้าแห่งหนึ่งมีชายสองคนกำลังนั่งกินเหล้า พุดคุยกันอย่างสนุกสนาน ก็มีหญิงสาวหน้าตาสะสวยสองคนเดินมาที่ร้าน หนุ่มรุ่นพี่ที่เหลือไปเห็นจึงรีบกวักมือเรียกสองสาวทันที

หนุ่มรุ่นพี่ “ทางนี้ ๆ นั่งนี่ ๆ”

สาวผมยาวจึงยกมือทักทายตอบไปว่า “อ้าว! พี่ไม่ได้เจอกันนานนะ”

สาวผมสั้นที่มาด้วยกันได้ยินดังนั้นก็กระซิบถามเพื่อนทันที “รู้จักกันหรือ”

“ก็บอกอยู่ว่าไม่ได้เจอ ๆ จะรู้จักกันได้ไงเขาก็เรียกไปนั่งเป็นมารยาท” สาวผมยาวว่า

“แล้วเราจะไปนั่งจริงหรือ” สาวผมสั้นยังถามไม่เลิก

“ก็ต้องไปสิ ของฟรีนี่”

สิ้นคำพุดของสาวผมยาว ทั้งคู่ก็หัวเราะคิกคักแล้วพากันเดินไปที่โต๊ะ แต่ทว่าหนุ่มรุ่นน้องกลับทำหน้าที่สงสัยเลยถามหนุ่มรุ่นพี่ออกไปว่า “อ้าว! พี่รู้จักเขาหรือ”

“เปล่า พี่ไม่รู้จัก”

“อ้าว แล้วเรียกมานั่งด้วยทำไมละ”

“เป็นมารยาทของเรา เรียกสาว ๆ มานั่งเป็นเกียรติของโต๊ะไง เชิญนั่ง ๆ ” พุดพลางหันไปเชิญสองสาวให้นั่งลง

ทันทีที่ที่นั่งลงสาวผมยาวก็สั่งเหล้าสั่งอาหารจัดหนักสองหนุ่มทันที หนุ่มรุ่นพี่เห็นดังนั้นจึงหันไปบอกหนุ่มรุ่นน้องว่าคืนนี้อ่าพลาดพลาดสาวคนใดคนหนึ่งกลับไปด้วย จากนั้นหนุ่มรุ่นพี่ก็ถามชื่อสาวผมยาวขึ้นมา เธอก็แนะนำตัวว่าชื่อ บัวผัน ส่วนเขาชื่อ ปานเทพ ในขณะที่ทั้งสองแนะนำตัวกันหนุ่มรุ่นน้องกับเพื่อนบัวผันก็แอบแลกเปลี่ยนกัน แล้วบัวผันก็ถามถึงงานที่ปานเทพทำ ปานเทพก็ตอบว่าเขาเป็นดาราบัวผันก็คิดว่าดีขี้นมาบอกเขาว่าหน้าเหมือนพี่ปานเทพนิทานก้อมเลย เขาก็บอกว่าใช่แล้วก็รอดตัวว่าเขาอยู่มากที่บ้านเป็นเศรษฐีพันล้าน มีเรือยอร์ช มีที่ดินเยอะ แถมยังมีเครื่องบินเจ็ทอีกต่างหาก บัวผันจึงถามออกไปว่าเจ็ทอะไร ปานเทพก็ตอบว่าเจ็ทยับ (บัวผันได้ยินว่า เอายับ) เธอได้ยินก็ตกใจหาว่าปานเทพทะเล่้ง เขาจึงรีบอธิบายทันทีว่าเครื่องบินเจ็ทฟัง ชนยับไปหมดเลย เธอก็ร้องอ้อก่อนหันไปมองชายหนุ่มที่นั่งข้าง ๆ ปานเทพ แต่เพื่อนสาวดันขัดขืนเสียก่อนว่าจะกลับบ้านแล้ว บัวผันก็ทำหน้างว่าเพื่อนของตนจะกลับกับใคร เพื่อนก็หันไปชี้ที่หนุ่มรุ่นน้องว่าเขาจะไปส่ง แล้วตอนเช้าก็จะไปเที่ยวทะเลกันจากนั้นก็ไปไหว้พ่อแม่ต่อ บัวผันแบหน้าพลางต่อว่าเพื่อนว่าแรงนะเธอ เจอกันแป๊บเดียวจะไปนุ่นไปนี่กัน แต่เพื่อนเธอก็ไม่ได้สนใจลุกออกไปกับหนุ่มรุ่นน้องเลย ที่โต๊ะจึงเหลือเธอกับปานเทพสอง

คนปานเทพจึงชวนทานอาหารต่อแต่บัวผันขอบายรับลูกตามเพื่อนของเธอออกไปทันที ทิ้งให้ปานเทพอยู่คนเดียวและจ่ายค่าอาหารค่าเหล้าทั้งหมดหนึ่งหมื่นสองพันบาท แต่ทว่าเขาไม่มีจ่ายจึงขบ้อยไปล้างจานแทน

คำวันถัดมา เพื่อนบัวผันกับหนุ่มรุ่มน้องก็มาเจอกันที่สวนสาธารณะและเขาก็คุกเข่าขอเธอแต่งงาน เธอก็ยื่นบิดไปบิดมาบอกว่าเรื่องนี้มันเร็วเกินไปแต่เธอก็ดีใจและยินดีที่จะแต่งงานกับเขา จากนั้นทั้งสองก็กอดกันพากันกลับที่พัก

รุ่งเช้าวันต่อไป หนุ่มรุ่มน้องวิ่งกระเซอะกระเซิงออกมาจากที่พักในสภาพกางเกงยีนส์หลุดกองอยู่ที่ขาเสื้อไม่ใส่ ใส่แต่บ็อกเซอร์ติดกายออกมา และในคำวันเดียวกันนั้นเขาก็ไปนั่งชดเหล้าย้อมใจอยู่ที่ร้านเหล้าร้านเดิม ปานเทพที่เพิ่งมาถึงรีบเข้าไปแย่งแก้วเหล้าทันทีกลัวว่าหนุ่มรุ่มน้องจะเมาหนักแต่เขากลับบอกว่าอยากเมาให้ตายไปเลย ปานเทพได้ยินก็โอดออกมาเสียงดังว่าเพิ่งแต่งงานกันได้วันเดียวจะไปอยากตายทำไม หนุ่มรุ่มน้องก็บอกว่าเลิกกับเพื่อนบัวผันแล้ว ปานเทพก็เลยถามว่าทำไมเลิกกันหนุ่มรุ่มน้องบอกว่าเพื่อนบัวผันเป็นผู้หญิงกลางคืน ปานเทพจึงต่อว่ารุ่มน้องยกใหญ่ แต่หนุ่มรุ่มน้องก็ร้องซัดให้เลิกว่าได้แล้วเขาไม่ได้สนใจหรอกที่เป็นผู้หญิงกลางคืน ปานเทพทำหน้าสงสัย หนุ่มรุ่มน้องจึงพูดต่อไปว่า

“เขาเป็นผู้หญิงกลางคืน แต่ว่าเวลากลางวันเขาเป็นผู้ชาย”

“ห๊ะ เป็นผู้ชาย”

“เออ อันใหญ่เท่านี้” หนุ่มรุ่มน้องพูดกลางยกแขนขึ้นมาประกอบให้ดู

33) เรื่อง “บริการตัวเอง”

ณ บ้านหลังหนึ่งมีสองสาวใช้ชื่อว่า แพน และแต้วตกำลังบีบนิ้วให้คุณนายบัวผันกับคุณชายเพียวอยู่ในห้องนั่งเล่น ทั้งสองสาวใช้ต่างผลัดกันฟ้องคุณนายของบ้านว่าสาวใช้ที่ชื่อรัญจวนช่างซี้เกียจเหลือเกิน ให้ทำงานอะไรนิดอะไรหน่อยก็อิดออดไม่ยอมทำ แล้ววันนี้เธอสองคนตั้งแต่มorningก็ยังไม่เห็นสาวใช้รัญจวนออกมารับใช้เลย คุณนายได้ยินดังนั้นจึงให้สองสาวไปตามสาวใช้รัญจวนให้มาหา

พอสาวใช้แพนและแต้วไปที่ห้องสาวใช้รัญจวนกลับเห็นป้ายติดอยู่หน้าห้องว่า “ประจำเดือนมา กรุณาบริการตัวเอง” เมื่อเห็นดังนั้นทั้งสองต่างฮึดฮัดกล่าวตำหนิสาวใช้รัญจวนยกใหญ่ว่าถือดีว่าเป็นคนโปรดของคุณชายเพียวทำตัวไม่เห็นหัวคนอื่น ทั้งสองจึงวิ่งกลับไปฟ้องคุณนายที่บ้านใหญ่ทันที

หลังจากฟังสาวใช้แพนและสาวใช้แต้วเล่าแล้ว คุณนายจึงไปหาสาวใช้รัญจวนด้วยตัวเองและเคาะประตูเรียกสาวใช้รัญจวนให้ออกมา พอเธอออกมาคุณนายบัวผันก็ต่อว่าเธอชุดใหญ่ว่าแค่

เป็นประจำเดือนถึงกับทำงานไม่ได้เชียหรือ สาวใช้รัฐจนวนรีบตอบปฏิเสธและบอกว่ากำลังจะไปทำงาน คุณนายจึงถามต่อว่า

“และไอ้ที่เขียนว่าบริการตัวเองนะหมายความว่ายังไง”

“หนูไม่ได้บอกคุณนาย หนูบอกคุณชายเพียวต่างหากเพราะว่าคุณชายเพียวชอบมาใช้บริการหนูทุกวันเลย แต่วันนี้หนูเป็นประจำเดือนก็เลยให้คุณชายบริการตัวเองไปก่อนค่ะ”

“คุณชายเพียวไปใช้บริการอะไรตอบมา” คุณนายพูดพลางคว้าคอเสื้อคุณชายเพียวไว้แน่นเพื่อคาดคั้นเอาคำตอบ

“ไซร์ตรง ซอกคอไง”

“ไซร์ซอกคอหรือ แล้วใช้บริการอะไรอีก”

“ใช้หมดนั่นแหละ”

คุณนายบัวผันปรี๊ดแตกเข้าทุบตีคุณชายเพียวพร้อมทั้งสั่งให้สาวใช้ทั้งสามให้ช่วยกันทุบจนคุณชายเพียวลงไปกองกับพื้น

34) เรื่อง “ลืออกแล้ว”

ลุง : น้ำมันเครื่องก็ไม่ได้แห้ง แล้วตรงไหนล่ะเนี่ยที่เสีย

เพียว : ไซ้

ปานเทพโอยลุง : เมื่อไหร่มันจะเสร็จ เดียวมันจะไม่ทันงานบุญบั้งไฟเขานะ

เพียว : ไซ้

ลุง : แล้วมึงจะบ่นอยู่ทำไม มึงจะช่วยกุตุลี ว่ามันเสียตรงไหน

เพียว : ไซ้

ปานเทพลุงก็รู้ว่า : ผมซ่อมไม่เป็น

เพียว : ไซ้

ลุง : ถ้ามึงรีบมาก มึงก็ไปก่อนกูเลยไปไ้บ้านเทพ

เพียว : ไซ้

ปานเทพจะเดินไปยังไง ผมอุตส่าห์เติมน้ำมันให้เต็มถึง

เพียว : ไซ้

ลุง : มึงก็แบกลังน้ำมันของมึงอะ ไปเลยไป

เพียว : ไซ้

ปานเทพไอ้เพียว : ตกลงมึงอยู่ฝ่ายไหน

เพียว : หยุด

ปานเทพยุทธโหน : นี้มึงจะเข้าการเมืองหรือเปล่า

เพียว : ไม่ใช่ยุทธ หยุต หยุตที่แปลว่าให้หยุตเนี่ย

ปานเทพ : มีงบอกว่าหยุต หยุต กูก็รู้เรื่องแล้ว

เพียว : เออนั้นแหละ

สามสาว : พี่ ๆ รถเป็นอะไรคะ

ลุง+ปานเทพ+เพียว : สงสัยหัวเทียนบอด

ปานเทพ : เฮ้ย รถไม่มีหัวเทียน พอดีว่ารถมันเสียจ๊ะ แต่ไม่รู้ว่ามันเสียตรงไหน

แต่แว๊ด : แล้วพวกพี่จะไปไหนกันหรือคะ

ปานเทพ : พอดีพวกพี่จะไปงานบุญบั้งไฟ

บัวผัน : อ้าวหรือ พวกฉันก็กำลังจะไปเหมือนกัน แล้วพี่จะไปกันยังไงหรือ

ปานเทพ : ก็ไม่รู้สิ พอดีว่ารถพวกพี่มันเสีย ไม่รู้จะไปยังไง พี่ก็คิดไม่ออก

แพน : งั้นเอาอย่างนี้ดีไหม ฉันจะไปชวนพี่สาวกับพี่เขยฉันเราจะได้ไปรถปิคอัพของพี่เขย เขามีรถปิคอัพ ดีไหมไปด้วยกันหลายๆ คนจะได้สนุก

ปานเทพ : ได้หรือ

แพน : ได้ค่ะ ถ้าอย่างนั้นฉันจะไปบอกพี่สาวกับพี่เขยของฉันให้เตรียมตัวก่อนนะ แล้วจะออก

ตอนไหนเดี๋ยวฉันจะโทรบอก

ปานเทพ : อย่าลืมนะ สาวแพนโทรบอกด้วยนะ

แพน : พี่บัวผัน พี่

บัวผัน : มีอะไรหรือแพน พอดีพี่ไปอาบน้ำ มีอะไร

แพน : พอดีฉันจะถามพี่ว่าพี่จะไปงานบุญบั้งไฟด้วยกันไหม

บัวผัน : ไปสิ ก็พี่อาบน้ำเสร็จแล้ว ก็กำลังจะไปแต่งตัว

แพน : ก็พอดีว่า เดี่ยวจะมีเพื่อนฉันขอติดรถไปด้วยนะ

บัวผัน : ได้ ๆ

พี่เขยแพน : บัวผัน ทำอะไรอยู่ ทำไมช้าจัง

บัวผัน : ฉันก็ไปอาบน้ำอยู่พี่

พี่เขยแพน : แล้วทำไมต้องไปอาบนอกบ้าน อย่างบอกนะว่าไปล่อเสือล่อจระเข้

บัวผัน : โอ๊ยพี่ ฉันก็แค่อยากเปลี่ยนบรรยากาศ อยากเปลี่ยนฟิล

พี่เขยแพน : ถ้าอย่างนั้นช่วยไปหาสบู่ให้หน่อย พี่หาไม่เจอ

บัวผัน : สบู่มันก็ตกอยู่ในชอกนั่นไง

พี่เขยแพน : ก็นั่นและช่วยไปเก็บให้หน่อย

บัวผัน : เก็บสบู่หรือ ได้ ๆ

แพน : ฮัลโหลค่ะ พี่ปานเทพ

ปานเทพ : ฮัลโหลจ๊ะสาวแพน ออกหรือยัง

แพน : อีกรูปหนึ่งก่อนค่ะ พอดีว่าพี่สาวกับพี่เขยของฉันไปเก็บสบู่

ปานเทพ : ห๊ะ เก็บสบู่

แพน : ใช่ค่ะ เดี่ยวฉันโทรหาใหม่นะ

ปานเทพ : จ๊ะๆ

บัวผัน : พี่ๆ จะออกหรือยัง

พี่เขยแพน : ใกล้เคียงแล้วละ กำลังจะออกแล้ว

บัวผัน : พี่จะออกแล้วหรือ รอฉันด้วยพี่ อย่าเพิ่งออก

พี่เขยแพน : อย่าเพิ่งออกหรือ

บัวผัน : ใช่ ๆ

พี่เขยแพน : ได้ ๆ

แพน : ฮัลโหลค่ะพี่ปานเทพ

ปานเทพ : ฮัลโหลสาวแพน ออกหรือยัง

แพน : เขาบอกว่าใกล้จะออกแล้วพี่ อีกรูปหนึ่งก็จะออกแล้ว ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวพี่มารออยู่ที่

บ้านฉันเลย

ปานเทพ : ให้ไปรอที่บ้านใช่ไหม

แพน : ค่ะ

ปานเทพ : ได้เลยจ้ะ เดี่ยวพี่ไป

เพ็ญ : รอดังนาน ซ้ำจริงๆ ไหนบอกว่าใกล้แล้ว

แพน : มานีนั่งก่อน

แต้ว : ยังไม่ออกอีกหรือ

แพน : ยังเลย

บัวผัน : พี่จะออกแล้วหรือ อย่าเพิ่งออก

พี่เขยแพน : อย่าเพิ่งออกหรือ ได้ๆ

แพน : โอ๊ยพี่ จะออกได้แล้ว รอเป็นชั่วโมงแล้ว คนอื่นเขาก็มารอ ออกมาได้แล้ว พี่บัวผัน

บัวผัน : ออกแล้วจ๊ะ

พี่เขยแพน : ออกพอดีเลยจ๊ะ

ปานเทพ : ออกแล้วหรือ

พี่เขยแพน : ออกแล้วจ๊ะ

ปานเทพ : โลงหรือยัง

พี่เขยแพน : โลงเลยจ๊ะ

ทุกคน : โอ๊ย รีบไปแต่งตัว

35) เรื่อง “ตัวเมียอย่างเนียน”

เรื่องมีอยู่ว่า ตัวเมียบุคหนึ่งได้คุยกันโดยที่เมียได้ขายควายเพื่อให้ัวเอาเงินไปดาวนรถไถมาไถนาเอง ส่วนตัวก็บอกว่าจะไปไถเองให้เหนื่อยทำไม ทำไมไม่จ้างเขาเอา เมียก็ด่าไปอีกยกว่าไม่รู้เรื่อง บ้างเลยรึว่าราคาข้าวมันตก ไม่รู้เมื่อไหร่จะขึ้น ก็เลยจะให้ตัวนั้นเป็นคนไถเอง ก่อนตัวจะออกไปเมียได้กำชับว่าเวลาโทรไปให้รีบรับโทรศัพท์ด้วย

ตัวก็เดินออกจากบ้านมาแบบอารมณ์เสีย ระหว่างทางก็ได้มาเจอเพื่อนที่ทะเลาะกันอยู่เลยเข้าไปห้าม และสอบถามทำให้รู้ว่าทะเลาะกันเรื่องเหล้า เลยเอ่ยปากพูดออกไปว่าจะซื้อให้เป็นสับขวดเลย ถ้าช่วยแก้ปัญหาเรื่องเมียได้ เพื่อนก็ถามว่าเรื่องราวเป็นยังไงก็ได้เล่าให้ฟังว่า

“มันน่าเบื่อ ไปไหนไม่ได้เลย โทรจิกโทรตามโทรเซ่คอยู่นั่นล่ะ” เพียวกล่าวด้วยความโมโห

“เรื่องแค่นี้เอง แก่ได้ง่าย ๆ เวลาเมียโทรมานะให้มึงเอาโทรศัพท์เปิดเพลงงานศพ แล้วบอกเมียว่า อยู่งานศพ ๆ คลื่นไม่ชัด ๆ แค่นี้ได้อ” เพื่อนพูดไปก็หัวเราะไป

หลังจากเพียวได้ฟังเพื่อนเสนอเสร็จก็เดินจากไปและได้ไปเจอกลุ่มสาว ๆ ที่กำลังดำนานอยู่และได้ยินสาว ๆ คุยกันเรื่องเงิน เลยเสนอให้ว่าถ้าอยากได้เงินให้มาเอาใจพี่นี่น้อง และต่อจากนั้นก็ไปนั่งกินเหล้ากันโดยที่ลืมเมียที่สั่งกำชับไว้ พร้อมแจกเงินให้สาว ๆ ในกลุ่ม และเสียโทรศัพท์ที่ตั้งขึ้นในวงเหล้า

“เดี๋ยว ๆ เมียที่โทรมา” เพียวพูดด้วยความตกใจ แต่ก็ไม่ลืมแผนที่เพื่อนบอกมาเลยให้สาว ๆ เปิดเพลงงานศพและเจียบ ๆ ไว้

“ฮัลโหล ที่รักเหรอ” เพียวพูดด้วยน้ำเสียงปกติ

“พี่เพียว อยู่ไหน” เมียถามด้วยความสงสัย

“พี่มางานศพ ได้ยินเสียงพระสวดมัยเนี่ย นี่ไง เสียงพระสวด” เพียวพูดพร้อมกับเอาโทรศัพท์ไปเจอที่เสียง

“พระสวดงานศพ งานศพบ้านพี่เหรอมาจัดตอนตีสองเนี่ย รอให้เป็นงานศพของพี่ก่อนเถอะ เดี่ยวฉันจัดให้” เมียพูดออกมาด้วยความโมโห พร้อมด่าและบอกให้กลับบ้านเดี๋ยวนี ส่วนเพียวก็ตกใจกลัวจนทำอะไรไม่ถูก สาว ๆ ก็หนีหายไปหมด

เพียวได้โดนเมียด่าและตี และจับมัดแขนโยกกับคานไม้กลางบ้าน เพราะจับได้ว่าหนีไปเที่ยวและโกหก

“พี่เพียว พี่กล้าโกหกฉันไปกินเหล้าเหรอ” เมียพูดไปพร้อมกับฟาดไม้มะยมในมือไปตามตัวของเพียว

ส่วนเพียวก็ทำได้แค่ร้องโอดโอยอย่างหน้าสงสาร

36) เรื่อง “ทลอยบายน้องเมีย”

เพียว : ฮือ ๆ บัวผันเอ๊ย เธอไม่น่าตายช้าเลย

ปานเทพ : เอ๊ย ไม่น่าตายเร็ว

เพียว : เออ ไม่น่าตายเร็วมันแหละ

พอลดา : บัวผันมันตายไปแล้วฟื้นคืนมาไม่ได้หรอก มึงเป็นลูกเขยพ่อ ก็เหมือนลูกชายพอนั่นแหละ

ต่อไปพวกเราก็เหลือกันอยู่แค่นี้ (พร้อมกับเข้าไปกอดลูกสาวอีกสามคนด้วยความเสียใจ) ฝ่ายเพียวก็กำลังจะเข้าไปกอดน้องเมียด้วยอีกคน เพื่อนของเพียวจึงห้ามไว้.....

ปานเทพ : เตียว ไอ้เพียวมึงไม่เกี่ยว

เพียว : ไม่เกี่ยวได้ยังไง น้องสาวนะ น้ากอดจะตาย

พอลดา : ห่าง ๆ ไว้หน่อย น้องเมียมึง

จากนั้นพอลดาของเพียวจึงได้เรียกหลานของตนเองมาที่ข้างบ้าน.....ปานเทพ มึงมานี่ ๆ

ปานเทพ : มีอะไรหรือลุง มาลากผมทำไมหรือ มีอะไรเนี่ย

ลุง : คืออย่างนี้ มึงจับตาตุ๋ไอ้เพียวให้ตี ๆ นะ

ปานเทพ : จับตาอะไร

ลุง : กูไม่ไว้ใจมัน มันเจ้าชู้

ปานเทพ : ใช่แล้ว มันเจ้าชู้เหมือนกับที่ลุงพูดนั่นแหละ ได้ ๆ เตียวผมจับตาตุ๋ให้ แต่ว่าต้องมีค่าแรงค่าจับด้วยนะ

ลุง : ค่าแรงอะไร

ปานเทพ : นี่ไง ก็เหล่านี้ง วันละขวด

ลุง : ได้อยู่แล้ว กูให้มึงเป็นลิงเลยก็ได้

ปานเทพ : พูดแล้วนะ อย่าคั่นคำ วันนี้ผมเริ่มงานเลย ถ้าอย่างนั้นผมไปก่อนนะ

หลังจากนั้นเพียวจึงไปหาน้องเมียคนที่หนึ่งที่สระน้ำ.....

เพียว : น้องสาว ๆ ทำอะไรอยู่หรือ

น้องเมียคนแรก : อ้าวพี่เพียว ฉันกำลังจะตกเบ็ดคะ

เพียว : ตกเบ็ด โตขนาดนี้แล้วยังตกเบ็ดอยู่อีก

น้องเมียคนแรก : ก็ตกเบ็ดสิพี่ ก็ฉันอยากกินปลา

เพียว : เตียวพี่จะบอกวิธี การตกเบ็ดนะ มันมีเทคนิคในการใส่เหยื่อ

น้องเมียคนแรก : จริงหรือพี่

เพียว : ใช่สิ เอาเหยื่อมาเลย

น้องเมียคนแรก : โอ้ยพี่เพียว ทำอะไรเนี่ย มาจับกันฉันทำไม

เพียว : เสียบ ๆ ไว้อย่าบอกใคร พี่มีอะไรจะให้

น้องเมียคนแรก : จะให้อะไรฉัน

เพียว : นี่ไงมือถือเล่นไลน์ได้ด้วย

น้องเมียคนแรก : มือถือรุ่นใหม่

เพียว : เตี่ยวก่อน เธออย่าไปบอกใครนะ เตี่ยวพี่จะไปซื้อเครื่องใหม่มาแล้ว เตี่ยวเอาเครื่องนี้ให้เลย

น้องเมียคนแรก : ให้ฉันจริง ๆ นะ

เพียว : ตกเบ็ดไป ตกเบ็ดไป (พร้อมกับเอามือไปตบที่ก้นของน้องเมียอีกครั้งแล้วก็วิ่งหนีไป)

หลังจากนั้นเพียวจึงเดินไปหาน้องเมียคนที่สองซึ่งกำลังสอยเอาลูกมะพร้าวอยู่ เพียวได้ย่องไปข้างหลังแล้วเอามือจับก้นของน้องเมีย....

น้องเมียคนที่สอง : พี่เพียวทำอะไรเนี่ย ฉันจะฟ้องพ่อนะ

เพียว : เธออย่าไปบอกใครนะ พี่มีอะไรจะให้

น้องเมียคนที่สอง : อะไร

เพียว : นี่ไงมือถือรุ่นใหม่

น้องเมียคนที่สอง : รุ่นนี้ถ่ายรูปสวยด้วยนะ ให้ฉันจริง ๆ เหรอ

เพียว : ให้จริง ๆ ใจเย็น ๆ พี่ซื้อเครื่องใหม่ก่อน แล้วพี่จะเอาเครื่องนี้ให้นะ

น้องเมียคนที่สอง : สัญญาแล้วนะ ถ้าผิดสัญญาจะฟ้องพ่อจริง ๆ ด้วย

เพียว : สัญญาลูกผู้ชาย สอยมะพร้าวต่อเลย สอย สอย พี่น้องฟังสอย (พร้อมกับตีก้นของน้องเมียอีกครั้งหนึ่ง)

น้องเมียคนที่สอง : ถ้าไม่เห็นแกโทรศัพท์จะเอาไม้ทิ่มฟันร่วงเลย

ต่อมาเพียวได้เดินไปหาน้องเมียคนที่สามซึ่งกำลังนั่งเล่นมือถืออยู่ที่หน้าบ้าน....

เพียว : น้องสาว ทำอะไรอยู่เหรอ

น้องเมียคนที่สาม : ก็เล่นโทรศัพท์อยู่นี่ไง ก็เห็นอยู่

เพียว : แบบนี้ก็เรียกโทรศัพท์ หน้าจอก็แตกแบบนี้ พี่มีเครื่องใหม่ เอาให้ใหม่เลยก็ได้ เน็ตก็แรงเน็ตสปีด คลื่นความถี่เร็ว ยิก ๆ

น้องเมียคนที่สาม : พี่ ฉันอยากได้อะ

เพียว : เต็มให้พี่ดูก่อน

น้องเมียคนที่สาม : เต็มอะไร

เพียว : เต็มโคโยตี้สายตุตตุตแตก ๆ ไร

น้องเมียคนที่สาม : ได้ ๆ (พร้อมกับลุกขึ้นเต็นให้พี่เขยดู)

ฝ่ายพี่เขยก็ชอบใจพร้อมกับเอามือไปตีกันของน้องเมีย....

น้องเมียคนที่สาม : พี่เพียว มาจับกันฉันทำไม ฉันจะฟ้องพ่อ

วันต่อมาน้องเมียทั้งสามคนก็เดินมาหาพี่เขยพร้อมกันทั้งสามคน

น้องเมียคนแรก : พี่ตุลลิปะอะไรน่าเกี้ยว ตุลลิปะพี่บัวผันกับพี่กำลัง....

น้องเมียคนที่สาม : ข้อมูลทั้งหมดที่อยู่ในมือถือสบอกให้หมดนะ ไหนพี่บอกจะให้มือถือฉัน
ไ้...

น้องเมียคนที่สอง : ไม่ใช่ พี่เพียวเขาบอกจะให้ฉัน....

จากนั้นพ่อตาของตนก็เดินเข้ามาแล้วถามว่า....

พ่อตา : มึงจะให้ใครกันแน่ไอ้เพียว

ส่วนปานเทพได้ยินลุงถามเพียวจึงตอบไปว่า...

ปานเทพ : ฉันรู้ว่ามันจะให้ใคร ก็เมื่อเข้ามันไปแอบตีกันสาวแพนแล้วมันก็บอกว่าจะให้
โทรศัพท์ สักพักหนึ่งไปแอบตีกันแต่แว๊ด แล้วก็บอกจะให้โทรศัพท์เหมือนกัน ตอนบ่าย ๆ ไปแอบตีกัน
น้องรัฐจวนก็บอกจะให้โทรศัพท์เหมือนกัน

พ่อตา : อ้าย ไอ้ทิด ไหนบอกว่ามึงจะไม่แอบไปตีไปยุ่งกับใครเหมือนที่ทำกันกู ไอ้เพียว มึง
ตาย...

37) เรื่อง “น้องคิด 1000 เดียว”

เพียว : พี่รักน้องมาก น้องทำไมหลอกลวงพี่แบบนี้ หุ่เมเทให้เจ้าทุกอย่าง พี่ไม่อยู่ในโลกนี้อีก
ต่อไปแล้ว ลาก่อน

ลุง : ใครมาเขียนอะไรไว้ตรงนี้วะ “รักมาก เจ็บมาก ตายดีกว่า เพียว”

เฮ้ย ปานเทพมานี้ ๆ

ปานเทพ : อะไรลุง

ลุง : ไอ้เพียวมันฆ่าตัวตายนะเนี่ยะ

ปานเทพ : ใช่แล้ว เนี่ยลายมือไอ้เพียว

ลุง : นั่นโทรศัพท์

ปานเทพ : โทรศัพท์มัน

ลุง : ทำยังไงดี เราต้องรีบแจ้งตำรวจ

ปานเทพ : ผมเนี่ยตำรวจสายสี่

ลุง : โอ้ย ไอ้ปานเทพ เรื่องความเป็นความตาย มึงอย่างมาโกหกกูนะ ไหนล่ะ หลักฐานว่ามึง
เป็นตำรวจ

ปานเทพ : มีสีหลักฐาน ดูดีๆนะ ผมร้อยตำรวจเอกปานเทพ หน่วยสายสืบราชการลับปลอมตัวมา

ลุง : แล้วจะทำยังไงต่อไปละคราวนี้

ปานเทพ : ที่เห็นหลักฐานอยู่ตรงนี้ “รักมาก เจ็บมาก ตายดีกว่า เพียว” เขียนแบบนี้ มันต้องเกี่ยวกับผู้หญิง

ลุง : ผู้หญิง แล้วผู้หญิงคนไหนละ

ปานเทพ : จะไปรู้หรือ เสียเพียวเป็นคนเจ้าชู้ผู้หญิงเยอะ แต่ที่ผมรู้ว่า มีสาวแพน มีแต่แว๊ด มีรัฐจวน การจะสืบสวนสอบสวนได้ ต้องค้นในโทรศัพท์ ว่าเสียเพียวโทรหาใครบ้าง ติดต่อใครบ้าง หลักฐานอยู่ในนี้หมด

แพน+แต่แว๊ด+รัฐจวน : เรียกพวกฉันมาทำไมหรือพี่ปานเทพ

ลุง : ไม่ใช่ปานเทพธรรมดาอะ นี่คือร้อยตำรวจเอกปานเทพปลอมตัวมา

แพน+แต่แว๊ด+รัฐจวน : ห๊ะ ร้อยตำรวจเอก ฮ่า ฮ่า ฮ่า

ปานเทพ : เนี่ยะ คุณกันให้ดีๆ นะ เป็นยังไงชัดเจนยัง คืออย่างนี้ วันนี้เสียเพียวได้กระโดดน้ำตายแล้ว

แพน+แต่แว๊ด+รัฐจวน : ห๊ะ ตายแล้ว

ลุง : ดูหลักฐานอยู่ตรงนั้น อย่าเหยียบหลักฐาน หลักฐานขนาดนี้ คดีนี้ต้องเกี่ยวกับพวกเธอสามคนแน่นอน

แพน+แต่แว๊ด+รัฐจวน : ไม่ใช่ฉัน ฉันไม่เกี่ยว ไม่ใช่ฉัน

ปานเทพ : โอ๊ย ไม่ต้องมาเถียงหรอก หลักฐานอยู่ในมือผม ผมดูหมดแล้ว ว่าเสียเพียวโทรหาใครบ้าง

แพน+แต่แว๊ด+รัฐจวน : ไหน

ปานเทพ : มันเป็นความลับของราชการ พวกเธอดูไม่ได้ หลักฐานนี่ถือนี้ เวลา 20 : 00 น. ถึง 22 : 00 น. อยู่กับสาวแพนใช่ไหม

แพน : เปล่าอะคะ ไม่ได้อยู่กับฉัน

ปานเทพ : อย่างมาโกหกผมนะ เดี่ยวติดคุกหัวโตนะ

แพน : โทรค่ะโทร อยู่กับฉันเนี่ยแหละ

ปานเทพ : แล้วสองคนทำอะไรกัน

แพน : ก็ทำเหมือนกับที่คนรักเขาทำกันนั่นแหละ

ปานเทพ : แล้วเขาทำกันยังไงหรือ

ลุง : มีอะไรกันใจ

ปานเทพ : หรือ

ลุง : ครับผม

ปานเทพ: ก็ครึ่ง

แพน : สองครึ่ง แล้วเสียเพียวให้อะไรบ้าง

แพน: เขาซื้อรถให้ฉันค่ะ

ปานเทพ : ซื้อรถให้เธอ รถอะไรเธอ

แพน: รถเข็นขายส้มตำค่ะ

ลุง : เอาไว้ต่อยอดไป

ปานเทพ : ต่อยอด

ลุง : ครับผม

ปานเทพ : จาก 22.00 น. ถึง 24.00 น. เขาอยู่กับเธอใช่ไหม

แต่แหว็ด : ใช่แล้วค่ะ

ปานเทพ : พวกเขาทำอะไรกันหรือเปล่า

แต่แหว็ด : ทำเหมือนกับสาวแพนนั่นแหละ

ปานเทพ : ทำยังไงล่ะ

แต่แหว็ด : ทำเหมือนกันนั่นแหละ แต่ว่าของฉันจัดหนักกว่า

ปานเทพ : หนักยังไง

แต่แหว็ด : 3 ครั้ง

ปานเทพ : 3 ครั้ง แล้วเสียเพียวให้อะไรเธอบ้างหรือเปล่า

แต่แหว็ด : เขาก็ให้เยอะเลยนะ

ปานเทพ : ให้อะไรเธอ

แต่แหว็ด : ปูหลังคาบ้านให้ตั้ง 6 แผ่นเนี่ย

ลุง : เป็นห่วงสุขภาพไง กลัวเป็นไข้หวัด กลัวจะตากฝน

ปานเทพ : เหรอ

ลุง : ครับผม

ปานเทพ : สายสุดท้าย ก่อนที่เสียเพียวจะกระโดดน้ำตาย ตอนเที่ยงคืนวันโกน อยู่กับเธอใช่

ไหม

รัฐจวน : ใช่แล้ว แต่ว่าอยู่แค่ 5 นาที

ปานเทพ : แล้วพวกเขาสองคนมีความสัมพันธ์อะไรกันไหม

รัฐจวน : ฉันเพิ่งย้ายมาอยู่ข้างบ้านเสียเพียวได้แค่ 3 วัน เสียเพียวก็มาหาฉันทุกวัน

ปานเทพ : ไปหาเธอทุกวัน แล้ววันแรกเป็นยังไงเธอ

รัฐจวน : วันแรกเสียเพียวซื้อรถสปอร์ตหรูให้ฉัน 1 คัน

ปานเทพ : โอ้โห นี่รถสปอร์ต นี่รถเข็นขายส้มตำ แล้ววันที่ 2 หละ

รัฐจวน : วันที่ 2 เสียเที่ยวซื้อบ้านหลังโตให้ฉันอยู่

ปานเทพ : โอ้โห แล้ววันที่สามหละ

รัฐจวน : วันที่สามเสียเที่ยวซื้อเพชรให้ฉันอีก 100 กะรัต

ปานเทพ : แล้วเขาได้ได้พูดอะไรกับเธอไหม

รัฐจวน : เสียเที่ยวถามฉันว่า ฉันคิดยังไงกับเสียเที่ยว

ปานเทพ : แล้วคิดยังไงหละ

รัฐจวน : ก็เลยตอบไปว่า ถ้าเป็นคนหนุ่มหล่อๆ ฉันคิด 1,500 บาท แต่ถ้าเป็นเสียเที่ยวฉันคิด 1,000 บาท

ปานเทพ : ห๊ะ ภูมิแล้ว

ลุง : ทุ่มแต่ตั้งเยอะ ได้ส่วนลดตั้ง 500

ปานเทพ : ถ้าเป็นภูมิฆ่าตัวตายแล้ว พอไม่ต้องสืบคดี แยกย้ายกันกลับบ้าน

38) เรื่อง “ลั่นลงอาคม”

ณ สำนักอาจารย์ ซึ่งกำลังทำการสักยันต์ลงพิธีให้กับลูกศิษย์ทั้งสอง

หลังจากทำพิธีเสร็จแล้ว อาจารย์ก็มาคุยกับลูกศิษย์ทั้งสองว่า “ไอ้ปานเทพ มึงได้สาธิตาลิ้นทอง ใช้ลิ้นให้เป็นประโยชน์ ไหนดูลิ้นมึงสิ” ไอ้ปานเทพ ก็แลบลิ้นให้อาจารย์ดู

อาจารย์ก็หันมาทางลูกศิษย์อีกคน “ไอ้เพียว มึงได้หนังเหนียวอยู่ยงคงกระพันไป ปีน มืด ไม่ได้กินมึงหรอก” พร้อมกับหันไปจับมืด แล้วร่างจะฟันไอ้เพียว ทันใดนั้น ไอ้เพียวก็หันกลับร้องห้ามอาจารย์ พร้อมบอกกับอาจารย์ว่า “เอาไว้ใช้ยามจำเป็นดีกว่า” ก่อนที่จะแยกย้ายกันไป อาจารย์ก็ได้เป่าหัวให้กับลูกศิษย์ทั้งสองคนอีกครั้ง แต่กลิ่นที่ออกมาจากลมปากของอาจารย์ทำให้ลูกศิษย์ย่นถามอาจารย์ว่า “อาจารย์ไปกินหมาเน่ามาหรือเปล่า”

ณ บ้านของไอ้เพียว

เมียของไอ้เพียว กำลังทำความสะอาดบ้านอยู่นั้น ก็ได้ยินเสียงไอ้เพียวร้องอย่างเจ็บปวด เมียของไอ้เพียวจึงวิ่งไปหาที่ปานเทพ ที่กำลังยืนซักว่าอยู่ข้างคันทนา เพื่อให้ไปช่วยเหลือไอ้เพียวผู้เป็นผัวของตัวเอง ที่กำลังปวดท้องอย่างรุนแรง

ปานเทพ ถามเพียวด้วยความสงสัยว่าเป็นอะไร คำตอบที่ได้คือ “กูเจ็บท้องจะตายอยู่แล้ว”

ปานเทพกับเมียไอ้เพียวจึงตัดสินใจพากันไปหาหมอ

ณ โรงพยาบาล

“อ๊าย ไม่ไหวแล้ว จะตายแล้ว” นั่นคือเสียงที่ถูกส่งออกมาจากไอ้เพียว

เมียของไอ้เพียวจึงขอร้องให้ปานเทพ ไปคุยกับหมอถึงอาการปวดท้องของไอ้เพียวเพื่อนรัก

ระหว่างที่พยาบาลกำลังคุยกับคนไข้ผู้หญิงรายหนึ่ง ไอ้ปานเทพก็เข้ามาทักทาย “สวัสดีครับ คุณพยาบาลลลลลลล” พร้อมแลบลิ้นกระดกไปมารัวๆ นางพยาบาลหันมาสนใจไอ้ปานเทพทันที พร้อมถามว่า “เป็นอะไรมาคะ” แต่ปานเทพ รีบบอกปฏิเสธพร้อมบอกว่า “ผมไม่ได้เป็นอะไร แต่ น้องชายผมปวดท้องหนักมาก” นางพยาบาลก็เลยลัดคิวให้เป็นคนไข้ไอพี พร้อมกับให้ไปรอที่ห้องเบอร์ 4 ได้เลย

ในระหว่างนั้น คนไข้สาว ที่คุยกับพยาบาลก่อนหน้านี้ ก็ได้สะกิดไอ้ปานเทพ แล้วถามว่า จำตนเองได้หรือเปล่า ปานเทพถามจนรู้ว่า เป็นเพื่อนที่สมัยเรียนด้วยกันตั้งแต่อนุบาล ระหว่างรื้อฟื้นความหลังกันอยู่นั้น นางพยาบาลก็แทรกขจัดขึ้นมา พร้อมบอกให้คนไข้สาวที่ชื่อรัฐจวน ไปห้องคนไข้เบอร์ 11 รัฐจวนเลยเอ่ยถามว่าเพราะอะไรถึงให้ไปห้องเบอร์นี้ นางพยาบาลจึงบอกว่า “เพราะเธอ มัน 11 รด. ใจ” แล้วบอกกับปานเทพว่าให้อยู่เป็นกำลังใจให้ตัวเองตรงนี้ และให้พาน้องชายไปที่ห้องเบอร์ 4 ได้เลย ด้วยน้ำเสียงอันอดอ้อน

หลังจากนั้น คุณหมอเรียกไอ้เพียว ไปห้องตรวจอาการที่ห้องเบอร์ 4 สักครู่คุณหมอก็เดินออกมาตามหาญาติของไอ้เพียว พร้อมกับแสดงความเสียใจและแจ้งให้ญาติทราบ ว่า นายเพียว ภูตะวัน เสียชีวิตแล้ว

ไอ้ปานเทพ ได้ยินอย่างนั้นก็ตกใจอย่างมาก แล้วก็ถามกลับเพื่อหาสาเหตุการเสียชีวิตทันที คุณหมอแจ้งให้ไอ้เพียวทราบว่า “หมอจนปัญญาจริง ๆ เพราะว่า เข็มก็แทงไม่เข้า มีผ้าตัดก็ผ้าไม่เข้า เอาเลื่อยมาเลื่อยก็ไม่เข้า สุดท้ายแล้วก็ใส่ตั้งแตกตายค่ะ”

เมื่อไอ้ปานเทพ ได้ยินอย่างนั้น จึงร้องไห้ใหญ่ บอกว่าเสียใจมากที่น้องชายตนตายแล้ว นางพยาบาลและคุณหมอ รีบเข้ามาตรวจตามตัว และร่างกายของไอ้ปานเทพ พร้อมทำการแยงขิงตัวไอ้ปานเทพ หมายถึงเอาเป็นผ้าของตัวเองให้ได้ ในระหว่างนั้น เมียของไอ้เพียวที่เพิ่งเสียชีวิตลงก็วิ่งมากอดไอ้ปานเทพ แล้วบอกว่าไอ้เพียวตายแล้ว ขอให้ไอ้ปานเทพมาเป็นผ้าแทนได้ไหม ไอ้ปานเทพตอบตกลง สุดท้ายคนไข้ชื่อรัฐจวนที่อยู่ห้องเบอร์ 11 ก็วิ่งออกมา เพื่อรื้อฟื้นเรื่องราวในอดีตสมัยอนุบาลกับไอ้ปานเทพ จนซุ้มนุ่นวายไปหมด

ไอ้ปานเทพ เห็นท่าไม่ดี เลยกระโดดออกมาเพื่อให้ทุกคนหยุดพฤติกรรมแบบนี้ แล้วพูดด้วยน้ำเสียงเบา ๆ ว่า “โอ้ย ๆ ไม่ต้องแยงกัน ได้ทุกคนจ้า”

39) เรื่อง “ได้เมียฝรั่ง”

มีครอบครัวหนึ่งมีลูกอยู่สองคน เป็นผู้หญิงกับผู้ชาย ลูกชายนั้นไปทำงานหาเงินอยู่ต่างที่จึงได้กลับมาเยี่ยมพ่อแม่และพี่สาว หลังจากที่เจอพ่อแม่ แม่ก็เลยนั่งลงต่อหน้าพร้อมกับก้มลงกราบเท้าพ่อ กับแม่ จากนั้นพ่อกับแม่เลยพูดว่า...

แม่ : อยู่ดีมีสุข ลูกชายคนเล็กของฉัน

พ่อ : หน้าใสเหมือนเด็กญี่ปุ่น เป็นยังไงบ้าง สุขสบายดีไหม

ลูกชาย : สุขสบายดีครับ

แม่ : ได้ดิบได้ดีไหมอยู่ที่นั่น

ลูกชาย : ได้ดิบได้ดีอยู่ครับ ได้เมียฝรั่งมาด้วยหนึ่งคนครับ

แม่ : ได้เมียฝรั่งด้วย ะ

พ่อ : ได้เมียฝรั่งด้วย นี่แหละมันได้พ่อตอนวัยรุ่น พ่อนี้สุดยอดเลย

ฝ่ายเมียได้ยินผิวพูดเช่นนั้นก็เลยโมโห พร้อมกับหันไปมองหน้าผิว... ผิวเห็นเมียทำหน้าที่โกรธและไม่พอใจใส่ก็เลยพูดต่อไปอีกว่า....

ผิว : พูดถึงอดีต ะ พร้อมกับหันหน้าไปถามลูกว่าแล้วเอามาด้วยไหมละ?

ลูกชาย : เอามาด้วยครับ

พูดจบพ่อกับแม่ทำท่าดีใจมากเพราะจะได้เจอกับว่าที่ลูกสะใภ้ของตน...

ลูกชาย : ฮัลโหลเบบี ฮัลโหลที่รัก

พอพูดจบปู่ผู้หญิงคนหนึ่งก็ได้เดินเข้ามาอย่างช้า ๆ แล้วเข้ามานั่งข้าง ๆ ลูกชาย พร้อมกับรอยยิ้มแห่งความสุข ฝ่ายพ่อของลูกชายพอเห็นหน้าหญิงสาวคนนั้นก็มองตาเป็นมันแล้วอ้าปากค้าง อึ้งไปสักพักหนึ่ง ฝ่ายเมียเห็นดังนั้นจึงหันหน้ามาทางผิวพร้อมกับตบปากผิวเข้าอย่างแรง...

หญิงสาว : นั่งลงพร้อมกับก้มลงกราบพ่อที่ตก...

ส่วนแม่เห็นก็เลยรู้สึกไม่พอใจพร้อมกับดึงหัวหญิงสาวคนนั้นออกจากตักผิวตัวเองแล้วพูดขึ้นว่า...

แม่ : ไหน ะ ขอดูหน้าชัด ะ หน่อย ไหนบอกเป็นฝรั่ง แต่ทำไมหน้าตาเหมือนอยู่บุรีรัมย์

ลูกชาย : เมียฝรั่งจริง ะ นะแม่ ผิวเก่าเขาเป็นฝรั่งครับ

พ่อ : โอ้ย ที่แท้ก็เป็นเมียเก่าฝรั่ง คมธ... เคยผ่านของฝรั่งมาของเบ้อเริ่ม ของมึงอันเล็กนิดเดียว เข้าไปแล้วเขารู้สึกด้วยเหอ?

ลูกชาย : ผมก็ไม่เสียนะ

พ่อ : มึงใหญ่ได้ใครวะ มึงขโมยของกูไปหมดเหอ

ฝ่ายเมียได้ยินผิวพูดดังนั้น เลยตอบกลับไปว่า...

แม่ : ใหญ่ได้แม่นั้นแหละ...

วันต่อมาหญิงสาวคนนั้นกำลังก้มลงดูพื้นบ้านอยู่ ขณะนั้นฝ่ายพอก็เลยเดินเข้ามาเห็นเห็น จึงมายืนตรงหน้าพร้อมกับก้มลงดูหน้าอกของหญิงสาวคนนั้น พอหญิงสาวคนนั้นเห็นเลยเงยหน้าขึ้นมาพร้อมกับถามพ่อของสามีว่า...

หญิงสาว : สะอาดไหมพ่อ

พ่อ : โอ้ย! สะอาด ขาว เกลี้ยงเกล้า

ลูกชายเดินเข้ามาเห็นพ่อกำลังยืนกุมมืออยู่ต่อหน้าแฟนสาวของตนเอง... ก็เลยถามขึ้นว่า

ลูกชาย : พ่อ พ่อ ทำอะไรนะ พ่อคุณมแฟนผมเหรอ

พ่อ : ใครบอกคุณมเมียมึง กูไม่ได้ดู

ลูกชาย : ไม่จริงหรือ กะ พ่อคุณมเมียผมเนี่ย

พ่อ : กูดูที่ไหน เมียมึงมาอยู่ตรงหน้ากูเอง

ลูกชาย : ไม่จริงหรือ กะ พ่อยืนคุณมเมียผม ผมเห็นกับตา ถ้าพ่อไม่ดูทำไมถึงยืนโง่กันแบบนั้น

พ่อ : กูโง่ตรงไหน กูปวดหลัง ปวดเอว

ลูกชาย : ไม่จริงหรือ กะ ถ้าเป็นคนอื่นนะ เขาก็จะว่าพ่อคุณมเมียเขานั้นแหละ

พ่อ : จะมาเถียงอะไร กูก็บอกว่าเมียมึงมาอยู่ตรงหน้ากูเองเนี่ย เห็นไหม กะ

ลูกชาย : ผมไม่เชื่อหรือ กะ แม่ ๆ มาดูนี่สิ

แม่ได้ยินเสียงลูกเรียกเลยตกใจรีบเดินมาคิดว่าเกิดอะไรขึ้น...

ลูกชาย : มาดูพ่อ พ่อคุณมเมียผม

แม่ : คุณ มันจริงหรือเปล่า นี่มันลูกสะใภ้ล่ะ

พ่อ : ก็ลูกสะใภ้แล้วไง ใครบอกว่าไม่ใช่

เมีย : ก็ลูกสะใภ้ คุณมาคุณมมันทำไม

พ่อ : ก็บอกไม่ได้ดู ผมดูตรงไหน ลูกสะใภ้เอานมมาอยู่ตรงหน้าผมเอง ถ้าคุณไม่เชื่อคุณลองมา

ยืนที่ผมดูสิ ดูสิผมได้ตั้งใจดูหรือเปล่า มาอยู่ตรงหน้าผมเอง...

ลูกชาย : ไม่จริง ๆ ถ้าแค่มายืนตรงหน้า แล้วพ่อจะโง่กันทำไม

พ่อ : ไหน ๆ กูโง่กันตรงไหน

ลูกชาย : ก็เมื่อไหร่ ยืนแอนอยู่ตรงนี้ ก่อนแม่จะมา

พ่อ : อย่ามาพูดมั่ว ๆ นะ กูไม่ได้แอน มึงอย่ามาพูดมั่วซ้ำ... (แค่กุมองนมเมียมึงแค่นี้ มึงจะตายหรือ แล้วที่มึงละ ทั้งอม ทั้งบิบ ทั้งขยำนมเมียกู กูยังไม่ได้ว่าอะไรสักคำเลย ไอ้ลูกทรพี)

40) เรื่อง “เห็ดน้องนาง”

ตอนแต่่วัดกำลังกลับบ้าน เธอได้พบกับลุงหาปลาคนหนึ่งเธอก็บอกกับลุงว่าอยากกินปลาถ้าลุงหาปลาให้ เธอจะให้ “เห็ด” (ภาษาอีสานเห็ด-เห็ด แปลว่า ทำ เรื่องสองแง่สองง่าม ออกเสียงใกล้เคียงกัน) ลุงได้ยินดังนั้นก็ตกใจแล้วถามย้ำกับแต่่วัดอีกรอบ แต่่วัดก็ยืนยันคำเดิมและถ้าลุงหาปลามาได้ให้เอาไปให้ที่บ้าน แต่เธอหาไม่รู้ว่าจะเข้าไปคนละอย่างกับที่เธอต้องการจะซื้อ ลุงหาปลาอึ้งแก้มปริเร่งฝีเท้าออกไปทันที ในระหว่างทางก็ได้พบปานเทพและเพ็ญชวนไปกินเหล้าแต่ลุงแก

ปฏิเสธเสียงแข็งไม่ยอมไปด้วยเป็นเหตุให้ปานเทพกับเพ็ญสงสัยเป็นอย่างมาก เพราะส่วนใหญ่ลุงแก
ชวนที่ไรไม่เคยพลาดก็เลยแอบตามไปดู

ทางด้านแต่แว๊ดและสาว ๆ ที่รอของกินอยู่บ้าน แต่แว๊ดก็ได้ถามแพนว่าได้อื้เห็ดมาจาก
ตลาดไหม แพนก็ยกถุงเห็ดถุงใหญ่ขึ้นมาให้ดู จากนั้นไม่นานลุงหาปลา ก็เอาปลาช่อนมาให้แต่แว๊ดเต็ม
กระสอบก่อนจะถามออกไปว่า

“จะให้ทำคนไหนหรือ”

“ก็ทำทั้งสี่คนนี่แหละ”

“สี่คนเลยหรือ เอาปลาไป ไหมไหวแล้ว”

“อะนี่จะเห็ด”

“เห็ด โอ๊ย เห็ด”

ลุงหาปลาทำหน้าเสียใจอย่างสุดซึ้งเพราะเป็นตัวแเองที่เข้าใจผิดกันไปคนละทาง ปานเทพ
กับเพ็ญที่เฝ้าดูอยู่ที่เดินตามออกมาทำหน้าที่ล้อเลียนลุงหาปลาว่ารู้นะลุงคิดอะไรอยู่ ลุงทำเสียงเข้มเก็ก
เสียงใส่ปานเทพทันที ปานเทพยิ้มขำหันไปเห็นลุงเห็ดในมือแต่แว๊ดแล้วขอมาถือไว้เองและหยิบเห็ด
ขึ้นมาถามลุงหาปลา

“นี่ เห็ดอะไรลุง”

“เห็ดขออนขาว”

ปานเทพส่ายหน้าแล้วเอาเห็ดที่ถืออยู่ไปให้แต่แว๊ดถือก่อนจะบอกว่า

“เขาเรียกว่าเห็ดนางฟ้า”

“แล้วนี่เรียกว่าเห็ดอะไร” ปานเทพหยิบเห็ดอีกชนิดออกมา

“เห็ดปลวกญี่ปุ่น”

ลุงหาปลาตอบปานเทพด้วยความมั่นใจ แต่ปานเทพก็ยังส่ายหน้าเหมือนเดิมแล้วเอาเห็ดไปให้
บัวผันก็รับรู้จนถือ

“นี่เขาเรียกเห็ดเผาะ”

ลุงทำหน้างแล้วถามปานเทพว่า “มันเผาะยังงั้วะไอ้ปานเทพ”

“อ๊า ดูลี มันทั้งขาว เอ๊ะ ๆ เวลาเคี้ยวที่เสียงดัง เผาะ เผาะ”

สาว ๆ พากันโห่เสียงกรียวกราว ปานเทพยังไม่หยุดก็หยิบเห็ดออกมาถามลุงอีก

“นี่เห็ดอะไร”

“ก็เห็ดนางฟ้าไง”

“ไม่ใช่ สาวแพนมาถือให้ดูหน่อยสิ”

ปานเทพพูดกลางหันไปหาสาวแพนให้มาถือเห็ดให้ สาวแพนออกมาถือเห็ดโดยไม่อี ดอด
ก่อนจะบิดตัวไปมาแล้วพูดว่า

“ถ้าไม่ใช่เห็นนางฟ้า ถ้าอย่างนั้นคงจะเป็นเห็ดเทพธิดาหรือเห็ดเทพินันท์แหละ”

“ไม่ใช่” ปานเทพปฏิเสธเสียงสูงจนทำให้คนแถวนั้นงว้างว่าสรูปมันเรียกว่าเห็ดอะไร ไม่ถึงอึดใจ เขาและเพียวก็ประสานเสียงว่า “เขาเรียกว่าเห็ดปลวก”

41) เรื่อง “ตัวตำรวจ”

เรื่องมีอยู่ว่าสองสาวกำลังชูดหลุมอยู่

“อ้าวสองสาวทำอะไรกันอยู่เธอ” ปานเทพถามขึ้น

“กำลังจะปลุกมะม่วง” สองสาวตอบ

“พวกเธอไม่กลัวผีเสียหรือเงืงตากแดดตากลม” ปานเทพถามสองสาว

“กลัวสิพี่ปานเทพ นี่ก็ว่าจะจ้างคนอยู่” สองสาวพูดขึ้น

“พี่ปานเทพ พี่เองก็ไม่ได้ทำงานอะไร จันฉันทันจ้างพี่ชูดเลยละกัน” สองสาวพูดและจ้างปานเทพ ชูดหลุม 10 หลุม

“แค่ 10 หลุม หุ่นแข็งแรงแบบพี่ แค่ 10 หลุมสบาย” ปานเทพพูดและแสดงอาการคุยโม้โอ้อวด

แต่ปานเทพไม่ตกลงเนื่องจากปานเทพเป็นคนงานหนักไม่เอา งานเบาไม่สู้ กินเหล้าอย่างเดียว

“เดี๋ยวก่อนพี่ปานเทพ ฉันทันจ้าง 10 ขวด” แต่แว๊ดพูดขึ้น ปานเทพจึงตกลงชูดหลุมทันทีเพื่อแลกกับเหล้า 10 ขวดและยืมหน้าร้าน

“ฮัลโหล นั้นใช่สายสับเพียว ภูตะวันหรือเปล่าครับ” ปานเทพถามขึ้น

“ใช่แล้วครับ ผมสายสับเพียว ภูตะวัน ยินดีพร้อมรับใช้ประชาชนครับผม” สายสับเพียวตอบ

“คดียาเสพติด คดีค้าอาวุธสงคราม ผมรู้แล้วว่าเขาซ่อนหลักฐานไว้ที่ไหน” ปานเทพพูดขึ้น และพูดต่อว่า

“เขาฝังไว้ผมรู้ที่ แต่ว่าต้องรีบมาหาผมนะ ผมจะบอกที่ฝังให้”

“ได้เลย เดี่ยวผมจะไปเดี๋ยวนี้” สายสับเพียวตอบ หลังจากสายสับเพียววางสายปานเทพยืม และแสดงท่าทางแบบมีกลอุบาย

เมื่อตำรวจและสายสับเพียวมาถึงสถานที่ที่ปานเทพบอก

“ยาเสพติดและอาวุธสงครามอยู่ที่ไหน” ตำรวจถามขึ้น

“มันบอกว่า อยู่ข้างสวนสาวแพน” สายสับเพียวตอบ ทันใดนั้นตำรวจเข้าจับกุมและเจอปานเทพซึ่งเป็นสายสับอีกคนหนึ่ง

“ยาเสพติด กับอาวุธสงครามฝังอยู่ตรงไหนวะ” ตำรวจถามปานเทพ

“ตามมา เดี่ยวผมจะพาไปดู” ปานเทพพูด

“นี่ใครชุด” ตำรวจชี้ลงไปทีหลุม และปานเทพบอกเขาชุดเอง

“อันต่อไปคือกัญชา อันนี้ยาบ้า อันนี้อาก้า อันนี้ยาไวอากร้า” ปานเทพชี้ไปที่หลุมและพูดที่เล่นทีจริง

ตำรวจเห็นว่า มันเป็นระเบียบเรียบร้อย เหมือนปลูกต้นมะม่วงจึงถามปานเทพ

“ก็ถ้ามันโดนจับ มันจะได้โดนคดีน้อย โดนจับไม่เยอะ เลยแบ่งไว้” ปานเทพพูดและตำรวจบอกว่าดูมีเหตุผล ตำรวจและสายสืบเพียงจึงไปเอาเครื่องมือมาชุด ทันใดนั้นปานเทพยิ้มแล้วพูดว่า “หลงกลแล้ว”

“ไอ้ปานเทพ ชุดมา 8 หลุมแล้วไม่เห็นมียาบ้ากับอาวุธสงครามเลย” ตำรวจพูดขึ้น ปานเทพจึงบอกว่าอีกแค่ 2 หลุมเดี๋ยวก็เจอแล้วเขายิ้มแบบมีกลอุบาย และเขาได้โทรหาสาวแพน และบอกว่างานที่สาวแพนได้ให้ปานเทพทำ ใกล้จะเสร็จแล้ว

“อ้าว ทำไมเสร็จเร็วจังเลยละพี่” สาวแพนถามขึ้น

“พี่ทำเร็ว แต่ว่าอย่าลืมหาจ้างพี่นะ” ปานเทพพูด และในขณะที่ปานเทพกำลังคุยโทรศัพท์ ตำรวจได้มาแอบฟังอยู่ข้างหลังปานเทพ ตำรวจจึงพาปานเทพไปโรงพักแต่ปานเทพบอกว่ารอเหล้าก่อน เดี่ยวจะใจดีแบ่งให้ตำรวจ 3 ขวด

“ได้ มึงโดนแน่ ติดคุกหัวโตแน่” กระจกแรกแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน กระจกที่สอง ให้สินบนเจ้าพนักงาน 2 กระจกเต็มๆ” ตำรวจพูดและจับกุมตัวปานเทพไปดำเนินคดีตามกฎหมาย

42) เรื่อง “คดี 4 ต่อ 1”

ณ ที่บ้าน แต่แว๊ดเดินลงบันไดลงมาอย่างยากลำบาก น้องสาวเห็นจึงวิ่งเข้ามาช่วยแล้วถามว่าเป็นอะไร แต่แว๊ดจึงบอกว่า เมื่อคืนไม่มีคนอยู่บ้าน ตัวเองเลยโดนข่มขืน, ใครๆ ข่มขืนพี่, พี่ไม่รู้ที่ตาบอด น้องจึงยื่นไม้เท้าให้แล้วพากันไปโรงพัก

เมื่อไปถึงโรงพัก จำอยู่กับสายสืบปานเทพ น้องจึงบอกจำว่า เมื่อคืนพี่สาวอยู่บ้านคนเดียวแล้วมีคนร้าย 4 คนเข้ามาข่มขืนพี่สาวเธอ สายสืบอีกคนก็เข้ามาสมทบฟังด้วย

จำ จึงบอกให้แต่แว๊ดใจเย็นๆ ตั้งสติ เรียบเรียงคำพูดของตัวเองให้ดีๆ แล้วเล่ามาว่าเป็นอย่างไร

จำ : “มันมา 4 คนเนี่ย มันทำพร้อมกันทั้ง 4 คนเลยหรอ” แต่แว๊ด : “ไม่มันทำทีละคน” จำ : “ใจเย็นๆ เล่ามาสิว่าคนแรกมันเป็นอย่างไง” แต่แว๊ด : “คนแรกมันต้องเป็นหมอแน่ๆ เลย เพราะมันพลิกซ้าย พลิกขวา แล้วก็บอกให้หนูนอนเฉยๆ แล้วก็ถามหนูว่าเจ็บตรงไหนไหม ทำอย่างนี้เจ็บไหม” จำหันไปถามปานเทพ “ใช่หมอจริงไหมปานเทพ” ปานเทพบอกว่า “ใช่แน่นอนๆ ผมไปโรงพยาบาล หมอบอกให้ผมพลิกซ้าย พลิกขวา เวลาหมอจะเอาเข็มแทงผม หมอถามว่าเจ็บไหมๆ พูดแบบนี้เลย”

จำ : หันไปถามแต่แว๊ดต่อ “คนที่สองล่ะเป็นยังไง” แต่แว๊ด : “คนที่ 2 หนูว่า มันต้องเป็นพนักงานเอกชนแน่ๆ เลย” จำ : “ยังไงที่บอกว่าเป็นพนักงานเอกชน” แต่แว๊ด : “ก็มันทำไม่หยุดไม่หย่อนสักที ทำเป็นชั่วโมง บวมหมดแล้ว ชยันจริงๆ”

จำ : “แล้วคนที่ 3 ล่ะ” แต่แว๊ด : “คนที่ 3 หนูว่ามันต้องเป็นครูแน่เลย” จำ : “ทำไมถึงว่าเป็นครู” แต่แว๊ด : “มันสอนให้หนูทำทำนั่น ทำทำนี่ มันสอนให้หนูทำทำนั่น ทำทำนี่ แล้วก็ตีกันหนูบอกสอนไม่จำๆ” ปานเทพรีบบอก “ใช่ ครูแบบนี้เลย ชอบตีกัน แล้วก็บอกว่าสอนไม่จำๆ เหมือนกันเลย”

จำถามต่อ “แล้วคนที่ 4 ล่ะ” แต่แว๊ด : “คนที่ 4 หนูว่ามันต้องเป็นทหารแน่ๆ เลย ก็มันทำไปดุไป มันด่าหนูว่าจะร้องไห้ทำไม ภูเขาความสุขมาคืนให้มึง มึงไม่ชอบเธอ” จำร้องตลกใจ “ห่าาา” ปานเทพถาม “เป็นอะไรจำ” จำ : “คือว่า ภูเขาเอาความสุขมาคืนให้ภูด้วย...”

ปานเทพพอได้ยินดังนั้น รีบวางแฟ้ม แล้วขอตัวกลับก่อน บอกว่ามีงานต้องทำ สายสีบอีกคนก็เช่นกันรีบหนีกลับ บอกมีงานให้ทำเหมือนกัน...

น้องสาวก็รีบจูงมือแต่แว๊ดแล้วบอกว่าแจ้งความสำเร็จแล้ว ให้กลับบ้านๆ ๆ

จำยื่นทำหน้าที่าง ๆ (อันนี้หนันทานก้อมนะ อย่าซีเรียส...)

43) เรื่อง “เงินเข้าหลวง”

ณ หน้าบ้านหญิงสาวคนหนึ่ง

3 สาวพี่น้องอาบน้ำอยู่หน้าบ้านของตัวเอง เป็นการอาบน้ำแบบเอาบรรยากาศ แบบชาวบ้านๆ ในระหว่างอาบน้ำกันอยู่นั้น น้องสาวคนสุดท้ายก็ทักพี่ทั้ง 2 คนว่า “พี่จูนพูน พี่แต่แว๊ด ตั้งแต่แต่งงานกันไป คูมิน้ำมีนวลกันดีจริง ๆ เลยนะ”

มีสาวทั้งสอง ก็เลยบอกกับน้องสาวว่า “ก็ธรรมดา คนมีผิวแหละ”

ด้วยความอยากรู้อยากเห็นของน้องสาว จึงถามพี่สาวทั้งสองว่า “แล้วว่าแต่แต่งงานกันไป พี่โต้นกับพี่เพียวเป็นยังไงบ้างบอกหน่อยสิ”

พี่สาวคนแรกก็แรกก็เลยพูดว่า “พี่เพียวนะสิ้นมาก”

“ห๊ะ อะไรสิ้น” พี่สาวคนที่สองและน้องสาวถามด้วยอาการตกใจ

“อ้อๆ ก็ผมนะสิ้นมาก เวลาจิกไม่ถนัดมือเลย” พี่สาวคนแรกตอบ

“อ้อๆ พวกชาติสิ” พี่สาวคนที่สองกับน้องสาวพูดพร้อมกัน

น้องสาวยังถามพี่สาวคนที่สองต่อไปอีกว่า “แล้วพี่โต้นล่ะพี่”

“ก็อร่อยแซ่บเลยนะ” พี่สาวคนที่สองตอบ

“เห็นตัวเขาใหม่ล่ะ” น้องสาวคนสุดท้ายถาม

“ทั้งใหญ่ ทั้งยาว ก็สมส่วนนั่นแหละ” พี่สาวตอบแบบเขินอาย พร้อมถามน้องสาวสุดท้อง กลับว่าเมื่อไหร่จะแต่งงานสักที

“ก็รอพี่มาขอนั่นแหละ ไม่มาสักที” น้องสาวสุดท้องตอบ

“รีบมีสิ ต้องอ้อย ยั่ว นิดหน่อย จะได้แต่งเร็ว ๆ” พี่สาวคนที่สองสอนน้องสาวคนสุดท้อง ระหว่างทั้ง 3 พี่น้องกำลังอาบน้ำอยู่นั้น

ไอ้ปานเทพ ได้ผ่านมาแล้วแอบเห็นทั้ง 3 สาวอาบน้ำกันอย่างมีความสุข จึงย่องเข้าไปหาทั้ง 3 พี่น้อง ระหว่างนั้น น้องสาวสุดท้องก็ขอให้พี่สาวคนแรกที่ชื่อพี่จูนพูน ช่วยอุทหลังให้ พี่สาวก็ไม่ปฏิเสธ พร้อมลงมืออุทหลังให้น้องทันที ระหว่างนั้น ไอ้ปานเทพก็ได้มุดลงไปจับก้น และเกาแก่นให้กับจูนพูน พี่สาวคนแรก แต่จูนพูนไม่คิดเอ๊ะใจ จึงหลุดปากออกมาว่า “อู๊ยยยยย ขอบใจมาก ๆ นะ เกาแรง ๆ หน่อย” เพราะคิดว่าเป็นมือของพี่สาวคนที่สอง

พี่สาวคนที่สองก็เช่นกัน โดนไอ้ปานเทพ ภู້ก้นและเกาแก่น ทำให้พี่สาวคนที่สองคิดว่าเป็นมือของพี่สาวคนแรก ในระหว่างนั้นน้องสาวคนสุดท้องก็พูดกับพี่จูนพูนว่า “อู๊ยพี่ ไม่ต้องอุทถึงกันหรอก ฉัน จ๊กจ๊ก” ทันใดนั้น พี่จูนพูน ก็คิดเฉลียวใจ แล้วเอามือออกมา ว่าไม่ได้เป็นคนภู້ก้น และมือก็ยังอยู่ตรงนี้ น้องสาวสุดท้องตกใจพร้อมกับบอกว่า “เฮ้ย แล้วมือใคร ๆ”

ไอ้ปานเทพ ก็ค่อย ๆ โพล่ขึ้นมาจากด้านหลังของสาว ๆ ทั้งสามคน เพื่อเป็นการแสดงตัวเอง ว่า ฉันทันแหละเป็นคนทำ

ทั้งสามพี่น้อง ตกใจมาก เลยเอาน้ำสาดใส่ไอ้ปานเทพ และรวมกันจับตัวไว้

ด้านแพนของทั้งสองสาว (พี่เพียว, พี่ไต้)

ทั้งสองกำลังนั่งเล่นเกมสล็อตในโทรศัพท์มือถืออยู่นั้นก็มีสายเรียกซ้อนเข้ามา จากสาวแพน น้องสาวสุดท้องของแพนตัวเอง

สาวแพนโทรเล่าเรื่องที่ตนเองและพี่สาวทั้งสองถูกกระทำจากไอ้ปานเทพแล้ว ทำให้ทั้งไอ้เพียวและไอ้ไต้รีบกลับไปหาแพนตัวเองที่บ้าน

ณ หน้าบ้านของหญิงสาวทั้งสาม

พี่จูนพูนและแพน ได้เอาผ้าขาวม้า รััดคอไอ้ปานเทพไว้ แล้วดึงไปซ้ายทีขวาที อีกฝั่งหนึ่งข้างๆ กัน แต่เว้ดโทรหา ไอ้ผา เพื่อให้พาตำรวจมาจัดการกับเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ด้วย

ขณะนั้นทั้งหมดก็มาถึงบ้านของหญิงสาวทั้งสาม พร้อมกับจำเตี๊ด ตำรวจที่จะมาไล่เกลี้ยคดีนี้ เมื่อ

จำเตี๊ดมาถึงก็เอ่ยทันที “ไอ้ปานเทพ อีกแล้วนะมึง บอกมามึงทำอะไรเขา”

แต่ไอ้ปานเทพพูดไม่ได้ เพราะว่าผ้าขาวม้ามัดคออยู่ พ่อใหญ่เต็ม ก็เลยบอกว่าให้เอาออกก่อน แล้วค่อยพูดค่อยจากัน

สาวแต่แว๊ดก็ไม่พอใจ แล้วเริ่มเล่าให้ทุกคนฟัง ว่า “คืออย่างนั้นนะพอใหญ่เต็ม เขาจับของฉัน จับลงไปถึงก้นฉันเลย” แล้วความซุกลมุนก็เกิดขึ้นอีกครั้ง เพราะว่าทั้งสามเล่าเหตุการณ์พร้อมกันทำให้ ฟังไม่รู้เรื่อง จนจำเด็ดต้องระงับเหตุการณ์แล้วเปลี่ยนใจให้อัปานเทพเป็นคนเล่าเรื่องแทน

อัปานเทพเริ่มเล่าเหตุการณ์พร้อมทำประกอบว่า “ก็สาวแพนนะ บอกให้ผมดูหลังให้ ผมก็ดู ๆ จนถึงเอว ดูเอว จนถึงก้น แล้วก็ก้น ผมได้ยินเสียงว่าให้เกาตุ๊ดด้วย ผมก็เกา สักพักนึงผมก็เกาแบบ นี้ (ทำท่าเกากันแบบจากล่างขึ้นไปบน) แล้วมือผมเลยลื่นปืดเข้าไปใน...”

จำเด็ดคว้ามือของอัปานเทพไว้ แล้วบอกว่า “ใจเย็น ๆ ไม่ต้องเล่าแล้ว เห็นภาพแล้ว” พร้อม แอบเอามือของอัปานเทพมาดม

สาวแต่แว๊ด ก็เลยถามจำเด็ดว่า “แล้วแบบนี้จะเอาอย่างไรล่ะจำเด็ด แบบนี้ต้องชายที่ขายนามา รับผิดชอบฉัน ทำแบบนี้ฉันเสียหาย !@#\$%^&*(!@#\$%^&*())” แล้วความซุกลมุนก็มาพร้อมกันอีก รอบเมื่อทุกคนพูดพร้อมกัน

จำเด็ดเลยตัดสินใจ ตะโกนออกไปว่า “โอ้ยหยุด อัปานเทพ แบบนี้มึงต้องไปเสียค่าปรับเลย”

ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า “ใช่แล้ว ต้องปรับเลย ปรับเยอะ ๆ”

“เอาล่ะ เดี่ยวต้องไปเสียค่าปรับที่โรงพัก” จำเด็ดตอบ

“ไม่ได้” เสียงสาวแต่แว๊ด คัดค้านขึ้นมาทันใด พร้อมกับจับตัวอัปานเทพไว้ “ทำไมต้องไป โรงพัก เสียอยู่นี้แหละ”

จำเด็ดพยายามอธิบายว่า คดีนี้เป็นคดีอาญา ดังนั้น ค่าปรับของคดีนี้ มันต้องเข้าหลวงทั้งหมด เลย

“ไม่ได้” เสียงของ 3 พี่น้องตะโกนพร้อมกัน

“เขาจับก้นฉัน ไม่ใช่ก้นหลวง เพราะฉะนั้น เงินต้องเข้าพวกฉัน ไม่ใช่เข้าหลวง!” สาวแพน น้องสุดท้องได้ค้านออกมา พร้อมกับเสียงตอบรับพร้อมกันจากพี่อีกสองคนว่า “ใช่” และย้ำคำพูดเป็น เสียงเดียวกันว่า “เพราะฉะนั้น เงินต้องเข้าพวกฉัน ไม่ใช่เข้าหลวง!”

จำเด็ด ก็เลยต้องอธิบายให้ทั้งสามคนฟังใหม่ ระหว่างนั้นเกิดการโต้เถียงกันวุ่นวายไปหมด อัปานเทพผู้ต้องหาในคดีนี้ อาศัยช่วงนี้ค่อย ๆ ย่องหนีไปอย่างไม่มีใครทันได้สังเกต

จำเด็ด ร้องตะโกนพร้อมชี้นิ้วมาทางอัปานเทพ ณ ตำแหน่งที่มันเคยนั่งอยู่ แล้วบอกว่า “อัปานเทพ มึงต้องไปเสีย...ร้าย!” เสียงร้องอย่างตลกใจเมื่อหันมาจะทำการเจรจากับอัปานเทพแล้ว กลับ เห็นแต่ความว่างเปล่า

“เฮ้ย อัปานเทพ มันหายไปแล้ว ตามไปจับมัน ๆ” จำเด็ดร้องตะโกนพร้อมกับให้ทุกคน ช่วยกันวิ่งตามไปจับอัปานเทพ

44) เรื่อง “ติดปีกนางฟ้า”

ปานเทพ : คุณเป็นใคร
 นายทวาร : กูเป็นนายทวาร
 ปานเทพ : อะไรนะ
 นายทวาร : นายทวาร
 ปานเทพ : นายรูทวาร
 นายทวาร : เฮ้ยไอปานเทพมึงให้เกียรติกูหน่อย
 ปานเทพ : แล้วที่นี้ที่ไหนเธอ
 นายทวาร : ที่นี้เขาเรียกว่าประตูวิญญูณ ผู้ที่จะพิพากษา ดวงวิญญูณของมึงว่าจะไปลงนรก หรือ ขึ้นสวรรค์
 ปานเทพ : แล้วนี่ผมตายแล้วเธอ
 นายทวาร : ใช่แล้ว ไอปานเทพกินแต่เหล้า ตายก็ยังไม่รู้เรื่อง ไปมึงลงไปอยู่ในกระทะทองแดง
 เลยไป
 ปานเทพ : เดี่ยวก่อน ใจเย็นๆ ไม่ต้องรีบ ค่อยๆ พุดก็ได้
 นายทวาร : มึงนี่สร้างแต่ความชั่ว
 ปานเทพ : ความดีผมก็มีนะ
 นายทวาร : ความดีมึงทำอะไร
 ปานเทพ : นี่ไงกินเหล้าช่วยชาติ
 นายทวาร : โอ๊ย ไอปานเทพ ไม่รู้จักภพที่ชาติ มึงไม่รู้จักสำนักสักครั้ง เดี่ยวมึงไปยืนรออยู่ตรง
 โนน เดี่ยวกูจะปรับทัศนคติให้มึงใหม่
 ปานเทพ : เดี่ยวก่อน ที่นี้มีปรับด้วยเธอ
 นายทวาร : มีสิ แต่แว๊ดเข้ามา
 แต่แว๊ด : สวัสดีค่ะ นี่หนูลอยที่ไหนเธอคะ
 นายทวาร : เป็นสาวเป็นนางไม่น่ารีบตายเลย
 แต่แว๊ด : นี่หนูตายแล้วเธอ หนูยังไม่อยากตายเลย
 นายทวาร : ไม่ต้องกลัว อายุไซ้ของเราได้หมดลงแล้ว แล้วบุญบาปก็ทำมาพอกัน แล้วหนู
 อยากจะลงไปอยู่ในนรก หรือว่าอยากขึ้นสวรรค์
 ปานเทพ : เห็นสาวๆ ไม่ได้เลยนะ มีให้เลือก ให้ขึ้นสวรรค์หรือลงนรก เวลาผมไม่เห็นมีให้
 เลือกเลย ไอรูทวาร
 นายทวาร : นายทวารเว๊ย แล้วตกลงหนูลอยลงนรกหรือขึ้นสวรรค์ หรืออยากอยู่ตรงนี้
 แต่แว๊ด : แล้วบนสวรรค์มันเป็นอย่างไงเธอคะ
 นายทวาร : อืม เดี่ยวจะให้ดู

นางฟ้า : โอ๊ย โอ๊ย อ้าย

เทวดา : อย่าร้องสิหนู อตทนหน่อย

นางฟ้า : เบาๆ สิท่าน อ้าย

เทวดา : อีกรูเดียวๆ เรียบร้อยใส่ปีกได้แล้ว เรียบร้อย

นางฟ้า : อ้ายย

เทวดา : เป็นอะไรอีก

นางฟ้า : อย่าขยับมากคะมันเจ็บ

เทวดา : อยากรเป็นนางฟ้าต้องอดทน ครั้งแรกมันก็เจ็บแบบนี้แหละ เดี่ยวจะพาไปหัดบิน บิน

ว่อนเหมือนกับอีแร้ง

นางฟ้า : เอ๊ย นางฟ้า

นายทวาร : นี่แหละสวรรค์ ได้แต่งตัวสวยๆ มีปีบินด้วย

แต่แ้วด : แต่ว่าบนสวรรค์มันต้องเจาะรูณะคะ แล้วนรกเป็นยังไงเหอะคะ

นายทวาร : นรกเหอะ คุณะ

คนที่ตกนรก : น่ากลัวจริงๆ เลย น่ากลัวมากๆ น่ากลัวสุดๆ น่ากลัวจังเลย

ยมบาล : โอ๊ย จะร้องทำไมเนี่ย ไข่แล้ว ร้องเหมือนกับวัวจะโดนแทง พวกกูยยังไม่ได้ทำอะไร

เลย

คนตกนรก : งั้นก็รีบทำสิคะ

ยมบาล : จะรีบไปไหน

คนตกนรก : ก็กลัวเสียเวลาไงคะ

ยมบาล : แล้วทำไมต้องกลัวเสียเวลา

คนตกนรก : ก็เดี๋ยวมันจะไม่คบคนไง

ยมบาล : โอ๊ย ผีปอบ

นายทวาร : เป็นไงล่ะนรก เห็นไหมว่าผู้ชายมันเวียนเทียนกันอยู่แบบนั้น น่ากลัวไหมละ แล้ว

ตกลงว่าหนู จะไปอยู่นรกหรือว่าสวรรค์

แต่แ้วด : หนูอยาก.....ลงนรกคะ

ปานเทพ : โอ๊ย ผีปอบเอ๊ย มีแต่เขาอยากขึ้นสวรรค์เป็นนางฟ้า ไม่มีใครหรอกที่อยากจะลง

นรก

นายทวาร : ไข่แล้ว ทำไมหนูอยากไปอยู่ในนรกละ

แต่แ้วด : ก็ถ้าขึ้นสวรรค์ หนูก็ต้องเจาะรูเพิ่ม 2 รู เพื่อติดปีก หนูก็กลัว แต่ว่าลงนรกนะ ไม่

ต้องเจาะรูเพิ่ม “ใช้รูเดิม”

45) เรื่อง “ตั้งชื่อลูก”

บ้านของลูกสาวตำรวจ (จำเด็ด)

เริ่มจากตำรวจใหญ่มีลูกสาว 3 คนพี่น้อง ซึ่งคลอดลูกน้อยออกมา พ่อผู้เป็นตำรวจ จึงจะพาไปหาเพื่อนของพ่อ ที่เป็นหมอเต็ม (เป็นหมอธรรม) เพื่อให้เพื่อนของพอนั้นตั้งชื่อหลานให้กับลูกทั้ง 3 ของลูกสาว หลังจากที่ตกลงกันได้แล้วก็พากันเดินทางไปยังบ้านของหมอเต็ม

บ้านของหมอเต็ม

หมอเต็มนั่งอยู่ใต้ถุนบ้าน กำลังกินกาแฟ (แม่คอกอฟฟี (ผู้สนับสนุน)) ปานเทพ เพื่อนบ้านของหมอเต็ม เข้ามาชวนกินเหล้า แต่ว่าหมอเต็มปฏิเสธ บอกว่าจะรักษาสุขภาพ พร้อมบอกว่ากินกาแฟแม่คอกอฟฟี แล้วจะช่วยบำรุงสุขภาพ ทำให้ร่างกายแข็งแรงได้ พร้อมบอกสรรพคุณ ช่วยลดเบาหวาน ความดัน น้ำตาลในเส้นเลือด และช่วยบำรุงกระดูกอีกด้วย

ในขณะนั้น พ่อตำรวจใหญ่ พาลูกสาวทั้งสาม และหลานน้อยเดินทางมาถึงบ้านหมอเต็มพอดี หมอเต็มจึงได้สอบถามว่าพากันมาทำไม ทางพ่อตำรวจใหญ่ก็บอกว่าต้องการให้หมอเต็มตั้งชื่อให้หลานทั้ง 3 คนหน่อย เพื่อความเป็นสิริมงคล

หมอเต็ม บอกว่าต้องการที่มาที่ไป ของลูกแต่ละคนของลูกสาวพ่อตำรวจใหญ่ เพื่อจะได้ตั้งชื่อได้ถูก พร้อมกับบอกให้ลูกสาวคนแรก บอกว่าตัวเองนั้นไปเจอกับแฟนยังไง รักกันตอนไหน และได้กันยังไง

ลูกสาวคนแรก

บอกว่าตัวเองกับสามีรักกันมาตั้งแต่สมัยเด็ก ตั้งแต่อนุบาล ในระหว่างที่เล่นเป่ากบอยู่นั้น ก็เบื่อ เลยชวนกันเล่นเป่าขลุ่ย แต่ลูกสาวบอกว่าอยากเล่นจ้ำจี้แทน เล่นไปเล่นมาก็เลยได้กัน

หมอเต็มได้ฟังเช่นนั้น พร้อมบอกว่าเป็นความรักที่ยาวนาน เลยตั้งชื่อให้กับหลานคนแรกว่า “สมใจ”

ลูกสาวคนที่สอง

หมอเต็มถามว่าเธอทำไมหน้าคุ่น ๆ

ลูกสาวคนที่สองเลยบอกว่า ก็ตัวเองเป็นคนมาขอน้ำมันพรายจากหมอเต็มไปครั้งที่แล้ว เลยเอาน้ำมันพรายของหมอเต็มไปติดใส่ผู้ชายที่ตัวเองหลงรัก

หมอเต็มได้ฟังดังนั้น จึงบอกว่า เพราะว่าตัวลูกสาวนั้นหมายปองคนที่ตัวเองชอบ จึงตั้งชื่อให้กับหลานว่า “สมปอง” แล้วหันไปถามลูกสาวคนที่สาม บอกให้เล่ามาซิ ว่าเรื่องราวมันเป็นมาอย่างไร

ลูกสาวคนที่สาม

ลูกสาวคนที่สามก็เริ่มเล่าว่า “วันนั้นเป็นวันดีวันศรี เลยแต่งตัวเช็กชีสายเดี่ยวออกจากบ้าน” ระหว่างทางที่เดินอยู่นั้น มีกลุ่มโจร 3 คนเข้ามารุมทำร้าย และรุมโทรม หมอเต็มก็บอกว่า แสดงว่าไม่รู้ ว่าใครคือพ่อของเด็กคนนี้ แล้วก็หัวเราะชอบใจ พร้อมกับตั้งชื่อให้กับหลานว่า “สมควร”

พ่อตำรวจใหญ่เห็นว่าชื่อที่หมอเต็มตั้งมันแปลก ๆ จึงบอกว่าให้เพื่อนหมอช่วยตั้งชื่อใหม่กับหลานใหม่หน่อยสิ หมอเต็มจึงลองใช้บังจืดดูให้อีกครั้ง พร้อมกับทบทวนคำพูดของลูกสาวคนที่สามของพ่อตำรวจใหญ่ หลังจากนั้นหมอเต็มก็นั่งคิดสักพักก็คิดชื่อออกมาได้ใหม่ พร้อมกับ เอ่ยชื่อออกมาว่า “สมน้ำหน้า”

พ่อตำรวจใหญ่ เกิดความไม่พอใจหมอเต็ม จึงตบไปที่หน้าหนึ่งครั้ง พร้อมกับลุกขึ้นมากระทุบ
ห ม ด เ ตี ม
จนสลบไป

46) เรื่อง “เครื่องกันเสียวสาว “

จำเตี้นั่งคุยกับพ่อใหญ่ พ่อใหญ่บอกว่ามีธุระไปต่างประเทศ 2-3 วัน จึงขอรบกวนจำเตี้นมาดูแลบ้านแทน โดยขอให้จำเตี้นมานอนที่บ้านในช่วงที่เขาไม่อยู่ จำเตี้นบอกว่าไม่ได้เขาเป็นตำรวจต้องไปเข้าเวร พ่อใหญ่ก็เครียดไม่รู้จะทำอย่างไร จำเตี้นจึงหาทางออกให้คือ ให้ซื้อเข็มขัดเลเซอร์ป้องกันเสียวสาวมาใช้ วิธีการทำงานคือ ถ้ามีของผู้ชายล่องล้ำเข้าไป หรือสิ่งแปลกปลอมที่ล่องล้ำเข้าไปมันจะมีแสงเลเซอร์ทำงานตัดขาดทันที พ่อใหญ่ได้ฟังก็สบายใจ

ถึงวันที่พ่อใหญ่เดินทาง พ่อก็สั่งลูกๆ ช่วงที่พ่อไม่อยู่ให้ดูแลกันดี ๆ อย่าเชื่อใจทางอย่าวางใจคน แล้วบอกว่าพ่อได้ซื้ออุปกรณ์พิเศษไว้ให้แล้ว ลูกๆก็ถามว่ามันคืออะไร พ่อบอกว่าบอกตรงนี้ไม่ได้แล้วหันไปสั่งพวกผู้ชายว่าอย่ามาคิดอะไรกะลิมกะเหลี่ยลูกสาวพอนะ ถามคนแรกวังผาคิดอะไรกับลูกสาวพ่อ วังผาบอกว่าคิดว่าเป็นนางฟ้าแต่ต้องไม่ได้ คนที่สองไอ้เพียว คิดว่าเป็นพี่น้องท้องชนกันไม่ได้ คนที่สามไอ้ไต้ตัน คิดว่าเป็นน้องนุ่ ถ้าน้องไม่นุ่ก็จะให้น้องไปนุ่ คนสุดท้ายปานเทพ คิดว่าสาวๆ เป็นหลานๆ พ่อได้ยินก็ถูกใจบอกว่า ทั้งหมดนี้ถูกใจปานเทพที่สุดไว้ใจได้ที่สุด

3 วันผ่านไป พ่อกลับจากธุระก็กลับมาเช็คความบริสุทธิ์ใจของผู้ชายทั้ง 4 คน โดยให้เปิดผ้าขาวม้าดู คนแรกไอ้ไต้ตันเปิดผ้าขาวม้าให้ดู ก็โดนตัดหมดแล้ว

พ่อใหญ่ : ไหนมึงบอกว่าถ้าน้องไม่นุ่มึงจะช่วยนุ่ให้น้อง

ไต้ตัน : ก็ผมบอกน้องให้นุ่แล้วแต่น้องไม่นุ่เลยถอดเป็นเพื่อน

พ่อ : น้องคนไหนไม่นุ่

ไต้ตันชี้ไปที่แต่แว้ด พ่อจึงถามแต่แว้ด

พ่อใหญ่ : ทำไมไม่นุ่

แต่แว้ด : ก็บ้านเรามันร้อนก็เลยเปิดพัดลมสายให้มันเย็นสบาย

คนที่สองวังผา

วังผา : ไม่ต้องดูหรอกครับ ของผมหมดเลยครับ ไม่เหลือแม้แต่โคน

พ่อใหญ่ : แล้วชิ้นส่วนมันหายไปไหนล่ะ

วังผาชี้ไปที่แพน

พ่อ : แล้วชิ้นส่วนมันหายไปไหน

แพน : หนูโยนให้เปิดกินไปแล้วจ๊ะ ก็หนูเข้าใจผิดนึกว่าเป็นไส้กรอก เลยโยนให้เปิดกินหมดแล้ว

พ่อใหญ่ : สมน้ำหน้า

คนที่สามไอ้เพียว พ่อจะเปิดผ้าขาวม้า

เพียว : ของผมก็หายไปเหมือนกันครับ อยู่ที่น้องบิวตี้

พ่อ : บิวตี้ ไหนมึงบอกพี่น้องท้องไม่ชนกันไง

เพียว : ท้องมันไม่ได้ชนกับครับพ่อใหญ่ แต่น้องหันหลังให้ผม มันก็เลยหายไปหมดเลย

พ่อใหญ่ : บิวตี้ ทำไมหนูไปหันหลังให้เขา

บิวตี้ : ก็จะให้หนูหันหน้าหนูก็อายนี่

พ่อใหญ่ : นี่ขนาดมึงอายแล้วนะ

แล้วพ่อใหญ่ก็ขอดูของ ปานเทพ ปานเทพรีบเปิดผ้าขาวม้าให้ดู ซึ่งอยู่ครบถ้วน พ่อใหญ่ดีใจรับบอก

พ่อใหญ่ : กูว่าแล้ว มึงไม่เคยทำให้กูผิดหวังเลย

แล้วชี้ไปที่ผู้ชายคนอื่นๆ พร้อมบอก

พ่อใหญ่ : พวกมึงดูไอ้ปานเทพเป็นตัวอย่าง ยิ่งงูจะตบรางวัลให้มันอย่างงาม

ปานเทพได้ยินก็ดีใจ ยกมือกราบพ่อใหญ่ พร้อมบอก

ปานเทพ : “ออบอุณอับ (ขอบคุณครับ)”

พ่อใหญ่ตกใจร้องถาม

พ่อใหญ่ : ลีนมึงไปไหนวะ

ปานเทพ : มันหายไปแล้วครับ

พ่อใหญ่ : แล้วมันหายไปไหนล่ะ

บิวตี้ : อยู่ที่หนูนิดนึงจ๊ะพ่อ

แพน : ที่หนูก็นิดนึงจ๊ะ

แต่แว๊ด : แล้วที่เหลือทั้งหมดก็อยู่กับหนูจ๊ะพ่อ

พ่อโมโห เข้าไปตบปานเทพ พร้อมด่า

พ่อ : ไอ้ปานเทพ ไอ้ลีนสาวาน กูไล่มึงออก

ปานเทพรีบเข้ากอดขาพ่อใหญ่ ร้องให้พร้อมบอก

ปานเทพ : “อ่าไอ่อมเอย อมอไออด (อย่าไล่ผมเลย ผมขอโทษ)”

47) เรื่อง “ฝ่ายศรี หีบนอก”

ฝ่ายศรีนั่งรอคิวในโรงพยาบาล แล้วมีผู้ชายมานั่งข้างๆ แล้วแซวว่า “เฮ้ย ฉีดยาหรือยัง” ฝ่ายศรีก็ตอบกลับ “ฉีดยาอะไรละ หมอยังไม่ได้เรียกตรวจเลย” ผู้ชาย “ก็นี่ว่าเป็นคนไข้ฉุกเฉิน” ฝ่ายศรี “ฉุกเฉินแบบไหนอีกล่ะ” ผู้ชาย “เห็นปวดบวมระยะสุดท้ายแล้ว” แล้วหัวเราะ แล้วก็นั่งแซวกันไปมา

ฝั่งพ่อใหญ่ นั่งผสมปุ๋ยอยู่ในสวน ปานเทพเดินมาชวนไปกินเหล้า พ่อใหญ่ไม่สนใจบอกให้ปานเทพรออยู่นั้นแหละ แล้วเดินนำหน้าไป ปานเทพเดินตามพร้อมบอกว่าเสร็จแล้วให้รับมานะ แล้วอยู่ๆ ก็ล้มลง พร้อมร้องโอดโอย ว่าโดนงูกัด พ่อใหญ่ตกใจรีบวิ่งเข้ามาดู ปานเทพบอกว่าโดนงูกัดที่ก้น ขอให้พ่อใหญ่ดูพิษให้ พ่อใหญ่บอกดูไม่เป็น เดี่ยวจะพาไปหาหมอ แล้วรีบแบกปานเทพขึ้นหลังไปหาหมอ

เมื่อไปถึงโรงพยาบาล พ่อใหญ่รีบตะโกนเรียกหมอ เรียกพยาบาลมาช่วย ปานเทพโดนงูจงอางกัด เขี้ยวยังติดอยู่ที่ก้น พยาบาลรีบตามหมอมาคู หมอเปิดก้นดูแล้วดึงออกมา ปานเทพร้องเจ็บเสียงดัง เขี้ยวงูออกแล้วๆ หมอบอกว่า “ไม่ใช่เขี้ยวงู นี่มันแค่หนามพุทรา” ทุกคนทำเสียงตกใจ “ห่า แค่หนามพุทรา”

ระหว่างทุกคนนั่งรอหมอ ผู้ชายกับปานเทพก็คุยกัน ว่าตนเองเป็นนักแต่งเพลงแร็ป แล้วร้องให้ปานเทพฟัง ฝ่ายศรีนั่งอยู่ข้างๆ รำคาญจึงเอาหูฟังมาใส่หูหนึ่งฟังเพลงไป ระหว่างนั้นพยาบาลออกมาขานชื่อคนไข้ “เอาละคะ จะเรียกชื่อแล้วนะคะคนไข้ คิวต่อไปนะคะ คุณฝ่ายศรี หีบนอก อยู่ไหมคะ” เรียกอยู่หลายครั้งไม่มีคนไข้ออกมา

ปานเทพจึงลุกขึ้นไปอาสา “มาๆ ผมจบสูง เดี่ยวผมอ่านให้ฟัง มันไม่ใช่ฝ่ายศรี หีบนอก นี่มันฝ่ายศรี อี-บน-อก” เมื่อทุกคนได้ยินก็ตกใจ อุทานชื่อ “ฝ่ายศรี อี-บน-อก” เสียงดัง พร้อมหันไปดูที่ฝ่ายศรี ก็ไม่เห็นว่ามีตามนั้น

ฝ่ายศรีเห็นทุกคนมองตัวเอง ก็รำคาญ ถอดหูฟังออกแล้วถามว่า “โธ้ย มีอะไรกันเนี่ย”

ผู้ชายจึงบอกเมื่อที่พยาบาลมาเรียกชื่อ “ฝ่ายศรี อี-บน-อก”

ฝ่ายศรีได้ยิน กรีดตกใจเสียงดัง แล้วบอก “อ้ายยยยๆ มันไม่ใช่ชื่อฉัน ชื่อฉันคือ ฝ่ายศรี หีบ-นอก”

ทุกคนจึงหันไปหาปานเทพ แล้วบอกว่า “โธ้ย ไอ่ปานเทพ มึงนี่จบสูงจริงๆ นะ”

ปานเทพทำหน้าเฉยๆ เอามือลูบหน้ากลบเกลื่อน

48) เรื่อง “เมียเพื่อน”

ผา : ที่รัก เข้าญาณชั้นไหนแล้วล่ะ

แพน : ชั้น 7

ผา : ชั้น 7 เลยหรือ ลงมาชั้น 4 แป็บนึงได้ไหม

แพน : อะไรนะ

ผา : ก็ที่อยู่ชั้น 4 ไง อยากให้น้องลงมา 4

แพน : พี่ผารู้หรือเปล่าว่าสิ่งที่พูดมานี้มันผิดศีล กาเมสุมิจจาจารา เวรมณีสิกขาปะทัง
สมาதியามิ

ผา : สาธุ

แพน : แล้วนี่พี่จะไปไหน อย่าให้รู้ว่าจะไปสุราเมราย มัชชะปมาทฎฐานา หรือพี่คิดจะมุสาวาทา เวรมณี สิกขาปะทัง สมาதியามิ

ผาเดินออกจากห้องมาด้วยความผิดหวังและลงมาเจอพ่อตาที่ด้านล่าง พ่อตาเห็นผาก็เลยเรียกมาคุย...

พ่อตา : ไ้ทิดนั่งก่อน พ่อตีใจมากเลยตั้งแต่ใช้โปรแกรมมาทุกกับเอพอสผลผลิตก็ได้เยอะขึ้นแล้วมึงเป็นอะไรไม่ตีใจกับพ่อหรือ

ผา : ผมไม่อยากพูดเลยพ่อ

พ่อตา : มีอะไรก็พูดมาสิเป็นลูกเขยพ่อ ก็เหมือนเป็นลูกชายพอนั่นแหละ

ผา : ก็ลูกสาวพอนั่นแหละน้องแพนนะ

พ่อตา : เป็นอะไรลูก

ผา : มันไม่ยอมมีอะไรกับผมสักครั้งเลยพ่อ

พ่อตา : มันก็เหมือนกับแม่มันนั่นแหละ ธรรมะธัมโม

ผา : แล้วพ่อทำยังไงหรือ

พ่อตา : ก็แอบไปเที่ยวเอาสิวะ

ผา : แล้วถ้าผมแอบไปเที่ยว พ่อจะไม่ว่าหรือ

พ่อตา : ผู้ชายนะ มันเป็นเรื่องธรรมชาติ พ่อจะไปว่าอะไรหะ แต่กว่าจะให้โบนัสมึงไปเที่ยว
ด้วยนะ

ผา : ให้โบนัสผมไปเที่ยว พ่อจะให้เงินผมไปเที่ยว

พ่อตา : ใช่

ณ บ้านของตันซึ่งเป็นเพื่อนกับนายผา....

ตัน : ยุบหนอ พองหนอ ยุบหนอ พองหนอ ยุบหนอ พองหนอ \

ฝ่าย : โอ๊ย พี่ก็มีแต่ยุบนั่นแหละ

ตัน : ก็น้องพองแล้ว พี่ก็เลยยุบไป

ฝ่าย : เดี่ยวฝ่ายไปทำงานแล้วนะ

ต้น : จำ ยังไงก่อนออกจากบ้าน ก็สวดมนต์อธิษฐานให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองเดินทางจะได้ปลอดภัย แล้วทำงานได้เงินก็เก็บไว้ด้วยเอาไปทำบุญด้วยนะเกิดชาติหน้าเราจะได้เกิดมาคู่กันอีก สาธุ
 ยุบหนอ พองหนอ ยุบหนอ พองหนอ ยุบหนอ พองหนอ นัตถิ กัมมัง สมะ พะลัง –แรงใดในโลกเสมอด้วยแรงกรรมนั้นไม่มี

จากนั้นผาเพื่อนของต้นก็เปิดประตูเข้ามา....

ผา : สวัสดีครับ ผมวังผา รายงานตัวครับ

ต้น : อะไรของมึงเนี่ย

ผา : มึงนั่นแหละอะไร เหมือนกันกับเมียกูเลยนะมึง ธรรมะธรรมโม

ต้น : ก็ดีแล้ว จิตใจมันจะได้สงบไป

ผา : ต้น เมียมึงไปไหนวะ

ต้น : ก็ไปทำงานที่ร้านอาหาร ไปเสิร์ฟเหมือนเดิมนั้นแหละ

ผา : กูถามมึงจริงๆ มึงไม่รู้สึกหวงหรือหึงเมียมึงเลยหรือ ที่ทำงานกลางคืนแบบนี้

ต้น : ความหึงความหวงมันก็คือกิเลสตัณหา ถ้าเราตัดมันได้ จิตใจเราก็จะสงบร่มเย็น

ผา : ถ้าอย่างนั้นกูมีปัญหารธรรม จะมาปรึกษาไหม

ต้น : ได้เลยสหายธรรม

ผา : คือเรื่องมันเป็นแบบนี้ คือกูไม่เจอเมียเพื่อนชายบริการอยู่ แล้วกูจะทำยังไงดีวะ กูจะเข้าไปซื้อบริการ มันจะผิดหรือเปล่า

ต้น : ไม่ผิดหรอก ก็ถือว่าอุตุหนุคนกันเอง ดีกว่าให้ผู้ชายคนอื่นไปอุตุหนุ ไปใช้บริการ
 ใจมึง

ผา : ไอ้ต้น กูบรรลุนิพพานแล้ว ปล่อยให้กูเครียดมาตั้งหลายวัน

ต้น : เครียดอะไรหรือ

ผา : กูกลัวมึงจะโกรธกู

ต้น : กูจะโกรธมึงทำไม

ผา : ก็เมียเพื่อนที่ขายบริการ เมียมึงนั่นแหละ

ต้น : ก็ดีแล้วชอบใจที่อุตุหนุเมีย ห๊ะ เมียกู ไอ้ผา มึงเอาเมียกูหรือไอ้ผา กูไม่ยุบแล้ว ไอ้ผา

49) เรื่อง “ฮักเกิดขึ้นแล้ว”

มีหญิง-ชายคู่หนึ่ง ชื่อว่า บัวผัน และคม ต่างก็รักกัน แต่ถูกครอบครัวของฝ่ายชายกีดกันในความรัก เพราะว่าบัวผันมีร้านนวด และอายุห่างจากคมมาก บัวผันจึงได้บอกเลิกกับคม ทำให้คม

เสียใจมาก ไม่ยอมกลับบ้าน จนแม่และพี่สาว ชื่อว่าแพนเป็นห่วง เมื่อแม่เห็นว่าผมร้องไห้เสียใจ จึงยอมให้ผมอยู่กับบัวผันได้ โดยไม่กีดกันความรักของผมอีกต่อไป ผมกับบัวผันจึงสมหวังในความรัก

ส่วนแพนพี่สาวของผม ก็มีความรักกับหมอนามัย แต่ไม่ได้เปิดเผยให้ใคร ๆ รู้ เพราะอยากศึกษาเรียนรู้ซึ่งกันและกันก่อน

50) เรื่อง “เสร็จช่วยแท้”

เมื่อสามีไม่ยอมทำการ..... เฮ็ดจั่งได้น้อ.. เรื่องมีอยู่ว่า มีผัว-เมียคู่หนึ่ง ชื่อว่า อ้ายตัน และแต้วต อยู่กินกันฉันทสามี-ภรรยา แต่ผัวไม่ทำการบ้าน ทั้ง ๆ ที่แต่ละวัน แต่ละคืน เมียทั้งอ้อย ทั้งสรรหาวิธีสารพัดที่จะพิชิตใจผัว อยู่มาวันหนึ่งจึงได้มาปรึกษากับเพื่อน ๆ ในหมู่บ้าน ว่าจะแก้ปัญหานี้ยังไง โดยพี่ผา หนุ่มในหมู่บ้าน ได้เสนอয়াสมุนไพร “munz” แต่แต้วตจึงได้ลองเอายาสมุนไพรนี้ให้ผัวกิน ผลปรากฏว่า ยาออกฤทธิ์ได้ผลทั้งคืน สมใจเมีย “เสร็จช่วยแท้”

51) เรื่อง “ผู้สาวมักของใหญ่”

แม่หม้ายยังสาว สวยหมวยอ้อม มีหนุ่ม ๆ เข้ามาจีบหลายคน วันหนึ่งมีชายเข้ามาตามตื้อหญิงสาว บอกว่าสามารถให้ทุกอย่างที่หญิงต้องการได้ ไม่ว่าจะเงินทองก็ให้ได้ แต่หญิงสาวไม่สนใจและไล่ชายคนดังกล่าว แต่ก็ไม่ยอมไป

หญิงสาวจึงให้บอกชายดังกล่าวทำท่า “ทำนา เก็บมะพร้าว”

ชายดังกล่าวก็บอกว่า “ได้ ไม่เห็นยากเลย” แล้วทำท่าปักข้าวในนา และขู่มือขึ้นสอยมะพร้าว เมื่อหญิงสาวเห็นก็เอ่ยปากตำหนิชายคนดังกล่าวยอมกลับไป

ระหว่างทางชายคนที่ฟังโดนไล่ได้เจอกับชายคนที่ 2 ชายคนที่ 2 จึงถามว่าเป็นอะไร เขาจึงเล่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาให้ฟัง ชายคนที่ 2 เมื่อรู้ก็หัวเราะและบอกว่า “จะไปยากอะไร แค่ทำนากับเก็บมะพร้าว”

ชายคนที่ 2 ก็เดินเข้าไปหาแม่หม้ายสาวสวย แล้วก็ทำแบบที่ชายคนแรกบอก ก็โดนหญิงสาวไล่กลับไป

ชายขี้เมาเห็นชายคนที่ 1 และ 2 ก็ถามขึ้นว่าเป็นอะไร ทำไมทำหน้าเศร้าแบบนั้น

ชายทั้งสองคนก็เล่าให้ฟัง ชายขี้เมาก็พูดว่า “เขาก็ทำเป็น ก็แค่ทำนากับเก็บมะพร้าว” ชายทั้งสองคนจึงทำให้ชายขี้เมาไปจีบหญิงสาวดู โดยเขาทั้งสองคิดว่ายังไงก็ต้องโดนไล่กลับมาเหมือนกัน

หลังจากนั้นชายขี้เมาจึงเดินไปถามคนสวนว่าทำนากับเก็บมะพร้าวเป็นแบบไหน คนสวนก็ตอบไปตามจริง ชายขี้เมาจึงเล่าให้คนสวนฟังว่า เขาจะไปจีบแม่หม้ายเพราะโดนทำมาแบบนี้ คนสวนจึงเข้าใจทันทีว่าแม่หม้ายหญิงสาวต้องการทดสอบอะไร จึงกระซิบบอกชายขี้เมา

เมื่อถึงวันที่ชายขี่เมาไปหาหญิงสาว เธอก็ได้เอ่ยปากไล่ชายขี่เมาเหมือนตามเคย แต่ชายขี่เมาได้ทำตามที่เขาคนสวนบอกมา คือ ให้ใส่กางเกงรัดรูปเพื่อให้เห็นสัดส่วนได้ชัดเจน เมื่อหญิงสาวได้เห็นก็ทำตาเป็นประกายเพราะของชายขี่เมาใหญ่แบบที่เธอชอบ แล้วบอกว่า “ชายขี่เมาไม่ต้องทดสอบอะไรต่อแล้ว”

แล้วทั้งสองก็ควงกันไปหาชายคนที่ 1 และ 2 ที่มาจับ เมื่อทั้งสองคนเห็นก็ทำหน้าตกใจ

52) เรื่อง “ผู้ใหญ่บ้านหลงเมีย”

ผู้ใหญ่บ้าน : ทำไมสวยจังเลยตัวเอง มองตอนไหนก็สวยตอนนั้น

เมียผู้ใหญ่บ้าน: พี่ก็.....

แม่ผู้ใหญ่บ้าน : เชียงอึ้ง...มานั่งจู้จี้อะไรกันตรงนี้ อายผีสาangkันบ้างนี่กลางวันแสด ๆ นะ ปุยกี่เอามาให้แล้ว โน่นเอาไปใส่ผัก

พ่อตา : เอ่อ...เชียงอึ้งตอนเย็นอย่าลืมนัดชาวบ้านประชุมนะ เป็นผู้ใหญ่บ้านต้องตรงต่อเวลาด้วย อย่าให้เสียชื่อเสียงถึงพ่อ พ่อเป็นผู้ใหญ่บ้านเก๋ารักษาหน้าพ่อด้วย

พ่อตา : ครับ ๆ คุณพ่อ แล้วคุณพ่อก็อยาเคียวอย่าเช่ญผมมันัก ให้เวลาผมให้จู้จี้กับเมียผมบ้าง ข้าวใหม่ปลามันเข้าใจไหมพ่อ

พ่อตา : โอ้ย...จู้จี้อะไรนักหนา อุตสาห์เช่ญให้เป็นผู้ใหญ่บ้านใหม่มีงอย่าลืมนะ

แม่ยาย : อย่าให้เสียชื่อเสียงนะเป็นผู้ใหญ่บ้านที่เขาไว้วางใจ เข้าใจไหม...ไป ๆ

ผู้ใหญ่บ้าน : ราคากูจริง ๆ พี่ไม่อยากเป็นเลยผู้ใหญ่บ้านเนี่ย.....เสียเวลาจู้จี้เลย

เมียผู้ใหญ่บ้าน : พี่ก็.....เป็นเพราะพ่อเป็นผู้ใหญ่บ้านเก่า แล้วพ่อก็มียแต่ลูกสาว ดังนั้นตำแหน่งนี้มันต้องเป็นของลูกเขยนั่นแหละพี่

ผู้ใหญ่บ้าน : จ้า ๆ เมียว่ายังไงพี่ก็ว่าแบบนี้แหละจ้า

ตอนเย็นวันนั้น ผู้ใหญ่บ้านกำลังแต่งตัวเตรียมไปประชุมกับชาวบ้าน แต่มองเห็นเมียตัวเองใส่กระโจมออกจึงเกิดอารมณ์ขึ้นมา....

เมียผู้ใหญ่บ้าน : อ้าว...พี่เชียงอึ้ง พี่มีประชุมไม่ใช่หรือ ทำไมพี่ไม่รีบไปละ

ผู้ใหญ่บ้าน : พี่ก็ว่ากำลังจะไปแหละครั้นน้องแพน....อู้ย ๆ ๆ แต่ว่าตอนนี้พี่ไม่รีบแล้วละ เราไปประชุมส่วนตัวในห้องกันเถื่อน้องแพน พี่รู้สึกว่ามีเมียพี่ทำไมสวยจังเลย.... ไปในห้องเถื่อน้องแพน

เมียผู้ใหญ่บ้าน : พี่ ๆ เดียวพี่....

เมื่อถึงเวลานัดประชุมชาวบ้านมาพร้อมหน้าพร้อมตาและพร้อมที่จะประชุม แต่ผู้ใหญ่บ้านยังไม่มา.....

พ่อตา : อ้าวพวกเรา พร้อมที่จะประชุมกันแล้วใช้ไหม มาครบกันแล้วใช้ไหม

ชาวบ้าน : พร้อมแล้วครับ ะ...

พ่อตา : เตี่ยรอรอผู้ใหญ่บ้านใหม่สักครู่ละ ใจเย็น ะ

ชาวบ้าน : โอ้ย ะ มีอะไรก็พูดเลยพ่อผู้ใหญ่

พ่อตา : โอ้ย...ผมจะพูดได้ยังไง ผมปลดระวางแล้ว เตี่ยรอรอผู้ใหญ่บ้านใหม่มาพูดครั้งเดียวเลยนะ

ชาวบ้าน : จะพูดอะไรก็พูดเลยครับ มันตึกแล้ว...พวกผมจะพากันอดไม่ได้

พ่อตา : ใจเย็น ะ สักนิด เตี่ย ะ ผมจะไปตามผู้ใหญ่บ้านมาให้หะ....

จากนั้นพ่อตาก็เลยเดินมาตามลูกเขยที่บ้าน จึงได้ยินลูกเขยกับลูกสาวกำลังส่งเสียงพูดคุยกัน อยู่ในห้อง จึงตะโกนเรียก...

พ่อตา : แพน ะ เชียงอิง ทำอะไรกันอยู่ เขามารอประชุมอยู่นะ เชียงอิงเร็ว ะ

ผู้ใหญ่บ้าน : โอ้ย...เรียกอะไรนักหนาพ่อ พ่อก็พูดรอผมไปก่อนจะเป็นไร

พ่อตา : โอ้ย....กูจะพูดได้ยังไง กูปลดระวางแล้ว กูเลิกเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้ว เขารอผู้ใหญ่บ้านใหม่ประชุม ไปพูดกับเขาหน่อย ไม่งั้นกูจะให้ชาวบ้านไล่มึงออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านนะ รีบมา เร็ว ะ

ผู้ใหญ่บ้าน : ครับ ะ

พ่อตา : มึงอย่าคร่ำครวญอย่างเดียว...ตามกูมาเลยนะ

หลังจากนั้นพ่อตาก็เดินมาหาชาวบ้านและพร้อมส่งข่าวให้ชาวบ้านฟังว่าผู้ใหญ่บ้านกำลังจะมารอสักครู่....

ผู้ใหญ่บ้าน : สวัสดิ์พี่น้องทุก ะ คน บ้านเราทำไมอารมณดีจังหัวเราะเฮฮาทำไมอารมณดีจริง ะ

ชาวบ้าน : โอโห...ผู้ใหญ่บ้านแต่งตัวเทรนใหม่หะรอครับเนี่ย

ผู้ใหญ่บ้าน : เทรนใหม่อะไรกันก็ใส่ผ้าสะโพรงเหมือนเดิมนั่นแหละ

ชาวบ้าน : ผ้าสะโพรงที่ไหนกัน ผ้าถุงต่างหาก...!แสดงว่าคุณไปเอาเมียมาใช้ใหม่พ่อผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่บ้าน : โอ้ย ะ กูอายุจริง ะ เลยคราวนี้ เอาแบบนี่วันนี้ปิดประชุม ะ วันนี้ผมขออนุญาต

53) เรื่อง “เซอร์ไพรส์วันเกิด”

หวานและผาไปเที่ยวด้วยกันที่ต่างจังหวัด หลังจากนั้นหวานมาขอคำปรึกษาจากเนย เรื่องของขวัญวันเกิดของผา เนยจึงให้คำปรึกษาแก่หวาน

“วันนี้มันเป็นวันเกิดของแฟนหวาน แต่หวานไม่รู้จะให้อะไรเขา” หวานกล่าว

“แล้วแฟนหวานเป็นคนยังไงล่ะ”

“เหล้าไม่กิน บุหรี่ไม่สูบ การศึกษาสูง แกรมเป็นสุภาพบุรุษ” หวานตอบ
 เนยให้คำแนะนำแก่หวาน หวานตกลงที่จะใช้วิธีของเนย เมื่อหวานไปถึงห้อง หวานจึงได้
 เตรียมของขวัญให้แก่ผา

“วันเกิดพี่ผาปีนี้หวานไม่มีอะไรให้พี่ผาเลย” หวานกล่าว

“ไม่เป็นไรครับ ขอแค่หวานอยู่ใกล้ ๆ พี่ก็พอ”

“หวานล้อเล่น ที่จริงหวานมีของขวัญให้พี่” หวานกระซิบผาเบา ๆ

“น้องหวานเป็นของขวัญที่ดีที่สุดของพี่” ผากล่าว พร้อมพาหวานขึ้นไปบนห้อง

54) เรื่อง “ตัวเบิ่งเมียเขา”

ในขณะที่ผัวเมียคู่หนึ่งกำลังจะเปิดร้านขายกับข้าว.....

เมีย : พี่ผา ปลายี่งาก็หมดแล้ว เอามาสักสองขวดด้วยนะ รีบไปรีบมาละ ขั้บรลดี ๆ

ผัว : จ้า ๆ

มีชายคนหนึ่งซึ่งมาแอบดูผัวเมียอยู่นั้นก็พูดขึ้นว่า บักเลียงผา เมื่อวานนี้มึงเอาเงินกูห้าร้อยใช้
 ไหม วันนี้กูจะเอาคืนให้สาสมแก่ใจ จากนั้นก็เดินเข้าไปหาเมียของเลียงผา เมียของเลียงผาเห็นจึงพูด
 ว่า....

เมียเลียงผา : อ้าว เมื่อวานถูกผัวฉันปรับไปห้าร้อยยังไม่เซ็ดอีกหรือ โโรคจิต...

หยิ่ง : มันไม่ใช่แบบนั้น คือวันนี้พี่มาตี มาตีนะน้อง

เมียเลียงผา : มาแนวได้อีกละ

หยิ่ง : แบบนี้นะ เธออยากได้เงินสามพันไหม

เมียเลียงผา : อ้าว ทำไมพูดแบบนี้ ฉันไม่ใช่กะหรึ้นะ ฉันมีลูกมีผัวนะ

หยิ่ง : โอ้ย...ไม่ใช่แบบนั้น คือว่าพี่จะเอาเงินสามพันมาแลกของ

เมียเลียงผา : แลกของอะไร พูดมาซี

หยิ่ง : เอ่อ...คือว่า....แบบนี้พี่หลงรักแม่ค้าชอบแม่ค้า เลยอยากจะเอาเงินสามพัน แลก
 กางในแม่ค้า เก็บเป็นที่ระลึกได้ไหม

เมียของเลียงผาจึงคิดในใจว่า... โอ้โฮ โอ้หานี้ แค่กางเกงในตัวเดียวให้ตั้งสามพัน โรคจิตจริง
 ๆ นะมึง ไม่เอาก็หมานะสิ

หลังจากนั้นจึงพูดตอบกลับไปว่า....

เมียเลียงผา : ถ้างั้นรอรู้อยู่นี้แหละ เดี่ยวจะไปถอดมาให้แป็บนึ่ง

หยิ่ง: เดี่ยว ๆ

เมียเลียงผา: อะไรอีกละ จะไปถอดให้เนี่ย

หยิ่ง : พี่จะให้เพิ่มอีกห้าพัน พี่ถอดเองได้ไหม

เมียของเลียงผาจึงคิดในใจว่า...จากสามพันเป็นแปดพัน กูหาทั้งเดือนยังไม่ได้เลย เอววะ คิดเสียว่าให้หมามันดู จากนั้นจึงพูดออกไปว่า...ถ้าฉันก็ตามมาหลังร้าน จะไปถอดให้

หยีน : ไป ๆ

เมียเลียงผา : เอ้า รีบถอดไว ๆ เดี่ยวมีคนมาเห็น

หลังจากที่หยีนถอดกางเกงในลงมาแล้ว สักพักก็เลยดึงกางเกงในขึ้นไป เมียเลียงผาจึงถามว่า

....

เมียเลียงผา : อ้าว...ใส่กลับคืนทำไม ไม่เอาแล้วหรอ

หยีน : เอ่อ คือว่า.....พี่ลืมเอากระเป๋าเงินมา ไปก่อนนะ

เมียเลียงผา : หา! ไอ้ห่ามึงเอ๊ย ไอ้โรคจิต มึง ๆ มึงหลอกกูของกู มึง มึง ไอ้ห่า ไอ้โรคจิต ฮือ ๆ

55) เรื่อง “นมทำพิษ”

พ่อค้า : สวัสดีครับ

ป่า : สวัสดีครับ คุณเป็นใคร มีธุระอะไร

พ่อค้า : ผมก็มีธุระมาพูดกับป่านะสิ

ป่า : ธุระอะไรเราไม่รู้จักคุณชะหน่อย ไป ๆ ออกจากบ้านเราไปเดี๋ยวนี้เลย

พ่อค้า : ใจเย็น ๆ ก่อนผมมีของดีมานำเสนอป่านะ

ป่า : ของดีของดีอะไร กูไม่สนใจทั้งนั้น ถ้าไม่ไปกูจะเรียกตำรวจนะ

ขณะเดียวกันเมียของพ่อค้าก็เดินเข้ามา.....

ป่า : นั่น ๆ นมหรอครับ แล้วเธอเป็นใครล่ะครับ (พร้อมกับหันหน้าไปถามพ่อค้า)

พ่อค้า : คนนี้หวาน แฟนผมเอง

หวาน : สวัสดีค่ะป่า

ป่า : สวัสดีครับ ๆ

หวาน : เราสองคนมาดีค่ะ

ป่า : พูดตรง ๆ นะ คนทุกวันนี้ไวใจไม่ได้ โดยเฉพาะคนแปลกหน้า แต่ว่าคุณมาแล้ว เอ๊ย....คุณหน้าตาเธอสองคนแล้วคงไม่มีพิษสงอะไรหรอก มีอะไรก็พูดมาเลย

หวาน : ขอบคุณค่ะป่า ..... พี่พาพี่คุยกับป่าก่อนนะ หวานรู้สึกปวดท้องจะไปเข้าห้องน้ำก่อน...ห้องน้ำอยู่ตรงไหนคะป่า?

ป่า : โน่นทางโน้นครับ ครับ

พ่อค้า : ป่า ป่า.....นี่ครับของที่ผมจะมานำเสนอขาย

ป่า: อะไรเนี่ย...ยาหม่องหรอ

พ่อค้า : ไม่ใช่ครับ ชี้อึ้งมหาเสน่ห์ที่ใช้ทาริมฝีปาก เวลาพูดจะมีแต่คนรักคนหลงโดยเฉพาะสาว ๆ นะ ตอนนี้มีผมขายกระปุกละ 2,000 บาท

ป้า : โอ้ย...โอ้ยทำน้อย กูไม่ใช่คนโง่งนะ มีงอยามาหลอกกูง่าย ๆ เลย ไป ๆ ไปขายที่อื่นไป อย่าว่าแต่กระปุกละ 2,000 เลย ให้ฟรีกูยังไม่เอา

พ่อค้า : ป้า.....ถ้าฉันป้าเอาไปทดลองใช้ดู ถ้าไม่ได้ผลไม่เก็บเงิน แต่ถ้าได้ผลผมจะมาเก็บเงินที่หลัง เอา เอาไป ไปละ สวัสดีครับ

ป้า : อ้าว เดี่ยว ๆ เมียมีงอยู่ในห้องน้ำไม่รอเธอ

พ่อค้า : เดี่ยวผมจะไปบ้านโน้นก่อน เดี่ยวหวานออกมาให้ตามไปบ้านโน้นนะ

ป้า : เออ ๆ ได้ ๆ (เมียโอ้หมอนี่ทั้งสวยทั้งน่ารัก นมเป็นนมตูดเป็นตูด เออละวะ กูจะทดลองกับเมียมันนี่แหละเป็นคนแรก ถ้าได้ผลเมียมีงเสร็จกู แต่ถ้าไม่ได้ผลคนฉลาดอย่างกูก็ไม่มืออะไรเสียหายอยู่แล้ว)

หวาน : อ้าว ป้า พี่ผาแฟนหนูเขาไปไหนแล้วละ

ป้า : เขาไปแล้ว เหลือแต่ป้านี่แหละรอมอบหัวใจให้หนูคนเดียววันี่แหละ พูดตรง ๆ นะ ตั้งแต่ป้าเห็นหนูที่แรกทั้งรักทั้งหลงจนสุดหัวใจเลย

หวาน : อ้อย จริงหรือป้าหนูรักป้า รักป้าเหมือนกันคะ ถ้าฉันหนูขออยู่เป็นเมียป้าอยู่นี้ได้ไหมคะ

ป้า : มา ๆ ที่รักมาให้ปากอดหน่อย

พ่อค้า : หวาน...ทำอะไรอะ

หวาน: เอ้า...ก็หวานรักป้านะสิ หวานจะอยู่กับป้า

พ่อค้า : แสดงว่าป้าใช้ชี้อึ้งมหาเสน่ห์กับเมียผมหรือ

ป้า : ใช่แล้วโอ้ทำมีงพลาตเองที่ฝากปลาย่างไว้กับแมว นี่เอาไปค้ายา เงิน 5,000 กูคิดว่ามันคุ้มค่าเกินราคาอยู่แล้ว

พ่อค้า : ป้า...เอาไปใช้กับคนอื่นเถอะ นี่มันเมียผม ผมขอ...ไปหวานพี่จะพาไปวัดไปเอาของออก

หวาน : ไม่ไปหวานจะอยู่กับป้า หวานรักป้า...ไปป้าเราขึ้นบ้านกันเถอะ

ป้า : ไปเถอะโอ้หนู คิดเสียว่าทำบุญกับน้องหวานมาแค่นี้ก็แล้วกัน (หนูที่บ้านเรา ป้าจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างให้กับหนู จะมอบความสุขให้กับหนูอย่างเต็มที่)

จากนั้นป้าก็พาหวานไปบนบ้าน พร้อมกับจ้องดูหน้าอกของหวานสักพักหวานจึงพูดขึ้นว่า....

หวาน : ป้าก็เอาแต่จ้อง ไม่อยากทำอย่างอื่นบ้างหรือ

ป้า : อยาก ๆ อยากสิ ๆ

หวาน : ถ้าฉันป้าหลับตาก่อนเดี๋ยวหวานจะถอดเสื้อ หวานอาย...

ป่า : โอ้ย ได้ ๆ ๆ

หลังจากที่ป่าหลับตาแล้วหวานก็เอายานอนหลับมาให้ป่าดมแล้วก็หลับไป พอรู้สึกตัวขึ้นมาอีกทีก็ไม่เจอหวานและของมีค่าก็หายไปหมด....

ป่า : อ้าว เฮ้ย สร้อยคอ นาฬิกา เลสซ์มือ แวนตา แวนตาก็เอาของกู.....กระเป๋าดังค์

โอ้ย... ไม่เหลืออะไรสักอย่างเลย โอ้ย คนฉลาดอย่างกูก็ยิ่งถูกลอก โอ้ย...เป็นเพราะนมแท้ ๆ

56) เรื่อง “หนูท้องค่ะ”

ณ ที่ทำงานแห่งหนึ่ง มีผู้จัดการหนุ่มหนึ่งทำงานอยู่กับภรรยา เลขาสาวสวยเดินเข้ามาบอกว่า “ ผู้จัดการขา หนูท้องค่ะ” แล้วเดินออกไปคุยโทรศัพท์ เมียผู้จัดการได้ยินดังนั้น จึงเข้าใจว่า ผัวตัวเองทำเลขาท้อง จึงซ้อมผัวตัวเองจนเจ็บตัว หน้าแตก แต่พอสักพัก เลขาสาวได้เข้ามาบอกว่า ตนเองท้องกับแฟนหนุ่ม จึงขอลาหยุดกลับบ้าน ฝ่ายเมียผู้จัดการได้ยินดังนั้น จึงเข้าใจว่าตนเองทำผิด จึงขอกลับบ้านเพื่อไปทำข้าวต้มให้ ส่วนผู้จัดการก็เจ็บตัวฟรี

57) เรื่อง “ปิดชิง”

เมื่อฝนตกหนักหลังคาบ้านก็เลยรั่ว พี่เขยเลยต้องมาซ่อมหลังคาโดยมีหวานเป็นลูกมือช่วยหยิบจับส่งของให้พี่เขยระหว่างที่พี่สาวตัวเองไม่อยู่ ระหว่างนั้นก็มีโจรมาแอบมองหวานอยู่ห่างๆ พอได้จังหวะที่พี่เขยของหวานขึ้นไปบนหลังคา โจรมันก็วิ่งออกมาลือคตัวหวาน

“หยุด! อยู่เฉยๆอย่าส่งเสียงดัง” โจรพูด

“เฮ้ย! โจร!! โจรห้าร้อยแกลจะปล้นอะไรน้องเมียฉัน” พี่เขยตะโกน

“ก็ปล้นสาวน้องเมียแกลไง” โจรพูด พร้อมทั้งถีบบันไดให้ล้มเพื่อที่จะไม่ให้พี่เขยลงมาช่วยหวานได้

“พี่เขยช่วยหวานด้วย ใครก็ได้ช่วยหวานด้วย” หวานตะโกนให้คนช่วยแต่ก็ไม่มีใครได้ยินหรือมาช่วยหวานได้ แล้วโจรมันก็ลากหวานไปหลังบ้านเพื่อที่จะข่มขืน

ผ่านไปซักพัก.....

“พี่เขย โจรมันไปแล้ว” หวานพูด พร้อมทั้งเดินขาเจ็บๆไปเอาบันไดขึ้นเพื่อที่จะให้พี่เขยลงมาข้างล่างได้

“เป็นยังไงบ้างหวาน โจรมันทำอะไรหวานบ้าง” พี่เขยถาม

“โจร มันเอาอะไรมาแหงของหนูก็ไม่รู้ ดูสิเลือดไหลเลย” หวานพูดและยกขาที่มีรอยเลือดไหลลงมาให้พี่เขยดู

“เฮ้ย... เธอถูกเปิดชิงนะเนี่ย” พี่เขยพูด

“ใช่ค่ะ หวานยังไม่เคย” หวานพูดทั้งน้ำตา

“ฉิบหายแล้ว แบบนี้ถ้าแต่งงานไปเนี่ยผู้ชายเขาก็รู้แน่สิ ว่าเธอน่ะเคยผ่านชายมาแล้ว” พี่เขยพูดแล้วมองหวานด้วยสายตาหะลึ่ง

“ถ้าอย่างนั้นทำยังไงดีหะพี่เขย” หวานถาม

“มันก็มีอยู่วิธีเดียวนั่นแหละ เธอถูกเปิดชิงต้องให้พี่เขยทำพิธีปิดชิงให้ ไปๆ ๑ ตามพี่เขยมา” พี่เขยพูดแล้วจูงมือหวานไปหลังบ้าน

58) เรื่อง “เมียขี้เล่น”

เพื่อนผา : ผา รถมิ่งเป็นอะไรละ

ผา : รถเสีย สตาร์ทไม่ติดเลย

เพื่อนผา : อ้าว มิ่งทำไมไม่ใช้โตเกียวทรูที เครื่องพิตสตาร์ทติดง่าย

ผา : มุขเยอะนะมิ่ง รถกูเสียจริง ๑ ไม่งั้นกูไม่โทรเรียกให้มิ่งมารับน้องหวานหรอก

หวาน : พี่ผา หวานไปตลาดสักครู่ก่อนนะ จะเอาอะไรเป็นพิเศษมัย

ผา : พี่เอา นีโอ.เอ็ม สักสองขวดนะ รู้สึกปวดหลัง ปวดเอว ก็เพราะรถบ้านี้แหละเสียบ่อย

เพื่อนผา : ปวดหลัง ปวดเอวบ่อยเพราะทำเรื่องอย่างว่าขี้มัย

ผา : มันก็อาจจะใช้อยู่นะ มิ่งอิจฉากูหรือ ผัวมิ่งไม่อยู่นานแล้ว มิ่งอยากโดนหรือ เตี่ยกูสงเคราะห์ให้

เพื่อนผา : ไอ้ทำนี่ เตี่ยวเถอะ

หวาน ไป ๑ สองคนนี้อยู่ใกล้กันไม่ได้เลยกัตกันตลอด

พอ 1 ชั่วโมงผ่านไป หวานกลับจากตลาด เห็นผู้ชายมุดอยู่ใต้รถนอนซ่อมรถอยู่ คิดว่าเป็นผาเลยเดินไปแกล้ง จับเป้ากางเกง

หวาน : อ้าว พี่ผา ไม่ได้นอนซ่อมรถอยู่นั้นหรือ

ผา : ก็ซ่อมอยู่ แต่ทำไมเสร็จซะทีนะ ก็เลยโทรเรียกช่างมาซ่อมให้

หวาน : หา! โทรเรียกช่างมาซ่อมให้ ช่วยแล้ว (หวานรีบเดินขึ้นบ้าน)

ผา: อ้าว หวาน ๑ อะไรวะเนี่ย

ช่างซ่อมรถ : (เดินมาจับแขนผา) ชอบเรื่องแบบนี้ก็ไม่บอกนะ แกล้งฟอร์มเป็นรถเสีย

ผา : อะไร

ช่างซ่อมรถ : ชอบอะไรก็บอกตรง ๑ ก็ได้นะพี่ผา (พูดจบทำท่าเหมือนจะขมขื่นผา)

59) เรื่อง “ผัวเมียทะเลาะเหี้ยใจ”

เมีย : เตี่ยว ๑ ๑ พี่หยิ่ง พี่จะไปไหน วันนี้วันหยุดไม่ใช่หรือ

ผัว: อ้อ วันนี้พี่จะไปหาแม่ วันนี้วันเกิดแม่น่ะ

เมีย: พี่จะไปทำไม อยู่บ้านการงานเยอะแยะ

ผัว: โอ้ย....มึงทำไมพูดแบบนี้ คนเราเกิดมาก็ต้องรู้จักค่าน้ำนมหน่อยสิ

เมีย: ทำมาเป็นกตัญญู กูถามมึงหน่อยเถอะ มึงเกิดมามึงดูนมแม่มึงกี่ปี

ผัว: โอ้ย....สองปี แล้วเป็นอะไร

เมีย: มึงดูนมกูมาเป็นสิบปี กูไม่เห็นมึงกตัญญูกับกูเลย

ผัว: มันก็ใช่ แล้วมึงจะเอาอะไรกับกูนึกหนาเนีย เดี่ยวคำ ๆ กูก็กลับมาแล้ว กูไปละ

เมีย: เดี่ยว ๆ ๆ ก่อนไปซ่อมไฟบนบ้านก่อนได้มัย มันไม่ติด

ผัว: กูไม่ใช่ช่างไฟ

เมีย: งั้นก็อ๊ากน้ำตรงนั้นมันเสีย ไปซ่อมก่อนได้มัย

ผัว: กูไม่ใช่ช่างประปา โอ้ย....เสียเวลา กูไปละ

เมีย: ไอ้ผัวเฮงชวย

เวลาผ่านไป ผัวกลับมาบ้านเจอเมียบอกกับเพื่อนบ้านเดินออกมาจากบนบ้านพอดี....

เมีย: คุณผา เก่งทุกอย่างเลย ขอบคุณมากนะ

ผา: วันไหนมีอะไรให้ช่วยอีกก็เรียกได้นะตลอด 24 ชั่วโมงเลย

ผัว: อ้าว ไอ้ผา มึงมาทำอะไรวะ....เดี๋ยว ๆ ไอ้ผา มึงมาทำอะไรบ้านกู

ผาไม่ตอบส่งยิ้มให้แล้วรีบเดินจากไปอย่างรวดเร็ว ผัวจึงหันหน้าไปถามเมียตนเองแทน.....

ผัว: มึงบอกกูมาเดี๋ยวนี้อย ไอ้ผามันมาทำอะไร

เมีย: อ้าว มันก็มาซ่อมก๊อกน้ำและไฟที่เสีย

ผัว: โอ้ย...โลงไปที ก็นึกว่ามันมาทำอะไร เออ แล้วมันคิดค่าแรงแพงไหม

เมีย: มันไม่ได้คิดค่าแรง แต่มันให้เลือกระหว่างทำกับข้าวให้มันกินมื้อหนึ่ง กับนอนกับมัน

ครั้งหนึ่ง

ผัว: มึงก็เลยเลือกทำกับข้าวให้กินใช่มัย

เมีย: กูไม่ใช่แม่ครัว

ผัว: ไม่ใช่แม่ครัว.....อ้าว อีห่ากินตุตมึงเอ๊ย.....

60) เรื่อง “คนมีหาง”

เรื่องคนมีหาง เป็นนิทานเรื่องหนึ่ง ที่ เนย มีความเป็นห่วงหวาน ซึ่งมีไอ้ผาเป็นสามี ที่วัน ๆ เอาแต่กินเหล้าแล้วกลับมาทะเลาะกับหวาน สร้างความเป็นห่วง และ จนอยากให้ทั้งคู่เลิกกัน เนยเดินทำหน้าที่เชิง ๆ เข้ามานั่งที่แคร่ หน้าบ้าน ไอ้หยาขึ้น เมื่อไอ้หยาขึ้น เห็นเข้า ก็ทักไปด้วยความเป็นห่วงว่า

พี่หยา “เนย เป็นอะไรดูสีหน้าท่าทางไม่ค่อยดีเท่าไร มีเรื่องกลุ่มใจอะไรมัย”

เนย “ฉันสงสัยหิววานนะ ทะเลากับไอ้ผาอีกแล้ว แต่ละวันนะ ไอ้ผาก็มีแต่นอนกับหากิน เหล้า บอกให้อีหิววานเลิกกันกับมัน มันก็ไม่ยอมเลิก ทนได้ทนดีจริงๆ” เนยพูดพร้อมทำสีหน้าท่าทาง เบื่อหน่าย

พี่หยิ่ง “มันก็คงจะรักของมันนั่นแหละ ก็ไอ้ผามันรูปหล่อละ” พี่หยิ่งตอบไป

เนย “ถ้ารูปหล่อ แต่ว่าชี้เหล่าแบบนี้ ฉันไม่เอาหรอกนะ เอาผัวแก่หัวล้านชี้เอา... ออกเอาใจแบบนี้ดีกว่า ” เนยตอบพร้อมทั้งเอาไปไปแตะที่ไหล่พี่หยิ่ง แล้วอมยิ้ม

พี่หยิ่ง “นี่เนยชมพี่ไซ้มัยเนี่ย ” พี่หยิ่งถามกลับด้วยท่าทางดีใจ

เนย “ก็ไซ้เนะสิ... เออ ๆ พี่หยิ่ง พี่พอมีวิธีทำให้อีหิววานกับไอ้ผาเลิกกันมัย ถ้าเราจะบอกมันตรง ๆ นะ มันก็คงไม่เชื่อ” เนยถาม

พี่หยิ่ง “ มันก็พอมืออยู่นะ แต่ว่าเนยต้องทำตามแผนของพี่ให้แนบเนียนนะ รับรอง..... ได้ผลจริงแน่นอน ” พี่หยิ่งตอบไป

เนย “ ตามแผนแบบไหน พุดมาเลย ” เนยถามกลับด้วยความอยากรู้

หลังจากที่พี่หยิ่งกับเนย ได้วางแผนกันไปแล้ว ต่างฝ่ายตามเริ่มดำเนินการตามแผนที่ได้ทำการเตรียมการไว้ โดยทั้งคู่ ได้ไปที่บ้านหิววาน ซึ่ง หิววานก็กำลังซักผ้าอย่างขมุกขมนอยู่ ส่วนไอ้ผาก็นอนอย่างสบาย เนย จึงสะกดเรียกหิววาน เพื่อให้หิววานแยกออกไปคุยด้วยต่างหาก เพื่อไม่ให้ผารู้ตัว

เนย “หิววาน ๆ พี่มีเรื่องสำคัญจะพูดด้วย มานี้ ๆ ” เนยเรียกหิววาน แล้วขำเสียมองที่ผา และเรียกให้ไปคุยด้วยอีกทางหนึ่ง เพราะกลัวว่าผาจะตื่นขึ้นมาเห็นเข้า

หิววาน “ มีอะไรพี่เนย ” เนยถามด้วยอาการสงสัย

เนย “ไอ้ผา ที่มันชอบออกจากบ้านตอนกลางคืนนะ มันไม่ได้ไปกินเหล้ากับเพื่อนตามที่มันบอกแหย่หรอก... รู้มัย ”

หิววาน “อ้าว เขาไปไหน รู้ได้ยังไง แล้วใครบอกพี่ ” หิววานถามด้วยความสงสัย

เนย “ฟังดี ๆ นะ หิววาน คนเขารู้ว่าไอ้ผาเนี่ยมันเป็นกระหัง มีคนเห็นหลายคนแล้ว แต่คนนะเขาไม่กล้าพูดกลัวมันจะไปทำอะไรเขา ”

หิววาน “โอย...พี่ก็เป็นบ้านะ พุดไปเรื่อย หิววานไม่เชื่อพี่หรอก ” หิววานตอบกลับไปด้วยสีหน้าไม่เชื่อ

เนย “ถ้าแกไม่เชื่อนะ คินนี่ลองเอามือไปจับตูดมันดู กระหังตอนกลางคืนมันจะมีหาง ที่พี่มาบอกนะ เพราะพี่เป็นห่วงแก กลัววันใดวันหนึ่ง ไอ้ผามันจะฆ่าแกเอา พี่มาบอกแค่นี้แหละ ไปละ ” จากนั้นเนยก็เดินจากไป ปล่อยให้หิววานครุ่นคิดสิ่งที่ได้ฟังอยู่เพียงลำพัง

ส่วนพี่หยิ่ง ก็เข้ามาปลุกไอ้ผา เพื่อเล่าแผนการที่เตรียมไว้ให้ไอ้ผาฟัง

พี่หยิ่ง “ ผา ๆ ไอ้ผาตื่น ๆ ” พี่หยิ่ง เขย่าปลุกไอ้ผา

ไอ้ผา “อะไรพี่ ปลุกผมทำไม ” ผาตื่นมาด้วยอาการงัวเงีย และถามกลับ

พี่หยื่น “พี่มีเรื่องไม่ตีมาบอกมึง มีคนเขาลือกัน ว่าอีหวานเมียมึงเป็นกระสือ ”

ไอ้ผา “เขาลือกันเฉย ๆ พี่นะก็เป็นบ้าตามเขา ผมเนี่ยอยู่กับเมียทุกวัน ไม่เห็นว่าจะมีอะไรเลย มันไม่จริงหรือพี่” ผาตอบกลับไปด้วยอาการไม่เชื่อสิ่งที่พี่หยื่นเล่าให้ฟัง

พี่หยื่น “โอ้ย ... เอ็งไม่เชื่อก็ไม่ใช่ไรหรอกวะ ตอนนอน..มึงป้องกันตัวไว้ก็ไม่เสียหายนี่ พี่กลัวว่ามันจะควักเอาตับ ไต ไส้ พุง มึงไปกินหมดนะสิ” พี่หยื่น พูดต่อ จนผาออกอาการกลัว และทำตัวไม่ถูก จึงถามพี่หยื่นกลับไป

ไอ้ผา “แล้ว....จะป้องกันแบบไหนล่ะ ผมเริ่มกลัวแล้วนะ”

ไอ้หยื่น “คือแบบนี้ กระสือเนี่ย มันชอบล้วงรูตูดเราเนี่ย เอาไส้ที่ติดขึ้นมากิน วิธีป้องกัน ก็มี เอาผ้าขาวม้าเนี่ย ม้วนเป็นเกรียว ๆ ให้แน่น ๆ ทำเป็นเชือก ให้แน่น ๆ แล้วเอาปิดรูตูดไว้ แค่นี้ล่ะ กระสือก็ล้วงไม่ได้แล้ว” พี่หยื่นอธิบาย พร้อมทำท่าทางประกอบ ให้กับไอ้ผาฟัง ส่วนไอ้ผาก็ฟัง แล้วครุ่นคิด พร้อมด้วยอาการกลัว กับสิ่งที่เขาได้ฟังมาจากปากพี่หยื่น

พอถึงเวลาเข้านอน ด้วยความกลัว ๆ กล้า ๆ ไอ้ผาก็ทำการม้วนผ้าขาวม้า ให้เป็นเกรียว ทำเป็นเชือก แล้วปิดรูตูดไว้ตามที่พี่หยื่นได้บอก แล้วค่อย ๆ ย่องเข้าไปนอนในมุ้ง ซึ่งมีหวาน ที่นอนบิด ๆ บิดมารอไอ้ผาอยู่ เพราะอยากรู้ว่า ไอ้ผามีหางดังเช่นที่พี่เนยบอกตนมาไหม เมื่อไอ้ผาเข้ามาในมุ้ง หวานก็ทำเป็นนอนเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เมื่อไอ้ผาเข้ามาในมุ้ง ก็ทำเป็นนอนตามปกติเช่นกัน ต่างฝ่ายต่างหันหลังให้กัน ด้วยความอยากรู้ว่าเนยจึงค่อย ๆ เอื้อมมือไปจับที่ก้นไอ้ผา เพื่อดูว่า ไอ้ผามีหางจริงดังที่ได้ยินมาหรือเปล่า เมื่อ หวานเอามือคลำไปที่ก้นของไอ้ผาก็พบกับไอ้ผาซึ่งม้วนผ้าขาวม้าไว้ นั้น แล้วตกใจ แล้วหวานก็พูดขึ้นว่า

หวาน “พี่ผา..... มึงมีหางจริงๆ มึงเป็นกระหัง” หวานพูดขึ้นด้วยความตกใจ ส่วนทางด้าน ไอ้ผา ซึ่งก็ตกใจและกลัวหวานจะล้วงตูดตนเองก็พูดขึ้นว่า

ไอ้ผา “อีหวาน! มึงล้วงตูดกูทำไม มึงจะกินขี้กูหรือ อีกระสือ!! โอ้ย..... อีหวานเป็นกระสือ” ไอ้ผาตะโกนด้วยความตกใจกลัว แล้วมุดมุ้งหนีไป

หวาน “ไอ้ผาเป็นกระหัง” หวานก็ตะโกนด้วยความตกใจด้วยเช่นกัน

รุ่งเช้าต่อมา เนยมาเยี่ยมหวานที่บ้าน เพื่อดูความคืบหน้าของแผนการของตัวเองที่ได้วางไว้

เนย “เป็นยังไงบ้างหวาน ไอ้ผาล่ะ”

หวาน “พี่เนย.... พี่ผาเขาเป็นกระหังจริงๆ หวานจับได้แต่เมื่อคืน เขาหนีไปแล้ว” หวานพูดด้วยสีหน้าเศร้าเสียใจ

เนย “ไม่เป็นอะไรหรอกน้องสาว สวย ๆ อวบ ๆ แบบนี้ เป็นโสดได้ไม่เกินเดือนหรอก” เนยปลอบใจ หวานร้องให้ซบไปที่ไหล่เนย เนยโอบกอดไว้ แล้วก็แอบยิ้มดีใจที่ทุกอย่างเป็นไปตามแผนที่วางไว้

61) เรื่อง “ต่างคนต่างซัก”

หยิ่ง : ปู่ไต่ ปู่ไต่ ปู่ไต่ ปู่ไต่ ปู่ไต่

เนย : พี่หยิ่ง เล่นอะไรก็ไม่รู้ จ๊กจ๊กนะ

หยิ่ง : จ๊กจ๊กนะอย่างเดียวหรอ

เนย : บ้า ทำเป็นไม่รู้ไปได้

หยิ่ง : ถ้างั้น เราไปกูกัก กักกันในห้องเถอะไป

เนย : อ้าว หวานมาแล้ว

ทั้งสองคนกำลังจะเข้าห้อง หวานมาเคาะประตู

เนย : อ้าว หวาน

หวาน : สวัสดีจ้าพี่เนย สวัสดีจ้าพี่เขย

หยิ่ง : สวัสดีจ้า

เนย : หวานมาตั้งแต่เมื่อไหร่ มาถึงแล้วทำไมไม่โทรบอก พี่จะได้ไปรับ

หวาน : หวานเกรงใจพี่เนย ทารกก็อยู่ใกล้ ๆ นี้เอง หวานก็เลยมาเองเลย

เนย : มานั่น เดียวพี่จะพาไปดูห้อง

หวาน : ค่ะ

หยิ่ง : แม่เอ๊ย ทำไมไม่หลบกุ๊วะ (เดินชนคาน) กระทบมึงบ้าง ๆ อยู่

หยิ่ง : ทำอะไรจะน่ารัก

เนย : พี่หยิ่ง ทำอะไรเนี่ย

หยิ่ง : พี่จะกอดเมียมันแปลกตรงไหนล่ะ

เนย : ไม่ได้นะพี่หยิ่ง ตอนนี้หวานมาอยู่ด้วย พี่จะทำลุ่มล่ามเหมือนเดิมไม่ได้

หยิ่ง : แค่กอดก็ลำบาก ถ้าพี่มีอาการอยากจะมีอะไรด้วย จะให้พี่บอกเนยว่ายังไง

เนย : เอาแบบนี้มัย เรามาใช้รหัสลับ ที่เรารู้กันสองคน

หยิ่ง : รหัสลับแบบไหน

เนย : ถ้าเวลาพี่อยากมีอะไรกับเนย พี่ก็ชวนเนยไปซักผ้าแทนไง ถ้าเวลาพี่อยากมีอะไรกับเนย

พี่ก็ชวนเนยไปซักผ้าแทนไง

หยิ่ง : รู้แล้ว ถ้างั้นตอนนี้เนยพร้อมที่จะซักผ้ากับพี่มัย

เนย : อะไรเนี่ยพี่หยิ่ง หีนไม่รู้จ๊กเวลาล่าเวลา

หยิ่ง : อุดกินเหมือนเดิม ทำมึงเอ๊ย เซ็ง

หยิ่ง : เนย ๆ

เนย : อะไรพี่หยิ่ง

หยิ่ง : คิดว่า พี่อยากซักผ้าอะ ไปซักผ้ากับพี่มัย

เนย : มาซักอะไรตอนนี้ เครื่องซักผ้ามันเสีย รอไปก่อน
 หวาน : อ้าว เครื่องซักผ้าเสียเหรอ เมื่อกี้หวานก็ยังใช้ได้อยู่เลย
 หยีน : เครื่องซักผ้าบ้านนี้มันเอาแต่ใจ เดี่ยวก็ซักได้ เดี่ยวก็ซักไม่ได้ ก็เป็นแบบนี้แหละ
 หยีน : สบายตัวจัง อันมาตั้งหลายวัน
 เนย : พี่หยีนจำ
 หยีน : มีอะไร
 เนย : เครื่องซักผ้าพร้อมใช้งานแล้ว เราไปซักผ้ากันมัย
 หยีน : ไม่ทันแล้ว พี่ซักมือไปเรียบร้อยแล้ว
 เนย : หา! ซักมือไปแล้ว
 เนย : เซอะ งั้นฉันไปปั่นเครื่องเองก็ได้
 หยีน : สมน้ำหน้า ต่างคนต่างซัก

62) เรื่อง “แผนรักฉบับล่ม”

แจงนั่งบ่อนผลไม้ให้ผาอยู่

แจง : หวานไม่วี๊ยะ ผา

ผา : หวานครับ

แจง : ผาๆ เธอกลับไปก่อนได้มัย เสียหยีนมา

ผา : แล้วทำไมถึงต้องกลัว หรือว่า...

แจง : ใช่ เขาจะมาแอบรักพี่ แต่ไม่ได้แอ้มพี่หรอก มันมีผลต่อเงินกู้ของเรา ไปๆ ต้องรีบกลับไปก่อนผาจึงกลับออกไป ระหว่างนั้น เสียหยีนก็ขับรถเข้ามาพอดี

แจง : สวัสดิค๊ะเสีย ลมอะไรพัดมาแต่เช้าเลยคะ

เสียหยีน : ก็ลมรักนะสิถามมาได้ เอ้อ แล้วเมื่อกี้แจงนั่งคุยกับใครอยู่ล่ะ อย่าบอกนะว่าเขามาจับแจง

แจง : อะไรคะ หิงงั้นหรือ

เสียหยีน : ก็หิงนะสิ แม่ผายสาวพราวเสน่ห์อย่างแจง เหมาะสำหรับป้าหยีนเท่านั้นคนเดียว คนอื่นหมดสิทธิ์

แจง : โอ้โห ขนาดนั้นเลยหรือคะ เออ เสีย เดี่ยวเสียไปนั่งรอก่อนนะคะ

เสียหยีน : ไม่ต้องรอกจ้ะ ที่พี่มาวันนี้แค่อยากจะมาบอกว่า เสาร์อาทิตย์นี้เราไปเที่ยวเซียงใหม่กันนะ

แจง : ไม่ไป ถ้าแจงไปกับเสียสองต่อสอง แจงก็เสร็จเสียนะสิ

เสียหยีน : ไม่ได้ไปเสียดเสร็จทุกราย โวใจเสียเถอะน่าเสียไม่ทำอะไรหรอก

แดง : ถ้าฉันยังไม่ไปใหญ่เลย เสียเวลา
 เสี่ยหยิ่น : อ้าว ตกงอยากจะเสร็จหรือไม่อยากเนีย เอาแบบนี้ พี่ให้ค่าเสียเวลาแสนหนึ่งตกลงมัย

แดง : แสนหนึ่ง... ถ้าฉันเสียไปนั่งรอแป็บหนึ่งนะคะ เตียวแดงคิดก่อน

แดงเดินหายไปในบ้าน แล้วจึงโทรหาผา

ผา ยืนๆ ต่อมๆ มองๆ น่องมุก นั่งสอนหนังสือให้มีญาอยู่ แล้วโทรศัพท์ตั้งจิ้งกรับ

ผา : ฮัลโหล ว่ายังไงพี่ เสี่ยหยิ่นกลับไปแล้วหรือ

แดง : ยัง พี่มีเรื่องจะบอกว่าเสาร์อาทิตย์หน้า พี่จะไปเชียงใหม่กับเสี่ยหยิ่น เขาให้ค่าเสียเวลาตั้งแสนหนึ่งนะ

ผา : ถ้าฉัน พี่ก็เสร็จมันนะสิ

แดง : บ้า เสร็จไม่เสร็จมันอยู่ที่พี่ไวย ไม่อยู่ที่มัน

ผา : เออๆ ถ้าฉันก็ตามสบายเลย แค่นี้แหละ

พอร่างโทรศัพท์เสร็จ ก็หันไปเรียกน่องมุก

ผา : น่องมุก

มุก : มีญา รอคูรูกักครุ่นะ

แล้วลุกขึ้นเดินไปคุยกับผา

มุก : อะไรพี่ ยังสอนยังไม่เสร็จเลย

ผา : คือว่า เสาร์อาทิตย์หน้าพี่ว่างนะ เราสองคนไปเที่ยวทะเลด้วยกันนะ

มุก : จริงหรือพี่ มุกอยากไปทะเลมานานแล้ว

พูดเสร็จก็รีบเดินกลับไปหา มีญา

มุก : มีญา เสาร์อาทิตย์หน้าเราไม่มีเรียนพิเศษนะ

มีญา : โอเคจ้า มีญาดีใจจัง ถ้าฉัน ขอโทรบอกพ่อก่อนนะจ๊ะ

แดงหยิบน้ำให้เสี่ยหยิ่นกิน เสี่ยหยิ่นกรับโทรศัพท์

เสี่ยหยิ่น : ฮัลโหล ว่ายังไงลูกสาว

มีญา : พ่อ ครูมุกบอกว่าเสาร์อาทิตย์หน้าไม่มีเรียนพิเศษ พ่อต้องพามีญาไปเที่ยวนะ ถ้าไม่พาไปมีญาจะโกรธพ่อนะ อ้อ ได้สิลูก สำหรับลูกพ่อตามใจเสมอจ้า

วางโทรศัพท์เสร็จก็หันมาคุยกับแดง

เสี่ยหยิ่น : เออ น่องแดง เรื่องที่เราจะไปเชียงใหม่ พี่ขอเลื่อนไปก่อนนะ พอดีว่ามีธุระ

สำคัญจริงๆ

แดง : ค่ะ ไม่เป็นไรค่ะ ถ้าฉันแดงขอตัวไปห้องน้ำก่อนนะ

เสี่ยหยิ่น : เซ็งจริงๆ

แจงดเงินแอบไปโทรหาผาที่หลังบ้าน

แจง : ผา เสาร์อาทิตย์หน้า พี่ไม่ได้ไปเซียงใหม่กับเสี่ยฮิ้นแล้วนะ เธอต้องมาอยู่เป็นเพื่อนพี่เหมือนเดิม ไม่งั้นเบี้ยเลี้ยงอด

ผา : ครับๆๆๆ

ผาวางโทรศัพท์เสร็จหันไปคุยกับมุก

ผา : น้องมุก สรุปว่าเสาร์อาทิตย์หน้า เราไม่ได้ไปเที่ยวทะเลแล้วนะ น้องก็สอนพิเศษตามปกติไปก่อนก็แล้วกัน

มุก : มีญา ได้ยินหรือยัง

มีญา : เซ็งเลย

มีญาจึงโทรบอกพ่อ

มีญา : พ่อ เสาร์อาทิตย์หน้าเหตุการณ์ปกตินะ ไม่ได้หยุด ไม่ได้เที่ยว เข้าใจตรงกันนะ สวัสดิ์ค่ะ

63) เรื่อง “ตำราชนะเมีย”

ณ บ้านยายหยิ่นกับยายแจง สองผัวเมียที่มีเรื่องทะเลาะกันทุกวัน จนยายหยิ่นได้มาปรับทุกข์กับยายผาที่บ้าน ยายผาบอกว่า “ต้องแก้ปัญหาก็ให้ลูกจูด รับรองได้ผลแน่นอน” พอยายหยิ่นกลับมาที่บ้าน จึงได้ออกคำสั่งกับเมียว่า “ตั้งแต่นี้ต่อไป เธอต้องเชื่อฟังคำสั่งพี่ทุกอย่าง ทั้งโกนหนวด แต่งตัว ต้องทำให้พี่หมดทุกอย่าง” พอเมียได้ยินดังนั้น ก็บอกว่า “คนที่จะทำให้พี่ทุกอย่าง ก็คือสับหระอึง” ผลปรากฏว่า แผนของยายผาหนักกว่าเดิม เจ็บตัวอีกต่างหาก

64) เรื่อง “วันเกิดเมียรัก”

ผากำลังใช้สายยางฉีดน้ำรดน้ำต้นไม้ในสวน

มุก : พี่ผาผ้าขาวม้าที่มุกซื้อให้เป็นของขวัญปีใหม่เมื่อสองปีที่แล้วทำไมไม่เห็นเอามาใช้ซักที ไม่ชอบหรือยังไง น้อยใจนะ

ผา : ชอบจ้า แต่ว่าเก็บไว้ก่อน แล้วทีของขวัญที่พี่ซื้อให้น้องมุกเมื่อสองปีที่แล้ว ไม่เห็นน้องมุกเอามาใช้ พี่ไม่เห็นน้อยใจเลย

มุก : อะไรเหออ อย่ามาโกหกดีกว่า

ผา : ก็ประกันชีวิตไง ไม่เห็นน้องมุกเอามาใช้เลย

มุก : พี่ผา เดี่ยวเถอะ

ผา : ล้อเล่นจ้า ล้อเล่นเฉย ๆ ผ้าขาวม้าผืนนี้พี่ชอบมาก แต่ว่าอยากจะทำเก็บเอาไว้ใช้ตอนสงกรานต์ปีนี้แหละ

มุก : จริงหรือจ๊ะ

ผา : จำ

มุก : เอ้ แล้ววันนี้เป็นวันอะไรนะ จำได้หรือเปล่า

ผา : จำได้จ้า วันนี้เป็นวันอาทิตย์ พรุ่งนี้ก็เป็นวันจันทร์

มุก : พี่ผาอะ จำไม่ได้จริง ๆ เหรอเนี่ย โกรธแล้วนะ

ผา : โอ้ ล้อเล่นจ้า จำได้จ้า วันนี้เป็นวันเกิดเมียสุดที่รักของพี่นี้แหละจ๊ะ

มุก : แล้วไม่มีของขวัญเหรอ

ผา : มีจ้า พี่เตรียมไว้ให้เรียบร้อยแล้ว

มุก : ไหน ๆ

ผา : น้องมุกต้องหลับตาก่อน

พอมุกหลับตา ผาก็หอมแก้มมุก

ผา : พี่รักน้องมุกมากนะ

มุก : เป็นของขวัญที่ล้ำค่ามาก

กล่าวถึงอีกบ้านหนึ่ง หยิบกำลังสตาาร์ทรถมอเตอร์ไซค์ไปข้างนอก

ผน : เดี่ยว ๆ พี่หยิน ดับเครื่องก่อน อย่าลืมนะ เกลือ น้ำปลา ผงชูรส กะปิ น้ำตาล หัวหอม กระเทียม ซีอิ๊วขาว

หยิน : พอ ๆ จ้าน้องผน เดี่ยวพี่จะซื้อให้หมดทุกอย่างเลย ที่เกี่ยวกับในครัวนะ โอเคมัย

ผน : จำ โอเค

ผา : เดี่ยว ๆ พี่ ๆ จะไปตลาดใหม่ยัยครับ

หยิน : ใช่

ผา : พอดีเลย เดี่ยวผมฝากซื้อของหน่อย

หยิน : ได้สิน้องชาย มึงจะซื้ออะไรวะ

ผา : พี่ผนไปได้แล้ว เรื่องของผู้ชาย คือว่าวันนี้เป็นวันเกิดของน้องมุกนะ จะฝากพี่ไปซื้อเค้ก
หน่อย แล้วบอกร้านเขาเขียนว่า เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะ ตรงข้างบน แล้วก็เขียนว่า แต่ก็วิเศษมาก ตรง
ข้างล่าง

หยิน : โอเค เดี่ยวจัดให้

ผา : ฝากหน่อยนะ

หยิน : โอเค อ้าวแล้วมึงไม่เอา ปี.โอ.เอ็ม. ด้วยเหรอ

ผา : ดีเหมือนกัน ๆ ผมเอาสองขวด

หยิน : จิ้นซื้อสี่ขวดนะ เผื่อกูด้วย

ผา : ได้ ๆ

งานฉลองวันเกิดมุก มีผา มุก หยีน ผน และมีญ่ามาร่วมฉลองในวันเกิด

มีญ่า : เค็มน้ำอร่อยจังเลย ทำไมเค็กเขาถึงเขียนแบบนี้ มีญ่าอ่านแล้วไม่เข้าใจ

ผน : ไหน เขาเขียนว่ายังงี้ลูก เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะตรงข้างบน แต่ก็วิเศษมากตรงข้างล่าง

ผา : พี่หยีน ทำไมเขียนแบบนี้ล่ะ ผมบอกว่า เธอแก่ขึ้นอีกปีแล้วนะ ให้เขียนอยู่ข้างบนเค็กแล้ว แต่ก็ยังวิเศษมากให้เขียนอยู่ข้างล่างเค็ก

หยีน : อ้าว กูก็บอกให้มันเขียนแบบที่มันบอกนั่นแหละ แต่มันดันเข้าใจแบบนี้เอง กูละหมดคำที่จะพูด

ผา : น้องมุก อย่าโกรธพี่นะ ความจริงแล้ว น้องมุกก็...ยังวิเศษทั้งข้างบนและข้างล่างเหมือนเดิมนั่นแหละ

มุก : พี่ผา มุกอายนะเนี่ย พูดอะไรก็ไม่รู้

65) เรื่อง “คู่เวรคู่กรรม”

มีครอบครัวหนึ่ง ประกอบด้วยพ่อแม่ลูก พ่อชื่อหยีน แม่ชื่อแจจ ลูกชื่อมีญ่า พ่อกับแม่ทะเลาะทุกวัน จนวันหนึ่ง มีญ่าได้มาปรึกษากับน้ำมุกและน้ำผา คนในหมู่บ้าน ว่าจะแก้ปัญหานี้แบบไหนดี อยากให้พ่อกับแม่เลิกทะเลาะกัน พ่อมีญ่ากลับบ้านก็เห็นพ่อกับแม่ทะเลาะกันอีก จึงพูดขึ้นว่า “พ่อกับแม่เถียงกันทุกวันแบบนี้ มีญ่าจะไปอยู่ที่อื่น” พ่อกับแม่ได้ยินดังนั้น จึงบอกว่าจะเลิกทะเลาะกัน รักลูกก็ทำเพื่อลูกได้ แต่พอคล้อยหลังได้ไม่นาน พ่อกับแม่ก็กลับมาทะเลาะกันอีก ตั้งคำโบราณที่ว่า “ผิวเมียทะเลาะกันบ่อยก็ยิ่งรักกัน”

66) เรื่อง “เมียสาวเวียตนาม”

ในขณะที่อีผันมาหาหมอบที่บ้าน

อีผัน : หมอ..หมอบอยู่มัยหมอ.. หมอ ๆ อยู่มัย

หมอ : อ้าว อีผัน มึงมาแหกปากร้องก๊าก ๆ ทำไมอยู่ที่นี่

อีผัน : หนูปวดหัว คลื่นไส้ อาเจียนไปหมดแล้ว

หมอ : อ้าว ไม่ใช่มึงแพ้ท้องหรือ อาการแบบนี้เขาเรียกว่าแพ้ท้องนะ

เพิ่งแต่งงานเมื่อวานนี้ ทำไมท้องได้ แสดงว่ามึงแอบมีอะไรกันก่อนแต่งใช่ไหม

อีผัน : ไม่มี ไม่เคยมีเลย มีกันเมื่อคืนนี้

หมอ : อ้าว ถ้าไม่ได้แพ้ท้อง แสดงอาการแบบนี้ต้องแพ้ยา

มึงไปกินยาอะไรมานี้

อีผัน : เมื่อคืนกินยาคุมไป 10 เม็ด

หมอ : หา! โอ๊ย.. 10 เม็ด ทำไมไม่อ่านสลากดูว่ามันเขียนว่ายังไง

อีฝัน : อ่านดูแล้ว มันบอกว่าครั้งละ 1 เม็ด
 หนูทำกัน 10 ครั้งก็เลยกินไป 10 เม็ด
 หมอ : โอ๊ย.. ไอ้ท่ามึงเอ๊ย กูละหมดคำจะพูด
 ระหว่างนั้นมีไอ้ผาพาเมียใกล้คลอดมาหาหมอ
 ไอ้ผา : โอ๊ย..หมอ ๆ ๆ ช่วยผมด้วย ๆ เมียผมจะคลอดแล้ว
 หมอ : อ้าว เมียจะคลอด ทำไมไม่พาไปโรงพยาบาล พามาทำไมนี่
 กูเป็นหมอแผนโบราณ ไม่ใช่หมอทำคลอด
 ไอ้ผา : โอ๊ย ไม่ทันแล้วโรงพยาบาลมันอยู่ไกลมาก เอาที่นี่แหละ ช่วยหน่อย
 หมอ : เอาขึ้นมา มา ๆ ๆ ๆ
 หมอเลยถามอีฝัน
 หมอ : ไอ้ผา มันมีเมียตั้งแต่เมื่อไหร่
 อีฝัน : มันไปทำงานอยู่ฝั่งลาว มันก็เลยได้เมียเวียตนามมา
 หมอ : เอ้า ถ้างั้นมึงขึ้นมาช่วยกูเลย มา ๆ ๆ ขึ้นมาเลย
 อีฝัน : หมอแล้วหนูละ
 หมอ : เออ มึงไม่ตายง่าย ๆ ทรอก มาขึ้นมา
 โอ๊ย..จะทำยังไงดีนะ กูไม่ใช่หมอทำคลอด กูเป็นหมอแผนโบราณ
 เอาแบบนี้ไอ้ผา มึงไปต้มน้ำไป
 อีฝันมึงไปเอามีดโกนในห้องน้ำ เอามา
 อีฝัน : เอามาทำอะไร
 หมอ : โอ๊ย.. กูจะเอามาโกนขนตรงนั้นให้สะอาด จะได้ไม่ติดเชื้อ
 เมียไอ้ผา : ไม่ ๆ หมอ หนูไม่โกนเด็ดขาด หนูไม่โกน
 หมอ : โอ๊ย ไม่โกนไม่ได้
 ถ้าเด็กคลอดออกมา มันจะติดเชื้อ จะทำยังไงล่ะที่นี่
 เมียไอ้ผา : หมอก็แหวะ ๆ อากิเนะไว้
 หมอ : มันพูดอะไร
 อีฝัน : ไม่รู้
 หมอโบกมือเรียกไอ้ผามาถาม
 หมอ : เอ้า โอ๊ย ไอ้ผามานี่ก่อนซิ
 เมียพูดอะไร บอกหน่อยซิ
 เมียไอ้ผา : บอกหมอ แหละ ๆ เอากิเนะไว้
 ไอ้ผา : เมียผมบอกว่า หมอก็แหวก ๆ แล้วก็เอากิฟหนีบไว้

หมอ : โอ๊ย.. มันจะหนีบได้ยังไง ก็ว่ามันจะหนีบได้ทุกเส้นเธอ
ชนมันเยอะขนาดนั้น โอ๊ย..

เมียไอ้ผา : บอกหมอ แหวะ ๆ เอาเจลโป๊ะก็ได้

หมอ : ทื่อ..อะไรวะ

ไอ้ผา : เมียผมบอกว่า หมอก็ก๊แหวก ๆ ออกแล้วก็เอาเจลโป๊ะไว้เท่านั้นแหละ

หมอ : โอ๊ย ทำกินเนื้อมึงเอ๊ย กูละหมดคำที่จะพูด
แล้วหมอกุมขมับ

67) เรื่อง “ออมเงินวันละ 20”

หยีนกับผากำลังคุยกัน

หยีน : สดุดจริง ๆ อ้าว..มึงมาทำไมไอ้ผา

ผา : ก็มีเรื่องมาปรึกษาพี่นั่นแหละ

หยีน : โอ๊ย..กูรู้แล้วมึงจะมายืมเงินอีก 20

บาทไซ้มี๊

ผา : ก็ไซ้จะสิ

หยีน : มันก็ครั้งแล้วมึงเอาไปครั้งละ 20 บาท ๆ เนี่ย มึงจำได้มัยก็ครั้งแล้วเท่าไรแล้วเนี่ย

เงินเอาเงินไปทำอะไร มึงติดเหล้าหรือเปล่า มึงติดเหล้าขาวเธอ

ผา : ไม่ใช่

หยีน : มึงเอาไปเล่นการพนัน มึงเล่นไฮโลมึงติดการพนันไซ้มี๊

ผา : โธ่..พี่ก็พูดไปเรื่อย ไม่ใช่ไม่ติดอะไรสักอย่าง

หยีน : แล้วมึงเอาเงินไปทำอะไร มึงพูดมาสิ

ผา : ผมพูดก็ได้ แต่ว่าพี่สองคน ห้ามเล่าให้คนอื่นฟังนะ ผมอาย

หยีน : โอ๊ย..กูไม่บอกใครหรอกมึงพูดมาเลย

ผานึกเรื่องราวขึ้นในหัว

หวาน : ฮั่นแน่..จะทำอะไร หยอดมาก่อนครั้งละ 20 บาทตามสัญญาหยอดมา

ผา : ที่รักวันนี้ทำก่อนแล้วค่อยหยอดได้มัย

หวาน : ไม่ได้... อันเนี่ยหยอดมาก่อนครั้งละ 20 บาท เก็บไว้ใช้ยามจำเป็น

ผา : รู้แล้ว.. แต่วันนี้ทำก่อนแล้วค่อยหยอด วันนี้ไม่มีเงิน

หวาน : ไม่มีเงินก็อด..นอนนอกมุ้งเลย ไป

ผา : โอ๊ย..ที่รัก

ออกจากเรื่องราวในหัวของผา

ผา : ทุกวันนี้ถ้าไม่มีเงิน20ผมก็ไม่ได้ทำกับเมีย นี่กินนานแล้วไม่ได้ทำกับเมีย ไม่มีใครช่วยผมได้เลยมีแต่พี่คนเดียวนี้แหละ

หยิ่ง : โอ้ย..ไอ้ห่ามึงเอ๊ย มึงทำไม่เงี้ยเลย ต่อไปนี้มึงไม่ต้องเอาเงิน 20 บาท ไปหยอดกระปุกอีกนะไอ้ผา

ผา : อ้าว..ไม่หยอดแล้วผมจะได้ทำกับเมียหรือ

หยิ่ง : โอย..มึงเชื่อกูนี้ มึงไม่ต้องไปทำอะไรทั้งนั้น ปล่อยให้มันอยากไปเอง ผู้หญิงกับผู้ชายมันมีความต้องการเหมือนกันนั่นแหละมันมีความอยากเหมือนกัน ให้มันอยากเต็มที่เดี๋ยวมันก็จะกัดมึงเอง แต่ว่าถ้ามึงอยากให้เร็วกว่านั้น มึงทำตามวิธีกู

ผา : ทำยังไงพี่

หยิ่ง : มา ๆ เข้ามา

ผู้หญิงที่นั่งข้างหยิ่ง : หา!ให้ฉันกับเขาไปทำอะไรกันหรือ

หยิ่ง : ไอ้ห่ามึงเอ๊ย..มึงนะหลบไปมันเรื่องของผู้ชายเขา

ผู้หญิงที่นั่งข้างหยิ่ง : เซอะ..นี่กว่าเป็นอย่างที่คิด

หยิ่ง : อีนี่เห็นผู้ชายหล่อ ๆ ไม่ได้เลยนะ

มาที่บ้านของหวานกับผา

หวาน : พี่..วันนี้ไม่ทำการบ้านหรือ

ผา : ไม่ทำ ไม่มีเงิน20

หวาน : พี่..ไม่ส่งสารน้องชายเลยหรือ..ดูซินั่น..มาเร็ว

ผา : ไม่ทำ ไม่มีเงิน

หวาน : ไม่เป็นไร เดี่ยววันนี้หวานเลี้ยงเอง มา ๆ..มา

ผา : หรือ

หวาน : พี่ผา..ช่วงนี้เศรษฐกิจไม่ค่อยดีหวานเลยคิดว่า หวานจะทุบกระปุกออมสิน..พี่ผาคิดว่ายังไง

ผา : เอาเลย..ทุบเลยจ๊ะที่รัก..จัดเลย ไอ้โห... ทุกวันนี้หยอดแต่เหรียญกับแบงค์ 20 แบงค์ 100 แบงค์ 500 มันมาจากไหน

หวาน : อ้าว..ก็คนอื่นไม่ได้ชี้เหนียวเหมือนพี่นี่

ผา : หา! แสดงว่า...

68) เรื่อง “เบ็ดคำลิเว้า”

หยิ่งนั่งกินน้ำหวาน และเหล้า อยู่ ชายคนหนึ่งเดินมาเห็นจึงเดินเข้ามาทัก

ผู้ชาย : เข้าท่าจริง กินเหล้าแต่เช้าเลย อ้าวพี่ พี่เป็นคนบ้านไหน ทำไมไม่เคยเห็นหน้าเลย
ถามก็ไม่ตอบ กินแต่น้ำหวานอยู่นั่นแหละไม่เห็นกินเหล้าซักที รूमัย น้ำหวานนะกินเยอะไม่ตี มันจะ
เป็นเบาหวานตาย

หยิ่ง : แก่รूमัย ปู่ของฉันทันนะ อายุตั้งร้อยกว่าปี

ผู้ชาย : โห เพราะกินน้ำหวานเนี่ยนะ

หยิ่ง : ไม่ใช่ เขาไม่ชอบยุ่งเรื่องของชาวบ้าน

ผู้ชาย : อ้าว ถามแค่นี้ก็เลงใส่ ไม่กินกูกินเองก็ได้วะ

ผู้ชายพูดเสร็จก็ยกแก้วเหล้าใส่ปากทันที หยิ่งเห็นปู่ก็ร้องไห้ออกมาทันที

ผู้ชาย : อ้าวเฮ้ย เมื่อกี้ยังนั่งเลงอยู่เลย ตอนนี่ร้องไห้เหมือนเด็กปัญญาอ่อน แค่นี้ก็แก้ว
เดียวกูซื้อคืนก็ได้ กระจอกมากมึงเนี่ย

หยิ่ง : มึงรूमัย เมื่อกี้กูถูกไล่ออกจากงาน แต่พอกลับบ้าน แทนที่เมียมันจะเห็นใจ มันก็
ขอเลิกกับกูอีก กูต้องยอมเลิกกับมันแต่โดยดี แต่มันไม่ยอมให้อะไรกูซักอย่างเลย ลูกหัวแก้วหัว
แหวนของกูมันก็ไม่ให้ กูไม่เหลืออะไรแล้ว กูก็เลยคิดว่า กูจะกินยาฆ่าตัวตายจากโลกนี้ดีกว่า แต่มึง
เสือกแย่งของกูไปกินอีก

ผู้ชาย : ตายเสียได้ก็ตีมึงนะ หา! มึงอย่าบอกนะว่า ที่กูกินเข้าไปเมื่อกี้เนี่ยมันเป็นยาพิษ

หยิ่ง : ไซ้ กูไม่ตายก็ได้วะ ไอ้ห่ามึงเฮ้ย เสือกมาแย่งกูตาย

หยิ่งพูดเสร็จก็เดินร้องไห้ออกไป ทิ้งให้ผู้ชายอีกคนตกใจซ้กแห่งกๆ อยู่ที่เก้าอี้

มุกกำลังตากผ้าอยู่ เห็นมีญาเดินร้องไห้ผ่านมา

มุก : อ้าว มีญาทำไมร้องมาแบบนั้นล่ะลูก

มีญา : พ่อกับแม่มีญาจะบอกเลิกกัน ตอนนี้พ่อกับแม่แย่มมีญากันอยู่

ผา : ไม่เป็นอะไรหรอกน้องมีญา พ่อกับแม่ก็ทะเลาะกันทุกวันแหละ เดียวก็ตีกันเหมือนเดิม

มีญา : แต่คราวนี้หนักกว่าเดิม แม่เอาเสื้อผ้าของพ่อ มากองเอาไว้หน้าบ้าน

มุก : เราจะทำยังไงดีล่ะพี่ผา

ผา : พี่ว่า น้องมีญาคือตัวแปรสำคัญที่จะทำให้สองคนนั้นยังรักกันเหมือนเดิม

มุก : แล้วเราจะทำยังไง พูดมาเลยไม่ต้องอ้อมค้อม มุกสงสารมีญา

ผา : ถ้าน้องมีญาเป็นสิทธิ์ของพี่หยิ่งอยู่ พี่แจงก็ต้องยอมพี่หยิ่งทุกอย่าง มา ตามพี่มา

ทั้งสามคนพากันเดินไปที่บ้านมีญา เห็นพ่อกับแม่มีญากำลังทะเลาะกันอยู่

แจง : กูเป็นคนเบง มีญาต้องเป็นลูกกูมึงไม่ต้องพูดเลยไอ้หัวล้าน

ผารีบวิ่งเข้าไปห้าม

ผา : หยุดก่อนๆ ไอ้ย อย่าเพิ่งเถียงกัน จะพูดที่ไหนก็พูดเถอะ พี่นะไม่มีทางชนะหรอก
เพราะว่าคนเป็นพ่อต้องมีสิทธิ์เยอะกว่า

แจง : ทำไมละไอ้ผา กูอ้อมท้องมาตั้งเก้าเดือน มันแค่กดแป็บเดียว นกกระจอกยังไม่ทันกินน้ำ ด้วยซ้ำ คนเป็นแม่ต้องมีสิทธิ์เยอะกว่า

ผา : พี่แจง ถ้านั้นผมถามหน่อยเถอะ ตอนพี่แจงไปกดเงินที่ตู้ เอ.ที.เอ็ม. เงินที่ออกมาเป็นของ พี่หรือว่าของตู้

แจง : อ้าว ก็เป็นของพี่นะสิ

ผา : นั่นๆ ใช่มั้ยละพี่ พี่แพ้แล้วละ น้องมีภู่านี้อยู่ ต้องเป็นสิทธิ์ของพี่หยีน เพราะว่าพี่หยีน เป็นคนกด

แจง : พี่หยีน แจงขอโทษ แจงผิดไปแล้ว เราไม่ต้องเลิกกันหรือคะพี่หยีนนะ แจงอยากอยู่กับลูกกับพี่หยีนนะ

หยีน : จำ เมียจำ เราไม่เลิกกันหรือก เพราะเรา ฟ่าสั่งให้เราสองคนเป็นคู่เวรคู่กรรมกันแล้ว แล้วทั้งสามคนพ่อแม่ลูกก็กอดกันด้วยความดีใจ

69) เรื่อง “รักแม่มีมาย”

หวานกับผากำลังคุยกันอยู่ข้างบ้าน

หวาน : พี่ผา ของหวานคะ

ทันใดนั้นก็มียูหึงอีกคนมามองๆข้างบ้านหวานกับผา

เนย : อีหวานมันนมใหญ่มันเลยได้ผิวดีหล่อเอาใจเก่ง หรือว่าเราต้องไปอ้อไฟไซส์เหมือนกัน ให้มันใหญ่เหมือนมันถึงจะได้ผิวแบบมัน

ขณะที่ผู้หึงคนนั้นมองหวานกับผา หยีนก็เข้ามาด้านหลังผู้หึงคนนั้น

หยีน : ขอโทษครับ พี่ไม่ได้ตั้งใจ

เนย : ขนาดไม่ได้ตั้งใจนะเนี่ยตรงเปะเลย ถ้าตั้งใจไม่เข้าไปแล้วหรือ พี่ตามฉันมาทำไมเนี่ย

หยีน : คือว่าพี่จะมาพาน้องเนยไปดูหนังฟังเพลงนะครับ จะไปไหนก็ได้ที่เนยอยากจะไปนะ ครับ

เนย : ฉันไม่ไปหรือพยายามยุ่งกันฉัน

หยีน : โธ่เนย ผิวฝรั่งก็ตายไปหลายปีแล้ว ทำไมไม่มองพี่หน่อย พี่รักเนยนะเนี่ย พี่มีพร้อมทุกสิ่งทุกอย่างที่ตะมอบความสุขให้กับเนย เนยจะเอาสินสอดทองหมั้นเท่าไรว่ามาเลย

เนย : ถ้าพี่รักเนยจริงเรื่องสินสอดทองหมั้นแค่บาทเดียว เนยไม่เอาก็ได้ แต่ว่า... พี่ต้องพิสูจน์ให้เนยเห็นก่อนว่าพี่เป็นคนฉลาด ใจกล้าและพร้อมทำทุกอย่างตามที่เลยต้องการ

หยีน : จริง ๆ เหรอ ได้ ๆ ๆ เนยต้องการอะไรว่ามาเลย สำหรับเนย พี่ทำได้ทุกอย่างอยู่แล้ว

เนย : พี่ทำวิธีไหนก็ได้ เข้าไปจับนมอีหวานต่อหน้าผัว โดยที่อีหวานกับผัวมันไม่โกรธพี่แม่แต่นิดเดียว ถ้าพี่ทำได้ฉันจะยอมเป็นเมียพี่ โดยไม่เอาสินสอดแม้แต่บาทเดียว แต่ว่า..ถ้าทำไม่ได้ ไม่ต้องมาให้ฉันเห็นหน้าอีก

หยิ่ง : คนฉลาดอย่างพี่เรื่องแค่นี้จึ๊บจ้อยเนยคอยดูก็แล้วกัน

ทันใดนั้นหยิ่งก็พุ่งเข้าไปหาผากับหวานที่ข้างบ้านทันที

หยิ่ง : สวัสดีครับคนรูปหล่อครับคุณคนสวยครับ

ผา : สวัสดีครับ

หวาน : สวัสดีค่ะ

ผา : มาหาใครครับ

หยิ่ง : คือผมเป็นหมอครับ พอดีว่ามาตรวจเยี่ยมรักษาคนไข้ชาวบ้านแถวนี้ครับ เผอิญผ่านมาเห็นคุณผู้หญิงแล้วรู้สึกห่วงครับ

ผา : เป็นห่วงทำไม

หยิ่ง : คิดว่าคุณผู้หญิงมีหน้าอกใหญ่กว่าปกติครับ น่าจะเป็นโรคชนิดหนึ่งนะครับ

หวาน : จะบ้าเหอหมอฉันก็นมใหญ่แบบนี้มานานแล้ว มาหาว่าฉันเป็นโรค คุณอิจฉาฉันไข่ม้อยละที่ฉันนมใหญ่กว่าเมียคุณ

ผา : ใจเย็น ๆ ที่รักฟังเขาพูดก่อน อาจจะเป็นเรื่องจริงก็ได้ เอาหมอ ๆ นั่งก่อน ๆ

หยิ่ง : ครับ ๆ ขอบคุณครับ มีหลายคนแล้วครับไม่เชื่อฟังหมอ ผลสุดท้ายรักษาไม่ทันต้องตัดทิ้ง ผมว่าให้หมอทำการตรวจรักษาดีกว่าครับ ไม่ได้เสียเงินครับ

หวาน : ตรวจก็ได้หมอ คลินิกหมออยู่ที่ไหนละ พรุ่งนี้จะให้พี่ผาไปตรวจหอรอก

หยิ่ง : อ้อไม่ต้องไปคลินิกหอรอกครับ ผมสามารถทำการตรวจรักษาอยู่ตรงนี้ได้เลยครับ

ผา : ตรวจได้ยังไงอุปกรณ์เครื่องไม้เครื่องมือไม่มีสักอย่าง ผมเรียนมาทางด้านจิตประสาทวิทยา ใช้วิธีเพ่งจิตเพ่งสึณสามารถสัมผัสจะรู้เลยครับว่า เป็นโรคหรือว่าปกติครับ

หวาน : แบบไหนล่ะหมอ

หยิ่ง : เอาแบบนี้ครับเดี๋ยวคุณผู้หญิงนั่งหลับตาอยู่นิ่ง ๆ นะครับ เดี่ยวผมจะเริ่มเลยครับ

หวาน : ค่ะ หมอมาจับนมฉันทำไมเนี่ย

ผา : ให้อหมอจ้งไรมึงหลอกจับนมเมียกูเหอแล้วหยิ่งก็โดนผากระทบที่หลอกจับนมหวาน

70) เรื่อง “เมีย อบต.”

มีชาย 1 คน หญิง 2 คน นั่งล้อมวงกันบนแคร่

หวาน : เอา 533 100x100 จี๊

มีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งจดเลขที่จะแทงหวยไว้

หวาน : ไข่..แล้ว ก็ 726 100x100 เหมือนกัน

หยิ่ง : เฮ้ย..เดียว ๆ ไอ้นี้มันเลขดังนะ

เดี่ยวก็เป็นคติ ภูเขาไม่เป็นพยานให้มันนะ

หวาน : ให้มันออกก่อน แต่ว่าถ้ามันออกเนี่ย พี่ต้องจ่ายเงินหวานนะ

ถ้าไม่จ่าย เดี่ยวมันจะเป็นคติเหมือนหอย 30 ล้าน

พี่ผากลับมาแล้วเดินเข้ามาในวงที่ทั้งสามนั่งกัน

หวาน : อ้าว..พี่ผา ไปประชุมตั้งแต่เช้าคงจะหิวข้าวสินะ

เดี่ยวหวานซื้อเลขกับพี่ ๆ ก่อน แล้วจะหาข้าวให้กินนะ

พี่ผา : หวาน ต่อไปนี้จะเรียกฉันว่าผาเหมือนเดิมไม่ได้นะ

หวาน : อ้าว ทำไมละ

พี่ผา : ตอนนี้นี้ฉันได้รับเลือกให้เป็นอบต.แล้ว เธอจะต้องเรียกฉันว่า ท่านอบต.ผา

หวาน : อ้าว..แต่ว่าหวานเป็นเมียพี่นะ

พี่ผา : เมียก็ส่วนเมีย เธอจะเป็นชาวบ้านธรรมดา เพราะฉะนั้นต้องเรียกฉันว่า ท่าน อบต.ผา

เข้าใจมั๊ย

หวาน : จำ ท่าน อบต.

พี่ผา : แกสองคนก็เหมือนกัน อย่าให้เห็นอีกว่าชายหอย จับส่งตำรวจหมดเลย

ผู้ชาย : กลัวแล้วครับท่าน อบต.

พี่ผา : เมียเมอกี่ไม่เว้น..จับหมด อย่าหาว่าไม่เตือนนะ

หวานยกถาดอาหารมาเสิร์ฟบนบ้านและเรียกผามาทานข้าว

หวาน : ท่าน อบต.มากินข้าวจำ

พี่ผา : เออ ๆ

หวาน : มีแต่ของอร่อย ๆ จำ

พี่ผา : อ้าว แล้วเธอมานั่งทำไมอยู่ที่นี่

หวาน : อ้าว เป็นอะไรอีกละ กินด้วยไม่ได้เหรอ

พี่ผา : ไม่ได้..เธอเป็นประชาชนธรรมดา..นี่อบต. กินร่วมกันไม่ได้ ไป ๆ ๆ ไปกินที่อื่น

พอดตกคำผาก็ตีมือตีมือ และจะเดินเข้ามั่งไปนอน แต่โดนหวานถีบออกมา...

พี่ผา : เธอถีบฉันทำไมอะ

หวาน : ตรงนี้เป็นที่นอนของชาวบ้าน ท่าน อบต.อย่างคุณจะมานอนร่วมกับชาวบ้านอย่างฉัน

ได้ยังไง

พี่ผา : แล้วจะให้ฉันไปนอนที่ไหน

หวาน : ไปนอนกับหมูหมากาไก่ที่ไหนก็ไป

พี่ผา : แต่ฉันเป็นผิวเธอนะ

หวาน : ผิวก็ไม่เกี่ยว ไปๆ ไปนอนไหนก็เลย

จากนั้นหวานก็เดินกลับเข้ามาง่วงนอน

71) เรื่อง “เมียที่มีหู”

ในขณะที่หวานกับผากำลังเข้าด้ายเข้าเข็มก็มีเสียงด้านนอกดังขึ้น ทั้งสองตกใจเป็นอย่างมาก และลุกลี้ลুকนพากันลุกจากเตียง เพราะเสียงนั้นคือเสียงรถของป่าหยิ่นสามีของหวานนั่นเอง ผาจึงรีบถามหวานปากคอสั้นเหตุใดสามีของเธอจึงกลับมาเร็วนักซึ่งตัวหวานเองก็ไม่ทราบ ผาที่ทำอะไรไม่ถูกอยู่นั้นก็โดนหวานสั่งให้ยืนเฉย ๆ แล้วคว้าขวดแป้งขึ้นมาขโลมตัวเขาจนขาวโพลนไปหมดพร้อมทั้งสั่งให้เขาทำท่างมวยแล้วยืนอยู่หนึ่ง ๆ ประกอบเสียงเรียกของป่าหยิ่นดังขึ้นเรียกเมียสาวคนสวยให้ไปเปิดประตู

“อ้าว ป่าทำไมกลับมาเร็วจังไหนบอกจะไปประชุมสี่ห้าวัน”

“พอดีว่าทางบริษัทบีโอเอ็มเขาเลื่อนประชุม ป่าก็เลยกลับมาเร็ว”

พอป่าหยิ่นพูดจบหวานก็ดึงตัวสามีเข้าไปในบ้าน ทันใดนั้นป่าหยิ่นก็สังเกตเห็นคนตัวขาวยืนอยู่ในห้องแล้วเอ่ยถามหวานด้วยความสงสัย หวานจึงปดสามีไปว่าตอนเธอไปบ้านเพื่อนเห็นรูปปั้นมันเทดีจึงสั่งมาไว้ที่บ้านบ้างสักตัว แต่ป่าหยิ่นก็ยังติดใจสงสัยในรูปปั้นนี้ไม่เลิกเพราะมันเหมือนคนมาก ส่วนหวานก็ยืนกรานเสียงเดียวว่านั่นเป็นรูปปั้น ป่าหยิ่นก็ยังเข้าไปลูบไปคลำเป็นการใหญ่ก็พบว่ารูปปั้นนั้นให้สัมผัสเหมือนคนจริง ๆ ป่าก็สัมผัสไปเรื่อยทุกส่วนในร่างกายของผา

“เฮ้ย มีजूด้วยเหมือนคนจริง ๆ แต่ทำไมมีน้ำไหลย่อย” หวานรีบดึงป่าหยิ่นพาไปอาบน้ำอย่างเร็วเพราะกลัวความจะแตกเสียก่อน

เช้าวันรุ่งขึ้นผาก็ยังยืนอยู่ในบ้านเหมือนเดิมไม่ได้ไปไหน หวานก็เรียกป่าหยิ่นไปทานข้าวเข้าด้วยกันแต่ก่อนจะไปป่าก็ยื่นขวดน้ำให้รูปปั้น

“เฮ้อ ไ้หุ่่น น้ำดื่มเอาไปกินซะเย็นทั้งวันทั้งคืนเอาไปกิน” พูดพลางยัดขวดน้ำใส่มือผาแล้วพูดต่อไปว่า “กูเนี่ยเป็นหุ่นมาก่อนมึง บ้านเพื่อนนะมึงนะแคคืนเดียว กูนี่สองวันสองคืน”

“อ้าว แล้วทำไมไม่บอกตั้งแต่แรก”

ผาเลิกแกล้งทำเป็นหุ่นแล้วโอดครวญใส่ป่าหยิ่นและเปิดขวดน้ำดื่มดื่มอย่างกระหาย พร้อมกับนั้นป่าก็หยิบขวดบีโอเอ็มออกมาส่งให้ผาดื่มบำรุงร่างกายต่อแล้วเดินจากไปทิ้งผาไว้ในห้องแต่เพียงผู้เดียว

72) เรื่อง “พ่อปลาไหลใส่สเก็ต”

เรื่องมีอยู่ว่า พ่อกับลูกได้นั่งคุยกันอยู่ที่ใต้ถุนบ้าน

“พ่อจำ เมื่อสองเดือนก่อนมีคนมาทวงหนี้พ่อ พ่อบอกว่าไม่มีเงิน แล้วเมื่อวานนี้เขาก็มาทวงอีก พ่อก็บอกว่าไม่มีอีกเป็นเพราะอะไรหรือพ่อ” ลูกสาวพูดขึ้นมาด้วยความสงสัย

“เพราะว่าคนเราเนี่ยพูดคำไหนคำนั้นนะลูก” พ่อก็ตอบลูกออกไป

“แล้วทำไมเพื่อนบ้านของมีญาแต่ละคนถึงมีบ้านหลังใหญ่ แต่บ้านเราหลังเล็กจ้ง” ลูกสาวก็ถามด้วยความสงสัยอีกครั้ง

“เพราะว่าบ้านเราไม่ค่อยมีเงิน” พ่อตอบแบบขอไปที

“แล้วทำยังไงถึงมีเงินล่ะ” ลูกสาวก็ถามอีก

“ลูกมีญาก็ต้องตั้งใจเรียนหนังสือ โตขึ้นจะได้มีงานดี ๆ ทำมีเงินใช้เยอะ ๆ นะลูก” พ่อก็บอกพร้อมแนะนำไป

“แล้วทำไมตอนพ่อเด็ก ๆ ถึงไม่ตั้งใจเรียน” ลูกสาวก็ได้ย้อนพ่อกลับไป

แล้วหลังจากนั้นแจ่มแม่ของมีญาก็เดินลงมาจากบ้านแล้วถามว่า

“อ้าว พี่หยิ่ง เห็นบอกจะไปหาผู้ใหญ่บ้านไม่ใช่หรือ” แจ่มถามออกมาด้วยความสงสัย

“อ้อ พี่กำลังจะไปจำที่รัก พอดีไปรษณีย์เอากระเป๋ามาส่ง” หยิ่งก็ตอบออกไปอย่างรวดเร็ว

“อ้าว พี่หยิ่ง พี่พกรูปแจ่มไว้ในกระเป๋าดูด้วยหรือ” แจ่มถามออกมาด้วยความดีใจ

“อ้อ ใช่จ๊ะที่รัก เพราะว่าเวลามีปัญหาอะไรเนี่ย พี่แค่หยิบรูปแจ่มมาดู แล้วปัญหาหนักหนาก็จะค่อย ๆ จางลง ๆ แล้วหายไป” หยิ่งพูดออกมาด้วยความปิติ

“แสดงว่าพี่หยิ่ง รักแจ่มมาก ๆ เลยใช่ไหม” แจ่มถามด้วยความดีใจ

“เอ่อ เวลาเกิดปัญหาแล้วดูรูปแจ่ม ก็พูดกับตัวเองว่า มันจะมีปัญหาอะไรหนักหนากว่านี้อีก พี่ไปล่ะ” หยิ่งพูดออกมาด้วยความทุกข์ปนสุขใจ และออกไป

“จ๋า ... อ้าว มันหลอกตานี้หว่า เผลอไม่ได้เลยก้ตฤตลอด กลับมามึงเจอดีแน่” แจ่มตอบรับแบบงง ๆ และนี่ก็ออกพร้อมกับตัวอย่างโมโห

หลังจากนั้นหยิ่งก็ได้ไปบ้านผา และไปแอบดูผิวเมียเขาจู้จี้กัน พร้อมกับเข้าไปทักทาย แล้วบอกกับผาว่าผู้ใหญ่บ้านจะให้ตำแหน่งเองไปเป็นรองผู้ใหญ่บ้าน ต่อจากนั้นก็พากันไปร้านอาหาร

“อ้าว แล้วมาร้านอาหารทำไม ผมไม่ทิวนะพี่เมื่อก็กินแล้ว” ผาพูดออกไปด้วยอาการงง ๆ

“ใครบอกมึงว่าจะมากินข้าว มากินเหล้าไรวัย วันนี้พี่เลี้ยงเอง นั่ง ๆ” หยิ่งพูดออกไปอย่างมั่นใจ

“อ้าว ไหนบอกว่าผู้ใหญ่บ้านเรียกให้ไปหา” ผาก็ยังคงงงอยู่ดี

“กูโกหก ถ้าบอกว่ามากินเหล้าเมียงกับเมียงกูก็ไม่ให้มาสิ” หยิ่งตอบ

“พี่เนี่ย กะล่อน ไร้สาระ ไม่เลิกเลยนะ” ผาพูดพร้อมหัวเราะ

“ถ้ามีสาระก็ไม่ใช่กูนะสิ...หรือมึงจะไม่กิน” หยิ่งพูดออกไปอย่างมั่นใจพร้อมถาม

“กินสิ ของฟรีใครจะไม่กิน ไม่ต้องเสียเวลาสั่งมาเลย” ผาตอบรับไปอย่างรวดเร็ว

“ใจเย็น ๆ หาน้ำมาล้างคอสักหน่อยก่อน” หยิ่งพูดพร้อมเรียกเจ้าของร้านมาสั่ง

จากนั้นก็เกือบมีเรื่องกับเจ้าของร้านจนสุดท้ายก็สั่งเหล้ามากินกัน 1 ชุด ระหว่างรอเหล้าก็นั่งคุยกันไป อีกด้านหนึ่ง แฉงเมียของหยินและมุกเมียผาก็ได้มาเจอกัน

“มุก เป็นอะไรทำไมทำหน้าแบบนั้น” แฉงถามหลังจากมุกนั่งลง

“ก็พี่หยินนะสิพี่แฉง เขาพาพี่ผาไปไหนไม่รู้ แล้วก็มาโกหกว่าไปบ้านผู้ใหญ่” มุกพูดออกมาอย่างโมโห

“อ้าว พี่หยินบอกพี่แบบนั้นเหมือนกันแล้วมุกรู้ได้ยังไงว่าพี่หยินกับไอ้ผาไม่ได้ไปบ้านผู้ใหญ่บ้าน” แฉงถาม

“ก็พอดีมุกเดินสวนกับผู้ใหญ่บ้านมาเลยถามเขา เขาบอกว่าไม่ได้มา แล้วก็ไม่ได้มีคนมาหาเลย โทรหาพี่ผาก็ไม่ได้ เขาไม่ได้เอาโทรศัพท์ไป โทรหาพี่หยินดูสิพี่แฉง” มุกพูดด้วยความโมโห และให้แฉงโทรตาม

สรุปโทรติดแต่โทรศัพท์อยู่ที่บ้านกับแฉงเอง โดยที่มีญาเป็นคนบอก

“ไอ้หัวล้าน วันนี้มีงตายแน่ ๆ” แฉงพูดด้วยความโมโหอย่างรุนแรง

ตัดภาพกลับมาทางหยินและผา ต่างคนต่างเหมามาและคุยกันว่าวันหลังจะพาไปกินหมูกระทะเจ้าหนึ่งอร่อยหลาย ๆ แล้วได้ชวนเจ้าของร้านมากินเหล้าด้วย แล้วหาโทรศัพท์ที่ไม่เจอทำให้ยืมโทรศัพท์เจ้าของร้านโทรหาโทรศัพท์ตัวเอง แต่ดันโทรผิดไปติดเบอร์ตำรวจ จากนั้นก็โทรไปหาเบอร์ตัวเองแล้วแฉงก็เป็นคนรับ

“ฮัลโหล” แฉงพูด

“ไอ้หัวขโมย มีงเอาโทรศัพท์กูมาคืนเลย ไม่อย่างนั้นมึงเจอดีแน่ ๆ” หยินพูดออกไปด้วยความเมมา

“แล้วคุณมีงอยู่ไหนคะ จะได้เอาไปคืนให้” แฉงถาม

“เอ๊ะ เสียงคุ่น ๆ วะ แล้วเธอเป็นใครละนี่” หยินเริ่มเอ๊ะใจ

“มีงจำเสียงแม่มีงไม่ได้หรือ ไอ้หัวล้าน หนอยแน่ะบอกว่าจะไปบ้านผู้ใหญ่ ตอนนี้มีงไปไหนหา!” แฉงตะคอกกับไปด้วยความโมโห

“ไอ้ผา โทรศัพท์กูอยู่กับเมีย” หยินพูดด้วยน้ำเสียงสั้น ๆ

ทางด้านแฉงและมุกก็ได้พยายามโทรกับมาตามเบอร์ที่โทรไป แต่สุดท้ายก็ไม่ติดพร้อมกับปิดเครื่องไปแล้ว

“ไอ้หัวล้าน กลับมามีงเจอดีแน่ ๆ” แฉงพูดอย่างโมโห

“พี่หยินนี่เขาเป็นคนดี รักลูก รักเมีย เวลาเมียด่าเขาก็จะเงียบไปเลย ปล่อยให้เมียด่าไปตามาเดียวก็เมื่อยและหยุดไปเองแหละ” ผาพูด เจ้าของร้านที่นั่งอยู่ด้วยก็หัวเราะพร้อมพูดว่า “เมียพูดถูกทุกข้อสิเลยไม่มีอะไรจะเถียง”

“ไม่ใช่เว้ยเฮ้ย เพราะว่ากูเป็นคนฉลาดมากกว่าโวย” หยิ่นพูดออกมาอย่างมั่นใจ ส่วนผาและเจ้าของร้านก็ได้แต่นั่งหัวเราะ

“ถ้าพูดถึงความฉลาด พี่หยิ่นสู้ผมไม่ได้เลย” ผาพูดแบบอวด ๆ

“ไอ้ผา มึงฉลาดกว่ากูยังไงไหนพูดตัวอย่างมาสิ” หยิ่นพูด

“วันก่อนผมเข้าไปในตัวเมืองถึงสี่แยกมีอุบัติเหตุใหญ่ เลยเข้าไปดูว่าเป็นใครแต่เข้าไปไม่ได้ เพราะว่าคนมันเยอะมาก และได้ยินเสียงตะโกน โอ้ยไม่น่าเลยกำลังท้องด้วย ได้ยินแบบนี้ยิ่งอยากเห็นแต่เข้าไปไม่ได้ ถ้าเป็นแบบนี้พี่ทำยังไง” ผาเล่าพร้อมถาม

“กูก็แหวกฝูงชนเข้าไปดูสิ จะไปยากอะไร” หยิ่นตอบแบบสบาย ๆ

“ผมไม่ทำแบบพี่หรอก เพราะผมฉลาดกว่า ก็เลยตะโกนไปว่า ขอโทษครับ คนตายเป็นเมียผมครับ ขอทางหน่อย เเท่า่นั้นล่ะ ฝูงคนก็แหวกออกเป็นสองทางเลย ผมก็เข้าไปดู พอไปดูนี่แทบช็อคเลย” ผาเล่า

“เลือดนองสยดสยองเลยใช่ไหม” หยิ่นถาม

“เปล่า รอดชนหมา” ผาเล่าจบ ก็หัวเราะกันทั้งโต๊ะ

หลังจากนั้นก็นั่งกินเหล้ากันต่อไปและร้องเพลงกันอย่างสนุกสนาน เจ้าของร้านก็มาเหล้าหลับไป

“เจ้าของร้านหลับไปแล้วทำไงต่อ” ผาถาม

“มันเป็นแผนอันชาญฉลาดของกูที่เรียกมันมากินเหล้าด้วยโวย แล้วก็ไม่ต้องจ่ายเงินให้มันง” หยิ่นพูดจบและหัวเราะ

“อีกแล้วหรือ แล้วแต่พี่เถอะ แล้วกลับบ้านไปไม่กลัวพี่แจ่งเล่นงานหรือ” ผาก็พูดอย่างปลง ๆ พร้อมถาม

“กูชินแล้วไอ้ผา มันจะด่าจะตบ จะตียังไงกูก็ช่างมัน เดียวมันก็เปลี่ยหลับไปเอง” หยิ่นตอบ

“เอาวิธีผมไปใช้ไหม ถีบเมียเมียยิ่งรัก” ผาพูด

“เฮ้ย วิธีอะไรของมึงไอ้ผา” หยิ่นถาม

“เฮ้ ก็ยามที่พี่ไปถึงบ้านก็แกล้งเมาไม่ได้สติเลยแล้วพี่แจ่งด่ายังไงก็ไม่ต้องสนใจ แล้วทิ้งตัวลงนอนไปบนพื้นแล้วก็ถอดกางเกงออก ถอดไม่ได้ แกล้งถอดไม่ได้ ถึงตอนนั้นเมียพี่ก็จะเข้ามาช่วย แล้วที่นี้ก็ถีบเมียให้ห่างท้องไปเลย แล้วก็ลุกขึ้นชี้หน้าด่า มึงไม่ต้องมายุ่งกับกูอีกะหรี กูไม่สนใจมึงหรอกเว้ย กูรักเมียกูคนเดียว แล้วก็แกล้งหลับไปเลย พอเช้าเมียพี่ก็จะทำกับข้าวอร่อย ๆ รอพี่เลย” ผาเล่าอย่างออกกรสออกชาติ

“เอาอย่างนั้นเลยหรือวะ” หยิ่นถาม

จากนั้นก็แยกย้ายกัน และหยิ่งก็กลับไปทำตามแผนที่ผาเสนอมา ไปถึงบ้านก็เริ่มแผนทำ เป็นถอดกางเกงไม่ได้ พอเมียเข้ามาช่วยก็ถีบออกพร้อมกับตำออกไปตามแผน แต่ไม่เป็นผลถูกเมีย ต่อยเข้าที่เข้าตา พร้อมถูกกระทำอีกหลายแผล ทางด้านผาก็กลับไปอ้อมเมียอย่างคนเมา

73) เรื่อง “พ่อดุดพ่อดูเหวี่ยง”

มุกเดินถือตะกร้าข้าวมาที่สวนเพื่อเอาไปให้ผา เจอทองจึงทักทาย

มุก : อ้าว พี่จารย์ทอง ขยันจริงนะ ร้อนยังงี้ก็ไม่ยอมพักเลย ไป ๆ ไปกินข้าวด้วยกัน บ่าย แล้วพี่ผาคงจะบ่นหิวข้าวแล้วละ

ทอง : โอ้ย ตามสบายเลย พี่เพิ่งจะกินตอนสาย ๆ นี่เอง

มุก : จ้า ขยันจริงนะพี่เนี่ย

แล้วมุกก็เดินต่อไปหาผา

มุก : มัวแต่ทำงานอยู่ กว่าจะเสร็จ ก็เลยช้านิดหน่อย ไป ๆ ไปกินข้าวได้แล้วสายแล้ว

ผา : เอ้อ น้องมุก ไปเรียกพี่จารย์ทองมากินข้าวด้วยกันดีกว่า

มุก : เรียกเขาแล้วเมื่อไหร่ เขาบอกว่าไม่มา เขากินไปแล้ว จะว่าไปพี่จารย์ทองเนี่ยก็ขยันจริง ๆ นะ ตั้งแต่สี่ก้า ทำการทำงานไม่หยุดไม่หย่อน โน่นนะ ทำงานตากแดดกล่ำมวาบ ๆ เป็นมัดๆ อยู่ โน่นนะ

ผา : น้องมุกนี่ก็ ไม่ธรรมดาเหมือนกันนะ เห็นกล่ำมเป็นมัด ๆ ก็ใจสั้นหัวนั้ว ถ้าพี่กอดเนี่ย จะแยกออกหรือเปล่านั้นใครเป็นใคร

มุก : จะใจสั้นอะไรพี่ผาเนี่ย ก็แค่ชมว่าเขาขยันเฉย ๆ

ผา : ก็อยากได้อีฝ่ายเป็นเมีย ก็ต้องขยันเป็นธรรมดานั้นแหละ

มุก : ก็พี่นะสินะ อีฝ่ายก็เป็นมายมานี้มานานแล้วนะ ดีใจกับเขาด้วยนะ

ผา : ว่าแต่ไปเรียกพี่จารย์ทองมากินข้าวด้วยกันดีกว่า ไหน ๆ ก็เป็นที่น้องเขยเรานี้แหละ เห็นไปหาอีฝ่ายเข้าเย็นทุกมือ ไม่ธรรมดาเหมือนกันนะพี่จารย์ทองเนี่ย

มุก : อืม ๆ ไปเรียกก็ได้

ผา : จ้า รีบนะ

มุกเดินไปหาจารย์ทอง เดินไปก็สายตาหาไปทั่ว ๆ

มุก : อ้าว พี่ทอง ขึ้นไปทำอะไรอยู่บนต้นไม้

ทอง : อ้อ พี่ช่วยลูกนกกำลังจะเอาไปไว้บนรัง

ทองป็น ๆ ต้นไม้แล้วผ้าขาวม้าก็หลุด

มุก : โอ้โฮ หนักผิผ้วน พ่อจ๋าแม่จ๋า

พูดเสร็จก็รีบวิ่งกลับไปหาผา

ทอง : กลัวปลาซ่อนขนาดนั้นเลยหรือ

มุก : มีอะไรจะบอก

ผา : มีอะไรก็ว่ามา ทำทางตื่นเต้นแปลก ๆ ไปเจออะไรมาถูกผีหลอกมาละสิ

มุก : ไม่ใช่ มุกว่ามุกกลับบ้านดีกว่า มุกเป็นห่วงอีฝ่ายแล้ว ไปก่อนนะพูดเสร็จก็รีบวิ่งกลับบ้าน

ไป

ผา : อะไรวะ

แล้วก็กินข้าวต่อ มุกเดินไปถึงบ้าน เห็นพี่แจ่ง พี่หยิ่ง นั่งกินข้าวอยู่

มุก : พี่แจ่ง พี่หยิ่ง

หยิ่ง : อ้าว มีอะไรละมุก มา ๆ กินข้าวด้วยกันนี่

แจ่ง : เป็นอะไรมุก ปวดซีหรือ

มุก : เปล่า อีฝ่ายอยู่ไหน เอ่อ ไปหาอีฝ่ายก่อนนะ

หยิ่ง : ทำไม่รีบมากจังวะ

มุกเดินไปถึงหลังบ้านเห็นฝ่ายอาบน้ำอยู่ก็เรียก

มุก : อีฝ่าย!

ฝ่ายอาบน้ำอยู่ก็ตกใจ รีบหันมามุก โดยที่ผ้าถุงหลุดก็ไม่รู้ตัว

ฝ่าย : โอ้ย ทำมึง ตกใจหมด อะไร?

มุก : เอ่อ อีฝ่าย ผ้าถุงมึงหลุด

แล้วมุกก็มองสำรวจ พร้อมบอกว่า

มุก : โอเค พอพัดพอเหวี่ยง สู้สิ กูไปก่อนนะ

ฝ่าย : หา อะไรของมันวะ เป็นบ้าอะไรของมันเนี่ย

74) เรื่อง “เมียเป็นเหตุ”

เรื่องเมียเป็นเหตุ เกิดเนื่องจาก พี่หยิ่งไม่สบายมีอาการคล้ายเป็นหวัด จึงบอกให้ภรรยาช่วยหยิบยาให้ ส่วนด้านภรรยา หยิบยาผิด เรื่องนี้ถึงกับทำให้พี่หยิ่งต้องไปหาหมอ

“มาหาหมอหรือคะ” พยาบาลถาม

“ที่นี้ขายลาบหรือ... ถ้ามาได้ มานี้ไม่ได้มาซื้อสวิงไปซ่อนลูกอ๊อดนะ” พี่หยิ่งตอบกลับไป ด้วยอาการหงุดหงิดไม่สบอารมณ์ที่โดนพยาบาลถาม

“พี่หยิ่ง หยุดพูด ๆ จะตายอยู่แล้ว ยังจะมาปากเก่งอีก” ภรรยาพี่หยิ่งได้ห้ามพี่หยิ่งไป

“ก็เพราะเธอนั้นแหละ ฉันทถึงหมดแรงข้าวต้มเนี่ย” พี่หยิ่งย้อน

“ก็เพราะฉันได้ยังไง เพราะเธอนั้นแหละ” เมียหยิ่งก็ย้อนกลับไปพี่หยิ่งเช่นกัน ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมเมื่อพยาบาลเห็นก็พยายามเข้าห้ามปลามบอกทั้งคู่ ซึ่งกำลังจะทะเลากัน

“เอาละ ๆ เอาละค่ะ อย่าเพิ่งทะเลาะกันนะคะ เตี่ยบอกชื่อมาก่อนค่ะ จะได้ไปวัดความดันนะ ” พยาบาลตัดบท

“อ้อย... ดันไม่ไหวแล้ว” พี่หยิ่งตอบกลับด้วยอาการไม่ไหวจริงๆ

“มันคนละดัน อ้อย...ตาแก่นี้ก็” ภรรยาทักพี่หยิ่งไปด้วยอาการเอือมระอา กับสิ่งที่พี่หยิ่งตอบพยาบาลไป ส่วนพี่หยิ่งเมื่อได้รู้ว่า ตัวเองเข้าใจผิด ก็ออกอาการเขิน ๆ ทำตัวไม่ถูก

ระหว่างที่นั่งรอเรียกชื่อเข้าตรวจนั้น พยาบาลได้ออกมาจากห้องตรวจ และขานชื่อเพื่อเรียกคนเข้าตรวจว่า

“เอ่อ... ใครบริสุทธิ์ เชิญคะ” พยาบาลถาม ทันใดนั้นเอง ชายวัยกลางคนที่นั่งกับภรรยาพี่หยิ่งก็ยกมือขึ้นพร้อมพูดว่า “ผมครับ ๆ ผมบริสุทธิ์อยู่ครับ ผมยังไม่เคยโดนเลยครับ”

“ อ้าวเฮ้ย เขาเรียกกู ชื่อบริสุทธิ์” พี่หยิ่งย้อนกลับไป ชายวัยกลางคน ก็ไม่ยอม ย้อนกลับไประหว่างที่ “อ้าว ก็ผมมาก่อนนะ” พี่หยิ่งทำสีหน้าเล็กน้อย แล้วพูดว่า

“เอ่อ สงสัยเรียกตามความหล่อใช่ไหมครับ” พี่หยิ่งถามพยาบาลเพื่อยืนยันว่าสิ่งที่ตนเองนั้นเข้าใจถูก

“เปล่าค่ะ คุณทำแล้วกำลังจะตาย ก็เลยลัดคิวให้ก่อนค่ะ” พยาบาลตอบกลับมาด้วยเสียงใส ส่วนทางด้านภรรยาได้หันมาบอกลูกที่นั่งรอเรียกด้วยกันว่า

“เมญา ๆ รอแม่อยู่นี้นะลูกนะ” ภรรยาหยิ่งบอกให้ลูกรอ เพราะจะเข้าไปฟังอาการกับพี่หยิ่งในห้องตรวจด้วยกัน

“จ๋า” เมญาตอบแม่ หลังจากที่นั่งดูเข้าห้องตรวจ เพื่อไปพบหมอแล้ว เมญา และ ชายวัยกลางคนก็หันหน้ามาพบกันพอเหมาะพอดี ต่างฝ่ายต่างตกใจกันและกัน

“ทำไมหน้าเหมือนปลาไหลจัง” เมญาอุทาน

“เอียน (ปลาไหล) แปลว่าอะไรล่ะ” ชายวัยกลางคนย้อนกลับเมญา

“เอียน (ปลาไหล) แปลว่าหล่อ” เมญาตอบ พร้อมทั้งอมยิ้ม ขำ ชายวัยกลางคน เมื่อได้ยินคำที่เมญาตอบก็ดีใจ

ชายวัยกลางคน “หล่อใช่ไหม เอามาไปสิบ” พร้อมทั้งควักตักในกระเป๋ากางเกงให้เมญาไป

“ขอบคุณจ๋า” เมญากล่าวขอบคุณ ชายวัยกลางคน

ทางด้านห้องตรวจ

“สวัสดิ์ครับคุณหมอ” พี่หยิ่งกล่าวสวัสดิ์คุณหมอ

“อ้าว เป็นอะไรมาละเนี่ย ไหนดูซิ” คุณหมอลามอาการพร้อมกับหยิบหูฟัง (หูฟังเพลง) ยื่นให้พี่หยิ่ง

“อ้าว ๆ ตรวจคนไข้สมัยใช้หูฟังก็ได้เหอคะคุณหมอ” ภรรยาพี่หยิ่งถามกลับด้วยความสงสัย

“ขอโทษจริง ๆ ครับ หีบผิด” คุณหมอตบ แล้วเอาหูฟังส่งไปให้พยาบาล และหีบเครื่องช่วยฟัง มาแล้วนำไปฟังเสียงการเต้นของหัวใจพีหยินโดยที่ไม่ได้เสียบหูฟัง เมื่อพีหยินเห็นดังนั้น จึงทักไปว่า

“อ้าว คุณหมอครับลืมใส่หูฟัง”

“อ้าว ลืมอีกแล้ว คนไข้มันเยอะ หมอขี้ลืมๆ” คุณหมอลำพวรรณ แล้วก็เสียบหูฟังใหม่ แล้วฟังเสียงการเต้นของหัวใจพีหยินซ้ำ

“อ้อ.... ทำทางทำไมอีดิโรยจัง เป็นอะไรมานะ” หมอถามซ้ำ

“ผมรู้สึกเป็นหวัดคัดจมูกครับ” พีหยินตอบ

“เป็นมากี่วันแล้วครับ” หมอถามต่อ

“เอ่อ สองวันนี้ล่ะคะคุณหมอ” ภรรยาช่วยตอบ

“เอ้ ใช้หวัดธรรมดาสองวันเนี่ย ไม่น่าอ่อนเพลียแบบนี้นะ ไปออกแรงอะไรมาไหมล่ะ ถึงได้อีดิโรยจัง” คุณหมอถามต่อ

“ก็ใช่ครับ คือว่า เมื่อคืนก่อนผมรู้สึกคันเนื้อคันตัวนิดหน่อยครับ ก็เลยใช้เมี่ยงไปหีบยาพารา แต่เมี่ยงผมไปหีบยาผิดมาให้ ผมเลยกินไปสองเม็ดครับ” พีหยินตอบ

“อ้าว ยาที่หีบผิดมันเป็นยาอะไร” คุณหมอถามด้วยความสงสัย

“เอ่อ ยาไวอากร้าครับ” พีหยินตอบด้วยสีหน้าเขิน ๆ คุณหมอขำอาการพีหยิน ส่วนพีหยินก็เล่าต่อว่า

“ผมเนี่ยไม่ได้หลับไม่ได้นอนทั้งคืนเลย... ตื่นเช้ามาก็ทั้งวันเหมือนกัน ตอนนี้อย่างออกฤทธิ์ไม่เลิกเลยครับ” แล้วพีหยินก็หันไปทางภรรยา แล้วทำท่าทางเห็นใส่ภรรยา ทางด้านภรรยาก็ถีบพีหยินจนตกเก้าอี้ไป

“ใจเย็นๆ ค่อย ๆ พูดกัน นั่ง ๆ ก่อนเดี๋ยวหมอมจะอธิบายให้ฟัง เอาแบบนี้ละ คุณไปซื้อบุหรีมาสูบนะ” คุณหมอบอกพีหยิน

“อ้าว แล้วบุหรีมันเกี่ยวอะไรล่ะครับ” พีหยินถามด้วยอาการสงสัย

“ใช้ค่ะ คุณหมอ มันเกี่ยวอะไรกันกับบุหรีล่ะคะ” ภรรยาพีหยินเสริม

“ไม่เคยเห็นหรือ ข้างซองบุหรีเขาเขียนไว้ว่า การสูบบุหรีทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลงรีบไปหามาสูบนะ ...” คุณหมอพุดไป ขำไป “ อ้อ ๆ เดี่ยวๆ มีอีกอย่างหนึ่ง เพลียๆ แบบนี้ต้องกินผลไม้เยอะๆ เช่น แดงโมหรือว่า กล้วย เป็นต้น” คุณหมอเสริมต่อ

“แดงโมและกล้วยเป็นต้น” พีหยินย้อนถามกลับคุณหมอ เพื่อความชัดเจน

“ใช่ถูกต้อง” คุณหมอยืนยัน

หลังจากที่กลับจากคลินิกแล้ว ภรรยาหยิน กับลูกก็นั่งเล่นอยู่ที่หน้าบ้าน และมีญาติมาเยี่ยม

“พี่แจ่ม พี่หยิ่งไปไหนล่ะ” ญาติที่มาเยี่ยมถามหาพี่หยิ่งเพื่อจะมาดูอาการไม่สบาย ส่วนภรรยาพี่หยิ่งก็ตอบกลับไปว่า

“โน่น อยู่ในปากกล้วยโน่น” ภรรยาพี่หยิ่งตอบพร้อมกับชี้มือไปที่ตงกล้วย สร้างความแปลกใจให้กับญาติที่มาเยี่ยม

“แล้วพี่แจ่มทำไมถึง ดูสดชื่นแจ่มใสเป็นพิเศษจังวันนี้” ญาติฝ่ายหญิงถามภรรยาพี่หยิ่ง ภรรยาพี่หยิ่งก็ยิ้มแล้วตอบกลับไป

“ก็อารมณ์ดีมีความสุข ก็ต้องสดใสเป็นธรรมดาละนะ” ภรรยาพี่หยิ่งพูดไปพร้อมกับหัวเราะ สร้างความงงให้กับญาติฝ่ายหญิงที่มาเยี่ยม

“อารมณ์ดีอะไรนะ” ญาติฝ่ายชายถามด้วยความสงสัยเช่นกัน ขณะเดียวกันพี่หยิ่งก็แบกตงกล้วยออกมาจากตงกล้วย และทิ้งๆ ลงข้างๆ ภรรยาของเขา จนภรรยาของเขาตกใจตะโกนไปว่า

“พี่หยิ่ง พี่เป็นบ้าไปแล้วหรือ พี่ตัดตงกล้วยมาทำอะไรเนีย หา!” ส่วนทางพี่หยิ่งก็ตอบกลับไปทันทีว่า “อ้าว ก็เมื่อวานนี้ไปหาหมอมานะ หมอบอกว่าให้กินผลไม้เยอะๆ เช่น แดงโมหรือกล้วยเป็นต้น แต่ว่าแดงโมมันหายากเกิน กล้วยบ้านเรามีเยอะ พี่ก็เลยตัดมาเป็นต้นนี้แหละ” พี่หยิ่งตอบภรรยาตามที่หมอสั่งมาอย่างชัดเจน ทำให้ญาติทั้งสองคนทั้งหญิงและชายต่างหัวเราะ แล้วบอกว่า

“พี่หยิ่ง พี่ทำไมฉลาดจังวะ” ญาติฝ่ายชายถามพี่หยิ่ง ด้วยอาการตลก

“อ้าว มึงเพิ่งรู้หรือว่ากูเป็นคนฉลาด เขารู้กันทั้งหมดบ้านแล้ว” พี่หยิ่งตอบกลับด้วยความภาคภูมิใจ

“แล้ว พี่จะกินได้มัยเนีย ตงกล้วยเนีย” ญาติฝ่ายหญิงถาม

“อ้าว ทำไมจะกินไม่ได้ หมอยังกินได้เลย พี่ก็กินได้นะสิ” หยิ่งตอบไปด้วยความมั่นใจ ญาติทั้งสองต่างหัวเราะกันอีกครั้ง

“เธอ....” ญาติทั้งคู่ถามไปกลางหัวเราะไป

75) เรื่อง “ช่วยเพื่อนให้ทำอย่างไร”

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ฝ่ายได้แต่งงานอยู่กับยายทอง แต่ยายทองไม่ทำเรื่องอย่างว่า.... ฝ่ายจึงมาปรับทุกข์กับเพื่อน ๆ ยายหยิ่งซึ่งเป็นเพื่อนกับยายทอง แอบได้ยิน จึงนำเรื่องนี้มาปรึกษากับยายผา เพราะอยากจะช่วยเพื่อน จึงได้นัดกันมาตีหม้อที่บ้านยายทอง ยายหยิ่งจึงเอายาปลูกเซ็กส์ผสมเหล้าให้ยายทองกิน แต่ยายหยิ่งกลับหนีบยาผิด เป็นยาถ่าย ยายทองเลยท้องเสียทั้งคืน เพราะความหวังดีของเพื่อนที่อยากช่วยเพื่อนให้ทำเรื่องอย่างว่า...

76) เรื่อง “ตาแข็ง”

ณ ที่ร้านอาหาร ผากับมุกเดินเข้ามาในร้าน

เจ้าของร้าน : อ้าว วันนี้จะกินอะไรดีนะสองคนเนี่ย มุก พี่ผา

มุก : ของกูเอาเป็นกาแฟ ดีที่คอฟ นะ แล้วก็น้ำมะนาวปั่น

ผา : ของพี่เอา กาแฟดำเข้ม ๆ ใส่น้ำตาล แล้วก็ บี.โอ.เอ็มสักสองขวด

เจ้าของร้าน : โอเค จัดให้ แบบนี้นะ

แล้วมียายคนหนึ่งเดินเข้ามาสั่งอาหารในร้านอาหาร

เจ้าของร้าน : อ้าว ยายมาทำอะไร

ยายสอน : กูจะกินข้าวผัด ทำข้าวผัดให้กูหน่อย

เจ้าของร้าน : อ้าว ทำไมไม่โทรบอก หนูเอาไปส่งให้ก็ได้ไม่ต้องเดินมาให้เหนื่อย

ยายสอน : กูแข็งแรง ก็เดินมาได้ กูออกกำลังกาย

เจ้าของร้าน : จ๊ะ จ๊ะ นั่ง นั่ง ๆ รอ

มุกกับผาระหว่างรอเครื่องต้ม นั่งคุยกันไปเรื่อย ๆ แล้วยายสอนที่นั่งรออาหารอีกโต๊ะนั่งฟังสองคนคุยกัน

มุก : ทำไมพี่ผาถึงไม่กินกาแฟเพื่อสุขภาพเหมือนมุกบ้าง กินแต่กาแฟดำ ๆ เข้ม ๆ แบบนี้ เดี่ยวตาก็แข็งหอรอก

ผา : ตาแข็งก็ดีสิ ยายจะได้ชอบ

มุก : ทำไม มุกงงนะ

ผา : อ้าว ก็ถ้าการกินกาแฟดำเข้ม ๆ แบบนี้แล้ว ทำให้ตาแข็ง แสดงว่ายายก็ต้องชอบ เพราะยายเนี่ยก็อยากให้ตาแข็งอยู่แล้ว

มุก : พี่บ้า

ณ บ้านของหยิน หยินเพิ่งขี่จักรยานยนต์กลับเข้ามา เจอแจจที่อยู่ในบ้าน

แจจ : เป็นยังไงพี่หยิน ไปสัมภาษณ์งานจบรอดผ่านไหม

หยิน : เฮ้อ ทุกอย่างราบรื่นดี แต่ว่า...แค่ตอบคำถามผิดข้อเดียว มันไม่ยอมให้ผ่าน

แจจ : แล้วเขาถามว่ายังไง พี่หยินถึงตอบไม่ได้

หยิน : มันถามว่า ถ้าคุณขับรถเสียหลัก แล้วทางซ้ายเป็นหมา ด้านขวาเป็นคน คุณจะเลือกเหยียบอะไร ให้อธิบายเหตุผลด้วย

แจจ : ก็ไม่เห็นจะยากเลย แล้วพี่หยินตอบว่ายังไง

หยิน : พี่หยินก็ เลือกเหยียบหมาละสิ มันถึงจะไม่ผิดกฎหมายอาญา

แจจ : ก็ใช่ละสิ ถ้าเป็นแจจ แจจก็ตอบเหมือนพี่หยินเหมือนกัน แล้วไม่ถูกหรือ

หยิน : มันไม่ถูก คำตอบที่ถูกก็คือต้องเหยียบเบรก มันจะปลอดภัยทั้งคนและหมา

แจจ : โอ้ย ไอ้ตุตมึงเอ๊ย..

มีตาข้างบ้านมาหาหยีนกับแจง

ตาโส : ไอ้หยีน ๆ หนูแจง พวกแกว่างไหม ไปดูยายสอนให้กูหน่อย

หยีน : อ้าว ยายเป็นอะไรละตา

ตาโส : ก็ไม่รู้เหมือนกัน ตาลอยมาสองวัน ไปดู ไปดูแกหน่อย

แจง : จริงหรือตา ไปพี่หยีน ไปดูแกซะหน่อย ไป

แจง : ยาย เป็นอะไร ทำไม่ไม่ยอมหลับยอมนอน

ยายสอน : กูไม่ได้เป็นอะไร

หยีน : อ้าว หรือว่ายายมีเรื่องกลุ่มอกกลุ่มใจอะไร บอกผมได้นะครับ

ยายสอน : โอ๊ย ก็เพราะตาโสนี่แหละ

ตาโส : อ้าว กูไปทำอะไรมึง ยายสอน

ยายสอน : อ้าว ก็มึงไม่ทำการบ้านมาหลายปีแล้ว วันก่อน กูได้ยินไอ้ผากับอีมุกมันคุยกันว่า..

กินกาแพดำเข้ม มันจะทำให้ตาแข็งว้างงั้น กูก็เลยกินวันละสามสี่แก้ว นอกจากตาโสจะไม่แข็งเหมือนเดิมแล้ว กูนะสิ นอนไม่หลับ ทุกคนต่างหัวเราะขำ

ตาโส : กูว่าแล้ว จับของกูทั้งคืน จนกูต้องไปนอนนอกมุ้ง

77) เรื่อง “มาเยี่ยมมาหยอก”

ผู้ชายกับผู้หญิงคู่หนึ่งกำลังคุยกัน

มุก : เฮ้อ นอนอะไรกันหนักกันหนา เข้าอะไร นี่มันบ่ายโมงแล้วนะ เดี๋ยวก็ไปเยี่ยมพี่หยีนไม่ทัน
หอรอก ให้ไปกินเหล้ากับเพื่อนเมื่อไหร่ เป็นแบบนี้ตลอดเลยนะ

ผา : ก็ใช่ เมื่อคืนนี่เพื่อนมาเยอะ ก็เลยไหลยาว

มุก : สนุกเล่นนะสิ

ผา : ก็สนุก สุด ๆ เลยล่ะ แต่ว่า นั่งกินอยู่สักพักนี่แหละ เพื่อนพี่ก็ชักตื่นซังกอเลย

มุก : เมาขนาดนั้นเลยหรือ

ผา : เปล่า ถูกเบียร์สี่สิงห์

มุก : มุขอีกแล้ว ไปๆ รีบไปอาบน้ำ

ผา : ก่อนจะไปอาบน้ำ ขอหอมก่อนได้ไหม

มุก : ไม่ ไม่ต้องเลย หน้าก็ไม่ล้างฟันก็ไม่แปรง เหมือนปาก

ผา : คนกำลังโรแมนติก ทำเป็นเหม็น ขึ้นตาเลยว่ะ

ต่อมามาที่บ้านหยีน

หยีน : ไอ้ยูต ไอ้ยูตลูกพ่อ สู้เขานะลูก ไกลจะลงสนามแล้วล่ะ สู้เขานะลูกนะ

ผาและมุก : สวัสดีครับ พี่หยีน พี่แจง

หยิ่ง : อ้าว มากันแล้วหรือ

ผา : อ้าว ก็มานะสิ ถ้าไม่มาจะเห็นหรือ

หยิ่ง : ไอ้หานี้ มาถึงก็กวนเลยนะ

ผา : ล้อเล่นเฉย ๆ แล้วเป็นยังไงล่ะ ค่อยยังชั่วหรือยัง

หยิ่ง : ค่อยยังชั่วแล้วล่ะ แต่ว่ากูต้องไปนอนอยู่โรงพยาบาลคนเดียว ตั้งสองวันนะ คิดถึงบ้านมาก

เลย

ผา : ใช้คิดถึงบ้านหรือคิดถึงเมียนะ

หยิ่ง : ก็คิดถึงเมียด้วยนั่นแหละ

แจง : ไม่ต้องมาพูดเลยไอ้หัวล้าน ไล้นางพยาบาลที่ขอไว้ ลบไปหรือยัง

หยิ่ง : ลบแล้วจ้าเมียจ้า

แจง : เผลอไม่ได้เลยนะ ขนาดไม่สบายยังเจ้าชู้อีก

มุก : มุกว่าเราเข้าบ้านไปกินข้าวกันดีกว่า ซื้อมันมาเยอะเยอะ เดียวมันจะเย็นก่อน

มีญา : เย้ มีญ่ากำลังหิวอยู่พอดีเลย

ผา : บอกก่อนนะว่า ร้านนี้เนี่ย เจ้าของร้านเนี่ยมือไม่เคยว่างเลย

หยิ่ง : แสดงว่าอร่อยมาก ขายดีมากเลย

ผา : เปลา่ มือเนี่ยเกาหัวอยู่ สงสัยจะเป็นรังแคแน่

แจง : แล้วกินเข้าไปมันจะไม่ชี้แตกหรือ

ผา : อันนี้ก็ต้องลองดูนะพี่

หยิ่ง : พูดซะกูไม่อยากกินเลย

มุก : ไปพี่แจงไป มีญาไปกินข้าว

ผา : โอ้โฮ ตัวโครตใหญ่ น่ารักจังวะ

หยิ่ง : เฮ้ย ไอ้หานี้ ตัวนี้เป็นล้านเลยนะเนี่ย

ผา : หา ตัวนี้ราคาเป็นล้านเลยหรือ

หยิ่ง : ไม่ใช่ มันเล่นซะกูเนี่ย เกรียดจนหัวล้านหมดเลยเนี่ย

มุก : เอ้อพี่แจงมุกถามอะไรหน่อยได้มั๊ย

แจง : มีอะไรล่ะมุก

มุก : คือมุกอยากรู้ว่าพี่หยิ่งนะ เขาเริ่มหัวล้านตั้งแต่อายุกี่ปี

แจง : พี่หยิ่งเขาเริ่มผมบางตั้งแต่เป็นหนุ่ม แต่ว่ามาหัวล้านก็ตอนแก่นี้แหละ มุกมีอะไรถึงได้

ถามพี่แบบนี้

มุก : คือว่าช่วงนี้ล่ะ พี่ผาเขาผมร่วงมาก ๆ มุกกลัวเขาหัวล้านเหมือนพี่หยิ่งนะ

แจง : อ้อ แบบนี้ต้องระวังนะ แต่ว่าพี่หยีน เขาหัวล้านเพราะกรรมพันธุ์ แต่ว่าบางคนนี้ก็หัวล้านเพราะสภาพแวดล้อม

มุก : อ้าว สภาพแวดล้อมกับกรรมพันธุ์มันต่างกันยังไง

แจง : เดี่ยวพี่จะอธิบายให้เข้าใจง่าย ๆ นะ สมมุติว่า เราท้องและเด็กเกิดมาหน้าตาเหมือนพ่อ แสดงว่าเกิดจากกรรมพันธุ์

มุก : แล้วสภาพแวดล้อมล่ะพี่แจง

แจง : แต่ถ้าเด็กที่เกิดมา หน้าเหมือนคนข้างบ้าน ก็แสดงว่าเกิดจากสภาพแวดล้อม เข้าใจมั๊ย

มุก

มุก : แบบนี้ก็ได้หรือพี่แจง

ผา : พี่หยีน ผมขอลาอะไรสักหน่อย ตอนที่พี่หยีนไปนอนโรงพยาบาลคนเดียว พี่เจออะไรมั๊ย

หยีน : ก็เจอนะสิ ูกำลังจะเล่นให้พวกแกฟังอยู่พอดี

มุก : เจออะไรพี่หยีน

หย่อน : ก็คืนแรกนะที่พี่เข้าโรงพยาบาล พี่ไม่สบายหนัก แล้วพี่ได้ห้องเดี่ยว พอถึงเตียงแล้วพี่ก็หลับไปเลย

ผา : แล้วเป็นยังไงต่อล่ะ

หยีน : ปลายเตียงนะมันมีตุ้ แล้วพอดีพี่ตื่นขึ้นมาตอนดึก แล้วตาพี่นะ เหลือบไปเห็นอะไรไม่รู้อยู่บนหลังตู้

มุก : เห็นอะไรพี่หยีน

หยีน : พี่เห็นมันตัวเหลืองๆ ตาโตๆ ใส่ชุดสีแดง พี่เห็นมันตัวเหลือง ๆ ตาโต ๆ ใส่ชุดสีแดง นั่งห้อยขาอยู่

ผา : น่ากลัวจังวะ แล้วทำยังไงต่อ

หยีน : พี่ก็รวบรวมความกล้า ลุกขึ้นมาเปิดไฟให้สว่างเลย

ผา : เห็นเต็มตาเลยหรือพี่

หยีน : เต็มสองตาดูเลย

ผา : กุมารทองใช้มั๊ย

หยีน : ไม่ใช่ หมิพูห์ น่ารักมากเลย ไม่รู้ใครมาลืมิไว้

ผา : ภูนิกว่าผี ไปดีกว่า

หยีน : มึงจะไปไหน

ผา : เอามิดมาแทงมึงนี้แหละพี่

หยีน : มึงอย่าไปกุขอร้อง

แดง : ไร้สาระนะ

78) เรื่อง “เมียบ้าหอย”

หวานกับเนยเป็นคนชอบซื้อหอย ทุกครั้งที่หวานฝันอะไรดี ๆ จะไปปรึกษาเนยเพื่อให้ตีความฝันเป็นตัวเลข วันหนึ่งหวานฝันดี จึงไปพบเนยเหมือนทุกครั้งแล้วเล่าเรื่องความฝันให้เนยฟัง

“พี่เนย หวานฝันแล้ว ฝันดีด้วย ฝันว่าพี่ผาล้างไอนั้นของหวาน” หวานพูดพร้อมทำท่าเอียงอาย เนยยิ้มแต่ก็พยายามช่วยตีความฝันเป็นตัวเลข แต่หวานไม่รู้ว่าผาใช้กินนี้ และเนยไม่รู้ว่าจะเวลาผู้ชายล้างไอนั้นของผู้หญิงใช้กินนี้ จึงไปถามหยินผู้เป็นสามีที่กำลังเดินมาหาพอดี ซึ่งหยินบอกว่าถ้ากับเนยใช้หานี้ เนยจึงพูดว่า

“พี่ว่า ไอ้ผาเนี่ยก็ใช้หานี้เหมือนกันแหละเพราะว่าของเรามันใกล้เคียงกัน พี่ว่ามันต้องเป็นห้าเจ็ดแน่ๆเลย เพราะว่ามือเขาตีเป็นห้า ไอนั้นของผู้หญิงส่วนใหญ่เขาตีเป็นเจ็ด” หวานเชื่อเนยโดยไม่ลังเล

ปรากฏว่าเลขที่ออกคือ สี่เจ็ด หวานโทษว่าเป็นความผิดของผา เลยไปถามผาว่าใช้กินนี้กันแน่ ซึ่งผาก็ตอบว่าใช้กินนี้ หวานคิดเสียใจที่ไม่ได้มาถามสามีตัวเองโดยตรง ไม่งั้นก็คงถูกหอยไปแล้ว

ต่อมาอีกไม่กี่วันหอยจะออก แต่หวานยังไม่ฝันดีๆ เพื่อตีเป็นตัวเลข และยังถูกผาผู้เป็นสามีกวนตลอดไม่ได้หลับไม่ได้นอน หวานจึงไปบ่นให้เนยฟัง เนยเลยชวนหวานไปพบกับคนที่เหมือนกับฤษีที่นั่งอยู่ตรงเสาฟางหลังหมู่บ้านเพื่อขอให้บ๊ายหอย แต่กลับถูกฤษีคนนั้นไล่กลับ พร้อมยกขาขึ้นเตรียมถีบสองสาว เนยเห็นดังนั้นจึงชวนหวานกลับ หลังจากสองสาวจากไปคนที่สองที่นั่งคิดว่าป็นฤษีจึงพูดขึ้นว่า

“พวกมึงไม่รู้หรือที่กูมาอยู่ตรงนี้นะ ก็เพราะเมียไล่ออกจากบ้าน กูก็ถูกแตกเหมือนพวกมึงนั่นแหละ”

ระหว่างทางกลับหวานสงสัยว่าทำไมเนยบอกว่าท่านฤษีบอกเลขแล้ว ทั้งที่ไม่เห็นฤษีพูดอะไร เนยจึงบอกกับหวานว่า

“แกไม่รู้อะไร พวกท่านฤษีเวลาท่านให้เลขให้หอยท่านไม่บอกตรงๆหรอก เราต้องสังเกตเอาเอง เมื่อกี้พี่เห็นไข่กับไอนั้นของท่านฤษี งวดนี้เราได้สามตัวตรงๆ คือ ศูนย์หนึ่งศูนย์ ก็ไข่สองใบแล้วก็ไอนั้นอยู่ตรงกลางไง”

พอถึงวันหอยออกปรากฏว่าสองสาวถูกรางวัลเลขท้ายสามตัว ดีใจจนออกนอกหน้า หยินกับผาที่มองดูอยู่จึงพูดขึ้นพร้อมกันว่า

“ไอ้โห ไข่คนบ้า ทำกินตุต ออกหอยเฉย กูก็หมดคำที่จะพูด”

79) เรื่อง “เอาของมาฝาก”

ในขณะที่ทองกำลังเปิดร้านและจัดเรียงสินค้าที่หน้าร้านอยู่นั้น.....

หยิ่ง : เฮ้ย ไอ้ทอง เป็นยังไงขายดีไหม

ทอง : ขายดีแหละเพื่อน

หยิ่ง : เอ้อ ตี ๆ ๆ เดี่ยวถ้ากูไม่อยู่ร้านเนี่ย มึงดูร้านให้มันดี ๆ หน่อยนะ

ทอง : ไอ้หยิ่ง นี่มันร้านกูไม่ใช่ร้านมึง

หยิ่ง : ล้อเล่นเฉย ๆ ล้อเล่นเฉย ๆ...เฮ้ย กูว่าจะมาชวนมึงไปร้านกาแฟน้องอ้อมกับน้อง

กึ่งนะ

ทอง : ไม่ได้ ไปไม่ได้ แผลเก่ายังไม่เคลียร์เลย

หยิ่ง: เออ ๆ เดี่ยวกูไปคนเดียวก็ได้ แต่ว่าถ้าอ๊องแจมาถามกึ่งนะมึงอย่าบอกมันนะว่ากูไปไหน

ทอง : ไม่บอกหรอกเพื่อน ปิดปากเงียบเลย (ไอ้หมอนี่มันไม่ยอมจริง ๆ วะ จะเอาให้ได้

เลยว่ะ)

หลังจากนั้นเมียของหยิ่งก็เดินมาจากหลังร้านและเรียกทอง....

เมียนายหยิ่ง: พี่ทอง

ทอง : ไปยังไงมายังไงถึงมาทางหลังร้าน

เมียนายหยิ่ง : ฉันก็ลัดทุ่งนามานี่แหละ เห็นพี่หยิ่งไหม

ทอง : เอ้อ มันมาที่นี้แหละ แต่มันบอกไว้ว่าอย่าบอกนะว่ามันไปไหน

เมียนายหยิ่ง : พี่ทองจะบอกหรือไม่บอก ถ้าไม่บอกฉันจะฟ้องอ๊องแจว่าวันนั้นพี่ทองไปอยู่กับ

ใคร

ทอง : อู๊ย...อย่าพูดไปเดี๋ยวจางจะเข้า บอก ๆ บอกก็ได้ ไอ้หยิ่งมันไปร้านกาแฟน้องอ้อมและ

น้องกึ่งโน่นนะ

เมียนายหยิ่ง : บักหัวล้าน.....มึงตายแน่ ๆ

ทอง : ไอ้หยิ่งเฮ้ย กูขอโทษจริง ๆ นะ ไปตีมาตีนะเพื่อนเฮ้ย

เมียนายทอง : พี่ทอง! ได้ยินนะเมื่อกี้ วันนั้นพี่ไปอยู่ร้านใครนะ ไปไหนมา แอบนอกใจ

เธอ?

เพื่อนบ้านเดินมาหาพอดี จึงหยุดพูดเรื่องนี้ก่อน...

ผา : พี่ทอง สวัสดีครับ

ทอง: อ้าว ไอ้ระฆัง

ผา : ระฆัง ระฆังอะไร

ทอง : ระฆังช่วยชีวิต

เมียนายทอง : อ้าว ว่าแต่พวกแกไปยังไงมายังไงเนี่ย ไหนว่าไปทำธุระในเมืองทำไมพากัน

กลับมาไวจ้

เมียนายผา : ไซ่ ทำธุระเสร็จก็เลยรีบกลับบ้าน นี่ก็แวะเอาของมาฝากก่อน พี่ผาเขาบ่นจะกินต้มปลาว่าจะไปซื้อปลานะ

เมียนายทอง: เอ้อ อย่างนี้ ถ้างั้นเนี่ยตอนเย็นมากินข้าวด้วยกันนะ อย่าลืมนะ

เมียนายผา : มานะสิ ไม่มาได้ใจอุตสำหรับชวน...ไปก่อนนะ เดี่ยวเจอกัน

ทอง : ใ้อ้ผากับน้องมุกเนี่ยเป็นคนดีมีน้ำใจนะเนี่ย ซื้อของมาฝาก มีสับปะรด ฝรั่ง มะม่วง แอปเปิ้ล

หลังจากนั้นทองและเมียของเขาจึงได้ปอกผลไม้มานั่งกินหน้าบ้านด้วยความเอร็ดอร่อย ไม่นานนายผาและเมียจึงได้เดินกลับมา.....

เมียนายทอง : อ้าว ผากับมุก นั่งก่อนเร็วมากินด้วยกันเร็ว

เมียนายผา : ไม่หอรอก จะมีดีแล้วจะรีบเอาของไปให้แม่กับน้องนะ

เมียนายทอง : อ้าว ทำไมรีบจัง ไม่อยู่กินข้าวเย็นด้วยกันหรือ อุตสำหรับเอาของมาฝากตั้งเยอะ

ผา : ไม่เป็นไรหอรอก ขอขอบคุณมาก เอาไว้เที่ยวหน้าก็แล้วกันนะ

เมียนายผา : ไหนละของที่เอามาฝากไว้ล่ะ

ทอง : แสดงว่า...

เมียนายทอง : เอ้อ กูเอาไว้ในบ้านแล้ว ไป ๆ ไปพี่ทอง ไปเอาของฝากมา มาให้เขาหน่อย... กิน ๆ กินด้วยกัน

เมียนายผา: น่าอ่อยนะ เหมือนที่เราซื้อเลย

ทอง : เออ ฝรั่ง มะม่วง ส้ม แอปเปิ้ล เหลืออยู่อย่างละลูกครับ....แล้วก็นั่น และก็อยู่ในท้องพี่แล้วก็ท้องฝ่ายครับ

เมียนายผา : อีฝ่าย ของกูจะซื้อไปฝากแม่กับน้อง มึงทำไมทำแบบนี้

ผา : ใจเย็น ๆ ก่อน ค่อยซื้อใหม่ก็ได้....มา ๆ พี่ ไม่เป็นไรหอรอก เดี่ยวผมมกลับก่อน ค่อยเจอกันนะ

เมียนายทอง : หากินตุตมึงเอ๊ย...กูนึกว่าเพื่อนเอาของมาฝากก็หลงตีใจหมด

ทอง : ให้เขาพูดอีกก็ถูกอีก เราเข้าใจผิดเอง....เขาเอามาฝากไว้ ไม่ได้ฝากให้กิน พี่ก็ว่าแล้วของในถุงทำไมมีแต่เสื้อเด็กกับเสื้อคนแก่...มา ๆ น้องมา เอ้ากินแอปเปิ้ลนะ ออ่อยมัย...

80) เรื่อง “รุ่นใหญ่ใส่หนัก”

มุกกับแจงออกมาเดินข้างนอก

แจง : นาน ๆ ออกมาเที่ยว มันก็ดีเหมือนกันนะ

มุก : ก็ดีนะสิพี่แจง พี่มัวแต่เลี้ยงมีญาอยู่ ไม่ออกมาเปิดหูเปิดตาสักที

แจง : มีญ่ากำลังโตเป็นสาว ถ้าขึ้นไปให้ไอหัวล้านเลี้ยง สงสัยจะได้ไร้สาระเหมือนกันแน่ ๆ เลย

มุก : แล้วถ้าสมมุติมีญ่าโตขึ้นมาแล้ว มีนิสัยเป๊ะ ๆ เหมือนพี่หยิ่งเนี่ย พี่แจงจะเป็นยังไงวะ

แจง : พี่ก็คงจะเป็นโรคประสาทตายแน่ ๆ เลย

ทันใดนั้นมีโจรเข้าวังราวเอากระเป่าแจงไป

แจง : เฮ้ย ช่วยด้วย ๆ โจรชิงกระเป่า

เหตุการณ์ต่อมามีผู้ชายคนหนึ่งมาช่วยจับโจร

ทอง : เฮ้ย มึงจะไปไหน

แจง : พี่ทอง ขอบคุณมาก ฤษะคะ

ทอง : ไม่เป็นไรหรอก พี่ผ่านมาทางนี้พอดี

มุก : พี่จะทำยังไงกับไอ้โจรนี่ล่ะเนี่ย

ทอง : ครับ เดี่ยวพี่จะจับมันส่งตำรวจเอง เอ้า

แจง : ขอบคุณจ้า

ทอง : หน้าตาไม่คุ้น มาจากไหนนะ

มุก : ตีมันอีกซักดอกมี้ย่ะ

มาที่บ้านหยิ่ง

หยิ่ง : โอ๊ย ทำไม่ถึงต้องมาจัดเลี้ยงให้มันวุ่นวายขนาดนี้วะ ก็แค่ช่วยจับโจรเอากระเป่ามาคืน

เท่านั้นเอง

แจง : บ่นทำไมพี่หยิ่ง ก็พี่ทองเขามีบุญคุณกับฉัน ฉันก็เลยต้องเลี้ยงตอบแทนเขาซะหน่อย

หยิ่ง : ก็นั่นแหละ ก็ไม่เห็นจำเป็นต้องจัดอย่างเยอะขนาดนี้ก็ได้

มีญ่า : พ่อจ๋า ไอ้ที่แม่ทำเนี่ย มันไม่ถูกหรือ

หยิ่ง : ที่แม่ทำมันก็ถูกแล้วล่ะลูก พ่อก็พูดไปนั่นแหละ

แจง : เป็นไงล่ะ ถูกลูกถามแบบนี้ ไปไม่เป็นเลยใช่มี้ย ไอ้หัวล้าน

ต่อมาทองก็ได้มาที่บ้านหยิ่ง

ทอง : อ้าว สวัสดีทุกคน โอ้โห ทำอะไรนะ กับข้าวทำไมเยอะจัง

มุก : ก็เตรียมไว้ให้ฮีโร่คือพี่ทองนั่นแหละจ้า

ทอง : ฮีโร่อะไรกัน ก็คนกันเองทั้งนั้นเลย

ผา : พี่ทองเนี่ย ลำบากเหมือนเดิมเลยนะ

ทอง : ไม่ได้หรอก ทุกวันนี้อายุก็มากขึ้นเรื่อย ๆ มันก็ต้องเล่นกล้ำม ดูและสุขภาพซะหน่อย

มันจะได้แข็งแรงแบบนี้เห็นมี้ยเนี่ย

มีญ่า : โอ้โห อาทองเหมือนซูเปอร์แมนเลย

ทอง : มีญาเนียพูดถูกใจมากเลย อาทองแข็งแรงเหมือนซูเปอร์แมนอยู่แล้ว ถ้าไม่เชื่อ ลอง โหนแขนดูม๊ยะ

มีญา : โอ้โห อาทองแข็งแรงจัง

หยีน : โธ่เอ๊ย แค่นี้พ่อก็ทำได้มีญา

มีญา : จริงหรือพ่อ

หยีน : ลองดู เอา ๆ น้ำหนักตัวลูกทำไมเพิ่มขึ้นเยอะจังลูก

มีญา : พ่อไม่ต้องอ้างเลย โหนบอกว่าทำเหมือนอาทองได้

หยีน : ทำได้นะสิ เมื่อกี้นะพ่อแคว่อร์มเฉย ๆ เอาใหม่ ๆ

ผา : พี่หยีน ตดหรือเนี่ย

หยีน : ไม่ได้ตดเฉย ๆ หัวซีมาด้วย

แจง : อายเขาม๊ยะละไอ้หัวล้าน ไปๆ รีบไปเข้าห้องน้ำ

ทอง : มึงเก็บขี้มึงไปด้วย

ถึงเวลาฉลองให้กับทองที่ช่วยจับโจรให้

ทุกคน : เอ้า ชนแก้ว ๆ

หยีน : จ๊อด

มุก : พี่ผา กลับไปเอาควายเข้าคอกเถอะ

ผา : ควายมีอันเดียว เอ๊ย ตัวเดียว น่องไปเอาได้ม๊ยะพี่ติดลม

มุก : แบบนี้ตลอดเลยพี่ผานะ รีบมานะ ขอตัวก่อนนะคะ

แจง : พี่ทอง มีญาคงจะง่วงนอนแล้ว เดี่ยวแจงพามีญาไปนอนก่อนนะ

ทอง : ตามสบาย

แจง : ไป ลูกขึ้น

หยีน : เฮ้ย พวกสาว ๆ พวกกันนอนหมดแล้ว ทีนี้ก็เหลือแต่พวกเราแล้วละ จะได้คุยกันเต็มที่ หน่อย ใครมีเรื่องสนุก ๆ มาเล่าให้ฟังหน่อย

ผา : ผมมีเรื่องหนึ่ง รับรองเป๊ะ

ทอง : เรื่องอะไรวะ เล่ามา

ผา : เรื่องมีอยู่ว่า มีสาวสวยคนหนึ่ง อาศัยอยู่คนเดียวในซอยเปลี่ยว แบบ เธอก็อยู่แบบนี้มานานแล้วละ

จนมาถึงวันหนึ่ง ก็เกิดเหตุ

หยีน : เกิดอะไรขึ้นวะ

ผา : ก็คืนนั้นจู่ๆ ก็มีโจรขึ้นไปปล้ำเธอแล้วก็ขู่เธอว่า ถ้าไม่ยอมตายห้ามส่งเสียงดัง เธอก็กลัวตายแหละนะ เธอก็ขอโจรอยู่ชั่หนึ่ง รู้ม๊ยะว่า เธอขอว่ายังไง

หยีน : ขอไม่ให้โจรฆ่าเธอไข่ม้อย

ผา : ไม่ใช่ เธอขอครางได้ม้อย

ทอง : เข้าท่า ๆ พุดเรื่องโจรเนี่ย เกลียดมากเลยพวกโจรข่มขืนคนเนี่ย ถ้าได้เจอมันนะ กูจะเอาให้มันไส้แตกไปเลย

ผา : พี่ทอง ขอถามอะไรสักหน่อยได้ม้อย

ทอง : รุ่งใหญ่อย่างถูกเนี่ย ไม่เคยกลัวอะไรไว้ย ออย่าให้เจอ

ทันใดนั้นเมียของทองก็เข้ามา

เมีย : ปล่อยให้มากินเหล้านี้ ไม่รู้จักกลับบ้านกลับช่องเลยนะ หา เป็นยังไง

ทอง : พี่ ๆ พี่กำลังจะกลับพอดีเลยจ้า

เมีย : เออ ขอโทษนะคะ เตี่ยวขอพาพี่ทองกลับบ้านก่อนนะคะ มานี้ กลับบ้าน

ทอง : จ๊ะ ๆ เมียจ้า โอ้ย อย่าดึงแรง คบเพื่อนก็เพื่อนชั่ว ๆ นะ

81) เรื่อง “เอาหนูป”

มีปลัดคนใหม่ที่กำลังจะย้ายมาอยู่อีกอำเภอ โดยได้ซื้อรถมอเตอร์ไซด์ เพื่อมาหาบ้านผู้ใหญ่หยีนเพื่อเป็นการทำความรู้จักก่อน ระหว่างนั้นก็เจอสามีภรรยาที่นั่งอยู่หน้าบ้าน จึงจอดรถมอเตอร์ไซด์และเข้าไปถามไถ่

“สวัสดีครับ” ชายหนุ่มยกมือไหว้ พร้อมกล่าวสวัสดี ผู้ใหญ่หยีนและภรรยาที่กำลังนั่งคุยกันอยู่ที่แคร่หน้าบ้าน

“ครับ ๆ สวัสดีครับ” ผู้ใหญ่หยีนและภรรยาก็รับไหว้ และตอบกลับชายหนุ่มไป

“เออ... บ้านหลังนี้ใช่บ้านผู้ใหญ่หยีนหรือเปล่าครับ” ชายหนุ่มถามต่อ

“ผมนี้แหละครับผู้ใหญ่หยีน” ผู้ใหญ่หยีนตอบกลับ

“สวัสดีครับ” ชายหนุ่มสวัสดีอีกครั้งด้วยอาการดีใจ

“ครับ ๆ” ผู้ใหญ่หยีนยกมือไหว้อีกครั้ง

“ผมปลัดวิงผา ปลัดฝ่ายปกครองคนใหม่ของอำเภอนี้ครับ” ชายหนุ่มแนะนำตัวเองให้ผู้ใหญ่หยีนรู้จัก

“อ้าวเธอ กำลังพุดถึงอยู่พอดี คิดว่าจะมาพุดนี้ ถ้างั้นมากลัวก็เชิญนั่ง ๆ, เชิญนั่ง ๆ ไปหาน้ำ ๆ มาเสิร์ฟก่อน” ผู้ใหญ่หยีน แสดงอาการต้อนรับและเชิญให้ปลัดนั่งลงเพื่อคุยกันต่อ และบอกภรรยาหาน้ำมาต้อนรับปลัดคนใหม่ของอำเภอ

ในขณะที่เดียวกันที่ผู้ใหญ่หยีนกับปลัดนั่งคุยกัน มีหญิงสาวบังเอิญผ่านมาเห็นปลัดที่กำลังนั่งคุยกับผู้ใหญ่หยีน ก็ยื่นพิงบสนทนาของทั้งคู่ด้วย

“ตอนแรกว่าจะมาพุงนี้ พอดีว่า วันนี้ผ่านมาแถวนี้ ก็เลยแวะมาพักท่ายสักหน่อย แล้วก็... คิดว่าจะเข้าไปหาชาวบ้านไม่ทันแล้ววันนี้” ปลัดเล่าต่อ

“อ้าว แบบนี้ก็นอนพักค้างคืนอยู่นี่เลยสิครับ ไปกลับอำเภอมันหลายกิโลอยู่นะ ไม่ต้องกังวลเรื่องเสื้อผ้าอาภรณ์ ที่พัก ผมเตรียมต้อนรับอย่างดีเลยครับ” ผู้ใหญ่หยื่นเชื่อเชิญให้ปลัดหนุ่มพักด้วยกัน

“ก็ดีเหมือนกันครับ ขอขอบคุณมากครับ” ปลัดยิ้มดีใจ และตอบผู้ใหญ่หยื่น ขณะเดียวกัน ภรรยาผู้ใหญ่หยื่นก็ถือขันน้ำมา

“น้ำเย็น ๆ มาแล้วละ กินน้ำสักหน่อยนะคะ” ภรรยาผู้ใหญ่หยื่นพูดพร้อมกับส่งน้ำให้ทางปลัด

“ครับ เดี่ยวจะหาข้าว หาปลามาสักกินวันนี้ แล้วผมก็จะพาท่านปลัดไปที่พักครับ” ผู้ใหญ่หยื่นพูดต่อ

“ไม่เป็นไรดีกว่าครับ ผมกินเรียบร้อยแล้วครับ” ปลัดบอกผู้ใหญ่หยื่น

หลังจากที่พูดคุย ทักทายกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ใหญ่หยื่นก็พาปลัดไปดูที่พัก

“นี่แหละครับห้องพัก สำหรับปลัดคืนนี้ครับ อภินันทนาการจากผู้ใหญ่หยื่น ถ้ามีอะไรขาดเหลือ ขาดตกบกพร่อง เรียกใช้ได้ 24 ชั่วโมง ไม่ต้องเกรงใจนะครับ” ผู้ใหญ่หยื่นพูด พร้อมกับยื่นมือไปยังที่พัก

“ขอบคุณมากครับ ๆ” ปลัดกล่าวขอบคุณพร้อมทั้งยกมือไหว้ผู้ใหญ่หยื่น หลังจากนั้นผู้ใหญ่หยื่นก็ให้ปลัดเข้าไปพัก ขณะเดียวกันนั้นก็ยังมี หญิงสาวที่ยืนฟังบทสนทนาดีก่อนหน้า ก็เข้ามาทักปลัด

“ปลัด!..... เอาหนุม്മั้ย?” หญิงสาวตะโกนถามปลัด

“เธอพูดอะไร” ปลัด ทำสีหน้าท่าทางตกใจ หันซ้าย หันขวา และย้อนถามหญิงสาวซ้ำ

“เอาหนุม്മั้ยคะ” หญิงสาวยืนยันคำถามเดิม

“แล้ว...เธอคิดยังไงละ” ปลัดถาม พร้อมทั้งมองซ้ายมองขวา

“ถ้าปลัดทำเอง ก็ 200 ค่ะ แต่ถ้าให้ทำให้ก็ 250 รับรองอร่อยอร่อย” หญิงสาวตอบพร้อมทำท่าทางประกอบ

“ถ้างั้น เธอมาเม็ด ๆ ได้มั้ย เดี่ยวให้ 300 เลย” ปลัดมองซ้ายขวาแล้วบอกหญิงสาวไป

“โหว.... ได้ค่ะ ถ้างั้นตอนเย็น ๆ เดี่ยวมาใหม่” หญิงสาวตอบ ยิ้มแล้วจากไป ขณะเดียวกัน ปลัดก็รำพันว่า “ถูกมาก 250”

พอตกช่วงเย็น ปลัดก็อาบน้ำ ประแป้ง แต่งหล่อ ระหว่างรอหญิงสาว ชักพังกมีเสียงเคาะที่ประตูดังขึ้น “ก๊อก ๆ”

“จ้า ๆ ....” ปลัดขานรับและรีบปลดกลอน พร้อมกับเปิดประตูห้องออก

“มาแล้วหรือ เข้ามาเลย ๆ” ปลัดบอกให้หญิงสาวเข้ามาในห้อง

“ไม่เป็นไรค่ะ เอาอยู่ตรงนี้ก็ได้อ” หญิงสาวตอบหน้าซื่อ ๆ

“เอาข้างนอกไม่ได้ อายเขา” ปลัดตอบ

“อายทำไมหนูทำมาเรียบร้อยแล้ว 300” หญิงสาวตอบ พร้อมทำหน้าสงสัย พร้อมทั้งยกพวงหนูขึ้นโชว์ปลัด

“หนู... เอาหนู” ปลัดทำท่าทางตกใจ และทวนคำ

“ใช่ค่ะ หนู” หญิงสาวตอบ

“300” ปลัด ยก 3 นิ้วและทำท่าตกใจ

“ใช่” หญิงสาวยิ้ม และยิ้มให้ปลัด ส่วนทางด้านปลัดก็ทำท่าทางหัวเสียกับสิ่งที่ได้เห็น

82) เรื่อง “ของไม่เคย”

กลางดึกคืนหนึ่งขณะที่ผากำลังจะมีอะไรกับหวาน หวานก็ถามหาถุงยางจากผาเสียก่อนแต่ผาไม่มีและไม่เคยใช้ไม่เคยใส่เลย หวานจึงพูดเสียงแข็งว่าตนยังไม่อยากมีลูกและต่อไปถ้าจะมีอะไรกันผาต้องเตรียมถุงยางมาด้วยไม่งั้นอด แล้วหวานก็ไล่ผาออกไปจากห้องทันที ผาจึงจากไปด้วยสีหน้าหงอย ๆ

พอเช้าวันรุ่งขึ้นผาก็ไปหาหมอที่คลินิก คุณหมอก็ซักอาการเบื้องต้นผาก็ตอบว่าไม่ได้เป็นอะไร คุณหมอจึงทำหน้างว่าไม่ได้ป่วยแล้วมาหาหมอด้วยเหตุใด ผาจึงเล่าให้คุณหมอฟังว่าตั้งแต่เล็กจนโตตนไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยมาก่อน แต่แฟนสาวของเขาต้องการให้เขาใส่ถุงยางอนามัยเขาจึงได้มาปรึกษาหมอในวันนี้ คุณหมอจึงสวดผายกใหญ่ว่า

“ที่คุณไม่ใส่ถุงยางอนามัยเนี่ยมันเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์นะ แล้วก็เสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกต่าง ๆ มากมายด้วยนะครับ”

“ครับ ผมก็รู้อยู่ผมก็กลัว แต่เวลาไปซื้อถุงยางที่ไรผมบอกเขาไม่ถูกครับ”

คุณหมอได้ฟังแล้วก็อมยิ้มและยกหน้าที่เรื่องอธิบายการใช้ถุงยางให้กับพยาบาลคนสวยแทน เนื่องจากตนติดเคสคนไข้กรายหนึ่งพอดีและให้พยาบาลเชิญผาไปห้องตรวจอีกห้องหนึ่ง เมื่อผาลุกไปแล้วคนไข้กรายก็เข้ามาและมีปัญหาคล้าย ๆ กับผานั้นคือเรื่องถุงยางอนามัย

“นี่คุณใช้ถุงยางอนามัยไม่เป็นหรือครับ”

“เปล่าครับ ตามท้องตลาดผมหาไซส์ไม่ได้ครับ”

“โอ้โฮ ของคุณใหญ่นขนาดนั้นเลยหรือครับ”

“ไม่ใช่ครับ ที่เขามีขายตามท้องตลาดมันใหญ่เหลือเกินครับ ไซส์ขนาดผมมันไม่มี” พลายยกนิ้วก้อยหนึ่งองคุลีให้คุณหมอดู

ทางด้านห้องตรวจอีกห้องหนึ่ง พยาบาลคนสวยกำลังอธิบายวิธีการใช้ถุงยางอนามัยให้กับผา ฟังเมื่ออธิบายจบเธอก็เปิดให้ผาซักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจ

“ตอนผมไปซื้อถุงยางอนามัยผมต้องบอกเข้าว่ายังไงครับ”

“บอกไซส์ บอกชนิดที่ต้องการค่ะ”

“บอกไซส์ แต่ผมไม่รู้ไซส์ตัวเองต้องทำยังไงดีครับ”

“ไซส์ของตัวเองเห็นอยู่ทุกวันน่าจะรู้นะคะ”

“แต่ที่ผมไม่แน่ใจ เอาแบบนี้ไหมครับคุณพยาบาลช่วยจับให้ผมหน่อยได้ไหมครับแล้วก็บอกไซส์ผมด้วย ผมจะได้แน่ใจ”

พยาบาลยามวอนขอให้พยาบาลคนสวยช่วยจับของเขาให้ เธอทำหน้าที่นั่งคิดสักพักก็ตกลงที่จะช่วยเขาและผายมือเชิญเขาไปที่หลังฉากกันเพื่อทำการจับวัดขนาดให้

“เป็นไซส์เอสก็พอค่ะ”

“ไซส์เอส”

83) เรื่อง “สากกะเปือ”

ผาและเพื่อนอีกสองคนนั่งล้อมวงกินเหล้ากัน

ผา : หวาน หวาน

หวาน : อะไร

ผา : เอาน้ำมาให้เพื่อนพี่ล้วยค้อหน่อย รีบๆ

เดี่ยว ๆ

หวาน : อะไรอีกล่ะ

ผา : ดุซึเนี่ย กับแก้มไม่มีสักอย่าง ไปดูมา

หวาน : มีแต่มะม่วงเท่านั้นแหละ เอามั้ย

ผา : เอา มะม่วงก็เอา รีบ ๆ

เพื่อนผาเอาแก้วเหล้าให้ดื่มต่อ

เพื่อนผา : เออ หมดเลย วนนะวนไปมา

หวาน : เอานี้ คบเพื่อนก็มีแต่เพื่อนชั่ว ๆ

เพื่อนผา : ว่าใครวะ

ผา : เปล่าไม่ได้ว่าใคร ว่ากูนี่แหละ

ว่ากูนี่มีแต่เพื่อนชั่ว ๆ

หวานกำลังดูต้นไม้อันสวนคนเดียว หวานพูดว่า

หวาน : วันนี้อารมณ์ดีพี่ผาก็ไม่อยู่ เพื่อนก็ไม่มาหา

จากนั้นหยีน (เพื่อนผา) กับเนยมาหาผาที่บ้าน

หยีน : สวัสดีครับ เอ่อ..ผมมาหาผาครับ

หวาน : พุดไม่ทันขาดคำ มาอีกแล้ว

หยิ่ง : คุณเป็นเมียของผาใช่ไหมครับเนี่ย

แหม...ไอ้ผาได้เมียสวยเหมือนผมเลยนะ

หวาน : พี่ผาไม่อยู่หรอก มันไปงานศพเพื่อนมันโน่นนะ

ไม่ได้ยินหรือเสียงดนตรี ไม่รู้จะกลับเมื่อไหร่ วันหลังค่อยมาหามันใหม่ ไป

หยิ่ง : เอ่อ...ไม่เป็นไรครับผมรอได้ ไม่ได้ใจมันตั้งนาน อุตส่าห์มาตั้งไกล คิดถึงมันมาก ๆ

ครับ

หวาน : ถ้าฉันก็นั่งรออยู่นี้แหละ ถ้าหิวน้ำก็ดื่อกินที่โถงนั้น

เนย : อ้าว เมียพี่ผาเขาไม่ค่อยต้อนรับแขกกนะ

หวานเดินมาด้านหลังได้ยินหยิ่ง(เพื่อนผา)กับเนยคุยกันเพื่อจะมาขอยืมเงิน

หยิ่ง : โอ๊ย..ช่างมันเถอะ เราจะขอยืมเงินเขา เราต้องทำใจสู้เสื่อเอาไว้

หวาน : เพื่อนพี่ผาแต่ละคน ถ้าไม่มากินเหล้าก็มายืมเงิน มันต้องเจอแบบนี้ (หวานพูดคนเดียว)

เดียว)

หวานยกสากกะเบือขึ้นมา แล้วนำมาล้าง ชัดสากกะเบือให้หยิ่งกับเนยดู

หยิ่ง : โอ้โห..เอ่อ..คุณผู้หญิงครับ ทำไมถึงล้างทั้งชัดสากจังเลยครับ

จนเป็นเงาวาบ ๆ เลยครับ

หวาน : อ้อ..พี่ผา พักนี้เขาเหมือนเป็นคนโรคจิตนี่แหละ ใครมาหาเขา เขามักจะเอาสาก ริง
แทงกัน ฉันทก็กลัวคุณกับเมียคุณแสบกันนะสิ ก็เลยมาชัดไว้ให้

เนย : พี่หยิ่ง ๆ ฉันทว่าเรากลับเถอะ

ฉันท...กลัว...ไม่อยากถูกสากกะเบือแทงกัน

หยิ่ง : ก็ไปนะสิ อยู่ทำไมละ จี๊ย...

เอ่อ...คุณผู้หญิงครับ เอ่อ..ผมกับเมียกลับก่อนนะครับ วันหน้าค่อยมาใหม่ครับ

หวาน : อ้าว กลับแล้วหรือ

หยิ่งกับเนยเลยรีบออกจากบ้านอย่างรวดเร็ว

ผากลับมาบ้าน

ผา : หวาน นั่นพี่หยิ่งกับพี่เนยยี่ มันมาทำไม

หวาน : อ้อ..แกมาขอสากกับหวาน หวานไม่ให้เขา เขาเลยโกรธ หนีกลับบ้านเลย

ผา : อ้าว แค่สากแค่เนี่ย หวงไว้ทำไม เอามาเนี่ย

แล้วผาเดินถือสากริงตามหยิ่งกับเมียไป

ผา : พี่หยิ่ง...พี่หยิ่ง เฮ้ย อย่าเพิ่งไป

หยิ่ง : เฮ้ย! ไอ้ผามาแล้ว ริง ๆ

ผา : อย่าเพิ่งไป อยู่ที่นี่

เฮีย พี่หยิน

หวานหัวเราะ

หวาน : สมน้ำหน้า อยากมายืมแต่เงินคนนั้ก

84) เรื่อง “มันปศอกัน”

สายวันหนึ่งหวานตรงไปบ้านหยินว่าที่พี่เขยเพื่อไปขอมะม่วงในสวนเขา แต่เมื่อไปถึงเธอเห็นเขานอนหลับสบายอยู่ใต้ต้นมะม่วงเธอจึงไม่ได้ปลุกแต่ปีนขึ้นต้นมะม่วงเพื่อเก็บของทันที

ขณะที่หยินนอนหลับฝันหวานอยู่นั้นเขาก็รู้สึกมีอะไรบางอย่างตกใส่พอลืมตาดูก็เป็นมะม่วงลูกเล็กเขาก็เขวี้ยงทิ้งแล้วทิ้งตัวลงนอนใหม่อีกรอบ ทว่าผ่านไปอีกสักพักก็มีมะม่วงตกมาใส่อีกคราวนี้เป็นลูกใหญ่กว่าเดิม หยินเห็นท่าไม่ดีคิดว่ามีคนมาขโมยมะม่วงเขาถึงบ้านจึงเงยหน้าขึ้นไปดูข้างบนเพื่อหาตัวคนร้ายก็เห็นคนคนหนึ่งกำลังเด็ดมะม่วงของเขาอยู่ เขาจึงตะโกนขึ้นว่า

“รีบลงมาเลยนะ ถ้าไม่ลงจะเอาหนังสือยิงกันนะ”

“อย่ายิงนะคะ นี่หวานน้องพี่เนยเอง หวานว่าจะมาขอมะม่วงไปกินกับพี่เนยนะ หวานเห็นพี่หยินหลับอยู่เลยไม่กล้าปลุก” หวานรีบร้องบอกหยินทันที

“อ้อ ว่าที่น้องเมียเรานี้เองตามสบายเลย”

หยินร้องอ้อเสียงสูงยิ้มหวาน แล้วเงยหน้าบอกทิศทางให้หวานเก็บมะม่วงทางนั้นทางนี้ตาเป็นประกายน้ำลายแทบหกเพราะเห็นบางอย่างวับ ๆ แวม ๆ ใต้ผ้าถุงน้องเมีย

“เออนั้นแหละ ๆ ชัดเจนเลย โอ้โฮ แจ่มแจ่มแจ่มแจ่มเลยวะ” แล้วก็ลื่นน้ำลายอีกใหญ่

เมื่อหวานเก็บมะม่วงเสร็จเตรียมรำล่าวาที่พี่เขยเพื่อกลับบ้าน เขาก็ยื่นเงินให้เธอห้าร้อยบาท หวานทำหน้างวว่าพี่เขยให้เงินนี้กับเธอทำไม

“อ้าว เอาเงินมาให้หวานทำไมตั้งห้าร้อย”

“เอาไปซื้อกางเกงในมาใส่ซะ”

“ขอบคุณนะพี่หยินตั้งห้าร้อยเลย แต่ว่าพี่หยินเห็นไอ้ นั้นของหวานเธอแล้วเป็นไง”

“ไม่ต้องถามหรอก รีบไปซะก่อนที่พี่จะเปลี่ยนใจ”

หยินรีบไล่น้องเมียคนสวยทันที หวานยิ้มขอบคุณแล้วเดินจากไปทิ้งให้หยินยืนเสียวตัววูบวาบอยู่คนเดียว

เมื่อหวานกลับมาถึงบ้านก็เล่าให้เนยพี่สาวของเธอฟังว่าหยินให้เงินเธอมาห้าร้อยพร้อมกับมะม่วงอีกหลายลูก เนยได้ยินตั้งนั้นก็แปลกใจเพราะธรรมดาหยินเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียวไม่เคยให้เงินใครง่าย ๆ หวานก็เลยเล่าต่อว่าเพราะมีเหตุหรือเขาถึงให้เงินเธอเยอะขนาดนี้ พอเนยฟังจบก็ไม่ได้ว่าอะไรหวานเพียงบอกน้องสาวแค่ว่าถ้าเป็นตนคงจะได้เยอะกว่านี้

วันถัดไปเนยจึงไปเก็บมะม่วงที่บ้านหยิ่นบ้าง หยิ่นก็หลบอยู่ใต้ต้นมะม่วงตามเคยสักพักมะม่วงก็ตกใส่แคร่เสียงดังจนเขาสะดุ้งตื่นคิดว่าหวานมาเก็บมะม่วงอีกจึงเงยหน้าขึ้นไปดูปรากฏว่ากลายเป็นเนยว่าที่เจ้าสาวคนสวยของเขานั่นเอง

“โอ้โฮ ขนาดนี้เลยเหรอ รีบเก็บมะม่วงให้พอใจแล้วรีบลงมาซะ” หยิ่นถอนหายใจเฮือกใหญ่ สายหน้าทำเสียงอ่อนแล้วเร่งให้เนยรีบเก็บมะม่วง

พอเนยเก็บมะม่วงเสร็จก็เดินยิ้มหวานมาหาหยิ่นปลงขอเงินกับเขา หยิ่นก็ลุกขึ้นหยิบเงินปึกใหญ่ออกมานับเนยที่ยืนอยู่ด้านข้างทำตาโตคาดหวังกับเงินที่จะได้ทว่า

“เอาไปยี่สิบบาทพอ” หยิ่นยื่นแบงค์สี่เขียวให้

“อ้าว เนยทำไมได้แค่นี้สิบาทที่ยัยหวานได้ตั้งห้าร้อย” เนยพูดออกมาอย่างไม่พอใจ

“ของน้องหวานพี่ให้ไปซื้อกางเกงใน แต่ว่าของเนยให้ไปซื้อใบมีดโกนแค่นี้สิบาทก็พอแล้ว ส่วนเรื่องเก่าความหลังที่ผ่านมาถือว่าเป็นโมฆะพี่หมดรักเนยแล้ว ไม่ไหวรอกเหมือนปาละเมาะเลย” พุดจบแล้วหยิ่นก็เดินจากไปทิ้งให้เนยยืนงร้องเรียกเขาอยู่คนเดียว

85) เรื่อง “ผัวเมียพอ ๆ กัน”

ผัว : กูไม่สน ยังไงกูก็จะเลิกกับมึงอีหวาน

เมีย : กูบอกมึงแล้วถ้ามึงจะเลิกกับกู มึงก็เก็บเสื้อผ้าออกจากบ้านหลังนี้ไป

ผัว : กูไม่ไป บ้านหลังนี้มันบ้านของกู กูหาเงินมาสร้าง มึงนั่นแหละออกไป

เมีย : กูก็เนคนสร้างเหมือนกัน มึงนั่นแหละออกไป

ผัว : กูไม่ออก มึงนั่นแหละออกไปอีหวาน

เมีย : มึงนั่นแหละออกไป....

ขณะเดียวกันที่สาวของเมียจึงเดินเข้ามาห้าม....

พี่สาวเมีย : เตี่ยว ๆ ๆ มีอะไรกัน

หวาน : ก็พี่มานะสิ อยู่ดี ๆ ก็มาหาเรื่องหวาน มาบอกเลิกหวาน ติดผู้หญิงใหม่แน่เลย

ผา : ติดก็เรื่องของกู ยังไงกูก็จะเลิกกับมึงอีหวาน

หวาน : กูบอกมึงแล้วถ้ามึงจะเลิกกับกู มึงก็เก็บข้าวของออกจากบ้านหลังนี้ไป

ผา : มึงนั่นแหละออกไป บ้านหลังนี้มันบ้านของกู

หวาน : ของกู

ผา : ของกูไฉย!

พี่สาวเมีย : เตี่ยว ๆ ฟังพี่ก่อน ถ้าพวกแกจะเลิกกันจริง ๆ ก็ไปบ้านผู้ใหญ่บ้าน ให้ผู้ใหญ่บ้านเขาตัดสินให้ถ้าพวกแกจะมาเถียงกันแบบนี้มันไม่มีใครยอมใครหรอก ว่าแต่แกผา แกเป็นคนบอกเลิกมันก่อน แกหาเหตุผลดี ๆ ถ้าไม่งั้น คนที่ต้องเก็บเสื้อผ้าออกจากบ้านหลังนี้ก็คือแก

ผา : ได้...เหตุผลของผมคือ...อันนั้นของอิหวาน มันทั้งดำทั้งซ้า (พูดจบก็เลยเดินหนีไป)

หวาน: โอ้ย...ไอ้ห่ามึงเอ๊ย ไอ้ผีปอบ

พี่สาว : ไม่เป็นไรหรอกหวาน ผู้ชายเลว ๆ แบบนี้นั้นต้องเจอพี่...ว่าแต่แกมีไข่เป็ดไหม

หวาน : มี...จะเอาไปทำอะไร

พี่สาว : เกอะน่า

ณ บ้านผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านกำลังจะขับรถมอเตอร์ไซค์ออกไปทำธุระข้างนอกพอดี แต่ผามาบอกให้จอดรอไว้ก่อน....

ผู้ใหญ่บ้าน : เฮ้ย...ไอ้ห่ามึงมาขวางหน้ารถกูทำไมเนี่ย กูจะรีบไปประชุมที่อำเภอ

ผา: ผมขอเวลาผู้ใหญ่สักเดี๋ยวจึงได้มัย ช่วยตัดสินปัญหาชีวิตให้ผมหน่อย...วันนี้ผมจะเลิกกับเมีย

ผู้ใหญ่บ้าน : อ้าว มึงสองคนมีปัญหาอะไรกันนักหนาอะ ถึงต้องเลิกต้องลากันเลยหรอ มึงสองคนก็แต่งงานมาตั้งนานแล้ว

ผา: ผมเบื่อผู้ใหญ่ ยังไงผมก็จะเลิก

ผู้ใหญ่บ้าน : แล้วอิหวานมันว่ายังไงล่ะ

ผา: อิหวานมันก็จะเลิกเหมือนกัน แต่ว่า.....มันต้องให้ผมออกจากบ้าน ผมไม่ยอมหรอก บ้านหลังนี้นั้นเป็นของผม ผมหาเงินสร้าง

ผู้ใหญ่บ้าน : เฮ้ย...มึงจะพูดแบบนั้นก็ไม่ได้ถูก คนเราเป็นผัวเป็นเมียร่วมสร้างกันมามีสิทธิ์เท่ากัน แต่ว่าถ้าจะเลิกกันต้องหาเหตุผลมาพูดกัน ว่าใครผิดใครถูก ถ้าใครผิดก็ออกจากบ้านไป เท่านั้นแหละ...

ผา : เหตุผล เหตุผลคือ...อันนั้นของอิหวานมันทั้งดำทั้งซ้า

ผู้ใหญ่บ้าน : หา! มึงพูดอะไรนะ

ผากับผู้ใหญ่บ้านคุยกันยังไม่เสร็จ จากนั้นหวานและพี่สาวก็เดินมา พี่สาวเอาไข่เป็ดปาใส่หน้าผู้ใหญ่บ้าน....

ผู้ใหญ่บ้าน : อีเนย มึงปาไข่ใส่หน้ากูทำไม กูไปทำอะไรให้มึง กูแค่ชอบมึงเฉย ๆ มึงยังไม่ได้เป็นเมียกูเลยมึงทำกูแบบนี้...โอ้ย ขอบตากลูซ้าหมดเลย แล้วกูจะไปประชุมยังไงเนี่ย

เนย : ก็ไอ้ห่ามึงว่าอันนั้นของอิหวานนะ ทั้งซ้าทั้งดำ ตูสิผู้ใหญ่โดนแค่ไข่เป็ดเดียวพาดทีเดียวยังซ้ายังดำขนาดนั้นเลย แล้วอิหวานละโดนไข่สองใบของไอ้ห่าพาดมาเป็นสิบปี จะไม่ให้ดำให้ซ้าได้ยังไง

ผู้ใหญ่บ้าน : น้องเนยพูดถูก กูขอตัดสินว่าอิหวานเป็นฝ่ายชนะ ไอ้ห่า...มึงเก็บของจากบ้านไป

หวาน : เย้ ๆ

เนย : ไม่ต้องเสียใจไปหรอกผา ถ้าไม่มีที่อยู่ไปบ้านพี่ก็ได้....คอกวัวยังว่าง

ผา : น้องหวานพี่ขอโทษ

หวาน : สมน้ำหน้า....

86) เรื่อง “เสน่ห์สาวน้อย”

มีสาวน้อยคนหนึ่งกำลังนั่งรอคนรักอยู่ใต้ต้นไม้ หยิ่งที่เดินผ่านมาเห็นสาวน้อยคนนี้ก็ถูกตาต้องใจเป็นอย่างมากจึงหมายเข้าไปจีบ แต่ว่าสาวน้อยคนนี้ไม่เล่นด้วยจึงไล่เขาไปไกล ๆ เพราะเกรงว่าคนรักของเธอจะเข้าใจผิด หยิ่งเห็นว่าสาวน้อยมีคนที่รักแล้วจึงได้เดินจากไปด้วยความผิดหวัง ระหว่างทางเขาก็ได้พบกระเทยคนหนึ่งก็กวักมือเรียกเขา เขาเลยรีบยกมือปฏิเสธว่าไม่ชอบกระเทยแต่กระเทยไม่ได้คิดกับหยิ่งแบบนั้น เขาแค่อยากเล่าเรื่องของสาวน้อยคนนั้นให้ฟัง

“รู้จักสาวน้อยคนนั้นด้วยหรือ”

“รู้จักสิ มันชื่อมดบ้านเนินมะกอก มานั่งรอแฟนอยู่ทุกวันแต่แฟนมันตายแล้ว”

“อ้าว จริงหรือ”

“หนูจะโกหกพี่ไปทำไม มันรักแฟนมันจะตายคงรักใครไม่ได้อีกแล้วละ”

หยิ่งได้ยินดังนั้นก็คิดว่าตนหมดหวังเสียแล้วในการจีบสาวมด แต่กระเทยก็ยังจุดความหวังให้หยิ่งขึ้นมาอีกก็เลยถามว่าเขาอยากได้สาวมดไหม หยิ่งเห็นกระเทยถามแบบนี้ก็คิดว่าเขาจะให้หยิ่งไปลุดสาวมดมาข่มขืนกระเทยก็ปฏิเสธบอกว่าไม่ใช่วิธีนั้น มันมีอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้สาวมดยินยอมและเต็มใจหยิ่งได้ยินก็สนใจว่าเป็นวิธีไหนและถ้าวิธีที่กระเทยบอกมาได้ผลเขาจะตรกรางวัลให้อย่างงาม กระเทยจึงบอกให้ฟังว่าสาวมดนั้นเป็นคนเชื่อเรื่องผีเรื่องสางมักชอบเอาผ้าคลุมหัว นั่งสวดมนต์อ่อนนวยอยู่ที่ขั้วข้าวผู้ใหญ่แสงทุกวันศุกร์เป็นประจำ กระเทยจึงถามกับหยิ่งว่ารู้จักขั้วข้าวผู้ใหญ่แสงไหม หยิ่งก็ตอบว่ารู้จักถ้างั้นก็ลองให้หยิ่งทำตามแผนของกระเทยดู

ณ เย็นวันศุกร์ที่ขั้วข้าวผู้ใหญ่แสง ในขณะที่สาวมดกำลังนั่งสวดมนต์อยู่นั้นจู่ ๆ ประตูดังขั้วก็เปิดผางออกมาปรากฏชายคนหนึ่งเอาผ้าคลุมหัวเอาไว้แล้วบอกว่าตนเป็นปีศาจมอดข้าวที่สิงสถิตอยู่ในขั้วข้าวนี้มานานและได้ยินคำขอของสาวมดและจะทำให้สาวมดสมปรารถนา แต่มีข้อแม้ว่าสาวมดต้องทำตามที่ปีศาจมอดข้าวบอกเสียก่อน

“ท่านต้องการอะไรหนูยอมได้ทุกอย่างจ้า”

“เจ้าต้องตกเป็นเมียของข้า เจ้ายอมไหม”

“หนูยินดี แต่ว่าหนูรักแฟนหนูมากประตูหน้ามันเป็นของแฟนหนู ท่านเอาประตูหลังได้ไหม”

หยิ่งที่ปลอมเป็นปีศาจมอดข้าวได้ยินก็ตกลงแล้วเชิญสาวมดเข้าไปปฏิบัติภารกิจในขั้วข้าวสักพักใหญ่ ๆ จากนั้นเขาก็เปิดเผยตัวตนว่าเขาเป็นคนที่สาวมดปฏิเสธ

“แม่สาวน้อย ฉันไม่ใช่ปีศาจมอดข้าวแต่เป็นคนที่คุณเรียกฉันว่าลุงแล้วไล่ไปเมื่อสองวันก่อนไงเธอจำได้ไหม”

หยิ่งหัวเราะอย่างสะใจที่สาวมดเสียรู้เขาแต่ทว่าเมื่อสาวมดเปิดผ้าคลุมออกกลับกลายเป็นว่าไม่ใช่สาวมดแต่เป็น...

“หนูก็ไม่ใช่สาวมดเหมือนกัน”

กระเทยน้อยคนนั้นที่วางแผนจัดการสาวมดนั่นเอง และคนที่เสียรู้กลับเป็นหยิ่งเสียเอง เขาจึงไล่เตะไล่ถีบกระเทยน้อยจนตักยุงข้าวไปแล้วทรุดลงไปกองกับพื้นและโอดครวญไม่รู้จบ

87) เรื่อง “บ้านนอกเข้ากรุง”

หยิ่งกำลังนั่งคุยโทรศัพท์กับภรรยา ระหว่างนั้นก็แหวนสาวสวยนั่งนวดขาให้อยู่

หยิ่ง: ก็คิดถึงนะสิ ถ้าไม่ให้เกิดถึงลูกกับเมียแล้วจะคิดถึงใครล่ะ เอ้อ ตอนนี้พี่ได้เป็นหัวหน้าแล้วนะเนี่ย โอ๊ย ไม่มีห rokok ที่นี่มีแต่ผู้ชาย แจงไม่ต้องเป็นห่วงห rokok จ๊ะ คนอย่างหยิ่งนะ ไม่กล้านอกใจเมีย ห rokok จ้า เออ แค่นี้ก่อนนะ พี่กำลังยุ่งงานอยู่เนี่ย

หยิ่งวางสาย

แหวน: พี่หยิ่ง พอหรือยังเนี่ย ให้นวดอยู่นั่นแหละให้แคร์้อยเดียว มันไม่คุ้มเลยเนี่ย

หยิ่ง: อ้าวพูดอีสานได้หรือ อ้าว แล้วทำไมไม่บอกหละ

แหวน: ก็พี่ไม่ถามหละ

หยิ่ง: เออๆ กูผิดเอง นวดไปๆ จะให้พี่ไปนวดที่ห้องก็ไม่ให้ไป

แหวน: หน้าแบบนี้เธอจะไปนวดให้ที่ห้อง

หยิ่ง: ทำไม กลัวถูกพี่ข่มขืนหรือ

แหวน: เปล่า ไม่ได้กลัวพี่ข่มขืน แหวนว่าพี่นะ จะไม่มีน้ำยามากกว่า

ตาลเดินเข้ามาตามหยิ่ง

ตาล: ไซ้ พี่หยิ่ง อยู่นี้ๆเองหาตั้งนาน

หยิ่ง: น้องตาล อย่าเข้าใจผิดนะจ๊ะ พี่ให้แหวนนวดให้พี่เฉยๆ ไม่มีอะไรกันจ้า

ตาล: พี่จะทำอะไรกันก็เรื่องของพี่ ตาลมีเรื่องจะบอกพี่

หยิ่ง: เรื่องอะไรจะทูนหัว

ตาล: มีคนมากินข้าว เขาบอกว่าเป็นเพื่อนของพี่ ให้พี่ไปจ่ายตังค์ให้หน่อย

หยิ่ง: ใครวะ กูคุตสำหันธ์มาอยู่ตั้งไกล ยังมีเพื่อนอยู่แถวนี้อีกหรือวะ

หยิ่งลุกขึ้นจะไปหาเพื่อน

ตาล: แล้วเงินล่ะ

หยิ่ง: เดี่ยวค่อยให้ทีหลัง

แหวน: อ้าว เป็นแบบนี้อีกแล้วหรือ

หยิ่งเดินออกไปหน้าร้านเจอไอ้ทอง

หยีน : อ้าว เฮ้ยไอ้ทอง มึงมาได้ยังไงวะเนี่ย โอ้โห แล้วมึงรู้ได้ยังไงว่ากูอยู่นี่วะเฮ้ย

ทอง : ก็เมียเพื่อนนั่นแหละบอกเรา บ้านเรามันแห้งแล้งเหลือเกินวะเพื่อน เราก็กุญมาหางาน ทำอยู่ใกล้ ๆ เพื่อนนี่แหละ

หยีน : อ้าว แล้วมึงไปสมัครงานหรือยัง

ทอง : เราไปสัมภาษณ์มาแล้ว แต่เขาไม่รับ แถมยังด่าเรามากกว่าจ้าง

หยีน : เฮ้ย ง่ายยังงี้วะ

ทอง : เขาขอที่อยู่ เราไม่ให้

หยีน : อ้าว แล้วมึงทำไมไม่ให้เขาไปล่ะ

ทอง : อ้าว ถ้าให้ที่อยู่เขาไปแล้วจะอยู่ไหนล่ะ เมียก็เล่นงานนะสิ

หยีน : เออใช่เว้ยเฮ้ย แล้วมึงสั่งมากินเยอะขนาดนี้มึงมีเงินจ่ายเขามั้ยล่ะเนี่ย

ทอง : ไม่มี โอ้ยก็แกล้งเนี่ยได้ทำงานเป็นหัวหน้าเขาแล้วนี่ ขนหน้าแข็งไม่ร่วงหรือมั้ง เลี้ยงเพื่อนหน่อยเป็นไร

หยีน : มันก็ใช่ ขนหน้าแข็งไม่ร่วงหรือ แต่ว่า ผมจะหล่นหมดหัวก็คราวนี้แหละ กูจะเอาเงินไหนมาจ่ายเขา

แล้วเค้าแก่ร้านก็เดินมาทัก

เค้าแก่ : อ้าว พี่หยีน ทำไมมาเกาหัวต่อหน้าลูกค้าแบบนั้นล่ะ

หยีน : อ้อ คือมันเป็นเพื่อนผมครับเฮ้ย พอติดมันตักงาน แล้วมันกินข้าวแล้วก็ไม่มีตั้งค์จ่าย

เอาเป็นว่าเดี๋ยวเฮียช่วยหักเงินเดือนของผมก็แล้วกันนะครับ

เค้าแก่ : ไม่ต้องหรอก เดี่ยวมือนี่ผมเลี้ยงเอง

ทอง : ขอบคุณมากๆ ครับเฮีย

เค้าแก่ : ทำทางเราหน่วยก้านดินนะ สนใจทำงานที่นี้มั้ยล่ะ

ทอง : ทำ ทำครับเฮียครับ

เค้าแก่ : ถ้าสนใจเดี๋ยวตามพี่หยีนเข้าไปข้างในเลยนะ

ทอง : ครับๆ เฮีย ขอบพระคุณครับ

เฮีย ไอ้หยีน เฮียเขาชอบรูปร่างกูวะ สงสัยจะให้ไปเป็นบอดีการ์ด กูได้ใช้กล้ามเนื้อแล้ว

หยีน : เดี่ยวมึงก็รู้

ทองนั่งร้านจานอยู่หลังร้าน

ตาล : รีบล้างให้เสร็จไวๆ นะพี่ เดี่ยวลูกค้ามากินอีกเยอะเลย

ทอง : เฮ้อ ไอ้หยีนนะไอ้หยีน เป็นถึงหัวหน้าน่าจะบอกให้เฮียให้กูทำงานดีๆ หน่อย

หยีน : อย่าบ่นมากนักไอ้ทอง ก่อนที่กูจะเป็นหัวหน้าเด็กเสริฟนะ กูก็ทำเหมือนมึงนี่แหละ

ทอง : หัวหน้าเด็กเสริฟ ไม่ใช่หัวหน้าคุณร้าน ที่เขาเรียกว่าผู้จัดการไม่ใช่หรอ

หยีน : กุยังไม่ถึงขั้นนั้นไว้วัยเพื่อน

ทอง : แล้วเด็กเสรีพมี้ก็คนวะ

หยีน : สองคน กูกับอีตาล กูไปก่อนนะ เดียวเฮียดำ สู้ๆ นะเพื่อน
แล้วหยีนก็เดินออกไป

ทอง : ไอ้ห่ามึงเอ๊ย กูอยากเอาจานปาสไท์หัวล้านมึงจัง ทั้งร้านมีอยู่สองคน ตายๆ

88) เรื่อง “หลอยผิดคน”

บ้านหลังหนึ่งมีสาวสวยสองคน วันหนึ่งเสียหยีนเดินทางมาเพื่อสู่ขอหนึ่งในสองพี่น้อง แต่ในระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุชนกับชายหนุ่มคนหนึ่ง เสียหยีนก็ได้บอกชายหนุ่มว่ามาหาแฟนที่นี่ ชายหนุ่มคิดว่าแฟนของเสียหยีนคือเนย จึงออกหน้าสนับสนุนเต็มที่เพราะกลัวคนที่สามของเนยเพ็งจะตายไป ยังไม่มีใครมาจับ

แต่เสียหยีนกลับปฏิเสธบอกว่าหวานคือแฟนของตน คนกินผัวอย่างเนยใครจะไปเอา เพราะ
ต น ยั ง
ไม่อยากตาย ซึ่งวันนี้มาเพื่อมาขอหวานแต่งงาน แต่ชายหนุ่มกลับพูดขึ้นว่า

“มันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ เพราะว่าผมกับน้องหวานเป็นคู่หมั้นกัน เดือนหน้าเราจะแต่งงานกันแล้วครับ” พูดจบชายหนุ่มก็เดินไปหาแฟนสาว

ถึงชายหนุ่มจะพูดเช่นนั้น เสียหยีนก็ไม่ยอมแพ้ กลับบ้านมาปรึกษาน้องชายที่ชื่อว่าบอย ซึ่งบอยแนะนำว่าให้ไปยาสลบแล้วให้เสียหยีนไปนอนด้วยจนถึงเช้า ถ้ามีเงินพร้อมจะรับผิดชอบ เรื่องคงไม่ถึงตำรวจ เพราะมันเป็นความอับอาย แต่เสียหยีนก็กลัวจะเข้าผิดห้อง ไปเข้าห้องของเนยคนกินผัว แล้วกลายเป็นผัวคนที่สี่ของเนย ตัวเองจะช่วยเหลือ แต่น้องชายก็บอกจะจัดการให้ เสียหยีนจึงยอมทำตามแผน

ปรากฏว่าตื่นเข้ามา เสียหยีนอยู่ในห้องของเนย เนยตื่นเข้าขึ้นมาพบเสียหยีนนอนซำๆ ก็ทุบตีและให้รับผิดชอบ เสียหยีนที่เพ็งตื่นพอมองซัดๆ เห็นว่าเป็นเนย ไม่ใช่หวานอย่างที่วางแผนไว้ ถึงกับกุมขมับแล้วพูดขึ้นว่า

“อ๊วย โดนจนได้กู ผัวคนที่สี่ แล้วกูจะตายเหมือนผัวคนที่หนึ่ง ที่สอง ที่สามมั้งนะ ไอ้บอยนะ ไอ้บอย ไม่น่าบอกผิดห้องเลย”

89) เรื่อง “น้องเมียที่รัก”

ในขณะที่หยีนซึ่งเป็นพี่เขยของหวานกำลังแอบดูหวานและสามีกำลังนั่งกินข้าวด้วยกันที่บ้าน อีกหลังหนึ่ง เขายืนคิดกับตัวเองในใจว่า...โธ่.....น้องหวานจำ ชาตินี้พี่บุญน้อยจริง ๆ ที่ไม่ได้น้องหวาน มาเป็นเมียของพี่ มันคงจะเป็นกรรมของพี่รักน้องแต่ต้นมาได้พี่ ซึ่งมันเป็นแม่มา้ย ผัวตาย มาสามคน แล้ว ผัวคนที่สองอย่างพี่จะตายเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ แต่ก่อนจะตายพี่จะต้องจัดการน้องหวานให้ได้สักครั้งหนึ่งก็ ยังดี ไอ้ผ้ามึงอย่าผลอกก็แล้วกัน.....และในขณะที่ยืนคิดเมียจึงเดินย่องมาทางด้านหลังแล้วถามพี่ว่า.....

เมีย : ดูอะไรพี่หยีน

หยีน : ตกใจหมดเลย ทำไมมาเจียบจิ้งน้องเนย

เมีย : นี่ยังไม่เลิกบ้ารักก็หวานอีกหรือ ตอนนี่พี่ก็เป็นพี่เขยมันแล้ว แล้วมันก็แต่งงานกับไอ้ผาแล้ว

หยีน : โธ่.....พี่ก็แค่มาดูความเรียบร้อยเท่านั้นแหละ กลัวไอ้ผามันทำร้ายร่างกายน้องเมียพี่

เมีย : ก่อนจะเป็นห่วงคนอื่นเป็นห่วงตัวเองก่อนดีมัย ไปกลับบ้าน....จะกลับหรือไม่กลับ

หยีน : กลับก็กลับ ทำไมไม่ดูจิ้ง มึงอยากให้อุตายตามบรรดาผัวเก่า ๆ มึงหรือ

เมีย : ใช่ ถ้ามึงไม่กลัวตาย ไม่เลิกรักก็หวานมึงตายแน่

คืนนั้นหลังจากเข้านอนแล้ว หยีนจึงดูเมียว่าหลับหรือยัง จากนั้นจึงย่องไปบ้านน้องเมีย.....พอ ก่อนถึงบ้านน้องเมียจึงแวะเอากระดิ่งเพื่อจะเอาไปตีเพื่อก่อนหวานน้องเมียและน้องเขยไม่ให้เขานอน.....

หยีน : กูจะแกล้งให้มันสะใจ ถ้ามันทำกันแรง ๆ กระดิ่งมันจะดัง มันก็จะเสียอารมณ์ แล้วมัน ก็จะไม่มีความสุข ฮ่า ๆ

ข้างบนบ้านของหวานและผาซึ่งกำลังอยู่ด้วยกันนั้น.....

หวาน : พี่ผา.....ตัน.....ตันแรง ๆ ตันแรงอีกนิด

ผา : เตียว ๆ พี่ขอพักสักเตียวก่อน

หวาน : โธ่ แค่นี้ก็หมดแรง ถ้างั้นกินน้ำก่อน

ผา : เอ้า โอเค ถ้างั้นเรามาทำกันต่อเลย พี่ว่าเมื่อไหร่มันไม่ตรงนะ เตียวพี่จะทำตรง ๆ นะ

หยีนแอบฟังหวานและผาคู่กันอยู่ข้างล่าง เข้าใจว่าเขากำลังมีอะไรกัน แต่ที่จริงแล้วหวาน และผากำลังย้ายตู้ พอได้ยินเสียงหวานบอกให้ผาว่า....ตันแรงอีกหน่อย หยีนจึงเคาะกระดิ่ง พอผาได้ยินจึงพูดกับหวานว่า.....

ผา : จู้ ๆ รอออยู่นี่นะเตียวพี่มา

หวาน : จ้า

ผาจึงเดินลงไปดูข้างล่าง จึงเดินไปเห็นกระดิ่งที่ได้ถุ่นบ้าน เขาจึงรู้ว่ามีคนแกล้ง แล้วจึงบอก เมียว่า.....

ผา : น้องหวานรอพี่สักเดี๋ยวนะ เดี่ยวพี่มา
 จากนั้นก็เดินไปบ้านหยีนและเนย ส่วนหยีนก็กำลังจะล้มตัวนอนพอดี ผาจึงพูดถามว่า.....
 ผา : บ้านหลังนั้นนอนแล้วหรือจ๊ะ
 หยีน : นอนแล้วจ้า
 ผา : แล้วที่พูดนั้นนะ คนหรือหมาละ อย่าทำกันแรงมากนะ
 หยีน : มึงไอ้ผา สักวันหนึ่งกูต้องเอาชนะมึงให้ได้ เมียมึงก็ต้องเป็นของกู
 เมียหยีนรู้สึกตัวได้ยีนที่ผิวพูดพอดี เกิดความสงสัยจึงถามผาว่า
 เมีย : เมียใคร เป็นของใครอะไรที่หยีน
 หยีน : เอ่อ....พี่น้องนละเมอจ้า
 เมีย : ไอ้ทำมึงเอ๊ย ละเมอมึงยังรู้ตัวด้วยนะ

90) เรื่อง “ผิดหวังอย่างแรง”

ผา : พี่เนย พี่เนยครับ
 เนย : อ้าวผา สะพานกระเปาะจะไปไหน
 ผา : อ้อ คือว่าผมจะเข้าไปทำธุระในเมืองขอนแก่นครับสัก 2 - 3 วัน ก็เลยจะฝากพี่ดูหวาน
 ให้หน่อย
 เนย : โอ้ย ไม่ต้องห่วงหรอก เดี่ยวพี่จะแวะไปหาหมันบ่อย ๆ
 ผา : ขอขอบคุณมาก ๆ ครับ แล้วพี่หยีนไปไหนครับ
 เนย : ไม่รู้แกไปไหน สงสัยไปหาเพื่อน แต่ไม่เป็นไรหรอกบอกพี่คนเดียวก็ได้ พี่หยีนเอาแน่เอานอนไม่ได้หรอก
 ผา : ถ้างั้นผมขอตัวก่อนนะครับ สวัสดีครับ
 เนย : เออ ๆ หัวดีดี เดินทางปลอดภัยนะ
 หยีนซึ่งแอบฟังอยู่ข้างบ้านจึงได้ยินคำที่เนยและผาพูดทั้งหมด.....คราวนี้เมียมึงเสรีจกูแน่ไอ้ผา
 น้องเมียสุดที่รัก
 กลางดึกคืนนั้นหยีนจึงโทรหาเพื่อนให้ช่วยหายาสลบให้ หลังจากนั้นหยีนก็อาบน้ำแต่งตัว
 เพื่อที่จะไปบ้านของหวาน ส่วนเมียเห็นจึงถามด้วยความสงสัยว่า....
 เนย : อ้าวพี่หยีน มีดแล้วพี่จะแต่งตัวไปไหน
 หยีน : พอดีเพื่อนพี่โทรมาให้ออกไปหานะ เขามีธุระจะคุยเรื่องที่ดินบ้านหลังเก่าแหละ พี่ไป
 ไม่นานหรอกจ้า
 เนย : รีบไปรีบกลับก็แล้วกัน อย่าเมานะ
 หยีน : จ้า ไม่เมาหรอกจ้า

หยีนจึงรีบเดินลงจากบ้านและไปที่บ้านของน้องเมียชื่อหวาน และในมือก็ถือยานอนหลับมาด้วย จึงย่องเข้าไปในห้องของหวาน สักพักจึงถอดเสื้อแล้วเดินออกมาจากห้อง.....

หยีน : โอ้ย ไอ้ท่ามึงเอ๊ย ทำไมเหี้ยวแบบนี้วะ บั้ว ๆ ๆ ผิดหวังอย่างแรงเลยกู รู้แบบนี้กูไม่เอาตั้งแต่ที่แรกก็ตีแล้ว ไอ้ผ้ามันชอบไต่ยังไง

พูดเสร็จหวานจึงเดินขึ้นมาบนบ้านเห็นพี่เขยนั่งบ่นคนเดียวบนบ้านจึงถามว่า....

หวาน : อ้าว พี่เขย มาตั้งแต่เมื่อไหร่

พี่เขยตกใจทำหน้าสงสัยว่าใครอยู่ในห้อง จึงชี้ไปทางห้องของหวาน หวานจึงตอบว่า....

หวาน : อ้อ พี่เขยรู้ใช่ไหมว่าป้าสายแถมหาหวาน แก่ไม่สบาย หวานเลยออกไปซื้อยามาให้แก....

ขอบคุณมาก ๆ นะพี่เขย ที่อุตส่าห์มาดูป้า เดี่ยวหวานเอายาไปให้ป้าก่อน พี่เขยได้ยินดังนั้นก็ตกใจแล้วบ่นกับตัวเองอีกว่า.....โอ้ย กูชะงัก เอาผิดคนอื่นอีกแล้ว

91) เรื่อง “ไส้กรอกราดพริก”

ณ คลินิกหมอมศพ (รับรักษาปัญหาทางเพศ)

มีสองหนุ่มสาวคู่หนึ่งนามว่า ผา และ หวาน เดินทางมายังคลินิกแห่งนี้เพื่อปรึกษาหมอถึงปัญหาบางอย่างที่เกิดขึ้นกับผา หวานมาส่งผาเสร็จก็ขอตัวกลับบ้านทันทีแต่ผาอยากให้หวานเข้าไปพบหมอเป็นเพื่อนด้วย หวานกลับสายหน้าทำเฉยไม่ยอมเข้าไปเพราะเธออายุผาจึงแย้งว่าเธอเป็นคนทำให้เกิดปัญหานี้ขึ้น หวานก็ค้านเสียงแข็งว่าผาเป็นคนให้เธอทำเอง จากนั้นทั้งสองก็เถียงกันเสียงดังจนพยาบาลคนสวยออกมาห้ามทัพและถามถึงสาเหตุที่ทะเลาะกัน ผาส่งยิ้มหวานให้พยาบาลคนสวย พลังตอบไปว่าพวกเขาแค่หยอกกันเฉย ๆ ไม่ได้ทะเลาะกันหวานเห็นท่าทางนั้นก็เบ้หน้ากับความหน้าหม้อของเขา ผาจึงหันกลับมาถามหวานอีกรอบว่าจะเข้าไปไหมจะได้บอกด้วยว่าหวานทำอะไรกับเขาบ้างหรือจะกลับบ้าน หวานเลือกที่จะกลับบ้านและบอกส่งท้ายอีกทีว่าให้เขาหารถกลับเองเธอจะไม่มารับแล้วสะบัดหน้าจากไป พยาบาลคนสวยเห็นท่าทางยกมือกุมเป่าของผาแล้วจึงถามออกไปว่า

“ถูกตอนมาหรือคะ ทำไมดูเจ็บจัง”

“เปล่าครับ เรื่องมันยาว”

พยาบาลคนสวยพยักหน้ารับเป็นนัยว่าเข้าใจแล้วและผายมือเชิญผาเข้ามาเพื่อไปพบคุณหมอที่รออยู่ด้านใน คุณหมอเห็นท่าทางเหมือนเจ็บปวดมากของผาจึงรีบเข้ามาช่วยพุงให้รับนั่งลงที่เก้าอี้แล้วสอบถามอาการของเขาทันที

“เกิดอะไรขึ้นกับเจ้าโลกของคุณครับ” คุณหมอพูดพลงชี้ไปที่กลางเป่าของผา

“ปวดแสบปวดร้อนครับ”

“แล้วไปโดนอะไรมาละครับ หรือว่าโดนภรรยาตอนมา”

ผาส่ายหน้าปฏิเสธแล้วเริ่มเล่าให้คุณหมอฟังว่าทำไมเขาจึงเกิดอาการนี้ขึ้น เมื่อกลางดึกคืนหนึ่งขณะที่เขากำลังนั่งดูหนังไปอยู่นั้นเขาก็เรียกหวานให้มาดูด้วยและอยากให้เธอทำให้เขาแบบนั้นบ้าง หวานส่ายหน้าไม่เอาด้วยแล้วพูดว่า

“บ๊อบ ะ แบบนั้นไม่เอาหรอก หวานขยะแขยง”

“ไม่ต้องขยะแขยงหรอก น้องหวานก็คิดเสียว่ามันคือ...ไส้กรอกสิ”

ผารีบทำท่าทางน่ารักอดอ่อนหวานให้ทำให้เขา หวานนั่งคิดไปสักพักก็พยักหน้าตอบรับคำขอของผา จากนั้นทั้งสองก็พากันไปที่เตียงแล้วเริ่มปฏิบัติการที่ผาขอทันที สักพักผาก็สะดุ้งสุดตัวด้วยความเจ็บปวด

“โอ้ย น้องหวานทำอะไรเนี่ย”

“อ้าว ก็พี่ผาบอกหวานเองว่าให้คิดเสียว่ามันเป็นไส้กรอก” หวานลุกขึ้นมาพร้อมด้วยมุมปากที่เปื้อนบางอย่างสีแดงอมส้มแล้วพูดต่อไปว่า “หวานกลัวเลียน ก็เลยเอาซอสพริกมาราด” และยกขวดซอสพริกกระปุกใหญ่ให้ผาดู

“ซอสพริก โอ้ย อีหวาน”

พอผาเล่าจบทั้งคุณหมอและพยาบาลคนสวยต่างพากันหัวเราะเสียงดัง ผารีบร้องขจัดทันทีทั้งสองจึงหยุดหัวเราะแล้วเชิญผาขึ้นเตียงเพื่อตรวจอาการ

92) เรื่อง “ทีเด็ดสาวใช้”

คุณนาย : ขยันจริง ะ นะ คนสวนของเนย ฝนตกขนาดนี้ ก็ยังไม่หยุดเลย

คนสวน : ผมทำตามหน้าที่ครับคุณนาย

คุณนาย : ก็จริง ะ นะ คนสวนที่ขยันแล้วก็เก่งไปซะทุกเรื่องแบบนี้ หายาก

คนสวน : ขอบคุณมาก ะ ะ ครับ สำหรับคำชมของคุณนาย....

หลังจากคุณนายพูดกับคนสวนเสร็จ สายตาจึงมองไปเห็นสามีของตนเองกับคนรับใช้กำลังเดินเข้าไปในห้อง แล้วพูดกับตัวเองว่า (หนอย กูผลอไม่ได้เลยนะ ไอ้แก) จึงเดินตามไปแอบฟังว่าสามีตัวเองและสาวใช้ทำอะไรกัน...

สาวใช้ : โอ้ย...คุณผู้ชาย เบา ะ ะ หนอยคะ

คุณผู้ชาย : นีก็เบาแล้วนะ มันเข้าลิ้นนะ ก็ต้องเจ็บนิดนึง

สาวใช้ : โอ้ย คุณผู้ชาย จะออกหรือยังคะ

คุณผู้ชาย : อีกนิดเดียวจะออกแล้ว

คุณนายทนฟังในสิ่งที่สามีและสาวใช้พูดกันไม่ไหว จึงดันประตูเข้าไปด้วยความโมโห....

คุณนาย : มึงทำอะไรของมึงไอ้แก

สามี : ไม่ได้ทำอะไรจำเมียจำ

คุณนาย : ไม่ได้ทำอะไรได้ยังไง เมื่อก็กู้ได้เงินเสียอะไรจะออกจะเข้า มึงบอกกูมาเดี๋ยวนี้

สามี : อ้อ พอดีเมื่อที่พี่ช่วยน้องหวานบ่งเสี้ยนอยู่จ้า

สาวใช้ : ไซ้คะ พอดีเสี้ยนมันตำน้ำพริก คุณผู้ชายก็เลยมาช่วยบ่งออกให้คะ

คุณนาย : งั้นแล้วไป อย่าให้กูรู้นะว่ามาแอบหยอกไปอยู่แถวนี้

สามี : ไม่หรอกจ้าเมียจ๋า ใครจะกล้าละเมียจ๋า

คุณนาย : ดี แล้วของมึงจะออกหรือยังอีหวาน

สาวใช้ : อะไรออกคะคุณนาย

คุณนาย : ก็เสี้ยนอยู่มีมึงจะออกหรือยัง

สาวใช้ : ออกแล้วคะ

คุณนาย : ดี ถ้างั้นมึงรีบไปจากที่นี่ รีบมา

สามี : จ๊ะ ๆ เมียจ๋า

วันต่อมาสาวใช้จึงไปหาคุณนายที่ห้องรับแขก ซึ่งคุณนายกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่.....

สาวใช้ : คุณนายขา

คุณนาย : อะไรอีหวาน

สาวใช้ : คือว่า.....หนูก็ทำงานมากับคุณนายนานแล้ว คุณนายไม่ขึ้นเงินเดือนให้หนูเลยเธอ

คะ

คุณนาย : ทำไมกูต้องขึ้นเงินเดือนให้มึง ไหนลองบอกเหตุผลดี ๆ มาสักสามข้อซิ

สาวใช้ : ได้คะ ข้อแรกหนูทำงานบ้านเก่งกว่าคุณนาย

คุณนาย : อืม.....อันนี้กูยอมรับ ก็มึงเป็นแม่บ้านนี่

สาวใช้ : ข้อสอง หนูทำกับข้าวอร่อยกว่าคุณนายคะ

คุณนาย : ใครบอกมึง

สาวใช้ : คุณผู้ชายบอกคะ....แล้วข้อสุดท้าย เรื่องเซ็กซ์ หนูอร่อยกว่าคุณนายอีกคะ

คุณนาย : เรื่องนี้ไอ้แกเป็นคนบอกมึงอีกไซ้มี้

สาวใช้ : ไม่ใช่คะ คนสวนเป็นคนบอกมา

คุณนาย : จู้ ๆ มึงอยากได้เงินเดือนขึ้นเท่าไร บอกกูมาเลย

สาวใช้ : ขอบคุณนะคะคุณนาย

93) เรื่อง “พี่เมียอย่าผลอ”

เมีย : แม่.....แม่

แม่เนย : มีอะไรเมีย

เมีย : คือหนูเห็นพ่อเดินไปในสวนหลังบ้านกับ.....

แม่เนย : กับใคร กับใครลูกบอกมา

มีया : กับน้ำหวาน จูงมือเข้าไปในสวนหลังบ้าน

แม่เนย : จริงหรือ แล้วเขาทำอะไรกันบ้างลูกเห็นมั๊ย

มีया : เห็น พ่อจูงน้ำหวานใหญ่เลย พ่อก็ช่วยน้ำหวานถอดเสื้อออก น้ำหวานก็ช่วยพ่อถอดกางเกงออก แล้วก็...

แม่เนย : พอ! พอแล้ว ๆ ลูกพอละ เดี่ยวพ่อก็ดูดใหม่ละ ดูซิมันจะแก้ตัวอย่างไร ไอ้หัวล้านสักพักใหญ่ ๆ สามมีเดินเข้ามาในบ้านด้วยอาการอารมณ์ดี.....

เมีย : พี่หิวน มานี่เลย นั่งลง!

ผิว : มีอะไรกันหรือครับท่าทางดูซีเรียสกันจัง

เมีย : พุดมามีयाลูก เทียนี่ให้มันจบ ๆ ไปเลย

ลูก : หนูเห็นพ่อกับน้ำหวานเดินเข้าไปในสวนหลังบ้าน

เมีย : ไซ้ใหม่? พุดไม่ออกแสดงว่าเรื่องจริงไซ้มั๊ย พุดต่อมีयाลูก

ลูก : แล้วพ่อก็จูงน้ำหวานใหญ่เลย พ่อก็ช่วยน้ำหวานถอดเสื้อออก น้ำหวานก็ช่วยพ่อถอดกางเกง แล้วก็...

เมีย : แล้วอะไรต่อมีया พุดมาเลย

ลูก : แล้วก็ แล้วก็ พ่อทำกับน้ำหวาน เหมือนแม่ทำกับลุงเดชตอนพ่อไปทำงานนั่นแหละ.....

94) เรื่อง “คนดีของเมีย”

ณ ร้านขายน้ำเรื่องมีอยู่ว่า มีกลุ่มผู้ชายสองคนมานั่งมองสาว ๆ

“เฮ้ย สวยแล้วไอผา ไอ้แจงโทรมา” หยินพุด

“ก็รับสิ เดี่ยวพี่แจงก็สงสัยหรือ” ผาพุด

“รับยังไงล่ะ เราอยู่ร้านขายน้ำนะไม่ใช่กำลังจับปลาอยู่” หยินพุดแล้วทำสีหน้าตกใจ และเดินไปคุยโทรศัพท์และโกหกแจงว่ากำลังจับปลาอยู่ เมื่อวางสายมีท่าทีโล่งใจ

“อ้าว เฮ้ย ไอ้ทองหายไปในไหนวะ ไม่ใช่มันเบี้ยวเราแล้วหรือ” หยินพุดขึ้น

“อ้าว อยู่โน่น” ผาพุด

ทองเอาปลามาให้ผาและหยินเพื่อโกหกแฟนว่าไปจับปลา

“เฮ้ย ผากเสียหน่อยนะเพื่อน เดี่ยวกูตามไปเอาที่บ้าน” หยินพุดขึ้น

“เอ้อ พี่แล้วเรามาหาปลาเนี่ย ตัวไม่เปียกเมียไม่สงสัยหรือ” ผาพุด

“เฮ้ย เรื่องนี้ไม่มีปัญหาหรือ ข้างหน้ามันมีปลั๊กควายอยู่ เดี่ยวเราลงเอาซีโคลนทาตัว แค่นี้ก็เนียนแล้วล่ะ” หยินพุด ผาและหยินยิ้ม ทั้งสองคนกำลังจะกลับ ทันใดนั้น

“เดี๋ยวก่อน พวกแกไปไหนกันมา บอกก่อน” ทองถาม

“อ้อ เอ้อ ไปร้านกาแฟเปิดใหม่ไว้อเจ้าของร้านไม่ธรรมดาเนะไว้อ” หยีนพูด ผาและหยีนพูดมองหน้ากันแล้วยิ้ม ทองพูดว่าถ้าคราวหน้าไปไม่บอกจะฟ้องแฟนของทั้งสองคน และคุยกันว่าคราวหน้าจะชวนไปด้วย

ขณะมีญาและแจง(แม่ของมีญา) กำลังพูดคุยกันที่บ้าน

“พ่อมาแล้ว” มีญาพูดขึ้น

“โอ้โฮ พี่หยีนไปทำอะไรมา และตุ้มเป๊ะจิงเลย ว่าแต่หาปลาได้เยอะมั๊ยละ แจงพูด

“ได้เยอะแยะเลย ดูลี” หยีนพูดและยิ้ม

“โอ้โฮ ทำไมหาปลาได้เยอะแยะเลยพี่หยีน คงจะเหนื่อยสินะ” แจงพูดขึ้นและทำท่าทางดีใจพร้อมส่งน้ำโอเลี้ยงของโปรดให้หยีน แต่หยีนทำท่าทางไม่อยากกินเนื่องจากไปกินที่ร้านกาแฟมาแล้ว เมื่อผากลับถึงบ้านได้เดินเข้าไปหาตุ้ม

“กลับมาแล้วหรือ ได้ปลามาเยอะมั๊ยละพี่ผา” ตุ้มถามและยิ้ม

“ได้เยอะแยะเลย ” พร้อมส่งปลาให้ตุ้มและแชนตุ้ม ตุ้มจิงดีผา

“ดีเบา ๆ ทำไม่ถึงจุกไปกินอะไรมาหรือเปล่าเนี่ย” ตุ้มถามและทำหน้าสงสัย

“เปล่า พี่ก็ แค่ แค่ตอนหาปลาเนะ พี่ผลอดตกน้ำก็เลยกินน้ำไปหลายอีก ” ผาพูด ตุ้มก็ไม่ได้สงสัยอะไรแล้วก็ทำกับข้าวให้ผากิน

95) เรื่อง “เมียมา...ต้องจิวต ๆ”

ณ ร้านกาแฟตาดพานในหมู่บ้าน อ้ายหยีน อ้ายทอง และอ้ายผา กำลังนั่งดื่มกาแฟกัน อ้ายหยีนขอตัวไปเข้าห้องน้ำ 2 หนุ่มเห็นแจง เมียอ้ายหยีนมาที่ร้าน จึงพากันหลบ อ้ายผาได้มาบอกอ้ายหยีนว่า แจงเมียพี่มา อ้ายหยีนกลัวเมียมาเห็น จึงลากเอาอ้ายผาเข้ามาหลบในห้องน้ำด้วยกัน อ้ายหยีนปวดท้องหนัก จนกลั่นอุจจาระ (ขี้) ไม่ไหว อ้ายผาจึงได้รับทั้งรส รูป กลิ่น เสียง แบบเต็ม ๆ จนขมคอ

96) เรื่อง “หลงเสน่ห์บักแตงโม”

ผา : โอ๊ะ นันบักแตงโม โอ๊ะนันบักส้มโอ

ทอง : อะไรวะไอผา

ผา : ก็ดูสิ สาว ๆ ที่อยู่ข้างหน้า ดั่ง ๆ

ทอง : ก็ดูอยู่ แต่ว่ากูไม่อยากดูแล้ว ตอนนี้นันวิ่งตัวตรงไม่ได้แล้ว

ในขณะที่หยีนวิ่งมาจากในป่า...ผาเห็นหยีนวิ่งมาด้วยความตกใจ ผาจึงถามว่า....

ผา : อะไรของพี่เนี่ย

หยีน : สมาคมแม่บ้านกำลังมา

ทอง : แล้วเราจะทำยังไงวะ

หยิ่ง : ก็วิ่งหนีนะสิ มึงจะยืนรอให้เมียเตะกระบาลมึงใช่ไหม

หญิงสาวทั้งสองคนที่วิ่งมาด้วยกันรู้สึกแปลกใจว่าทำไมไม่วิ่งต่อสักทีจึงถอยหลังกลับมาถามว่า... พวกพี่เป็นอะไรกันหรือเปล่าคะ....

ผา : ไม่เป็นอะไรหรอกครับ พี่ก็คุยกันอยู่ว่า เราน่าจะเริ่มวิ่งกันได้แล้ว

ทอง : ใช่ ๆ ครับ เอ้อ เรา แบบนี้นะครับ เราต้องวิ่งเร็ว ๆ กว่านี้

หญิงสาวทั้งสองคนจึงพูดว่า ต้องวิ่งเร็วเลยหรือคะ ไม่ต้องวิ่งเยาะ ๆ แล้วหรือ?

ทอง : ใช่ วิ่งเยาะ ๆ มันเบิร์นแคลลอรี่เข้าไป ต้องวิ่งเร็ว ๆ แบบนี้ครับ

หยิ่ง : เฮ้ย ไอ้ทองรอกูด้วยเว้ย

ผา : ตามมาให้ทันนะครับ เฮ้ย รอด้วย

จากนั้นเมียของชายทั้งสามคนก็มาตรงที่หยิ่ง ทอง และผา ได้มาวิ่งออกกำลังกาย แต่ก็ไม่เจอสามีของตนเอง จึงโมโหและเกิดความสงสัยว่าไปวิ่งที่ไหนกันทำไมไม่เจอ...

เมียหยิ่ง : ไม่เห็นมีใครสักคนเลยฝ้าย

เมียผา : ใช่ ไหนว่าพี่ทองมาออกกำลังกายที่นี่เป็นประจำ

เมียทอง : แต่ว่าพี่ทองมันบอกนะว่า มันมาออกกำลังกายที่นี่ประจำ อ้อ....หรือว่ามันจะโกหกฉัน กลับบ้านไปมึงตายแน่ ๆ ไอ้ทอง

ลูกสาวหยิ่ง : น้ำฝ้าย ไม่เอา ใจเย็น ๆ

เมียผา : เตียวไปหาอะไรเย็น ๆ กินก่อนนะ.....

ฝ้ายสามสามีที่วิ่งหนีเมียของตนเองมาก็นั่งกินน้ำที่ร้านกับสองสาวนั้น....

สองสาว : เครื่องดื่มเย็น ๆ มาแล้วค่ะพี่ สามแก้วนี้น้องเลี้ยงนะ ขอขอบคุณพี่ทั้งสามคนนะ มาช่วยสอนออกกำลังกายให้ค่ะ

ทอง : โอ้ย ไม่เป็นไรหรอก ปกติพี่ก็ออกกำลังกายอยู่แล้ว

หยิ่ง : ใช่ ๆ เตียวหน้าถ้าอยากจะให้พวกพี่สอนออกกำลังกายอีกก็บอกเลยนะ

สองสาว : จะดีหรือพี่ เกรงใจมันจะรบกวนเฉย ๆ

ผา : ไม่ต้องเกรงใจหรอกครับ คนกันเองทั้งนั้น

สองสาว : งั้นก็ขอบคุณล่วงหน้าเลยนะคะ ....แต่เตียวพวกพี่กินน้ำซะก่อน น้ำแข็งมันจะละลายหมดแล้ว แต่ว่าออกกำลังกายแบบพวกพี่ ๆ เป็นแปลก ๆ นะ ถ้าไม่มาสอนพวกหนูออกกำลังกายเนี่ย หนูคิดว่าพวกพี่วิ่งหนีเมียกันซะอีก....

หยิ่ง : เตียวพวกพี่ขอตัวกลับไปพักผ่อนที่บ้านก่อนนะ

ทอง : ใช่ ๆ พี่ ๆ ไปก่อนนะพบกันใหม่ะน้องนะ

สองสาว : ได้ค่ะพี่ ขอขอบคุณมาก ๆ นะคะ

พอหยีนกับผากลั้บมาถึงบ้านจึงทำตัวเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น....

ลูกสาวหยีน : พ่อจ๋า

หยีน : ซี้้ออันจ้งเลยเหม่งน้อยของพ่อ

ลูกสาวหยีน : เหม็นเหงื่อพ่อจ้ง

หยีน : ก็ต้องเหม็นนะสิ ก็พ่อไปออกกำลังกายมานะลูก

เมียหยีน : พวกกันกลับมาหนานหรือยัง

หยีน : อ้อ สักพักแล้วจ๋า

เมียผา : อ้าว พี่ทองละ

ผา : พี่ทอง มีอะไรหรือเปล่า

เมียผา : อ้าว ก็ฉันคิดว่าพวกพี่สแรงคนไปออกกำลังกายกับพี่ทองไม่ใช่หรอ

ผา : ไม่ใช่ซะ พวกพี่ไปกันสองคน มีอะไรหรอ

เมียผา : ก็อีฝ่ายนะสิ มันจับได้ว่าพี่ทองนะโกหก ตอนนี้มันโมโหสุด ๆ เลย ก็เลยต้องพามันไปกินอะไรเย็น ๆ ดับอารมณ์มันอยู่นะ ก็เพิ่งจะกลับมาเนี่ย งานนี้พี่ทองโดนหนักแน่ ๆ

เมียหยีน : ไปวิ่งกันมาคงจะเหนื่อย คงจะหิวมากสินะ ถ้าฉันฉันกับไอ้มุกไปทำกับข้าวให้กินก่อนนะ...ไปมุก

หยีนและผาจึงมองหน้ากันแล้วพูดว่า....กว่าพี่ทองและแน่ ๆ เลย โอโหสิให้กูนะเพื่อน

ขณะนั้นทองได้มานั่งกินนมกล่อ่งที่ข้างต้นไม้ใหญ่จึงพูดขึ้นว่า... โอโห ได้กินแบบนี้ คิดถึงสาวสวยสองคนนั่นจ้ง เวลามันวิ่งเนี่ย นมแดงตั้ง ๆ เลยวะ...

ไม่นานจึงได้ยินเสียงเมียตัวเองเรียก...

เมียทอง : ไอ้ทอง

ทอง : จ๋าเมียจ๋า

เมียทอง : มึงไปไหนมา

ทอง : พี่ไปออกกำลังกายมาจ้ะ

เมียทอง : ไปออกกำลังกาย มึงไปออกที่ไหน

ทอง : โน่นไง ที่เก่าไง

เมียทอง : ที่เก่า ทำไมกูไปแล้วถึงไม่เจอ

ทอง : ไม่รู้จ้ะ

เมียทอง : มึงกล้าโกหกกูใช่มั้ย...มึง ตาย (ฝ่ายเอาค้อนไล่ตีทองด้วยความโมโห)

ทอง : เฮ้ย ออย่า ๆ

ในขณะที่หยีนกำลังตากผ้า

ลูกสาว : อีกตระกร้าหนึ่งจ๊ะพ่อ

หยีน : ยังไม่หมดเหรอ พ่อก็นึกว่าหมดแล้วเสียอีก นี่แม่เขาจะว่าจะซักให้หมดบ้านเลยเหรอ

ลูก

ลูกสาว : ให้แม่ซักหมดบ้านไม่ได้นะพ่อ ถ้าฉันมีญาไม่มีเสื้อผ้าใส่

หยีน : ไม่ใช่แบบนั้น พ่อพูดประชดเฉย ๆ

ลูกสาว : เฮ้อ ถ้าฉันก็โล่งอก มีญาไปกินขนมก่อนนะ

หยีน : จ้า เหม่งน้อยของพ่อ

หยีนตากผ้าต่อ

แจง (เมียหยีน) : ทำอะไรอยู่พี่หยีน ตากผ้าแค่นี้ยังไม่เสร็จอีกเหรอ

หยีน : ก็ยังไม่เสร็จนะสิ ก็เสื้อผ้ามันเยอะนะ

แจง (เมียหยีน) : รีบตากให้มันเสร็จเร็ว ๆ เดียวจะได้ไปภูบ้านต่อ มัวแต่เล่นอยู่นั่นแหละ

หยีน : มันเหนียวนะโว้ย ใจคอจะไม่ให้พี่พักเลยเหรอ

แจง (เมียหยีน) : ทำไม ใช้ตากผ้าแค่นี้ทำเป็นบ่น

หยีน : อ้าว ก็บ่นนะสิ พี่ทำนะไม่ใช่แจง

แจง (เมียหยีน) : แล้วมีปัญหาอะไร หรือว่าจะไม่ทำ

หยีน : โว้ย พูดแค่นี้ผลึกทำไมเนี่ย

แจง (เมียหยีน) : ผลึกแล้วจะทำไม หา

หยีน : มันเซ ก็เดี๋ยวพี่ล้มลงไปไม่มีใครภูบ้านจะทำยังไง

แจง (เมียหยีน) : งั้นก็แล้วไป คิดว่าจะหือ

หยีน : ธรรมะธรรมโมจั่งนะเดี๋ยวนี้ นั่งอ่านหนังสือพระชิลล์ ๆ เลยนี่ก็ว่างนะสิ ก็เลยหาอะไร

มาอ่านเล่น เดียวอีกซักหน่อยก็จะพาน้องมุกออกไปกินข้าวนอกบ้าน

หยีน : เห็นมึงสองคนรักกันดีที่ก็ตั้งใจด้วย

พูดแปลก ๆ แบบนี้ เป็นอะไรหรือเปล่าพี่

หยีน : ก็เมื่อกี้ พี่กับแจงทะเลาะกันอย่างรุนแรงเลย

ทะเลาะกับพี่แจง เรื่องอะไร

หยีน : ไม่รู้เหมือนกัน ยังไม่ได้ตั้งชื่อเรื่องเลย

นี่ ทะเลาะกันจริง ๆ หรือเปล่าเนี่ย

หยีน : เฮ้ย ทะเลาะกันจริง ๆ ถึงขั้นที่เนี่ย ผลตกลงไม่ลงมือกับน้องแจงเลย

ขนาดนั้นเลยเหรอ แล้วพี่แจงทำยังไง

หยีน : แจงก็เดินหันหลังหนีพี่ไป พี่ก็รีบโหมเข้ากอดมันไว้อย่างแน่นเลย

พี่กลัวเสียพี่แจงไปใช่ไหม

ขหยื่น : ไม่ใช่ มันจะเดินไปหยิบปืน

เฮ้ย แล้วยังไงต่อ

ขหยื่น : พี่ก็ห้ามมันไม่อยู่ ก็เลยต้องมาขอหลบลูกปืนอยู่บ้านมึงนี่แหละ

เฮ้ย นี่พูดจริงหรือเปล่าเนี่ย

ขหยื่น : เปล่า กูพูดเล่น

มึงว่างหรือพี่ขหยื่น กวนตีนกูถึงบ้านเลย

ขหยื่น : กูมาอยู่นี่ว่าง แต่อยู่บ้านกูไม่ว่าง

ทำไมถึงไม่ว่าง

ขหยื่น : ก็แจงนะมันใช้กูทำงานทั้งวันเลย ทั้งซักผ้าทั้งถูบ้าน โอย กูจะตายอยู่แล้ว

ในขณะที่นั้นผานั่งรอมุกอยู่

มุก : เสร็จแล้วพี่ผา ไปกันได้เลย

ผา : กว่าน้องมุกจะเสร็จ พี่เกือบจะหลับเลย

มุก : แหม ก็นาน ๆ จะได้ออกไปกินข้าวนอกบ้านทั้งที ก็ให้แต่งตัวสวย ๆ หน่อย แค่นี้ทำเป็น

ป่น

ผา : โธ่ไม่ได้ป่น พี่รอน้องมุกได้อยู่แล้ว เพราะว่าน้องมุกเนี่ย เป็นคนที่พี่รอมาตลอดชีวิตเลย

มุก : จะพูดว่าน้องเป็นนางในฝันใช่ไหม

ผา : ไม่ใช่หรอก จะบอกว่าแต่งหน้าก็งาม แต่งตัวก็งาม พี่ต้องรอตลอดเลย

มุก : พี่ผา

ผา : ล้อเล่น ไป กินข้าวกันดีกว่า

มุกกำลังจะเดินไป

ผา : น้องมุก น้องมุกใส่ชุดนี้แล้วทำไมอ้วนจัง

มุก : คนข้างบ้านตาย

ผา : อ้าว แล้วอ้วนไปเกี่ยวอะไรกับคนข้างบ้านตาย

มุก : แล้วที่มุกอ้วนเนี่ย มันเกี่ยวอะไรกับพี่ ไม่กงไม่กินมันแล้วข้าวเนี่ย (เดินขึ้นบ้าน)

ผา : มุก ๆ น้องมุกโมโหหัวเหวอ น้องมุก

ขหยื่นกำลังปลุกต้นไม้

ขหยื่น : เห็นปั๊บก็รักปั๊บ เห็นปั๊บก็รักปั๊บ แล้วก็เดินต๊อบ ๆ ลงมากินก๋วยจั๊บน้ำร้อน อ้าว ไอ้ผาไหนมึงว่า

มึงจะพาน้องมุกไปกินข้าวนอกบ้านวะ

ผา : ก็น้องมุกนั่นแหละโกรธผม ก็เลยไม่ได้ออกไปกินข้าวเลย

ขหยื่น : อ้าว แล้วมึงไปทำอะไรให้มันล่ะ มันถึงโกรธ

ผา : ไม่ได้ทำอะไรเลย ก็แค่ทักว่าอ้วนขึ้นไหม แค่นั้นแหละ

หยิ่ง : โอผา มึงเนี่ยไม่รู้เรื่องอะไรเลย เรื่องอ้วนมันเป็นเรื่องคอขาดบาดตายของผู้หญิงนะโว้ย

ผา : นี่แสดงว่าพี่หยิ่งก็เคยถูกพี่แจจโกรธแบบผมหรือ

หยิ่ง : ไม่ใช่แค่โกรธนะโว้ย ผาโองเนี่ยปลิวว่อนเลย กูเกือบหลับไม่ทันวะ

ผา : เกิดเป็นผู้ชายแบบเรานี้เลย เครียดจริง ๆ นะ ชีวิตเนี่ย ห่อเหี่ยวจริง ๆ เลย

หยิ่ง : ชีวิตผู้ชายก็แบบนี้แหละ แล้วมึงรู้มึ๊ยว่า ทำไมชีวิตผู้หญิงน่ะถึงได้สดชื่นแจ่มใสมีชีวิตชีวา แล้วก็อายุยืนยาวกว่าผู้ชาย

ผา : เพราะอะไรล่ะพี่

หยิ่ง : ก็เพราะว่า ผู้หญิงไม่มีเมียไง

98) เรื่อง “ครอบครัวสุขสันต์”

ผาและมุกได้นั่งคุยกันที่หน้าบ้านเพื่อที่จะหาของขวัญให้แก่เมญา ซึ่งเป็นหลานสาวสุดที่รัก เมื่อตกลงกันได้เรียบร้อยแล้ว ผาและมุกจึงออกไปซื้อของขวัญให้เมญา เมื่อถึงวันเกิดเมญา ทุกคนได้จัดงานวันเกิดเล็ก ๆ ให้แก่เมญา เมื่อเมญาเป่าเค้กเสร็จ ผาจึงได้เซอร์ไพรส์ของขวัญวันเกิดให้แก่เมญา

“น้องเมญา อาผามีของขวัญมาให้” ผากล่าว

“จริงไหมคะ” เมญากล่าว

“จริงจ้า นี่ชุดเครื่องนอนลายการ์ตูนโมชิ ซอปใหม่”

เมญาดีใจและชอบผ้าห่มลายการ์ตูนนี้มาก ๆ ผาชมมุกที่เลือกของขวัญวันเกิดได้ถูกใจเมญา หลังจากเสร็จงานวันเกิด พ่อและแม่ได้ส่งเมญาเข้านอนพร้อมผ้าห่มคูใจของเธอ

99) เรื่อง “แท้หรือเทียม”

ผู้ชายและผู้หญิงกำลังนั่งคุยกันเรื่องเข้าพระ

หยิ่ง : จะเข้าดีไหมนะ

อ้อม : ก็มีอยู่องค์เดียวนี้แหละจ้า ถ้าพี่สนใจอ้อมก็จะให้เข้า

หยิ่ง : ของแท้หรือเปล่า

อ้อม : แท้สิ

หยิ่ง : ถ้าของแท้เนี่ยพี่คงจะเหนื่อยมากเลยว่ะ

อ้อม : ทำไมล่ะพี่หยิ่ง

หยิ่ง : พี่ก็ต้องเดินตามไปบิณฑบาตทุกเช้านะสิ

อ้อม : โอ้ย นั่นมันพระสงฆ์นี่มันพระเครื่อง

หยิ่ง : เครื่องเบนซินหรือเครื่องดีเซลล่ะ

อ้อม : เครื่องดีเซล ตกลงจะเช่ามัยเนี่ย

หยิ่ง : เช่าจ๋า ล้อเล่นเฉย ๆ พอได้ข้า ฤษะ แล้วจะปล่อยให้เช่าเท่าไรล่ะ

อ้อม : หมิ่นห้า หยิ่ง โอโห หมิ่นห้าเลยเธอ พี่ยังไม่รู้เลยว่าของแท้หรือของปลอมเนี่ย

อ้อม : ถ้าสงสัยมากก็มาดูใกล้

หยิ่ง : เนื่อนวล ขาวเนียน ละเอียดยิบเลยว่ะ

อ้อม : ขาวเนียนเนี่ยพระหรือนม

หยิ่ง : พระ ๆ จ้าพระ

อ้อม : เป็นยังไง แท้หรือเปล่านั้น

หยิ่ง : ของแท้จ๋า แต่ว่าพี่ให้แค่หมิ่นเดียวนะ

อ้อม : โอเค ดีล หยิ่ง เอ้า ดีลก็ดีล ดีลแปลว่าอะไรวะ

ต่อมาหยิ่งได้มาถามน้องแหวน

หยิ่ง : น้องแหวน พี่ถามอะไรสักหน่อยสิ เห็นพระเครื่องที่พี่เพิ่งเอามาใหม่ พี่หาอย่างไรหาไม่เจอ น้องแหวน เอ้า ก็ไอ้สิ่งนี้น้องชายพี่มาบอกฉันว่า พี่ฝากมันไปปล่อยเช่าไม่ใช่หรือ

หยิ่ง : เฮ้ย พี่ไม่ได้ฝากมันไปปล่อยเช่านะ เธอถูกมันหลอกแล้วล่ะ งานนี้มีเรื่องแน่

น้องแหวน : พี่หยิ่งใจเย็น ๆ ก่อนอย่าเพิ่งโมโห

หยิ่ง : เย็นไม่ไหวแล้ว มันหลอกพี่ไม่เป็นไร แต่มันมาหลอกเมียพี่ งานนี้พี่ยอมไม่ได้ น้องแหวน อ้าวพี่หยิ่งจะไปไหนนะอย่าเพิ่งไป

ต่อมาหยิ่งตามหาไอ้สิ่งนี้น้องชายของเขา

หยิ่ง : ไอ้สิ่งนี้! มึงนี่บังอาจมาหลอกเมียกู แล้วยังเอาพระเครื่องกูไปปล่อยเช่าอีกไซ้

สิงห์ : ไซ้ครับ จะให้ผมทำอย่างไรล่ะ ช่วงนี้ผมเดือดร้อนเงิน ผมยืมเงินพี่ดี ๆ พี่ไม่ให้

หยิ่ง : แล้วมึงเอาปล่อยเช่าเท่าไหนวะกูจะไปเอาคืน

สิงห์ : ร้านเฮียหนูครับ

หยิ่ง : แล้วเขาให้มึงมาเท่าไร

สิงห์ : พันเดียวครับ

หยิ่ง : อะไรนะ พันเดียว โอ้ย ไอ้สิ่งนี้ไอ้เงอ้ย มึงรู้มัยพระเครื่องเนี่ยกูเข้ามาเป็นหมิ่นนะโว้ย

สิงห์ : ผมไม่รู้หรอกว่าพี่เข้ามาเท่าไร แต่เขาให้มาพันเดียว ค่าครอบ ส่วนพระมันเป็นของปลอมเขาไม่เอาครับ

หยิ่ง : ของปลอมเธอเนี่ย โอ้ย กูไม่เอาเลย โดนอีกแล้ว

100) เรื่อง “เคล็ดลับครองเรือน”

สิงห์ : พี่ทอง ๆ อยู่บ้านไหม พี่ทองอยู่บ้านไหม

ทองจึงเปิดประตูบ้านออกมาดู

สิ่งท : พี่ใส่สลับกัน

ทอง : ทำไมน้องใส่ผ้าของพี่

เมียทอง : ก็พี่เอาของฉันไปใส่อะ

ทอง : ไอ้สิ่งท มีเรื่องอะไรวะ ตะโกนเสียงดังเชียว

สิ่งท : พี่หยิ่งมีเรื่อง ไปช่วยแกหน่อย

ทอง : หา ไอ้หยิ่งมีเรื่อง มันมีเรื่องกับใครวะ

เมียทอง : พี่ทอง จะคุยกันอีกนานมัย

ทอง : รอแป็บหนึ่งจะที่รัก

เมียทอง : จันเดี๋ยวฉันไปรอพี่ข้างในก่อนนะ

ทอง : จี๊

เมียทอง : ตามมานะ

ทอง : จ้า

ทอง : ไอ้สิ่งท เรื่องของไอ้หยิ่งคอขาดบาดตายมัยวะ

สิ่งท : ไม่ครับ

ทอง : ถ้างั้นพี่ขอเวลาสิบนาทินะ ไปเปลี่ยนผ้าก่อน

สิ่งท : แค่นี้ไปเปลี่ยนผ้าใช้เวลาตั้งสิบนาที ทำไมนานจัง เออ ๆ ไป ๆ รีบ ๆ นะ ทองเข้าไป

เปลี่ยนผ้า

ทอง : ไอ้สิ่งท เอ่อ สิบนาทีคงไม่พอ ขอสักสิบนาทินะ

สิ่งท : โอ้ย พี่ ทำไมพิตจังนะ เออ ๆ รีบไป ๆ แล้วรีบมานะ

ทอง : เออ รอก่อนนะ

สิ่งท : พิตจังวะ โอ้ย ไม่รู้จักพัก

ทอง : ที่รักจ๋า

สิ่งท : ทอง วังมาหาหยิ่ง

สิ่งท : อย่าโดดพี่อย่าโดด

ทอง : หยิ่ง ใจเย็น ๆ เพื่อน มีงอย่าคิดสั้นแบบนั้น

หยิ่ง : เฮ้ย อะไรกันวะเนี่ย ปล่อยกู

สิ่งท : ผมไม่ปล่อย จนกว่าพี่จะเลิกคิดสั้น

หยิ่ง : คิดสั้นอะไรไอ้ทำเอ้ย ใครจะคิดสั้น ปล่อยกู

สิ่งท : อ้าว ถ้าพี่ไม่คิดสั้น พี่จะโดดน้ำทำไมล่ะ

หยิ่ง : ใครบอกกูจะโดดน้ำ กูแค่เมื่อยแล้วลุกขึ้นมายืดเส้นยืดสายเท่านั้นเอง

ทอง : เออ ๆ ถ้างั้นก็แล้วไป ภูเห็นไอ้สิงห์บอกว่ามึงมีปัญหา คิดว่ามึงจะคิดสั้น

หยิ่ง : ถึงจะมีปัญหาหนักหนาอะไร คนฉลาดอย่างภูก็ไม่มีทางคิดสั้นหรือก๊วย

ทอง : แล้วมึงมีปัญหาอะไรวะ อย่าบอกว่ายืมเงินนะ ภูไม่มีให้ยืมนะ

หยิ่ง : รีบออกตัวเลยนะ ไม่ใช่เรื่องเงินก๊วย ภูกลัวใจเรื่องเมียต่างหากก๊วยเฮ้ย

ทอง : อ้าว มีปัญหาอะไร ก็เห็นรักกันดีขนาดนั้น

หยิ่ง : เฮ้อ ชีวิตคู่ก็เป็นแบบนี้แหละ ตอนรักกันใหม่ ๆ ก็เหมือนชาวเกาะนี่แหละ จะไปไหนก็เกาะกันไปตลอด แต่พอมาอยู่กันสักพักหนึ่ง ก็เหมือนชาวสวนนี่แหละ สวนกันไปสวนกันมาตลอด แต่พอมาถึงตอนนี้

สิงห์ : ตอนนี้เป็นอย่างนี้

หยิ่ง : มันก็เหมือนชาวไร่เงาะหน้ากันที่ไรก็ไล่หนีตลอด มึงจะไปไหนก็ไป ชิว ๆ

ทอง : เฮ้ย ความรักนะมันมีซมก็ต้องทำให้มันหวาน มันไม่ยากหรือเพื่อน มีวิธี ๆ

หยิ่ง : เฮ้ย มีวิธียังงี้วะ

สิงห์ : หนึ่งคุยกับทอง

ทอง : ไอ้สิงห์ ทำไมอารมณ์ดีจังวันนี้ เลี้ยงเหล่าพี่ตั้งเยอะ

สิงห์ : ผมก็อยากฉลองเฉย ๆ พอได้น้องเมียมันออกจากบ้าน ตอนมันอยู่นะพี่ ผมนี่โคตรอึดอัดเลยพี่

ทอง : ทำไมวะ น้องเมียมาอ่อยแกหรือ

สิงห์ : ก็ประมาณนั้นแหละ ตอนมันอาบน้ำนะ มันชอบเดินมาทำผ้าถูๆถูๆต่อหน้าผม พอมาดูโทรศัพท์ก็ชอบมานั่งใกล้ ๆ ใส่กางเกงสั้น ๆ ผมนี่ไม่รู้จะพูดยังไงเลยพี่

ทอง : อ้อ ถ้างั้นน้องเมียแกออกจากบ้านไปเนี่ย มันไปหาผัวไซ้มัย

สิงห์ : ไม่ใช่ มันไปเกณฑ์ทหาร

ทอง : หา! น้องเมียแกเป็นผู้ชายหรือ

สิงห์ : อย่าพูด ๆ ผมยังขลุ่ยไม่หายเลยพี่

ทอง : ขลุ่ยเหมือนกันวะ

สิงห์ : พี่ทอง ๆ ดูพี่หยิ่งกับเมียเขาสิ ไอ้โห ทำไมสวีทหวานกันจังเลย เมื่อวานยังเห็นโกรธเห็นเศร้ากันอยู่เลย

ทอง : เออใช่ สงสัยเคล็ดลับของพี่จะใช้ได้ผลวะ

สิงห์ : เคล็ดลับอะไรของพี่ สอนผมหน่อย

ทอง : ก็แค่แกขยันทำงาน ทำการบ้าน ทำเช้าทำเย็นก็พอแล้ว

สิงห์ : ทำการบ้าน ทำเช้าทำเย็น อ้าว ทำบ่อย ๆ จะไม่ซีเกียจหรือพี่

ทอง : โอ้ย มันจะซีเกียจตรงไหน ถ้าแกเหนื่อยแกก็พักสิ ขนาดเราเหนื่อยเรายังพักเลย

เมียทอง : พี่ทอง กลับบ้านเรากันหรือยัง

ทอง : จ๊ะ เดี่ยว ๆ กลับบ้านตอนนี้เลยจ๊ะ เฮ้ย ไอ้สิ่งพี่กลับบ้านก่อนนะ

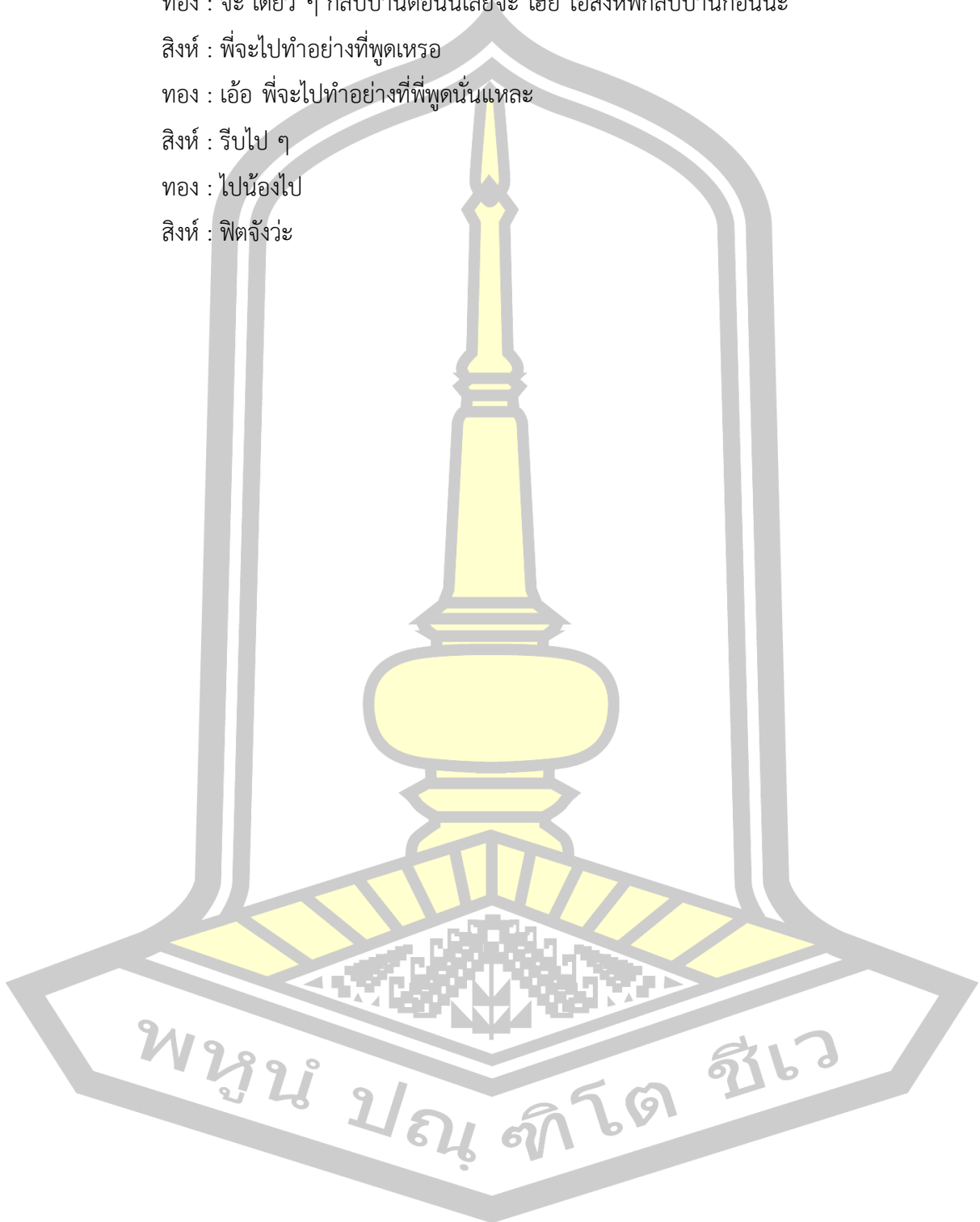
สิงห์ : พี่จะไปทำอย่างพี่พูดหรือ

ทอง : เอ้อ พี่จะไปทำอย่างที่พี่พูดนั่นแหละ

สิงห์ : รีบไป ๆ

ทอง : ไปน้องไป

สิงห์ : พิตจังวะ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	เกษสุดา จันทะชาติ
วันเกิด	วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2535
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 188 หมู่ 3 บ้านโคกพิลา ตำบลปอภาร (ปอพาน) อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2550 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2553 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2558 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2564 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ทุนวิจัย	-
ผลงานวิจัย	-

พูนันท์ ปณฺ ทิโต ชีเว